

Giới thiệu Săn Bắn Phù Convert

Giới thiệu tác phẩm

Mỗi một tên Săn Bắn Giả, đều nắm giữ một loại năng lực trời cho, độc nhất vô nhị, đó là năng lực rất đặc thù, được gọi là "Dị Hồn".

Săn Bắn Giả trong cơ thể Dị Hồn lực lượng từ nhược đến mạnh, cũng là phân chia tỉ mỉ đẳng cấp. Tổng cộng chia làm vì là Săn Bắn Đồ, Săn Bắn Sư, Săn Bắn Linh, Săn Bắn Tướng, Săn Bắn Tông, Săn Bắn Tôn, Săn Bắn Vương, Săn Bắn Hoàng, Săn Bắn Thánh, Săn Bắn Đế mười cái giai cấp. Mỗi cái đại giai bên trong lại chia làm vừa đến cửu phẩm chín cái tiểu giai. Săn Bắn Giả thông qua chiến đấu cùng với đa dạng phương pháp đến tăng lên chính mình Dị Hồn lực lượng, do đó tăng lên cấp bậc cùng giai cấp.

Trở thành một tên Săn Bắn Giả, một tên mạnh mẽ Săn Bắn Giả, thậm chí có thể làm được chính tay phiên vân, trở tay phúc vũ.

Mà Săn Bắn Giả mạnh mẽ, thì lại lại đến từ với này linh động trên đại lục một loại khác mạnh mẽ nhân vật nghịch thiên, hung thú.

Khi (làm) Săn Bắn Giả mỗi cái đại giai tăng lên tới cửu phẩm đỉnh cao thì, liền có thể đi săn giết một con thích hợp hung thú. Mà bị giết chết rồi hung thú linh hồn sẽ ngưng tụ ra một viên hồn châu, hồn châu bên trong, ẩn chứa hung thú suốt đời sức mạnh cùng hung thú một hạng kỹ năng thiên phú, xưng là hồn kỹ. Săn Bắn đồ liền có thể thu lấy này viên hồn châu, sau khi, liền có thể thu được hồn châu bên trong toàn bộ sức mạnh cùng với cái kia một hạng hồn kỹ, đến tăng cường tự thân Dị Hồn sức chiến đấu.

Trên lý thuyết tuy là như vậy, thế nhưng hung thú nhưng cũng không phải hiền lành gì. Nó có thể xưng là chúa tể một phương trên Linh Động Đại Lục, số lượng, chủng loại đa dạng, thậm chí là nhiều hơn nhân loại. Hung thú thiên tính hung tàn, nắm giữ cùng Săn Bắn Giả đồng dạng sức mạnh mạnh mẽ, thậm chí chỉ có hơn chớ không kém. Hung thú mạnh yếu đồng dạng phân đẳng cấp, chia làm người, linh, tướng, hoàng, đế cấp năm. Tầm thường người cấp hung thú, liền nắm giữ giả có thể so với hai tên Săn Bắn sĩ khủng bố sức chiến đấu.

Vì lẽ đó, có chút ở cấp thấp công đoàn bên trong mưu sinh Săn Bắn Giả, thậm chí chỉ có thể cả đời dừng lại ở chín sao Săn Bắn Đồ. Đây là bi kịch cỡ nào!

Không cách nào đạt được hồn châu Săn Bắn Giả cố nhiên đáng thương, có thể sinh sống ở Săn Bắn Giả công đoàn bên trong nhưng không cách nào trở thành Săn Bắn Giả người lại là loại nào đáng thương.

Chúng ta hãy cùng theo chân Mục Dục trưởng thành qua mỗi chặng đường gian nan để khám phá thế giới của Săn Bắn Giả với nhiều loại Dị Hồn khác nhau, cùng chiêm nghiệm kì quan trong thế giới dị giới, huyền huyền.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Săn Bắn Giả thế giới, rác rưởi xin mời lẩn xa

"Rác rưởi, lẩn xa một chút, không thấy lão tử ở này rừng trúc nghỉ ngơi? Ai cho phép ngươi vào?"

Trong một cái rừng trúc, một tên tuổi chừng mười ba mười bốn tuổi, đầu đầy tóc đỏ thiếu niên, nhìn diện một người đứng đầu khoảng chừng mười hai mười ba tuổi thiếu niên gầy yếu, một mặt xem thường quát.

"Ai quy định? " Thiếu niên vẻ mặt lạnh lùng, ngữ khí lạnh lẽo, đôi mắt tóc đỏ thiếu niên, không có vẻ sợ hãi chút nào.

Thiếu niên tóc đỏ đột nhiên cất tiếng cười to, trong tiếng cười đầy rẫy sâu sắc châm chọc, "Chuyện cười, ở rác rưởi trước mặt, ta chính là quy định!"

Thiếu niên gầy yếu bỗng nhiên khịt mũi nở nụ cười, nói: "Rất như."

"Rất như?" Thiếu niên tóc đỏ đột nhiên sững sờ, lập tức không có lý giải lại đây. Nhưng lập tức lý giải tới được tóc đỏ thiếu niên, nhất thời giận tím mặt, trực tiếp một quyền nện ở thiếu niên gầy yếu trên bụng. (quy định hài âm quy định, ý vì là đùa đen cái mông.)

Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, thiếu niên gầy yếu thân thể theo tiếng bị đánh bay ra ngoài cách xa mấy mét, trong miệng phụt lên ra máu tươi ở giữa không trung vẽ ra một đạo tính té huyết tuyến, bay ngược thân thể trong nháy mắt ép sai lệch tầng lớn rừng trúc.

Thiếu niên tóc đỏ lắc người một cái liền vọt đến thiếu niên gầy yếu bên người, sau đó một cước đạp ở thiếu niên phần lưng, cả giận nói: "Ngươi tên rác rưởi này không có sĩ nhục người tư cách!"

"Lấy ra chân của ngươi." Bị Thiếu niên tóc đỏ đạp ở lòng bàn chân thiếu niên gầy yếu, yếu ớt trong giọng nói nghe không ra oán, cũng nghe không ra nộ.

"Câm miệng, ngươi không có tư cách yêu cầu ta." Nghe được thiếu niên gầy yếu, Thiếu niên tóc đỏ không những không có dừng chân, trái lại càng thêm

dùng sức mấy phần, thậm chí có thể nghe được tiếng xương cốt yếu ớt ma sát.

"Đầu đỏ, ngươi đang làm gì." Bỗng, một tiếng thanh âm trầm thấp từ Thiếu niên tóc đỏ phía sau truyền tới, Thiếu niên tóc đỏ cả người đột nhiên một trận, hốt hoảng dời chính mình đạp ở thiếu niên gầy yếu trên chân.

"Dạ thưa... Hội trưởng." Thiếu niên tóc đỏ nom nớp lo sợ mà nhìn đứng ở trước mặt hắn về mặt giếng cổ không dao động ông lão tóc đen, lại như tù phạm đối mặt giám ngục trường bình thường sợ hãi.

Ông lão tóc đen nhìn Đầu đỏ, khẽ nói: "Ngươi, ba tháng không cho tiếp nhận vụ."

"Vâng... Là." Đầu đỏ hoàn toàn không có lúc trước hung hăng, bước nhanh thoát đi mà đi.

"Tiểu Dục, ngươi không sao chứ?" Ông lão tóc đen vội vàng đi lên trước, ngồi xổm người xuống, nắm chặt thiếu niên gầy yếu hai tay, dự định đem hắn nâng dậy. Thế nhưng thiếu niên nhưng một tay bỏ qua rồi ông lão tóc đen hai tay, một mình miễn cưỡng trạm dừng đứng lên, thế nhưng loạng choạng loạng choạng thân thể uyển như trong gió trang giấy.

"Tiểu Dục, ngày mai sanh sanh Dị Hồn thức tỉnh, ta hi vọng ngươi có thể đến." Ông lão tóc đen từ bỏ đi vào phủ thiếu niên ý nghĩ, chuyển mà nói rằng.

"Không cần ngươi nhắc nhở ta cũng sẽ đi." Dứt lời, thiếu niên cũng không có lại để ý tới ông lão, chiến bộ rời đi.

Cặp mắt của ông lão tóc đen kia phảng phất có thể nhìn thấu lòng người, dường như vũ trụ mệnh mông ẩn trong hai con mắt, lẳng lẳng mà nhìn thiếu niên đi xa, bóng lưng còng xuống, vẫn không biết là đang suy tư gì.

... ..

Thiếu niên trở lại phòng của mình, lập tức buông mình nhuyển ở trên giường của chính mình, bán mở bán đóng trong hai mắt tràn đầy phần hận, cùng với cái kia một tia không thuộc về hắn cái tuổi này lạnh lùng.

Đối với lúc trước Thiếu niên tóc đỏ đối với với mình nhục nhã, thiếu niên đã cảm giác vô cùng mất cảm giác, bởi vì, loại này nhục nhã, hắn đã yên lặng mà chịu đựng bảy năm.

Linh Động Đại Lục, chính là mảnh này thiếu niên sinh hoạt cực kỳ dôi dào đại lục tên, chia làm rất tộc nơi, Cực Bắc Băng Nguyên, Sao Băng Viêm Vực cùng Chủ Vực bốn khối khu vực. Ở trên đại lục này bên trên, có một loại khác người kính nể đồng thời rồi lại khác người sợ hãi tồn tại, nó, bị người xưng là "Săn Bắn Giả công đoàn".

Săn Bắn Giả công đoàn, từ nhược đến mạnh, thông thường bị chia làm D, C, B, A, S, vương giả bảy đẳng cấp. Đại lục bên trên, bình thường đều là lấy cấp D đến cấp C công đoàn chiếm đa số, cấp B vì là ít, mà cấp A, cấp S hai cấp bậc công đoàn cũng đã có thể được xưng là là hiếm như lá mùa thu, đại lục bên trên e sợ rất ít không có mấy. Mà vương giả cấp công đoàn, cái kia liền chỉ tồn tại cùng đại lục sách lịch sử hiệt bên trên. Nhưng coi như là kém cỏi nhất cấp D công đoàn, sức chiến đấu cũng đã có thể có thể so với một nhánh trăm người tạo thành hoàng gia bộ đội tinh nhuệ. Mà cấp A công đoàn, thì thôi là đủ để cho một cái thủ đô đế quốc cũng phải tồn tại trong sợ hãi rồi.

Tại sao Săn Bắn Giả công đoàn có thể cường đại đến mức độ này? Đây hoàn toàn quyết định bởi với một đám người. Một đám rất nhiều người thường đều muốn trở thành một cái tồn tại, là rất nhiều người thường kính ngưỡng một cái tồn tại, đồng thời cũng là rất nhiều người thường sợ hãi một cái tồn tại —— Săn Bắn Giả. Bởi vì mỗi một tên Săn Bắn Giả, đều nắm giữ một loại được trời cao chăm sóc, độc nhất vô nhị năng lực đặc thù, thì lại được gọi là "Dị Hồn".

Dị Hồn, lại như là thân thể bên trong thức tỉnh một cái khác linh hồn, bám vào Săn Bắn Giả trong linh hồn. Săn Bắn Giả, cần phải mượn Dị Hồn bên trong chuyên chờ mạnh mẽ uy năng để chiến đấu, mà Dị Hồn, thì cần muốn Săn Bắn Giả lực lượng linh hồn mới có thể sinh tồn. Có thể nói hai người là cộng sinh cộng diệt.

Săn Bắn Giả trong cơ thể Dị Hồn lực lượng từ nhược đến mạnh, cũng là phân chia tỉ mỉ đẳng cấp. Tổng cộng chia làm vì là săn bắn đồ, săn bắn sư, săn bắn linh, săn bắn tướng, săn bắn tông, săn bắn tôn, săn bắn vương, săn bắn hoàng, săn bắn thánh, săn bắn đế mười cái giai cấp. Mỗi cái đại giai bên trong lại chia làm vừa đến cửu phẩm chín cái tiểu giai. Săn Bắn Giả thông qua chiến đấu cùng với đa dạng phương pháp đến tăng lên chính mình Dị Hồn lực lượng, do đó tăng lên cấp bậc cùng giai cấp.

Trở thành một tên Săn Bắn Giả, một tên mạnh mẽ Săn Bắn Giả, thậm chí có thể làm được chính tay phiên vân, trở tay phúc vũ.

Mà Săn Bắn Giả mạnh mẽ, thì lại lại đến từ với này linh động trên đại lục một loại khác mạnh mẽ nhân vật nghịch thiên, hung thú.

Khi (làm) Săn Bắn Giả mỗi cái đại giai tăng lên tới cửu phẩm đỉnh cao thì, liền có thể đi săn giết một con thích hợp hung thú. Mà bị giết chết rồi hung thú linh hồn sẽ ngưng tụ ra một viên hồn châu, hồn châu bên trong, ẩn chứa hung thú suốt đời sức mạnh cùng hung thú một hạng kỹ năng thiên phú, xưng là hồn kỹ. Săn bắn đồ liền có thể thu lấy này viên hồn châu, sau khi, liền có thể thu được hồn châu bên trong toàn bộ sức mạnh cùng với cái kia một hạng hồn kỹ, đến tăng cường tự thân Dị Hồn sức chiến đấu.

Trên lý thuyết tuy là như vậy, thế nhưng hung thú nhưng cũng không phải hiền lành gì. Nó có thể xưng là linh động trên đại lục khác chứa tể một phương, số lượng, chủng loại đa dạng, thậm chí muốn nhiều nhân loại. Hung thú thiên tính hung tàn, nắm giữ cùng Săn Bắn Giả đồng dạng sức mạnh mạnh mẽ, thậm chí chỉ có hơn chỗ không kém. Hung thú mạnh yếu đồng dạng phân đẳng cấp, chia làm người, linh, tướng, hoàng, đế cấp năm. Tầm thường người cấp hung thú, liền nắm giữ già có thể so với hai tên săn bắn sĩ không bỏ sức chiến đấu.

Vì lẽ đó, có chút ở cấp thấp công đoàn bên trong mưu sinh Săn Bắn Già, thậm chí chi có thể cả đời dừng lại ở chín sao săn bắn đồ. Đây là cỡ nào bị kịch!

Không cách nào đạt được hồn châu Săn Bắn Già cố nhiên đáng thương, có thể sinh sống ở Săn Bắn Già công đoàn bên trong nhưng không cách nào trở thành Săn Bắn Già người lại là loại nào đáng thương.

Mà tên này sinh sống ở một toà cấp B công đoàn —— yêu vũ công đoàn bên trong thiếu niên gầy yếu mục dục, chính là này đáng thương bên trong điển hình nhân vật.

Mục Dục sợ hãi trở thành Săn Bắn Già, sợ hãi đối mặt hung thú. Không sai, chính là sợ hãi thật sâu, khiến cho hắn vẫn không cách nào khắc phục chính mình, trở thành một tên Săn Bắn Già.

Liên bởi vì như thế, hắn mấy năm qua này nhận hết người bên ngoài mất lạnh cùng trào phúng, xã hội này rất hiện thực, nhục nhọc cường thực, như hắn như vậy sợ hãi trở thành Săn Bắn Già người, liền sẽ trở thành hết thảy Săn Bắn Già sỉ nhục đối tượng!

Mà hết thảy này tất cả, đều phải về đến bảy năm trước một hồi biến cố.

... ..

"Đáng ghét..." Một tên nam tử tóc đen quỳ một chân trên đất, bàn tay phải nắm một cây lam trường thương màu tím sâu sắc đâm vào mặt đất, tựa hồ cả người muốn dựa chuỗi này trường thương mới có thể đứng thẳng. Nam tử cả người đầm máu, tàn tạ không thể tả y vật bên dưới tràn đầy vết thương, da thịt ở ngoài phiến phát nát, sâu thấy được tận xương. Bên người, quay chung quanh hai viên ánh sáng vô cùng mờ mờ hạt châu. Nam tử gấp gáp thở hỗn hển, cắn chặt hàm răng, hai mắt đỏ ngầu, nhìn chăm chú phía trước.

Mà nam tử trước, thì lại đứng sừng sững một con con thú khổng lồ. Cự thú toàn thân bao trùm từ hồng da lông, da lông bên trên, càng là có ám tia chớp màu tím lưu chuyển. To lớn đầu lâu không nhận rõ là sư tử là hổ, miệng đầy sừng bạch răng nanh bên trên chảy xuôi từng tia một ân máu đỏ tươi, khiến cho người không rét mà run. Như máu thạch bình thường hai mắt đã tổn thương một con, cái mặt to bên trên cũng nứt ra một đạo hẹp dài vết thương, chảy hắc dòng máu màu tím, có vẻ dữ tợn.

"Hồng!" Cự thú hướng về phía nam tử trước mặt rít gào trầm trầm, tựa hồ muốn đem nhân loại này lập tức xé thành mảnh vụn.

Nam tử một bên thở hỗn hển, vừa quay về trốn ở bên người một thân cây sau một nam một nữ hai tên hài tử nói: "Tiểu Dục, Sanh Sanh, sản ta còn có sức lực ngăn cản từ lùi bước trên mây thú, hai người các ngươi chạy mau, tuyệt đối không nên quay đầu lại."

Mà trốn ở phía sau cây hai hài tử hiển nhiên là bị dọa cho phát sợ, nam hài khá tốt, còn biết nhìn nam tử mặt. Mà nữ hài, thì lại ôm nam hài, nhắm hai mắt, lớn tiếng khóc lóc, không chút nào để ý tới lời của nam tử.

"Tiểu Dục, ngươi nhưng là nam tử hán, Sanh Sanh cần ngươi bảo vệ. Nhanh lên một chút chạy, Lôi đại ca lập tức liền sẽ cùng lên đến." Nam tử hướng về phía nam hài miễn cưỡng bỏ ra vẻ tươi cười.

Nam hài hít một hơi thật sâu, kiên định gật đầu, lại cuối cùng nhìn nam tử một chút sau, kéo một cái bên người tay của cô bé, nhanh chóng hướng về rừng rậm ở ngoài chạy đi.

"Hồng!" Tựa hồ là phát hiện có hai nhân loại chạy trốn, cự thú nhất thời phát sinh gầm lên giận dữ, chỉ một thoáng, cả tòa rừng rậm đều đang mới thôi run rẩy.

Nam tử nắm chặt trong tay mình trường thương, chậm rãi đứng đứng lên, đột nhiên, một luồng năng lượng màu lam đậm thể từ nam tử trong thân thể bạo phát ra, khác nào mãnh liệt sóng lớn giống như vậy, đem chính mình cùng cự thú xung quanh cơ thể toàn bộ quay chung quanh lên.

"Đối thủ của ngươi, là ta..."

... ..

"Kể từ sau ngày đó, ta liền cũng không còn gặp ngươi, Lôi đại ca." Một viên nước mắt, chậm rãi từ Mục Dục khóe mắt lướt xuống, rơi vào trong miệng, hàm sát khó nhin. Mà hắn, cũng ở thân thể này đau đớn cùng với sâu sắc trong đau buồn, ngủ say.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Lôi Áo, khế ước Cực Đình Lôi Thương

Khi bầu trời vừa mới mới vừa nổi lên một tia ngân bạch sắc, Mục Dục cũng đã từ trên giường của chính mình tỉnh dậy, thoáng thu dọn một thoáng bản thân mình bình thường ăn mặc lờ lờ thôi.

Ngày hôm nay, là Mục Dục cái kia trăng trong hồi ức thanh mai trúc mã nữ hài —— Hoàng Sanh Sanh , lần đầu thức tỉnh Dị Hồn, trở thành Săn Bắn Giả tháng ngày. Ngày này, đối với Hoàng Sanh Sanh rất trọng yếu, nhưng đối với Mục Dục tới nói đồng dạng trọng yếu. Bởi vì, Hoàng Sanh Sanh đối với Mục Dục, lại như chính mình em gái ruột. Hai người bọn họ từ nhỏ cùng nhau chơi đùa đến lớn, có thể nói là thanh mai trúc mã. Mục Dục không cho phép bất cứ người nào bắt nạt Hoàng Sanh Sanh . Lại như, cái kia trong ký ức người, không cho phép bất luận người nào bắt nạt chính mình.

Mục Dục chậm rãi đẩy cửa phòng ra, một tia nhạt ánh mặt trời vàng chói nhẹ nhàng phô tán ở Mục Dục trên người, mềm mại, ấm áp.

"Ngày hôm nay khí trời tốt, đúng không." Một cái mềm mại giọng non nớt từ Mục Dục bên cạnh người hưởng lên, sau đó, một cái đẹp đẽ bóng người nhẹ nhàng nhảy đến Mục Dục trước, hướng về phía Mục Dục nghịch ngợm phun nhổ ra đáng yêu phần thiết. Tên thiếu nữ này, chính là Hoàng Sanh Sanh .

Mục Dục khẽ mỉm cười, đưa tay xoa xoa mái tóc Hoàng Sanh Sanh màu nâu nhạt, nói: "Nha đầu, ngày hôm nay muốn thức tỉnh Dị Hồn, có sốt sáng không?"

Hoàng Sanh Sanh gật gật đầu, nói: "Có một chút điểm, bất quá không thức tỉnh cũng không quan trọng lắm mà, không phải còn có người có thể để bảo vệ ta sao? Khả khả."

Mục Dục miễn cưỡng bỏ ra vẻ mỉm cười, nội tâm tối tăm trầm thấp. Minh bây giờ, là một cái liền Săn Bắn Giả đều sẽ sợ hãi người, bảo vệ Hoàng Sanh Sanh , khác nào nói mơ giữa ban ngày.

Ngay khi Mục Dục nội tâm ưu phiền thời điểm, Hoàng Sanh Sanh một cái dắt Mục Dục tay, cười nói: "Đi nhanh đi, đến muộn cũng bị Mợ gia gia mắng."

Mục Dục bất đắc dĩ cười cọt, nắm Hoàng Sanh Sanh tay, hướng đi công đoàn đại điện.

... ..

Khi (làm) Mục Dục cùng Hoàng Sanh Sanh đi tới công đoàn đại điện thời điểm, bên trong đã tụ tập gần hơn một trăm người, cái này cũng là Yêu Vũ Công Đoàn toà này cấp B công đoàn toàn bộ Săn Bắn Giả. Này số trăm người trong, trên căn bản đều là săn bắn sư trở lên Săn Bắn Giả, thậm chí không thiếu săn bắn linh săn bắn đem cường giả. Đám người kia lực phá hoại, có thể tưởng tượng được.

Ngày hôm nay thức tỉnh Dị Hồn, đối với Yêu Vũ Công Đoàn, đối với Yêu Vũ Công Đoàn toàn thể Săn Bắn Giả tới nói cũng là một cái đồng dạng trọng yếu tháng ngày. Bởi vì, Hoàng Sanh Sanh năm nay vừa mới mới vừa mười tuổi, đây là một người bình thường thức tỉnh Dị Hồn hoàng kim tuổi tác, cũng là sau này có thể thành hay không vì là cường giả tuyệt đỉnh một bước ngoặt. Nếu như lần này Hoàng Sanh Sanh thành công thức tỉnh rồi Dị Hồn, như vậy Hoàng Sanh Sanh sau này nhất định sẽ trở thành làm một tên đủ khiến toàn bộ công đoàn giới, toàn bộ đại lục chấn động cường giả. Như vậy, Yêu Vũ Công Đoàn ần tại thực lực cũng sẽ tùy theo được một cái chất bay vọt, đội được Hoàng Sanh Sanh trưởng thành đến một cái đủ mạnh mức độ, Yêu Vũ Công Đoàn nhất định sẽ hướng về cấp A công đoàn, thậm chí cấp S công đoàn xung kích. Đây đối với Yêu Vũ Công Đoàn, đối với yêu vũ công có tất cả Săn Bắn Giả, đều sẽ là một cái lớn lao vinh quang.

Ông lão tóc đen, cũng chính là toà này Yêu Vũ Công Đoàn hội trưởng, Mộc Nguyênhai tay chấp, sau lưng, nhắm mắt ngưng thần, đứng ở đại điện phía trước nhất, tựa hồ toàn bộ công đoàn bên trong cung điện huyền ảo cũng hoàn toàn không ảnh hưởng tới Mộc Nguyêntâm cảnh.

Chậm rãi, Mộc Nguyênmở hai mắt ra, thân thể bốn phía tựa hồ có một vòng nhìn bằng mắt thường không gặp sóng năng lượng chậm rãi khuếch tán ra. Chỉ một thoáng, hết thấy Săn Bắn Giả đồng thời dừng lại vào trong miệng đàm luận, toàn bộ công đoàn đại điện nhất thời yên tĩnh lại, chậm lặc có thể nghe.

"Đến đây đi." Mộc Nguyênchậm rãi ngẩng đầu vọng hướng về phía trước, nói rằng.

Sau một khắc, Mộc Nguyênnhân thân hướng về cái kia thẳng tắp trên Săn Bắn Giả dồn dập lui tán ra, nhường ra một cái đường nhỏ, mà cuối con đường nhỏ, chính là Mục Dục cùng Hoàng Sanh Sanh .

"Cô nàng, đi thôi." Mục Dục nặn nặn Hoàng Sanh Sanh có chút vi hân tay nhỏ, cười nói.

"Người... Theo ta cùng đi." Hoàng Sanh Sanh từ cầm lấy Mục Dục tay, nhìn đáng dấp tựa hồ có hơi căng thẳng.

Mục Dục bất đắc dĩ cười cọt, nắm Hoàng Sanh Sanh , chậm rãi từ cái kia đường nhỏ hướng đi một góc.

Hai bên Săn Bắn Giả, không không định thần nhìn chăm chú Hoàng Sanh Sanh , chỉ lo Hoàng Sanh Sanh làm mất đi. Mục Dục đứng là không cái gì, nhưng Hoàng Sanh Sanh tiểu nha đầu này quả thật có chút căng thẳng thẹn thùng, hai gò má phồng hồng, hai cái cánh tay chăm chú đem Mục Dục cánh tay ôm vào chính mình ngực.

Đi tới Mộc Nguyêntrước, Mục Dục đem cánh tay của chính mình nhẹ nhàng từ Hoàng Sanh Sanh trong lòng rút ra, xoa xoa Hoàng Sanh Sanh đầu, cười nói: "Đi thôi."

Hoàng Sanh Sanh gật gật đầu, chậm rãi đi tới Mộc Nguyên trước, mà mục đích, thì lại lui sang một bên, cùng cái khác công đoàn Sản Bản Giả trạm ở cùng nhau.

"Tiểu Dục, người tới." Mộc Nguyên đem Hoàng Sanh Sanh lâu đến bên cạnh chính mình, nhưng ngừng đầu quay về trước mặt Mục Dục chậm rãi nói rằng.

Mục Dục do dự một lúc, nhưng vẫn là chậm rãi đi tới trước, đứng ở Mộc Nguyên trước người, thể nhưng ánh mắt, nhưng không có rơi vào Mộc Nguyên trên người.

"Vẫn là không cách nào từ Lôi Áo trong bóng tối đi ra sao?" Mộc Nguyên vỗ vỗ Mục Dục vai, không khó nghe ra trong giọng nói sự bất đắc dĩ.

Nghe được Mộc Nguyên trong miệng nói ra Lôi Áo hai chữ, Mục Dục cả người run lên, trong ánh mắt nhất thời để lộ ra một luồng bi thương cùng sợ hãi đan xen tâm tình rất phức tạp.

"Ai..." Mộc Nguyên thở dài thườn thượt một hơi, nói: "Tiểu Dục, người năm nay đã mười hai tuổi, Lôi Áo chết đi, chúng ta ai cũng không muốn nhìn thấy, người bi thương ta biết, nhưng là nếu như Lôi Áo còn sống sót, hẳn sẽ hi vọng người vẫn như thế sợ hãi xuống sao?"

"Ta không muốn nghe!" Mục Dục đem hết toàn lực, cuồng loạn hồng ra bốn chữ, nước mắt dĩ nhiên vỡ òa.

Đối với từ nhỏ chính là cô nhi Mục Dục tới nói, Lôi Áo, một cái từ nhỏ liền chờ chính mình khác nào thân đệ đệ bình thường người, cấp cho chính mình vô hạn thương yêu cùng che chở người. Chính mình liền như vậy sống sờ sờ mất thấy hẳn chết ở con kia khủng bố từ lời bước trên mây thú trong miệng, đôi kia với lúc đó một cái năm tuổi hài tử tới nói, bi thống cùng mãnh liệt sợ hãi, không thể nghĩ ngờ thật sâu thương tới linh hồn của hẳn nơi sâu xa, thậm chí có thể nói đặt xuống một cái dấu ấn.

Mộc Nguyên lắc đầu bất đắc dĩ, sau đó tay trái ngón áp út trên một viên thâm chiếu nhẫn màu xanh lam ánh xanh lóe lên, một cái ước dài hai mét tinh xảo hộp gỗ đột nhiên xuất hiện, trôi nổi ở Mục Dục trước.

"Đây là cái gì?" Mục Dục kinh ngạc nhìn trước mặt đột nhiên xuất hiện hộp gỗ, tâm tình chậm rãi ổn định lại, nghi hoặc.

"Mở ra xem một chút đi." Mộc Nguyên không có trực tiếp trả lời.

Mục Dục từ từ mở ra trước mặt hộp gỗ, sau đó, cả người khác nào bị một đạo sét đánh trúng bình thường cương ở tại chỗ.

"Ca, người làm sao có thể?" Thấy Mục Dục có gì đó không đúng, Hoàng Sanh Sanh nhẹ nhàng lôi kéo ống tay Mục Dục. Thấy Mục Dục không có phản ứng chút nào, Hoàng Sanh Sanh cũng hiểu kì thò đầu ra, nhìn về phía cái kia hộp gỗ bị Mục Dục mở ra. Trong nháy mắt, Hoàng Sanh Sanh cũng là sững sờ ở nơi đó.

Trong hộp gỗ, lẳng lặng mà nằm một cây lam trường thương màu tím, trường thương đáng đáp, đã không phải dùng tàn tạ không thể tả đủ để hình dung. Thân thương cắt thành ba đoạn, che kín vết rạn nứt, tựa hồ nhẹ nhàng chạm thử, liền sẽ lập tức nát tan thành bụi phấn. Màu mực đầu súng bị miễn cưỡng lột bỏ hai phần ba, tương tự cũng là che kín tỉ mỉ vết rạn nứt. Trường thương, liền như thế lẳng lặng mà nằm ở trong hộp gỗ, nặng nề tĩnh mịch, lại như một đồng đã khô héo phong hoá bạch cốt.

"Lôi đại ca..." Mục Dục cùng Hoàng Sanh Sanh trầm miệng một lời nam nói. Không sai, này cây trường thương, chính là Lôi Áo có Dị Hồn, Cực Đình Lôi Thương.

"Chuyện này... Là chuyện gì xảy ra?" Mục Dục lẳng lặng nhìn trước mặt mộc nguyên.

Mộc Nguyên nhìn trong hộp Cực Đình Lôi Thương, trên mặt đã tràn ngập bi thống, trong lúc nhất thời nhếch miệng, hết thấy toàn bộ ghen ở trong cổ họng, thô không ra nửa cái chữ.

Mộc Nguyên chậm rãi thở ra một hơi, nói: "Năm năm trước, ta một thân một mình đi tới 1 nơi cực chi sâm."

Lúc đó, ngay khi Mộc Nguyên rơi xuống tất cả mọi người không cho phép đi nói cực chi sâm cứu Lôi Áo mệnh lệnh bắt buộc sau khi, Mộc Nguyên liền một thân một mình chạy tới nói cực chi sâm, nhưng là khi hẳn tìm tới Lôi Áo thời gian, đã quá muộn. Lôi Áo đã cả người máu thịt be bét xui lơ ở một thân cây dưới, vền vẹn chỉ còn dư lại một hơi chống đỡ lấy Lôi Áo tinh thần bất diệt.

Mộc Nguyên trong mắt, đã khó có thể ngăn chặn dạt đầy nước mắt, "Lôi Áo, hẳn dùng hết trong thân thể cuối cùng một tia sức mạnh, cuối cùng một tia sinh mệnh, đem Cực Đình Lôi Thương mạnh mẽ từ trong cơ thể chính mình trích ra đi ra, giao cho trong tay ta. Cuối cùng, hẳn chỉ nói ra một câu."

"Tặng nó cho Tiểu Dục, nói cho... Hẳn, ta sẽ vẫn ở bên cạnh hẳn, bảo vệ hẳn. Cực Đình Lôi Thương... Sẽ thay thế ta, bảo vệ hẳn, mãi đến tận... Mãi đến tận hẳn trở thành đại lực mạnh nhất Sản Bản Giả."

"Lôi đại ca..." Mục Dục nước mắt đã ngăn chặn không chỗ ở chảy xuống, song quyền nắm chặt, móng tay đã thật sâu đâm vào thịt bên trong, ân máu đỏ tươi, theo khe hở chậm rãi nhỏ xuống. Mục Dục thực sự khó có thể tưởng tượng, sinh mệnh đã là tàn đảng Lôi Áo, là chịu đựng làm sao thống khổ, mới ở trong miệng nói ra câu nói này.

Mục Dục ngơ ngác mà nhìn trước mặt Cực Đình Lôi Thương, phảng phất ở trước mặt hẳn, chính là Lôi Áo.

Mục Dục đem tràn đầy máu tươi tay phải, nhẹ nhàng nâng lên Cực Đình Lôi Thương tổn hại thân thương bên trên, thô ráp xúc cảm, lại như Lôi Áo cái

kia dày rộng bàn tay lớn.

Chỉ một thoáng, trước đây cùng Lôi Áo từng tí từng tí lại như chiếu phim bình thường nhất thời ở Mục Dục trong đầu từng đoạn hiện lên.

... ..

"Tiểu tử, ngươi làm sao lại như thế bỗng, đến com đều không ăn." Lôi Áo đưa tay ra, nhẹ nhàng gõ gõ tọa ở bên người bỗng bỗng cầm cái muối ăn đầy bàn đều là hạt com nam hải, tỏ rõ về sùng nich.

"Ngươi nhưng là nam tử hán, tại sao có thể bắt nạt Sanh Sanh đây." Lôi Áo nhẹ nhàng vỗ vỗ chính đang cướp nữ hải trong tay bố oa oa nam hải cái mỏng, mang chút về giận khiến trách.

"Sau đó nhất định phải cố gắng bảo vệ Sanh Sanh biết không, bởi vì ngươi nhưng là phải thành là tối cường Săn Bắn Giả nam tử hán." Lôi Áo mỉm cười vuốt nam hải đầu nhỏ, nam hải nhìn bên cạnh nữ hải, gật đầu lia lịa, đuổi ra non nốt tay nhỏ, cùng Lôi Áo kiên định ngoắc ngoắc ngón tay đầu.

... ..

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Có dám hay không đánh với ta một trận!

Dần dần, Mục Dục trong đầu, Lôi Áo bóng người chậm rãi tan đi. Mục Dục lau đi lệ trên mặt, trên mặt từ từ lộ ra vẻ mỉm cười. Bấy từ năm đó, mất đi Lôi Áo đau xót, để Mục Dục thành thực không ít, tâm trí so với bạn cùng lứa tuổi muốn cao hơn nhiều, hưởng hồ Mục Dục trời sinh chính là bất cần đời tính cách, khiến cho hắn cũng rất nhanh từ ngã ngũ trong thống khổ tỉnh lại.

Mục Dục quay đầu nhìn một chút bên người nghiêng đầu nhìn mình tiểu nha đầu, lại nhìn trước mặt trong hộp Cục Đình Lôi Thương, kiên định nói: "Lôi đại ca, yên tâm đi, lúc trước chúng ta không phải đã ước định cẩn thận sao? Ta sẽ vẫn bảo vệ Sanh Sanh, ta cũng sẽ vĩnh viễn mang theo Cục Đình Lôi Thương. Ngươi nhất định phải vẫn nhìn ta, mãi đến tận ta, trở thành trên đại lục, mạnh nhất săn bắn giả!"

Ngay khi Mục Dục vừa dứt lời một khắc đó, khiến cho tất cả mọi người khó có thể tin sự tình phát sinh. Cái kia cái lẳng lẳng nằm ở trong hộp gỗ tàn tạ Cục Đình Lôi Thương, càng bỗng bùng nổ ra mấy đạo lam tử đan xen chớp giật, trong nháy mắt quán quanh lên Mục Dục cánh tay phải bên trên.

"A!" Chưa kịp Mục Dục phản ứng lại, lam tử chớp giật đã đem Mục Dục thân thể hoàn toàn buộc chặt ở trong đó, Mục Dục chỉ cảm thấy khắp toàn thân từ trên xuống dưới bỗng nhiên truyền đến một trận mãnh liệt đâm nhói cùng ma túy cảm, suýt chút nữa ngất đi.

"Ca!" Hoàng Sanh Sanh hiển nhiên bị Mục Dục đột nhiên xuất hiện dị biến dọa cho phát sợ, kinh ngạc thốt lên một tiếng, dĩ nhiên đưa tay ra đã nghĩ đi kéo cả người tràn đầy chớp giật Mục Dục.

"Sanh Sanh, không muốn đi chạm Tiểu Dục!" Mộc Nguyên kinh hãi đến biến sắc, vội vàng đưa tay đem hoàng Sanh Sanh kéo vào trong ngực của chính mình.

"Mộc gia gia, ca hắn xảy ra chuyện gì?" Hoàng Sanh Sanh gấp nước mắt chảy ròng, chặt chẽ cầm lấy Mộc Nguyên vạt áo.

Mộc Nguyên cũng là kinh ngạc mà nhìn trước mắt chuyện xảy ra, từ Lôi Áo linh hồn tách ra ngoài Cục Đình Lôi Thương, một cây đã hoàn toàn không có linh hồn sắt vụn, lại đối với Mục Dục sản sinh phản ứng? Chuyện như thế, liền ngay cả Mộc Nguyên, cũng xưa nay đều chưa từng nghe nói.

"Chuyện này... . Đến cùng là chuyện gì xảy ra..." Lam tử chớp giật kịch liệt kích thích, đã bắt đầu khiến Mục Dục trong đầu sản sinh một chút hỗn loạn, sẽ thỉnh thoảng còn ra hiện đoạn đoạn ngắn ngủi tinh thần trống không.

Mục Dục cảm giác cảnh tượng trước mắt dần dần mơ hồ biến hình, tựa hồ đã tiếp cận tan vỡ biên giới. Mãi đến tận hiện tại, Mục Dục vẫn không có rõ ràng, tại sao Lôi Áo Cục Đình Lôi Thương sẽ đối với hắn sản sinh như vậy phản ứng mãnh liệt.

"Ca!" Một bên hoàng Sanh Sanh duyên dáng gọi to một tiếng, đột nhiên từ Mộc Nguyên trong lòng tránh ra, đuổi ra hai tay, một phát bắt được Mục Dục tay trái. Kỳ quái chính là, kinh khủng kia lam sấm sét màu tím lại không có đối với nha đầu này tạo thành nửa phần thương tổn. Nhìn chăm chú tế coi, hoàng Sanh Sanh hai bàn tay bên trên mơ hồ hiện ra một tầng nhàn nhạt màu xanh lam quang vụ, tựa hồ chính là tầng này quang vụ, đem lam sấm sét màu tím hoàn toàn cách ly ở bên ngoài.

"Sanh Sanh, người... Người mau thả ta ra." Mục Dục lúc này tinh thần từ từ tan rã, ngay cả nói chuyện cũng đã vô cùng khó khăn.

"Ta không tha, người không phải nói muốn vẫn bảo vệ ta sao?" Hoàng Sanh Sanh nước mắt như mưa, âm thanh nghẹn ngào.

"Đáng ghét..." Mục Dục cắn chặt hàm răng, hoàng Sanh Sanh một câu nói, tựa hồ là đem Mục Dục tan rã tinh thần kéo về không ít.

Thế nhưng, vào thời khắc này, Cực Đình Lôi Thương bên trên dĩ nhiên bùng nổ ra càng cường kịch liệt chớp giật, ở giữa không trung lượn vòng, khác nào Cầu Long cự mãnh. Sau đó, chớp giật lại dọc theo Mục Dục bàn tay phải, trực tiếp tiến vào Mục Dục trong cơ thể, điên cuồng xâm lược Mục Dục trong cơ thể bắp thịt, xương cốt, thậm chí là tế bào. Loại kia sâu tận xương tủy đau đớn, để Mục Dục cảm giác thân thể của chính mình cũng bị mạnh mẽ xé rách.

"Chống đỡ... Không chịu được nữa." Mục Dục cảm giác mình bất kể là tinh thần vẫn là thân thể, cũng đã không cách nào lại tiếp tục chống đỡ.

"Chỉ là điểm ấy thống khổ, liền không chống đỡ nổi?" Ngay khi Mục Dục sắp toàn tuyến tan vỡ chớp mắt, một cái thanh âm lạnh như băng từ Mục Dục trong đầu bỗng vang lên. Cùng lúc đó, này cổ thấu xương hàn ý, kích thích Mục Dục tinh thần, từ từ hồi phục về thanh tỉnh.

"Người... Người là ai?" Mục Dục trong lòng cả kinh, cổ nện đau nhức trong lòng hỏi.

Mục Dục vừa dứt lời, một bóng người mơ hồ, dần dần từ Mục Dục đầu óc nơi sâu xa rõ ràng lên. Đó là một người đàn ông, một cái thân mang hắc hồng trường bào nam nhân, cái kia một con ám mải tóc dài màu đỏ, phảng phất là bị máu tươi nhuộm dần quá bình thường yêu dị chói mắt. Mà nam nhân mặt, nhưng không thấy rõ, bởi vì khuôn mặt của hắn bên trên, quần quanh sâm bạch băng vải, vền vền chỉ lộ ra một đôi cùng tóc tương đồng yêu hồng hai con ngươi, một tia thăm thẳm đỏ sẫm nhạt mang từ trong con ngươi tràn ra, có vẻ càng thêm quỷ dị. Cánh tay của nam tử bên trên, quần quanh cùng khuôn mặt đồng dạng màu trắng băng vải, bên trên, mơ hồ có thể thấy được lít nha lít nhít kỳ dị màu đen phù vân. Cánh tay phải bên trên, càng bị một cái do màu đen nhạt mang ngưng tụ mà thành dải nhỏ xích sắt bóng mờ quần quanh, tựa hồ đang xích sắt kia bóng mờ dưới, phong ấn hủy thiên diệt địa uy năng.

"Người, quá yếu." Trong mắt của nam nhân lóe qua một tia xem thường, chậm rãi giơ lên tay trái, một đạo sền sệt năng lượng màu đỏ như máu thể từ trong bàn tay dâng lên mà ra, trong nháy mắt dẫn tới Mục Dục cả người. Nguyên bản ở Mục Dục trong cơ thể điên cuồng bừa bãi tàn phá lam tia chớp màu tím, hiểu ra đến cái kia năng lượng màu đỏ ngòm thể liền trong nháy mắt tan vỡ tan rã. Có chút lam từ chớp giật tựa hồ còn muốn phản kháng, thế nhưng bất luận bao nhiêu lam từ chớp giật nhằm phía đỏ như máu năng lượng, đều như đá chìm đáy biển. Cùng lúc đó, Mục Dục trong cơ thể cảm giác đau đớn cũng khi theo chỉ yếu bớt.

Nguyên bản ở Mục Dục dưới chương không kiêng kị mà phóng thích lam từ chớp giật Cực Đình Lôi Thương, dĩ nhiên bỗng yên tĩnh lại. Sau đó, chính cái phá nát thân thương, nổi lên giữa không trung.

"Nắm chặt nó." Nam nhân ngữ khí phảng phất là mệnh lệnh giống như vậy, kho lạnh uy nghiêm, không thể trí phi.

Mục Dục hơi sững sờ, không tự chủ được đưa tay ra cầm hương trước mặt Cực Đình Lôi Thương. Một khắc đó, Mục Dục cảm giác thân thể của chính mình phảng phất đã không lại thuộc về mình, mà là bị thanh âm của nam nhân điều khiển đang hành động.

Ngay khi Mục Dục tay, hoàn toàn nắm chặt Cực Đình Lôi Thương một khắc đó, bên trên lam từ hào quang, chốc lát lóe qua, nhảy lên liền qua. Sau đó, khiến cho tất cả mọi người đều khó có thể tin sự tình lần thứ hai phát sinh. Cái kia cái nguyên bản cắt thành ba đoạn, tổn hại không thể tả Cực Đình Lôi Thương, lại mọi người ở đây ngay dưới mắt, giống nhân loại bắp thịt như thể nhanh chóng tái sinh, chỉ thời gian một cái nháy mắt, liền đã khôi phục như lúc ban đầu.

Mục Dục ngờ ngác mà xem trong tay hoàn hảo không chút tổn hại Cực Đình Lôi Thương, lúc này, hắn lại có thể ở sâu trong linh hồn cảm giác được Cực Đình Lôi Thương linh hồn tồn tại, giữa hai người, phảng phất có sự thân mật ràng buộc nhau rồi. Hơn nữa Cực Đình Lôi Thương nắm trong tay, đã không giống như là một cây trường thương, càng như là một phần như thể thân thể mình.

Lẽ nào, Cực Đình Lôi Thương, dĩ nhiên thành vì mình Dị Hồn? Mục Dục nhất thời cảm giác sự thông minh của chính mình không đủ dùng.

"Người đến cùng là ai?" Mục Dục đột nhiên hoàn hồn nhớ tới cái kia xuất hiện ở trong đầu nam tử, trong lòng hỏi vội.

"Ta là ai? Khả năng chính ta cũng không biết." Nam tử lắc lắc đầu, trong giọng nói lộ ra một luồng thăm thẳm bi tịch.

"Người là ta Dị Hồn?" Mục Dục dò hỏi.

"Dị Hồn? Khả năng là, cũng khả năng không phải. Ta chỉ biết là, bằng bây giờ người, còn chưa có tư cách trở thành ta kí chủ." Nam nhân lạnh lùng nhìn Mục Dục, tia không hề che giấu chút nào trong ánh mắt trần trụi xem thường cùng khinh bỉ.

"Khả năng là? Khả năng không phải?" Mục Dục nhất thời cảm giác mình bị làm rơi vào trong sương mù, không mò ra manh mối. Nhưng nếu như này thần bí nam nhân là thật sự chính mình Dị Hồn, như vậy Cực Đình Lôi Thương lại là chuyện gì xảy ra?

Ngay khi Mục Dục đang chuẩn bị hướng đi nam tử vừa hỏi đến tốt cùng thời điểm, nam tử bóng người cũng đã ở trong đầu của hắn biến mất rồi. Bất luận Mục Dục ở trong lòng làm sao hồ loạn, trong đầu như trước là hoàn toàn yên tĩnh, lại như nam tử kia ép rở : cái liền chưa từng xuất hiện.

"Ca, người không sao chứ?" Hoàng Sanh Sanh dùng sức lắc Mục Dục cánh tay, vội vàng hỏi.

"A, ân, không có chuyện gì." Mục Dục bị hoàng Sanh Sanh điều tình tảo lại, cười nói.

Mộc Nguyên đi tới Mộc Dục bên người, chỉ chỉ Mộc Dục trong tay Cục Đình Lôi Thương, hỏi: "Tiểu Dục, chuyện gì thế này?"

Mộc Dục sờ sờ mũi, "Cục Đình Lôi Thương trở thành ta Dị Hồn. Ân, không sai, hẳn là chính là có chuyện như vậy."

"Sao có thể có chuyện đó?" Mộc Nguyên đột nhiên cũng sờ. Dị Hồn một khi từ thân thể người bên trong bị mạnh mẽ tách ra ngoài, liền trở thành không có linh hồn xem xét trang trí, cùng một cái khác chưa hề linh sẵn bán giả khế ước, vốn là nói mơ giữa ban ngày. Nhưng là việc này, càng liền như thể sống sờ sờ phát sinh ở Mộc Dục trên người. Liền ngay cả Mộc Nguyên cũng không thể nào hiểu được tất cả những thứ này.

"Mặc kệ là chuyện gì xảy ra, khế ước Dị Hồn chính là chuyện tốt." Mộc Nguyên vỗ vỗ Mộc Dục vai. Nhìn trước mắt cầm trong tay Cục Đình Lôi Thương Mộc Dục, Mộc Nguyên phảng phất nhìn thấy cái kia được người gọi là "Thương tôn" Lôi Áo cái bóng.

"Hội trưởng, ở Sanh Sanh thức tỉnh Dị Hồn trước, có thể hay không để cho ta trước tiên làm một việc?" Mộc Dục vẻ mặt dần dần mà lạnh xuống, quay về trước mặt Mộc Nguyên hỏi.

Mộc Dục rút cục thức tỉnh Dị Hồn, Mộc Nguyên trong lòng đã là mừng rỡ vạn phần, tất nhiên là gật đầu đồng ý Mộc Dục yêu cầu.

Mộc Dục xoa xoa hoàng Sanh Sanh đầu nhỏ, cười nói: "Nha đầu người đi xuống trước, ta muốn trước tiên giải quyết một ít chuyện có được hay không."

"Ừm." Hoàng Sanh Sanh mừng rỡ tất nhiên là sẽ không thấp hơn Mộc Nguyên, ngoan ngoãn gật gật đầu, hùng hục lui xuống.

Mộc Dục chậm rãi đi tới những kia đã bị Mộc Dục kinh sợ đến mức trợn mắt ngoác mồm công đoàn sẵn bán giả trước, giơ tay lên bên trong Cục Đình Lôi Thương, nhắm thẳng vào phía trước, uống đến: "Thế nào Đầu đồ, người có dám hay không tới đánh với ta một trận "

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Bát phẩm Săn Bắn Đồ, cầm lại tôn nghiêm

"Hắn lại hướng về Thiếu niên tóc đỏ khiêu chiến?"

"Đầu óc khẳng định là bị bon chen."

Mộc Dục lời này vừa nói ra, công đoàn bên trong tất cả xôn xao. Vừa thức tỉnh Dị Hồn Mộc Dục, dĩ nhiên hướng về đã trở thành sẵn bán giả một năm, thực lực đạt đến tứ phẩm Săn Bắn Đồ Thiếu niên tóc đỏ gọi chiến, ở trong mắt bọn họ, Mộc Dục hành động này này hoàn toàn chính là bị mắc bệnh cái cổ trở lên bại liệt bệnh nan y, tên gọi tất nào tàn.

"Rác rưởi coi như thức tỉnh Dị Hồn, cũng chỉ có thể làm một tên rác rưởi." Dứt tiếng, Thiếu niên tóc đỏ thân thể liền chậm rãi từ trong đám người đi ra, đi tới Mộc Dục trước, lấy đồng dạng xem thường ánh mắt, nhìn trước mắt Mộc Dục. Phảng phất Mộc Dục bất luận có cảm giác hay không tỉnh Dị Hồn, đối với hắn mà nói, đều chỉ là một con một ngón tay là có thể ép chết con kiến.

"Hội trưởng, nếu là này phế... Mộc Dục hướng về ta phát sinh khiêu chiến, ta hẳn là có thể đỡ lấy đi." Thiếu niên tóc đỏ quay về Mộc Nguyên cung kính cong xuống eo, hỏi.

Yêu vũ bên trong, sẵn bán giả trong lúc đó không thể tư đầu là mình vẫn quy định, nhưng nếu là có một phương đưa ra khiêu chiến, cái kia một phương khác liền có thể đỡ lấy. Thế nhưng chỉ có thể điểm đến mới thôi, không thể trí tàn chí tử.

Giờ khắc này, Mộc Nguyên lại bắt đầu có chút khó khăn, vừa thức tỉnh Dị Hồn Mộc Dục, nhất định không thể là tứ phẩm Săn Bắn Đồ Thiếu niên tóc đỏ đối thủ. Mà một bên khác, lại là công đoàn trong lúc đó mình vẫn quy định, thân là hội trưởng hắn, tuyệt đối không thể lấy phụ nhận.

"Hội trưởng, ta muốn dùng Cục Đình Lôi Thương của Lôi đại ca, lấy lại tôn nghiêm của ta thất lạc bảy năm thuộc về chính ta!" Mộc Dục nhìn phía Mộc Nguyên, ngữ khí như chặt đinh chém sắt, không thể thay đổi.

Nhìn Mộc Dục cái kia kiên định như sắt ánh mắt, Mộc Nguyên càng phảng phất nhìn thấy đứng ở trước mắt mình, tay cầm Cục Đình Lôi Thương người không phải Mộc Dục, mà là Lôi Áo, sau đó, Mộc Nguyên quỷ thần xui khiến chậm rãi điểm rơi xuống đầu.

"Rác rưởi, đây là người tự tìm." Thiếu niên tóc đỏ trợn mắt nhìn, khẽ quát một tiếng, trong cơ thể Dị Hồn lực lượng bỗng thời thúc, hai đám chanh ngon lửa màu đỏ nhất thời ở Thiếu niên tóc đỏ trên hai cánh tay hùng hục dấy lên, không gian chung quanh đều phảng phất bị nhiệt độ cao liệt điểm thiêu vạn

vẹo.

"Tiếp đó, ta sẽ nói cho người biết, ai mới là rác rưởi!" Mục Dục hai mắt rung mình, tương tự thôi thúc trong cơ thể Dị Hồn lực lượng, Cực Đình Lôi Thương bên trên, bỗng trút xuống ra thác nước giống như mãnh liệt lam điện, nhất thời bao vây lấy Mục Dục toàn thân.

"Trời ạ, đây là vừa thức tỉnh Dị Hồn sẵn bán giả có thể nắm giữ Dị Hồn lực lượng à! ?" Trong đám người, không biết ai kinh ngạc thốt lên một tiếng, liền khác nào một cái mồi dẫn hỏa giống như, trong nháy mắt làm nổ đoàn người thần kinh.

Này cuồng bạo cực kỳ lam điện, khí tức rõ ràng đã mạnh hơn Thiếu niên tóc đỏ, có thể Mục Dục vừa mới mới vừa thức tỉnh rồi Dị Hồn a, làm sao có khả năng cũng có Dị Hồn lực lượng mạnh mẽ như vậy!

Lúc này Mục Dục, liền khác nào một vị lôi như thần sừng sừng ở mặt của mọi người trước, không cách nào lay động.

Trái tim tất cả mọi người bên trong, đều bốc lên một cái ý nghĩ: "Thương tôn" Lôi Áo, trở về rồi!"

"Một chiêu..." Nhìn trước mặt Thiếu niên tóc đỏ, Mục Dục trong miệng, vền vền chỉ phun ra hai chữ, nhưng làm cho Thiếu niên tóc đỏ nội tâm đột nhiên một trận, không tự chủ được bắt đầu sinh lên một luồng sợ hãi.

"Có bản lĩnh, người liền đến! ." Thiếu niên tóc đỏ cố gắng đè xuống nội tâm tia chút sợ hãi, hướng về Mục Dục thân thể liền xông lên trên, trên hai cánh tay hóa diễm nhất thời tăng vọt.

"Xèo." Ngay khi Thiếu niên tóc đỏ hữu quyền sắp sửa lâm cùng Mục Dục trước mặt thời điểm, Mục Dục bóng người càng bỗng biến mất ở Thiếu niên tóc đỏ trong mắt, sau một khắc, cũng đã xuất hiện ở Thiếu niên tóc đỏ bên cạnh người. Khẩn đốn lấy, Mục Dục nhất thời phát lên trong tay Cực Đình Lôi Thương, toàn lực nện ở Thiếu niên tóc đỏ phần lưng. Chỉ nghe một thân nổ vang, Thiếu niên tóc đỏ thân thể không có bất kỳ năng lực phản kháng, trực tiếp bị Cực Đình Lôi Thương bỗng nhiên đập vào mặt đất bên trong, dưới chân đại địa bỗng rạn nứt, như mạng nhện giống như tán ra, cát bụi gây nên, trong nháy mắt nhấn chìm thân ảnh của hai người.

"Ta nói rồi, chỉ dùng một chiêu!" Ở tất cả mọi người kinh ngạc ánh mắt chờ đợi bên trong, Mục Dục thu hồi Cực Đình Lôi Thương, sau đó bỗng nhiên nhấc chân, một cước đập ở Thiếu niên tóc đỏ phần lưng. Thiếu niên tóc đỏ nhất thời rên lên một tiếng, một cái nghịch huyết thoát khẩu mà ra, ngắt mở ra từng đoá từng đoá huyết hoa.

"Buông ra chân của người." Thiếu niên tóc đỏ hai con mắt đóng chặt, cắn chặt hàm răng, từ xi phùng bên trong vẫn cứ bỏ ra năm chữ.

"Câm miệng, người không có tư cách yêu cầu ta!" Mục Dục đem Thiếu niên tóc đỏ lúc trước câu này si nhục hấn, ở trong vòng một ngày, còn nguyên trả lại hấn!

"Tại sao! Người rõ ràng chỉ là một cái mới vừa thức tỉnh Dị Hồn rác rưởi mà thôi a!" Bị Mục Dục đập ở dưới bàn chân, Thiếu niên tóc đỏ nội tâm cảm thấy sâu sắc khuất nhục, không nghĩ tới, cái kia ở một ngày trước còn bị chính mình đập ở dưới bàn chân rác rưởi, giờ khắc này lại như giẫm rác rưởi bình thường đem chính mình đập ở dưới bàn chân.

"Bởi vì, ta là bát phẩm Sản Bán Đồ!" Mục Dục một cước đem Thiếu niên tóc đỏ đập đến dưới đài, đem Cực Đình Lôi Thương thu hồi trong cơ thể, trầm giọng nói.

"Bát phẩm Sản Bán Đồ!"

Bốn chữ này mắt không thể nghi ngờ lại như một viên bom nặng cân bình thường lọt vào trong đám người, một cái vừa thức tỉnh Dị Hồn, không, nói đúng ra, là chuyển khế người khác Dị Hồn người, dĩ nhiên không bỏ nhảy một cái trở thành bát phẩm Sản Bán Đồ. Đây vẫn là lúc trước ở trong mắt bọn họ sợ hãi sẵn bán giả rác rưởi Mục Dục sao?

"Tiểu Dục, người đúng là bát phẩm Sản Bán Đồ sao?" Mộc Nguyên khó có thể tin tưởng được lỗ tai của chính mình cùng nhìn thấy trước mắt, hấn chưa từng có nghe nói một người vừa thức tỉnh là có thể trở thành bát phẩm Sản Bán Đồ, nếu như không phải là mình tận mắt nhìn thấy, mà là người khác chạy tới nói với hấn, hấn tuyệt đối sẽ một cái tát sủy từ người trước mặt.

Mục Dục không hề trả lời, mà là nhẹ nhàng điem rơi xuống đầu. Đối với tất cả mọi người tại chỗ mà nói, hết thảy ngôn ngữ giải thích, đều ở điểm ấy đồ trang sức trước cổ về trắng xám vô lực.

"Được! Được! Được!" Mộc Nguyên liên tục hô ba cái được, bởi vì đã không có bất kỳ ngôn ngữ có thể càng tốt hơn biểu đạt nội tâm hấn vui sướng.

Mà toàn bộ sẵn bán giả cũng là mặt lộ vẻ mừng như điên, một tên vừa thức tỉnh Dị Hồn cũng đã đạt đến bát phẩm Sản Bán Đồ người, sau này thành tựu còn có thể thấp sao? Đây liền mang ý nghĩa, sau đó bọn họ yêu vũ công đoàn, tất sẽ hướng về càng cao hơn xung kích.

"Ca, người thật giỏi!" Hoàng Sanh Sanh tiểu nha đầu này cũng lại áp chế không nổi chính mình nội tâm vui sướng, xông lên quay về Mục Dục mặt chính là một cái bẹp, quả thực so với ăn kẹo que còn vui vẻ hơn.

Mục Dục cũng là cung chiêu mà xoa xoa Hoàng Sanh Sanh đầu, giờ khắc này nhất làm cho hấn hài lòng, chính là ở này tất cả mọi người trước mặt, rốt cục cảm lại chính mình thất lạc bảy năm tôn nghiêm!

"Sanh Sanh, chuẩn bị xong chưa?" Mộc Nguyên chậm rãi tiến lên, sừng nịch sờ sờ Hoàng Sanh Sanh đầu, tiếp đó, chính là nàng muốn thức tỉnh Dị Hồn

thời khắc.

"Ừm." Hoàng Sanh Sanh nhìn một chút bên người Mục Dục, sau đó khẽ gật đầu. Tuy rằng ở bề ngoài nhìn bình tĩnh, thế nhưng nàng đùa bốn góc áo tay nhỏ nhưng bán đi nàng.

"Nhắm mắt lại, tỉ mỉ mà cảm thụ bên trong thân thể biến hóa. Nhớ kỹ, bất luận phát sinh cái gì, cũng không muốn để tâm thần của chính mình loạn đi." Mục Nguyên chậm rãi đem dây rộng che kín nếp nhăn bàn tay nhắc đến Hoàng Sanh Sanh trên đỉnh đầu.

Hoàng Sanh Sanh ngoan ngoãn gật gật đầu, nhẹ nhàng nhắm chặt mắt lại, mà Mục Dục cũng là chậm rãi lùi tới dưới đài.

Chậm rãi, Mục Nguyên trên lòng bàn tay chậm rãi hiện lên ngoại trừ một tầng nồng nặc ánh sáng màu trắng bạc, dần dần từ Hoàng Sanh Sanh đỉnh đầu bên trong thẩm thấu tiến vào, chỉ chớp lát sau, Hoàng Sanh Sanh thân thể bên trên cũng hiện ra một tầng cùng Mục Nguyên đồng dạng nhạt mang.

Ở phía dưới Mục Dục, mặt mày trời chặt, song quyền nắm chặt, nhìn phía trước Hoàng Sanh Sanh, có thể nói hấn so với Hoàng Sanh Sanh chính mình còn muốn sốt sáng trên mây phần.

Mà thân ở trong đó Hoàng Sanh Sanh nhưng là cùng Mục Dục tuyệt nhiên không giống cảm thụ, Mục Nguyên sức mạnh thấu nhập trong cơ thể nàng, Hoàng Sanh Sanh không những không có cảm nhận được bất kỳ không khỏe, trái lại dị thường nhu hòa thư thích, khác nào là ánh mặt trời bình thường ôn hoà, lại tự mẫu thân ôm ấp giống như ôn nhu.

"Thiếu nữ, là người tỉnh lại ta sao?" Ngay khi Hoàng Sanh Sanh hưởng thụ như vậy thư thích cảm giác thì, một cái nhu hòa nữ sinh đột nhiên từ trong đầu của nàng hưởng lên.

"Người là ai?" Hoàng Sanh Sanh kinh ngạc nói.

"Ta, là bị linh hồn của người tỉnh lại." Cái kia giọng nữ lại một lần nữa vang lên, sau đó, một cái bóng người màu xanh lam liền xuất hiện ở Hoàng Sanh Sanh trong đầu.

Cái kia bóng người, là một cô gái, nói chuẩn xác, là một tên nắm giữ dung nhan tuyệt thế nữ tử. Lần đầu Hoàng Sanh Sanh mi mắt, chính là nữ tử cái kia một con màu xanh thăm thẳm như là thác nước tóc dài, sợi tóc trong lúc đó, mơ hồ trong lúc đó còn có thể nhìn thấy có một tia màu lam nhạt hàn khí lưu chuyển. Sau đó, chính là nữ tử cái kia một thân như là dương chi ngọc sáng loáng băng cơ, thậm chí có chút hoa mắt. Nhìn kỹ vóc người, càng là mười phân vẹn mười, hai vú ngạo nghễ, tròn trịa kiêu ngạo, có thể nhiên nắm chặt eo nhỏ nhắn, tinh tế mềm mại hai chân, tinh điều che đầy hai chân nhẹ chút giữa không trung, dưới chân sinh liên. Một thân trang nhã cổ điển quần dài màu lam, thêm vào làn váy bên trên bông tuyết tổ điểm, đem nữ tử tôn lên càng thêm tao nhã đoan trang. Lấy "Tiên nữ hạ phàm" để hình dung cô gái này cũng không quá đáng. Lệnh Hoàng Sanh Sanh càng thêm kinh ngạc, chính là thu nạp ở nữ tử sau lưng một đôi do bông tuyết tổ hợp mà thành cánh băng. Đường nét cũng là như vóc người bình thường ưu mỹ hoàn mỹ, không có một chút nào không hài hòa, trái lại càng thêm làm nổi bật lên nữ tử diễm lệ.

"Người, chính là trong đầu của ta cái thanh âm kia sao?" Hoàng Sanh Sanh rụt rè hỏi.

"Ta, tên là Mục Sương Dục Hoàng, hoặc là, người cũng có thể gọi ta Sương." Sương khẽ mỉm cười, gật đầu nói.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bán Phù Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Mục Sương Dục Hoàng, song trọng kinh hỉ

"Chuyện này..." Hoàng Sanh Sanh đầu nhỏ hiển nhiên vẫn không có với trước mắt chuyện xảy ra làm ra phản ứng, ngốc ngơ ngác sững sờ ở nơi đó. Bất quá lập tức cũng tỉnh táo lại, hỏi: "Người chính là ta Dị Hồn sao?"

Sương lần thứ hai gật gật đầu, sau đó, nàng triển khai sau lưng đôi kia to lớn cánh băng, chậm rãi bay đến Hoàng Sanh Sanh trước, mang theo một cái huyền lệ băng vụ.

"Người, nguyện ý cùng ta ký kết khế ước, để ta trở thành người Dị Hồn sao?" Sương nặt giãn ra cười khê, chậm rãi hỏi, đồng thời, đem chính mình tinh tế mềm mại tay ngọc, đưa về phía trước người Hoàng Sanh Sanh.

"Ừm." Hoàng Sanh Sanh quỷ thần xui khiến gật gật đầu, đồng thời nơi sâu xa non nớt tay nhỏ nắm chặt rồi sương tay. Thế nhưng sững sờ ánh mắt cùng với hơi nhô lên hai quai hàm triệt để cho thấy nha đầu ngọc này kỳ thực căn bản còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra.

Nhìn trước mắt cái này đáng yêu ngây ngốc tiểu nha đầu, sưng trên mặt cũng là ý cười dần thâm, sau đó, sau lưng hai cánh chậm rãi hợp lại, đem hai người thân thể, hoàn toàn bao bọc lại.

Công đoàn bên trong cung điện, như trước là hoàn toàn yên tĩnh, trăm tên săn bắn già đều trong tầm mắt phía trước Hoàng Sanh Sanh, phảng phất Hoàng Sanh Sanh giờ khắc này chính là bọn họ tất cả mọi người hi vọng. Mà Mục Dục, cũng là sốt sáng mà nhìn Hoàng Sanh Sanh, chỉ lo nàng ra từng tia một bất ngờ.

Cũng là ở tất cả mọi người lo lắng thời gian, phía trước Mộc Nguyên cùng Hoàng Sanh Sanh đột nhiên xảy ra dị biến. Hoàng Sanh Sanh xung quanh cơ thể, bỗng ngất mở ra từng vòng màu băng lam vàng sáng, trước kia bao trùm ở Hoàng Sanh Sanh bên ngoài thân ngân hào quang màu xám đột nhiên vỡ vụn.

Mà Mộc Nguyên lơ lửng ở Hoàng Sanh Sanh trên trán tay bị một luồng băng hàn cực kỳ không tên sức mạnh văng ra, trên tay, trong nháy mắt kết lên một tầng mỏng manh băng tuyết.

"Gọn sóng này, lẽ nào là..." Mộc Nguyên kinh ngạc nhìn trên tay cái kia một tầng băng tuyết, sau đó, nhìn bị vàng sáng xanh lam bao phủ Hoàng Sanh Sanh, thân hình không tự chủ lui về phía sau vài bước.

"Sanh Sanh làm sao?" Mục Dục một cái bước xa vọt tới Mộc Nguyên bên người, vội hỏi.

"Nha!"

Ngay khi Mộc Nguyên vừa định trả lời Mục Dục trong nháy mắt đó, phía trước Hoàng Sanh Sanh trong miệng bỗng phát sinh một tiếng tiếng phượng hót cao vút thanh, xuyên qua cả tòa công đoàn đại điện. Ngoại trừ Mộc Nguyên bên ngoài, hết thảy săn bắn già đều thống khổ bịt kín lỗ tai của chính mình, đương nhiên, cũng bao quát Mộc Nguyên bên người Mục Dục.

Nương theo cái kia một tiếng phượng hót, một đạo băng năng lượng màu xanh lam trụ lấy Hoàng Sanh Sanh làm trung tâm phóng lên trời, phía trên cung điện điện đỉnh trực tiếp bị năng lượng trụ xuyên qua, thẳng đến bầu trời.

Hoàng Sanh Sanh sau lưng, bỗng dựng triển khai một đôi cánh băng, khinh nhiên vỗ một cái, Hoàng Sanh Sanh thân thể liền chậm rãi đến nổi lên giữa không trung. Sau lưng, hiện ra một tên tuyệt mỹ nữ tử bóng mờ, mà đạo hư ảnh này, thỉnh linh chính là cái kia Mù Sương Dục Hoàng —— Sương.

"Lẽ nào thật sự chính là..." Mộc Nguyên nhìn cái bóng mờ kia, âm thanh chậm rãi bắt đầu run rẩy, liền ngay cả cả người thân thể cũng bắt đầu bắt đầu run rẩy.

Mục Dục nỗ lực bình phục dưới vừa nảy cái kia thanh phượng hót mang đến cho hắn thống khổ, kinh ngạc nhìn phía trước Hoàng Sanh Sanh đột biến.

Dần dần, tia sáng kia trụ cùng Hoàng Sanh Sanh sau lưng cánh băng từng điểm từng điểm vỡ vụn thành vụn, dồn dập hạ xuống, uyển như mưa tuyết, toàn bộ công đoàn đại điện nhất thời bị nhuộm đắm lên một tầng lóa mắt băng lam.

"Xảy ra chuyện gì?" Hoàng Sanh Sanh thân thể khinh nhiên rơi xuống đất, sau đó, chậm rãi mở hai mắt ra. Nhìn thấy toàn bộ công đoàn người trong đại điện đều kinh ngạc đang nhìn mình, Hoàng Sanh Sanh đầu nhỏ lệch đi, hỏi.

"Sanh Sanh, ngươi không sao chứ?" Mục Dục vội vàng chạy lên trước, trên dưới đánh giá Hoàng Sanh Sanh thân thể, hỏi vội.

Hoàng Sanh Sanh ngọt ngào nở nụ cười, nói: "Ta đương nhiên không có chuyện gì rồi, bất quá đại gia làm gì đều như vậy nhìn ta?"

"Ây..." Bị Hoàng Sanh Sanh hỏi lên như vậy, Mục Dục gãi gãi đầu, trong lúc nhất thời không biết mình nên làm sao trả lời.

Vừa Mộc Nguyên cũng là chậm rãi đi tới Hoàng Sanh Sanh bên người, hỏi: "Sanh Sanh, ngươi nên đã thành công khế ước Dị Hồn chứ?"

Hoàng Sanh Sanh gật gật đầu, nói: "Hừm, khế ước."

Hoàng Sanh Sanh vừa dứt lời, toàn bộ công đoàn đại điện trong nháy mắt sôi trào, tiếng hoan hô tiếng hét chói tai liên tiếp. Hoàng Sanh Sanh thành công khế ước Dị Hồn, này liền mang ý nghĩa, Yêu Vũ Công Đoàn có lên cấp cấp A công đoàn hi vọng, mang ý nghĩa bọn họ có thể nắm giữ càng cao hơn vinh dự cơ hội.

"Biết Dị Hồn tên sao?" Mộc Nguyên hỏi tiếp.

Hoàng Sanh Sanh lần thứ hai gật gật đầu, nói: "Nàng nói nàng gọi Mù Sương Dục Hoàng."

"Mù Sương Dục Hoàng, dĩ nhiên đúng là Mù Sương Dục Hoàng, ha ha ha ha ha ha ha!" Mộc Nguyên ngửa mặt lên trời cười dài, mặt nhất thời đỏ lên, gân xanh bắt ngờ nổi lên, khác nào cây gậy bàn rề : cái.

"Mộc gia gia làm sao?" Hoàng Sanh Sanh nhìn Mục Dục, ghé giọng hỏi.

Mục Dục sờ sờ mũi, lắc lắc đầu, "Không biết, phỏng chừng là điên rồi."

"Thượng cổ Dị Hồn, ta Yêu Vũ Công Đoàn cũng rốt cục ra một cái thượng cổ Dị Hồn." Mộc Nguyên cười to im bật đi, bàn tay lớn khoát lên Hoàng

Sanh Sanh vai bên trên, trên mặt vẽ mặt tràn đầy hưng phấn.

Tuy rằng Hoàng Sanh Sanh hoàn toàn không có cách nào lý giải Mộc Nguyên đang nói cái gì, nhưng tựa hồ là bị toàn bộ công đoàn hưng phấn cảm hoá, trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng tràn đầy nụ cười ngọt ngào.

Vừa rồi Mộc Dục tuy rằng cũng là không hiểu rất rõ Hoàng Sanh Sanh thức tỉnh cái này Dị Hồn đến tột cùng có ý nghĩa gì, thế nhưng hẳn xuất phát từ nội tâm vì là Hoàng Sanh Sanh cao hứng, bởi vì hẳn biết, từ Mộc Nguyên phản ứng bên trong, quyết định Hoàng Sanh Sanh sau này thành tựu nhất định bất phàm. Sau này chờ đợi Hoàng Sanh Sanh, sẽ là cái kia mạnh mẽ săn bắn hoàng, hoặc là nghịch thiên săn bắn đế, săn bắn thánh, thậm chí là cái kia chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết, phiên thủ vì vận phúc thủ vì vũ săn bắn đế.

Từ Hoàng Sanh Sanh mang đến trong vui mừng phục hồi tinh thần lại, Mộc Nguyên tâm tình cũng dần dần hồi phục bình tĩnh, sau đó, chậm rãi nhìn về phía Hoàng Sanh Sanh, hỏi: "Sanh Sanh, cái kia thiên phú của ngươi kỹ là cái gì?"

"Hẳn là chính là sau lưng ta cái kia một đôi băng hoàng dực." Hoàng Sanh Sanh gật gật đầu, một bộ chính là vẻ mặt như thế.

Mộc Nguyên gật đầu cười, xem vẻ mặt tựa hồ thật hài lòng Hoàng Sanh Sanh này một hạng kỹ thuật thiên phú Dị Hồn.

Cái gọi là thiên phú kỹ, chính là săn bắn giả khế ước Dị Hồn sau khi, không cần săn giết hung thú thu lấy hồn châu, Dị Hồn trời sinh mang đến một loại kỹ năng. Liền tỷ như Hoàng Sanh Sanh thiên phú kỹ, chính là Mù Sương Dực Hoàng cái kia một đôi băng hoàng dực. Đương nhiên, thiên phú kỹ cũng là có mạnh có yếu.

"Sanh Sanh, ngươi hiện tại cấp bậc là bao nhiêu?" Mộc Nguyên hỏi.

Hoàng Sanh Sanh cảm thụ một thoáng trong cơ thể mình Dị Hồn lực lượng, nói: "Đại khái là lục phẩm săn bắn đồ khoảng chừng : trái phải đi."

Hoàng Sanh Sanh lời này vừa nói ra, toàn bộ công đoàn đại diện nhất thời lại là một trắng thốt lên. Vừa khế ước Dị Hồn, Hoàng Sanh Sanh lại cũng là mạnh mẽ nhảy lên lục phẩm săn bắn đồ. Phải biết, bình thường săn bắn đồ khế ước Dị Hồn sau khi, thông thường Dị Hồn đều là không mang đến tăng lên cấp bậc sức mạnh. Có thể làm cho săn bắn giả tăng lên vừa đến hai cái cấp bậc Dị Hồn đã có thể xưng là cực phẩm Dị Hồn. Có thể tăng lên ba đến bốn cái cấp bậc Dị Hồn càng là hiếm như là mùa thu. Mà Hoàng Sanh Sanh, lại khủng bố tăng lên sáu cái cấp bậc, mà lúc trước Mộc Dục, càng là khủng bố tăng lên tám cái cấp bậc.

Vừa Mộc Nguyên trên mặt ý cười dần thâm, ngày hôm nay, Mộc Dục cùng Hoàng Sanh Sanh hai người cho hẳn cùng Yêu Vũ Công Đoàn mang đến quá nhiều kinh hi. Đặc biệt Mộc Dục, không chỉ là hẳn bắt phẩm săn bắn đồ, càng là bởi vì Mộc Dục khế ước Lôi Áo cực đỉnh lôi thương, pháng phát Lôi Áo linh hồn sống lại ở Mộc Dục trên người. Nguyên nhân trọng yếu nhất, là Mộc Dục rốt cực khắc phục hẳn tự thân sợ hãi của nội tâm, thành công trở thành săn bắn giả.

"Hai người các ngươi đi về nghỉ ngơi trước đi, ngày mai liền có thể chính thức hướng về yêu xà tiếp thu săn bắn giả công đoàn." Mộc Nguyên vỗ vỗ Mộc Dục cùng Hoàng Sanh Sanh vai, mỉm cười nói.

Mộc Dục gật gật đầu, sau đó quay đầu nhìn một chút bên cạnh mình Hoàng Sanh Sanh, mềm mại trên khuôn mặt nhỏ nhắn mang theo ừ ừ. Mà chính mình cũng là bị cực đỉnh lôi thương dẫn dắt chết đi sống lại, tinh thần trên cũng là có một chút không chịu nổi, chớ nói chi là thân thể.

"Ca, chúng ta trở về đi thôi, ta có chút buồn ngủ." Hoàng Sanh Sanh lôi kéo Mộc Dục góc áo, đồng thời xoa con mắt của chính mình, nhẹ nhàng ngáp một cái, trên đỉnh đầu, ánh mặt trời chiếu khắp.

Mộc Dục mỉm cười nở nụ cười, bắt đầu đi kéo lên Hoàng Sanh Sanh tay, chậm rãi đi ra công đoàn đại diện.

Khi (làm) bóng lưng của hai người hoàn toàn biến mất ở đại diện cửa lớn một đầu khác sau khi, Mộc Nguyên sắc mặt, dần dần mà chìm xuống dưới, đã hoàn toàn không có lúc trước từ ái. Giờ khắc này Mộc Nguyên, mới là một cái chân chính công đoàn hội trưởng.

- <http://novel.feiku.com/114819/mulu>--- <http://www.dashubao.cc/book/7/7833>---

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Vì Yêu Vũ!

"Tiểu Dục cùng Sanh Sanh thức tỉnh, vì là Yêu Vũ mang đến to lớn trợ lực, nhưng cùng lúc cũng mang đến lớn lao uy hiếp tiềm ẩn. Lúc trước Sanh Sanh khế ước Mù Sương Dục Hoàng thì mang đến to lớn dị tượng, nhất định sẽ bị rất nhiều công đoàn nhận ra được. Tình cảnh hiện nay của Yêu Vũ, có thể nói là vô cùng nguy hiểm." Mộc Nguyên quay về Săn Bắn giả phía dưới trầm giọng nói.

Không sai, Mục Dục cùng hoàng Sanh Sanh lần này thức tỉnh mặc dù là cho Yêu Vũ tương lai truyền vào sức mạnh mạnh mẽ. Thế nhưng dù sao bọn họ còn chưa trưởng thành lên, lại như là mới vừa vừa ra đời trẻ con như thể yếu đuối, phá hủy bọn họ quả thực như là bóp chết một con kiến đơn giản như vậy.

Công đoàn giới bên trong, tuy rằng phần lớn công đoàn đều là ôm một loại "Người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người" trung lập thái độ, thế nhưng cũng không thiếu một ít tà ác hắc ám công đoàn. Những này công đoàn, chuyên môn tiếp một ít trung lập công đoàn không tiếp ô uế hoạt động, hơn nữa còn không chừa thủ đoạn nào đi chèn ép một ít nhược thế cấp thấp trung lập công đoàn, hoặc là hủy diệt, hoặc là chiếm đoạt, do đó đến mở rộng thế lực của chính mình. Hắc Ám công hội bên trong Săn Bắn giả, đều không ngoại lệ, mỗi người đều là đầy tay máu tanh, lãnh khốc vô tình. Bọn họ xưa nay không nói cảm tình, chỉ nói lợi ích. Có thể có lợi, liền mặt ngoài giao hảo, không có giá trị lợi dụng, vậy cũng chỉ có chết. Đây chính là tại sao có mấy người sẽ sợ hãi Săn Bắn giả công đoàn cùng Săn Bắn giả nguyên nhân vị trí.

Hoàng Sanh Sanh khế ước Mù Sương Dục Hoàng gọi ra ra dị tượng, nhất định sẽ bị một ít Hắc Ám công hội phát giác. Mà đối với loại này đối với bọn họ có to lớn uy hiếp tiềm ẩn sức mạnh, thủ đoạn của bọn họ chỉ có hai loại, hoặc là lấy cường bức dụ dỗ hợp nhất, hoặc là sản còn không trưởng thành, trực tiếp ách giết từ trong trứng nước.

Vì lẽ do hiện nay, Hoàng Sanh Sanh cùng Mục Dục tình cảnh đều là vô cùng nguy hiểm, hơi có sai lầm, liền có thể đưa mạng. Hơn nữa không chỉ là Mục Dục cùng Hoàng Sanh Sanh, liền ngay cả toàn bộ Yêu Vũ đều sẽ phải chịu Hắc Ám công hội cường lực chèn ép.

"Sau này công có tất cả Săn Bắn giả tiến hành nhiệm vụ thì, đều phải tạo thành ba người trở lên tiểu đội, trong đó nhất định phải có một tên Săn Bắn Linh trở lên Săn Bắn giả. Phạm là Săn Bắn Sư trở xuống Săn Bắn giả tạm thời đình chỉ tiếp thu nhiệm vụ, trong lúc tiền thường tổn thất toàn bộ do công đoàn trợ giúp." Vì đem Yêu Vũ tương lai đều sẽ chịu đựng tổn thất rơi xuống thấp nhất, Mộc Nguyên không thể không quyết định thật nhanh.

"Yêu Xà." Mộc Nguyên hướng về phía bên phải trầm giọng hô một tiếng. Sau đó, một cô thiếu nữ chậm rãi đi ra, cung kính mà hướng về Mộc Nguyên cung kính khom người.

"Hội trưởng." Thiếu nữ vóc người gầy gò cao gầy, một thân màu bích lục quần dài. Xanh sẫm hai con ngươi cùng với đầy cằm, khiến thiếu nữ mục có vẻ hơi yêu dị cũng có chút lạnh lẽo. Thiếu nữ tên là Yêu Xà, tuy rằng mới có mười sáu tuổi, cũng đã là một tên tứ phẩm Săn Bắn Linh, thực lực không thể khinh thường. Luận thiên phú, Yêu Xà chỉ đứng sau lúc đó mới có mười bốn tuổi, liền đã trở thành một tên tam phẩm Săn Bắn Linh, bị công đoàn giới ca tụng là "Người Săn Bắn Linh trẻ nhất" sau Lôi Áo.

"Bắt đầu từ hôm nay, công đoàn cấp B trở lên nhiệm vụ không tiếp, vượt quá đồ kỳ thành phạm vi một trăm km bên ngoài nhiệm vụ không tiếp, độ nguy hiểm hệ số hơi cao nhiệm vụ không tiếp." Mộc Nguyên quay về Yêu Xà trầm giọng nói, "Còn có một chút, không nên để cho Tiểu Dục cùng Sanh Sanh biết chuyện này, để bọn họ như thường lệ tiếp nhận nhiệm vụ."

Yêu Xà cũng không có hỏi nguyên nhân, gật gật đầu, lui về phía sau trong đám người.

"Ta biết quyết định này sẽ làm đại gia bị rất tổn thất lớn, thế nhưng hiện tại là thời kì đặc thù, hi vọng đại gia có thể lượng giải ta quyết định này. Vì đại gia, cũng là vì Yêu Vũ." Sau đó, Mộc Nguyên dĩ nhiên quay về hết thấy công đoàn Săn Bắn giả, thân chậm rãi cong xuống.

Phải biết, Mộc Nguyên nhưng là công đoàn hội trưởng, ở Yêu Vũ bên trong, địa vị cao cả, không có bất cứ người nào có tư cách để Mộc Nguyên khom người. Nhưng là hiện tại, vì công đoàn, vì hết thấy Săn Bắn giả, vì Mục Dục cùng hoàng Sanh Sanh an toàn trưởng thành, Mộc Nguyên dứt khoát thả xuống thân phận của chính mình địa vị.

Hết thấy Săn Bắn giả đều là hai mặt nhìn nhau, yên lặng như tờ. Sau một khắc, toàn bộ công đoàn bên trong cung điện đủ để rung chuyển trời đất cự gọi nhất thời nổi lên.

"Vì Yêu Vũ!"

Trở về phòng, Mục Dục cảm giác mình thế lực trong nháy mắt bị lấy sạch, một quả ngã chổng vó ở trên giường. Trong đầu không tự chủ được hồi tưởng lúc trước ở công đoàn đại diện bên trong phát sinh các loại.

Ngày hôm nay, hẳn là Mục Dục qua ký ức sâu nhất bảy năm trong một ngày, đương nhiên, ngoại trừ Lôi Áo ngã xuống một ngày kia bên ngoài. Nhiều chuyện như vậy đều ở cùng một ngày phát sinh, điều này làm cho Mục Dục có chút tiêu hóa không được. Bất quá, nhất làm cho Mục Dục hài lòng, tự nhiên là Hoàng Sanh Sanh nha đầu này khế ước thượng cô dị hồn, chuyện này đối với nàng sau đó phát triển không thể nghi ngờ là 1 trợ lực to lớn. Thế nhưng vì Hoàng Sanh Sanh hài lòng đồng thời, Mục Dục cũng không khỏi vì là hoàng Sanh Sanh lo lắng lên. Thượng cô dị hồn tuy rằng mạnh mẽ, thế nhưng Hoàng Sanh Sanh dù sao còn chưa trưởng thành lên, đừng nói là đối với cường giả, coi như là đối với phổ thông Săn Bắn Sư cấp bậc Săn Bắn giả, đều là không đỡ nổi một đòn. Mục tú với Lâm Phong tất tòi chỉ đạo lý Mục Dục vẫn là rõ ràng.

Công đoàn coi như có thể che chở hoàng Sanh Sanh nhất thời, không thể che chở hoàng Sanh Sanh cả đời, Hoàng Sanh Sanh luôn có ra công đoàn một ngày.

Mục Dục chậm rãi thở dài một hơi, tâm ý thôi thúc, lưu chuyển lam tia chớp màu tím cực đỉnh lõi thương đột nhiên xuất hiện ở Mục Dục trong lòng bàn tay.

"Muốn phải bảo vệ Sanh Sanh, ta liền muốn trở nên mạnh hơn, mạnh đến bất luận người nào đều muốn ngưỡng mộ ta." Mục Dục thật chặt nắm trong tay cực đỉnh lõi thương, không chỉ là vì hoàng Sanh Sanh, càng là vì Lôi Áo. Nếu chính mình kế thừa Lôi Áo cực đỉnh lõi thương, vậy thì tuyệt đối không thể yếu đi Lôi Áo "Lôi cực thương tôn" tên gọi.

Bất quá để Mục Dục nhức đầu nhất chính là hiện tại ở trong đầu của chính mình xuất hiện cái kia thần bí nam tử, rốt cuộc là ai. Thế nhưng Mục Dục duy nhất rõ ràng một điểm chính là, cái này thần bí nam nhân khẳng định không phải cái gì bình thường hạng người. Bởi vì Mục Dục chỉ là nhìn thần bí nam nhân hai mắt, linh hồn bên trong thì sẽ cảm nhận được một luồng vô hình mãnh liệt uy thế, khiến cho hắn thở không nổi. Đây là Mục Dục liền ở Lôi Áo cùng Mộc Nguyên trên người đều không cảm giác được mạnh mẽ khí tức.

Nếu như cái kia thần bí nam tử đúng là dị hồn, như vậy hắn cấp độ tuyệt đối sẽ không thấp hơn hoàng Sanh Sanh thức tỉnh Mù Sương Dục Hoàng, thậm chí sẽ càng mạnh hơn! Thế nhưng thần bí nam tử câu nói đó để Mục Dục có chút khó chịu.

"Không có tư cách..." Mục Dục tự giễu nở nụ cười. Nhưng lập tức ánh mắt trở nên vô cùng kiên định, "Không tư cách, vậy thì phải mạnh đến có tư cách mới thôi!"

.....

Ngày thứ hai, Yêu Vũ công đoàn cùng thường ngày, như trước là cùng chợ như thế hỗn loạn, mười mấy tên Săn Bắn giả ở công đoàn bên trong hoặc đứng sững, hoặc tán gẫu, hoặc uống rượu, huyền nhào thanh đỉnh tai nhức óc. Bất quá, cái này cũng là Săn Bắn giả công đoàn bình thường nhất tư thái, nếu như có người nào Săn Bắn giả công đoàn bên trong là yên tĩnh, cái kia hoặc là chính là Săn Bắn giả tử hết, hoặc là chính là Săn Bắn giả nào tàn.

Mục Dục đến đến đại sảnh, nhìn trước mắt đã sớm tập mãi thành quen cảnh tượng, khoe miệng hơi vung lên một nụ cười. Hắn chậm rãi đi đến đại sảnh trước sân khấu, quay về bên trong quay lưng hắn chính đang thu dọn nhiệm vụ hồ sơ Yêu Xà cười nói: "Yêu Xà tỷ tỷ, ta muốn tiếp nhận vụ."

Yêu Xà chậm rãi xoay người, quay về Mục Dục, trên mặt vẻ mặt không có gì thay đổi, như trước là lạnh như băng. Phảng phất ngày hôm qua Mục Dục cho công đoàn Săn Bắn giả mang đến to lớn chấn động cùng với nàng không hề có một chút quan hệ.

Sau đó, Yêu Xà từ phía sau trên giá sách bắt một quyển mỏng manh sách, đưa tới Mục Dục trước, nói: "Nơi này là công đoàn tiếp thu hết thầy cấp D nhiệm vụ, chọn một."

Tuy rằng Mục Dục cũng đã sớm quen thuộc Yêu Xà này đáng vẻ lạnh như băng, thế nhưng vẫn là cảm giác thấy hơi không thoải mái, thẳng thắn cũng không có lại cùng Yêu Xà nói chuyện, tiện tay đến phiên đứng lên trước cái kia bàn sách.

Mục Dục hiện nay là một tên Săn Bắn Đồ, năng lượng cao nhất lấy nhiệm vụ, chính là cấp D nhiệm vụ. Làm cấp thấp nhất công đoàn nhiệm vụ, cấp D nhiệm vụ độ khó vô cùng thấp, đơn giản chính là ở trong thành giúp một ít người bình thường tìm xem tiểu miêu tiểu cầu, chân chạy, khó nhất phỏng chừng cũng chính là giúp người vượt thành đưa truyền tin. Cấp D thù lao cũng là thấp đến đáng thương, bình thường đều chỉ có một hai ngàn tệ. (một kim tệ = một trăm ngàn tệ = 10 ngàn tiền đồng) đương nhiên, cũng không bài trừ một số chỗ xa hoa, sẽ cho trước mười hoặc tám ngàn tệ.

Mục Dục tùy ý lật sách lên, bên trong nhiệm vụ trên căn bản đều là một ít chuyện vặt vãnh việc nhỏ. Tuy rằng độ khó cùng thù lao đều là rất thấp, thế nhưng đối với vừa trở thành Săn Bắn Giả, Mục Dục tới nói, đúng là cái cơ hội luyện tập rất tốt.

"Nhiệm vụ này, ta làm." Mục Dục kéo xuống sách trên một tờ giấy, đưa cho Yêu Xà. Nhiệm vụ rất đơn giản, giúp trong thành một hộ gia đình bình thường tìm một con mèo nhỏ thất lạc. Thù lao tự nhiên cũng là thấp, chỉ có một ngàn tệ. Thứ này lại có thể là Mục Dục ở này vốn đã bạc đáng thương sách trên tìm tới thù lao cao nhất một cái nhiệm vụ.

Mục Dục tự nhiên là không biết, kể từ hôm qua Mộc Nguyên tuyên bố công đoàn cấp B trở lên nhiệm vụ không tiếp thì, không có năng lực đi đón cấp C cấp B nhiệm vụ Săn Bắn Giả, điều đó đem hết thầy ngân tệ ở trở lên báo thù cấp D nhiệm vụ nhận cái không. Thay lời khác thuật, Mục Dục có thể nhận được cái này một ngàn tệ nhiệm vụ vẫn tính là số may mắn được cá lọt lưới.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Sơ tiếp nhận nhiệm vụ

Yêu Xà tiếp nhận tờ giấy kia, qua loa xem lướt qua một thoáng, để trở về Mục Dục trong tay. Sau đó lại từ trước đài trong ngăn kéo lấy ra một cái to

bằng bàn tay tinh xảo hộp gỗ, đưa tới Mục Dục trong tay, "Không phải tình huống đặc biệt, ra ngoài làm nhiệm vụ nhất định phải theo tiêu chí."

Mục Dục tiếp nhận hộp gỗ, mở ra, bên trong chứa đựng một viên trắng đen xen kẽ lông chim trắng huy chương, này chính là tượng trưng Yêu Vũ công đoàn tiêu chí. Mục Dục gật gật đầu, từ trong đó lấy ra tiêu chí, dùng ở chính mình ngực trái khâm bên trên.

"Ha ha, chúng ta Yêu Vũ thẳng nhóc cũng rốt cục trở thành một chân chính Săn Bắn Giả." Một đạo dừng cảm thô lỗ nam tử thanh tuyến từ Mục Dục sau lưng truyền tới.

Mục Dục nhướng mắt bạch, có vẻ hơi bất đắc dĩ. Hắn không dùng tới quay đầu lại xem cũng biết người đến là ai, ở này Yêu Vũ công đoàn bên trong có như vậy thô lỗ đặc biệt âm thanh chỉ có hắn một người.

"Điều nói rồi ta không muốn lại gọi là thẳng nhóc." Mục Dục chậm rãi quay đầu, quay về phía sau cái kia thân cao tới hai mét, bắp thịt toàn thân như đá hoa cương giống như khước đại nhô lên đại hán vạm vỡ bĩu môi nói.

Bất quá, lấy Mục Dục mười hai tuổi, không đủ 1 mét sáu thân cao, đứng ở đại hán bên người, bị gọi thẳng nhóc đến cũng không oan.

"Không gọi ngươi thẳng nhóc gọi ngươi là gì?" Đại hán cúi người xuống, dùng sức xoa xoa đầu Mục Dục. Cái bàn tay rộng lớn kia đủ để nắm lên nửa cái đầu Mục Dục.

"Cuồng Phủ đại thúc, làm xong nhiệm vụ trở về?" Đối mặt đại hán chà đạp, Mục Dục không có nửa điểm phản kháng biện pháp, đơn giản hỏi.

Được gọi là Cuồng Phủ đại hán gật gật đầu, bất quá vẻ mặt có vẻ hơi thất lạc, "Nhiệm vụ là làm xong, nhưng là không đem người kia giai cao cấp Diễm Giác Mã chớp tới làm thú cưỡi để ta rất khó chịu."

"Nhân cấp cao cấp? Bắt tới làm thú cưỡi?" Mục Dục nuốt chút nữa bị nước miếng của chính mình dìm cho chết đuối. Ngươi cho rằng cao cấp hưng thú là cái gì a? Tiểu miêu tiểu cầu sao? Phải biết, có chút tâm thương săn bắn đem cường giả đệ tam hồn châu cũng bắt quá chỉ là nhân cấp cao cấp hưng thú mà thôi. Cuồng Phủ lại muốn trảo chỉ nhân cấp cao cấp đến làm thú cưỡi. Nếu như đem lời nói này mà thả ra ngoài, không bị người quát chết mới là lạ.

Bất quá, câu nói này từ Cuồng Phủ trong miệng nói ra đúng là cũng không kỳ quái, "Cuồng" cái chữ này không phải là không có lửa mà lại có khói. Dùng xem Cuồng Phủ cao to như vậy thô lỗ, nhưng cũng mới chỉ mười tám tuổi, tuy rằng thiên phú không sánh được Lôi Áo, nhưng là cùng Yêu Xà sống vai, cũng là một tên tứ phẩm Săn Bắn Linh. Tính cách cùng tên gọi như thế phóng đảng, lúc trước Cuồng Phủ lấy lục phẩm Săn Bắn Sư thực lực, một người một bữa, một người một ngựa, chém giết Độc Long công đoàn bốn tên Săn Bắn Đồ, một tên thất phẩm Săn Bắn Sư, hơn nữa trọng thương một tên cửu phẩm đỉnh cao Săn Bắn Sư. Tuy rằng tự thân cũng là trọng thương, nhưng này đã là vô cùng ngạo nhân thành tích.

Quan trọng nhất chính là, Cuồng Phủ cũng là cái kia vì là không nhiều, không có đem Mục Dục khi (làm) thành rác rưởi đến nhìn thấy người một trong.

"Sanh Sanh nha đầu kia thế nào rồi? Nghe nói ngày hôm qua vừa thức tỉnh rồi ị hồn chứ?" Cuồng Phủ hỏi.

Mục Dục gật gật đầu, có chút cân nhắc nhìn Cuồng Phủ, cười nói: "Hừm, hơn nữa còn là thượng cổ ị hồn tới."

"Thượng cổ ị hồn?" Cuồng Phủ bộ bắp thịt rõ ràng co rút lại một hồi, "Cấp bậc gì?"

Mục Dục sờ sờ mũi, cười hắc hắc nói: "Lục phẩm."

"Được, lại tới một người thiên phú so với lão tử cường." Cuồng Phủ sờ sờ trán, một mặt khó chịu, trong lòng cũng là vạn phần khiếp sợ. Trước đây có Lôi Áo cùng Yêu Xà đề lên mình đã rất khó chịu, hiện tại lại tới một người hoàng sanh sanh.

"Vậy còn ngươi? Khế ước cái gì ị hồn?" Cuồng Phủ ý cười dạt dào nhìn Mục Dục, xem ra là muốn ở Mục Dục trên người tìm tới một ít an ủi.

"Ta không có khế ước ị hồn." Mục Dục một mặt tiếc hận.

"Không có chuyện gì, không nên nản chí, ngươi Cuồng Phủ đại ca ta sẽ tráo ngươi." Cuồng Phủ một mặt an ủi vỗ vỗ Mục Dục vai, trang làm ra một bộ tiếc hận đáng đáp, nhưng ánh mắt thật là vui mừng.

Mục Dục sờ sờ mũi, "Ta chỉ có điều là kế thừa Lôi đại ca Cực Đình Lôi Thương thôi."

"Ngươi nói cái gì? Ngươi kế thừa Lôi Áo tên kia Cực Đình Lôi Thương?" Cuồng Phủ thái độ đột nhiên trở nên vô cùng kích động, chặt chẽ cầm lấy Mục Dục hai bên vai, con ngươi bên trong trong nháy mắt tràn ngập tơ máu, "Nhanh, cho gọi ra cho ta xem."

Mục Dục chỉ cảm giác bờ vai của chính mình sắp bị Cuồng Phủ nắm nát, vội vàng ý niệm thôi thúc, gọi ra trong cơ thể Cực Đình Lôi Thương.

"Lôi Áo... ." Cuồng Phủ xuất thần mà nhìn Mục Dục trong tay Cực Đình Lôi Thương, viên mắt, dần dần mà ướt át. Lúc trước, Cuồng Phủ cùng Lôi Áo trong lúc đó mặc dù là cạnh tranh lẫn nhau, có thể quan hệ nhưng là như anh em ruột. Hắn tuy rằng mặt ngoài thô lỗ, nhưng là nội tâm tình cảm là vô cùng nhân nhụ. Lôi Áo ngã xuống, Cuồng Phủ bị thương tuyệt đối không thua gì Mục Dục cùng một nguyên.

Năm từ năm đó, Cuồng Phủ dựa vào điên cuồng tu luyện, dùng để hòa tan đau xót. Bây giờ nhìn thấy này lâu không gặp Cực Đình Lôi Thương, nội tâm tình cảm chính là cũng lại áp chế không nổi.

Bất quá Cuồng Phủ cũng là rất nhanh về quá thần, quay về Mục Dục nói rằng: "Đem nó thu trở về đi thôi, sau đó, không muốn yếu đi Lôi Áo tên tuổi."

"Ừm. Lại nói ta hôm qua mới dùng nó đem cái tên Đầu đỏ làm ngã : cũng." Từ Mục Dục há hê về mặt bên trong không khó nhìn ra, Mục Dục hiện ở trong lòng rất sáng khoái.

"Người nói cái gì? Người làm ngã cái tên Đầu đỏ tiểu tử kia?" Cuồng Phủ giác đến đầu óc của chính mình đã không đủ dùng, vừa thức tỉnh dị hồn Mục Dục, dĩ nhiên nói hấn đánh bại thân là tứ phẩm Săn Bắn Đồ cái tên Đầu đỏ. Đây nếu như là người khác chạy tới nói với hấn, phỏng chừng hấn sẽ không nói hai lời trực tiếp đem người kia đập tiến vào tường bên trong khu đều khu không ra.

"Bởi vì hiện tại ta là bát phẩm Săn Bắn Đồ." Mục Dục chà xát mũi, hấn ngược lại là không có bỏ qua sự đả kích này Cuồng Phủ cơ hội.

"Lại là một cái yêu nghiệt." Cuồng Phủ vỗ một cái trán, hấn đã giác đến trái tim của chính mình sắp không chịu nổi. Lôi Áo, hoàng sanh sanh, Mục Dục, quả thực một cái so với một cái yêu nghiệt. Nhớ lúc đầu, chính mình thức tỉnh Huyết vực chiến phủ thời gian, cũng chỉ có điều nhị phẩm Săn Bắn Đồ mà thôi.

"Người hiện tại là muốn đi làm nhiệm vụ? Sanh Sanh nhà đầu kia đâu? Làm sao không nhìn thấy nàng?" Bình thường bình thường có Mục Dục địa phương bên người liền nhất định sẽ có hoàng sanh sanh kề cận, ngày hôm nay nhìn thấy Mục Dục không thấy hoàng sanh sanh đứng là để Cuồng Phủ có chút kỳ quái.

"Hội trưởng nói phải giúp sanh sanh vững chắc một thoáng mới vừa thức tỉnh dị hồn lực lượng, đại khái muốn một tuần đi." Mục Dục sờ sờ mũi. Tuy rằng hấn cũng không biết có phải là có chuyện như vậy, nhưng ít ra sáng sớm mọc nguyên là như thế cùng chính mình giảng.

Cuồng Phủ gật gật đầu, hỏi: "Ông lão không giúp người?"

Mục Dục lắc lắc đầu, nói: "Ta từ chối."

"Tiểu tử người vẫn là cái này cá tính." Cuồng Phủ hướng về Mục Dục đầu chính là một cái bạo lật. Đây rõ ràng chính là rõ ràng trả đũa.

"Cũng không nói những lời nhảm nhí này, người đã là lần thứ nhất làm nhiệm vụ, ta liền ở bên cạnh mang theo người đi, miễn cho người bị hung thú đem ra nhét kẻ răng." Cuồng Phủ một mặt oan ức, thật giống chính mình thiệt thòi lớn rồi như thế.

Mục Dục tròn tròn mắt, tìm chỉ miêu có thể có nguy hiểm gì, lẽ nào con kia gia miêu vẫn là hung thú hay sao?

.....

. Đồ Kỳ thành làm tinh diệu để quốc trung ương chỗ then chốt, là trái tim của toàn bộ đế quốc kinh tế, phồn hoa dị thường. Hai bên đường phố cửa hàng lâm lập, người như chen chúc giống như nổi gót ma kiên.

Mục Dục cùng Cuồng Phủ một lớn một nhỏ liền như thế ở trong đám người chậm chậm đi lại. Nói là đi, còn không bằng nói là nước chảy bèo trôi.

"A, ngày hôm nay làm sao nhiều người như vậy." Cuồng Phủ gãi chính mình quang não túi, bởi hấn thể hình hơi không lỏ, ở như vậy chen chúc trong đám người hành động phi thường khó khăn, cảm giác mình sắp bị chen thành mì sợi như thế.

Mục Dục lắc lắc đầu, trên mặt cũng là hơi nghi hoặc một chút, ngày hôm nay trong Đồ Kỳ thành người đứng là nhiều có chút dị thường. Bình thường nhiều hơn nữa cũng chỉ có ngày hôm nay hai phần ba mà thôi, lẽ nào là chuyện gì xảy ra hay sao?

Bất quá Mục Dục cũng không quá nhiều lo lắng, coi như thật sự có xảy ra chuyện gì, cũng không phải hấn loại tiểu nhân vật này có thể dính líu.

Đi rồi khoảng chừng có năm, sáu phút, Mục Dục cùng Cuồng Phủ chỗ ngoặt đi vào một cái đường nhỏ bên trong, cái kia hộ tìm miêu nhiệm vụ nhân gia liền ở tại nơi này điều hềm nhỏ phần cuối.

"A, rốt cục xem như là đi ra." Cuồng Phủ mạnh mẽ thở phào nhẹ nhõm, loại kia suýt chút nữa liền muốn bị muộn cảm giác nghẹn thở không phải là tốt như vậy được.

"Ai kêu người lớn như vậy cái." Mục Dục liếc Cuồng Phủ cái kia một thân bắp thịt, trong lòng cười thầm nói.

"Người xác định gia đình kia là ở đây sao?" Mục Dục có chút hoài nghi nhìn Cuồng Phủ.

Cuồng Phủ gãi gãi Đại Quang Đầu, nói: "Hắn là chính là chỗ này đi, tiền đề là ta nhớ không lầm tình huống dưới."

"Tin tưởng người liền xong đời..." Mục Dục cúi đầu lăm lăm nói, hiển nhiên là không quá tin tưởng Cuồng Phủ đại điều đầu óc.

Hai người ngay khi này yên lặng trong hềm nhỏ vòng tới vòng lui, qua loa phỏng chừng đại khái đi vòng đã có năm, sáu quyền, chính là không có tìm tới nhiệm vụ trên gia đình kia.

Cuồng Phủ xoa xoa mồ hôi trên trán, nói: "Lẽ nào ta ký sai làm rồi sao?"

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Phụ nữ trung niên? Liệt Sư Minh Ảnh!

Ngay khi tại thời điểm Mục Dục mới vừa muốn mở miệng mắng người, một phụ nữ trung niên thân mang vài rách áo tang từ bên người một gian nhà dân bên trong đi ra, nhìn quanh bốn phía một cái, thoáng nhìn Mục Dục cùng Cuồng Phù hai người.

"Hai vị, là Yêu Vũ công đoàn săn bắn giả đại nhân sao?" Phụ nữ trung niên đem ướt át hai tay ở bên hông phả vi quần trên xoa xoa, một mặt sắc mặt vui mừng hướng đi Mục Dục cùng Cuồng Phù hai người.

"Người chính là muốn tìm miêu cho gia đình kia?" Mục Dục tia không hề thấy quái lạ tại sao này phụ nữ trung niên sẽ biết mình cùng Cuồng Phù thân phận của hai người, bởi vì hai người trước ngực chính dùng cái kia một viên đại diện cho Yêu Vũ công đoàn huy chương.

"Đứng đứng đứng, muốn phiền phức hai vị đại nhân." Phụ nữ trung niên mừng rỡ, bận bịu quay về Mục Dục hai người cúi cung.

"Đừng như vậy, chúng ta nhận nhiệm vụ của người, đây chính là chúng ta phải làm." Mục Dục bị phụ nữ trung niên hành động này làm cho tay chân luống cuống, từ nhỏ đến lớn hắn còn chưa từng có bị người như vậy tôn kính quá.

Mà đứng ở một bên Cuồng Phù cũng là có chút dở khóc dở cười, chỉ được sững sờ cảm lấy trán.

"Người nói cho chúng ta biết trước người miêu là ở nơi nào ném đi." Cuồng Phù chậm rãi đi tới phụ nữ trung niên trước, hỏi.

Phụ nữ trung niên ngồi dậy, mặc dù nói là ngồi dậy, nhưng vẫn là duy trì một cái hạ vị giả tư thái. Điều này làm cho Mục Dục có chút chua xót, nếu như mình lúc đó không có lựa chọn khế ước Lôi Áo Cự Đỉnh Lôi Thương, khả năng sau này địa vị của chính mình cũng cùng người trung niên phụ nữ này không kém bao nhiêu đâu.

"Vào lúc ấy, ta chính dự tính hay lắm đi vùng ngoại ô trích một điểm rau dại, trong nhà miêu liền cũng vừa hay theo ta ra ngoài đi tản bộ một chút." Phụ nữ trung niên mang theo Mục Dục cùng Cuồng Phù hai người từ Đồ Kỳ thành cửa hông đi ra ngoài, đi tới một mảnh vùng ngoại ô trong rừng trúc, "Vào lúc ấy ta liền ở ngay đây đào rau dại, vừa quay đầu lại, miêu đã không thấy tăm hơi."

Mục Dục cùng Cuồng Phù nhìn ngó trước mặt to lớn rừng trúc, sau đó đối diện một chút, đồng thời bĩu môi, gãi đầu một cái. Muốn ở đây sao một đám lớn trong rừng trúc tìm kiếm một con gia miêu, quả thực là so với mò kim đáy biển còn khó hơn, bởi vì chỉ ít chằm ở đáy biển sẽ không động. Để miêu bé ngoan tồn ở nơi đó để người tìm, giấu lại cũng không có khả năng lắm.

Phụ nữ trung niên tựa hồ cũng là nhìn ra hai người sự bất đắc dĩ, lập tức bổ sung giải thích: "Mèo nhà ta chân sau là bị thương, chạy không xa lắm."

Mục Dục cùng Cuồng Phù nghe nói cũng là hơi thờ phào nhẹ nhõm, nhưng cũng không có quá lạc quan, tuy rằng bị thương, thế nhưng dù sao thời gian đã qua lâu như vậy, coi như là ốc sên cũng bò đi ra ngoài thật xa.

"Xem ra này một ngân tệ cũng không phải tốt như vậy kiếm lời." Mục Dục trong lòng hơi thở dài nói.

Tuy rằng phiền phức, nhưng dù sao đã đỡ lấy nhiệm vụ này, hết cách rồi, Mục Dục hai người cũng chỉ đành đồng thời tiến vào rừng trúc tìm kiếm con gia miêu.

"Mảnh rừng trúc lớn như vậy, muốn từ nơi nào bắt đầu ra tay." Mục Dục xoắn xuýt sờ sờ mũi, không có chỗ xuống tay.

Cuồng Phù chậm rãi đi tới trước Mục Dục, bĩu môi nói: "Hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là dùng Hồn Thức cảm ứng một thoáng."

Cái gọi là Hồn Thức, chính là săn bắn giả thức tỉnh dị hồn lực lượng sau khi dọc theo người ra ngoài một chủng loại tự với lực lượng tinh thần năng lực nhận biết. Săn bắn giả có thể thông qua Hồn Thức bên ngoài, đi cảm ứng xung quanh cơ thể trong phạm vi nhất định tất cả sự vật, lớn đến ngọn núi, nhỏ đến bụi trần. Có thể nói, Hồn Thức chính là săn bắn giả khác một đối với con mắt, hơn nữa càng thêm chân thực, càng thêm tinh tế.

Săn bắn giả càng mạnh, Hồn Thức phạm vi bao trùm cũng là càng rộng. Dựa theo Cuồng Phù hiện nay Săn Bắn Linh thực lực, Hồn Thức phạm vi đủ để bao trùm phạm vi trăm mét. Có người nói một tên săn bắn hoàng cường giả Hồn Thức có thể cường đại đến bao trùm ngàn mét trong vòng, liền ngay cả một con phi muôi cũng không chỗ che thân.

- Cuồng Phù chậm rãi nhắm hai mắt lại, ý niệm thôi thúc, trong đầu Hồn Thức chậm rãi nhập vào cơ thể mà ra, lấy thân thể làm trung tâm hướng bốn phía lan tràn ra.

Mục Dục hai tay vây quanh ở trước ngực, lẳng lẳng mà nhìn Cuồng Phủ, không có đi quấy rối. Hắn cũng không vội vã phóng thích chính mình Hồn Thức đi thăm dò, bởi vì chỉ bằng mượn hân cái kia Săn Bắn Đồ đẳng cấp cấp thấp Hồn Thức, nhiều lắm chỉ có thể bao trùm đến ba, bốn mét phạm vi. Thả ra ngoài cũng không lớn bao nhiêu công dụng.

Thời gian chậm rãi quá khứ, Cuồng Phủ lông mày cũng dần dần mà cau lên đến. Cuồng Phủ mở mắt ra, quay về Mục Dục nhún vai một cái, vẻ mặt rất rõ ràng, Hồn Thức bên trong cũng không có tìm được con kia miêu bóng người.

Mục Dục cũng là bất đắc dĩ sờ sờ mũi, nói: "Hết cách rồi, xem ra chỉ có thể từ từ đi."

Cuồng Phủ cũng là gật gật đầu, cũng chỉ có thể như vậy.

"Hai vị đại nhân, có phải là không có tìm được?" Phụ nữ trung niên đi từ từ đến Mục Dục cùng Cuồng Phủ phía sau, chậm rãi nói rằng.

Mục Dục cùng Cuồng Phủ đồng thời gật gật đầu, cũng không quay đầu lại.

"Thực sự là quá đáng tiếc..." Phía sau, phụ nữ trung niên âm thanh dĩ nhiên dần dần trở nên hơi hư huyền quý dị.

Nguyên bản đang định hướng trong rừng trúc bộ đi Cuồng Phủ đột nhiên cảm thấy sống lưng mát lạnh, phụ nữ trung niên khí tức lại dần dần biến mất rồi.

"Cẩn thận!" Cuồng Phủ bỗng hét lớn một tiếng, một cái chếp lại bên người Mục Dục, hướng về bên cạnh người bỗng nhiên lóe lên.

"Xèo!" Chỉ nghe một tiếng chói tai tiếng xé gió, một đạo ám tử sắc tí mĩ chớp giật tinh chuẩn rơi vào nguyên bản Mục Dục đứng thẳng trên đất, bỗng vỡ ra được, lưu lại một cái cháy đen chỗ trống.

"Người là ai?" Cuồng Phủ căm tức trước mặt mặt ngoài thân thể quanh quẩn năng lượng màu tím thẫm "Phụ nữ trung niên".

"Phụ nữ trung niên" chậm rãi ngẩng đầu lên, một đôi mắt tím đồng mâu dị thường yêu dị, "Phản ứng rất nhanh mà, không hổ là Yêu Vũ Cuồng Phủ."

"Người là Liệt Sư Minh Ảnh?" Đối diện cặp kia âm lãnh yêu dị hai con mắt màu tím, Cuồng Phủ chỉ cảm thấy khắp toàn thân truyền đến một trận thấu xương âm lãnh, mà bên người Mục Dục cũng là có cảm giác giống nhau.

Sau đó, "Phụ nữ trung niên" toàn thân một trận ám tử hào quang lóe lên, hóa thành một tên tuổi chừng chừng hai mươi tuổi, tướng mạo cùng hai mắt đồng dạng yêu dị điểm lệ thiếu nữ. Minh Ảnh nhìn trước người Mục Dục cùng Cuồng Phủ, kiều điểm nở nụ cười, nói: "Đoán đúng lạc, bất quá tỷ tỷ cũng không có tưởng thưởng gì cho hai vị tiểu đệ đệ nha."

"Tại sao muốn gạt chúng ta tới nơi này?" Cuồng Phủ hết sức cảnh giác nhìn trước mắt Minh Ảnh.

"Cái kia, có thể hay không nói cho ta biết trước nàng là ai?" Mục Dục nhìn chăm chăm trước mắt yêu dị mỹ nữ, lấy cùi chỏ đội lên eo của Cuồng Phủ, hỏi.

Cuồng Phủ đem đầu hơi nghiêng hướng về Mục Dục, thế nhưng tầm mắt nhưng không dám rời đi Minh Ảnh nửa phần, "Nàng là lệ thuộc Liệt Sư công đoàn săn bắn giả, nham hiểm giao hoạt, nói cách khác, chính là rất không có phẩm giá."

"Ôi, người làm sao có thể như thế chửi bới một cô gái danh tiếng, thật không hiểu được thương hương tiếc ngọc là như thế nào cả." Minh Ảnh ngón tay chậm rãi từ mũi xẹt qua, mê hoặc cảm động.

"Trả lời vấn đề của ta." Cuồng Phủ cau mày, không chút nào để ý tới Minh Ảnh động tác. Minh Ảnh tướng mạo đúng là một đóa kiều điểm hoa hồng, nhưng cũng là một đóa mang đậm hơn nữa mang kịch độc hoa hồng.

Minh Ảnh, ở Đồ Kỳ thành mỗi cái công đoàn trong lúc đó đều khá có danh tiếng, phải nói là xú danh chiêu. Tuy rằng Minh Ảnh thực lực mới chỉ có Săn Bắn Linh thực lực, nhưng thủ đoạn nhưng là vô cùng khó lường giao hoạt, hơn nữa lòng dạ độc ác. Vô cùng giỏi về dựa vào tự thân cực kỳ tinh diệu thuật dịch dung tiếp cận mục tiêu, sau đó một đòn trí mạng. Chết ở Minh Ảnh thủ hạ săn bắn giả không xuống trăm người, thậm chí không thiếu săn bắn đem cường giả sát hại.

"Thật là một lũ đầu gỗ." Minh Ảnh giận Cuồng Phủ một chút, nói: "Yên tâm, ta không có ác ý. Chỉ là cái kia chán ghét hội trưởng để cho ta tới hỏi hỏi các người trước ở các người công đoàn trên xuất hiện cái kia một ánh hào quang, là có người hay không thức tỉnh rồi thượng cổ dị hồn mà thôi."

"Quý mới sẽ tin tưởng người không ác ý." Cuồng Phủ trong lòng mắng thầm, ngoài miệng nói: "Lúc nào Liệt Sư hội trưởng cũng đối với chúng ta Yêu Vũ sự tình cảm thấy hứng thú như vậy."

Minh Ảnh nhẹ nhàng thao túng chính mình mái tóc dài màu tím, cười nói: "Ta cũng không biết, ta chỉ biết là, hội trưởng nói nếu như là thật sự, như vậy liền..."

"Giết chết." Máu tanh cùng lãnh khốc, ở trong nháy mắt tự Minh Ảnh trong mắt lóe ra.

"Muốn hỏi thoại, dùng miệng không được, dùng nắm đấm tới hỏi đi." Cuồng Phủ mắt hờ rùng mình, một cái đỏ như màu máu khổng lồ chiến phủ liền đột nhiên xuất hiện ở Cuồng Phủ hai tay trong lòng bàn tay, hai viên màu lam nhạt quang châu nhập vào cơ thể mà ra, quay chung quanh ở Cuồng Phủ xung quanh cơ thể.

Này hai viên quang châu, đó là thuộc về Cuồng Phủ hồn châu, chứng minh Cuồng Phủ Sản Bản Linh thực lực. Màu lam nhạt, đại diện cho này hai viên hồn châu đều là từ nhân cấp hung thú trên người thu lấy mà đến. Mà linh giai hung thú hồn châu, vì là màu đỏ. Đem giai hung thú hồn châu, vì là màu đen. Hoàng giai hung thú hồn châu, vì là màu vàng. Mà Đế cấp hung thú hồn châu, không có bất kỳ ghi chép, nhân làm căn bản không có bất kỳ người nào thấy tận mắt.

"Người lui về phía sau, tìm cái chỗ an toàn, ta không muốn người ở bên cạnh vương chân vương tay." Cuồng Phủ đem Mục Dục che ở phía sau.

Mục Dục rất tự giác tìm 1 chỗ, bé ngoan ngồi xôm ở mặt sau. Loại chiến đấu cấp bậc này, còn không là vừa trở thành sản phẩm giả hần có thể trộn đều.

Bạn đang đọc truyện *Sản Bản Phủ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Cuồng Phủ bại, Mục Dục ra trận

"Thật sự không có chút nào hiểu thương hương tiếc ngọc là gì cả" Minh Ảnh lại là giận một chút Cuồng Phủ một chút, tay phải nhẹ nhàng nâng lên, sau đó từ mang lóe qua, một thanh ám tử sắc chủy thủ chậm rãi từ trong hư không hiện lên đi ra. Đồng dạng là hai viên màu lam nhạt nhân cấp hồn châu, xoay quanh ở Minh Ảnh xung quanh cơ thể.

"Hư bộ..." Minh Ảnh trong miệng lầm bầm, đệ nhị hồn châu ánh xanh lóe lên, Minh Ảnh thân thể càng bỗng biến mất ở tại chỗ.

"Người..." Ngay khi Cuồng Phủ toàn thân vừa mới vừa phản ứng tới được một sát na kia, một thanh lạnh lẽo chủy thủ cũng đã gác ở cổ của hần bên trên, truyền đến một trận lạnh lẽo. Mà Minh Ảnh, thì lại tự kiêu cô gái yếu đuối giống như vậy, nhẹ nhàng dựa vào Cuồng Phủ trong lòng, ngón tay chậm rãi trên ngực Cuồng Phủ đánh quyền quyền.

"Tiểu đệ đệ, muốn chuyên tâm một điểm đây. Không phải vậy, lần sau tỷ tỷ chủy thủ, liền muốn cắm ở trái tim của người bên trong đây." Minh Ảnh nhẹ nhàng chọn một thoáng Cuồng Phủ cảm, lắc người một cái, cũng đã trở lại nguyên lai đứng thẳng địa phương. Chủy thủ bên trên, có một tia ánh máu đỏ tươi, Minh Ảnh duỗi ra phần thiết, đem máu tươi toàn bộ liếm láp tiến vào. Dính máu môi, có vẻ đặc biệt yêu dị.

Cuồng Phủ sững sờ bụng trên cổ bị cắt ra một đạo tinh tế vết thương, khắp khuôn mặt là kinh ngạc. Cũng không phải hần không chuyên tâm, mà là Minh Ảnh thực sự là quá nhanh, mất thương vừa mới vừa bắt lấy Minh Ảnh thân hình biến mất một khắc đó, chủy thủ cũng đã gác ở trên cổ của mình.

"Lần này, ta sẽ không lại hạ thủ lưu tình." Minh Ảnh cười lạnh, bóng người lần nữa biến mất ở tại chỗ.

Cuồng Phủ chậm rãi nhắm hai mắt lại, cấp tốc tản ra chính mình Hồn Thức. Nếu mất thương không kịp bắt giữ cùng phản ứng, như vậy chỉ có thể dựa vào Hồn Thức này so với con mắt còn muốn tin cậy đệ nhị thị giác.

Cuồng Phủ nín hơi ngưng thần, không dám buông tha Hồn Thức bên trong bắt lấy từng tia một dị động.

"Chính là chỗ này!" Bỗng, nguyên bản bình tĩnh Hồn Thức bên trong, gây nên một tia dị dạng gọn sóng. Cuồng Phủ trong nháy mắt vùng động trong tay Huyết vực chiến phủ, hướng về đỉnh đầu bỗng nhiên vùng tới.

"Keng." Chỉ nghe một tiếng lạnh lạnh tiếng va chạm, từ trên trời giáng xuống chủy thủ bỗng nhiên va chạm ở Huyết vực chiến phủ bên trên, trong nháy mắt gây nên một tầng tia lửa chói mắt.

Cuồng Phủ thủ đoạn bỗng nhiên phát lực, đem chủy thủ liên quan Minh Ảnh thân thể văng ra ngoài.

Minh Ảnh cấp tốc ổn định ở giữa không trung bay lên thân thể, nhẹ chút phía sau chạc cây, lần thứ hai hướng về Cuồng Phủ vọt tới."U ảnh chớp giật." Minh Ảnh kiêu quát một tiếng, bên cạnh đệ nhất hồn châu đột nhiên lượng, chủy thủ trong tay vùng lên, mấy đạo ám tử lôi điện khác nào mũi tên rời cung bình thường hướng Cuồng Phủ cấp tốc vọt tới.

"Bạo viêm chi phủ!" Cuồng Phủ nộ quát một tiếng, đệ nhất hồn châu sáng lên, trong tay Huyết vực chiến phủ bên trên nhất thời gas một tầng chanh náo nhiệt điểm. Cuồng Phủ thân thể bắn lên, đón lấy hướng hần phóng tới ám tử lôi điện.

"Ầm ầm ầm." Trong không gian nhất thời vang lên mấy đạo tiếng nổ tung thanh. Huyết vực chiến phủ tuy rằng không lóe, có thể ở Cuồng Phủ trong tay nhưng trở nên nhẹ như trang giấy, vền vẹn thời gian nháy mắt, sấm sét liên đều bị Cuồng Phủ đánh tan.

"Nên ta." Cuồng Phủ lại là một tiếng gầm lên, giờ lên chiến phủ liền hướng về trước người Minh Ảnh chém tới.

"Có thể không đơn giản như vậy đây." Minh Ảnh cười duyên một tiếng, bóng người lại bỗng biến mất ở tại chỗ.

Mà Cuồng Phủ trong tay chiến phủ thì lại tầng tầng chém vào Minh Ảnh trước đứng thẳng cái kia một khu vực bên trên, trong phút chốc, phạm vi mấy mét bên trong thổ địa sụp đổ, dữ tợn vết rạn nứt giống như mai rùa giống như bốn tán mát, bụi mù khuấy động.

"Ai u, làm gì dùng lớn như vậy lực mà. Nhân gia nhưng là cô gái" Minh Ảnh giả vờ hoảng sợ nhìn Huyết vực chiến phủ chém vào dưới xé rách đại địa.

"Ít nói nhảm." Cuồng Phủ nâng tay lên bên trong Huyết vực chiến phủ giăng ở vai bên trên.

"Tiểu đệ đệ, cẩn thận rồi đây, tỷ tỷ ta cũng phải chăm chỉ." Minh Ảnh hai con ngươi co rút lại, chủy thủ trong tay bên trên nhất thời nổi lên vô số mảng xà giống như sấm sét.

Cuồng Phủ hai mắt cũng là hơi co rút lại, trong tay chiến phủ cũng nắm chặt mấy phần. Hắn cảm giác được, trước mặt Minh Ảnh truyền lại cho hơi thở của hắn so với trước càng tăng mạnh hơn thịnh mấy phần.

"Hư bộ." Minh Ảnh quát khẽ một tiếng, thân thể dĩ nhiên từ từ trở nên mờ ảo, bóng người lấp lóe, tha mờ ra một chuỗi tàn ảnh.

Cuồng Phủ thấy thế cũng không dám manh động, cấp tốc mở ra chính mình Hồn Thức. Nhưng là Cuồng Phủ kinh ngạc phát hiện, dựa vào hắn Hồn Thức dĩ nhiên hoàn toàn bắt giữ không tới Minh Ảnh khí tức.

"Cẩn thận bên trái!" Giữa không trung đột nhiên một tiếng cười duyên truyền tới Cuồng Phủ trong tai, nhưng là khi (lâm) Cuồng Phủ đang chuẩn bị phản ứng một sát na kia, một cái bóng mờ như điện từ thân thể bên trái lướt qua.

Sau đó, Cuồng Phủ liền cảm thấy cánh tay trái trong nháy mắt truyền đến một trận ma túy cùng đau đớn. Cúi đầu vừa nhìn, cánh tay trái của chính mình bên trên lại bị cắt ra một đạo rộng mở miệng máu, bắp thịt ở ngoài phiến cháy đen, đỏ sẫm máu tươi trụ giống như dâng trào.

"Lần này là bên phải nha." Không đợi Cuồng Phủ hoàn hồn, phía bên phải lần thứ hai lóe qua một cái bóng mờ, tương tự, cánh tay phải trên cũng lưu lại dữ tợn vết thương.

"Đáng ghét." Cuồng Phủ cắn chặt hàm răng, Minh Ảnh tốc độ thực sự quá nhanh, căn bản không cho phép chính mình phản ứng. Loại này nhanh chóng chiến đấu, cũng vốn là không thích hợp bản thân.

"Chân trái."

"Đùi phải."

"Bỏn chết rồi, lần này vẫn là bên trái..."

Ngăn ngắn mấy chục giây, Minh Ảnh thể tiến công uyển như lời đình bình thường điên cuồng công kích Cuồng Phủ khắp toàn thân mỗi một cái vị trí, huyết dịch liền giống như pháo hoa ở Cuồng Phủ trên người tán ra. Cuồng Phủ lại như một cái cô định bìa ngăm, mạnh mẽ chống được Minh Ảnh hết thấy công kích. Thân thể bên trên trải rộng vết thương đáng sợ, đã kinh biến đến mức một người toàn máu.

Cuồng Phủ đan đầu gối ngã quỵ trên mặt đất, ồ ồ thở hổn hển. Hắn bây giờ, liền nằm trong tay Huyết vực chiến phủ cũng đã là một cái vô cùng khôn chuyện khó.

Minh Ảnh nhẹ nhàng rơi vào Cuồng Phủ trước, ngồi xổm người xuống, cân nhắc nhìn trước mặt đã không hề có một chút sức chiến đấu Cuồng Phủ, tuyệt chán ngón tay ôn nhu điểm ở Cuồng Phủ trên cằm, "Tiểu đệ đệ, ngươi đã thua. Hiện tại là không phải có thể cân nhắc trả lời một thoáng tỷ tỷ vấn đề cơ chứ? Bằng không, lần sau chủy thủ thật sự sẽ cắm ở trái tim của ngươi bên trong."

Đồng dạng là sẵn sẵn linh cấp bậc sẵn sẵn giả, Cuồng Phủ ở Minh Ảnh trước lại như là một cái trẻ nít nhỏ như thế bị đùa bỡn ở trong lòng bàn tay.

Cuồng Phủ thích hợp chính diện tác chiến, gặp gỡ giới về linh hoạt tác chiến Minh Ảnh, liền hoàn toàn không địch lại. Phương thức công kích trên sai biệt, kỳ thực đã sớm quyết định cuộc chiến đấu này thắng bại.

Cuồng Phủ nhìn chòng chọc vào nữ nhân trước mặt, "Có bản lĩnh liền trực tiếp giết ta, nếu như nói cho ngươi nữa cái tự, lão tử liền không gọi Cuồng Phủ."

"Ai." Minh Ảnh bắt đầu đi lác lác đầu, "Vẫn trốn ở sau cây tiểu đệ đệ, ngươi nếu không ra, ngươi Cuồng Phủ đại ca liền muốn chết rồi đây."

"Tiểu Dục, nhanh lên một chút chạy, gọi lão già đến giúp ta nhặt xác." Cuồng Phủ đem hết toàn lực hô.

Thế nhưng Cuồng Phủ vừa dứt lời, Mục Dục cũng đã chậm rãi từ phía sau cây đi ra.

Minh Ảnh cười gần trạm lên, kiêu mị mà nhìn trước mặt Mục Dục, nói: "Tiểu đệ đệ, ngoan, nếu như ngươi trả lời tỷ tỷ vấn đề, như vậy tỷ tỷ bảo đảm thả ngươi cùng ngươi Cuồng Phủ ca ca đi."

Mục Dục xem thường liếc Minh Ảnh một chút, tuy rằng hắn không lớn, nhưng cũng sẽ không đơn thuần đến tin tưởng một cái nam hiểm nữ nhân.

"Ngớ ngẩn, không phải gọi người không muốn xảy ra tới sao." Cuồng Phủ cũng không biết khí lực ở đâu ra, vỗ một cái trán, trắng Mục Dục một chút.

"Bị đánh thành như vậy, cũng không biết ai là ngớ ngẩn." Mục Dục cũng là trắng Cuồng Phủ một chút, một mặt ghét bỏ.

Mục Dục không sẽ chọn chọn chạy trốn, cũng căn bản không nghĩ tới muốn chạy trốn chạy. Lôi Áo sự tình, hắn đã nhu nhược một lần, hắn tuyệt đối không cho phép chính mình lại nhu nhược lần thứ hai. Hắn cũng tuyệt đối sẽ không lại cho phép chính mình bỏ xuống đối với mình người trọng yếu chính mình cầu hoạt.

Minh Ảnh bĩu môi, nói: "Tiểu đệ đệ, trả lời vấn đề của ta lại hỏi han ân cần cũng không vội mà. Nhưng là nếu như không đáp lại được, kết quả của các người nhưng là sẽ rất thảm."

Mục Dục liếc mắt nhìn Minh Ảnh, cười nói: "Kỳ thực ta vốn là không có ý định trả lời vấn đề của người, vì lẽ đó người cũng là không cần lãng phí nước miếng của người."

"Làm sao tính tình của người cũng cùng người Cuồng Phủ đại ca như thế quật đây, nói thật tỷ tỷ thật sự không nỡ lòng bỏ giết các người thì sao." Minh Ảnh đuổi ra phần thiết liêm liêm tím nhạt môi. Ở bình thường trên người cô gái sẽ có vẻ phù mị động tác, ở Minh Ảnh trên mặt lại có vẻ dị thường yêu dị.

"Vậy người đến giết đi." Mục Dục ý niệm thôi thúc, trên tay phải trong nháy mắt bắn nhanh ra vô số lam từ lôi điện, khản đón lấy, vô số sấm sét ngay khi Mục Dục trong tay cấp tốc ngưng kết thành Cực Đình Lôi Thương.

"Cực Đình Lôi Thương? Lôi đình Cực Đình Lôi Thương làm sao sẽ ở trong tay người?"

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Nhân loại thân thể thật yếu đuối

"Cực Đình Lôi Thương? Lôi đình Cực Đình Lôi Thương làm sao sẽ ở trong tay người?" Nhìn Mục Dục trong tay Cực Đình Lôi Thương, Minh Ảnh tỏ rõ vẻ kinh ngạc cùng sợ hãi. Vũ khí này, coi như hóa thành tro Minh Ảnh đều sẽ nhớ tới. Ở Minh Ảnh trở thành săn bắn giả sau khi, nàng mỗi một trận chiến đấu đều không có thất bại quá, nhưng là, hắn ngay khi cái này Cực Đình Lôi Thương bên dưới, thất bại. Hơn nữa, vền vẹn chỉ dùng một chiêu.

Minh Ảnh theo bản năng che ngực phải của chính mình. Cùng Lôi Áo trận chiến đó, là Minh Ảnh mãi mãi cũng sẽ không quên, càng sẽ không quên ký cái này một đòn xuyên qua nàng ngực phải Cực Đình Lôi Thương.

Minh Ảnh gạt lực chặn lại chính mình sợ hãi của nội tâm, khoe miệng miễn cưỡng khôi phục một nụ cười lạnh lùng: "Nếu chính người muốn chết, vậy thì chớ có trách ta."

"Ngớ ngẩn, người không phải nữ nhân này đối thủ." Cuồng Phủ quýnh lên, một cái nghịch huyết từ trong cổ họng như máu tiền bình thường bắn nhanh ra.

"Người đều bán thân bất toại, vẫn là chăm sóc tốt chính mình đi." Mục Dục trắng Cuồng Phủ một chút.

Tuy rằng trên miệng cậy mạnh, thế nhưng Mục Dục trong lòng không có nửa điểm sức lực, thậm chí là e ngại. Vừa trở thành săn bắn giả chính mình, còn hoàn toàn không biết một cái săn bắn giả nên làm sao lợi dụng chính mình dị hồn đi chiến đấu. Huống chi, hắn này trận chiến đầu tiên đối thủ, vẫn là một tên Săn Bắn Linh cường giả. Chỉ ít, đối với hắn mà nói, Săn Bắn Linh, vẫn là một cái trước mắt hắn không cách nào với tới độ cao.

Thế nhưng Mục Dục tuyệt đối không cho phép chính mình làm tiếp một kẻ nhu nhược! Theo bản năng, Mục Dục nắm Cực Đình Lôi Thương tay phải, quán rồi mấy phần.

"Tỷ tỷ cũng không hiểu cái gì gọi là nhường đây, cẩn thận rồi." Độ nhị hồn châu đột nhiên lượng, Minh Ảnh thân thể mềm mại trong nháy mắt biến mất ở Mục Dục trong tầm mắt.

Tuy rằng Mục Dục trước trước Cuồng Phủ cùng Minh Ảnh chiến đấu bên trong đã đã được kiến thức Minh Ảnh tốc độ, nhưng tận mắt nhìn thấy vẫn là lệnh Mục Dục kinh ngạc, nhìn chung quanh, trong lúc nhất thời tay chân luống cuống.

"Người cái ngu ngốc, không muốn phân thân, chuyên tâm dùng Hồn Thức đi cảm ứng người phụ nữ kia khí tức." Thấy thế cuộc đã không cách nào cứu vãn, Cuồng Phủ không thể làm gì khác hơn là dựa vào dưới tàng cây, cổ nén đau xót chỉ đạo Mục Dục.

Nghe được Cuồng Phủ, Mục Dục cũng không dám chậm trễ chút nào, nhắm hai mắt lại, thả ra chính mình cái kia bạc nhược Hồn Thức đến nhận biết chu vi.

Một giây sau, khác Mục Dục kinh ngạc sự tình phát sinh. Chính mình Hồn Thức phạm vi bao trùm tuy rằng cực nhỏ, chỉ có khoảng hai mét phạm vi. Có thể trong phạm vi tất cả sự vật lại ở trong đầu của hắn hiện ra dĩ thường rõ ràng hình ảnh, khuếch đại hơn chính là, thậm chí ngay cả sau lưng, đỉnh đầu, dưới chân cảnh tượng cũng có thể nhìn thấy. Trong hình ảnh, thụ, hoa "Thỏ", liền ngay cả trong không khí nhỏ bé bụi đều có thể thấy rõ ràng.

"Tại sao lại như vậy?" Mục Dục nội tâm kinh ngạc, hắn có thể chưa từng có nghe nói dùng Hồn Thức nhận biết có thể ở trong đầu hiện ra hình ảnh chuyện này.

Ngay khi Mục Dục rơi vào trong sương mù một khắc đó, Hồn Thức cảm ứng được hình ảnh đột nhiên phát sinh kịch liệt rung động.

"Bên phải!" Mục Dục đột nhiên mở hai mắt ra, trong tay Cực Đình Lôi Thương nhanh chóng nằm ngang ở thân thể phía bên phải. Khẩn đốn lấy, một thanh quán quanh từ điện chủy thủ, tăng tăng bỏ vào Cực Đình Lôi Thương bên trên.

Chỉ một thoáng, Cực Đình Lôi Thương lam từ lõi điện nổi lên, bình phong giống như khoác che ở Mục Dục cánh tay phải bên trên. Một giây sau, chủy thủ cùng Minh Ảnh nhất thời bị đẩy lùi, mà Mục Dục thân thể cũng là khác nào đạn pháo bình thường bị đánh ra ngoài.

Minh Ảnh thân thể rơi xuống đất, bước chân liên tiếp lui về phía sau. Ổn định thân hình sau Minh Ảnh cảm thụ tay phải truyền đến từng trận ma túy cảm, chặt chẽ nhìn về phía trước quỳ một chân trên đất, khoe miệng hơi thấm huyết Mục Dục.

Một cái liên hồn châu đều vẫn không có thu lấy cấp thấp Săn Bắn Đồ, dĩ nhiên có thể trong nháy mắt nhận biết được sự công kích của chính mình, đồng thời cản lại, này hoàn toàn vượt qua Minh Ảnh phạm vi hiểu biết.

Liền ngay cả một bên Cuồng Phủ cũng là cảm đi một chỗ, ở trong đầu của hắn, Mục Dục có thể đỡ lấy Minh Ảnh một chiêu xác suất trên căn bản cùng gà trống có thể đẻ trứng xác suất tra không được bao nhiêu. Minh Ảnh tốc độ, liền ngay cả đều là Săn Bắn Linh mình cũng không cách nào phản ứng, có thể vừa thức tỉnh dĩ hồn trở thành săn bắn giả Mục Dục lại.. Vào thời khắc ấy, Cuồng Phủ mãnh liệt hoài nghi mình có phải là đang nằm mơ, nhưng thân thể trên chân thực đau nhức ở rõ ràng nhắc nhở hắn tất cả những thứ này đều là sự thực.

Quỳ trên mặt đất Mục Dục cố nén trong cơ thể tinh lực cuộn cuộn, chậm rãi đứng lên. Lúc trước chủy thủ chém vào Cực Đình Lôi Thương bên trên trong nháy mắt đó, Mục Dục phảng phất cảm giác là một cái roi sắt đánh đánh tới giống như vậy, toàn bộ cánh tay nhất thời bị đánh ma túy thoát lực.

"Lại có thể đỡ lấy ta một chiêu, xem ra muốn đối với người nhìn với cặp mắt khác xưa đây." Minh Ảnh hai con mắt rung mình, đệ nhất hồn châu sáng lên, ngle xà giống như ám tử chớp giạt cấp tốc ở Minh Ảnh bên cạnh người xoay quanh.

Mục Dục lau đi vết máu ở khoe miệng, hai tay nắm chặt Cực Đình Lôi Thương, phía trước ám tử chớp giạt lệnh Mục Dục cảm nhận được to lớn uy thế.

"Yên tâm, nó lập tức là có thể xuyên qua trái tim của ngươi, không có chút nào sẽ đau." Minh Ảnh cười lạnh một tiếng, chủy thủ trong tay vung lên, bên cạnh người ám tử chớp giạt đột nhiên hướng về Mục Dục vọt tới.

"Đáng ghét..." Mục Dục vàng trán thâm tóa, hiện nay hắn, không có bất kỳ thủ đoạn công kích để ngăn cản ám tử chớp giạt. Chạy? Hoàn toàn không hiện thực. Hắn chỉ cần bước ra một bước, hắn tin tưởng này thanh uy nghiêm đáng sợ chủy thủ sẽ trong nháy mắt đâm thủng cổ họng của chính mình.

Mục Dục đem Cực Đình Lôi Thương hoành ở trước người, hiện tại duy nhất có thể làm, chính là vững vàng đón đỡ lấy Minh Ảnh đòn đánh này.

"Nhanh lên một chút chạy a, ngươi không tiếp được!" Cuồng Phủ nổi giận gầm lên một tiếng, sắc mặt đỏ như máu, trên cổ gân xanh bất ngờ nổi lên. Dựa vào Mục Dục thực lực bây giờ, lúc trước có thể đỡ Minh Ảnh một đòn cũng đã là kỳ tích, nếu như đi gắng đón đỡ này ám tử chớp giạt, tuyệt đối sẽ bị trực tiếp oanh thành người khô.

Mục Dục cũng biết mình có thể đỡ lấy đòn đánh này độ khả thi nhỏ bé không đáng kể, thế nhưng hiện tại hắn đã không có con đường thứ hai có thể đi rồi.

"Àm!" Không có lại cho Mục Dục cơ hội suy tính, ám tử chớp giạt trực tiếp rơi vào Cực Đình Lôi Thương bên trên. Chỉ một thoáng, từ điện lam điện như đặng xà giao long bay lên mà lên, giữa không trung bay tán loạn đầu đá, toàn bộ không gian nhất thời quán triệt chói tai tiếng sấm.

Trạng thái giằng co không có kéo dài bao lâu, về mặt thực lực cách xa chênh lệch, làm cho lam điện cấp tốc thua trận, bị từ điện hoàn toàn phá hủy hầu như không còn. Mà Mục Dục thân thể, cũng trong nháy mắt bị từ điện hoàn toàn bao vây ở bên trong.

"Đáng ghét..." Cuồng Phủ tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, ở như vậy công kích bên dưới, Mục Dục không có may mắn còn sống sót chút nào độ khả thi. Hết sức sự phẫn nộ cùng bị thống lệnh Cuồng Phủ tâm huyết nghịch lưu, một ngụm máu tươi phun ra, ngắt quá khứ.

"Chà chà sách, thật là một quật cường tiểu đệ đệ." Minh Ảnh từ đồng bên trong lộ ra máu tanh cùng bạo ngược, khoe miệng toát ra nồng đậm khoái ý. Giết người, loại kia đem người sinh mệnh hoàn toàn nắm giữ ở trong tay chính mình, tùy ý đùa bỡn, tàn phá, là năng duy nhất lạc thú, cũng là năng trở thành săn bắn giả duy nhất mục đích.

Minh Ảnh hưởng thụ mà nhìn trước mắt bị từ điện hoàn toàn bao vây Mục Dục, chờ mong sau khi sẽ xuất hiện một bộ cháy đen thây khô.

Thời gian dần dần mà quá khứ, từ điện cũng từ từ tiêu tan ra. Thế nhưng cuối cùng lộ ra, cũng không phải Minh Ảnh chờ mong bên trong thây khô, Mục

Dục, dĩ nhiên nhắm hai mắt, hoàn hảo không chút tổn hại đứng tại chỗ. Chỉ là, trên tay Cục Đinh Lôi Thương đã biến mất không còn tăm hơi.

"Sao có thể có chuyện đó." Minh Ảnh tâm lại một lần mạnh mẽ co rút lại một hồi. Lúc trước Mục Dục đỡ lấy chính mình cái kia một đòn đã để Minh Ảnh cảm thấy khó mà tin nổi, hiện tại, ở chính mình ám tử chớp giạt công kích bên dưới lại còn có thể lông tóc không tổn hao gì đứng tại chỗ.

Ở trước mắt mình, vền vền là một cái cấp thấp Săn Bắn Đồ mà thôi, dĩ nhiên có thể đỡ thân là Săn Bắn Linh chính mình hai lần công kích.

Mục Dục, chậm rãi mở hai mắt ra, một tia tinh lực, từ khóe mắt thăm thẳm lan ra, tiêu tan bất tận. Nguyên bản đen kịt hai con ngươi, biến ảo thành quý dị đỏ như máu sắc.

"Luồng hơi thở này..." Nhìn trước mắt hơi khác thường Mục Dục, Minh Ảnh rõ ràng cảm ứng được Mục Dục trên người tản mát ra khí tức cùng lúc trước tuyệt nhiên không giống. Chỉ là nhìn cái kia một đôi mắt đỏ, cũng đã cảm nhận được nồng nặc khát máu khí tức. Giếng cổ không dao động mặt ngoài bên dưới, tựa hồ ẩn chứa sát khí ngập trời. Bây giờ, Minh Ảnh dĩ nhiên cảm nhận được to lớn uy thế, một loại tuyệt đối người bề trên uy thế.

"Mục Dục" nhắc lên tay phải của chính mình, hơi cầm, truyền ra liên tiếp bạo cốt thanh cùng với làm người nha chua xương cốt tiếng ma sát. "Mục Dục" hơi nhú nhú mày, tràn đầy xem thường, "Nhân loại thân thể thật yếu đuối."

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Đánh giết Minh Ảnh

"Tiểu đệ đệ, hơi thở của ngươi làm sao đột nhiên thay đổi đây, hừ chết tỷ tỷ đây." Minh Ảnh vỗ vỗ chính mình bộ ngực, giả vờ trấn định, kỳ thực sau lưng xiêm y đã sớm bị mồ hôi lạnh thấm ướt.

"Ồn ào." "Mục Dục" hơi nhượng mày, tay phải nhẹ nhàng vừa nhắc, một đạo kiếm khí màu đỏ ngòm từ 'Mục Dục' trong lòng bàn tay bắn ra, bút bắn thẳng về phía trước Minh Ảnh.

"Phốc!" Đỏ như máu kiếm khí trong nháy mắt xuyên qua Minh Ảnh vai trái, huyết dịch tiêu tiên, trong nháy mắt nhuộm đỏ Minh Ảnh nửa người. Mà Minh Ảnh, hoàn toàn không rõ ràng ở trong chớp nhoáng này bên trong chuyện gì xảy ra. Chỉ cảm thấy mình đối với cánh tay phải của chính mình từ từ mất đi không chế, quay đầu qua vừa nhìn, bờ vai của chính mình bên trên đã bị mở ra một cái bỗng nhiên lỗ máu, máu tươi không ngừng được dâng trào.

"Ngươi..." Một tia huyết dịch chậm rãi từ Minh Ảnh khóe miệng rỉ ra. Trước mặt thiếu niên này, ở một phút trước, còn bị chính mình đùa bỡn đang vỗ tay trong lúc đó. Mà hiện tại, dĩ nhiên khoát tay, một đạo năng lượng thể, liền trong nháy mắt xuyên qua thân thể của chính mình. Hoàn toàn lại như là biến thành người khác, đừng như vân nề.

'Mục Dục' cúi đầu nhìn một chút bàn tay mình trong lòng cùng Minh Ảnh trên vai tương đồng lỗ máu, lắc đầu nói: "Liền vừa thành : một thành sức mạnh đều không chịu nổi."

"Ngươi đến cùng là ai?" Minh Ảnh bùng chính mình trên vai vết thương, bước chân theo bản năng lùi về phía sau mấy bước. Nhìn trước mặt người, Minh Ảnh nội tâm đã sản sinh sợ hãi.

"Mục Dục" nhàn nhạt liếc Minh Ảnh một chút, một luồng áp lực vô hình nhất thời quét ra, "Ngươi không xứng biết bản đế là ai."

Đột nhiên xuất hiện uy thế để Minh Ảnh lại một lần nữa không ứng phó kịp, một cái nghịch huyết đoạt khẩu mà ra. Cái kia không lồ uy thế, điên cuồng đè ép Minh Ảnh cả người, làm cho nàng cảm thấy phảng phất đặt mình trong đáy biển. Trái tim, lại như bị một bàn tay lớn chăm chú nắm, chỉ cần lại thoáng dùng sức, sẽ hóa thành nát tan.

Minh Ảnh ở này uy thế bên trong, nàng lại nghe thấy được nồng nặc mùi máu tanh cùng sát khí ngập trời. Trước mặt, bạch cốt thành sơn, dòng máu thành hải. Bên tai, nước nổ nghẹn ngào, khóc thét khắp nơi. Đây là tàn sát bao nhiêu người, trải qua bao nhiêu lần sinh tử bởi vì người mới có thể nắm giữ khí tức!

"A!" Hết sức sợ hãi nhanh chóng từng bước xâm chiếm Minh Ảnh thần kinh, tơ máu cũng ở xâm lược hai con mắt của nàng. Một tiếng rên rỉ sau khi, Minh Ảnh tâm chung quy là tan vỡ, nàng tựa hồ quên trên bả vai đau đớn, quên sợ hãi của nội tâm, hướng về phía trước "Mục Dục" thẳng tắp xông lên trên.

"Không biết tự lượng sức mình." "Mục Dục" xem thường nhìn hướng về hán vọt tới Minh Ảnh. Minh Ảnh vẫn lấy làm kiêu ngạo tốc độ, ở "Mục Dục" trong mắt chỉ có điều so với ốc sên nhanh lên một chút một chút thôi.

"Mục Dục" bàn tay lần thứ hai giờ lên, cùng lúc đó, phía trước Minh Ảnh thân thể đột nhiên đứng ở tại chỗ.

"Àm!" "Mục Dục" bàn tay chậm rãi nắm tay, Minh Ảnh thân thể dĩ nhiên bạo liệt ra, huyết nhục hóa thành một mảnh sương máu.

"Thấp kém giun dế, không đỡ nổi một đòn." "Mục Dục" thu hồi thủ chương, coi rẻ trước mặt cái kia một đồng ô uế huyết nhục. Thế nhưng sau một khắc, "Mục Dục" trên người chính mình dĩ nhiên liên tiếp nổ tung tầng tầng sương máu, tí mĩ vết rạn nứt một chút trải rộng Mục Dục da dẻ.

"Rốt cục muốn không chống đỡ nổi sao?" "Mục Dục" bắt đắc dĩ dao lắc đầu, thân thể này, thực sự là quá yếu đuối.

Không sai, hiện tại ở "Mục Dục" cái này thể xác bên dưới linh hồn, đã sớm không phải nguyên lai cái kia Mục Dục. Chân chính Mục Dục, từ lâu trước trước Minh Ảnh công kích dưới mắt đi ý thức. Hiện tại chỉ phôi Mục Dục thân thể linh hồn, không phải người khác, chính là Mục Dục khế ước Cực Đỉnh Lôi Thương thì xuất hiện cái kia thần bí nam tử.

"Dựa theo kẻ nhân loại này chậm rãi như vậy tốc độ tu luyện, ta muốn làm sao tìm về nó." Thần bí trong mắt của nam tử lóe qua từng tia một thất lạc.

Thần bí nam tử chậm rãi nhắm hai mắt lại, thân thể bên trên vết rạn nứt bắt đầu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng khép lại.

Ngăn ngăn mấy chục giây, nguyên bản tàn tạ không thể tả thân thể đã hồi phục như lúc ban đầu. Mục Dục chậm rãi mở hai mắt ra, hai con mắt đã trở về làm sáng tỏ, trên người nguyên bản thuộc về thần bí nam tử khí tức đã biến mất hầu như không còn. Nguyên bản cái kia Mục Dục, trở về.

"Này chuyện gì xảy ra?" Mục Dục nhìn một chút chính mình lông tóc không tổn hại thân thể, nghi hoặc mà đánh giá yên tĩnh bốn phía.

Mục Dục nhớ tới vừa nãy chính mình ở Minh Ảnh ám tử chớp giật bên dưới trong nháy mắt mất đi ý thức, theo lý mà nói chính mình hẳn là đã bị xé thành mảnh vỡ mới đúng, nhưng là hiện tại chính mình nhưng là đang yên đang lành đứng ở chỗ này.

Mục Dục xoay người, Cuồng Phủ cũng sờ sờ tựa ở trên cây ngủ say như chết, thật giống thương tích khắp người chỗ đau không hề có một chút nào quấy rầy đến Cuồng Phủ buồn ngủ.

Thổ địa bên trên vết rạn nứt cùng cháy đen đều nói rõ lúc trước phát sinh tất cả đều là thật sự, nhưng là Mục Dục chính là không tìm được Minh Ảnh bóng người.

Mục Dục chậm rãi đi về phía trước mấy bước, thỉnh linh phát hiện phía trước trên mặt đất có mở ra máu đỏ tươi thịt, toả ra từng trận tanh tươi.

Mục Dục nhất thời cảm giác trong dạ dày một trận cuộn cuộn, vội vàng ô lên mũi của chính mình. Thế nhưng dày đặc mùi máu tanh như trước kích thích Mục Dục xoang mũi.

"Lẽ nào..." Mục Dục trong đầu hiện ra một cái ý nghĩ, này than huyết nhục lẽ nào là Minh Ảnh? Nếu như đúng là Minh Ảnh, nằng lại là bị ai giết chết?

Ngay khi Mục Dục nghi hoặc thời gian, huyết nhục cái khác như thế dị vật gây nên Mục Dục chú ý. Mục Dục ngồi xổm xuống, như vậy dị vật, thỉnh linh chính là Minh Ảnh dị hồn —— chủ thụ "U âm".

Này khiến Mục Dục xác định ý nghĩ của chính mình, này than huyết nhục quả nhiên chính là Minh Ảnh. Nhưng cùng lúc cũng lệnh Mục Dục càng thêm nghi hoặc, Minh Ảnh, là bị ai giết chết? Đương nhiên, Mục Dục không thể biết Minh Ảnh là bị thần bí nam tử không chế dưới "Chính mình" giết chết.

Mục Dục nhặt lên u âm, cuộn vào trong lòng, chậm rãi đi tới Cuồng Phủ bên người.

Dứt bỏ trước phát sinh tất cả mà nói, hiện tại tối quấy nhiễu Mục Dục một chuyện, chính là làm sao đem ngủ đến cùng lộn chết như thế Cuồng Phủ kiếm về đi.

Mục Dục rón ra rón rén đi tới Cuồng Phủ bên người, ngồi xổm người xuống, từ trong lồng ngực móc ra một cái khăn tay, nhẹ nhàng lau đi Cuồng Phủ hữu máu trên mặt tích.

Mục Dục chậm rãi giờ lên tay trái, không rảnh suy tư giật đi tới, "Trời đã sáng, nên tỉnh lại đi cho ăn."

Mộc Nguyên sắc mặt âm trầm tọa ở trong phòng, cả phòng không khí lấy Mộc Nguyên làm trung tâm nhỏ bé vẩn vọ, nghiêm nghị làm người thờ không nổi.

Mộc Nguyên đối diện, ngồi cả người đánh mẫn trắng như tuyết băng vải Cuồng Phủ, mập mạp khuôn mặt nhìn có chút khô hời.

"Liệt sư a liệt sư, không nghĩ tới động tác của ngươi nhanh như vậy." Mộc Nguyên song quyền nắm chặt, trong mắt tràn đầy phẫn nộ.

Mộc Nguyên không nghĩ tới, cách Mục Dục cùng hoàng sanh sanh thức tỉnh dị hồn mới mấy ngày ngắn ngủi, cũng đã có công đoàn đem đầu mâu chỉ về yêu vũ. Bất quá, đối với cái này lấy động vật công đoàn, Mộc Nguyên cũng không phải là rất kinh ngạc, bởi vì liệt sư, vẫn luôn là yêu vũ đối thủ một mắt một cùn. Bất quá khác Mộc Nguyên không nghĩ tới chính là, liệt sư lần thứ nhất thăm dò, lại liên phái ra Minh Ảnh loại này đẳng cấp sẵn bán già. Tuy rằng lấy liệt sư nôn nóng tính cách như thế làm cũng không phải không thể, thế nhưng cũng không tránh khỏi quá vì là tàn nhẫn.

"Minh Ảnh xác định chết rồi?" Mộc Nguyên bình phục một thoáng tâm tình, hỏi.

"Hắn là đi..." Cuồng Phủ cau mày, không dám cho ra một cái khẳng định đáp án. Bị Mục Dục một cái tát đánh tỉnh, Cuồng Phủ trước tiên liền hỏi dò quá Mục Dục tình huống lúc đó cùng với Minh Ảnh sinh tử. Mục Dục trả lời rất đơn giản, "Chết rồi." Đương nhiên, ở Mục Dục dưới sự chỉ dẫn, Cuồng Phủ cũng mất thấy cái kia một bãi tanh hôi huyết nhục.

Thế nhưng trông tron dựa vào này thân khó phân biệt kỳ chủ huyết nhục, Cuồng Phủ cũng không cách nào trăm phần trăm khẳng định chính là thuộc về Minh Ảnh. Bất quá hẳn chỉ ít có thể khẳng định một điểm, hai người bọn họ như kỳ tích còn sống.

Mộc Nguyên lông mày cũng là nhú chặt khó tung, chuyện này xin mời bên trong điểm đáng ngờ thực sự là quá nhiều. Nếu như huyết nhục là Minh Ảnh, như vậy Minh Ảnh là bị ai giết chết? Mục Dục? Cuồng Phủ? Hiên nhiên ngay lúc đó hai người đều không có cái năng lực này. Mà nếu như huyết nhục không thuộc về Minh Ảnh, như vậy Minh Ảnh lại đi nơi nào? Dựa theo tính cách của nàng, ở sự tình chưa hoàn thành trước là tuyệt đối không thể sẽ biến mất.

Quan trọng hơn một điểm là, Mục Dục là thể nào ở Minh Ảnh ám tử chớp giạt công kích dưới sống sót, hơn nữa lông tóc không tổn hại. Mộc Nguyên mơ hồ cảm giác, Mục Dục đối với Cuồng Phủ ẩn giấu một ít chuyện.

Mộc Nguyên không biết chính là, liền ngay cả Mục Dục chính mình cũng không biết phát sinh. Chỉ cần Mục Dục trong cơ thể thần bí nam tử không nói, ai đều sẽ không biết chuyện khi đó thực.

Nhưng cùng lúc đó, Mộc Nguyên trong lòng lo lắng nhất vẫn là cái kia mất nhìn chăm chăm liệt sư công đoàn. Liệt sư lần thứ nhất thăm dò liền phái ra Minh Ảnh, như vậy liền nói rõ đón lấy phái ra sẵn sẵn giả chỉ có thể càng ngày càng mạnh, sẵn sẵn linh thậm chí còn sẵn sẵn đem cường giả. Cũng không ai biết liệt sư công đoàn mục tiêu kế tiếp là ai, ai cũng không cách nào bảo đảm lần sau có thể toàn thân trở ra.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Ta thật không có nói dối

Hiện nay Yêu Vũ, còn không dám đối với Liệt Sư có động tác gì. Dù sao Liệt Sư cũng đồng dạng thân là cấp B công đoàn, thực lực cũng không kém. Chỉ ít, tuyệt đối sẽ không so với Yêu Vũ nhược.

Tình cảnh bây giờ, cũng chỉ có đi được tới đâu hay tới đó, thế nhưng mỗi một bước, đều muốn thận trọng từng bước.

"Sanh sanh nha đầu kia như thế nào." Cuồng Phủ hỏi.

Mộc Nguyên vuốt ve râu mép, nói đến Hoàng Sanh Sanh, Mộc Nguyên vẻ mặt vẫn là cực kỳ mừng rỡ, nói: "Cảnh giới đã cơ bản ổn định lại, so với ta tưởng tượng phải nhanh rất nhiều."

Mộc Nguyên vốn cho là giúp Hoàng Sanh Sanh ổn định cảnh giới chỉ ít cũng cần ba, bốn thiên thời gian, nhưng ra ngoài hẳn dự liệu chính là, Hoàng Sanh Sanh vền vền chỉ dùng hai ngày thời gian liền ổn định vừa thức tỉnh dị hồn lực lượng, hơn nữa mơ hồ có đột phá thất phẩm sẵn sẵn đồ dấu hiệu. Thượng cổ dị hồn sức mạnh, không thể khinh thường.

Kỳ thực Mộc Nguyên hiện tại lo lắng nhất không phải Hoàng Sanh Sanh, trái lại là Mục Dục. Mục Dục dù sao cũng là chuyển khế Lôi Áo Cực Đình Lôi Thương, dị hồn cùng bản hồn độ khớp là một vấn đề. Hơn nữa Mục Dục vừa cảm giác tỉnh liền trực tiếp nhảy đến bát phẩm sẵn sẵn đồ cảnh giới, từ mặt ngoài xem tuy được, thế nhưng từ thâm xa một chút góc độ đến xem cũng không phải chuyện tốt đẹp gì. Một lần nhảy lên lớn như vậy một cảnh giới, sẽ làm Mục Dục khó có thể ổn định dưới này lực lượng lớn dị hồn lực lượng, có thể nói này bát phẩm thực chất trên vô cùng phù phiếm, khả năng còn không bằng Hoàng Sanh Sanh lục phẩm đến ngưng tụ.

Nếu như dị hồn lực lượng vẫn ổn định cũng là thôi, vạn nhất ngày nào đó dị hồn lực lượng phản phệ, như vậy kết quả không thể tưởng tượng nổi.

"Ai." Mộc Nguyên thật sâu thở dài một hơi.

... ..

Mục Dục nằm ở trên giường, nhắm hai mắt, trong đầu lặp lại nghĩ xảy ra kim thiên tất cả. Yếu, quá yếu, chính mình ở Minh Ảnh trước, dĩ nhiên nhược hãy cùng giun dế như thế. Đối mặt Minh Ảnh thì trong lòng cái kia cổ khó có thể ngăn chặn sợ hãi, cùng với điên cuồng run rẩy tứ chi, Mục Dục dấu ấn trong lòng.

Nếu như cuối cùng Minh Ảnh không có không tên từ vong, chính mình sẽ là thế nào? Một đòn, vền vền chỉ là một cái thiên kỹ, liền đầy đủ đem chính mình xé thành mảnh vỡ.

Đang bình thường người trước, chính mình khả năng rất mạnh. Thế nhưng gặp gỡ chân chính cường giả, chính mình cũng chỉ có run rẩy phần.

Ngày hôm nay Minh Ảnh xuất hiện mục đích rất rõ ràng, chính là muốn hỏi ra Hoàng Sanh Sanh, sau đó giết chết. Điều này làm cho Mục Dục trong lòng nổi lên một tia trước nay chưa từng có lo lắng. Nếu như lần sau xuất hiện, vẫn là Minh Ảnh bức này cấp sẵn sẵn giả, thậm chí càng mạnh mẽ hơn sẵn sẵn giả, hẳn phải làm sao? Đừng nói bảo vệ Hoàng Sanh Sanh, liền ngay cả bảo vệ chính mình cũng không thể.

"Tiểu Dục, còn đang nghỉ ngơi sao?" Lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền đến Mộc Nguyên âm thanh.

Mục Dục chậm rãi mở hai mắt ra, quay đầu nhìn cửa phòng, trong ánh mắt không thiếu xoắn xuýt, ngòai dậy nằm xuống ngòai dậy nằm xuống. Giấy dựa mấy lần, cuối cùng vẫn là đứng lên mở cửa phòng ra.

"Tìm ta làm gì?" Tuy rằng Mục Dục ngoài miệng cũng không thể nào thân mật, nhưng vẫn là nghiêng người đem Mộc Nguyên nghênh tiến vào trong phòng.

"Thân thể thế nào rồi?" Mộc Nguyên cười đi vào gian phòng, ân cần hỏi han.

Mục Dục hơi hậm gật đầu, nói: "Không chuyện gì."

Mộc Nguyên yên tâm gật gật đầu, lập tức lại hỏi: "Nói cho ta một chút, lúc đó phát sinh cái gì."

Mục Dục hai tay gãi đầu, nhìn qua thập phần áo não, chuyện hắn ghét nhất chính là giải thích sự tình, cùng Cuồng Phủ giải thích một lần đã để Mục Dục vô cùng đau "bì". Thế nhưng Mục Dục biết chuyện lần này liên lụy rất lớn, cũng chỉ có thể nhắm mắt lại nói với Mộc Nguyên một lần.

Nghe xong Mục Dục giảng giải, Mộc Nguyên suy tư gật gật đầu, này cùng Cuồng Phủ với hắn thuật lại căn bản không có quá to lớn ra vào, "Có thể xác định vậy thì là Minh Ảnh sao?"

Mục Dục gật gật đầu, từ trong lòng ngực lấy ra từ huyết nhục bên nhặt lên chuỗi này u đàm, để lên bàn.

"U đàm!" Mộc Nguyên một chút liền nhận ra trước mắt này cây chuỗi thủ, chính là Minh Ảnh dị hồn u gai. Giờ khắc này, hắn nổi lòng lo lắng cũng cuối cùng để xuống. U đàm xuất hiện, có hai loại khả năng. Loại thứ nhất, chính là Minh Ảnh bỏ mình, loại thứ hai, chính là Minh Ảnh đã bị phế dị hồn. Hai trường hợp đều mang ý nghĩa Minh Ảnh đã đối với Mục Dục cùng Hoàng Sanh Sanh không được bất cứ uy hiếp gì.

Thế nhưng, Mộc Nguyên trong lòng ban đầu nghi hoặc vẫn không có mở ra, "Minh Ảnh là chết như thế nào?"

Mục Dục lắc lắc đầu, "Không biết."

"Có thật không?" Mộc Nguyên nhìn Mục Dục hai mắt, nửa tin nửa ngờ, hỏi tới.

"Các ngươi đến cùng là làm sao, ta là thật sự không biết a! Lẽ nào các ngươi cho rằng ta có thể đem Minh Ảnh đánh thành thịt tra sao?" Mục Dục mãnh thu tóc, đột nhiên rơi vào một loại phát điên trạng thái. Thời đại này nói thế nào lời nói thật đều không có ai tin? Mộc Nguyên cũng là như vậy, lúc trước Cuồng Phủ cũng là như vậy, chẳng lẽ mình liền thật dài một bộ "Ta chính là đang nói dối" mặt sao? !

"Nếu như vậy, vậy thì không quấy rầy ngươi nghỉ ngơi." Thấy Mục Dục dáng vẻ cũng không giống như là đang nói dối, Mộc Nguyên liền chậm rãi đứng lên, dự định rời đi.

Ngay khi Mộc Nguyên vừa vượt qua ngưỡng cửa, đột nhiên quay đầu lại, "Đúng là như vậy phải không?"

"Àm." Mục Dục trực tiếp quỳ xuống đất thổ huyết.

.....

"Tôi tìm ta có chuyện gì." Một tên thân mang màu lam nhạt trang phục người thanh niên trẻ, nhẹ nhàng dựa ở trên vách tường, hai tay vẫn ở ngực, biểu hiện hết sức thành thoi.

Người thanh niên trẻ trước, ngòai thẳng một tên thân hình to lớn khôi ngô nam tử, tuổi tác cùng Mộc Nguyên xấp xỉ, tướng mạo hung ác âm trầm, khuôn mặt bên trên trái rốn rất nhiều sâu cạn bắt nhất màu nâu vết đao, có vẻ hơi dữ tợn.

Tên nam tử này, chính là Liệt Sư công đoàn hội trưởng, Liệt Tâm.

"Minh Ảnh thế nào rồi." Liệt Tâm chậm rãi hỏi.

Người thanh niên trẻ nhú nhú mày, tùy ý nói: "Chết rồi."

"Àm." Liệt Tâm đột nhiên một chương vỗ ở trước mặt trên bàn gỗ, bàn gỗ trong nháy mắt bị oanh thành nát tan.

"Liên hai cái rác rưởi đều không bắt được, chết không hết tội." Liệt Tâm tức giận tăng vọt, nhưng trong miệng tuy nói như vậy, trong lòng vẫn là từng trận đau lòng. Tuy rằng Minh Ảnh ở công đoàn bên trong còn không xưng được nhất lưu săn bắn giả, nhưng cũng là công đoàn trụ cột vững vàng. Minh Ảnh vừa chết, đối với Liệt Sư vẫn là tạo thành tổn thất không nhỏ.

Đồng thời, đối với Minh Ảnh tử, Liệt Tâm trong lòng vẫn là hết sức nghi hoặc. Minh Ảnh thực lực Liệt Tâm mười phần rõ ràng, săn bắn đem trở xuống hiểm có đối thủ. Liên ngay cả thực lực không đủ săn bắn tướng, rơi vào Minh Ảnh trong tay, cũng chỉ có bị đùa bốn chỉ từ mệnh. Nhưng là lần này, Minh Ảnh lại chết ở một cái săn bắn linh cùng một cái săn bắn đồ trong tay.

"Mộc Nguyên, ta bắt đầu có chút đoán không ra ngươi a." Liệt Tâm bóp chặt lấy tả chén trà trong tay, nước trà từ từ hóa thành một mảnh sương mù.

"Yêu Thuần, lấy ngươi đối với Mộc Nguyên hiểu rõ, ngươi cảm thấy sau đó phải lấy cái gì động tác mới tốt." Liệt Tâm nhìn trước mặt người thanh niên trẻ, hỏi.

Bị Liệt Tâm xưng là Yêu Thuần người thanh niên trẻ bĩu môi, "Minh Ảnh một chuyện qua đi, Yêu Vũ khoảng thời gian này tính cảnh giác nhất định sẽ phi thường cao, trong thời gian ngắn không thích hợp đối với Yêu Vũ lấy hành động. Một khi làm tức giận Mộc lão đầu, Yêu Vũ chắc chắn cùng Liệt Sư tuyên chiến, ta nghĩ ngươi cũng sẽ không muốn cho ngươi một tay kinh doanh Liệt Sư lụi tàn theo lửa đi."

"Vậy ngươi là muốn ta nhẫn sao? Ta Liệt Tâm chẳng lẽ còn sợ Mộc Nguyên ông lão kia hay sao?" Liệt Tâm đột nhiên từ vị trí trạm lên, nhìn trước mặt Yêu Thuần.

Đối mặt Liệt Tâm sự phẫn nộ, Yêu Thuần trên mặt không chút nào hiện ra vẻ sợ hãi. Yêu Thuần chậm rãi đi tới Liệt Tâm trước, mặt của hắn, cách Liệt Tâm mặt cũng chỉ có chỉ tay khoảng cách.

"Nếu như ngươi có ý muốn đi chịu chết, ta không có ý kiến, nhưng ta Yêu Thuần tuyệt không phụng bồi." Yêu Thuần nhìn chăm chú Liệt Tâm hai mắt, ánh mắt bỗng nhiên biến có chút âm lãnh, "Ngươi hiện tại cũng đang đứng ở tối thời khắc máu chốt, bên nào nặng bên nào nhẹ chính ngươi hẳn phải biết, cáo từ."

Dứt lời, Yêu Thuần cũng không có lại đi để ý tới Liệt Tâm, xoay người đi ra khỏi phòng.

"Đáng ghét." Liệt Tâm đặt mông ngồi trở lại vị trí bên trên, sắc mặt đỏ lên. Yêu Thuần thái độ, để Liệt Tâm vô cùng nổi giận, thế nhưng là lại không dám đối với Yêu Thuần như thế nào. Mặc kệ là Yêu Thuần thực lực vẫn là tâm kế, đều không thể để Liệt Tâm xem thường. Tuy rằng ở bề ngoài Yêu Thuần là Liệt Tâm thủ hạ, nhưng mà thực tế Liệt Tâm thường thường đều lấy từ Yêu Thuần ý kiến đến làm việc.

Liệt Tâm tỉnh táo lại suy nghĩ một chút, Yêu Thuần nói kỳ thực không sai. Đầu là cấp B công đoàn, Yêu Vũ cùng Liệt Sư thực lực không phân cao thấp, nếu như thật sự đánh tới đến, nhất định là lưỡng bại câu thương. Huống hồ, chính mình hiện tại cũng nơi ở một cái thời khắc quan trọng nhất.

Kể trước mắt, Liệt Tâm như thế nào đi nữa sốt ruột, cũng chỉ có thể nhẫn nhịn hạ xuống. Thế nhưng, Yêu Vũ bên trong xuất hiện nghi tự thượng cổ dị hồn, Liệt Tâm nhất định phải đem tìm ra giết chết. Không phải vậy các loại (chờ) trưởng thành, Yêu Vũ nhất định sẽ đạt đến một cái để Liệt Sư không cách nào với tới độ cao.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Ngươi bắt nạt người!

Mục Dục ở công đoàn sau một mảnh trong rừng trúc nhỏ nhàn nhã tỏa ra bộ, ôn hoà ánh mặt trời chiếu Mục Dục cả người miễn cưỡng. Mục Dục thật sâu chậm rãi xoay người, thầm nghĩ trong lòng: "Cũng không biết Sanh Sanh nha đầu kia thế nào rồi."

Tự từ ngày đó Hoàng Sanh Sanh bị Mộc Nguyên mang sau khi đi, Mục Dục cũng đã có ba, bốn thiên không có nhìn thấy Hoàng Sanh Sanh, cũng không biết Hoàng Sanh Sanh cảnh giới ổn định có thuận lợi hay không.

Bất quá Mục Dục chính mình trải qua Minh Ảnh trận chiến đó sau khi, trong cơ thể dị hồn lực lượng đúng là đã tăng lên tới cửu phẩm săn bắn đồ, lại không lâu nữa nói vậy là có thể đột phá đến săn bắn sư cảnh giới.

Nhưng đột phá đồng thời, cũng có một cái phiền toái lớn đặt tại Mục Dục trước. Sau khi đột phá, chính mình nhất định phải đi lấy một con hung thú nhờ vào đó đột phá, nếu không mình vĩnh viễn chỉ có thể dừng lại ở săn bắn đồ cảnh giới. Có thể chính mình chỉ có ngần ấy thực lực, đừng nói đi thu lấy hung thú, còn chưa đủ một con hung thú nhét kể rằng. Bất quá khi nhiên có thể tìm người hỗ trợ, Yêu Vũ bên trong hơn trăm Săn Bắn Giả, trong đó cũng không thiếu mạnh mẽ Săn Bắn Giả. Có thể nhiều như vậy người vật, cùng Mục Dục giao hảo một cái tay là có thể đếm được.

Tìm Cuồng Phủ? E sợ chờ mình đột phá thời điểm, Cuồng Phủ cái kia một thân thương đều còn chưa có khôi hân. Mộc Nguyên? Hoàn toàn không ở Mộc Dục cân nhắc bên trong phạm vi.

"Làm sao sự tình liên nhiều như vậy chứ." Mộc Dục thật sâu thờ dài, có chút ảo não gãi tóc của chính mình.

"Ca, ngươi đang làm gì thế?" Hoàng Sanh Sanh chậm rãi từ rừng trúc lối vào nơi đi vào, nghi hoặc mà nhìn Mộc Dục có chút kỳ dị cử động.

"Sanh Sanh, ngươi làm sao đến rồi?" Mộc Dục lúng túng nhìn Hoàng Sanh Sanh.

"Từ Mộc gia gia nơi đó đi ra không thấy ngươi, Cuồng Phủ đại thúc nói ngươi đến đây, ta liền đến tìm ngươi." Nghĩ tới Cuồng Phủ cái kia một thân bạch bánh chưng bình thường mộc nãi y trang phục, Hoàng Sanh Sanh liền không nhịn được cười nhẹ.

Mộc Dục gật gật đầu, hỏi: "Thân thể thế nào rồi?"

"Mộc gia gia nói ta dị hồn lực lượng ổn định rất nhanh, hân là chẳng bao lâu nữa là có thể đột phá đến thất phẩm sản bản đồ." Dứt lời, Hoàng Sanh Sanh trên mặt còn toát ra từng tia một đáng yêu tiểu tự hào.

Nhìn Hoàng Sanh Sanh vậy có chút trẻ con đô đô phì khuôn mặt, Mộc Dục không nhịn được bấm một cái.

"Chán ghét, thống chết rồi." Hoàng Sanh Sanh một cái vuốt ve tay Mộc Dục, bùm mặt, ghét bỏ Mộc Dục một chút.

"Nghe Cuồng Phủ đại thúc nói hai người các ngươi bị Liệt Sư tập kích?" Hoàng Sanh Sanh khắp toàn thân từ trên xuống dưới đánh giá Mộc Dục, tựa hồ đang xem Mộc Dục trên người có hay không thiếu những thứ gì như thế.

Mộc Dục chà xát mũi, gật đầu nói: "Là có có chuyện như vậy."

"Vậy làm sao ngươi thật giống như một chút chuyện đều không có." Hoàng Sanh Sanh tay nhỏ nhẹ nhàng cắn ở trong miệng, rất kinh ngạc nhìn Mộc Dục. Ở nàng nhận thức bên trong, Mộc Dục cùng Cuồng Phủ hiện tại trạng thái hân là ngược lại mới đúng. Làm sao trái lại là Cuồng Phủ thương nặng như vậy, Mộc Dục trái lại chuyện gì đều không có.

Mộc Dục xoa xoa Hoàng Sanh Sanh đầu nhỏ, khí cười nói: "Ngươi liền như thế hi vọng ta có việc gì."

"Liệt Sư công đoàn mục tiêu rất rõ ràng chính là ngươi, khoảng thời gian này ngươi mình nhất định phải cẩn thận, đang đột phá đến sản bản sư trước, tuyệt đối không nên một mình hành động." Mộc Dục nghiêm túc nhìn Hoàng Sanh Sanh, nói rằng.

Liệt Sư cùng Yêu Vũ ác liệt quan hệ Mộc Dục từ nhỏ đã có nghe nói, hiện tại Hoàng Sanh Sanh thức tỉnh rồi thượng cổ dị hồn, làm cho hai người quan hệ lần thứ hai đẩy vào một cái trạng thái căng thẳng, hơi hơi có một chút sai lầm, đại chiến động một cái liền bùng nổ. Hiện tại Hoàng Sanh Sanh đối với Liệt Sư tương lai tới nói chính là một cái to lớn uy hiếp, Liệt Sư khẳng định đem ách giết từ trong trứng nước, Minh Ảnh xuất hiện, chính là một cái nguy cơ tiềm báo. Vạn nhất Hoàng Sanh Sanh ngày nào đó bị Liệt Sư Sản Bản Giả phát hiện, như vậy hậu quả khó mà lường được.

"Vậy ta sau đó liền đều đi theo ngươi là tốt rồi." Hoàng Sanh Sanh tiến lên kéo lại Mộc Dục cánh tay, mỉm cười nói.

Mộc Dục nhìn mỉm cười Hoàng Sanh Sanh, lắc đầu bất đắc dĩ. Minh bây giờ liền tự vệ đều khó khăn, chớ đừng nói chi là đi bảo vệ Hoàng Sanh Sanh.

Trở nên mạnh mẽ cái này là niềm tin, giờ khắc này ở Mộc Dục trong lòng trở nên càng thêm thâm căn cố đế lên.

Thời gian, nói nhanh cũng nhanh, một cái chớp mắt, thanh thanh thân thân, liền đã qua một tuần.

Hoàng Sanh Sanh miễn cưỡng nằm nhòai công đoàn phòng khách trên bàn, bĩu môi, nhàm chán dậm trước mặt trong ly hình chiếu đi ra chính mình cái kia mơ hồ mặt.

"A, đang làm gì thế?" Mộc Dục chậm rãi ngồi vào Hoàng Sanh Sanh đối diện, đưa tay nhẹ nhàng gầy gầy cái trán trơn bóng của Hoàng Sanh Sanh.

Hoàng Sanh Sanh ngồi dậy, trên mặt mang theo u oán mà nhìn Mộc Dục, nói: "Đã một tuần không có ra ngoài chơi, tẻ nhạt chết rồi."

Mộc Dục bất đắc dĩ nhún vai một cái, cười nói: "Hiện tại là đặc thù thời kì mà, ngươi liền nhẫn một chút đi."

Bởi Minh Ảnh sự tình vừa ra, Mộc Nguyên cũng không còn dám để Mộc Dục cùng Hoàng Sanh Sanh hai người đi đón nhiệm vụ. Vì lẽ đó cũng là dẫn đến hai người ở đã một tuần không có bước ra Yêu Vũ cửa lớn nửa bước.

Mộc Dục cũng không phải cảm giác tẻ nhạt, sáng sớm, hân liền ở phía sau trong rừng trúc cầm Cực Đình Lôi Thương quay về gây trúc mù phách, rèn luyện cùng Cực Đình Lôi Thương độ khớp. Buổi chiều liền đi tìm Cuồng Phủ, bị Cuồng Phủ ngược một ngược, làm quen một chút Sản Bản Giả trong lúc đó chiến đấu. Buổi tối, ngay khi trong phòng của mình phổ cập các loại có liên quan với Sản Bản Giả, công đoàn, hung thú, cùng với một ít thượng vàng hạ cám tri thức, quả cũng đến toán phong phú. So với một tuần trước không biết gì cả, minh bây giờ mới có thể được xưng là là một tên chân chính Sản Bản Giả. Nếu như lại cho Mộc Dục một cơ hội, hân có lòng tin có thể ở Minh Ảnh trong tay chống đỡ dưới ba chiêu trở lên.

Thế nhưng Hoàng Sanh Sanh liền không giống, nha đầu này tính cách là tốt rồi động ham chơi, một tuần không đi ra ngoài đi dạo, thực tại để nha đầu này

tích góp không ít oán khí.

Hoàng Sanh Sanh nhanh chóng đem cái mông liên quan ghé gỗ chuyển qua Mục Dục bên người, kéo Mục Dục cánh tay, nịnh hót cười, thấp giọng nói rằng: "Ca, mang ta đi ra ngoài cuống dưới nhai đi, liền một lúc."

"Không được." Mục Dục rất kiên quyết phủ định đề nghị của Hoàng Sanh Sanh.

"Liền một lúc, một lúc một chút." Hoàng Sanh Sanh đuổi ra một ngón tay ở Mục Dục trước mắt từ từ lắc, trong mắt tràn đầy cầu xin.

"Không được." Mục Dục lần thứ hai kiên quyết từ chối.

"Ngươi bắt nạt người." Hoàng Sanh Sanh dưới phết khoe miệng, cũng sống mũi, trong mắt đột nhiên có một ít óng ánh chất lỏng ở chuyển động.

"Cô nài nài, ngươi đừng khóc a, như thế khác nào uy hiếp người." Mục Dục không chịu nổi chính là Hoàng Sanh Sanh khóc, trong lúc nhất thời trở nên tay chân luống cuống.

Mục Dục không nói đừng khóc cũng còn tốt, vừa nói ra Hoàng Sanh Sanh nước mắt lại cùng trời mưa tự liền xuống đến rồi.

"Được rồi được rồi, ta dẫn ngươi đi cuống một lúc một chút là được rồi." Mục Dục nhìn chung quanh cũng không cái gì có thể lau nước mắt, đơn giản trực tiếp một tay áo liền che đi tới.

"Không đi." Hoàng Sanh Sanh rất kiên quyết phủ định đề nghị của Mục Dục.

"Cái kia nhiều một lúc một chút." Mục Dục đuổi ra hai ngón tay ở Hoàng Sanh Sanh trước mắt lắc.

"Không đi." Hoàng Sanh Sanh lần thứ hai kiên quyết từ chối.

"Ngươi muốn mua cái gì thì mua cái đó có thể đi." Mục Dục thả ra cho chính mình cái ranh giới cuối cùng.

"Thành giao."

"Ta..."

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Mâu thuẫn, Liệt thiếu gia

Tuy rằng hiện tại mới chỉ là sáng sớm, thế nhưng Đờ Kỳ thành đường phố đã là phi thường náo nhiệt, dòng người qua lại.

Hoàng Sanh Sanh nha đầu này cũng coi như là ở Yêu Vũ bên trong biệt quá lâu, vừa đến trên đường cái liền trở nên cùng ngựa hoang mất cương như thế, khắp nơi tán loạn, nơi này nhìn, nơi đó nhìn nhìn, rất giống từ dân chạy nạn quật bên trong giải thả ra như thế.

Mục Dục nhưng là rất bất đắc dĩ đi theo Hoàng Sanh Sanh phía sau cái mông chạy, trên người đã treo đầy to to nhỏ nhỏ mấy túi. Đây đều không cái gì, chủ yếu là Mục Dục rất đau lòng chính mình cái kia đã khô quắt hạ xuống túi tiền. Phải biết, trong túi tiền nguyên bản chứa tràn đầy hai mươi mấy ngàn tệ, vậy cũng là Mục Dục này mười hai năm hết thấy tích trữ a, trái tim chảy máu.

Càng nguy hiểm hơn chính là, xem Hoàng Sanh Sanh cái kia thí vui vẻ đáng vẻ, sức mạnh không chút nào thấy suy giảm.

"Ca, ta nghĩ mua cái này." Hoàng Sanh Sanh lại cuống đến một nhà đồ trang sức trong điểm, hai mắt từ nhìn chòng chọc trên bàn một cái màu hồng nhạt trân châu dây xích tay, tay nhỏ cầm lấy Mục Dục góc áo dùng sức duệ.

"Ông chủ, này xuyên dây xích tay muốn bao nhiêu tiền?" Mục Dục cũng không phí lời, trực tiếp quay về ông chủ hỏi. Hắn xem như là học thông minh, lúc trước Hoàng Sanh Sanh coi trọng một cái cây trầm, toàn thân thuần ngân, phượng vĩ quái sức, đẹp đẽ là đẹp đẽ, thế nhưng giá tiền càng xinh đẹp hơn, đầy đủ muốn sáu cái ngàn tệ. Mục Dục vừa bắt đầu không có đồng ý, ai biết Hoàng Sanh Sanh quay về Mục Dục lại ma lại duệ, nước mắt loạch xoạch, Mục Dục hết cách rồi, không thể làm gì khác hơn là bỏ tiền mua lại.

Ông chủ cũng là rất nhiệt tình, xoa xoa tay, trên mặt thịt mỡ bởi cười quynh rũ đã xếp thành một đồng, "Hai vị ánh mắt thật độc đáo, đây là bản điểm vừa

tiến vào một nhóm trần châu dây xích tay, mỗi viên trần châu đều là từ nhân cấp hạ phẩm trai ngọc bên trong đào lấy ra, châu thể êm dịu đều đều, ánh sáng long lấp long lanh, trường kỳ đeo còn có thoải mái vững chắc dị hồn lực lượng công hiệu... ."

"Đình đình đình, ta chỉ quan tâm giá cả." Mục Dục vội vàng kêu dừng phi ông chủ lái nhai.

"Không mắc không mắc, xem các người đều là người trẻ tuổi, bớt cho người, mười cái ngân tệ là tốt rồi." Nói đến tiền, phi ông chủ cái kia nguyên bản bị thịt chen ở bên trong hai mắt dĩ nhiên phát sinh từng tia một tinh mang.

"Mười cái ngân tệ!" Mục Dục suýt chút nữa không bị nước miếng của chính mình cho nghẹn tử, mười cái ngân tệ cũng gọi là không mắc! Đào đào tiền của mình túi, bên trong liền còn lại đáng thương sáu cái ngân tệ.

Mục Dục mò ra bản thân duy nhất sáu cái ngân tệ, nhẹ nhàng đưa tới phi ông chủ trước, cười nói: "Ông chủ, người xem, trên người ta cũng chỉ có sáu cái ngân tệ, người thấy có được không?"

"Cái này không thể được, tiểu tử, ta cái này cũng là tiểu bản chuyện làm ăn, mười cái ngân tệ cũng là giá vốn." Phi ông chủ mặt lộ vẻ khó xử, lắc đầu từ chối Mục Dục.

Hoàng Sanh Sanh cũng ở tiền mình trong túi móc móc, cũng là chỉ móc ra hai cái ngân tệ cùng mười mấy cái tiền đồng, cùng nhau đưa tới phi ông chủ trước, trên mặt đáng thương nói: "Ông chủ, trên người ta cũng chỉ có nhiều như vậy, cầu người, bán ta đi."

Phi ông chủ nhìn một chút chính mình này chuỗi châu liên, lại nhìn một chút Mục Dục cùng Hoàng Sanh Sanh trong tay trắng toát tiền, trên mặt thịt mỡ run lên run lên, tựa hồ nội tâm vô cùng xoắn xuýt.

"Ông chủ, cầu người." Thấy phi ông chủ có một tia dao động, Hoàng Sanh Sanh tận dụng mọi thời cơ, cố ý đem hai cái ngân tệ ở trong tay nhẹ nhàng va chạm, phát sinh từng trận lạnh lạnh tiếng hót.

Phi ông chủ hí mắt, kiều kiều miệng, rất hưởng thụ nghe tiền va chạm âm thanh, sau đó vỗ đùi, nói: "Xem tiểu cô nương người cũng là chân tâm yêu thích này dây xích, hành, coi như đưa người phân lễ vật, bán."

"Quá tốt rồi." Hoàng Sanh Sanh nhất thời nhảy lên, sâu sắc lúm đồng tiền khắc ở gò má bên trên, rất giống một cái bắt được kẹo trẻ nít nhỏ.

"Ông chủ, này điều dây xích bốn thiếu gia muốn." Đang lúc này, một cái mang theo bá đạo âm thanh tự Mục Dục cùng Hoàng Sanh Sanh sau lưng truyền tới. Hai người quay đầu nhìn lại, một tên tuổi chừng mười hai mười ba tuổi thiếu niên đánh quạt giấy đứng thẳng sau lưng bọn họ, thiếu niên phía sau, thì lại đứng thẳng hai tên mặt không hề cảm xúc người thanh niên trẻ, nhìn đáng đáp, tựa hồ là thiếu niên người hầu.

"Liệt thiếu gia, ngài làm sao rảnh rồi quang lâm tiểu điểm đây." Nhìn thấy cái kia vào thiếu niên, phi ông chủ cái kia dài rộng thân thể dĩ nhiên trực tiếp từ trong quầy bính đến thiếu niên trước, lại là gấp cong lại là nịnh hót, toàn thân thịt mỡ đều theo động tác của hắn có quy luật ngo ngoay.

"Ông chủ, này điều dây xích ta muốn, có thể chứ." Thiếu niên điều trong tay quạt giấy, cười nói.

"Không thể, ông chủ đã đáp ứng bán cho ta." Phi ông chủ vẫn không nói gì, Hoàng Sanh Sanh trước hết không chịu, vội vàng nói.

Mà một bên Mục Dục thì lại đem Hoàng Sanh Sanh kéo đến phía sau chính mình, vỗ vỗ Hoàng Sanh Sanh vai, ra hiệu nàng trước tiên không nên gấp gáp. Từ phi ông chủ như vậy a dua nịnh hót đến xem, Mục Dục cảm giác được trước mặt thiếu niên này lại lịch cũng không đơn giản. Hơn nữa, thiếu niên phía sau hai cái người hầu nhìn qua cũng không phải cái gì kẻ tầm thường, từ khí tức trên xem, rất khả năng là hai tên săn bắn giả.

Thiếu niên đầu tiên là ngắn người, sau đó chậm rãi đi tới Mục Dục cùng Hoàng Sanh Sanh trước, ánh mắt tùy tiện mà nhìn Hoàng Sanh Sanh, cười nói: "Tiểu thư, nếu như người chịu theo ta ra ngoài chơi một chơi, ta ngược lại thật ra có thể đem này điều dây xích mua lại đưa cho tiểu thư."

"Ta mới không muốn." Hoàng Sanh Sanh ghét bỏ trắng thiếu niên một chút, trừng hắn le lưỡi một cái.

"Nếu như vậy liền không có gì hay thương lượng, ông chủ, giúp ta gói lên đến." Thiếu niên thu hồi trong tay quạt giấy, gõ gõ phi ông chủ vai.

"Vâng vâng vâng, lập tức cho Liệt thiếu gia gói lên đến." Phi ông chủ vội vàng đáp ứng, trên mặt cười lấy lòng càng tăng lên mấy phần.

"Ca." Hoàng Sanh Sanh không ngừng mà lôi kéo Mục Dục góc áo, sự âu yếm của chính mình đồ vật muốn bị người cướp đoạt đi, tiểu nha đầu này tự nhiên không chịu.

Mục Dục quay về Hoàng Sanh Sanh gật gật đầu, sau đó đi tới thiếu niên trước, cười nói: "Vị này cái gì thiếu gia, này điều dây xích tựa hồ là ta mua xuống trước, người làm như thế, có phải là có chút không thích hợp?"

Thiếu niên tùy ý liếc mắt nhìn Mục Dục, quay về phi ông chủ hỏi: "Ông chủ, người này cho người bao nhiêu tiền?"

Phi ông chủ vội vàng trả lời: " Tám cái ngân tệ."

Thiếu niên khẽ gật đầu, từ trong lòng ngực móc ra một cái kim tệ, ném tới phi ông chủ dưới chân, nói: "Như vậy hẳn là đủ chứ?"

"Đủ đủ đủ, đương nhiên đủ." Phi ông chủ cười suýt chút nữa không đem thịt trên người cho run hạ xuống, vội vàng cúi người xuống, nhặt lên cái kia một

đồng tiền vàng, ở ống tay áo trên xoa xoa, nhét vào chính mình trong lòng.

"Thật không tiện, hiện tại vòng tay này hẳn là bị ta mua lại." Thiếu niên xoay người, đem quạt giấy gác ở Mực Dục trên bả vai, cân nhắc cười nói.

Mực Dục hai mắt lạnh lùng nhìn trước mặt thiếu niên, cổ nín roi xuống nội tâm lửa giận, cứng ngắt bỏ ra vẻ mỉm cười, "Này điều dây xích muối muối ta rất yêu thích, không biết ngươi có nguyện ý hay không bỏ đi yêu thích, liền coi như chúng ta kết giao bằng hữu."

Thiếu niên đột nhiên cất tiếng cười to, cầm quạt giấy ở Mực Dục trên mặt nhẹ nhàng gõ lên, khinh thường nói: "Ngươi cũng không nhìn một chút ngươi là cái thứ gì, cũng xứng cùng bọn thiếu gia làm bằng hữu? Nếu như ngươi đồng ý đem em gái của ngươi cho ta chơi một chút, ta đến là có thể bỏ đi yêu thích cho ngươi."

"Vậy ngươi có nguyện ý hay không đem em gái của ngươi cho ta mượn chơi một thoáng đây?" Mực Dục không những không giận mà còn cười, thế nhưng trực tiếp một quyền đánh vào thiếu niên sống mũi bên trên. Trong nháy mắt, hồng bạch lục các loại không rõ chất lỏng trực tiếp từ trong mũi của thiếu niên phun ra ngoài.

"Ngươi dám đánh ta!" Thiếu niên bụng chính mình không ngừng được lỗ mũi chảy máu, căm tức trước mặt Mực Dục.

Lúc trước thiếu niên bất kể như thế nào chửi bới chính mình, Mực Dục đều nhin xuống, dù sao hiện tại là đặc thù thời kì. Thế nhưng thiếu niên nói mạo phạm Hoàng Sanh Sanh, Mực Dục liền không thể nhẫn nại thêm xuống. Mỗi người đều có chút vảy ngược của chính mình, không cho phép bất luận người nào đụng chạm, mà Mực Dục vậy ngược, chính là Hoàng Sanh Sanh.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 15: Chiến song Săn Bắn Sư

"Thiếu gia, ngươi không sao chứ?" Thiếu niên phía sau hai cái người hầu vội vã tiến lên đỡ lấy thiếu niên thân thể lão đảo muốn ngã.

"Hai người các ngươi rác rưởi, không thấy bọn thiếu gia bị đánh sao, còn lảng ở đây làm gì?" Thiếu niên hướng về phía hai tên nam tử tức giận gào thét.

"Vâng, thiếu gia." Hai tên nam tử gật gù đầu, mặt không hề cảm xúc đi tới Mực Dục trước. Sau một khắc, bên trái trong tay nam tử đột nhiên xuất hiện một cái màu đỏ sậm khoan lớn lên đao, mà phía bên phải nam tử thì lại hai tay hóa thành một đôi hồ trảo. Mỗi người thân thể bên đều quay chung quanh một viên màu lam nhạt nhân cấp hồn châu, rất rõ ràng, hai người đều là một tên Săn Bắn Sư.

"Hai tên Săn Bắn Sư sao?" Mực Dục trong miệng nhẹ nhàng nam nói, tay phải vừa nhấc, Cực Đình Lôi Thương nhất thời xuất hiện ở Mực Dục trong lòng bàn tay.

Nếu như đối làm trước đây Mực Dục, Mực Dục nhất định sẽ sợ hãi. Thế nhưng, hiện tại Mực Dục sẽ không, bởi vì này một tuần tới nay, Mực Dục đều là ở Cuồng Phủ cái kia bạo lực cuồng không để lại một tia tình cảm điên cuồng ngược đãi bên dưới rất tới được. Hẳn có thể không cảm thấy phía trước hai tên Săn Bắn Sư gộp lại có thể so với Cuồng Phủ càng thêm đáng sợ. Huống chi, đáng sợ hơn Minh Ảnh hẳn cũng đối mặt quá, lại càng không dùng đàm luận hai người này.

"Các ngươi bắt nạt người, hai người đánh một người." Hoàng Sanh Sanh đi tới Mực Dục bên người, tức giận mà nhìn hai tên nam tử, nói đã nghĩ phóng thích trong cơ thể mù sương dục hoàng.

Mực Dục vội vàng kéo lại Hoàng Sanh Sanh, đem nàng kéo sang một bên, hướng về vừa sợ đến tay chân luống cuống Phi ông chủ hỏi: "Ông chủ, ngươi trong cửa hàng nơi nào khá là mát mẻ?"

"Nhà xí." Phi ông chủ căn bản không tâm tình để ý tới Mực Dục, sau đó nói rằng.

"Ngươi liền đi nơi đó ở lại, không cho nhúng tay, nơi này có ta một người liền được rồi." Mực Dục như đuổi con ruồi như thế hướng về phía Hoàng Sanh Sanh phát phát tay. Hiện tại Mực Dục còn không rõ ràng lắm thiếu niên trước mắt này lại lịch, vạn nhất Hoàng Sanh Sanh bại lộ chính mình mù sương dục hoàng, chuyện đó liền đại điều.

"Tặng chết rồi, ta mới không đi." Hoàng Sanh Sanh bĩu môi, không cam lòng giẫm mấy đá, nhưng vẫn là bé ngoan lui sang một bên.

Biết on thế không đúng, Phi ông chủ đột nhiên dùng tức một thoáng quý gỏi thiếu niên trước, cầm lấy thiếu niên ống quần, một cái nước mũi một cái lệ nói: "Liệt thiếu gia, có thể không nên động thủ a, ta này tiểu điểm khổ sở kinh doanh mấy chục năm, ta trên có tám mươi tuổi lão mẫu, dưới còn có cho ăn nãi

nhì tử, người này nếu như... "

Thiếu niên không thèm để ý Phi ông chủ, trực tiếp đem bên hông mình túi tiền toàn bộ ném tới Phi ông chủ trong tay, nói: "Tất cả tồn thất bổn thiếu gia cho người bao, người đi nhà vệ sinh ở lại."

"Vâng vâng vâng, Liệt thiếu gia ngài cao hứng cũng chỉ quân tạp, chỉ để ý tạp." Phi ông chủ nâng tiền kia túi, đắc ý đi vào cửa hàng một bên mao trong phòng.

Mục Dục đem Cục Đinh Lôi Thương hoành ở trước người, nói: "Các người là dự định từng cái từng cái đến đây, vẫn là cùng tiến lên?"

"Không muốn với hấn phí lời, cùng tiến lên, không phé bỏ hấn cũng đừng muốn lại trở về." Thiếu niên vừa nói vừa hướng về điểm đi ra ngoài, hiển nhiên là sợ ba người tranh đấu lan đến gần chính mình.

"Hai người chúng ta cũng không muốn thừa dịp người gặp nguy, thế nhưng thiếu gia dặn dò chúng ta không dám không nghe theo, tiểu huynh đệ cẩn thận rồi." Cầm đao nam tử hướng về phía Mục Dục hơi cung kính khom người, sau đó kinh lên trong tay đồ sạm trường đao liền hướng về Mục Dục đột nhiên vọt tới.

Mục Dục hai con người co rút lại, tuy rằng cầm đao nam tử tốc độ cũng xem là tốt, thế nhưng còn còn kém rất rất xa Cuồng Phủ. Mục Dục hai tay nắm chặt Cục Đinh Lôi Thương, trực tiếp đón nhận cầm đao nam tử đồ sạm trường đao.

"Ầm!" Chỉ nghe một tiếng đéck tai tiếng va chạm bỗng vang lên, Cục Đinh Lôi Thương cùng đồ sạm trường đao nặng nề đụng vào nhau, trong phút chốc, đóm lửa tung toé.

Mục Dục cùng cầm đao nam tử thân hình đột nhiên lui nhanh, Mục Dục liền lui lại sáu, bảy bộ, mà cầm đao nam tử thì lại chỉ lui ba, bốn bộ. Dù sao cầm đao nam tử là Săn Bắn Sư, mà Mục Dục chỉ là săn bắn đồ, cấp bậc chênh lệch trên ưu khuyết thế ở lần thứ nhất trong đụng chạm cũng đã thể hiện ra ngoài.

"Tiểu huynh đệ, thả ra người hồn châu đi, nếu như xem thường hai huynh đệ chúng ta, người sẽ chịu khổ." Thấy Mục Dục cũng không có thả ra chính mình hồn châu, cầm đao nam tử mặt lộ vẻ về giận, bởi vì hấn cho rằng Mục Dục đây là ở xem thường bọn họ.

Mục Dục xoa xoa mũi, bắt đắck dĩ nhún vai một cái, nói: "Cái kia, đừng hiểu lầm, ta không có ý xem thường các người, chỉ là ta thật không có hồn châu."

Dứt lời, Mục Dục sắc mặt đột nhiên biến đổi, nhấc lên Cục Đinh Lôi Thương liền hướng về cầm đao nam tử bỗng nhiên đâm tới.

"Nếu như thực lực của đối phương cao hơn chính mình, vậy sẽ phải không ngừng mà tiến công, không thể cho đối phương lưu ra một tia cơ hội." Cuồng Phủ, giờ khắc này rõ ràng quanh quẩn ở Mục Dục song trong tai.

"Không có hồn châu?" Cầm đao nam tử hơi sững sờ, nhưng cũng không dám khinh thường, trường đao trong tay hoành ở trước người, mạnh mẽ đỡ lấy Mục Dục một thương.

"Vẫn chưa xong đây." Cục Đinh Lôi Thương bị cầm đao nam tử đỡ, Mục Dục cũng không ngoài ý muốn. Sau một khắc, Mục Dục phản eo bỗng nhiên phát lực, Cục Đinh Lôi Thương nhất thời khác nào một cái roi sắt giống như vậy, nhanh chóng đánh hướng về phía cầm đao nam tử phản eo.

Đột nhiên, một con khổng lồ hồ trào dĩ nhiên từ cầm đao nam tử bên cạnh người cấp tốc đưa ra ngoài, trực tiếp nắm chặt rồi quét tới Cục Đinh Lôi Thương. Sau đó, Mục Dục chỉ cảm thấy trong tay Cục Đinh Lôi Thương liên quan thân thể của chính mình, bị một luồng mạnh mẽ man lực tàn nhẫn mà vút ra cửa hàng cửa lớn.

Thấy trong cửa hàng một người đột nhiên bay ra, trên đường đám người nhất thời một tràng thốt lên, tứ tán bỏ chạy. Mà Mục Dục nhưng là liên tiếp va lẫn đi mấy quán nhỏ tiểu vị, mới miễn cưỡng ổn định tự mình rút phi thân thể.

"Được... Thật là đáng sợ man lực." Mục Dục bụng chính mình có chút đau thống ngực, sắc mặt kinh ngạc. Đây hồ trào nam tử man lực dĩ nhiên không thể so Cuồng Phủ nhỏ hơn bao nhiêu.

Cầm đao nam tử cùng hồ trào nam tử cũng từ trong cửa hàng nhanh bước ra ngoài, cấp tốc hướng về Mục Dục vọt tới.

"Đáng ghét. . . ." Mục Dục nhìn một chút đã gần trong gang tấc hai người, lại nhìn chung quanh dày đặc đám người, sắc mặt có chút khó khăn. Nếu là ba người ở trong thành đánh tới đến, nhất định sẽ tai vạ tới đến chu vi không ít vô tội. Sau đó, Mục Dục nhanh chóng đem Cục Đinh Lôi Thương thu hồi trong cơ thể, hướng về ngoài thành phương hướng cấp tốc chạy đi.

"Hai người các người rác rưởi, nhanh đuổi theo cho ta, không nên để cho tiểu tử kia chạy!" Thấy Mục Dục chạy, thiếu niên vội vàng hướng về phía hai tên đứng ở tại chỗ nam tử lớn tiếng mà quát.

"Người có thể không phải gọi sao? Rất sảo 诶." Hoàng Sanh Sanh nha đầu kia không biết lúc nào xuất hiện ở thiếu niên phía sau, một cước đá vào thiếu niên cái mông trên. Thiếu niên không có phòng bị, trực tiếp quăng ngã cái ngã gục, nguyên bản cũng đã bị Mục Dục đập nát sống mũi lần thứ hai cùng mặt đất đến rồi cái tiếp xúc thân mật, "A" một tiếng hét thảm sau khi, trực tiếp thông hôn mê bất tỉnh.

"Thật là không có dùng." Hoàng Sanh Sanh hướng về phía ngất thiếu niên le lưỡi một cái, sau đó cũng hướng về Mục Dục cùng hai tên nam tử chạy phương hướng chạy đi.

... ..

Mục Dục cũng không biết chính mình không đầu không đuôi chạy bao lâu, rốt cục nhìn thấy mở ra cửa thành. Quay đầu nhìn lại, hai tên nam tử chăm chú theo đuôi phía sau, khoảng cách càng ngày càng gần.

Mục Dục lần thứ hai nhấc lên tốc độ, hết tốc lực trùng ra khỏi cửa thành, xông vào một rừng cây bên trong, mà hai tên nam tử cũng là đạp ở Mục Dục gót chân bước vào trong rừng cây.

"Người đâu?" Hồ trào nam tử nhìn chung quanh, thế nhưng là không gặp Mục Dục hình bóng.

Cầm đao nam tử nắm chặt trong tay đồ sậm trường đao, cau mày nói: "Không nên gấp, phóng thích Hồn Thức."

Hồ trào nam tử gật gật đầu, cùng cầm đao nam tử cùng thả ra chính mình Hồn Thức.

"Không cần phiền toái như vậy, ta ở đây!" Ngay khi hai nam tử phóng thích Hồn Thức cái kia một cái trống rỗng, Mục Dục cầm trong tay Cực Đình Lôi Thương đột nhiên từ trên trời giáng xuống.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bán Phù Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Tiểu huynh đệ, người thua rồi

"Nguy rồi." Cầm Đao nam tử trong lòng thầm hô gay go, muốn làm ra đánh trả nhưng đã quá muộn, Cực Đình Lôi Thương đầu sừng trực tiếp đâm vào Cầm Đao nam tử vai phải, một đạo máu tươi nhất thời bắn mạnh mà ra.

"Đại ca! Mảnh vàng vụn trào!" Một bên Hồ Trào nam tử nộ quát một tiếng, hồn châu đột nhiên lượng, hai tay Hồ Trào nhất thời bành trướng gấp đôi, sau đó một trào đập về phía Mục Dục phía sau lưng.

Mục Dục cũng là không né tránh kịp nữa, phía sau lưng mạnh mẽ nhận Hồ Trào nam tử một trào, một cái nghịch huyết đoạt khẩu mà ra, thân thể bỗng nhiên bay ngược mà ra.

Mục Dục thân thể ở trên bãi cỏ lăn lông lốc, cú khỏi vài mét, cuối cùng vẫn là một khối bất ngờ nổi lên đá tảng ngăn lại Mục Dục thân thể. Mục Dục đem Cực Đình Lôi Thương cắm vào mặt đất, đỡ Cực Đình Lôi Thương, cắn chặt hàm răng, miễn cưỡng trạm lên, nhưng cùng lúc lại là một cái ân máu đỏ tươi từ trong miệng phun ra, thấm thấu vạt áo.

Lúc trước Hồ Trào nam tử cái kia một đòn, Mục Dục chỉ cảm giác sống lưng chính mình phảng phất ở trong nháy mắt đó cũng bị đập nát giống như vậy, hiện tại phần lưng bên trên còn như trước có từng trận đau đớn kịch liệt.

"Hai người quả nhiên khó đối phó." Mục Dục phun ra vào trong miệng còn lại máu tươi, thầm nghĩ trong lòng. Đối đầu một tên săn bắn sư cũng đã để Mục Dục quá chừng, huống chi là hai cái săn bắn sư. Coi như hắn có thể thương tổn được một người, tên còn lại cũng sẽ lập tức đối với hắn làm ra phản kích.

Cũng không biết là không phải là mình xui xẻo, trở thành săn bắn giả mới gần gần hơn một tuần lễ, cũng đã trải qua hai lần chiến đấu, hơn nữa gặp gỡ người đều không phải cái gì người hiền lành. Minh Ảnh tự nhiên không cần nhiều lời, lần này, tuy rằng không có Minh Ảnh đáng sợ, nhưng cũng là hai tên săn bắn sư cường giả, khó chơi trình độ cũng không thể so Minh Ảnh thấp hơn bao nhiêu.

"Dựa vào săn bắn đồ thực lực dĩ nhiên có thể thương tổn được ta, ta ngược lại thật ra sợ hãi. Thế nhưng tiếp đó, sẽ không có đơn giản như vậy." Cầm Đao nam tử cũng không cho Mục Dục bao nhiêu cơ hội thở lấy hơi, hướng về Mục Dục đột nhiên vọt tới, bên cạnh trôi nổi hồn châu cũng đồng thời sáng lên ánh xanh.

"Huyết Nguyệt chém!" Cầm Đao nam tử hét lớn một tiếng, trong tay đồ sậm trường đao hào quang đỏ ngầu mãnh liệt, nhấn vung tay lên, một đạo to lớn đỏ như máu sắc trắng lưỡi liềm trong nháy mắt tiêu phi mà ra, chỗ đi qua, không không vô tình xé rách ra một cái dữ tợn vết nứt.

Mục Dục thân hình vội vàng hướng về một bên nhanh chóng tránh đi, hắn có thể không cảm thấy hắn có thể đỡ đỡ này một đạo khủng bố màu máu trắng lưỡi liềm.

"Àm!" Liền nghe một tiếng vang thật lớn, Mục Dục phía sau một gốc cây đầy đủ muốn ba người vây quanh đại thụ trực tiếp bị màu máu trắng lưỡi liềm

chặn ngang cắt đứt, âm âm đến cùng, cành lá tứ tán, vụn gỗ bay ngang.

"Nguy hiểm thật." Mục Dục sợ vỡ chính mình bộ ngực, nếu như vừa nãy cái kia màu máu trắng lười liềm là rơi vào trên người hắn, cái kia kết cục của hắn e sợ muốn so với cây này thụ còn thê thảm hơn.

"Không muốn cao hứng quá sớm." Ngay khi Mục Dục còn tự mình tự vui mừng thì, Hồ Trảo nam tử không biết khi nào đã đi tới Mục Dục phía sau. "Mảnh vụn trào!" Hồ Trảo nam tử hét lớn một tiếng, bành trưởng gấp đôi đáng sợ Hồ Trảo lần thứ hai đánh về Mục Dục phía sau lưng.

"Đồng dạng chiều số ta cũng sẽ không bên trong lần thứ hai." Mục Dục bữu môi nở nụ cười, trong miệng lẩm bẩm, thân hình hướng về hữu gấp thiểm, tay phải cầm ngược Cực Đình Lôi Thương, thẳng tắp về phía sau đâm tới.

"Phốc." Cực Đình Lôi Thương đầu súng trực tiếp xuyên tiến vào Hồ Trảo nam tử bụng, trong phút chốc, máu tươi như chú giống như dâng trào. Khẩn đốn lấy, Mục Dục hướng về Hồ Trảo nam tử toàn lực nhấc chân một cước, trực tiếp đá vào Hồ Trảo cảm của nam tử bên trên, thân thể của hắn nhất thời bị Mục Dục đạp lên giữa không trung, nặng nề rơi vào mây mịt ở ngoài trên bãi cỏ.

Mục Dục cũng không ngu ngốc, ở tình huống như vậy hắn cũng sẽ không ngốc đến đem sau lưng lần thứ hai hoàn toàn bại lộ cho đối thủ. Trước trước ăn qua Hồ Trảo nam tử một lần thiệt thòi sau khi, Mục Dục cũng đã từ bỏ dùng mắt thường đi quan sát, mà là lập tức thích buông hắn ra hình ảnh Hồn Thức, lợi dụng cái kia toàn phương vị rõ ràng tầm nhìn, Hồ Trảo nam tử ở sau lưng của hắn động tác bị Mục Dục xem rõ rõ ràng ràng.

Hai tên nam tử đánh chết cũng không sẽ nghĩ tới, trước mặt vền vền chỉ là săn bắn đồ Mục Dục Hồn Thức, cũng đã nắm giữ hình ảnh Hồn Thức năng lực, phải biết, vậy cũng là chỉ có săn bắn tông trở lên cấp bậc cường giả mới có thể nắm giữ năng lực. Huống chi, điểm này liên Mục Dục chính mình cũng là muốn phá đầu cũng không nghĩ ra nguyên nhân đến, cũng chớ nói chi là người khác. Hai người bọn họ, vền vền còn chỉ là hai tên săn bắn sư, liên ngay cả thân là săn bắn linh Cuồng Phù cũng ở Mục Dục này ra ngoài người thường dự liệu hình ảnh Hồn Thức bên dưới ăn qua không nhỏ vị đáng.

Tuy rằng Mục Dục hiện tại còn không cách nào thông thạo cũng thời gian dài vận dụng hình ảnh Hồn Thức, nhưng đây tuyệt đối có thể trở thành Mục Dục đạt đến săn bắn tông trước chiến đấu bên trong một sự giúp đỡ lớn. Tự nhiên, Mục Dục cho tới bây giờ cũng không có nói cho bất cứ người nào hắn có hình ảnh Hồn Thức năng lực. Dù là ai đều sẽ không ngốc đến đối với người khác bại lộ chính mình lá bài tẩy, thậm chí là người thân nhất.

"Đáng ghét..." Cái kia bay ngược mà ra Hồ Trảo nam tử miễn cưỡng dựa vào ở bên cạnh trên một cái cây, sắc mặt đã trắng xám. Bụng bị Cực Đình Lôi Thương xuyên qua, máu tươi hoàn toàn thấm thấu thân thể của hắn. Hiển nhiên, tên này săn bắn sư liên ngay cả đứng lên đến khí lực cũng đã không có.

Tuy rằng đánh bại Hồ Trảo nam tử, có thể Mục Dục giờ khắc này tình cảnh cũng không chắc liền trở nên lạc quan lên. Lúc trước thời gian hơi dài vận dụng hình ảnh Hồn Thức, đã gần như lấy sạch Mục Dục dị hồn lực lượng, hiện tại Mục Dục liên ngay cả duy trì Cực Đình Lôi Thương bên ngoài hình thái cũng đã là phi thường khó khăn. Huống chi, trước mặt hắn còn đứng cơ bản nằm ở trạng thái toàn thịnh Cẩm Dao nam tử.

"Có thể dựa vào săn bắn đồ thực lực là có thể đánh bại ta đệ, sau này trưởng thành khẳng định lại là một đời cường giả." Cẩm Dao nam tử nhìn ngả xuống đất không nổi Hồ Trảo nam tử, trong lòng rất là thần phục, sau đó nói rằng: "Người rất mạnh, nói thật ta không muốn giết người, thế nhưng thiếu gia có mệnh, xin lỗi."

"Không muốn phí lời, trên đi." Mục Dục hiện tại đã không có thời gian cùng Cẩm Dao nam tử nói nhảm nữa, hắn cảm giác được trong cơ thể mình dị hồn lực lượng đã cầm cự không được bao lâu.

Cẩm Dao nam tử hai mắt co rụt lại, sau một khắc, thân hình lại bỗng hóa thành một cái bóng mờ.

"Thật nhanh!" Mục Dục hai mắt vẫn không có làm ra phản ứng, Cẩm Dao nam tử thân hình đã xuất hiện ở Mục Dục trước mắt, múa đao chém xuống.

Nguyên lai Cẩm Dao nam tử vẫn ở ẩn giấu thực lực, Mục Dục trong lòng kinh hãi, vội vàng nhấc lên Cực Đình Lôi Thương đón đánh. Thế nhưng, dựa vào Mục Dục hiện tại trạng thái lại làm sao có khả năng đỡ.

Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, Mục Dục thân thể trực tiếp bị Cẩm Dao nam tử một đao chém bay, trong tay Cực Đình Lôi Thương cũng là bắn bay mà ra, thật sâu cắm vào vừa thụ bên trong.

"Xèo." Mục Dục thân thể còn chưa xuống, Cẩm Dao nam tử đã nhảy đến hắn phía trên, một cước đạp ở Mục Dục trên lồng ngực. Mục Dục thân thể nhất thời khác nào thiên thạch bình thường rơi xuống, nặng nề ngã tại trên sân cỏ.

"Phốc." Mục Dục một cái nghịch huyết thoát khẩu mà ra, trên lồng ngực xương sườn phẳng phát gãy vỡ bình thường đau đớn.

"Tiểu huynh đệ, người thua rồi." Cẩm Dao nam tử chậm rãi đi tới Mục Dục trước người, đồ sạm trường đao nhẹ nhàng gác ở Mục Dục cái cổ bên trên.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Đột phá Săn Bắn Sư, ba tầng sét đánh

Mục Dục nhìn gác ở trên cổ uy nghiêm đáng sợ lưỡi đao, âm thầm yết từng ngưng từng ngưng nước. Mục Dục nguyên lý vì là thực lực của chính mình hẳn là cùng Săn Bắn Sư chênh lệch không lớn, có thể trên thực tế cùng Săn Bắn Sư trong lúc đó vẫn có hồng cầu giống như chênh lệch.

"Người xấu, không cho người bắt nạt ca ta!" Ngay khi Mục Dục coi chính mình chết chắc rồi thời điểm, một tiếng sắc bén tiếng phượng hót đột nhiên tự giữa không trung vang lên. Sau một khắc, chỉ thấy lưng mọc khổng lồ cánh băng Hoàng Sanh Sanh đã xuất hiện ở Cầm Đao đầu của nam tử đỉnh bên trên, cánh băng vung lên, nhất thời đem Cầm Đao nam tử thân thể gãy ra mấy mét.

"Không phải gọi người không muốn ra tay sao?" Mục Dục trong lòng âm thầm thở phào nhẹ nhõm, nhưng hướng về phía Hoàng Sanh Sanh một mặt trách cứ địa đạo.

Hoàng Sanh Sanh đem sau lưng băng hoàng dực thu hồi trong cơ thể, mạnh mẽ trắng Mục Dục một chút, sắc giọng: "Nếu không là ta đến, người liền ngòm củ tỏi."

Mục Dục bụng chính mình ngực, âm thầm gật gật đầu, nếu như thật sự không phải Hoàng Sanh Sanh đúng lúc xuất hiện, hiện tại đầu của hắn e sợ đã không lại trên cổ của mình.

"Huyết Nguyệt chém!" Đột nhiên, hai người sau lưng trước kia bị Hoàng Sanh Sanh băng hoàng dực đánh bay Cầm Đao nam tử một tiếng gầm lên, trong tay đỏ sậm trường đao gấp vung, dĩ nhiên trong nháy mắt chém ra ba đạo màu máu trắng lưỡi liềm.

"Sanh Sanh, cẩn thận!" Mục Dục kinh ngạc thốt lên một tiếng, cái kia ba đạo màu máu trắng lưỡi liềm khác nào mũi tên rời cung giống như vậy, trong chớp mắt cũng đã đi tới Hoàng Sanh Sanh sau lưng.

"Băng hoàng dực!" Hoàng Sanh Sanh cũng là kinh hãi, vội vàng thả ra trong cơ thể băng hoàng dực, đem Mục Dục cùng mình hoàn toàn bao vây ở bên trong.

Một giây sau, ba đạo màu máu trắng lưỡi liềm không chút lưu tình bỏ vào băng hoàng dực bên trên, nhất thời oanh thanh quán nhĩ, trong phút chốc, ánh sáng đỏ như máu ngút trời.

Dù là Thương Cổ dị thú Mù Sương Dực Hoàng hai cánh, làm sao Hoàng Sanh Sanh cùng Cầm Đao nam tử thực lực cách biệt rất xa, căn bản không chống đỡ được ba đạo màu máu trắng lưỡi liềm xung kích, chỉ phụ ngưng chống lại ngăn ngăn hai giây, liền bị chém thành nát tan, hóa thành vô số lam tinh băng vụn, bốn tán mất.

"Sanh Sanh, người tỉnh lại đi, Sanh Sanh!" Mục Dục trong lòng ôm thổ huyết ngắt, sắc mặt trắng bệch Hoàng Sanh Sanh, nhẹ nhàng đánh Hoàng Sanh Sanh gò má, dùng sức kêu gào, nhưng trong lòng người nhưng không có bất kỳ đáp lại, hiện ra nhưng đã hôn mê đi.

Mục Dục nhẹ nhàng đem Hoàng Sanh Sanh thân thể thả nằm ở trên bãi cỏ, rồi chính mình áo khoác, khoác ở Hoàng Sanh Sanh trên người, ôn nhu vuốt ve Hoàng Sanh Sanh cái trán, cười nói: "Ngoan, người trước tiên ngủ một hồi, chờ sau đó ca liền mang người về nhà."

"Người, đáng chết." Mục Dục chậm rãi đứng lên, một đôi tràn ngập tơ máu đỏ mắt, lạnh lùng nhìn trước mặt cách đó không xa Cầm Đao nam tử, thanh tuyến đã lạnh như băng diều. Sau một khắc, lấy Mục Dục thân thể làm trung tâm, càng dần dần mà khuếch tán ra từng vòng sóng năng lượng, giống như tầng tầng gợn sóng. Liền ngay cả đầu kia tóc đen cùng với trên người y vật, cũng bắt đầu không gió mà bay lên.

Ngay khi trong nháy mắt đó, Cầm Đao nam tử dĩ nhiên kinh ngạc cảm giác được nguyên bản ở trước mặt thiếu niên trong cơ thể đã kề bên khô cạn dị hồn lực lượng, lại ở lấy một cái tốc độ khủng khiếp bành trướng, hơn nữa, tựa hồ chính đang phá tan một cái nào đó cái điểm giới hạn.

"Nguy rồi, hắn dĩ nhiên đang đột phá!" Cầm Đao nam tử trong lòng hô to gay go, trước mặt thiếu niên, trong cơ thể dị hồn lực lượng dĩ nhiên vào lúc này hướng về Săn Bắn Sư cánh giới bắt đầu đột phá.

"Huyết Nguyệt chém!" Nếu là vào lúc này để Mục Dục hoàn thành đột phá, như vậy sự tình đều sẽ trở nên vô cùng vướng tay chân. Cầm Đao nam tử không dám có nửa điểm do dự, toàn lực thôi thúc lên trong cơ thể dị hồn lực lượng, bên cạnh hồn châu ánh xanh mãnh liệt, hướng về Mục Dục phương hướng lại là cấp tốc chém ra ba đạo màu máu trắng lưỡi liềm.

Mục Dục vẻ mặt không có biến hóa chút nào, bàn tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, nguyên bản cắm ở trên cây Cực Đình Lôi Thương trong nháy mắt bay trở về Mục Dục trong lòng bàn tay. Sau đó, một viên màu lam đậm hồn châu, ở Mục Dục bên cạnh như ảnh như hiện.

Mục Dục trong tay Cực Đình Lôi Thương nhẹ nhàng vung lên, cái kia ba đạo màu máu trắng lưỡi liềm dĩ nhiên liền như thế bị quét thành nát tan.

"Hiện tại, nên ta rồi!" Mục Dục hai mắt rùng mình, xung quanh cơ thể nhất thời nổi lên một tầng ti mỉ màu xanh lam sấm sét, sau một khắc, Mục Dục bóng người đã xuất hiện ở Cầm Đao nam tử trước.

"Ba tầng sét đánh..." Mục Dục trong miệng lầm bầm, bên người nguyên bản hư hư ảo ảo hồn châu nhất thời sáng lên chói mắt ánh xanh, Cực Đình Lôi Thương bên trên cũng hiện ra như ảnh như hiện sấm sét bóng mờ.

"Àm!" Cực Đình Lôi Thương trực tiếp đánh vào không hề phòng bị Cẩm Đào nam tử ngực, Cẩm Đào nam tử thân thể nhất thời bay ngược mà ra.

Mục Dục thân hình lóe lên, xuất hiện lần nữa ở Cẩm Đào nam tử sau lưng, lại là một thương chọc vào Cẩm Đào nam tử phần lưng, trực tiếp đem chọn tới giữa không trung. Sau đó Mục Dục thả người nhảy một cái, lẳng không phù với Cẩm Đào nam tử bên trên.

"Một đòn tới hậu!" Mục Dục giơ lên cao Cực Đình Lôi Thương, trên mũi thương, màu xanh lam sẫm sệt nhất thời như là thác nước trút xuống mà ra. Khẩn đón lấy, lại một lần nữa nện ở Cẩm Đào nam tử ngực, trong phút chốc, lam điện nổi lên, khác nào lôi vân.

Cẩm Đào nam tử thân thể nặng nề nện ở trên bãi cỏ, phảng phất Lưu Tinh rơi rụng, bãi cỏ ầm ầm sụp đổ, bụi mù nổi lên bốn phía.

Khi (lâm) Cẩm Đào nam tử chậm rãi mở mắt ra, đằng màu xanh lam sẫm sệt Cực Đình Lôi Thương mũi thương đã nhẹ nhàng định ở trán của chính mình bên trên.

"Ngươi thua rồi."

"Muốn giết muốn quất, tự nhiên muốn làm gì cũng được." Cẩm Đào nam tử nhắm hai mắt lại, tựa hồ đã ngầm thừa nhận vận mệnh của mình. Lúc trước ba đạo Huyết Nguyệt chém cũng đã đánh hết Cẩm Đào nam tử trong cơ thể hết thấy dị hồn lực lượng, ở ba đạo Huyết Nguyệt chém bị Mục Dục ung dung đánh tan thời điểm, Cẩm Đào nam tử cũng đã từ bỏ chống lại. Hơn nữa Mục Dục ba tầng sét đánh, hiện tại, hấn đường như hiệp đáp, mà Mục Dục, thì lại vì là dao thốt.

Mục Dục vẻ mặt dần dần mà thư chậm lại, ánh mắt cũng chậm rãi nhu hòa, trong tay Cực Đình Lôi Thương hóa thành điểm điểm quang điểm, đi vào Mục Dục bên trong thân thể, "Thật không tiện, ta hiện nay không có giết người quen thuộc, vì lẽ đó, coi như ngươi gặp may mắn."

"Ngươi không giết ta?" Cẩm Đào nam tử sững sờ ở tại chỗ, ngây ngốc nhìn Mục Dục.

Mục Dục chà xát mũi, nhún nhún vai, cũng không hề trả lời Cẩm Đào lời của nam tử, xoay người ôm lấy trên đất Hoàng Sanh Sanh, thế nhưng thân thể, lão đã lão đảo.

"Hi vọng ngươi không muốn đem vừa nãy nhìn thấy sự tình nói ra, coi như là ta không giết điều kiện của ngươi đi, không phải vậy, ta nhất định giết ngươi." Không phải Mục Dục không muốn giết hấn, mà là Mục Dục trong cơ thể dị hồn lực lượng cũng đồng dạng đã đến cực hạn, không cách nào lại tiếp tục duy trì Cực Đình Lôi Thương bên ngoài. Hiện tại Mục Dục cũng chỉ có thể cầu khẩn Cẩm Đào nam tử sẽ không đem Hoàng Sanh Sanh sự tình nói ra.

Mục Dục từ lúc sinh ra tới nay, lần thứ nhất cảm giác được Hoàng Sanh Sanh là như thế trùng, bước đi liên tục khó khăn.

Cẩm Đào nam tử liền như thế co quắp ở nơi đó, nghe Mục Dục càng đi càng xa tiếng bước chân. Vừa nãy cái kia một đòn, đánh gãy hấn hết thấy xương sườn, đây là hấn lần thứ nhất cảm giác được hô hấp là như thế khó khăn một chuyện.

Nhìn phía xa đồng dạng co quắp ngã trên mặt đất Hồ Trảo nam tử, dần dần, Cẩm Đào nam tử tự giấu nộ nụ cười, nương theo từng khẩu từng khẩu máu tươi. Hai tên Săn Bắn Sư, dĩ nhiên thua ở một tên săn bắn đồ thủ hạ, mặc dù nói đột nhiên thăng cấp là hấn không tương tượng nổi, nhưng, như trước là có một loại thật sâu cảm giác nhục nhã.

Mà sau đó, Cẩm Đào nam tử như là đột nhiên nhớ ra cái gì đó như thế, một mặt kinh ngạc, trong miệng, bắt đầu lẩm bẩm nói nhỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Thần Bí nam tử, tám đại hồn chủ

"Hội trưởng, vừa nãy tám trào nói với ta, thật giống nhìn thấy Mục Dục mang theo Sanh Sanh đi ra ngoài." Yêu Xà hoi nợ thân. Đứng ở Mộc Nguyên trước.

"Ngươi nói cái gì, Tiểu Dục mang theo Sanh Sanh đi ra ngoài?" Nguyên bản tọa ở trong đại sảnh yên tĩnh thưởng thức trà Mộc Nguyên đột nhiên khác nào một cái sấm sét bổ xuống giống như vậy, đột nhiên trạm lên, chén trà trong tay nhất thời tuột xuống.

"Đúng thế." Yêu Xà gật gật đầu.

Mộc Nguyên một chương vỗ ở trước mặt trên bàn, một mặt háo sắc nói: "Hai người làm sao có thể như thế lỗ mãng."

Mộc Nguyên tâm nhất thời huyền lên, nếu như Mộc Dục cùng Hoàng Sanh Sanh hai người bị Liệt Sư người phát hiện, như vậy hậu quả khó mà lường được, tùy tiện nói: "Lập tức phái ra công có tất cả không có nhiệm vụ tại người săn bắn giả, coi như đem toàn bộ Đồ Kỳ thành vượt qua đến, cũng phải tìm đến bọn họ."

"Không cần." Ngay khi Yêu Xà đang định đi ra lệnh thời điểm, ôm ấp Hoàng Sanh Sanh Mộc Dục chậm rãi từ công đoàn cửa lớn đi vào.

"Tiểu Dục, Sanh Sanh." Mộc Nguyên cùng Yêu Xà vội vàng tiến lên nghênh tiếp, Yêu Xà tiếp nhận Mộc Dục trong lòng Hoàng Sanh Sanh, mà Mộc Nguyên thì lại đỡ lấy thân thể lão đã lão đảo Mộc Dục.

Nhìn trước mặt máu me khắp người, sắc mặt trắng bệch Mộc Dục, cùng với sắc mặt đồng dạng trắng xám đã ngắt Hoàng Sanh Sanh, Mộc Nguyên vội vàng hỏi: "Xảy ra chuyện gì?"

Mộc Dục khó khăn lắc lắc đầu, ngữ khí một trận một trận nói rằng: "Chuyện gì, các loại. .. Các loại ta tỉnh ngủ, nói sau đi."

Dứt lời, Mộc Dục liền cũng lại giang không được trong cơ thể dị hồn lực lượng tiêu hao cùng với gắng gượng chống đỡ vết thương trên người thống đem Hoàng Sanh Sanh ôm trở về công đoàn mang đến mảnh liệt mê muội, trực tiếp té xỉu ở Mộc Nguyên trong lòng ngực.

"Tiểu Dục, Tiểu Dục, tỉnh lại đi." Mộc Nguyên nhẹ nhàng lung lay trong lòng Mộc Dục, thế nhưng Mộc Dục đã thật sâu hôn mê đi, không có phản ứng.

"Yêu Xà, người đem Sanh Sanh ôm trở về phòng, gọi quý tay đến giúp nâng trị liệu, Tiểu Dục liền để cho ta tới." Mộc Nguyên ôm lấy trong lòng Mộc Dục, quay về một bên Yêu Xà nói rằng.

Yêu Xà gật gật đầu, cũng không dám chậm trễ nửa phần, ôm Hoàng Sanh Sanh liền bước nhanh chạy lên công đoàn lầu hai.

"Ai." Nhìn trong lòng suy yếu Mộc Dục, Mộc Nguyên thật sâu thở dài.

... ..

Trong phòng, Mộc Dục lẳng lẳng mà nằm ở trên giường, trên người đánh không ít băng vải, thế nhưng sắc mặt vẫn là thoảng trắng xám. Một bên, Mộc Nguyên cũng là nhắm mắt tĩnh tọa ở Mộc Dục bên giường, khôi phục vì là Mộc Dục chữa thương mà hao tổn dị hồn lực lượng.

Thời gian dần dần quá khứ, Mộc Nguyên rốt cục chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn trên giường trạng thái suy yếu Mộc Dục, thật sâu thở dài một hơi. Lúc trước vì là Mộc Dục chữa thương, Mộc Nguyên kinh ngạc phát hiện Mộc Dục trên người dĩ nhiên có thêm ra trình độ bất nhất tổn thương. Xương sườn rạn nứt, cột sống cường độ thấp lệch vị trí, tay chân bên trên trái rộng sâu cạn bất nhất vết đao, nghiêm trọng nhất chính là, Mộc Dục trong cơ thể dị hồn lực lượng dĩ nhiên gần như khô cạn. Mộc Nguyên thực sự khó có thể tưởng tượng Mộc Dục là làm sao chịu đựng dưới như vậy đau xót đem Hoàng Sanh Sanh ôm trở về công đoàn.

Nhưng cùng lúc Mộc Nguyên kinh hi phát hiện, Mộc Dục trong cơ thể dị hồn lực lượng càng nhưng đã đột phá đến săn bắn sư giai cấp, cũng coi như là họa phúc tương y dĩ.

Mộc Nguyên chậm rãi trạm lên, đi tới phía trước cửa sổ, thần sắc phức tạp. Lúc này, nhất làm cho Mộc Nguyên lo lắng sự tình không chỉ là Mộc Dục cùng Hoàng Sanh Sanh thương thế, còn có trọng thương hai người người đến tột cùng là ai? Nếu như là Liệt Sư công đoàn săn bắn giả, như vậy liền cho thấy Hoàng Sanh Sanh trong cơ thể có mùi sương dục hoàng sự tình đã bại lộ, một hồi hai công đoàn đánh giằng co đem không thể tránh được. Nếu như không phải Liệt Sư công đoàn săn bắn giả, như vậy thì là ai? Động cơ lại là cái gì?

Tất cả chân tướng của chuyện, Mộc Nguyên không biết được, hiện tại duy nhất có thể làm, chính là lẳng lẳng mà chờ đợi Mộc Dục thức tỉnh.

... ..

"Chuyện này... Là nơi nào?" Mộc Dục chậm rãi mở mắt ra, thanh linh phát hiện cảnh sắc trước mắt chính mình dĩ nhiên hoàn toàn chưa từng thấy.

"A!" Mộc Dục nguyên muốn chống đất ngồi dậy đến, không nghĩ tới tay nhấn một cái, thủ hạ dĩ nhiên là một viên uy nghiêm đáng sợ bạch cốt đầu lâu. Nhìn chăm chú té coi, chính mình dĩ nhiên cả người đều nằm ở một tòa do bạch cốt chồng chất lên gò núi nhỏ bên trên. Bốn phía, thấy chất đầy đồng máu chảy thành sông, liền ngay cả cái kia tà dương đều bị nhuộm đậm lên một tầng yêu dị đỏ như máu.

Gay mũi mũi máu tanh cùng với hải cốt mục nát mùi hôi thối, mãnh liệt kích thích Mộc Dục xoang mũi, dẫn tới Mộc Dục trong dạ dày cuộn cuộn, từng trận buồn nôn. Nhìn khung bố hoàn cảnh, Mộc Dục đáy lòng, chợt bắt đầu bắt đầu sinh lên mãnh liệt sợ hãi, tay chân không tự chủ được bắt đầu run rẩy.

"Rất sợ sệt sao?" Một cái bóng mờ, dần dần ở Mộc Dục trước mặt hiển hiện, thanh linh chính là lúc trước xuất hiện ở Mộc Dục trong đầu Thần Bí nam tử.

"Người đến cùng là ai?" Mộc Dục cường chế chính mình sợ hãi của nội tâm, hỏi.

Thần Bí nam tử lạnh lùng nhìn về trước mặt thiếu niên, "Nếu như vền vẹn là như vậy sẽ để người sợ hãi, vậy người căn bản không có tư cách làm ta kí chủ."

"Kí chủ, hẳn đúng là ta dị hồn?" Mộc Dục trong lòng hết sức kinh ngạc, nếu như này Thần Bí nam tử đúng là chính mình dị hồn, như vậy chính mình chuyển khế Cực Đình Lôi Thương lại là chuyện gì xảy ra?

"Cái kia, người có thể hay không nói cho ta biết trước người tên gì, còn có, nơi này đến cùng là nơi nào?" Hai vấn đề này là hiện nay quay chung quanh ở Mục Dục trong lòng tôi xoắn xuýt sự tình.

"Người có thể gọi ta Hải, mà nơi này, chỉ có điều là ta chế tạo ra một cái ảo cảnh thôi."

"Nơi này chỉ là ảo cảnh?" Mục Dục trong lòng kinh ngạc, cái này khủng bố địa phương, dĩ nhiên là tự xưng Hải Thần Bí nam tử chế tạo ra ảo cảnh. Nhưng là, bên trong tất cả cảm giác, khứu giác, thị giác, thậm chí xúc giác, nhưng đều là chân thực như thế.

Hải gật gật đầu, trong ánh mắt, toát ra một tia hoài niệm, "Nơi này, chính là vạn năm trước, tám đại hồn chủ cuộc chiến sau khi cảnh tượng."

"Tám đại hồn chủ cuộc chiến?" Mục Dục chà xát mũi, hẳn nhớ mang máng ở mấy ngày trước chính mình ở một quyền dã sử bên trên từng thấy liên quan với vạn năm tám vị trí đầu đại hồn chủ cuộc chiến ghi chép. Tựa hồ là nói dị hồn ở vạn năm trước cũng đã tồn tại, ngay lúc đó đại lục, không có loài người, cũng không có thành thị, chỉ có vô số dị hồn. Mà đại lục, thì bị tám vị cường đại nhất dị hồn, Khí Chủ, Thú Chủ, Thực Chủ, Viêm Chủ, Băng Chủ, Lôi Chủ, Phong Chủ, Âm Chủ, cũng chính là tám đại hồn chủ phân cách thống trị. Mà chuyện sau đó, Mục Dục thì lại nhớ tới không rõ lắm.

Hải tựa hồ là có thể nhìn thấu Mục Dục tư tưởng, nhìn Mục Dục trong mắt bên trong mang theo một chút kinh ngạc, trong mắt lạnh lùng cũng nhạt đi một tia, "Ngay lúc đó tám đại hồn chủ, tám đại hồn vực, lẫn nhau hạn chế, lẫn nhau hiệp trợ, quá cũng coi như hòa bình. Thế nhưng, sẽ ở đó một ngày, từ trên trời hạ xuống một viên kỳ dị thiên thạch, nó bên trong, dĩ nhiên ẩn chứa vô số mạnh mẽ sinh mệnh năng lượng, chỉ muốn chiếm được cái kia viên thiên thạch, liền có thể thu được vô tận tuổi thọ. Bởi vậy, chuyện này đối với bất kỳ dị hồn mê hoặc đều là không cần nói cũng biết, đối với tám đại hồn chủ tới nói cũng là không ngoại lệ. Bởi vậy, một hồi kéo dài trăm năm chiến tranh liền bắt đầu rồi. Vô số dị hồn ở tám đại hồn chủ dẫn dắt đi mất đi tính mạng của chính mình, cuối cùng, liền ngay cả tám đại hồn chủ tự thân, cũng là đồng thời ngã xuống."

Hải trong mắt tất cả đều là bi tịch, "Cũng đang lúc này, cái kia viên thiên thạch nổ tung, giao cho hết thảy chết đi dị hồn vĩnh hằng linh hồn lực, nhưng không có dành cho chúng ta thân thể, thực sự là trào phúng. Mà sau khi, chúng ta thì lại chỉ có thể ngủ say, vẫn ngủ say, mãi đến tận nhân loại các người xuất hiện, chúng ta mới có thể lấy nhân loại thân thể vì là môi giới kế tục tồn sống tiếp, cũng là tạo nên các người hiện tại nhân loại xưng sẵn bán giả."

Thời khắc này, Mục Dục vẻ mặt có vẻ hơi bi thương, nguyên lai, dị hồn có như vậy nguyên do. Đồng thời, cũng không thể không cảm thán hết thảy sinh vật đối với sinh mạng tham lam, vì một thân một mình sự sống vĩnh hằng, nhưng hủy diệt toàn bộ đại lục sinh mệnh, cái kia một người độc sống sót còn có ý nghĩa sao?

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Ma Khí Chi Thể

Hải nhìn chung quanh bốn phía Huyết Hà Cốt Sơn, nụ cười nhạt nhòa, nhưng cười có chút thâm đạm, "Nếu như lúc đó chúng ta tám đại hồn chủ có thể giống như người nghĩ, khả năng thì sẽ không có như bây giờ bị kịch đi."

"Chúng ta? Lẽ nào người..."

Hải gật gật đầu, trên mặt vẻ mặt trở lại cao ngạo, "Không sai, ta chính là ngay lúc đó tám đại hồn chủ một trong, Khí Chủ."

"Ha ha ha ha." Mục Dục đột nhiên đầu óc vừa kéo, không sợ hãi phản cười, nội tâm cuồng loạn gầm thét lên: "Khí Chủ! Khí Chủ! Ta dị hồn lại là tám đại hồn chủ!"

Tám đại hồn chủ đại diện cho cái gì? Đại biểu chính là mạnh nhất dị hồn. Mạnh nhất dị hồn đại biểu cái gì? Đại diện cho chính mình sau này trở thành cường giả độ khả thi. Mang ý nghĩa sau này không có bất kỳ người nào có thể xem thường chính mình, chính mình liền có đủ thực lực có thể để bảo vệ đối với với mình người trọng yếu. Huống chi, trước mắt còn có Liệt Sư công sẽ như vậy đại một cái bom hẹn giờ đặt tại Mục Dục trước, Hải xuất hiện, không thể nghi ngờ là cho Mục Dục một cái đối kháng, hoặc là nói là tự vệ tự bản.

"Người không có cần thiết hưng phấn như thế, nếu như người không có cách nào đạt đến yêu cầu của ta, ta sẽ không làm người dị hồn." Hải ngữ khí lạnh lẽo, không thua gì một chậu nước đá.

"Khắc khắc khục... Điều kiện gì?" Đây bồn nước đá đổ xuống, Mục Dục suýt chút nữa không bị nước miếng của chính mình cho nghẹn tử, bất quá ngẫm lại cũng không sai, Hải dù sao cũng là đã từng thống trị đại lục tám đại hồn chủ một trong, đứng ở cao nhất cường giả, nếu như mình không hề có một chút thực lực, Hải cũng tuyệt đối sẽ không coi trọng chính mình, hạ mình làm chính mình dị hồn.

Hải chỉ duỗi ra một đầu ngón tay, "Chờ một chút, ta sẽ dạy ngươi cho nên ta có thể trở thành tám đại hồn chủ duy nhất dựa dẫm, ngươi cần phải làm là ở trong vòng một tháng học được nó, đồng thời thông thạo không chế vận dụng nó."

"Trở thành tám đại hồn chủ duy nhất dựa dẫm..." Tuy rằng Hải vền vền chỉ nhắc tới ra một điều kiện, thế nhưng từ mấy chữ này có thể thấy được, cái điều kiện này phân lượng cũng không nhẹ, Mục Dục vẻ mặt cũng dần dần mà nghiêm nghị lên.

"Ta chỉ làm mẫu một lần, sau khi, ta thì sẽ đem phương pháp truyền vào đến trong đầu của ngươi, nhìn rõ ràng." Ở Mục Dục kinh ngạc dưới con mắt, Hải thân thể từ từ bắt đầu trở nên mờ ảo, sau đó, dĩ nhiên biến thành cùng Mục Dục một màn như thể thân hình.

"Ma Khí Chi Thể!" Hải biến ảo Mục Dục khẽ quát một tiếng, Cực Đình Lôi Thương nhất thời xuất hiện ở Hải trong lòng bàn tay. Sau đó, một luồng đỏ như màu máu sền sệt năng lượng thể nhất thời từ Hải trong cơ thể dâng lên mà ra, khác nào vạn người huyết dịch ngưng tụ thành giống như vậy, sau đó chăm chú khoắc che ở Hải bên ngoài thân, phảng phất là một tầng huyết khái. Hải hai con ngươi, một con hóa thành màu đỏ, một con hóa thành màu xám, quý dị phi thường. Sau một khắc, trong tay Cực Đình Lôi Thương dĩ nhiên hóa thành một đoàn màu máu quang vụ, ở Hải trên cánh tay chậm rãi xoay quanh, khác nào một con giao long.

Thời khắc này, Mục Dục cảm giác trước mặt chính mình phảng phất Ma thần giáng lâm bình thường đứng sừng sững ở đó, đỏ như máu áo giáp bên dưới, toả ra vô hình uy thế. Cái kia vền vền chỉ để lộ ra từng tia một máu tanh sát khí, cũng đã đủ khiến người sợ hãi.

"Này, chính là Ma Khí Chi Thể?" Mục Dục vẻ mặt đã tràn đầy chờ mong, ở trong mắt hắn, tựa hồ đã nhìn thấy chính mình đem lấy như vậy tư thái, đứng thẳng ở đại lục đỉnh cao nhất.

"Hiện tại, tụ càn an thần, ta đem Ma Khí Chi Thể yếu lĩnh truyền vào cho ngươi. Này trong vòng một tháng nếu như ngươi không cách nào lĩnh hội, vậy ta đem cướp đoạt ngươi hết thảy ký ức." Hải biến trở về thân thể của chính mình, đưa bàn tay chậm rãi đặt tại Mục Dục đỉnh đầu.

Mục Dục cũng là nhắm hai mắt lại, sau đó, trong đầu bỗng một trận mát mẻ, không hề tin tức khác nào như hồng thủy tràn vào trong đầu.

Mấy phút sau, Hải chậm rãi thu hồi bàn tay của chính mình, trước mắt Mục Dục, đã một lần nữa rơi vào mê man. Ma Khí Chi Thể, ngưng tụ Hải mấy ngàn năm tâm huyết, tin tức lượng không hề không phải Mục Dục trong lúc nhất thời liền có thể chịu đựng đến.

"Hi vọng ngươi không để cho ta quá thất vọng." Hải nhàn nhạt nhìn chăm chú một chút Mục Dục sau khi, dần dần mà tung bay mà đi. Mục Dục đầu óc, liền quay về hỗn độn.

... ..

"Tiểu Dục, ngươi tỉnh rồi?" Trong ngủ mê Mục Dục chỉ cảm thấy đầu óc một trận trường thống, chậm rãi mở mắt ra, đầu tiên đập vào mi mắt chính là Mộc Nguyên cái kia lo lắng, mừng rỡ già nua khuôn mặt.

Mục Dục từ trên giường ngồi dậy đến, ấn lại chính mình có chút đầu nặng trình trịch, hỏi: "Ta ngủ bao lâu?"

Mộc Nguyên chậm rãi làm được Mục Dục bên giường, nói: "Năm ngày."

Mục Dục ngây người như phỗng, mơ mơ màng màng, chính mình lại mê man năm ngày lâu dài, "Sanh Sanh thế nào rồi?"

Mộc Nguyên mỉm cười nói: "Nha đầu kia ba ngày trước cũng đã tỉnh rồi, thân thể không có quá đáng lo. Chỉ là hồn thể bị đánh tan, còn cần thời gian nhất định tu dưỡng."

"Vậy thì tốt." Mục Dục thở phào nhẹ nhõm, chỉ cần Hoàng Sanh Sanh không có chuyện gì, hắn cũng yên lòng.

"Có thể hay không nói cho ta, các ngươi ngày đó chuyện gì xảy ra?" Mộc Nguyên nhìn Mục Dục, hỏi.

Mục Dục cũng là đối diện Mộc Nguyên, ngẫm lại chuyện này cũng không có cái gì tốt ẩn giấu, lập tức gật gật đầu, đem đầu đuôi sự tình cùng Mộc Nguyên giảng giải một lần.

"Ngươi nói, những người kia cũng gọi thiếu niên kia Liệt thiếu gia?" Nghe xong Mục Dục giảng giải, Mộc Nguyên lông mày từ từ cau lên đến.

Mục Dục uống một hớp trà, gật gật đầu.

"Ai, nên đến chung quy là sẽ đến a." Mộc Nguyên thở dài, lắc lắc đầu, ngữ khí phi thường sự bất đắc dĩ.

"Ý của ngươi là?" Mục Dục cầm cái chén tay, đột nhiên huyền ở giữa không trung.

Mộc Nguyên gật gật đầu, nói: "Trong miệng ngươi Liệt thiếu gia, không có gì bất ngờ xảy ra, chính là Liệt Sư hội trưởng con trai của Liệt Tâm, Liệt hạo tường. Cái kia hai tên săn bắn sư, chính là Liệt hạo tường người hầu, ám đao cùng hổ dữ."

"Được, rước họa vào thân. . . ." Mục Dục vỗ đầu một cái, xạm mặt lại. Đây thực sự là sợ điều gì sẽ gặp điều đó, ngàn trốn vạn trốn, như trước là không tránh thoát này quần yểm người con ruồi.

"Trong khoảng thời gian này, e sợ Liệt Tâm liền sẽ tìm tới đến, đến thời điểm, bất luận xảy ra chuyện gì, ngươi cùng Sanh Sanh tuyệt đối không thể lộ diện,

biết không?" Mộc Nguyên nắm chặt Mộc Dục vai.

"Biết rồi." Mộc Dục gật gù đầu, nội tâm, cũng bắt đầu lo lắng lên.

Ma Khí Chi Thể, đệ nhất tác dụng là đem trong cơ thể ma khí lực lượng bên ngoài thực thể hóa, ở bên ngoài thân ngưng tụ thành một tầng phi thường kiên cố ma khí chi khái, cường độ coi trong cơ thể dị hồn lực lượng cùng ma khí lực lượng cường độ mà định. Đệ nhị chính là kích thích thân thể bên trong tế bào, xương cốt, huyết nhục, thúc đẩy thân thể cơ năng cường hóa trên mấy lần, thậm chí mấy chục lần, tương tự, cường hóa bội số cũng là coi trong cơ thể song lực cường độ mà định. Đệ tam, thực thể hóa ma khí lực lượng có thể căn cứ người thi thuật ý niệm biến hóa thành các loại vũ khí tiến hành chiến đấu. Mới nhìn, đệ tam tác dụng tựa hồ không có đặc biệt gì chỗ cường đại, nhưng là phối hợp với ma khí lực lượng biến ảo ra vũ khí cùng người thi thuật là trăm phần trăm phù hợp đặc tính, liền khiến cho nó trở thành nghịch thiên nhất một cái tác dụng.

Mộc Dục ngồi khoanh chân tĩnh tọa ở công đoàn sau khi trong rừng trúc, từng tia một đỏ như máu ma khí lực lượng, từ Mộc Dục bên ngoài thân thẩm thấu ra ngoài. Rừng trúc bên trong, dần dần phát nổi lên từng trận quái phong, đầy đất lá trúc, từng mảnh từng mảnh dựng lên, lấy Mộc Dục vì là tâm, chậm chậm vờn quanh lên.

"Ma Khí Chi Thể!" Mộc Dục hai con ngươi bỗng mở, không lẽ ma khí lực lượng khác nào hồng hoang cự thú phá tan lao tù bình thường từ Mộc Dục trong cơ thể vọt ra.

"Ngưng!" Mộc Dục hét lớn một tiếng, nỗ lực đem cái kia ma khí lực lượng ngưng tụ. Có thể ma khí lực lượng nhưng cùng mắt không chế giống như dã thú, ở trong rừng trúc tán loạn bừa bãi tàn phá, hoàn toàn không vì là Mộc Dục ý niệm khống chế. Hai người đối kháng, giằng co không xong.

"Àm!" Trạng thái giằng co vền vền chỉ duy trì mấy, Mộc Dục ý niệm liền hoàn toàn thua trận, bên ngoài ma khí lực lượng hoàn toàn mất khống chế, âm âm nổ tung. Mộc Dục thân thể nhất thời nở ra mười mét có hơn. Không lẽ lực trùng kích trong nhảy mất quết ra, phạm vi mười mấy mét bên trong rừng trúc trong phút chốc hóa thành bột mịn.

Mộc Dục chậm rãi từ trên mặt đất trạm lên, một cái nghịch huyết không nhện được phun ra ngoài, "Quả nhiên không có tốt như vậy khống chế."

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Ảo cảnh?

Mộc Dục chép miệng, bắt đầu nhìn bốn phía trong nháy mắt trở nên thành 1 rừng trúc trọc lốc, nếu như mình nhiều hơn nữa thất bại, không chắc một ngày kia toàn bộ rừng trúc đều sẽ bởi vì ma khí lực lượng mất khống chế mà biến thành một vùng phế tích, thậm chí liền ngay cả phía sau Yêu Vũ công đoàn đều khó mà may mắn thoát khỏi.

Ma khí lực lượng thực sự quá cuồng bạo khó thuần, vền vền là trong cơ thể hấn cái kia từng tia một, e sợ vẫn chưa tới Hải một phần trăm ma khí lực lượng, cường độ nhưng không thua kém một chút nào một tên trạng thái toàn thịnh dưới đỉnh cao Săn Bắn Linh.

Dựa vào hiện tại Mộc Dục, căn bản không khống chế được này cỗ ma khí lực lượng. Hơn nữa, mỗi một lần bị ma khí lực lượng phản phệ, Mộc Dục trong cơ thể dị hồn lực lượng đều sẽ bị toàn bộ đánh tận, cần hai, ba thiên tu dưỡng mới có thể đi vào hành lần sau thử nghiệm. Nhưng Hải, cho Mộc Dục thời gian chỉ có ngắn ngủi một tháng, ở một tháng này bên trong muốn hoàn toàn khống chế ma khí lực lượng, ngưng tụ thành Ma Khí Chi Thể, khó như lên trời.

"Nếu như ngươi hiện tại muốn từ bỏ, ta sẽ không cưỡng cầu ngươi." Đột nhiên, một đạo năng lượng màu đỏ như máu thể từ Mộc Dục ngực chui ra, ở Mộc Dục trước chậm rãi ngưng tụ ra Hải thân thể.

"Ta cũng không có đã nói như vậy, chỉ là điều kiện không cho phép... ." Mộc Dục hơi kinh hãi, sau đó chà xát mũi, trong miệng lẩm bẩm nói.

Hải cũng là gật gù đầu, lấy nhân loại thân thể điều kiện tới nói, cái điều kiện này đúng là có vẻ hơi hà khắc rồi, "Vậy ta liền sẽ giúp ngươi một lần."

"Giúp thế nào?" Mộc Dục ngăn trở hai tay, vẻ mặt vô cùng chờ mong.

"Đến một tháng kỳ hạn trước, ta mỗi ngày đều sẽ làm ngươi ở tại ta trong ảo cảnh. Ở ta trong ảo cảnh, bên trong cơ thể ngươi dị hồn lực lượng cùng ma khí lực lượng đều là vô cùng vô tận, thân thể của ngươi cũng sẽ không phải chịu bất kỳ tổn thương." Hải chậm rãi nói rằng.

Mộc Dục mừng rỡ trong lòng. Hải đưa ra cái này trợ giúp không thể nghi ngờ là Mộc Dục hiện tại cần nhất. Không có săn bắn ràng buộc, thân thể sẽ không bị hao tổn, vô cùng vô tận dị hồn lực lượng cùng ma khí lực lượng. Hiện tại, Mộc Dục đối với mình cùng Hải ước định càng thêm vào hơn tự tin.

Hung phấn sau khi, Mục Dục cũng nhớ tới quấy nhiễu chính mình nội tâm rất lâu một vấn đề, "Hài, theo lời ngươi nói, ngươi là ta đệ hồn. Như vậy, Cực Đình Lôi Thương lại là chuyện gì xảy ra?"

"Bởi vì ta là Khí Chủ, chỉ cần ta đồng ý, thiên hạ khí loại đệ hồn cũng có thể vì ta bản thân quản lý." Hài biểu hiện ngạo nghễ, tám đại hồn chủ kiêu ngạo tư thái hiển lộ hoàn toàn.

"Cái kia chẳng phải là ta cũng có thể?" Mục Dục trong đầu dần dần hiện ra một cái kỳ dị cảnh tượng. Chính mình cao ngạo đứng ở núi cao đỉnh núi, cầm trong tay Cực Đình Lôi Thương, vô số khí loại đệ hồn quay chung quanh ở bên cạnh chính mình, tận quy chính mình bản thân quản lý.

"Khà khà... Khà khà khà hắc..." Mục Dục đẩy mắt tia chớp, ngum nước chảy đầy mắt.

"Mơ hồ. Ta là Khí Chủ, tuy rằng có thể trở thành ngươi đệ hồn, nhưng không có nghĩa là ngươi cũng là Khí Chủ. Ngươi không có đối lập sức mạnh, là không thể nắm giữ loại năng lực này." Hài khinh thường nhìn Mục Dục một chút, một người phạm tặc, lại sao có thể vọng tưởng dễ dàng được lúc đó gần nhất tiếp cận thần năng lực của hắn.

"Cái kia Cực Đình Lôi Thương đây?" Mục Dục nhất thời từ Thiên Đường ngã vào Địa ngục.

"Ngươi nắm giữ ta bộ phận năng lực, nhưng lại do cho các ngươi sẵn sẵn giả trời sinh hạn chế, vì lẽ đó phạm là ngươi mỗi vượt qua một cái giai cấp, mới có thể nhiều chương không như thể khí loại đệ hồn." Hài chậm rãi giải thích: "Nếu như ngươi chương không cái kia khí loại đệ hồn đã thu lấy quá hồn châu, thì sẽ căn cứ ngươi có thể chịu đựng to lớn nhất cường độ đến thu được thu lấy quá đối lập cường độ hồn châu. Đương nhiên, nếu như hồn châu cấp bậc cũng không cao, ngươi cũng có thể lựa chọn tự chủ đi thu lấy."

Mục Dục đột nhiên sững sờ, nhưng về mặt nhưng cũng không là rất vui mừng. Tuy rằng điều này có thể lực có thể để sự công kích của chính mình càng nhiều hơn dạng hóa, nhưng là mỗi khi chương không một cái đệ hồn, liền cần nhiều thời gian hơn đi quen thuộc rèn luyện, từ điểm đó xem, liền có vẻ hơi vô bổ.

"Không nên quên, một khi ngươi tiến vào Ma Khí Chi Thể, ngươi đối với hết thầy vũ khí vận dụng đều là mạnh nhất." Hài đánh thức nói.

Mục Dục bỗng nhiên tỉnh ngộ, hắn âm thầm gật đầu, này cũng kiên định hơn Mục Dục muốn lĩnh ngộ Ma Khí Chi Thể quyết tâm.

Mục Dục ngẩng đầu nhìn hướng về trước mặt Hài, lại phát hiện Hài về mặt đột nhiên trở nên rất kỳ quái, chau mày, hai mắt nhìn chăm chú rừng trúc lối vào, tựa hồ cảm ứng được cái gì.

"Ngươi làm sao?" Mục Dục hỏi.

Hài hai mắt rừng mình, "Nàng đến rồi."

"Ai tới?" Mục Dục nghe sững sờ sững sờ, theo Hài ánh mắt nhìn tới, chỉ thấy Hoàng Sanh Sanh khoẻ mạnh kháu khỉnh từ rừng trúc vào miệng: lối vào từ từ mờ vào.

"诶诶诶, ngươi nhanh trốn đi." Mục Dục vội vàng quay về Hài nói, trời mới biết nha đầu này nhìn thấy Hài sẽ có phản ứng gì.

"Nàng không nhìn thấy ta." Hài lắc lắc đầu, nói.

"Ca, ngươi ở đây làm gì?" Hoàng Sanh Sanh phiết đầu hỏi.

"Sáng sớm tỉnh lại không có chuyện làm, liền tới nơi này rèn luyện một chút." Mục Dục chậm rãi xoay người, thể nhưng ánh mắt thỉnh thoảng đều sẽ ở Hoàng Sanh Sanh cùng Hài trong lúc đó bay tới bay lui, chỉ lo Hoàng Sanh Sanh sẽ phát hiện Hài như thế.

Hoàng Sanh Sanh cổ miệng, nhìn chăm chăm Mục Dục về mặt có chút kỳ quái mặt, nhưng cũng không có hỏi nhiều, trái lại là bốn phía trong một đêm biến mất một mảnh rừng trúc gây nên tiểu nha đầu này chú ý.

Mục Dục trong lòng hoảng hốt, vội vàng đẩy Hoàng Sanh Sanh liền hướng công đoàn bên trong đi, cười ha hả nói: "Ngươi hiện tại thân thể đều vẫn không có khôi phục, vạn nhất trúng gió cảm mạo liền không tốt, chúng ta đi về trước đi."

"Này nơi nào có phong a." Hoàng Sanh Sanh quệt mồm, bị Mục Dục đẩy trở về công đoàn sau bên trong cửa.

Mà Hài, thì lại chưa có trở lại Mục Dục trong cơ thể, mà là một mình phù với trong rừng trúc, ánh mắt pháp phù, trong miệng lầm bầm: "Không nghĩ tới, ngươi cũng đã tìm tới kí chủ, Sưong."

Mục Dục trở lại gian phòng, nhẹ nhàng đóng cửa lại. Ngoại trừ đã qua sáu ngày, thời gian của hắn chỉ chỉ còn lại gần gũi hai mươi bốn ngày. Vì có thể ở Hài trong ảo cảnh toàn thân tâm vui đầu vào lĩnh ngộ Ma Khí Chi Thể bên trong, không bị bên ngoài quấy rầy, Mục Dục trước sau đi theo Hoàng Sanh Sanh cùng Mộc Nguyên nói rồi hắn muốn ở trong phòng của chính mình bế quan một tháng, để bọn họ cũng không muốn tới quấy rầy.

Cho tới lý do, rất đơn giản, trải qua hai trận chiến đấu sau khi Mục Dục tự thân cần phải cố gắng hấp thu từ bên trong thu được kinh nghiệm, cùng với cùng cố vừa đột phá sẵn sẵn sự cảnh giới. Mộc Nguyên bên kia đúng là rất lý giải, rất thẳng thắn đáp ứng rồi Mục Dục. Ngược lại là Hoàng Sanh Sanh nha đầu kia, đây đưa đến cùng Mục Dục, nhất định phải Mục Dục đáp ứng sau khi xuất quan dẫn nàng ra đi dạo phố, mới miễn miễn cưỡng cưỡng đáp

ứng rồi Mục Dục, làm Mục Dục có chút choáng váng.

"Hài, đi ra đi." Mục Dục trong lòng hô. Sau đó, Hài bóng người dần dần hiện lên ở Mục Dục trước.

"Ngươi ảo cảnh một lần nhiều nhất có thể duy trì bao lâu?" Mục Dục hỏi.

Hài hai tay vẫn ôm trước ngực, "Nếu như ta đồng ý, ta có thể vĩnh cửu duy trì."

Mục Dục gật gù đầu, sau đó bấu môi, nhọc nhọc hỏi: "Cái kia, ở bên trong sẽ đói bụng sao?"

Hài hơi kinh ngạc Mục Dục đưa ra góc nghề vắn đề, lắc lắc đầu, "Ồ vào trong ảo cảnh ta có thể duy trì thân thể của ngươi hạo có thể rơi xuống thấp nhất, khoảng chừng chỉ có bình thường 5% khoảng chừng : trái phải."

Mục Dục mừng rỡ trong lòng, đây đối với hắn không thể nghi ngờ cũng là cái to lớn điều kiện trợ lực, như vậy hắn liền không cần lo lắng tu luyện lâu dài thì trên thân thể tiêu hao, do đó quấy rầy đến tu luyện trời chảy tinh.

Nhìn Mục Dục ánh mắt kiên định, Hài vẻ mặt cũng không có cái gì biến hoá quá lớn, chỉ là thần nhiên nói: "Nếu như chuẩn bị kỹ càng, vậy liền bắt đầu đi."

Mục Dục gật gù đầu, ngẫm lại chính mình cũng không có nhu cầu gì chuẩn bị.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Ma khí thành, Liệt Sư xâm lấn

Hài nhắc vung tay lên, hoàn cảnh chung quanh bỗng đột nhiên biến, nơi này, Mục Dục cũng không xa lạ gì, chính là trước Hài hướng về hắn bày ra kinh khủng kia hồn chiến di.

Nhìn chu vi quen thuộc hài cốt khắp nơi, máu chảy thành sông máu tanh cảnh tượng, ngửi gay mũi buồn nôn tinh lực mùi hôi, tuy rằng Mục Dục đã từng gặp qua một lần, nhưng như trước là tê cả da đầu, sống lưng man mát.

"Liền không thể chuyển sang nơi khác sao?" Mục Dục nhìn Hài trong ánh mắt mang theo một vẻ cầu khẩn, ở trong môi trường này ngốc một tháng, Mục Dục thật sợ mình sẽ bị cảm hoá biến thành một cái kẻ ngu si hoặc là biến thái.

Hài trực tiếp lựa chọn không nhìn Mục Dục ánh mắt, xoay người, không để ý tới, "Hoàn cảnh này dưới thích hợp nhất ngươi tu luyện Ma Khí Chi Thể, không muốn phí lời, bắt đầu đi." Dứt lời, hóa thành một đạo năng lượng thể, tiến vào Mục Dục thân thể.

Mục Dục chẹp chẹp miệng, thấy Hài đã trở lại trong cơ thể chính mình, bất đắc dĩ, chỉ có thể bé ngoan ngồi ở dưới móng cốt chồng bên trên, ngưng thần tĩnh khí.

"Ma Khí Chi Thể!"

.....

"Liệt Tâm bên kia có hay không động tĩnh gì?" Mộc Nguyên quay về đứng trước mặt Yêu Xà cùng Cuồng Phủ, chậm rãi hỏi.

Yêu Xà từ trong lồng ngực móc ra một tấm chồng chất chính tề trang giấy, đưa tới Mộc Nguyên trước, nói: "Năm ngày trước, Liệt Tâm ở Đồ Kỳ trong thành khắp nơi theo ra loại này treo giải thưởng bỏ cáo."

Mộc Nguyên tiếp nhận Yêu Xà trong tay bỏ cáo, triển khai xem qua sau, Mộc Nguyên vàng trán thâm tóa, quả nhiên không ra Mộc Nguyên sở liệu. Cái kia Mục Dục trong miệng Liệt thiếu gia, quả thực chính là Liệt Tâm chi, Liệt hạo tường, Liệt Tâm đã dựa vào bỏ cáo, ở Đồ Kỳ trong thành phạm vi lớn sưu tầm Mục Dục cùng Hoàng Sanh Sanh. Bất quá cũng may Liệt Tâm còn không biết tổn thương Liệt hạo tường người chính là Mục Dục cùng Hoàng Sanh Sanh, không phải vậy sự tình sẽ diễn biến càng gia tăng hơn điều.

Mộc Nguyên lại sẽ tâm mắt nhìn phía Cuồng Phủ, mà Cuồng Phủ nhưng là nhún nhún vai, xem về mặt tựa hồ là không hề thu hoạch.

Thế nhưng Cuồng Phủ vẻ mặt này không để Mộc Nguyên từng dưới khí, trái lại càng thêm nghĩ mà sợ lên. Bảo bối của chính mình nhi tử bị người xa lạ đã

thương, dựa theo Liệt Tâm tính khí coi như là làm ra đồ thành cử động đều không quá đáng phân, nhưng hẳn lại chỉ là đơn giản theo ra bố cáo mà thôi, này hoàn toàn không phù hợp Liệt Tâm làm người.

"Lẽ nào Liệt Tâm hẳn..." Mộc Nguyên trong lòng đột nhiên bắt đầu sinh ra một cái rất đáng sợ ý nghĩ, nhưng lập tức trên mặt vẻ mặt cũng khôi phục lại yên lặng.

"Tiểu Dục gần nhất thế nào rồi?" Mộc Nguyên đem tầm kia truy nã bố cáo thu được chính mình trong ngăn kéo, ngược lại hỏi.

"Hai mươi ngày, vẫn là vẫn ở bên trong phòng của mình chưa hề đi ra." Cuồng Phủ gãi gãi đầu của chính mình, hẳn không nghĩ ra Mục Dục này hai mươi ngày đi tới để là đang làm gì. Trước có một ngày hẳn lặng lẽ đẩy ra Mục Dục cửa phòng, muốn tìm tòi hư thực, nhưng kinh ngạc nhìn thấy Mục Dục dĩ nhiên lấy một cái vô cùng thân kỳ tư thế đỡ khung giường liền như thế ngồi.

Mộc Nguyên gật gật đầu, nói: "Như vậy ngược lại được, theo hẳn đi. Đúng là Sanh Sanh nha đầu kia, các người phải cố gắng mà nhìn, tuyệt đối không nên lại làm cho nàng ra ngoài."

Yêu Xà cùng Cuồng Phủ nhìn nhau, đồng thời gật gật đầu.

"Có ba người bọn họ tin tức sao?" Mộc Nguyên đột nhiên chuyển đề tài, hỏi hướng về Yêu Xà.

Đột nhiên, Yêu Xà ánh mắt trong nháy mắt trở nên vô cùng thất lạc, vẻ mặt cũng là rất ử rừ, lắc lắc đầu, không nói gì.

Mộc Nguyên nhẹ nhàng thở dài một hơi, nhân nhợt nhìn phía ngoài cửa sổ hạ xuống điểm điểm tà dương, trầm nghĩ trong lòng: "Nếu như các người ba người ở đây, chúng ta Yêu Vũ bây giờ cũng không cần thiết như thế chần chừ chờ."

Trong phòng bầu không khí, lập tức trở nên hơi trầm trọng, liền ngay cả không khí cũng giống như trở nên hơi nặng nề. Trái lại Mục Dục bên này, rồi lại là một loại khác cảnh tượng.

"Ma Khí Chi Thể!" Lặng lặng ngồi Mục Dục, bỗng giương đôi mắt, đỏ như màu máu ma khí lực lượng bỗng từ trong cơ thể bộc phát ra. Trong phút chốc, bạch cốt bay ngang phá nát, cốt chưa như mưa, Huyết hà phiến dừng bên đường.

"Ma Khí Chi Khái, ngưng!" Mục Dục cao quát một tiếng, không lồ mắt không chế ma khí lực lượng, dần dần bắt đầu hướng về Mục Dục thân thể ngưng tụ lại đây. Nhưng sẽ ở đó ma khí lực lượng sắp sửa ngưng tụ thành Ma Khí Chi Khái một khắc đó, ma khí lực lượng nhưng lại lần nữa mất không chế, nhất thời hóa thành điểm điểm huyết quang, đi tứ tán.

"Ai, lại thất bại." Mục Dục thật dài thở ra một hơi, sắc mặt tràn đầy thất vọng.

Ở Hải trong ảo cảnh, Mục Dục đã đầy đủ ở lại: sống sờ hai mươi ngày, trừ đi thời gian nghỉ ngơi, Mục Dục có thể nói là mỗi giờ mỗi khắc đang tu luyện Ma Khí Chi Thể, thế nhưng như trước không cách nào chường không Ma Khí Chi Thể phóng thích. Mỗi khi Ma Khí Chi Khái liền muốn ngưng tụ thành một khắc đó, ma khí lực lượng đều sẽ bỗng mất không chế, lần thứ hai trở lại trong cơ thể mình. Bất quá so với hai mươi ngày trước liền ma khí lực lượng đều không cách nào không chế Mục Dục tới nói, đã là khác biệt một trời một vực.

Tuy rằng Ma Khí Chi Thể tiến triển cũng không khả quan, thế nhưng cũng may Mục Dục dĩ hồn lực lượng từ nhất phẩm sản bản sư liên tiếp đột phá đến tam phẩm sản bản sư cảnh giới, này đến cũng coi như là một cái thu hoạch không nhỏ. Tầm thường sản bản sư muốn đột phá hai cái cấp bậc, chỉ ít cũng cần sắp tới thời gian nửa năm. Có thể nói, Hải dành cho Mục Dục ma khí lực lượng cung cấp Mục Dục nhanh chóng trưởng thành một cái to lớn thời cơ, hoặc là nói là một cái cường lực hậu thuẫn.

"Thời gian của người chỉ còn dư lại bốn ngày." Hải bóng người, dần dần mà xuất hiện ở Mục Dục trước, một mặt lãnh đạm nhìn Mục Dục.

Mục Dục không thể làm gì gật gật đầu, xác thực, thời gian của hẳn đã còn lại không hơn nhiều, có thể nói vô cùng gấp gáp. Chỉ có ngăn ngăn bốn ngày, nói thật, Mục Dục nội tâm, đã bắt đầu có chút dao động.

"Nếu như người nội tâm dao động, người liền vĩnh viễn kém xa chường không Ma Khí Chi Thể." Hải lạnh lùng liếc mắt nhìn về mặt dao động Mục Dục, "Muốn muốn thành tựu Ma Khí Chi Thể, người nhất định phải coi chính mình vì là Ma thần, phải có ngưỡng mộ vạn sinh ngạo tâm, ép giết vạn vật sát khí. Nếu như người như trước duy trì người nhân loại tâm thái đi phóng thích Ma Khí Chi Thể, vậy người liền từ bỏ đi."

Hải, thời cổ đại lục tám đại hồn chủ một trong, ngạo thị vô số dĩ hồn mạnh nhất vương giả. Do hẳn sáng chế ra Ma Khí Chi Thể, lại làm sao có khả năng ít đi cái kia một phần bá vương khí. Mục Dục trong đầu đột nhiên xẹt qua một tia mát mẻ, thật giống như ở biển rộng mênh mông bên trong bắt được một cái nhánh cỏ cứu mạng, tựa hồ mơ hồ lãnh hội đến một tia Ma Khí Chi Thể bản chất khuôn mặt.

Mục Dục vội vàng tĩnh khí ngồi xuống, không dám chút nào thất lễ này tia chớp mắt là qua linh cảm, trong phút chốc, trong cơ thể ma khí lực lượng nhất thời bộc phát ra. Giờ khắc này ma khí lực lượng, nhưng có vẻ hơi không giống ngày xưa, càng thêm đỏ sẫm như máu, càng thêm sền sệt lên.

Ở trong nháy mắt đó, đứng ở một bên Hải trong mắt, dĩ nhiên như kỳ tích lộ ra một tia vẻ tán thưởng.

"Ngưỡng mộ chúng sinh ngạo tâm, ép giết vạn vật sát khí..." Giờ khắc này, Mục Dục nội tâm vô số lần đọc thầm Hải hai câu này, nhưng như trước có vẻ hơi hư huyền, không nhìn thấy, mờ không được. Lại như là người hai tay, vĩnh viễn bắt không vững lòng ở buổi tối bên trong cái kia một tầng bản thù sương mù.

"Thôi thôi, liền sẽ giúp ngươi một lần đi." Hải nhân nhặt thở dài, cong ngón tay búng một cái, một đạo thâm chum sáng màu đỏ từ đầu ngón tay bắn ra, xuyên vào Mục Dục giữa chân mày.

Nhất thời, Mục Dục phảng phát cảm giác được một đạo ánh vàng bắn vào trong đầu của chính mình, cái kia mảnh che đây bản chất sương mù trong nháy mắt tan thành mây khói.

"Ma Khí Chi Khái, ngưng!" Mục Dục khẽ quát một tiếng, hai mắt bỗng hóa thành một hồi một đỏ, lãng nhiên sát khí nhập vào cơ thể mà ra, nhất thời bao phủ mờ ra, chỗ đi qua, đều hóa thành một mảnh bột mịn. Nguyên bản phân tán ma khí lực lượng, trong nháy mắt ngưng tụ thành một tầng ngưng tụ tiềm bạc Ma Khí Chi Khái, khoác che ở Mục Dục trên thân thể. Sau một khắc, trút xuống chói mắt lam điện Cực Đình Lôi Thương xuất hiện ở Mục Dục trong lòng bàn tay, nhưng lập tức hóa thành một đạo đỏ như máu năng lượng, quán quanh ở Mục Dục cánh tay phải bên trên.

"Này, chính là Ma Khí Chi Thể sao?" Mục Dục âm thanh thay đổi, trở nên cực kỳ âm trầm lạnh lẽo, ánh mắt cũng là dường như hầm băng. Giờ khắc này Mục Dục đứng ở cốt chông bên trên, phảng phát Ma thần giáng lâm.

Mục Dục cảm tay phải của chính mình, cảm thụ trong cơ thể dường như hồng hoang cự thú giống như sức mạnh khổng lồ. Mục Dục ý niệm khẽ nhúc nhích, cái kia quán quanh ở trên cánh tay năng lượng màu đỏ ngòm lần thứ hai trong nháy mắt biến ảo vì Cực Đình Lôi Thương. Mục Dục đề thương vung lên, một đạo sắc bén khí lưu nhất thời từ mũi thương bắn ra, trước mặt một toà cốt son cang trong phút chốc hóa thành một mảnh bạch phiến.

Mục Dục cảm giác, nếu như hiện tại lại để cho mình gặp phải cái kia hai tên săn bắn sư, như vậy kết cục chỉ có hai chữ, thuận sát. Dù cho coi như là gặp lại Minh Ảnh, Mục Dục cũng tin tưởng chính mình có sức đánh một trận.

"Nhân loại, nếu ngươi đã chường khổng Ma Khí Chi Thể, vậy ta liền thực hiện ta hứa hẹn, thừa nhận ngươi vì ta kí chủ, trở thành ngươi dị hồn." Hải rất thẳng thắn, không có nửa điểm do dự, trực tiếp lặc người hóa thành một đạo năng lượng màu đỏ ngòm thể, tiến vào Mục Dục ngực.

Mà Mục Dục đúng là không có cảm giác gì đặc biệt, chỉ là cảm thấy linh hồn của chính mình phảng phát cùng Hải linh hồn liên tiếp lại giống như vậy, có thêm một phần ràng buộc cảm giác, bất cứ lúc nào có thể cảm ứng được Hải tồn tại với trong cơ thể chính mình.

"Chỉ đơn giản như vậy? Tắm đại hồn chủ biến thành ta dị hồn?" Mục Dục lảng lảng đứng tại chỗ, vẻ mặt có vẻ hơi đại ra. Mục Dục giờ khắc này phảng phát cảm giác mình đang nằm mơ như thế, tắm đại hồn chủ một trong Khí Chủ —— Hải, cang nhiên đã trở thành chính mình dị hồn.

"Làm ta kí chủ không có đơn giản như vậy, nếu như ngày nào đó ta cảm thấy ngươi không có tư cách làm ta kí chủ, ta như trước sẽ mạnh mẽ thoát ly thân thể của ngươi. Chỉ ít, lấy thực lực của ngươi bây giờ, còn không cách nào để cho ta cam tâm tình nguyện." Hải thanh âm lạnh lùng tự Mục Dục sâu trong linh hồn hưởng lên.

Mục Dục nhẹ nhàng thở dài, muốn cho một cái ngày xưa vương giả cam tâm tình nguyện làm chính mình dị hồn, quả nhiên không phải một chuyện đơn giản. Thế nhưng lệnh Mục Dục cảm thấy một chút vui mừng chính là chỉ ít hiện tại, Hải là chính mình dị hồn, hơn nữa chính mình cũng lĩnh ngộ Ma Khí Chi Thể, đối với con đường sau này, Mục Dục đối với mình cũng có kiên định tự tin.

"Muốn thử một chút sức mạnh mới sao?" Hải âm thanh lần thứ hai tự Mục Dục trong đầu hưởng lên.

"Làm sao thì?" Mục Dục nghi hỏi.

"Các ngươi công đoàn cửa, đến rồi hai mươi người, từ về mặt thực lực xem, hẳn là đều không thua kém các ngươi săn bắn giả bên trong săn bắn sư. Còn có ba người thực lực, phỏng chừng đã đạt đến săn bắn tướng cấp tạm biệt đi."

"Lẽ nào là..."

.....

"Àm!"

Bình tĩnh Yêu Vũ công đoàn ở ngoài, bỗng truyền đến nổ vang, công đoàn Trung Nguyên bản các hành việc mấy chục săn bắn giả hết mức kinh ngạc nhìn phía chỗ cửa lớn. Chỉ thấy công đoàn cửa lớn lại không biết làm sao bị nổ thành nát tan, nhất thời yên vụ tràn ngập.

"Chuyện gì xảy ra..."

"Xảy ra chuyện gì?" Công đoàn bên trong hết thấy săn bắn giả đều không biết xảy ra chuyện gì, nhưng cùng nhắc lên hoàn toàn cảnh giác, trong nháy mắt lấy nghiêm chiến tư thái đứng dậy mà đứng.

"Đem Mộc Nguyên ông lão gọi ra, liền nói Liệt Sư công đoàn đến phóng."

Yên vụ từ từ tiêu tan, lần lượt từng bóng người chậm rãi tự trong sương đi ra, có tới hơn hai mươi người. Đầu lĩnh người, thân hình to lớn khôi ngô, thỉnh linh chính là Liệt Sư công đoàn hội trưởng —— Liệt Tâm.

Chương 22: Yêu Thuần, kẻ phản bội

"Liệt Tâm, lấy phương thức này để đến, tựa hồ không quá phù hợp quy củ đi." Liệt Tâm tiếng nói vừa xong, Mộc Nguyên bóng người liền trong nháy mắt xuất hiện ở Yêu Vũ Sân Bắn Giã trước, đứng chấp tay, cảm tức phía trước Liệt Tâm. Cuồng Phù cùng Yêu Xà, cũng là theo sát phía sau, đứng ở Mộc Nguyên hai bên, trợn mắt nhìn.

Liệt Tâm nhanh chân vượt đến Mộc Nguyên trước, giơ tay đáp ở Mộc Nguyên vai, cười gằn nói: "Mộc lão đầu, đòn bí mật đã thương con trai của ta, chính là quy củ của đám người Yêu Vũ các ngươi phải không?"

Mộc Nguyên trong lòng cảm giác nặng nề, hẳn đã sớm dự liệu đến Liệt Tâm sẽ đến, thế nhưng không nghĩ tới sẽ đến nhanh như vậy. Mộc Nguyên giả vờ trấn tĩnh, khẽ cười nói: "Sự tình của quý công tử ta cũng có nghe thấy, nhưng ngươi có chứng cứ gì chứng minh là người trong công đoàn của ta làm tổn thương quý công tử?"

Liệt Tâm quay về phía sau Sân Bắn Giã vung tay lên, sau đó, hai tên Sân Bắn Giã chậm rãi từ trong đám người đi ra, trong tay các nhắc theo 2 cái thân thể, vứt tại trước mặt Mộc Nguyên.

Mộc Nguyên cúi đầu nhìn, chỉ thấy thân thể khắp toàn thân toàn là vết thương sâu tới xương, trông mục nát, máu thịt be bét, toả ra mùi gay mũi tanh tưởi. Trong đôi mắt đã không có con ngươi, chỉ để lại hai cái lỗ máu đen chảy xuôi lỗ thủng. Sống mũi nát bấy, môi bị xé rách, đã là hoàn toàn thay đổi, hoàn toàn phân rõ không ra bộ mặt thật. Hai người đều chỉ còn dư lại một cái khí tức yếu ớt, kéo dài hơi tàn.

"Ngươi đây là ý gì?" Mộc Nguyên hai hàng lông mày nhíu chặt, kỳ thực trong lòng hẳn rõ ràng, hai người này, không có gì bất ngờ xảy ra chính là Mộc Dục trong miệng cái kia hai tên Sân Bắn Sư.

Liệt Tâm chỉ vào dưới chân hai tên Sân Bắn Sư, về mặt giả vờ thương tâm nói: "Ta hai tên thủ hạ này, bọn họ dùng hết chút sức lực cuối cùng nói cho ta, bọn họ chính là bị người công đoàn các người gây thương tích."

"Muốn nói thêm nữa sao, hà hoạn không từ." Mộc Nguyên một chương vỗ trên bả vai của Liệt Tâm, Liệt Tâm cái trò này giả mù sa mưa này Mộc Nguyên lại quá là hiểu rõ. Đây hai tên Sân Bắn Sư, không cần suy nghĩ nhiều cũng biết là Liệt Tâm nói khoác.

"Lão già, ta lần này không phải đến cùng ngươi phí lời, người của ngươi, tổn thương con trai của ta, còn đem thủ hạ của ta đánh thành như vậy, ta Liệt Tâm nhất định sẽ gấp đôi lại gấp mười lần." Liệt Tâm đem hai tên trước mặt dõng đã tàn cấp Sân Bắn Sư một cước đạp ra ngoài cửa, một luồng Dị Hồn lực khổng lồ từ trong cơ thể bộc phát ra, trong công đoàn nhất thời bàn tung bay, chén bát vỡ vụn. Song phương Sân Bắn Giã hoàn toàn bước nhanh lui về phía sau, thực lực hơi yếu, thậm chí trực tiếp ngã quỵ ở mặt đất.

"Sân Bắn Tông khí! Liệt Tâm, ngươi rốt cục vẫn là đột phá đến Sân Bắn Tông." Mộc Nguyên trong mắt loé ra một tia kinh ngạc, trầm nghĩ trong lòng. Bất quá lập tức Mộc Nguyên cũng liền thoải mái, nếu như Liệt Tâm không phải đột phá đến Sân Bắn Tông, cũng không thể sẽ lớn như vậy trận chiến tìm tới cửa.

"Tuy rằng ngươi đột phá đến Sân Bắn Tông, thế nhưng Yêu Vũ cũng không phải là địa phương để ngươi có thể tùy ý ngang ngược!" Mộc Nguyên hai mắt rùng mình, khủng bố Dị Hồn lực lượng cũng trong nháy mắt từ trong cơ thể bạo phát ra, trực tiếp va vào Liệt Tâm Dị Hồn lực lượng.

Đều là Sân Bắn Tông hai người, Dị Hồn lực lượng không ai nhường ai, lẫn nhau kích va, tạo ra con lốc điên cuồng bừa bãi tàn phá, chỗ đi qua đều trở thành tro tàn.

Vền vền chỉ là ngân ngân vài giây, Yêu Vũ bên trong đã là phế tích một mảnh, song phương Sân Bắn Giã đã toàn bộ cơ quắp ngã xuống đất, hai tên Sân Bắn Tông trong lúc đó Dị Hồn lực lượng va chạm, không phải bọn họ những này cấp bậc thấp Sân Bắn Giã có thể chịu đựng được.

"Hai người các ngươi ông lão đúng là dự định giằng co bao lâu? Như vậy để ta rất không thoải mái." Một cái lười biếng âm thanh, từ Mộc Nguyên cùng Liệt Tâm trong lúc đó vang lên, một giây sau, một bóng người, bỗng xuất hiện ở giữa hai người. Mà hậu thân ảnh song chương cũng xuất hiện, phân biệt vỗ vào Mộc Nguyên cùng Liệt Tâm ngực, trong phút chốc, hai người thân thể nhất thời lui nhanh, khổng lồ Dị Hồn lực lượng trong nháy mắt tiêu tan hầu như không còn.

"Yêu Thuần?" Ôn hạ thân hình hai người đồng thanh kêu sợ hãi, không sai, cái kia xuất hiện ở giữa hai người, một chương đẩy lui hai người người, chính là Yêu Thuần.

"Yêu Thuần, ngươi muốn làm cái gì?" Liệt Tâm che ngực, quay về Yêu Thuần rống to.

Yêu Thuần trực tiếp lựa chọn không nhìn Liệt Tâm, sau đó chuyển hướng một bên Mộc Nguyên, lười nhác cười nói: "Lão già, rất lâu không gặp, có khoẻ hay không a."

"Ngươi tới nơi này làm gì?" Mộc Nguyên nhìn chăm chăm biểu hiện lười nhác Yêu Thuần, ánh mắt cũng bất hữu thiện.

"Đừng khách khí như vậy mà, bất quá không nghĩ tới ngươi còn chỉ là cái tam phẩm Săn Bắn Tông." Yêu Thuần liếc Mộc Nguyên một chút, nhú mày giắc, trong giọng nói tràn đầy xem thường.

"Phản bội công đoàn người, lại cũng có thể đột phá Săn Bắn Tông cảnh giới." Mộc Nguyên cười lạnh, nhìn trước mặt quen thuộc cực kỳ thể nhưng để hấn lòng tràn đầy phẫn nộ người, trong lòng âm thầm kinh ngạc. Có thể dựa vào một chương lực lượng đẩy lùi hai người bọn họ tên Săn Bắn Tông, Yêu Thuần, rất có thể cũng đã bước vào Săn Bắn Tông cảnh giới.

Yêu Thuần vuốt vuốt một con tử phát, trong nụ cười mang theo điểm âm tà, "Săn Bắn Tông không dám làm, ta còn chưa tới nơi cái cảnh giới kia. Thế nhưng "Phản bội công đoàn người" cái này xưng hô, ta rất yêu thích."

Yêu Thuần, cái này tướng mạo âm lãnh, biểu hiện lười biếng người, kỳ thực từng là Yêu Vũ công đoàn bên trong nhân xưng "Yêu Vũ bốn khỉ" một trong, bị nói là "Yêu Vũ chi thuần", ở công đoàn bên trong thực lực chỉ đứng sau hội trưởng Mộc Nguyên. Yêu Thuần bản danh mộc có thể, vì là Mộc Nguyên từ nhỏ thu dưỡng mang đại nghĩa tử, tính cách yên vui hiền hoà, ở công đoàn bên trong có thể nói là được hoan nghênh nhất một người. Thế nhưng bởi năm năm trước một hồi biến cố, Yêu Thuần tính cách đột nhiên biến, cuối cùng phản lại Yêu Vũ, gia nhập Liệt Sư công đoàn. Lúc đó, Mộc Nguyên hoàn toàn không thể tin được Yêu Thuần làm ra này nhất quyết định, có thể nói vô cùng đau đớn, vì thế bệnh nặng một hồi.

Hiện tại, khi (làm) Yêu Thuần xuất hiện lần nữa ở trước mặt Mộc Nguyên, Mộc Nguyên tâm tình rất phức tạp, có lo lắng, có phẫn nộ, có bi thống, có thể nói là một lời khó nói hết.

"Kẻ phản bội, cút khỏi Yêu Vũ, nơi này không hoan nghênh ngươi." Mộc Nguyên sau lưng Săn Bắn Giả bên trong, một tên mái tóc màu đỏ nam tử đứng dậy, ngón tay Yêu Thuần, phẫn nộ quát.

Yêu Thuần tầm mắt chậm rãi dời về phía tên kia tóc đỏ nam tử, trên mặt đột nhiên lộ ra một bộ người hiền lành mỉm cười, "Đầu đỏ, ta miễn phí dạy ngươi một chuyện. Tốt nhất khi nhìn rõ thực lực chênh lệch giữa hai người rồi sau đó kêu gào sẽ là khá thật nha."

"Àm!" Yêu Thuần vung tay phải lên, một đạo đen kịt Dịch Hồn lực lượng nhất thời từ Yêu Thuần trong bàn tay đi ra, trong nháy mắt rơi vào tóc đỏ nam tử trên người, tóc đỏ nam tử khác nào một tờ giấy mảnh giống như trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, sâu sắc đập vào phía sau trong tường đá, thổ huyết mà ngã.

"Yêu Thuần, ngươi!" Cuồng Phủ trong lòng giận dữ, mắt hồ tròn tròn, bỗng nhiên một bước sai bước trước, Huyết vực chiến phủ bỗng xuất hiện ở trong lòng bàn tay.

"Cuồng Phủ, lui ra." Mộc Nguyên một nắm chắc Cuồng Phủ vai, khẽ quát.

"Nhưng là..." Cuồng Phủ đột nhiên quay đầu lại, đầy mắt tơ máu. Cuồng Phủ cuộc đời khó khăn nhất chịu đựng chính là bị người kỳ đến chính mình, chính mình công đoàn trên đầu, hướng chi, đối tượng là một cái phản bội công đoàn kẻ phản bội. Coi như biết rõ chính mình không địch lại, cũng phải giữ phủ tiến lên.

"Ta nói ngươi lui ra!" Mộc Nguyên nộ quát một tiếng, tay phải Dịch Hồn lực lượng ngưng tụ, một chương phiến ở Cuồng Phủ trên mặt. Một tiếng vang trầm thấp qua đi, Cuồng Phủ khoe miệng nhất thời tràn ra một tia máu tươi.

"Vâng." Cuồng Phủ cúi đầu, thu tay về bên trong Huyết vực chiến phủ, lùi tới Mộc Nguyên phía sau. Cuồng Phủ cho dù trong lòng rất không cam lòng, nhưng Mộc Nguyên mệnh lệnh, là hấn tuyệt đối không thể cãi lời.

Sau đó, Mộc Nguyên xoay người, quay về bên trái Yêu Xà nói rằng: "Yêu Xà, đi xem xem quả cầu lửa thể nào rồi, dẫn hấn trở về phòng trị liệu."

"Vâng." Yêu Xà khẽ vuốt cằm, lạnh lẽo liếc mắt một cái Yêu Thuần sau khi, xoay người hướng đi bị Yêu Thuần trọng thương quả cầu lửa.

Mộc Nguyên từ từ thở ra một hơi, bình tĩnh một thoáng chính mình nội tâm sóng lớn bất định tâm tình, "Yêu Thuần, nói ra mục đích của ngươi đi."

Yêu Thuần vừa vỗ tay, vừa đi đến Mộc Nguyên trước, mặt mỉm cười nói: "Sớm thẳng thắn như vậy không là tốt rồi, ta yêu cầu không nhiều, chỉ cần giao ra tôn thượng Liệt tiểu tử người là tốt rồi, không phải vậy..."

"Không phải vậy sẽ như thế nào?" Mộc Nguyên hỏi tới.

"Không phải vậy..." Trong phút chốc, Yêu Thuần sắc mặt thay đổi, trở nên cực kỳ lạnh lùng, trong mắt hiện ra nồng đậm sát ý, "Ta không ngại giết sạch ngươi toàn bộ Yêu Vũ."

"Tê." Yêu Thuần lời này vừa nói ra, Yêu Vũ toàn thể Săn Bắn Giả đều hít vào một ngụm khí lạnh, sống lưng trở nên lạnh lẽo. Giết sạch toàn bộ Yêu Vũ, này sáu cái tự phảng phất một thanh kiếm sắc bình thường thật sâu cắm vào trái tim của mỗi người. Trước mắt Yêu Thuần, tuy nhưng đã gia nhập Liệt Sư công đoàn, nhưng ít ra từng cũng là Yêu Vũ Săn Bắn Giả, là Mộc Nguyên một tay nuôi nấng nghĩa tử. Nhưng dù là từ trong miệng hấn, nói ra giết sạch toàn bộ Yêu Vũ câu nói này, khó có thể tưởng tượng bây giờ Yêu Thuần nội tâm đã lãnh huyết đến mức độ cỡ nào.

"Yêu Thuần, ta thật không nghĩ tới sẽ từ trong miệng ngươi nói ra những lời này." Mộc Nguyên tâm rốt cực triệt để lạnh xuống, năm năm qua, hấn vẫn còn đối với Yêu Thuần ôm có một tia hi vọng. Thế nhưng thời khắc này, Mộc Nguyên hi vọng hoàn toàn bị Yêu Thuần tự tay nát tan.

"Ta chỉ cho ngươi mười giây đồng hồ thời gian cân nhắc, mười giây đồng hồ qua đi, chớ có trách ta không nể mặt." Yêu Thuần duỗi ra hai tay, thân lên mười ngón tay, theo trong miệng điểm số, ngón tay từng cây từng cây đi xuống giảm dần.

Toàn bộ công đoàn bên trong, rơi vào một mảnh vắng lặng, châm lặc có thể nghe, chỉ còn dư lại Yêu Thuần từ vong đếm ngược, mỗi một thanh đều phảng phất nện ở Yêu Vũ mỗi tên Săn Bắn Giả trái tim bên trên.

"Năm.."

"Bốn..."

"Ba..."

"Hai..."

Thời khắc này, ngoại trừ Mộc Nguyên cùng Cuồng Phủ hai người, hết thấy Yêu Vũ Săn Bắn Giả đều nhắm hai mắt lại, tựa hồ đã tuyệt vọng tiếp nhận rồi cái này tuyên án.

"Chờ đã!"

Ngay khi Yêu Thuần cuối cùng một ngón tay sắp hạ xuống một khắc đó, một đạo tiếng quát bỗng từ công đoàn phía trên vang lên. Mọi người nhất thời tìm theo tiếng nhìn tới, chỉ thấy một tên thiếu niên tóc đen từ lầu hai trên hành lang khinh nhiên nhảy xuống, rơi vào Mộc Nguyên bên người.

"Tiểu Dục?" Mộc Nguyên cùng Cuồng Phủ trong lòng chìm xuống, nhất thời kinh quát lên.

Không sai, tên này thiếu niên tóc đen, chính là Mục Dục. Trước, Mục Dục ở ảo cảnh bên trong nghe được Hải nói ra câu nói kia sau khi, liền lập tức từ ảo cảnh bên trong đi ra.

Mục Dục nhìn Mộc Nguyên cùng Cuồng Phủ, chà xát mũi, hỏi: "Ta có phải là bỏ qua cái gì, vẫn là vừa vặn đuổi tới cái gì?"

"Không phải gọi ngươi bất luận xảy ra chuyện gì cũng không muốn đi ra không?" Mộc Nguyên nhất thời cuống lên, hẳn lúc trước bí mật truyền âm cho Yêu Xà, để Yêu Xà lặng lẽ mang đi Hoàng Sanh Sanh đem ẩn đi, cũng không định đến Mục Dục nhưng thần kỳ xuất hiện vào lúc này. Lấy hiện tại dưới tình huống này, Mộc Nguyên hoàn toàn không chắc chắn có thể ở Liệt Tâm cùng Yêu Thuần, một tên nhất phẩm Săn Bắn Tông cùng một tên chuẩn Săn Bắn Tông thủ hạ bảo vệ Mục Dục.

Mục Dục quay về Mộc Nguyên khẽ mỉm cười, sau đó xoay người, đem tầm mắt chuyển qua Yêu Thuần trên người, thân hình đi về phía trước, trong miệng trầm giọng nói: "Đây là ta xông ra họa, do một mình ta gánh chịu, không có lý do gì làm cho cả Yêu Vũ vì ta hi sinh."

"Ngươi không phải cái kia cả ngày đi theo Lôi Áo phía sau cái mông trắng nhóc sao? Ngươi ra tới làm chi?" Yêu Thuần một tay nâng cằm, hai mắt không ngừng mà đánh giá trước mặt Mục Dục, vẻ mặt nghi hoặc.

Mục Dục ánh mắt lạnh lẽo mà nhìn Yêu Thuần, lạnh giọng nói: "Ngươi không phải đang tìm đá thương nhà ngươi Liệt thiếu gia người sao? Người kia, chính là ta."

"Bằng ngươi, có thể gây tổn thương cho Âm Dao cùng Hồ Trảo?" Yêu Thuần lắc người một cái cũng đã đi tới Mục Dục trước, một tay nâng Mục Dục cằm, miệt cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Ba chiêu! Cá cược không?

Đổi mặt trong nháy mắt đi tới trước mặt mình Yêu Thuần, Mục Dục cũng không có như hà kinh ngạc, Yêu Thuần thực lực khủng bố, hẳn ở trước đây liền từ lâu lãnh hội quá. Sáu năm trước, dựa vào đỉnh cao Săn Bắn Linh thực lực chém giết đối địch công đoàn mấy tên Săn Bắn Linh cùng một tên nhất phẩm săn bắn tướng, Yêu Thuần liền một trận chiến thành danh.

Phải biết, đỉnh cao Săn Bắn Linh cùng nhất phẩm săn bắn đem tuy rằng chỉ có một cấp chi cách, thế nhưng thực lực cách biệt cách xa khác nào hồng cầu, huống chi còn có mấy tên Săn Bắn Linh ở bên. Yêu Thuần khủng bố, có thể thấy được chút ít.

"Tuy rằng nghe là khiến người ta có chút khó lý giải, nhưng thật sự chính là ta." Mục Dục mặt ngoài nhìn như bình tĩnh, nhưng trên thực tế đã bị Yêu Thuần trên người vền vẹn tỏa ra từng tia một khí tức ép tới có chút thờ không nổi. Đối diện Yêu Thuần cái kia một đôi thâm thúy ám hai con ngươi màu tím, Mục Dục phảng phất cảm giác linh hồn của chính mình đều phải bị hút đi.

"Đã như vậy, cái kia ta ngược lại thật ra muốn nhìn ngươi một chút cái gọi là có thể gây tổn thương cho Âm Dao cùng Hồ Trảo thực lực, chúng ta đánh cuộc làm sao." Yêu Thuần ngồi dậy, nhìn xuống trước mặt Mục Dục, cười nói.

Yêu Thuần tầm mắt cùng khí tức rời xa, Mục Dục nhất thời từng một cái đại khí, nhưng lại không dám quá rõ ràng, lập tức hỏi: "Cá cược như thế nào?"

Yêu Thuần cười duỗi ra ba ngón tay đầu, sắc mặt âm trầm nói: "Ba chiều. Nếu như ngươi có thể đỡ lấy ta ba chiều, ta liền không giết ngươi, thế nhưng ngươi nhất định phải từ đây thoát ly Yêu Vũ, vĩnh viễn còn lâu mới có thể trở lại Đồ Kỳ thành. Nếu như không đón được ba chiều, không cần nghĩ, ngươi sẽ trực tiếp chết ở ta hồn ký bên dưới."

"Yêu Thuần, ngươi tên ngu ngốc này đang nói cái gì? Ngươi muốn thả tiểu tử này đi?" Vừa Liệt Tâm cuồng lên, đại tiếng rống giận. Để cho chạy Mục Dục, chẳng khác nào thả hổ về rừng, vạn nhất Mục Dục trưởng thành, như vậy đối với hắn, đối với Liệt Sư công đoàn đều sẽ là một cái sự đả kích mang tính chất hủy diệt.

"Ngươi thật sự rất sảo." Liệt Tâm vừa dứt lời, Yêu Thuần bóng người đã bỗng xuất hiện ở Liệt Tâm phía sau, trong mắt loé ra một tia căm ghét, sắc mặt lạnh lùng, sau đó trực tiếp một cái con dao đập vào Liệt Tâm trên cổ.

"Ngươi..." Liệt Tâm còn chưa kịp xoay người lại xem Yêu Thuần một chút, chỉ là rên lên một tiếng, hôn mê bất tỉnh, không có lại phát ra bất kỳ thanh âm gì.

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Yêu Thuần trên mặt âm lãnh trong nháy mắt tàn đi, mỉm cười nhìn Mục Dục.

"Làm sao cảm giác bất kể như thế nào đều là ta chịu thiệt?" Mục Dục liếc mắt nhìn, dùng tay xoa xoa mũi, vẻ mặt suy tư.

"Ai nói, ta đều cho ngươi lựa chọn. Hoặc là theo ta đánh cược, hoặc là sẽ chết, này đã thật khó khăn suy nghĩ." Yêu Thuần cũng là gãi gãi tóc, hắn cũng không cảm giác mình đưa ra lựa chọn rất quá đáng.

"Yêu Thuần, ngươi đến tốt cùng muốn muốn làm gì?" Mục Dục phía sau Mộc Nguyên cũng lại trầm không xuống khí, phần nộ quát.

"Ta chính là muốn từng điểm một phá hủy các ngươi Yêu Vũ, tận mắt các ngươi Yêu Vũ sụp đổ, tận mắt ngươi thống khổ." Yêu Thuần trong nháy mắt này nhất thời trở nên cuồng loạn lên, vẻ mặt dữ tợn khủng bố, điên cuồng cười to.

"Ta đánh cược với ngươi." Mục Dục ánh mắt lăm lăm, đồng ý Yêu Thuần cá cược. Đỡ lấy Yêu Thuần cá cược, mình còn có một chút hi vọng sống, phản chi, cái kia chính là chắc chắn phải chết!

Yêu Thuần cười lớn đột nhiên đình, sau đó bán mị hai mắt mà nhìn Mục Dục, "Hiện tại, ta ngược lại thật ra có chút tin tưởng ngươi."

"Tiểu Dục, ngươi." Mộc Nguyên gấp vội vàng nắm được Mục Dục vai, Mục Dục đỡ lấy Yêu Thuần cá cược, này hoàn toàn là cùng chịu chết không có nửa điểm khác nhau.

Mục Dục nắm thật chặt Mộc Nguyên gãi nua tay, cười nhạt, trong miệng, vền vẹn chỉ nói ba chữ, "Tin tưởng ta."

Mộc Nguyên đột nhiên sửng sốt, nội tâm hắn một ngàn cái 10 ngàn cái không đồng ý, nhưng là nhìn Mục Dục cái kia ánh mắt kiên định, dĩ nhiên không tự chủ được, chậm rãi thả xuống tay của chính mình.

"Ta ghét nhất loại này buồn nôn hình ảnh." Yêu Thuần trong đôi mắt tràn đầy chán ghét, sau đó tay phải bỗng nhiên vừa nhấc, một đạo đen kịt dị hồn lực lượng trong nháy mắt từ lòng bàn tay tuôn ra, bắn về phía Mục Dục, mang theo liên tiếp xé rách không khí chói tai rền vang.

Mục Dục dị hồn lực lượng nhất thời thôi thúc, lam điện thiểm thước Cực Đình Lôi Thương trong phút chốc phá tan hư không, xuất hiện ở Mục Dục trong lòng bàn tay, một viên nhật hồn châu màu xanh lam cũng thuận theo tái hiện ra. Khẩn đốn lấy, Mục Dục giơ lên Cực Đình Lôi Thương, bỗng nhiên vung lên, vô số khác nào măng xà giống như vạn vẹo chói mắt lam điện nhất thời bay lên mà ra, trong nháy mắt xé rách Yêu Thuần dị hồn lực lượng.

"Nếu như chỉ là công kích như vậy, cái kia thật không tiện, ta khả năng muốn thắng." Dem Cực Đình Lôi Thương hoành ở phía sau, Mục Dục nói một cách lạnh lùng nói.

"Lôi Áo Cực Đình Lôi Thương? Tiểu tử, ta phát hiện ta đối với ngươi càng ngày càng có hứng thú." Yêu Thuần âm tà nở nụ cười, yêu dị liếm láp một thoáng môi mình. Sau đó, Yêu Thuần chậm rãi giơ tay phải, toàn bộ trên cánh tay nhất thời gas có tới cao một mét khủng bố đen kịt hỏa viêm. Sau đó hai lam một đỏ ba viên hồn châu tự Yêu Thuần ngực lộ ra, quay quanh ở Yêu Thuần bên người.

"Minh Viêm Chi Nha..." Yêu Thuần trong miệng lẩm bẩm, đen nhánh kia hỏa viêm tùy theo chậm rãi tàn đi, mà ở Yêu Thuần cánh tay phải bên trên, thì lại xuất hiện một bộ hắc viêm lượn lò màu tím đen cánh tay khải. Này, chính là Yêu Thuần dị hồn, Minh Viêm Chi Nha.

"Diễm Ấn Châu. . . ." Yêu Thuần chậm rãi mở ra ngũ trảo, không lồ sắc bén đầu ngón tay, tương tự chảy xuôi từng tia từng tia hắc viêm. Sau đó, Yêu Thuần bên người đệ nhất hồn châu ánh xanh đột nhiên lượn, một giây sau, Yêu Thuần đầu ngón tay hắc viêm bắt đầu cấp tốc hướng về Yêu Thuần lòng

bàn tay ngưng tụ, trong chớp mắt, một viên có tới to bằng đầu người đen kịt hóa châu liên ngưng tụ mà thành. Yêu Thuần tiện tay vung một cái, Diễm Ấn Châu nhất thời thoát ly chương không, hướng về Mục Dục bay đi.

"Tam Trọng lời kích!" Mục Dục trong miệng quát khẽ, toàn lực thôi thúc lên trong cơ thể hết thấy dị hồn lực lượng, hết mức truyền vào tiến vào Cực Đình Lôi Thương bên trong. Sau đó, Cực Đình Lôi Thương trên mũi thương, trong phút chốc trút xuống ra thác nước giống như khủng bố lam điện.

"Àm!" Mục Dục toàn lực đâm một cái, Cực Đình Lôi Thương mũi thương nhất thời va vào Diễm Ấn Châu, chỉ một thoáng, hắc viêm cùng lam điện khác nào hai cái Cự Long giống như quần quanh bay lên mà lên, đen kịt dóm lửa tràn như hỏa liên, xanh thẫm sẫm sét phong như lợi kiếm, toàn bộ Yêu Vũ công đoàn bên trong trong nháy mắt bị nhuộm đắm lên một tầng chói mắt hắc lam quang mang.

"Àm!" Một đạo đủ để kinh sợ bầu trời nổ vang nổi lên, hỏa cùng điện âm âm nổ tung, lôi kéo ra kịch liệt cương phong trực tiếp đem Yêu Vũ bên trong tất cả hết mức hủy thành tro tàn. Mộc Nguyên ở trong nháy mắt đó thả ra chính mình dị hồn lực lượng, đem Yêu Vũ toàn bộ sản phẩm giả vây quanh ở bên trong, tránh thoát mạnh mẽ gọn sóng. Nhưng Liệt Sư sản phẩm giả nhưng không có may mắn như vậy, toàn bộ bị cương phong quét ra Yêu Vũ cửa lớn, liền ngay cả ngã xuống đất ngắt đi Liệt Tâm cũng không có may mắn thoát khỏi với khó.

"Cũng biến thành tro tàn? Thật đáng tiếc..." Yêu Thuần nhìn trước mắt tràn ngập xám trắng khói bụi, tiếc hận lắc lắc đầu. Ở Yêu Thuần trong ký ức, không có bất kỳ một tên Sản Phẩm Linh trở xuống sản phẩm giả, có thể ngăn trở chính mình một đòn, dù cho chỉ là đệ nhất hồn kỹ.

"Tiểu Dục!" Mộc Nguyên cùng Cuồng Phủ đồng thanh kinh ngạc thốt lên, liền đang nổ trong nháy mắt đó, bọn họ Hồn Thức cảm ứng bên trong, dĩ nhiên hoàn toàn mất đi Mục Dục dị hồn lực lượng khí tức.

"Lão già, Tiểu Dục hử. . . ." Cuồng Phủ đã hoàn toàn ở tại tại chỗ, song quyền từ nắm, phát sinh một trận làm người nha chua xương cốt tiếng ma sát, hai con mắt của hử, trong nháy mắt tràn ngập tơ máu.

Mộc Nguyên không hề trả lời Cuồng Phủ, chỉ là tuyệt vọng nhắm hai mắt lại, chính mình Hồn Thức mất đi đối với Mục Dục dị hồn lực lượng cảm ứng, bên kia mang ý nghĩa...

"Thật không tiện, có thể có thể cho người thất vọng rồi."

Ngay khi Mộc Nguyên cùng Cuồng Phủ lòng như tro nguội một khắc đó, một đạo âm lãnh thanh âm trầm thấp bỗng từ cái kia mảnh vẫn đục khói bụi bên trong truyền ra.

"Chẳng lẽ nói..." Yêu Thuần vẻ mặt vừa mở, chặt chẽ nhìn chăm chú trước mắt khói bụi bên trong dần dần rõ ràng lên thân ảnh mơ hồ.

"Lẽ nào là..." Nghe được đạo kia thanh âm quen thuộc, Mộc Nguyên bỗng mở hai mắt ra.

Theo khói bụi chậm rãi tản đi, khói bụi bên trong bóng người rớt cục lộ ra bộ mặt thật.

Trong sương bóng người, một con đen kịt tóc ngắn, hai tròng mắt mơ hồ hiện ra quý dị một đỏ một hồng. toàn thân khoác che một tầng sền sệt mỏng manh năng lượng màu đỏ như máu thể, dường như áo giáp phụ thể. Một đạo năng lượng màu đỏ sậm thật chặt quần quanh ở bóng người cánh tay phải bên trên, như Giao Long. Bóng người đứng ở tại chỗ, sát khí vô hình cùng dày đặc máu tanh nhất thời tràn ngập ra , khiến cho người nghẹt thở, khác nào Ma thần giáng lâm.

"Tiểu Dục!" Cuồng Phủ trước tiên phản ứng lại, đột nhiên bùng nổ ra một tiếng thét kinh hãi. Một bên Mộc Nguyên cũng là tỏ rõ vẻ kinh hi.

Không sai, người này, chính là Mục Dục!

"Không thể!" Nhìn trước mặt tư thái quái dị Mục Dục, Yêu Thuần khó có thể tin tưởng được con mắt của chính mình đang nhìn. Trước mặt Mục Dục, một tên tam phẩm sản phẩm sư, dĩ nhiên không bị thương chút nào đỡ chính mình Diễm Ấn Châu.

"Nguy hiểm thật..." Mục Dục âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Ngay khi hai hạng hồn kỹ sắp nổ tung một khắc đó, Mục Dục lập tức phóng thích Ma Khí Chi Thể, lấy Ma Khí Chi Khải đủ để sánh ngang đỉnh cao Sản Phẩm Linh một đòn toàn lực cường độ, luồng rung động này căn bản là không thương tổn được Mục Dục chút nào.

"Tiểu tử, tuy rằng ta không biết ngươi dùng phương pháp gì đỡ ta Diễm Ấn Châu, thế nhưng ta chỉ biết là, ta hiện tại thật muốn giết ngươi!" Yêu Thuần sắc mặt hết sức dữ tợn, bị Mục Dục đỡ chính mình hồn kỹ, đây đối với thân là đỉnh cao sản phẩm đem Yêu Thuần tới nói, như vô cùng nhục nhã.

Mục Dục hướng về Yêu Thuần duỗi ra một ngón tay, khẽ nói: "Một chiêu cuối cùng."

Yêu Thuần lạnh lùng một hừ, đệ tam hồn châu bên trong, mơ hồ lộ ra một tia lơ mơ ánh xanh. Chỉ một thoáng, Yêu Thuần bên người không khí dĩ nhiên tùy theo dần dần sền sệt lên.

Mục Dục lông mày dần dần cau lên đến, hử có thể cảm giác được, Yêu Thuần khí tức rõ ràng không giống nhau, so với trước, mạnh hơn không ngừng một đẳng cấp. Mục Dục trước tiên đem trong cơ thể toàn bộ dị hồn lực lượng cùng ma khí lực lượng nhấc tới đỉnh cao, bởi vì hử biết, nếu như không sử dụng toàn lực, chính mình tất sẽ ở Yêu Thuần đệ tam hồn kỹ bên dưới hóa thành tro tàn.

"Yêu Nguyệt xung phong!" Yêu Thuần gần giọng hét lớn, Minh Viêm Chi Nha trong nháy mắt vung ra, một đạo có tới nửa cái Yêu Vũ công đoàn to nhỏ ám tử sắc tàn tạ trắng lười liềm nhất thời hướng về Mục Dục đi nhanh mà đi. Tàn tạ Tử Nguyệt chỗ đi qua, tựa hồ toàn bộ không khí đều bị hấp xạ nuốt

chứng, phảng phất toàn bộ không gian đều đang mới thôi đổ nát. Toàn bộ Yêu Vũ công đoàn, cũng đang mới thôi run rẩy, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ oanh sập xuống.

Đình cao sẵn sẵn đem đánh ra linh giai hồn kỹ cũng đã ẩn chứa khủng bố như vậy sức mạnh, nếu như là càng mạnh mẽ hơn sẵn sẵn giả đánh ra càng mạnh mẽ hơn hồn kỹ, lại sẽ là một cái ra sao cường độ?

Yêu Nguyệt xung phong không có để cho Mục Dục bất kỳ do dự nào cơ hội, trong chớp mắt liền đã tới Mục Dục trước mắt.

Mục Dục về mặt chìm xuống, một hồi một đồ hai con người nhất thời sáng lên hồi hồng nhạt mang, quán quanh ở trên cánh tay ma khí lực lượng đồng thời cấp tốc bành trướng, với Mục Dục trong lòng bàn tay ngưng tụ thành một cái dài đến ba mét hai vũ cụ kiếm. Chính chuôi cự kiếm ngoại trừ trung tâm một đạo hình trụ không tào ở ngoài, không có bất kỳ hoa văn điêu sức, vẹn vẹn chính là một thanh toàn thân màu đỏ sậm, bình thường cự kiếm.

Mục Dục hai tay nắm chặt chuôi kiếm, giờ lên đỉnh đầu, sau đó ý niệm thôi thúc, đem trong cơ thể hết thảy dị hồn lực lượng cùng ma khí lực lượng hết mức truyền vào tiến vào hai vũ cụ kiếm bên trong, cái kia nguyên bản trong suốt không tào, nhanh chóng bay lên một luồng hồng lam đan xen dịch trạng năng lượng. Nguyên bản khoát che ở toàn thân Ma Khí Chi Khải, cũng hóa thành đạo đạo ma khí lực lượng, toàn bộ điền tiến vào hai vũ cụ kiếm không tào bên trong.

Ngay khi không tào bị hồng lam có thể đo xong toàn lấp kín trong nháy mắt đó, chính chuôi hai vũ bên trên cự kiếm bỗng bùng nổ ra kinh người hồng lam hào quang, khác nào hai cái Cự Long, quay quanh với kiếm trên. Sau lưng Mục Dục, Hải bóng mờ thành linh hiện lên, tư thế cùng Mục Dục tương đồng, tương tự giờ lên cao hai vũ cụ kiếm.

"Khí Vương Kiếm!"

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Phù Sư mật sách

"Khí Vương Kiếm!" Mục Dục cùng Hải đồng thanh hét lớn, trong tay cự kiếm thành linh chém xuống, cùng Yêu Nguyệt xung phong miễn cưỡng chạm vào nhau. Trong phút chốc, hồng, lam, từ ba màu ánh sáng phảng phất nuốt chửng thiên địa giống như căng phồng lên đến, một khắc đó, không có bất kỳ âm thanh nào, tựa hồ liên thanh âm cũng đã bị ánh sáng nuốt chửng hầu như không còn.

Khi (làn) ánh sáng tàn đi, Mục Dục bóng người đã hoàn toàn biến mất rồi, chỉ để lại một cái có tới mười mét có hơn rộng mở hố lớn.

Trong nháy mắt, toàn bộ công đoàn đều yên tĩnh.

"Ha ha ha ha ha, chết rồi, rốt cục chết rồi!" Yêu Thuần lên tiếng cười lớn, hấn Hồn Thức, ở phạm vi trăm mét trong vòng, đã hoàn toàn không cảm ứng được Mục Dục tồn tại. Cái này hết sức si nhục quá hấn một lần nhỏ yếu sẵn sẵn sư, chung quy là ở hấn Yêu Nguyệt xung phong bên dưới, bị oanh thành nát tan.

"Yêu Thuần, ta giết ngươi!" Cuồng Phù tức giận trùng thiên, trong nháy mắt mất đi toàn bộ lý trí, Huyết vực chiến phù thuần ra, đột nhiên đánh về phía phía trước Yêu Thuần.

"Không biết tự lượng sức mình. . ." Yêu Thuần căn bản không có xem Cuồng Phù một chút, chỉ là lạnh rên một tiếng, giờ tay chính là một viên Diễm Ấn Châu bắn nhanh ra.

"Ầm!" Cuồng Phù trong tay Huyết vực chiến phù trực tiếp bị Diễm Ấn Châu oanh thành bột mịn, thân thể khác nào đạn pháo bình thường bay ngược mà ra.

Phía sau Mộc Nguyên vội vàng nhấc vung tay lên, màu nhũ bạch dị hồn lực lượng tung bay mà ra, tiếp được Cuồng Phù thân thể, chậm rãi đưa đến dưới chân của chính mình.

"Hiện tại, ngươi thoả mãn?" Mộc Nguyên trong đầu, đã phân tích không ra nên lấy về mặt gì đi đối mặt Yêu Thuần, chỉ là mặt không hề cảm xúc, nhàn nhạt hỏi.

"Hiện tại là thoả mãn, bất quá, đừng tưởng rằng như vậy chính là kết thúc, ta nhất định còn có thể lại đến bãi phóng ngươi." Yêu Thuần âm tà nở nụ cười, trên cánh tay Minh Viêm Chi Nha chậm rãi hóa thành tứ mạng, đi vào Yêu Thuần ngực. Sau đó xoay người đi ra Yêu Vũ cửa lớn, mà ngoài cửa Liệt Sư sẵn sẵn giả, thấy Yêu Thuần rời đi, liền giờ lên còn ngất trên đất Liệt Tâm, dòn dập rồi đi.

Mộc Nguyên nhìn đã bị Yêu Thuần phá hoại thành phế tích Yêu Vũ, lại nhìn một chút nằm ở chính mình bên chân sắc mặt trắng bệch Cuồng Phù, chỉ là thật sâu thở dài một hơi, nắm thật chặt trong tay một tấm màu trắng trang giấy, "Thiếu Dục, tha thứ ta chỉ có thể giúp ngươi tới đây, con đường sau đó, cần nhờ chính ngươi tiếp tục đi."

... ..

` Thời tiết mùa xuân, Xuân Dương an lành, động suối tuyết tan chảy róc rách, cây cỏ nảy sinh, quần hoa tề tụ, vui sướng thiên nhiên sinh cơ bừng bừng. Dã thú gặm nhẹ, trùng điều kêu khẽ, cả cánh rừng trong lúc nhất thời ý xuân dạt dào.

Duy nhất có vẻ hơi hoàn toàn không hợp, âm u, khả năng chính là cái này không đáng chú ý son động đi. Son động không lớn, khoảng chừng chỉ có thể chứa đựng hai, ba người ẩn thân. Không khí trong động âm ướt nặng nề, trên vách động trần đầy trơn trượt rêu xanh cùng tĩnh tế động nước. Hoàn cảnh u ám cực kỳ, nhỏ hẹp cửa động tựa hồ ánh mặt trời không thể tiến vào nửa điểm.

Nhưng duy nhất có chút không giống chính là, ở trong trung tâm của son động, dĩ nhiên có người nằm ngang y vật tàn tạ, tỏ vẻ bụi bặm, nhìn đáng đáp tựa hồ đã bất tỉnh.

"Đừng." Đột nhiên, đỉnh trên một giọt nước châu, nhẹ nhàng nhỏ xuống đến thiếu niên trên trán, trơn trượt lạnh lẽo xúc cảm lạnh thiếu niên khóe mắt nhẹ nhàng co giật một thoáng.

"Đây là nơi nào?" Sau đó, thiếu niên chậm rãi mở mắt ra, dần dần tỉnh lại, thế nhưng phát hiện hoàn cảnh chung quanh một mảnh tối tăm, không nhận rõ bạch thiên hắc dạ.

Thiếu niên đột nhiên trừng mắt nhìn. Tò rõ về nghi hoặc: "Ta là đã chết rồi? Vẫn là ở nằm mơ?"

"A, thống thống thống. . ." Thiếu niên chậm rãi ngồi dậy, chỉ một thoáng, khắp toàn thân mỗi thốn bắp thịt, mỗi cái cốt nhục, thậm chí mỗi viên tế bào đều lần lượt liên quan lên xốt ruột đau nhức, đau đến thiếu niên khuôn mặt một trận mảnh đánh, suýt chút nữa không đem đầu lưỡi mình cắn xuống đến.

Không sai, gã thiếu niên này, chính là lúc trước cùng Yêu Thuần ký kết ba chiều Mộc Dục.

Mộc Dục bưng bộ ngực mình, trong đầu nhanh chóng hồi tưởng lúc trước cảnh tượng, chính mình đem hết toàn lực đánh ra Khí Vương Kiếm, lại hoàn toàn không địch lại Yêu Thuần Yêu Nguyệt xung phong, trong nháy mắt bị giảo thành phần vụn, một trận kịch liệt nổ tung sau khi, chính mình liền hoàn toàn mất đi tri giác.

Trong lòng không cam lòng đồng thời, Mộc Dục lại đang nghi ngờ chính mình làm sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây? Chẳng lẽ mình thật sự đã chết rồi?

"Ngươi còn chưa chết." Đột nhiên, Hải bóng người, đột nhiên hiện lên ở Mộc Dục trước.

"Là ngươi cứu ta?" Mộc Dục hiện tại cũng chỉ có thể nghĩ đến là Hải cứu chính mình.

"Không phải ta." Hải lắc lắc đầu.

"Được rồi, vậy ta khẳng định là chết rồi." Mộc Dục trực tiếp nằm ngã xuống đất, lòng như tro nguội.

Hải trắng Mộc Dục một chút, nói rằng: "Là ngươi người hội trưởng kia cứu ngươi."

"Lại là lão già?" Mộc Dục trong nháy mắt đạn tọa mà lên, bất quá. . .

"A!" Lần này, hẳn là thật sự cần được đầu lưỡi mình.

"Này chuyện gì xảy ra?" Mộc Dục thống nước mắt tiêu tiên, bởi cần được đầu lưỡi, nói chuyện đều trở nên hơi cà lăm không rõ. Hải bất thành lịnh một câu nói để Mộc Dục nghe có chút không tìm được manh mối.

Hải lắc lắc đầu, trong mắt cũng tương tự là nghi hoặc không rõ, "Ta cũng không biết hẳn dùng phương pháp gì, ở cuối cùng gọn sóng liền muốn hoàn toàn nuốt chửng ngươi thời điểm, đưa ngươi truyền tống đến nơi này."

"Truyền tống. . ." Lúc này, Mộc Dục nhất thời cảm giác mình bình thường cao đến tăng mạnh thông minh lập tức không đủ dùng. Bất quá ngoài ra, tới khác Mộc Dục quan tâm chính là nơi này đến tột cùng là nơi nào.

"Hừm, món đồ gì?" Mộc Dục tay tùy ý hướng về phía sau tìm tòi, nhưng tìm thấy một cái rắn căng căng côn trạng vật thể, cầm lấy vừa nhìn, dĩ nhiên là một cái mạng theo từng tia từng tia thịt thối khô vàng bạch cốt.

"Bây giờ còn có tâm tình mở ảo cảnh, đừng nghịch." Mộc Dục về mặt bất đắc dĩ nắm trong tay bạch cốt quay về Hải lắc.

"Rất đáng tiếc, điều này cũng không có quan hệ gì với ta." Hải cũng lười lại cùng Mộc Dục phí lời, trực tiếp hóa thành một đạo màu đỏ thẫm ánh sáng, không tiến vào Mộc Dục ngực.

"Không có quan hệ gì với ngươi. . ."

Mục Dục mặt phạch một cái liên trắng, nắm bạch cốt tay đột nhiên bắt đầu run rẩy, máy móc ban quay đầu, sau lưng của hắn, càng thỉnh thoảng bày ra một bộ dựa ở trên vách động uy nghiêm đáng sợ bạch cốt.

"Oa!" Mục Dục kinh hãi đến biến sắc, hốt hoảng mà lấy tay bên trong bạch cốt vung ra cái kia chông bạch cốt bên trên, sau đó bạch cốt theo tiếng sụp đổ,, gây nên một tầng bạc hồi. Tuy rằng ở Hải trong ảo cảnh Mục Dục đã nhìn quen bạch cốt máu tươi, có thể cái kia dù sao cũng là hư huyền, nhìn thấy chân chính người chết bạch cốt, trong lòng vẫn sẽ có chút sợ hãi.

"Cách lang lang." Một viên tương tự với kim loại tính chất loại nhỏ dị vật đột nhiên từ cốt chông bên trong lăn đi ra, một đường lăn tới Mục Dục mũi giày trên, ngừng lại.

Sợ hãi không thôi Mục Dục chậm rãi cúi người xuống, nhặt lên cái kia dị vật, thế nhưng ánh mắt từ đầu đến cuối không có rời đi cái kia chông tán loạn bạch cốt, chỉ lo bạch cốt đột nhiên đứng lên đến bóp chết chính mình. Mục Dục dùng tay nhẹ nhàng lau đi dị vật diện tích bề mặt dày đặc tro bụi, thỉnh thoảng phát hiện dị vật lại là một viên xích chiếc nhẫn màu đỏ.

"Trữ Giới?" Mục Dục trong lòng vui vẻ, ngậm nước trong nháy mắt chảy đầy đất, cái này xích chiếc nhẫn màu đỏ, dĩ nhiên là một viên trên đại lục cực kỳ hiếm thấy quý giá trữ giới.

Trữ Giới, mặt ngoài nhìn qua vẻn vẹn là một viên phổ thông nhẫn, nhưng là trữ giới bên trong, nhưng có một cái có thể dùng đến chứa đựng ngoại trừ vật còn sống bên ngoài tất cả vật thể dị không gian. Trữ Giới ở trên thị trường vô cùng hiếm thấy, giá tiền cũng là cao thái quá, một viên cũng chỉ có 1 mét vuông vẫn trữ giới đều cần sắp tới một trăm kim tệ khoảng chừng : trái phải giá cả. Phải biết, một trăm kim tệ đầy đủ cung dưỡng mấy chục hộ gia đình bình thường từng hoạt cả đời. Nay đất giá giá cả, cũng lệnh một ít cấp thấp sản bản giá chỉ có thể làm vọng tặc lưới.

Ngoại trừ cái này trữ giới ở ngoài, Mục Dục cũng chỉ ở Mộc Nguyên trên người nhìn thấy một viên, có người nói là Yêu Vũ đời trước hội trưởng để cho Mộc Nguyên, còn dung lượng là bao lớn Mục Dục cũng không rõ ràng.

Mục Dục nhiều lần thao túng trong tay trữ giới, đột nhiên, trong lòng bắt đầu từng một cái xấu xa ý nghĩ: "Nếu người này đã chết rồi, như vậy là không phải nói rõ này trữ giới chính là vật vô chủ? Vậy nói rõ chính mình nắm cái này trữ giới liền không thể toán trộm chứ? Ân, đúng, chính là như vậy." Mục Dục tự lẩm bầm, gạt đầu khẳng định ý nghĩ của chính mình.

Mục Dục chậm rãi đi tới cái kia chông bạch cốt trước, hướng về bạch cốt sâu sắc bái một cái, trong miệng lẩm bầm nói: "Thần bối, văn bối vô ý mạo phạm, có quái chớ trách a."

Sau đó, Mục Dục khoe miệng lộ ra một tia xấu xa ý cười, thôi thúc lên trong cơ thể một tia dị hồn lực lượng, chậm rãi truyền vào đến trong tay trữ trong nhẫn.

"Chuyện này. . ." Ngay khi Mục Dục mở ra trong tay trữ giới sau khi, trong đầu hiện ra cảnh tượng lệnh Mục Dục nhất thời sững sờ ở tại chỗ.

Cái này trữ trong nhẫn không gian, đối với Mục Dục mà nói đã không phải chán động hai chữ đủ để hình dung, mặc dù là hai cái Yêu Vũ công đoàn cũng không đủ nhồi vào vùng không gian này. Điều này đại biểu cái gì? Đại diện cho cái này trữ giới giá trị đã hoàn toàn không có cách nào lấy tiền tài số lượng đến cân nhắc. Nếu như chỉ cần lấy giá trị đến tính toán, tuyệt đối sẽ không thấp hơn một tên sản bản tôn cường giả ân tình.

"Nhặt được bảo?" Mục Dục khuôn mặt gấp gáp co giật, khi hắn chậm rãi hướng về trữ trong nhẫn thăm dò sau khi, hắn mới phát hiện hắn sai rồi, sai rất thái quá. Hắn được, căn bản không chỉ chỉ là một viên không gian to lớn trữ giới mà thôi.

Chỉ cần là bên trong rải rác kim tệ liền chông đến như là một toà núi nhỏ cao, Mục Dục qua loa nhìn ra dưới liền đạt tới ngàn viên trở lên. Kim tệ bên, còn ngang dọc tứ tung nằm bày đặt hai mươi mấy cụ hung thú hải cốt. Lớn đến như núi khổng lồ, nhỏ đến người thường to nhỏ, hình thái khác nhau, hơn nữa bảo tồn phi thường hoàn chỉnh, không có một tia tổn hại. Mấy chục tinh xảo trong hộp ngọc đều chứa đựng Mục Dục chưa từng gặp kỳ thảo dị hoa, toả ra nồng nặc hương thơm cùng hào quang nhàn nhạt. Trong đó, còn bày đặt một vị toàn thân đỏ đậm khổng lồ lô đỉnh, bên trên tinh diệu tế trác hai cái trông rất sống động, lẫn nhau quay quanh giảo long, Mục Dục tuy không biết tác dụng, nhưng cũng nhìn ra được giá trị liên thành. Nếu như đem những món đồ này lấy ra, tuyệt đối là một bút cực lớn đến làm người khó có thể tưởng tượng của cải.

Đối mặt này bút không thể lấy con số đến cân nhắc của cải, Mục Dục cảm giác mình trái tim nhỏ đã sắp không chịu đựng nổi nữa. Thế nhưng khác Mục Dục cảm thấy nghi hoặc, chính là trong đó một nhóm phân loại chính tề, con số khá nhiều, to nhỏ ước so với bàn tay hơi lớn một chút trang giấy. Trang giấy bên trên, đều lấy không giống màu sắc sáng tác hình thái phức tạp, rồng bay phượng múa quái dị hoa văn, mới nhìn, khác nào bùa chú.

"Đây là. . ." Ở bùa chú bên cạnh, Mục Dục phát hiện một quyển mặt ngoài đã ố vàng sách nhỏ. Sau đó Mục Dục ý niệm thôi thúc, đem cái kia bản sách từ trữ trong nhẫn lấy đi ra.

Mục Dục mượn cửa động lọt vào từng tia một tia sáng, thấy rõ sách bìa ngoài trên bốn cái rồng bay phượng múa màu vàng đại tự —— (Phù Sư mật sách).

"Phù sư, người này dĩ nhiên là một tên phù sư? !" Mượn yếu ớt ánh mắt trời, Mục Dục qua loa lật xem một thoáng này bản (Phù Sư mật sách), kinh ngạc phát hiện sách bên trong ghi chép, dĩ nhiên toàn bộ quay chung quanh một cái liên quan với cái đại lục này bên trên duy nhất ngự trị ở sản bản giá bên trên thần bí nghề nghiệp —— phù sư.

Liên quan với phù sư, Mục Dục từng ở một ít tương quan thư tịch bên trên lật xem quá, nhưng ghi chép vô cùng qua loa, vẻn vẹn rất ít vài nét bút mạng quá. Bởi vì phù sư là trên đại lục một cái thấp phần thần bí khó lường nghề nghiệp, thường thường đều là thần long thấy đầu mà không thấy đuôi. Hơn nữa

số lượng cực nhỏ, khả năng toàn bộ đại lục phù sư gộp lại, nhân số khả năng còn chưa vượt qua Yêu Vũ công đoàn toàn bộ sản bản giả.

Nhưng tuy rằng số lượng cực nhỏ, có thể mỗi một tên phù sư thực lực đều cực kỳ khủng bố, liền ngay cả một tên cấp thấp nhất phù sư thực tế sức chiến đấu, đều có thể chống đỡ được một toà cấp D sản bản giả công đoàn toàn bộ sức chiến đấu. Vì lẽ đó phù sư ở đại lục bên trên vô cùng nổi tiếng, dù cho là một tên cấp thấp nhất phù sư, đều sẽ phải chịu vô số công đoàn mời chào, trong đó không thiếu cấp A công đoàn, hơn nữa là không tiếc bất cứ giá nào.

Phù sư phương thức tác chiến cùng sản bản giả tuyệt nhiên không giống, là dựa vào chính mình sáng tác các loại mạnh mẽ hồn phù cùng sử dụng tác chiến. Có thể tưởng tượng, một tên mang theo khổng lồ số lượng hồn phù phù sư, lực phá hoại sẽ có bao nhiêu đáng sợ. Cái này cũng là phù sư sở dĩ mạnh mẽ như vậy nguyên nhân vị trí.

Mục Dục trước mắt bộ xương khô này, càng thình lình chính là một tên phù sư. Hiện tại, phòng chừng cũng chỉ có thể lấy sóng to gió lớn còn hình dung Mục Dục tâm tình.

Bạn đang đọc truyện *Sản Bản Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Phù Sư

Mục Dục khoanh chân ngồi ở bên trong hang núi, tập trung tinh thần lật xem trong tay (Phù Sư mật sách). Từ lúc Mục Dục mới từ thư tịch bên trong hiểu được đến Phù Sư nghề nghiệp này sau khi, hẳn cũng đã đối với Phù Sư sản sinh hứng thú nồng hậu, thế nhưng làm sao thư bên trong ghi chép đã ít lại càng ít, bên người lại không một người thông hiểu, Mục Dục liền vẫn không có cơ hội thâm nhập đi tìm hiểu Phù Sư. Ngày hôm nay, Mục Dục cuối cùng cũng coi như là nhặt được trong truyền thuyết "Thiên hàng đĩa bánh", vẫn là hiếm thấy "Phù Sư" hiếm.

Sách bên trong ghi chép, muốn trở thành một tên Phù Sư, vượt qua người thường gấp mười lần trở lên lực lượng tinh thần, là trở thành Phù Sư yêu cầu cơ bản nhất. Nói cách khác, một tên sản bản giả muốn trở thành Phù Sư, như vậy hẳn Hồn Thức ít nhất phải so với tầm thường sản bản giả mạnh hơn gấp mười lần. Đan chỉ cần điểm này, cũng đủ để cho vô số sản bản giả vọng mà dừng lại.

Ngoại trừ cơ bản nhất lực lượng tinh thần, còn cần có đối với lực lượng tinh thần cùng dị hồn lực lượng cực hạn tinh tế điều khiển lực, tâm như giăng cổ, bất động như núi mạnh mẽ định lực, cùng với đối với toàn thân bộ phận cùng tự thân khí tức trời sinh năng lực nhận biết.

Này cực kỳ điều kiện hà khắc, liên thúc đẩy Phù Sư ở đại lục bên trên cực kỳ ít ỏi cục diện.

Phù Sư "công tác", chính là dựa vào sáng tác đủ loại kiểu dáng Hồn Phù nhắc tới cung chính mình chiến đấu sử dụng. Luyện chế Hồn Phù phương thức liền đem cùng Hồn Phù phương pháp phối chế tương xứng hợp tư liệu sống đề vào lò trong đỉnh luyện thành phù dịch, sau đó lấy dị hồn lực lượng ngưng tụ với đầu ngón tay làm lực lượng tinh thần truyền mỗi giới, đem luyện hóa thành phù dịch sáng tác đến trống không Hồn Phù bên trên. Toàn bộ chế tạo bùa trong quá trình, nếu là luyện hóa cùng sáng tác trong lúc đó thời gian cách xa nhau quá lâu, thì sẽ tạo thành phù dịch làm lạnh biến thành phế dịch. Nếu là sáng tác quá trình không cách nào nhanh như chớp làm liền một mạch, mặc dù là miễn cưỡng hoàn thành chế tạo bùa, cũng chỉ là một tấm không hề tác dụng trang giấy.

Hồn Phù chủng loại, đại thể chia làm năm loại, hồn kỹ phù, cường hóa phù, khống chế phù, được phù cùng với truyền tống phù, mỗi loại Hồn Phù đều có thuộc về nó đối lập tác dụng.

Hồn kỹ phù, tên như ý nghĩa chính là sao chép các loại hung thủ hồn kỹ Hồn Phù, có thể dựa vào tiêu hao hồn kỹ phù phát sinh cùng với đối ứng với nhau hồn kỹ. Hồn kỹ phù là không phù bên trong cường đại nhất, nhưng cũng là trên thị trường hiếm thấy nhất Hồn Phù, bởi vì hồn kỹ phù là năm phù bên trong khó nhất chế thành một loại.

Cường hóa phù, chính là dựa vào Hồn Phù đến ngăn ngừa tăng cường tự thân dị hồn lực lượng hoặc là hồn kỹ sức mạnh, cao cấp cường hóa phù thậm chí có thể đem sản bản giả dị hồn lực lượng ròng rã tăng lên một cái đại giai.

Khống chế phù, nhưng là có thể lấy Hồn Phù khiến hồn kỹ phụ gia các loại khống chế loại hiệu quả, tỷ như ma túy, định thân, kịch độc các loại. Nếu như có thể thông thạo vận dụng khống chế phù, sản bản giả năng lực thực chiến hoàn toàn có thể lấy cấp số nhân tăng trưởng.

Được phù, nhưng là năng lực người sử dụng cung cấp nhất định trị liệu thương thế, hồi phục dị hồn lực lượng hiệu quả. Có người nói cao cấp được phù thậm chí có thể cải tử hoàn sinh.

Truyền tống phù, là năm phù bên trong cấp thấp nhất một loại Hồn Phù, cũng là so ra sáng tác đơn giản nhất Hồn Phù. Tác dụng của nó chỉ có một cái, truyền tống. Thế nhưng này truyền tống định nghĩa cũng không phải bình thường truyền tống, mà là không định vị truyền tống. Nói cách khác chính là

không biết sẽ bị truyền tống đến nơi nào, cũng không biết sẽ bị truyền tống bao xa, bình thường đều là đem ra chạy mệnh dùng.

Mục Dục về suy nghĩ một chút, trước Mộc Nguyên vô cùng có khả năng là dùng truyền tống phù cứu chính mình, đem chính mình truyền tống đến nơi này. Bất quá Mục Dục cũng không có quá nhiều suy nghĩ, kế tục lật xem trong tay (Phù Sư mật sách).

Dựa theo Hồn Phù chủng loại cùng cường độ, chia làm vừa đến cửu phẩm. Tuy rằng trên lý thuyết là có chín cái cấp bậc, thế nhưng lục phẩm trở lên Hồn Phù nhưng từ chưa đang đầu giả hành, thị trường bên trên từng xuất hiện.

Mỗi tên Phù Sư căn cứ tự thân chế tạo bùa cấp bậc cao nhất, chia làm sơ, sơ, tông, thiên, thần ẩn cấp sáu. Cùng Hồn Phù cấp bậc như thế, trên lý thuyết có cấp sáu, thế nhưng có ghi chép cao giai nhất cấp Phù Sư, là một tên giai Phù Sư. Đương nhiên, đại lục bên trên có tồn tại hay không so với giai Phù Sư cao cấp hơn Phù Sư, ai cũng không thể vọng kết luận.

Mục Dục chậm rãi thả tay xuống bên trong (Phù Sư mật sách), hơi thở một cái khí, sách bên trong đối với Phù Sư nghề nghiệp giải thích, liền tới đây mới thôi, sau đó ghi chép nhưng là chế tạo bùa phương pháp cùng với các loại Hồn Phù chế tạo bùa phương pháp phối chế, từ hồn kỹ phù đến truyền tống phù, từ nhất phẩm đến tam phẩm, chủng loại đa dạng.

Mục Dục hai mắt kỳ quang toả sáng, này bản (Phù Sư mật sách), không thể nghi ngờ là đem Mục Dục mang vào một cái hoàn toàn xa lạ nhưng mới mẻ độc đáo cực kỳ thế giới.

"Trở thành một tên Phù Sư" ý nghĩ, ở Mục Dục trong lòng dần dần nảy sinh. Hiện tại, nếu như có những người khác biết Mục Dục ý nghĩ này, một phần trăm ngàn sẽ cho rằng Mục Dục điên rồi.

"Trở thành một tên Phù Sư" cái này khái niệm, đối với phổ thông sản bản giả hoặc người bình thường tới nói, khả năng là nói mơ giữa ban ngày. Nhưng đối với bây giờ Mục Dục tới nói, lại có vẻ đơn giản rất nhiều.

Số một, Mục Dục nắm giữ chỉ có sản bản tông trở lên cường giả mới có thể nắm giữ hình ảnh Hồn Thức, lực lượng tinh thần phương diện tất nhiên là so với tầm thường sản bản giả mạnh hơn không chỉ gấp mười lần, trở thành Phù Sư trụ cột nhất điều kiện cũng đã tự sụp đổ.

Thứ hai, Mục Dục một khi tiến vào Ma Khí Chi Thể, đối với dị hồn lực lượng, lực lượng tinh thần thao túng, đối với thân thể bộ phận cùng với tự thân khí tức cảm ứng trình độ đều sẽ tăng lên đến cực hạn.

Đệ tam, cái này trừ trong nhãn bao hàm bảo tàng, giá trị không thể đo đếm, Mục Dục tiền kỳ chế tạo bùa cần thiết phí dụng đối với này số tiền lớn đến nói không lại chỉ là một điểm nhỏ của tăng băng chìm.

Cứ như vậy, Phù Sư cái này đối với người thường có vẻ cao cao không thể với tới tồn tại đối với Mục Dục nhưng hoàn toàn có thể được xưng là là do ni đóng giày. Đây cõi lòng kích động như thế cực kỳ tâm tình, Mục Dục cảm xúc dâng trào, ngậm nước cắn một chỗ. Nhưng sau đó Mục Dục cũng bình phục rơi xuống tâm tình của chính mình, về mặt trở nên hơi nghiêm nghị.

Trở thành Phù Sư, không chỉ chi là bởi vì điều kiện trên hết sức thích hợp, mà càng trọng yếu hơn chính là hiện nay chính mình vị trí tình thế, khiến cho chính mình không thể không trở thành Phù Sư.

Bởi vì hiện tại ở Mục Dục trước ngăn cản một toà cự phong, cái kia chính là Yêu Thuần. Chính mình đỡ lấy Yêu Thuần cá cược, hiện tại Mục Dục đã là có gia không thể trở về. Chỉ ít ở chính mình có đầy đủ, có thể đánh bại Yêu Thuần thực lực trước, cũng không có cách nào trở lại Đồ Kỳ thành, trở lại Yêu Vũ. Nếu như lấy chính mình thực lực bây giờ trở lại Đồ Kỳ thành, Mục Dục không hoài nghi chút nào Yêu Thuần sẽ trực tiếp ném một cái Yêu Nguyệt chém giết tới.

Huống chi, còn ở Yêu Vũ công đoàn bên trong Hoàng Sanh Sanh cũng nằm ở một cái vô cùng tình cảnh nguy hiểm, nàng người mang thượng cổ dị hồn sự tình giấu được nhất thời, không che giấu nổi một đời. Bằng Yêu Thuần đầu óc, cùng với hần thủ đoạn tàn nhẫn, Mục Dục tin tưởng không tới bao lâu sự tình sẽ bại lộ. Đến thời điểm, e sợ vẹn vẹn chỉ dựa vào Mộc Nguyên một tên sản bản tông khó có thể đỡ Yêu Thuần cùng Liệt Tâm liên thủ, đến lúc đó sự tình trở nên đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Vì lẽ đó, Mục Dục hiện tại nhất định phải trong khoảng thời gian ngắn nhanh chóng tăng lên thực lực của chính mình, chí ít, ứng có thể ở Yêu Thuần thủ hạ tự vệ thực lực. Bởi vậy trở thành Phù Sư, là đối với Mục Dục tới nói một cái tốt nhất đường tắt, cũng là Mục Dục sau này đối địch mạnh mẽ trợ lực.

Mục Dục cầm trong tay (Phù Sư mật sách) thu hồi trừ trong nhãn, sau đó đi tới cái kia tang dịch hài cốt trước, hướng về phía tang dịch chậm rãi quỳ xuống.

"Tang Dịch tiền bối, văn bối bản vô tâm quấy rối ngài an dưỡng, đúng là bất đắc dĩ. Văn bối hiện tại thân ở thời khắc nguy nan, xin tha thứ văn bối lấy đi ngài trừ giới, văn bối đáp ứng ngài, như văn bối trở thành Phù Sư, định sẽ không yếu đi ngài danh tiếng."

Dứt lời, Mục Dục liền hướng về tang dịch liền chụp ba cái dập đầu. Tang dịch lưu lại tất cả những thứ này, không thể nghi ngờ là cho Mục Dục to lớn trợ giúp, hơn nữa cái kia bản (Phù Sư mật sách) cũng là Mục Dục Phù Sư trên đường chỉ rõ đường. Mặc kệ tang dịch có hay không biết được đồng ý, thế nhưng Mục Dục đã là đem tang dịch coi là sư phụ của chính mình bình thường tới đối xử.

Nơi này đến tốt cùng là nơi nào? Đi ra sơn động sau khi, đây chính là hiện nay quán quanh ở Mục Dục trong lòng vấn đề duy nhất.

Lúc trước, Mục Dục ở bên trong hang núi qua loa mà đem tang dịch hài cốt chôn xuống đất, cũng coi như lập cái Y Quan trùng. Sau đó Mục Dục liền từ từ trong nhãn lấy ra một tấm nhất phẩm đường Hồn Phù cùng một tấm nhất phẩm lưu thông máu phù, dùng để chữa trị trên người chính mình thương thế.

Hồn Phù cách dùng, (Phù Sư mật sách) trên cũng có nhắc tới, chỉ dùng truyền vào cực kỳ vì lượng dị hồn lực lượng là có thể gửi đi Hồn Phù. Sau khi Mục Dục liền đi ra cái huyết động kia, tiếp theo liền phát hiện mình lại thân ở một toà trong rừng rậm.

Bắt quá lệnh Mục Dục tặc lưỡi chính là, vèn vèn chỉ là hai tấm nhất phẩm dược phù, thương thể của chính mình cũng đã khôi phục hơn nửa, dùng hết dị hồn lực lượng cũng khôi phục bảy, tám phần mười. Nếu như là cái kia cao cấp hơn dược phù, chữa trị năng lực lại sẽ làm sao không bỏ? Hiện tại, Mục Dục bắt đầu từ từ tin tưởng mật sách trên nói tới cấp cao dược phù có thể làm người chết sống lại.

Đi ở có chút trơn trượt trong rừng thạch trên đường, bốn phía tất cả cảnh vật cũng làm cho Mục Dục cảm giác vô cùng xa lạ, cũng không giống như là Đồ Kỳ thành chu vi rừng rậm. Lẽ nào Mộc Nguyên một cái truyền tông phù đem mình truyền ra mười vạn tám ngàn dặm hay sao?

Dứt bỏ những này không nói, bên trong vùng rừng rậm đầu mùa xuân cảnh sắc, âm dung ánh mặt trời nhưng là để Mục Dục phi thường hưởng thụ. Nhẹ nhàng hít một hơi, trong suốt sạch sẽ không khí phảng phất có thể rửa sạch xoang mũi cùng phổi bên trong tất cả dơ bẩn. Tuy rằng Đồ Kỳ thành bốn phía cũng không có thiếu rừng rậm, nhưng là bên trong tràn ngập càng nhiều, là gay mũi máu tanh cùng làm người buồn nôn mùi hôi. Đồ Kỳ trong thành liền càng không cần phải nói, kinh tế sum xuê mang đến tất nhiên là thể lực cùng hơi tiền vị cùng với sản phẩm giả cùng sản phẩm giả, công đoàn cùng công đoàn trong lúc đó câu tâm đầu giác khóe thuốc súng khí tức.

Hiếm thấy khi hưởng thụ ngắm cảnh thiên nhiên, đúng là để Mục Dục quên đi một tia ưu phiền không cam lòng.

Bắt quá sau khi hưởng thụ, hẳn phải đi con đường nào, như trước để Mục Dục phiền lòng. Lấy chính mình hiện tại tình hình, về Yêu Vũ là căn bản không thể, mắt nhìn chăm chăm Yêu Thuần lúc nào cũng có thể giết mình. Quan trọng hơn chính là, chính mình hoàn toàn không biết vùng rừng rậm này vị trí nơi nào, không biết lối ra : mở miệng vào miệng : lối vào thì càng thêm không dám đi loạn. Một khi không cẩn thận tiến vào một số cấp cao hung thú lãnh địa, cái kia chỉ có một con đường chết.

Hơn nữa, nơi này cũng không có một chỗ có thể để cho chính mình an tâm chế tạo bùa tu luyện Phù Sư nơi

Sau đó Mục Dục tay trái trừ giới vết trắng lóe lên, một tấm Hồn Phù liền xuất hiện ở Mục Dục trong tay.

"Chẳng lẽ còn phải dùng cái này?" Mục Dục phiết khóe miệng, bắt đầu nhìn trên tay Hồn Phù, này chính là một tấm nhất phẩm truyền tông phù. Nếu như thực ở không có cách nào, Mục Dục cũng chỉ có thể sử dụng tấm này không biết sẽ bị truyền tông đi nơi nào truyền tông phù. Lúc trước hẳn cũng kiểm lại một chút trừ trong nhãn Hồn Phù, cái khác Hồn Phù trước tiên không nói, chỉ cần truyền tông phù thì có gần trăm trương, Mục Dục cảm giác mình coi như nhân phẩm lại kém, cũng đều sẽ có một tấm để hẳn truyền tông đến một cái nơi có người đi.

Trải qua Mục Dục "đắc đo suy nghĩ" bên dưới, rốt cục vẫn là quyết định sử dụng truyền tông phù trong tay.

"A!" Ngay khi Mục Dục dự định thôi thúc dị hồn lực lượng phát động truyền tông phù một sát na kia, cách đó không xa bỗng vang lên một tiếng nữ sinh rít gào để Mục Dục đột nhiên cả kinh, suýt chút nữa cầm trong tay truyền tông phù cho dọa rơi mất.

"Nơi này lại có thể có người?" Mục Dục trong lòng kinh ngạc, nhìn một chút trong tay suýt chút nữa bay đi truyền tông phù, quả đoán ném vào trứ trong nhãn, một mạch chạy về phía âm thanh truyền tới.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Lam Hỏa Tích

"Chuyện gì thế này, tại sao ở đây sẽ có Lam Hỏa Tích?" Một tên một con màu xanh sẫm tóc ngắn tuấn tú thiếu niên tỏ rõ vẻ kinh ngạc nhìn phía trước, trong ánh mắt hơi có một tia sợ hãi. Mà bên cạnh hắn, thì lại đứng một tên mặc phát, mang theo kính mắt có vẻ hơi đáng vẻ thư sinh thiếu niên cùng với mái tóc dài màu nâu, tướng mạo luôn vui vẻ đáng yêu thiếu nữ. Mặc phát thiếu niên cũng là kinh ngạc nhìn về phía trước, mà tông phát thiếu nữ, thì lại đã sợ đến trốn đến tóc lục thiếu niên phía sau, chặt chẽ cầm lấy tóc lục thiếu niên cánh tay, thế nhưng ánh mắt lại còn thỉnh thoảng dò ra đến.

Mà ở ba người này trước, thì lại nằm rạp một con to lớn màu xanh lục Bò Sát. Bò Sát trên lưng cùng đuôi trên đều liêu lỉnh nhàn nhạp ngọn lửa màu đỏ thắm, trong miệng lưỡi đỏ gấp gấp phun ra, đều là xích hai con người màu đỏ chặt chẽ nhìn phía trước ba người, đầy rẫy nồng đậm địch ý.

Này con bốc hỏa Bò Sát, tên là Lam Hỏa Tích, làm người giai hung thú. Tuy rằng chỉ là cấp thấp nhất nhân cấp, có thể Lam Hỏa Tích thực lực nhưng không chút nào thí với một tên sản phẩm cường giả, đặc biệt là nó cái kia một thân vảy giáp, không phải sản phẩm cường giả không cách nào đánh tan. Hơn nữa Lam Hỏa Tích thiên tính lĩnh vực ý thức cực cường, chỉ cần có người xông vào nó lĩnh vực phạm vi, coi như thực lực đối phương cao hơn chính mình, nó cũng sẽ vẫn chém giết đến một bờ hơi tại, không chết không thôi.

Mặc phát thiếu niên đẩy một cái con mắt, một mặt ngược nghịu nói: "Phòng chừng chúng ta là xông vào này Lam Hỏa Tích phạm vi thể lực, lần này phiền phức."

"Không chỉ như này, này con Lam Hỏa Tích tựa hồ còn ở sinh dục kỳ." Tóc lục thiếu niên nhìn Lam Hỏa Tích hơi phồng lên bụng, biểu hiện càng thêm khó coi lên. Ở vào sinh dục kỳ Lam Hỏa Tích, tính khí là táo bạo nhất một cái thời khắc.

"Vậy chúng ta trốn đi." Tông phát thiếu nữ kéo kéo tóc lục thiếu niên ống tay áo, nhúc nhúc địa đạo.

"Đây không có khả năng lắm." Tóc lục thiếu niên hai con mắt nhìn chòng chọc vào Lam Hỏa Tích đặt ngọn lửa màu đỏ thắm khoe miệng.

Đúng như dự đoán, sau một khắc, Lam Hỏa Tích miệng máu khai trương, một đoàn màu đỏ thắm quả cầu lửa bùng phun về phía ba người, mang theo một mảnh nhàn nhạt đốm lửa.

"Tránh mau!" Tóc lục thiếu niên quyết định thật nhanh, bên cạnh hai người cũng là không chút do dự, ba người thân hình nhất thời hướng về ba cái phương hướng khác nhau lên ra ngoài.

"Oanh." Màu đỏ thắm quả cầu lửa vỡ hệt, rơi vào thổ địa bên trên, nhất thời nổ tung một cái rộng mở hang lớn, cháy đen một mảnh.

"Thật mạnh lực phá hoại..." Tóc lục thiếu niên trong lòng cả kinh, cũng không dám chậm trễ chút nào, trong cơ thể dị hồn lực lượng bỗng thôi thúc.

"Đình!" Tóc lục thiếu niên hai mắt co rút lại, nương theo quát to một tiếng, màu trắng bạc sấm sét trong nháy mắt từ thiếu niên trong cơ thể dâng lên mà ra, khác nào một tầng áo giáp bình thường bám vào thiếu niên trên người. Hai viên nhạ hồn châu màu xanh lam nhập vào cơ thể mà ra, tên này tóc lục thiếu niên, rõ ràng là một tên săn bắn linh cường giả.

"Sấm sét lạc!" Tóc lục thiếu niên thân hình bỗng nhiên vọt ra ngoài, trong miệng hét lớn một tiếng, đệ nhất hồn châu ánh sáng mãnh liệt, sau một khắc, Lam Hỏa Tích trên đỉnh đầu, mấy đạo màu trắng bạc sấm sét đột nhiên rơi xuống.

"Hống!" Lam Hỏa Tích nổi giận gầm lên một tiếng, phần lưng bỗng nhiên cùng lên, trên lưng vẩy giáp khác nào một trăm cái mũi nhọn giống như từng mảnh từng mảnh đứng vững mà lên, bạch lôi rơi vào cái kia lần đâm bên trên, càng đạo đạo vỡ vụn, không có hiệu quả chút nào.

"Nộ lôi quyền!" Thấy mình đệ nhất Hồn Kỳ đối với Lam Hỏa Tích vô hiệu, tóc lục thiếu niên cũng không có một chút nào hoảng loạn, dị hồn lực lượng thôi thúc, đệ nhị hồn châu sáng lên, thiếu niên cái kia toàn thân bạch lôi hết mức trong nháy mắt ngưng tụ đến tay phải của hắn bên trên, phảng phất cánh tay khải. Hướng về Lam Hỏa Tích đầu không chút do dự mà oanh đi tới.

"Ầm!" Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, tóc lục thiếu niên lôi quyền mạnh mẽ nện ở phản ứng tri độn khờ Lam Hỏa Tích đầu lâu bên trên, trong phút chốc bạch lôi tung toé, phát sinh từng trận chói tai réo vang. Lam Hỏa Tích chớp mắt chịu đến như nước thủy triều giống như mạnh mẽ, rên lên một tiếng, từ chi nhất thời thật sâu rơi vào thổ địa bên trong.

"Cứng quá vầy giáp." Tóc lục thiếu niên chỉ cảm giác nắm đầm phải của chính mình phảng phất đánh vào một khối thiết bản bên trên giống như vậy, không cách nào lại đánh vào nửa tắc, mà quyền dưới vầy giáp liền ngay cả nhỏ bé vết nứt đều chưa từng xuất hiện, vền vẹn chỉ để lại một đạo nhọt nhọt bạch ngân.

"Không phải săn bắn đem cường giả không cách nào đánh tan, quả nhiên không phải không có lửa mà lại có khói." Tóc lục thiếu niên đáy lòng âm thầm kinh ngạc, hẳn biết được sức mạnh của chính mình, chính mình toàn lực một quyền liền ngay cả một gốc cây mười người vây quanh cự mộc cũng có thể trong nháy mắt oanh thành vụn gỗ, Lam Hỏa Tích vầy giáp cứng rắn độ có thể thấy được chút ít.

"Hống!" Lam Hỏa Tích cũng không có để cho tóc lục thiếu niên quá nhiều tiêu hóa kinh ngạc thời gian, nương theo nộ quát một tiếng, phía sau một cái che kín lần đâm cự vĩ bỗng hướng về tóc lục thiếu niên quét tới.

"Gấp tợ nhện!" Đang lúc này, một bên đứng yên mặc phát thiếu niên bỗng hét lớn, sau lưng y vật đột nhiên xé rách, chui ra bốn đôi ám tử nhỏ dài dử tợn chân nhện, bốn đôi chân nhện mũi nhọn trong nháy mắt phun ra tám đạo màu nhũ bạch tơ nhện, thật chặt quấn quanh lên Lam Hỏa Tích lấy phá không tư thế quét tới cự vĩ. Thế nhưng tám đạo tinh tế tơ nhện hoàn toàn không thể chống đỡ được cự vĩ sức mạnh khổng lồ, trong phút chốc gãy vỡ ra. Nhưng tóc lục thiếu niên dựa vào trong giây lát này chậm chạp, thân hình lập tức lên ra ngoài, cự vĩ nhất thời quét cái không.

"Ca, ngươi không sao chứ?" Tông phát thiếu nữ vội vàng vọt đến tóc lục thiếu niên bên người, hỏi vội. Mà mặc phát thiếu niên cũng là thu lại chân nhện, tinh ở trần chậm rãi đi tới tóc lục thiếu niên bên người, một viên nhạ hồn châu màu xanh lam chậm rãi trôi nổi ở tại bên cạnh người.

Tóc lục thiếu niên lắc lắc đầu, nhìn một chút trước mặt mặt lộ vẻ dử tợn sắc mặt giận dữ Lam Hỏa Tích, lại nhìn một chút bên người mặc phát thiếu niên, cau mày nói: "Ta không có chuyện gì, thế nhưng ta Hồn Kỳ cùng a hành Hồn Kỳ đối với nó không có một chút nào hiệu quả."

Lam Hỏa Tích cái kia một thân vầy giáp, liền phảng phất là một tầng trời nhiên vật cách điện, hoàn toàn miễn dịch tóc lục thiếu niên sấm sét. Hơn nữa cái kia một thân sánh ngang săn bắn linh man lực, cũng không phải thân là bát phẩm săn bắn sư mặc phát thiếu niên có thể làm sao.

"Để cho ta tới." Tông phát thiếu nữ một bước sai bước trước, chậm rãi thôi thúc nổi lên trong cơ thể mình dị hồn lực lượng. Dần dần, từng tia một màu phấn hồng dị hồn lực lượng từ thiếu nữ trong cơ thể thấu đi ra, quanh quẩn ở thiếu nữ bên cạnh người. Sau đó, hai cái trắng như tuyết hoàn mỹ hồ vĩ lặng yên từ thiếu nữ cổ chui ra, chậm rãi rung động. Thiếu nữ hai con mắt, cũng là hóa thành yêu dị màu phấn hồng, sống sờ sờ một con đẹp đẽ đáng yêu hai đuôi cáo trắng.

Sau một khắc, một lam một đỏ hai viên hồn châu lặng yên hiện lên ở thiếu nữ bên người. Tên này dung mạo kiều xảo, người hiền lành thiếu nữ, dĩ nhiên cũng là một tên sẵn sẵn linh cường giả. Càng làm cho người ta kinh ngạc chính là, tên thiếu nữ này đệ nhị hồn châu dĩ nhiên là một viên màu đỏ linh giai hồn châu.

"Tiểu Nghiêu, chính mình cẩn thận." Thấy thiếu nữ thân thể mềm mại đã hướng về Lam Hỏa Tích vọt tới, tóc lục thiếu niên cũng là ngăn cản không kịp, chỉ có thể lớn tiếng nhắc nhở.

"Yên tâm đi." Thiếu nữ nũng nịu nở nụ cười, bên người đệ nhị hồn châu dĩ nhiên sáng lên, tám đóa dường như hoa sen giống như màu xanh lam hồ hòa liên lướt đầy lên, như mọi người vờn quanh giống như quay chung quanh thiếu nữ.

"Tiểu Bò Sát, cẩn thận nha, tỷ tỷ cũng không có như vậy ôn nhu." Một đóa hồ hòa, khác nào âm phù bình thường lặng yên được với thiếu nữ bạch ngọc xanh miết ngón tay bên trên, thiếu nữ con người cũng bị nhuộm đậm lên một tầng yêu dị lam mạc.

"Hồng!" Lúc trước tóc lục thiếu niên công kích triệt để làm tức giận Lam Hỏa Tích, trên người vẩy giáp từng chiếc đứng sừng sững, khác nào một con to lớn con nhím. Lam Hỏa Tích miệng máu khai trương, liên tiếp mấy viên màu đỏ thấm qua cầu lửa đoạt khẩu mà ra, thổ hướng về phía thiếu nữ.

Thiếu nữ tay ngọc vung lên, quán quanh ở bên cạnh tám đóa lam hồ hòa liên nhất thời tiến lên nghênh tiếp, chỉ nghe liên tiếp ầm ầm, nhất thời bùng lên vô số hồng lam đan xen hòa vụ.

"Hò Mị Ảnh..." Thiếu nữ trong miệng lẩm bầm một tiếng, cả người chậm rãi trở nên trở nên mờ ảo. Sau một khắc thiếu nữ lác mình mà ra, quay chung quanh Lam Hỏa Tích thân thể khổng lồ cấp tốc di động, mang theo vô số trùng điệp bóng mờ.

Lam Hỏa Tích giờ lên đầu lâu to lớn công kênh nhìn quanh bốn phía cái kia vô số thật giả khó phân biệt bóng mờ, khản đón lấy, Lam Hỏa Tích trên người vẩy giáp lục mang mãnh liệt, sau một khắc, phảng phất vô số mũi tên bình thường bắn nhanh ra, xuyên thủng cái kia hàng trăm hàng ngàn thiếu nữ bóng mờ.

"Bỏ Bò Sát, ta ở người mặt trên đây." Thiếu nữ kiều ảnh lặng yên xuất hiện ở Lam Hỏa Tích trên đỉnh đầu, chỉ một thoáng, tám đóa lam hồ hòa liên như thiên thạch giống như rơi thẳng mà xuống, rơi vào Lam Hỏa Tích thân thể bên trên.

Lam Hỏa Tích cái kia một thân liền tóc lục thiếu niên nộ lời quyền đều không thể thương tổn nửa phần vẩy giáp, càng bị này lam hồ hòa liên nổ đến từng mảnh từng mảnh vỡ vụn tung toé. Có mấy đóa lam hồ hòa liên rơi vào trên mặt đất, trong phút chốc bụi mù nổi lên bốn phía, như thổ long bay vút.

Bởi vậy liền có thể thấy được, cái kia linh giai Hồn Kỹ uy lực cực lớn, hoàn toàn không phải người kia giai Hồn Kỹ có thể sánh ngang.

Thiếu nữ mũi chân điểm, khinh nhiên rơi vào hai tên thiếu niên trước người, vỗ vỗ hai tay, xinh đẹp nở nụ cười: "Quyết định."

Khi (làm) bụi mù tản đi, cái kia Lam Hỏa Tích thân thể dĩ nhiên hoàn toàn biến mất không còn tăm tích, chỉ để lại từng mảnh từng mảnh đã cháy đen tan nát vẩy giáp cùng với cái kia bị lam hồ hòa liên khảo cây cỏ tận khô, tương tự cháy đen cực kỳ hổ to.

Nhìn cảnh tượng trước mắt, hai tên thiếu niên nhìn nhau, dồn dập yết từng ngụm từng ngụm nước. Bọn họ không hoài nghi chút nào nếu như mình có một điểm nhạ cô nải nải này không cao hứng, ngay lập tức sẽ biến thành cùng trước mắt này bị nổ đến hóa thành tro tàn Lam Hỏa Tích như thế.

"Được rồi, chúng ta tăng nhanh bước chân đi, nếu như đến tối còn không cách nào đến để đồ, bằng thực lực của chúng ta ở bên trong vùng rừng rậm này qua đêm sẽ vô cùng nguy hiểm." Tóc lục thiếu niên từ trong gói hàng lấy ra một bộ y phục, đưa cho ở trần mặc phát thiếu niên.

Một khi đến buổi tối, bên trong vùng rừng rậm hung thú đều sẽ lượng lớn qua lại, vèn vèn chỉ là một con nhân cấp Lam Hỏa Tích, cũng đã để bọn họ khó mà ứng phó được. Nếu là xuất hiện linh giai trở lên hung thú, như vậy đều sẽ đối với bọn họ ba người này tạo thành trí mạng uy hiếp.

Ngay khi ba người thoáng thở phào một hơi đồng thời, một tiếng đủ để xuyên qua phía chân trời nặng nề rống to nhất thời từ ba người trên đỉnh đầu truyền đến, chỉ một thoáng trùng điệp kinh phi, chạc cây run rẩy. Từng trận tất tót tiếng vang bên trong, còn chen lẫn tiếng đập cánh thanh, quanh quẩn ở ba người bên tai.

Ba người đồng thời hướng về đỉnh đầu nhìn tới, chỉ thấy một con toàn thân cháy đen, miệng mào xích hóa, lưng mọc một đôi nửa trong suốt cánh thịt to lớn Bò Sát chính đập cánh bay lượn ở giữa không trung. Ba người nhìn chăm chú tế coi, càng phát hiện này Bò Sát thành linh chính là lúc trước con kia Lam Hỏa Tích.

"Lam Hỏa Tích, dĩ nhiên... Lên cấp rồi!." Mặc phát thiếu niên hô to gay go, lúc trước này con Lam Hỏa Tích, dĩ nhiên ở thiếu nữ hung hăng công kích bên dưới, mà xui quý khiến lên level đến linh giai. Mà hiện tại nó, cũng đã không thể gọi là Lam Hỏa Tích, mà là linh giai hung thú —— Xích Viêm Dực Tích.

"Lần này nguy rồi..." Tóc lục thiếu niên trong lòng cảm giác nặng nề, Lam Hỏa Tích đột nhiên lên level đến linh giai hung thú Xích Viêm Dực Tích, đây là bọn hắn sở liệu không kịp. Hơn nữa thân là linh giai hung thú Xích Viêm Dực Tích, đã hoàn toàn vượt xa ra ba người bọn họ có thể chiến bên trong phạm vi. Tuy rằng nhân cấp cao cấp cùng linh giai chỉ có cách một tia, nhưng thực lực có thể nói chừng như vân nề.

Xích Viêm Dực Tích thu lại cánh thịt, nặng nề rơi xuống ba người trước, dưới chân đại địa đều phảng phất vì đó run lên. Xích Viêm Dực Tích cái kia thân thể cao lớn càng bắt đầu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được cấp tốc bành trướng ra, cái kia một thân đã cháy đen vẩy giáp rốt cục không chịu nổi, bắt đầu xé rách bóc ra, lộ ra dưới hiện ra nhân nhạt thanh mang mới tinh vẩy giáp. Bởi Bò Sát loại hung thú trên bản chất thuộc về cấp thấp á loài rồng, bây giờ hoàn thành lột da Xích Viêm Dực Tích, nhìn qua liền càng như là một con lưng mọc hai cánh đại long.

"Hồng!" Xích Viêm Dực Tích nổi giận gầm lên một tiếng, xích phùng trong lúc đó tràn ra từng tia từng tia bệnh trùng to, sau một khắc, một đạo gàn như sền sệt màu da cam hoá tuyến tự Xích Viêm Dực Tích trong miệng bắn nhanh ra, thẳng tắp xạ hướng về phía trước ba tên nhân loại. Cái kia hoá tuyến đủ như một tia chớp xẹt qua giống như vậy, tốc độ nhanh đến ba người còn hoàn toàn không có phản ứng thời khắc, cũng đã ép thẳng tới trước người. Cái kia cực nóng nhiệt độ cao, chỗ đi qua đều sục sủi, hóa thành từng mảnh từng mảnh tro tàn.

"Xong..."

"Mộc Thổ Phong Bích!"

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đánh giết, sức mạnh của Hồn Phù

Ngay khi ba người cho rằng chắc chắn phải chết trong nháy mắt đó, một mặt cao tới rộng năm mét đặt mấy chục mét, có tới hai mét dày tường đất bỗng từ ba người trước vụt lên từ mặt đất, ngăn ở ba người trước mặt, đạo kia cực nóng khủng bố hoá tuyến trực tiếp bị dày nặng tường đất cách trở ở bên ngoài, thổ hỏa chạm vào nhau, phát sinh từng trận nha chua tiếng xèo xèo.

"Chuyện gì xảy ra?" Ba người kinh ngạc mà nhìn trước mặt cái kia diện tường đất, hai mặt nhìn nhau.

"Ba người các người, không có bị thương chứ?" Đột nhiên, một bóng người từ tường đất bên trên nhảy xuống, rơi vào ba người trước.

Ba người nhìn nhau, lắc lắc đầu, nhưng cùng lúc trên dưới quan sát trước mặt thiếu niên. Thiếu niên này, tuổi chừng mười hai mười ba tuổi, một thân rộng lớn màu đen bó bảo, tay phải nâng lên một cây trường thương màu xanh lam. Cũng không biết người đến là địch là hữu, ba trong mắt người không hẹn mà cùng lóe qua một tia cảnh giác tâm ý.

"Đón lấy giao cho ta đi." Thiếu niên cũng không nói thêm cái gì, trường thương nằm ngang ở bên cạnh người, thân hình liền một lần nữa nhảy về tường đất bên trên.

Thiếu niên nhìn trước mặt mục dữ tợn, miệng phun bệnh trùng to Xích Viêm Dực Tích, khẽ mỉm cười, thấp giọng nói: "Người coi như ta con thứ nhất vật thí nghiệm đi."

Thiếu niên cấp tốc thôi thúc lên trong cơ thể dị hồn lực lượng, sau một khắc, vô số lam điện bỗng tự thiếu niên trong cơ thể nổi lên, khác nào lôi xà điện năng, một viên nhật hồn châu màu xanh lam lặng yên xuất hiện, trôi nổi với thiếu niên bên cạnh người.

"Săn Bắn Sư?" Ba người kinh kêu thành tiếng, cảm rơi mất một chỗ. Trước mặt gã thiếu niên này, lại vền vền chỉ là một tên Săn Bắn Sư mà thôi. Hơn nữa tốc lực thiếu niên căn cứ hẳn thả ra dị hồn lực lượng để phán đoán, thiếu niên này đại khái chỉ có tam phẩm Săn Bắn Sư khoảng chừng : trái phải.

Lẽ nào thiếu niên này muốn lấy tam phẩm Săn Bắn Sư thực lực đi đối kháng linh giai Xích Viêm Dực Tích? Một cái đáng sợ ý nghĩ đồng thời từ ba người trong đầu nảy ra ngoài.

Ở ba trong mắt người không tự lượng sức gã thiếu niên này thiếu niên, chính là Mục Dục.

Lúc trước Mục Dục ở trong rừng nghe được cái kia rít lên một tiếng sau khi, lập tức bay nhanh đến nơi này, liền nhìn thấy trước ba người đối chiến Lam Hóa Tích một màn. Nguyên bản Mục Dục là dự định các loại (chò) ba người triệt để đánh bại Lam Hóa Tích sau khi trở ra ủy hỏi một chút đề hồi lộ cái gì, thế nhưng thấy ba người không địch lại tấn giai sau Xích Viêm Dực Tích, khủng ba người khó giữ được tính mạng, bắt đắ dĩ liền đi ra. Cùng lúc đó, Mục Dục cũng muốn lợi dụng này con Xích Viêm Dực Tích, thử xem tang địch ở trữ trong nhãn lưu lại cái kia số lượng đồng đẳng Hồn Kỹ phù.

Hồn Kỹ phù, tên như ý nghĩa chính là sao chép hung thú Hồn Kỹ Hồn Phù. Hồn Kỹ phù chủng loại đa dạng, không giống Hồn Kỹ phù bên trong sao chép không giống cấp bậc, không cùng loại loại hung thú thiên phú Hồn Kỹ. Tỷ như lúc trước xuất hiện cái kia một đạo tường đất, liền chính là một tấm sao chép thân là linh cấp thấp cấp thổ nham mãnh Hồn Kỹ —— Mộc Thổ Phong Bích nhị phẩm Hồn Kỹ phù.

Chuyện này nhất thời để Mục Dục đau lòng không ngớt, một tấm sao chép linh giai hung thú Hồn Kỹ nhị phẩm Hồn Kỹ phù, bỏ vào phòng đấu giá, chỉ ít có thể đánh ra mấy trăm kim tệ giá trị.

Hướng chỉ này Hồn Kỹ phù, là năm loại bên trong khó khăn nhất luyện chế. Chế tác sáng tác Hồn Kỹ phù vật liệu ngoại trừ hoàn chỉnh dị thú hài cốt, hỗ trợ lẫn nhau được liệu ở ngoài, còn cần đối ứng với nhau hung thú hồn châu. Hung thú mạnh mẽ khó có thể đánh giết cố nhiên là một điểm, hơn nữa đánh

giết hung thú sau khi xuất hiện hồn châu vên vện chỉ có thể duy trì ngăn ngăn năm giây, Phù Sư cần ở năm giây bên trong đem hồn châu lấy đi hồn lực lượng đem bao vây bao bọc, điều này cần cực cường khổng chế tinh thần lực mới có thể làm được. Hơn nữa, này cấp thấp dị thú dễ tìm, tìm một con cấp cao hung thú cũng không khó, thế nhưng có đầy đủ thực lực đi đánh giết nó lại nói nghe thì dễ.

"Tam Trọng Lôi Kích!" Mục Dục hét lớn một tiếng, trong tay Cực Đình Lôi Thương ánh chớp mãnh liệt, thân hình nhất thời hóa thành một con mãnh hổ giống như vậy, hướng về trước mặt Xích Viêm Dục Tích xông lên trên.

Tam phẩm Săn Bắn Sư vượt cấp đối kháng linh giai Xích Viêm Dục Tích, đặt tại thường trên thân thể người, tựa hồ là cùng nói mơ giữa ban ngày như thế. Nhưng đối với từng lấy săn bắn đồ thực lực liên đối mặt quá song Săn Bắn Sư đao Hồ huynh đệ cùng với thực lực đạt đến săn bắn linh Minh Ảnh, thậm chí lấy Săn Bắn Sư thực lực một mình đỡ lấy thân là đỉnh cao săn bắn đem Yêu Thuần ba chiêu tiên đặt cược Mục Dục, nhưng có vẻ hơi không đáng nhắc tới.

"Hồng!" Xích Viêm Dục Tích hét lớn một tiếng, giơ lên chân trước liền đón lấy cái kia che kín lam điện Cực Đình Lôi Thương.

Tức khắc, liền nghe một tiếng nổ vang, Cực Đình Lôi Thương mũi thương trực tiếp đâm vào Xích Viêm Dục Tích đầu ngón tay bên trên, hồ quang trong nháy mắt mạng nhện giống như bốn bắn ra.

"Hồng." Xích Viêm Dục Tích lại là một tiếng gầm nhẹ, chân trước lần thứ hai phát lực, Mục Dục thân thể ở Xích Viêm Dục Tích man lực bên dưới hãy cùng một mảnh trang giấy bình thường khinh nhiên, trực tiếp bị quét đi ra ngoài.

"Thật lớn man lực." Mục Dục rơi trên mặt đất, bước chân lui nhanh, mà hậu chiêu bên trong Cực Đình Lôi Thương bỗng nhiên thâm cắm vào mặt đất, đầy đủ tha mở ra dài đến hai mét vết rách, mới miễn cưỡng ổn định thân thể của chính mình.

"Thật không hổ là linh giai hung thú." Mục Dục rút ra Cực Đình Lôi Thương hoành tại bên người, trong lòng kinh ngạc. Này Xích Viêm Dục Tích hơi hột một trào, rất đủ sức để sánh ngang Cường Phủ toàn thịnh một đôn.

"Bất quá chỉ bằng như thế điểm khí lực, còn không làm gì được ta." Mục Dục khẽ mỉm cười, sau một khắc, như thủy triều mà khí lực lượng bỗng từ trong cơ thể hần dâng trào ra, Ma Khí Chi Khai trong nháy mắt ngưng tụ, Mục Dục dị hồn lực lượng cũng thuận theo nhất thời nhanh chóng tăng vọt lên.

"Tứ phẩm Săn Bắn Sư... Ngũ phẩm Săn Bắn Sư... Lục phẩm Săn Bắn Sư... Bát phẩm Săn Bắn Sư..." Mục Dục tỉ mỉ mà cảm thụ trong cơ thể nhanh chóng kéo lên dị hồn lực lượng, cuối cùng, dị hồn lực lượng trệ đứng ở cửu phẩm Săn Bắn Sư cảnh giới.

Xem ra muốn dựa vào Ma Khí Chi Thể một lần đột phá săn bắn linh giới điểm, tự thân cấp bậc ít nhất cũng phải vượt quá ngũ phẩm Săn Bắn Sư mới có thể làm được.

"Hơi thờ thật là đáng sợ..." Tóc lục thiếu niên nhìn trước mặt dị hồn lực lượng từ tam phẩm Săn Bắn Sư bỗng tăng vọt đến cửu phẩm Săn Bắn Sư Mục Dục, trong lòng kinh hãi. Mục Dục cái kia một thân khác nào áo giáp giống như năng lượng màu đỏ thắm, cùng với toả ra đầy rẫy máu tanh giết chóc nồng nặc sát khí, lại để hần này ngũ phẩm săn bắn linh trong lòng sản sinh âm thầm sợ hãi cảm giác.

Đáng sợ như thế sát khí, phảng phất thoáng qua liền có thể chém giết mười triệu người, giờ khắc này càng xuất hiện ở trước mắt này nhìn như so với bọn họ còn muốn tuổi nhỏ trên người thiếu niên, điều này làm cho ba người khó có thể tin tưởng được chính mình nhìn thấy cảm.

Mục Dục hai mắt rừng mình, thân thể càng lấy một cái vô cùng quý dị độ cong lên ra ngoài, khác nào hành tung quý dị hồ ly, lại dường như khúc chiết uốn lượn xa vắng.

"Thân pháp thật là quý dị, hơn nữa, thật nhanh!" Tông phát thiếu nữ trong lòng kinh hãi, nàng dị hồn, là u ảnh cửu vĩ, trời sinh thân pháp quý dị, đến nỗi cho nàng đối với thân pháp của người khác bước chân có một loại cực kỳ nhạy cảm sức quan sát, thậm chí liền ngay cả săn bắn đem cường giả đều không thể tránh được hai mắt của nàng. Nhưng dù là như vậy nhạy cảm sức quan sát, dĩ nhiên hoàn toàn không có cách nào nhìn thấu thiếu niên trước mắt này bộ pháp thân hình.

Người mang thượng cổ tám đại hồn chủ Hải vì là dị hồn Mục Dục, lại há lại là này tầm thường dị hồn có thể dễ dàng nhìn thấu đây.

"Hồng..." Xích Viêm Dục Tích trong miệng khàn giọng khẽ kêu, đầu lâu chuyển động, một đôi mắt đỏ hoàn toàn không có cách nào bắt lấy Mục Dục động thái. Năm giữ cường hần phòng ngự cùng với cực cường man lực nó, phản ứng lực nhưng là cực kỳ chậm đôn chậm chạp, điều này cũng chính là nhược điểm của nó vị trí. Coi như tấn giai linh giai, cũng là không chút nào thay đổi.

"Tam Trọng Lôi Kích!" Mục Dục khẽ quát một tiếng, trong tay Cực Đình Lôi Thương nhất thời đâm ra, thẳng đến Xích Viêm Dục Tích hai mắt.

Xích Viêm Dục Tích tuy phản ứng chậm chạp, nhưng cũng cũng không có nghĩa là ngồi chờ chết, sau đó sau lưng hai cánh bỗng khai triển, bỗng nhiên đập cánh, thân thể cao lớn nhất thời bay lên. Tiếp theo Xích Viêm Dục Tích miệng lớn khai trương, xích viêm hỏa tuyến trong nháy mắt phụt lên mà ra, tốc độ cực nhanh.

Mục Dục hai mắt co rút lại, theo bản năng đi phía trái chệch gấp thắm, xích viêm hỏa tuyến sượt qua người, cái kia nhiệt độ cao rừng rực liền ngay cả Ma Khí Chi Khai cũng bị nhiên đi một tầng. Sau đó Mục Dục thả người nhảy một cái, thân hình ép thẳng tới Xích Viêm Dục Tích.

"Hồng!" Xích Viêm Dục Tích khẽ quát một tiếng, tráng kiện cửu vĩ bỗng nhiên phát lên, đón lấy Cực Đình Lôi Thương mũi thương, mang theo từng trận cương phong.

"Oành!" Liền nghe một tiếng nổ vang, cự vĩ mũi thương chạm vào nhau, nhất thời cạ sát ra từng mảnh từng mảnh đốm lửa, Cực Đình Lôi Thương mũi thương thẳng tắp đâm vào cái kia vậy giáp trong khe hở, ngay trong nháy mắt này, Mục Dục phần eo bỗng phát lực, cả người vươn mình mà lên, rơi vào Xích Viêm Dục Tích trên lưng.

"Hắn điên rồi sao?" Mặc phát thiếu niên bị Mục Dục cử động sợ đến kinh mắt đều té xuống đất. Không cách nào phi hành sẵn bắn giả nhảy đến hung thú bay trên lưng, cái kia không thể nghi ngờ chính là hành động tìm chết, một khi hung thú phi cao, từ trên người té xuống, độ cao chênh lệch liền đủ để khiến cấp thấp sẵn bắn giả rơi tan xương nát thịt.

Mà một bên tóc lục thiếu niên nhưng là có vẻ vô cùng trấn định, bởi vì hắn tiềm thức cảm thấy trước mắt thiếu niên này tuyệt đối sẽ không làm ra vô vị cử động.

Lúc trước ngăn ngại chiến đấu, để tóc lục thiếu niên cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Một tên Săn Bắn Sư, dĩ nhiên có thể cùng linh giai hung thú chiến đến mức độ như thế, coi như đổi làm là hắn, hẳn chắc chắn sẽ không không cảm giác mình có thể so sánh thiếu niên làm càng tốt hơn. Lúc trước Mục Dục tránh thoát tốc độ kia cực nhanh hoá tuyến thì nhanh nhẹn phản ứng, cùng với phảng phất như dã thú chiến đấu ý thức, khiến người ta sợ hãi.

Nhưng tóc lục thiếu niên không biết chính là, tất cả những thứ này tất cả, đều là cái kia Ma Khí Chi Thể giao cho Mục Dục. Thân là tám đại hồn chủ Hải, tất nhiên là thân kinh bách chiến, kinh nghiệm chiến đấu không thể bảo là không phong phú. Do hắn sáng chế ra Ma Khí Chi Thể, trong đó liền ẩn chứa Hải một đời chiến đấu ý thức, Mục Dục lúc trước né tránh, hoàn toàn là do Ma Khí Chi Thể dẫn dắt dưới làm ra theo bản năng động tác.

Nói cách khác, một khi Mục Dục phóng thích Ma Khí Chi Thể, hẳn liền không chỉ là một người ở chiến đấu, còn có cái kia tồn tại với Ma Khí Chi Thể bên trong Hải.

Mục Dục ý niệm khẽ nhúc nhích, trừ giới vệt trắng lóe lên, một tấm Hồn Phù liền xuất hiện ở Mục Dục trong lòng bàn tay.

"Lần này ngươi liền không có cách nào chạy đi, mãng nha tuyệt căn!" Mục Dục khước miệng giương lên, đem một tia dị hồn lực lượng rót vào trong tay Hồn Kỹ phù, chỉ một thoáng Hồn Kỹ phù hắc mang mãnh liệt, nương theo một tiếng chói tai réo vang, một cái đen kịt cự mãng bóng mờ bỗng từ Hồn Kỹ phù bên trong chui ra, Cầu Long giống như trên khay Mục Dục dưới chân Xích Viêm Dục Tích. Sau đó, cái kia cự mãng nhanh chóng bốc lên mà lên, hóa thành một viên màu đen răng nanh, bỗng nhiên hạ xuống, trực tiếp xuyên qua Xích Viêm Dục Tích.

"Hồng!" Xích Viêm Dục Tích một tiếng rên rỉ, từng mảnh từng mảnh sương máu nhất thời bùng lên, sau lưng hai cánh chậm rãi vỗ, cũng rốt cuộc không thể cứu vãn, cũng không còn cách nào đẩy lên thân thể của nó. Hạ rơi xuống mặt đất Xích Viêm Dục Tích trong mắt hào quang từ từ trôi qua, màu xanh lục máu tươi pha tạp vào phá nát nội tạng cùng xương vỡ rách chảy ra, nồng đậm mùi thối , khiến cho người buồn nôn.

Mục Dục khinh nhien từ Xích Viêm Dục Tích trên thân thể nhảy xuống, trên người ma khí lực lượng cùng với trong tay Cực Đình Lôi Thương cũng điểm điểm phân giải, không tiến vào Mục Dục trong cơ thể.

Trận chiến này, Mục Dục tuy rằng thắng rồi, nhưng cũng là dùng đi tới hai tấm nhị phẩm Hồn Kỹ phù, để Mục Dục thực tại một trận đau lòng. Bất quá Mục Dục nâng cằm, quan sát tỉ mỉ này Xích Viêm Dục Tích thoi thóp thân thể, ngừng lại này một bộ hoàn chỉnh linh giai hung thú thân thể cũng là giá cả không ít, vẫn tính là cứu vãn lại một điểm tổn thất.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Đồng bạn mới

"Vị huynh đệ này, xin chờ một chút." Ngay khi Mục Dục từ từ trong nhẫn lấy ra thanh chủy thủ sắc bén, dự định kết thúc sinh mệnh của Xích Viêm Dục Tích , phía sau tiếng kêu khiến cho hắn đón rơi xuống động tác trong tay.

Mục Dục quay đầu, nhìn phía sau ba người, hỏi: "Có chuyện gì không?"

"Lúc trước nhiều Tạ tiểu huynh đệ xuất thủ cứu giúp, ta tên Lạc Uyên, hẳn là bằng hữu ta Trương Hành, nàng là muội muội ta Lạc Tuyết Nghiêu, xin hỏi huynh đệ xưng hô như thế nào?" Lạc Uyên hướng về Mục Dục chấp tay, chậm rãi giới thiệu chính mình ba người tên.

"Gọi ta Mục Dục là tốt rồi, các ngươi làm sao sẽ bị này Xích Viêm Dục Tích truy sát?" Mục Dục chà xát mũi, biết mà còn hỏi. Nếu như nếu như nói với bọn họ "Ta đã ở đây xem các ngươi nhìn rất lâu", cũng không biết có thể hay không bị ba người này ấn lại đánh cho chết.

"Ba người chúng ta từ Tác Thác thành xuất phát, dự định đi tới để đồ gia nhập một toà thích hợp săn bắn giả công đoàn, trải qua khu rừng rậm này, không cẩn thận xông vào này Lam Hóa Tích lãnh địa, không hề nghĩ rằng này Lam Hóa Tích đột nhiên tấn giai đến Xích Viêm Dục Tích." Lạc Uyên chậm

rãi giải thích.

"Thì ra là như vậy." Mục Dục giả vờ chột gật gật đầu, thế nhưng sau lưng cũng đã hư chảy mồ hôi lạnh khắp cả người, xem ra này nói dối cũng không phải một cái người người cũng có thể nắm ổn.

"Vậy ngươi tại sao lại ở chỗ này?" Lạc Uyên sau lưng lạc nghiêng đột nhiên thí vui vẻ bính đến Mục Dục trước, cười hỏi.

Nhìn trước mắt này đẹp dễ đáng yêu Lạc Tuyết Nghiêu, Mục Dục trong lúc hoảng hốt phảng phất nhìn thấy Hoàng Sanh Sanh nha đầu kia giống như vậy, trong lòng không khỏi mà bay lên một vẻ lo âu, cũng không biết nha đầu này hiện tại thế nào rồi.

"Này, nghĩ gì thế, hỏi ngươi thoải đây." Lạc Tuyết Nghiêu thấy Mục Dục dĩ nhiên không trả lời chính mình vấn đề, nhưng một mình không biết muốn cái gì đi tới, nhất thời xấu hổ, một cước đạp ở Mục Dục trên chân.

"A, thống thống thống thống." Mục Dục bị đau, nhất thời hoàn hồn gào lên đau đớn, bụng chân thống tại chỗ trực bính, nước mắt biểu một mặt. "Ngươi... Ngươi làm sao giẫm người a." Mục Dục một mặt vô tội nhìn trước mặt bữu môi Lạc Tuyết Nghiêu, ủy khuất nói.

"Ai kêu ngươi không để ý tới nhân gia." Lạc Tuyết Nghiêu kiêu hanh một thân, cổ quai hàm, quay mặt đi không để ý tới Mục Dục.

"Thực sự xin lỗi, ta này muội muội bị ta quán hồng rồi, ngươi không sao chứ." Lạc Uyên đưa tay đỡ lấy Mục Dục thân thể, tàn nhẫn mà trừng một chút Lạc Tuyết Nghiêu.

"Không có chuyện gì không có chuyện gì..." Mục Dục lắc lắc đầu, nhưng theo bản năng mà lùi lại vài bước, cùng Lạc Tuyết Nghiêu đứng tránh ra một cái khoảng cách an toàn, trời mới biết ma nữ này có thể hay không lại làm ra cái gì tổn sự đến.

"Ngươi vẫn không trả lời vấn đề của ta đây." Lạc Tuyết Nghiêu hướng về phía Mục Dục đắc ý le lưỡi một cái.

"Ta đi ra chơi, chơi chơi liên lạc đường." Mục Dục bữu môi, tùy tiện xả cái hoang.

Lạc Tuyết Nghiêu nguyền một cái Mục Dục, trong miệng lầu bầu: "Quý mới tin ngươi."

Lạc Uyên nhưng là không có nghi vấn Mục Dục từng nói, khẽ mỉm cười, sau đó hỏi: "Vậy không biết ngươi có hứng thú hay không theo chúng ta đồng hành đi tới để đồ phát triển đây?"

Mục Dục nhủ may mắn, suy nghĩ chốc lát, liền điểm rơi xuống đầu. Bây giờ chính mình ở bên trong vùng rừng rậm này thân đơn bóng chiếc, thời khắc đều sẽ gặp phải không biết nguy hiểm. Huống hồ mình muốn thu được đủ mà đối kháng Yêu Thuần cùng Liệt Sư thực lực, có một cái an toàn ổn định tu luyện hoàn cảnh hết sức trọng yếu, cùng ba người này đồng hành đi tới để đồ đặt chân, cũng không coi là một biện pháp hay.

"Vậy thì thật là quá tốt rồi, có ngươi tên này Phù Sư gia nhập, tin tưởng đi ra vùng rừng rậm này cũng không phải việc khó gì, gia nhập săn bắn giả công đoàn tư bản cũng là nhiều hơn rất nhiều." Lạc Uyên nở nụ cười hơn hờ, đưa tay chậm rãi đưa về phía Mục Dục, nói rằng.

"Làm sao ngươi biết?" Mục Dục đột nhiên sững sờ.

Lạc Uyên khẽ mỉm cười, giải thích: "Lúc trước cái kia một đạo tường đất cùng với cái kia hắc mãng, hiển nhiên đều không phải thuộc về ngươi Hồn Kỹ. Nếu không phải ngươi Hồn Kỹ, cái kia liền chỉ có một cái độ khả thi, chính là Hồn Kỹ phù. Hồn nữa có thể ngăn cản trụ Xích Viêm Dục Tích Hồn Kỹ cũng đánh giết Xích Viêm Dục Tích Hồn Kỹ phù, nhất định là sao chép linh giai trở lên hung thủ Hồn Kỹ nhị phẩm Hồn Kỹ phù. Có thể như vậy không tiếc sử dụng giả cao chót vót nhị phẩm Hồn Kỹ phù người, hoặc là là cự cổ phú thương, hoặc là là đại gia đệ tử, còn có một khả năng, chính là người này bản thân liền là có thể luyện chế Hồn Kỹ phù Phù Sư. Nhìn dáng vẻ của ngươi, ta khá là nghiêng về người sau."

"Kỳ thực ta không phải cái gì Phù Sư, cái kia hai tấm cái gì Hồn Kỹ phù, ta chỉ là trên đất nhặt được mà thôi." Mục Dục chà xát mũi, khóe mắt dư quang vô tình hay cố ý phập phù. Trước mắt này tóc lục thiếu niên nhạy cảm sắc quan sát cùng phân tích lực lệnh Mục Dục trong lòng thất kinh, hơn nữa người này có thể hiểu rõ như vậy Hồn Kỹ phù, Mục Dục tin tưởng này tóc lục thiếu niên bối cảnh cũng không đơn giản.

Hơn nữa không chỉ là Lạc Uyên một người, Mục Dục lúc trước nhìn thấy cảm nói cho hắn ba người này đều không phải cái gì kẻ tầm thường. Ba người này tuổi tác nhìn qua nhiều nhất liền lớn hơn mình trên ba, bốn tuổi, trong đó hai người là săn bắn linh, một người là bát phẩm Săn Bắn Sư, thiên phú như thể coi như so sánh với Lôi Áo cũng là nhiều hiện không cho. Hơn nữa này Lạc Tuyết Nghiêu đệ nhị hồn châu không ngờ nhiên là màu đỏ thẩm linh giai hồn châu, chỉ cần là đánh giết linh giai hung thủ, nếu như không có đối lập cường hãn thế lực hiệp trợ liền cần bản không thể hoàn thành.

Cuối cùng một điểm, chính là Mục Dục nhìn thấy ba người trên tay, càng đều mang theo một viên trữ giới. Thị trường trữ giới quý giá trình độ không thua kém một chút nào một tấm cấp trung Hồn Phù, nhưng bọn họ nhưng trong tay mỗi người có một cái, này cũng đã nói rõ rất nhiều chuyện.

"Thật là không có có một câu nói có thể tin." Lạc Tuyết Nghiêu lại là trắng Mục Dục một chút, hần khi (làm) Hồn Kỹ phù là rau cải trắng sao? Tùy chỗ đều có kiếm.

Mà Lạc Uyên nhưng là cười nhạt, người khác không muốn thừa nhận, tất nhiên là có hần nguyên nhân. Bất quá Lạc Uyên trong lòng cũng là nhận định này so với hần nhỏ hơn vài tuổi thiếu niên tuyệt không đơn giản.

... ..

Bốn người liền như thế ở trong rừng đi tới, bốn phía cây cối trở nên càng ngày càng thưa thớt, cây cối màu sắc cũng bắt đầu trở nên sáng ngời lên. Này liền nói rõ bốn người đã càng ngày càng tiếp cận rừng rậm biên giới, cách đi ra vùng rừng rậm này cũng không xa.

"Người đến cùng có phải là Phù Sư a?" Dọc theo đường đi, Lạc Tuyết Nghiêu vẫn chặt chẽ quán ở Mục Dục bên người, hãy cùng một con chim sẻ giống như vậy, trong miệng vẫn rất phiền phức nhiều lần nhắc tới cái vấn đề này, phảng phất này Mục Dục là chuyện gì ngạc nhiên vật chủng như thế.

Mục Dục nhưng là hai mắt nhìn bầu trời, lấy dị hồn lực lượng niêm phong lại chính mình nhĩ nói, đem Lạc Tuyết Nghiêu trực tiếp xem là không khí.

"Tiểu Nghiêu nha đầu này, ngày hôm nay đúng là hoạt bát có chút khác thường a." Trương Hành đi tới Lạc Uyên bên người, nằm ở bên tai cười khê lăm lăm nói.

Lạc Uyên nhìn một chút chăm chỉ không ngừng Lạc Tuyết Nghiêu cùng hai mắt hướng lên trời Mục Dục, mỉm cười gật đầu. Lạc Uyên cùng Lạc Tuyết Nghiêu là thân sinh huynh muội, từ nhỏ liền cùng nhau lớn lên, mười năm năm qua, hẳn từ trước tới nay chưa từng gặp qua chính mình này muội muội đối với một cái nam sinh xa lạ như vậy hướng ngoại quá, điều này cũng làm cho Lạc Uyên đối với Mục Dục hiếu kỳ càng nhiều hơn mấy phần.

Lại là đi rồi mấy phút sau khi, Mục Dục nhưng đột nhiên đột nhiên dừng bước, phía sau Lạc Tuyết Nghiêu lập tức không có sát trụ chân, đánh vào Mục Dục trên lưng.

"Người làm gì đột nhiên dừng lại a." Lạc Tuyết Nghiêu xoa chính mình va đầu đầu nhỏ, gất giọng.

"Người làm sao?" Lạc Uyên cũng là lui trở về Mục Dục bên người, hỏi.

Mục Dục đầu chuyển hướng bên trái rừng rậm, chậm rãi nói: "Có hai người ở nơi đó."

"Ta tại sao không có cảm giác được, là ai vậy?" Lạc Tuyết Nghiêu bĩu môi.

Mục Dục lắc lắc đầu, "Không biết, thế nhưng hai người, rất mạnh..."

... ..

"Hong Liên, người vẫn là bé ngoan đem vật kia giao ra đi, không phải vậy, cũng chớ có trách ta lòng dạ độc ác." Một tên mặt xanh nanh vàng, tướng mạo dữ tợn khủng bố, hai tay thành trảo người sói đáng sợ người đàn ông trung niên vững vàng đứng ở tại chỗ, bên cạnh người ba lam một đỏ bốn viên hồn châu nhẹ nhàng trôi nổi. Người sói này, rõ ràng là một tên bốn chân Săn Bắn Tông cường giả.

Người sói nam từ trước, thì lại đứng một tên tuổi chừng chừng hai mươi, khuôn mặt trắng nõn thuần mỹ, vóc người tinh tế cao gầy cô gái trẻ. Một con hắc bộc truyền hình trực tiếp buông xuống bên hông, một thân màu hồng nhạt liền y quần dài, gần giống như một đoá ra nước bunn mà không nhiễm hoa sen.

Nữ từ bên người, hai lam hai hồng bốn viên hồn chủ chậm rãi quanh quẩn, càng cũng là một tên Săn Bắn Tông cường giả, hơn nữa hồn châu bố trí còn muốn so với người sói kia nam từ cao hơn một đường.

Nữ từ nhìn trước mặt người sói nam từ, sắc mặt lạnh giá, "Sát Lang, không muốn khinh người quá đáng."

"Ha ha ha ha ha..." Sát Lang cất tiếng cười to, "Ta liền khinh người quá đáng người thì lại làm sao, chỉ bằng người này dựa vào ngoại lực tăng lên lên nhất phẩm Săn Bắn Tông thực lực, giết chết người hãy cùng giết chết một con kiến như thế đơn giản."

"Thực lực ta xác thực không bằng người, vậy thì như thế nào? Nếu như có bản lĩnh, thiếu phí miệng lưỡi, tự mình tới lấy!" Vừa dứt lời, nữ từ dị hồn lực lượng cấp tốc thôi thúc, một thân quần dài không gió mà bay. Nữ từ trên miệng tuy nói như thế, thế nhưng trong lòng vẫn còn có chút sức lực không đủ. Một tháng trước, chính mình vừa bước vào Săn Bắn Tông cảnh giới, mà này Sát Lang, cũng đã thành tông bảy, tám năm, đã là lục phẩm Săn Bắn Tông cường giả.

"Nếu người chúc rượu không uống uống rượu phạt, vậy thì chớ có trách ta, hôm nay này không phạt chi sấm, chính là người Hồng Liên Đường Xảo nơi táng thân!" Sát Lang hai mắt hàn mang lóe lên, có thể ánh sáng chưa ẩn, bóng người đi đầu, bước chân bước ra, càng khác nào Thừa Phong giống như mau lẹ cực kỳ.

Đường Xảo cũng là không chút nào dãi, thân hình cũng là cấp tốc tránh ra, không chút nào ở Sát Lang bên dưới.

"Huyết Lang Liệt Trảo!" Sát Lang hét lớn một tiếng, đệ nhị hồn châu lam quang sạ lăm, hai tay lợi trảo huyết quang bỗng nổ lên, nồng nặc tinh lực phảng phất có thể thôn thiên phệ nhật.

"Hồng Liên Mang Chưởng!" Đường Xảo cũng là kiêu quát một tiếng, đệ nhị hồn châu sáng lên, một đoá toà ra lóa mắt kỳ quang to lớn tám biện hoa sen đột nhiên xuất hiện, khác nào một đạo tám khiên giống như vậy, che ở Đường Xảo trước người.

"Àm!" Liền nghe một thân nổ vang, Sát Lang huyết trảo lăm đến, cùng Hồng Liên Mang Chưởng tương nhất thời đụng vào nhau, đáng sợ lực trùng kích nhắc lên vô số cương phong, bốn phía cây cối như thu sau mạch đạo giống như từng mảnh từng mảnh đổ, chỉ một thoáng cảnh lá tung bay, mội bụi dựng lên.

Vền vền chỉ là đệ nhị Hồn Kỹ va chạm, kinh khủng kia lực trùng kích liền đầy đủ lan đến phạm vi mấy chục mét, Săn Bắn Tông cường giả thực lực,

cường hân như vậy.

"Sát Lang tên, cũng chỉ đến như thế." Đường Xảo lạnh rên một tiếng, đệ tam hồn châu lặng yên sáng lên, bốn đóa to bằng đầu người tám biện kim liên từ Đường Xảo trong cơ thể chui ra, trong chớp mắt, kim liên ánh vàng mãnh liệt, khác nào cái kia trên chín tầng trời kim dương bình thường ôn hoà ảm đạm.

"Miệng lưỡi chi biện." Sát Lang khoe miệng bỗng nhiên nhấc lên một tia khát máu độ cong, đệ tam hồn châu cũng là đột nhiên sáng lên, khủng bố huyết quang trong nháy mắt trải rộng toàn thân, dường như cả người đều hóa thành một chỉ ma lang.

Đường Xảo kim quang, cùng Sát Lang huyết quang, hoàn toàn là tuyệt nhiên ngược lại hai cái khí tức, âm áp phát lạnh, phảng phất một người là thân, một người vì là ma.

"Kim Liên Hóa Hồng!"

"Tam Lang Trùng Sát!"

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Cuộc chiến của Săn Bắn Tông

Hai người đồng thanh hét lớn, Đường Xảo bên cạnh người bốn đóa kim liên bỗng bắn nhanh ra bốn đạo kim quang, quay xung quanh, phảng phất lại có Kim long bay lên tứ thế. Mà Sát Lang trong miệng phát sinh một tiếng tiếng sói tru, thân hình liên tiếp gấp thêm, ba cái Huyết Lang bóng mờ bỗng nhiên đập ra, trực tiếp cắn xé lên Kim long.

"Phốc!" Lang long chi tranh, cũng không có kéo dài bao lâu, ba lang chung quy là đánh không lại kim hồng, bị xé rách thành điểm điểm hồng quang, tứ tán biến mất. Tàn dư của cái kia kim hồng nhất thời đem Sát Lang thân thể nổ ra hơn mười mét, Sát Lang một cái nhất thời nghịch huyết đoạt khẩu mà ra. Mà Đường Xảo tình huống cũng không có so với Sát Lang tốt hơn bao nhiêu, tàn dư của lực trùng kích cũng là đem thân thể của nàng đánh bay đi, ăn máu đỏ tươi chậm rãi làm cho vật áo hồng nhạt, có vẻ hơi yếu đi.

Lần thứ hai va chạm, kết cục vì là hai người đều thương, thân là lực phẩm Săn Bắn Tông Sát Lang cũng không có ở Đường Xảo trên người chiếm được tiện nghi gì.

Tuy Sát Lang vì là lực phẩm Săn Bắn Tông, mà Đường Xảo chỉ là nhất phẩm Săn Bắn Tông, có thể Đường Xảo Kim Liên Hóa Hồng là linh giai Hồn Kỹ, mà Sát Lang Tam Lang Trùng Sát thì lại chỉ là nhân cấp Hồn Kỹ, Hồn Kỹ cấp bậc trên chênh lệch miễn cưỡng bù đắp hai người dị hồn lực lượng trên một chút chênh lệch. Nhưng coi như Đường Xảo hồn châu cấp bậc ép Sát Lang một bậc, muốn chống lại Sát Lang Hồn Kỹ, cũng phải trả giá cao hơn Sát Lang ra gấp ba dị hồn lực lượng để đánh đổi.

Vì lẽ đó tuy rằng ở bề ngoài Sát Lang thương có vẻ trùng một ít, nhưng Đường Xảo tiêu hao dị hồn lực lượng nhưng muốn so với Sát Lang nhiều hơn không ít.

Đường Xảo bụng chính mình ngực, cường chế bị lực trùng kích mang theo mãnh liệt tinh lực, trong nháy mắt đó bị rút ra gấp ba dị hồn lực lượng hư thoát cảm, coi như là Săn Bắn Tông cường giả cũng khó có thể dễ dàng chịu đựng.

"Không nghĩ tới nhóc con nhà ngươi cũng có chút thực lực, bất quá tiếp đó, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình." Sát Lang hung ác nở nụ cười, đầu lưỡi đỏ thẫm nhẹ nhàng liếm láp hiển hiện đa sắc bạch quang trên răng nanh. Viên thứ tư, cũng là Sát Lang duy nhất một viên linh giai hồn châu huyết quang mãnh liệt. Trong phút chốc, cái kia Sát Lang thể hình càng bỗng tăng vọt lên, trên người bập thít khác nào đá hoa cương bình thường nhô lên, gân xanh khuất cầu, trên người y vật vỡ vụn bay ra, thân cao càng đạt đến khủng bố hai mét.

"Gào!" Sát Lang vung tay tiếm hào, cái kia một đôi mắt đỏ tủa ra mơ hồ xích quang nhàn nhạt, nhìn về phía trước Đường Xảo ánh mắt lộ ra tràn đầy khát máu khí tức, lúc này Sát Lang, hoàn toàn liền cùng khản nhìn chăm chú con mèo sói ác không khác.

Đường Xảo khí tức ngưng lại, nàng có thể cảm giác được Sát Lang dị hồn lực lượng càng khủng bố mà tăng lên đến bát phẩm Săn Bắn Tông cảnh giới, sau đó Đường Xảo ý niệm thôi thúc, trên tay phải trừ giới bạch quang lóe lên, một tấm màu nâu bùa chú xuất hiện ở trong tay nàng, cái kia rõ ràng là một tấm Hồn Phù.

Đường Xảo dị hồn lực lượng chậm rãi rót vào Hồn Phù bên trong, cái kia Hồn Phù trong nháy mắt hóa thành một đạo kim quang, đi vào Đường Xảo giữa chân mây, sau đó, Đường Xảo bên ngoài thân bắt đầu hiện ra từng trận kim quang, sau đó, trong cơ thể dị hồn lực lượng bắt đầu lấy một cái tốc độ khủng khiếp tăng cường nhanh chóng.

"Tam phẩm tông Hồn Phù!" Sát Lang lang mục co rụt lại, trong lòng kinh hãi, hần vạn vạn không nghĩ tới, tại trên người Đường Xảo lại có này hiếm thấy ít có tam phẩm tông Hồn Phù. Này tông Hồn Phù thuộc về cường hóa phù một loại, có thể ngăn ngại tính tăng lên trên diện rộng sản bản giả dị hồn lực lượng, gọi là tông hồn, vậy thì biểu thị liền ngay cả Sản Bản Tông cường giả dị hồn lực lượng cũng có thể tăng lên trên diện rộng.

Trong chớp mắt, Đường Xảo dị hồn lực lượng liền đã từ nhất phẩm Sản Bản Tông nhảy một cái mà tới ngũ phẩm Sản Bản Tông. Liền ngay cả Sản Bản Tông đều có thể trong nháy mắt tăng lên tứ phẩm dị hồn lực lượng, này tông Hồn Phù tác dụng có thể thấy một đóm.

"Coi như ngũ phẩm Sản Bản Tông thì lại làm sao, ta Sát Lang như thường có thể đem người xé nát." Sát Lang một tiếng sói tru, một cái bước xa lên ra ngoài, tốc độ không thể nói là không nhanh.

Đường Xảo lạnh rên một tiếng, ba, bốn lang viên hồn châu đồng thời sáng lên, tông Hồn Phù tăng lên hiệu quả chỉ có ngăn ngăn năm phút đồng hồ, Đường Xảo nhất định phải nắm thời cơ, tốc chiến tốc thắng.

"Kim Liên Hóa Hồng!" Đường Xảo kêu quát một tiếng, bốn đóa kim liên nhất thời hóa thành bốn đạo ánh vàng, bỗng hướng về Sát Lang bốn cái phương hướng bắn nhanh mà đi.

"Huyết Lang Liệt Trảo!" Sát Lang huyết trảo vung vẩy, cái kia bốn đạo kim quang nhất thời bị xé thành phần vụn. Thực lực tăng lên tới bát phẩm Sản Bản Tông Sát Lang, tuyệt không thể giằng nhau!

"Ảnh lang đột thứ!" Sát Lang thân thể bỗng hóa thành một đạo bóng mờ, dưới chân bước ra một cái quỷ dị độ cong, trong chớp mắt liền vọt đến Đường Xảo phía sau, sau đó huyết trảo thành đám, thẳng tắp đâm vào Đường Xảo vai trái.

"Phốc!" Đường Xảo rên lên một tiếng, bả vai máu tươi nhất thời như trụ giống như dâng trào.

"Liên Vũ Hồn Loạn!" Đường Xảo cố nén đau nhức, trong cơ thể dị hồn lực lượng toàn lực thôi thúc, trong phút chốc, Sát Lang dưới chân bỗng dung tràn ra một đóa nhị sen bảy màu, toả ra khác nào cầu vồng giống như hào quang bảy màu.

"Nguy rồi." Sát Lang nhất thời cảm thấy một luồng đáng sợ năng lượng chính đang dưới chân của chính mình quay về, đang muốn chéch bộ tách ra, Đường Xảo thuận thể xoay người lại, đệ nhất hồn châu sáng lên, vô số xanh đậm cây mây trong nháy mắt từ Đường Xảo trong ống tay áo chui ra, thật chặt cuốn lấy Sát Lang hai chân cùng hai tay, trong lúc nhất thời không thể động đậy.

"A!" Sát Lang dưới chân nhị sen bảy màu, nhất thời dựng lên bách nói cầu vồng, khác nào trăm thanh lưỡi dao giống như vậy, điên cuồng cắt cứ Sát Lang thân thể, Sát Lang y vật từng mảnh từng mảnh xé rách, đầy người đá hoa cương giống như bấp thịt trong nháy mắt trải rộng dài nhỏ vết máu, khe giống như dòng máu đem Sát Lang nhất thời nhiễm như một người toàn máu.

"Kim Liên Hóa Hồng!" Đường Xảo không có cho Sát Lang cơ hội thở lấy hơi, trong tay một tám Hồn Phù xuất hiện, đi vào Đường Xảo trong cơ thể, sau đó, toàn thân dị hồn lực lượng hết mức rót vào đệ tam hồn châu bên trong, tức khắc cái kia đệ tam hồn châu kim quang mãnh liệt, bốn đóa cao bằng nửa người kim liên đột nhiên xuất hiện ở Sát Lang bốn phía.

"Phốc!" Bốn đóa kim liên hóa thành bốn đạo kim quang hãy cùng xuyên thấu hũ như thế, dễ dàng xuyên qua Sát Lang thân thể khổng lồ, trong đó một đạo, càng là hoàn toàn xuyên qua Sát Lang ngực, ăn máu đỏ tươi pha tạp vào phá nát nội tạng chậm rãi chảy ra ngoài.

"Nhị phẩm... Thăng Hồn Phù, không... Không nghĩ tới, ta Sát Lang, ngày hôm nay... Lại sẽ tài... Ở một tiểu nha đầu trong tay." Sát Lang thân thể dần dần bắt đầu héo rút đi, cùng người thường không khác, trong mắt hào quang cũng chậm rãi tiêu tan.

"Nhưng ta Sát Lang cũng sẽ không như thế đơn giản liền chết ở chỗ này!" Sát Lang trong mắt nguyên vốn đã tan rã hào quang bỗng nhiên hóa thành màu tím đen, tràn đầy máu tươi miệng hơi mở ra, một đạo hắc khí nhất thời từ trong miệng phun ra ngoài, trong nháy mắt hóa thành một chi bé nhỏ mũi tên đen, bắn về phía Đường Xảo.

Có thể Đường Xảo trong cơ thể dị hồn lực lượng đã hoàn toàn tiêu hao hết, liền ngay cả hô hấp cũng đã có vẻ vô cùng khó khăn, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn mũi tên đen trực bức mí tâm của chính mình.

"Lam Hồ Hóa Liên!"

Ngay khi hắc kiếm cách Đường Xảo mặt chỉ có một tay khoảng cách cái kia một viên, một tiếng kêu khế tự Đường Xảo sau lưng vang lên, sau đó tám đóa màu xanh lam hóa liên nhất thời từ Đường Xảo phía sau bắn đi ra, ầm ầm đánh rơi cái kia mũi tên đen.

"Tỷ tỷ, người không sao chứ?" Lạc Tuyết Nghiêu vọt ra, tiến lên đỡ lấy Đường Xảo thân thể lao đảo muốn ngã, thân thiết hỏi.

Đường Xảo nhọc nhọc gật gật đầu, trắng bệch khóe miệng miễn cưỡng bỏ ra vẻ mỉm cười, thân thể hư nhược nhẹ nhàng dựa ở Lạc Tuyết Nghiêu trong lòng ngực.

"Ta các người phải từ!" Sát Lang thấy mình liều mạng một đòn bị Lạc Tuyết Nghiêu phá hoại, ngưng lên trong cơ thể mình cuối cùng một tia lưu lại dị hồn lực lượng, từ từ trong nhãn lấy ra một tám Hồn Phù.

"Thật không tiện, ta nghĩ không có cơ hội." Đang lúc này, một cái mang theo cân nhắc âm thanh tự sát lang phía sau vang lên, sau đó, một đoạn đầu súng bỗng từ Sát Lang cái trán đâm đi ra, tuyết bộ óc trắng pha tạp vào máu tươi nhất thời phun tung toé đi ra, Sát Lang trong mắt cuối cùng một điểm sinh cơ,

cũng bị súng này đầu thu gặt đi.

Khi (làm) Sát Lang thân thể ngã trên mặt đất, sau lưng bóng người từ từ lộ ra, thỉnh thoảng chính là cầm trong tay Cực Đình Lôi Thương Mục Dục.

Mục Dục ngồi xổm người xuống, nhìn một chút trên đất toàn thân đều là lỗ máu Sát Lang thi thể, tiếc hận lắc lắc đầu, sau đó thuận lợi đem Sát Lang trong tay tẩm kia nhị phẩm Hồn Kỹ phù cùng với trên tay trữ giới cho tuốt đi, ném vào chính mình trữ trong nhẫn, đi trở về đến Lạc Uyên ba người cùng Đường Xảo bên người.

"Nàng không sao chứ?" Mục Dục nhìn một chút trắng bệch sắc mặt Đường Xảo, hỏi.

Lạc Uyên gật gật đầu, nói: "Chỉ là dị hồn lực lượng phóng thích quá độ, tạm thời ngất đi, ngoại trừ trên bả vai thương bên ngoài, không có gì đáng ngại."

"Hai người kia là ai?" Mục Dục đánh giá té xiu ở Lạc Tuyết Nghiêu trong lòng Đường Xảo, nhìn kỹ nàng ăn mặc và khí chất, cùng với trẻ tuổi như vậy liền nắm giữ Săn Bắn Tông thực lực không hổ, phỏng chừng sẽ không là cái gì hạng người tầm thường.

Lạc Uyên cùng Lạc Tuyết Nghiêu không hề trả lời Mục Dục vấn đề, hai người ánh mắt không hẹn mà cùng nhìn về phía Trương Hành.

"Nếu như ta nhớ tới không sai, tên này nữ Săn Bắn Tông hẳn là bên trong đệ đô cấp B công đoàn tịnh không Hồng Liên hội trưởng Đường Xảo. Nằm ở nơi đó cái kia, hẳn là chính là đều là cấp B công đoàn tham dự chỉ lang hội trưởng, Sát Lang." Trương Hành đẩy một cái kính mắt, chậm rãi giải thích.

Mục Dục mang theo kinh ngạc nhìn Trương Hành, không nghĩ tới tầm này hành cùng chính mình gần như số tuổi, biết người đứng là rất phong phú.

Lạc Uyên khẽ mỉm cười, nói: "Không cần kinh ngạc, tiểu tử này nhưng là một toà di động thư viện, mặc kệ thư trên tra ra được vẫn là không tra được, tiểu tử này đều biết."

Mục Dục nhíu mày giác, trong ba người, chúc Trương Hành hiểu biết tri thức rộng nhất, Lạc Tuyết Nghiêu thực lực mạnh nhất, Lạc Uyên đầu óc bình tĩnh nhất rõ ràng, ba người này tổ hợp lại với nhau, phỏng chừng liền ngay cả bình thường săn bắn đem đều không làm gì được bọn họ.

"Ta nghĩ chúng ta vẫn là mau chóng rời khỏi vùng rừng rậm này đi." Lạc Uyên tiến lên tiếp nhận Lạc Tuyết Nghiêu trong lòng Đường Xảo, đem vác lên mà lên.

Mục Dục ba người cũng là gật gật đầu, bên trong vùng rừng rậm sắc trời đã dần dần mà tối lại, hơn nữa bọn họ hiện tại còn mang theo một tên người bị thương, nếu như không đi nhanh một chút đi ra ngoài, nào sẽ càng thêm nguy hiểm.

.....

"Hồ ca ca, tỷ tỷ ta làm sao còn chưa có trở lại a." Một tên tuổi chừng năm, sáu tuổi hài đồng một mặt non nớt mà nhìn trước mặt sắc mặt nặng nề một tên nam tử cao lớn, hai tay ôm cánh tay của nam tử, nhẹ nhàng lung lay.

Nam tử cao lớn ngồi xổm người xuống, xoa xoa hài đồng đầu nhỏ, miễn cưỡng thu hồi trên mặt gấp nhau, cười nói: "Tiểu dật ngoan, tỷ tỷ chẳng mấy chốc sẽ trở về."

Tiếng nói lạc, nam tử cao lớn sắc lại lần nữa chìm xuống, vầng trán thâm tỏa, trầm nghĩ trong lòng: "Xảo nhi, người đến cùng đi nơi nào."

"Phó hội trưởng." Đột nhiên, một thân hắc y mặt che mặt cụ bóng người đột nhiên từ gian phòng bên trong góc ánh đi ra, một mực cung kính đứng ở nam tử cao lớn phía sau.

Nam tử cao lớn vội vàng xoay người, vội vàng hỏi: "Ảnh y, có phải là có hội trưởng tin tức?"

Ảnh y gật gật đầu, nói: "Có bốn người đều sẽ trường đuổi về công đoàn."

"Đưa?" Nam tử cao lớn trong lòng nhất thời một quý, một cái ôm lấy bên người hài đồng, bước xa vọt ra khỏi phòng.

Khi (làm) nam tử cao lớn ôm ấp hài đồng bước nhanh đi tới công đoàn đại điện thời gian, chỉ thấy Đường Xảo chính diện sắc mặt trắng bệch, suy nhược mà hôn ngồi ở đại điện cái ghế bên trên. Mà Đường Xảo bên người, thì lại đứng ba nam một nữ bốn người, chính là ở bên trong vùng rừng rậm cứu Đường Xảo Mục Dục bốn người.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Tịnh Không Hồng Liên

"Tỷ tỷ!" Hải đồng kinh ngạc thốt lên một tiếng, nhất thời từ nam tử cao lớn trong ngực tránh ra, đi lại tập tễnh chạy đến Đường Xảo trước.

Vừa Lạc Tuyết Nghiêu vội vàng kéo lại suất chút nữa liền nhào vào Đường Xảo trong lòng ngực hải đồng, mỉm cười nói: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ của ngươi bị thương, không thể động đây, tỷ tỷ chơi với ngươi có được hay không?"

Hải đồng đen thui tinh khiết hai con mắt nhìn chăm chú kéo chính mình Lạc Tuyết Nghiêu, chu miệng nhỏ, nhưng nhìn một chút trước mặt bị thương Đường Xảo, vẫn gật đầu một cái, ngoan ngoãn đứng ở Lạc Tuyết Nghiêu bên người.

Nam tử cao lớn cũng là bước nhanh đi tới Mục Dục bốn người trước, sắc mặt cảnh giác hỏi: "Các ngươi là người nào? Tại sao hội trường chúng ta sẽ biến thành dáng dấp như vậy?"

"Cứu các ngươi hội trường vẫn như thế hung." Lạc Tuyết Nghiêu liếc mắt trắng nam tử cao lớn một chút, trong miệng bất mãn mà lầu bầu.

Lạc Uyên trừng Lạc Tuyết Nghiêu một chút, sau đó hướng về nam tử cao lớn tự thuật lúc trước ở trong rừng rậm phát sinh tất cả mọi chuyện.

"Sát Lang, lại là ngươi, bắt diệt ngươi tham dự chỉ lang, ta liền không gọi Cuồng Hồ!" Nghe xong Lạc Uyên tự thuật, Cuồng Hồ trong lòng nhất thời tức giận tăng vọt, hai mắt bỗng bắn ra sát ý ngập trời, giờ tay hướng về bên cạnh người vô một cái, một luồng ngưng tụ Dịch Hồn lực lượng từ Cuồng Hồ trong lòng bàn tay bắn ra, cái kia hơn hai mét một toà đường kính đạt mười mét, cao tới năm mét tượng đá hoa sen nhất thời bị oanh thành nát tan, chỉ một thoáng đá vụn tung toé.

Mục Dục bốn người nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, này Cuồng Hồ dĩ nhiên ven ven chỉ là dựa vào một luồng Dịch Hồn lực lượng, liền đem cái kia tượng đá hoa sen oanh thành nát tan, này Cuồng Hồ thực lực tuyệt đối muốn ở Đường Xảo bên trên.

"Cuồng Hồ, xảy ra chuyện gì?" Đang lúc này, một tên năm gần hoa giáp Hắc tu lão giả chậm rãi từ công đoàn cửa hông đi vào, chậm rãi hỏi.

"Lăng Lão, hội trường bị thương." Cuồng Hồ nhìn thấy Lăng Lão, một thân sát ý nhất thời thu lại lên, cung kính mà hướng về Lăng Lão cong xuống thân.

"Xảo nhi bị thương?" Lăng Lão nhất thời kinh hãi, vội vàng đi tới Đường Xảo trước, tràn đầy nếp nhăn bàn tay đặt ở Đường Xảo trên trán, một luồng màu trắng tinh Dịch Hồn lực lượng chậm rãi từ lăng lão trong tay tràn ra ngoài, bao vây lấy Đường Xảo toàn thân.

"Lại là một tên cường giả..." Mục Dục trong lòng cả kinh, hần nhảy cảm Hồn Thức cảm ứng được này râu đen lão nhân thực lực cũng tuyệt không đơn giản, thậm chí so với Cuồng Hồ cùng Đường Xảo cao hơn gấp ba không chỉ.

"Không hổ là đế đô." Mục Dục trong lòng thất kinh, hần từ nhỏ đến lớn đều là ở tại Đồ Kỳ thành, ở tại Yêu Vũ. Săn Bắn Tông cường giả, trong Đồ Kỳ thành cũng chỉ có Mộc Nguyên cùng Liệt Tâm hai người. Nhưng hần đi tới đế đô mới ngăn ngăn mấy canh giờ, cường giả tầng tầng lớp lớp, tính cả chết đi Sát Lang, cũng đã nhìn thấy bốn tên Săn Bắn Tông cường giả. Hơn nữa quang Tịnh Không Hồng Liên một toà công đoàn, liền có ba tên Săn Bắn Tông, cái kia Lăng Lão thực lực thậm chí khả năng còn ở cái kia Săn Bắn Tông bên trên, này đế đô hoa quả nhiên không phải bình thường thâm.

Chốc lát sau, Lăng Lão thu hồi tay của chính mình, Đường Xảo trên người bạch quang cũng dần dần tản đi, thế nhưng Lăng Lão sắc mặt có vẻ hơi khó coi.

"Lăng Lão, hội trường thế nào?" Cuồng Hồ thấy Lăng Lão sắc mặt khó coi, tiêu vội hỏi.

Lăng Lão lắc lắc đầu, nói: "Xảo nhi trong cơ thể Dịch Hồn lực lượng toàn bộ tiêu hao hết, tiêu hao nghiêm trọng. Vai bị trọng thương, xương vai hoàn toàn đứt rời. Hơn nữa nhìn dáng vẻ còn liên tục sử dụng một tấm tam phẩm tông Hồn Phù cùng với một tấm nhị phẩm thượng Hồn Phù, đối với thân thể tạo thành tương đối lớn gánh nặng."

"Muốn thế nào mới có thể trị thật?" Nghe xong Lăng Lão, Cuồng Hồ nhất thời cuồng lên, cái kia tiêu dưới tức giận lại lần nữa thăng lên.

Lăng Lão cau mày, khẽ vuốt râu đen, nói: "Muốn chữa khỏi Xảo nhi, chỉ ít cần một tấm nhị phẩm thượng Hồn Phù, một tấm nhị phẩm Cơ Cốt Phù cùng một tấm tam phẩm Tấn Tôn Phù, ba tấm Hồn Phù thiếu một thứ cũng không được a."

"Tấn Tôn Phù..." Nghe nói, Cuồng Hồ đột nhiên yết từng ngụm từng ngụm nước. Lăng Lão trong miệng nói tới dưỡng Hồn Phù trên tay mình thật là có một tấm, Cơ Cốt Phù cũng không khó tới tay, nhưng là này Tấn Tôn Phù nhưng là thiên kim khó cầu.

Tấn Tôn Phù, có thể củng cố ngưng tụ Săn Bắn Tông cường giả Dịch Hồn lực lượng, khiến Săn Bắn Tông đột phá săn bắn tông tỷ lệ thành công lớn hơn mấy phần, tác dụng có thể nói có thể so với tứ phẩm Hồn Phù. Thế nhưng bởi Tấn Tôn Phù độ khó luyện chế quá lớn, cùng tạo tác dụng cách biệt trọng đại, cũng chỉ có thể dành phải tam phẩm Hồn Phù. Nhưng cũng là bởi vì độ khó luyện chế quá lớn, tầm thường Phù Sư không quá sẽ đi luyện chế này Tấn Tôn Phù, dẫn đến trên thị trường Tấn Tôn Phù phi thường ít, giá cả cực cao, coi như so sánh với tầm thường tứ phẩm Hồn Phù đều là nhiều hiện không cho.

"Lăng Lão, không biết ngài trong tay có hay không này Tấn Tôn Phù?" Cuồng Hồ quay về Lăng Lão hỏi.

Lăng Lão lắc lắc đầu, một mặt ngưng nghị, nói: "Tấn Tôn Phù bực này trên vật lão phu trong tay tất nhiên là không có, này hơn mười năm đến lão phu cũng chưa từng nghe nói bên trong đế đô nơi nào có Tấn Tôn Phù từng xuất hiện."

"Cái kia, ta hẳn phải biết nơi nào có Tẩn Tôn Phù." Một bên Lạc Tuyết Nghiêu nghe được Cuồng Hồ cùng Lăng Lão đối thoại, nhẹ giọng chen miệng nói. Nhặt phần hai con mắt có một chút không một chút phiến bên người Mục Dục, xem Mục Dục sợ hãi trong lòng, trong lòng không khỏi mà bay lên từng tia một linh cảm không lành.

"Mau nói cho ta biết!" Cuồng Hồ mãnh mà tiến lên nắm lấy Lạc Tuyết Nghiêu hai vai.

"Hắn, hắn là cái Phù Sư." Lạc Tuyết Nghiêu tránh thoát khỏi Cuồng Hồ bắt đầu, chỉ vào bên người Mục Dục.

"Người là Phù Sư? !" Cuồng Hồ nhìn Lạc Tuyết Nghiêu bên người Mục Dục, sững sờ ở tại chỗ. Thiếu niên này tuổi tác nhìn nhiều lắm cũng chỉ có mười hai mười ba tuổi, Dĩ Hồn lực lượng cũng bất quá là chỉ là tam phẩm Săn Bắn Sư, dĩ nhiên là cái kia thần bí khó dò Phù Sư?

Mục Dục mạnh mẽ nguyệt một cái quay về nàng phun ra phần thiệt Lạc Tuyết Nghiêu, sau đó nhìn về phía trước mặt Cuồng Hồ nói rằng: "Ta chỗ này cũng thực là có một tấm Tẩn Tôn Phù."

"Không biết vị tiểu huynh đệ này có chịu hay không đem này Tẩn Tôn Phù tặng cho ta? Giá cả tùy tiện tiểu huynh đệ mở." Cuồng Hồ vội vàng chấp tay hỏi.

Mục Dục nhất thời mặt lộ vẻ vẻ khó khăn, nói: "Tẩn Tôn Phù giá cả khó có thể dùng tiền tài đến cân nhắc, hơn nữa trong tay ta cũng cũng chỉ có một tấm, là sự phụ của ta lưu lại cho ta đột phá săn bắn tôn thì chỉ dùng, này e sợ..."

"Tiểu huynh đệ có điều kiện gì tùy tiện mở đi, chỉ cần ở ta Cuồng Hồ phạm vi năng lực bên trong, ta Cuồng Hồ tuyệt đối sẽ không nói một chữ "Không"." Cuồng Hồ không giận cũng không náo, đối với hắn mà nói, Đường Xảo sinh mệnh có thể để cho hắn thả xuống chính mình có tất cả, bao quát chính mình thân là Săn Bắn Tông tôn nghiêm.

Một bên Lạc Uyên ba người cũng là vì là Mục Dục bóp một cái mồ hôi lạnh, cũng không khỏi không bội phục Mục Dục dũng khí. Bọn họ chưa từng thấy có một người dám sắc mặt trấn tĩnh cùng Săn Bắn Tông cường giả bàn điều kiện, hơn nữa, Mục Dục còn vắn vắn chỉ là một tên Săn Bắn Sư.

Nhưng Lạc Uyên ba người không biết chính là, giờ khắc này Mục Dục sau lưng đã bị một tầng mồ hôi lạnh hoàn toàn thấm thấu, cùng thân là Săn Bắn Tông cường giả Cuồng Hồ bàn điều kiện, quả thực so với hắn một mình đối mặt Minh Ảnh, diện Yêu Thuần còn đáng sợ hơn nhiều lắm.

Mục Dục duỗi ra một đầu ngón tay, nói: "Một ân tình, hi vọng quý công đoàn có thể cho tiểu tử một ân tình, nếu là tiểu tử sau đó gặp phải vấn đề gì, hi vọng quý công đoàn có thể ở có thể được trong phạm vi giúp tiểu tử một lần."

Mục Dục trong tay còn có ba tấm Tẩn Tôn Phù, một tên Săn Bắn Tông một đời nhiều nhất chỉ có thể sử dụng hai tấm Tẩn Tôn Phù. Đối với hiện tại Mục Dục tới nói, dùng một tấm đối với hắn không hề có tác dụng Tẩn Tôn Phù, để đổi một toà cấp B công đoàn ân tình, có thể nói so với điều kiện gì đều muốn tới có lời, ngày sau về Yêu Vũ, Tịnh Không Hồng Liên sắp trở thành Mục Dục một cái lớn lao trợ lực.

Cuồng Hồ nhìn Mục Dục trong ánh mắt lóe qua kinh ngạc, cũng chen lẫn một tia tán thưởng, một tên Săn Bắn Sư đối mặt Săn Bắn Tông, còn có thể duy trì như vậy đầu óc tỉnh táo, đây tuyệt đối không phải bạn cùng lứa tuổi nắm giữ. Nhưng nếu như Cuồng Hồ biết Mục Dục mười hai năm qua trải qua hết thảy sự, vậy hắn liền sẽ không như thế nghĩ đến.

Cuồng Hồ hơi làm suy nghĩ, nhưng vẫn gật đầu một cái, cười nói: "Ta đáp ứng ngươi, sau này nếu là tiểu huynh đệ gặp phải khó khăn gì, Tịnh Không Hồng Liên ta không cách nào làm chủ, nhưng ta Cuồng Hồ tuyệt đối hết sức giúp đỡ."

Mục Dục âm thầm thở phào nhẹ nhõm, sau đó từ từ trong nhẫn lấy ra ba tấm Hồn Phù, đưa cho Cuồng Hồ, cười nói: "Vậy tiểu đệ liền cả gan xưng hô ngài vì là Hồ đại ca, nơi này là đường Hồn Phù, Cơ Cốt Phù cùng với Tẩn Tôn Phù."

Mục Dục cũng không phải chỉ lo tư lợi người, một toà cấp B công đoàn ân tình, giá trị muốn lớn hơn nhiều so với này ba tấm Hồn Phù.

Cuồng Hồ tiếp nhận ba tấm Hồn Phù, trong mắt tán thưởng cũng càng sâu mấy phần. Sau đó Cuồng Hồ cầm trong tay Hồn Phù đưa cho phía sau Lăng Lão, nói: "Lăng Lão, phiền phức ngươi cho hội trưởng chữa thương."

Lăng Lão tiếp nhận Cuồng Hồ bàn tay Hồn Phù, nhiều có thâm ý nhìn Mục Dục một chút sau khi, đem Đường Xảo ôm lấy, đi vào công đoàn cửa hồng. Mà đứa bé kia, cũng là hùng hục theo sát sau lưng Lăng Lão.

Cuồng Hồ trong lòng cũng là nhỏ nhỏ thở phào nhẹ nhõm, sau đó nhìn Mục Dục bốn người, nói: "Cuồng Hồ đa tạ các ngươi bốn người đều sẽ trường cứu lại, không biết các ngươi bốn người muốn đi nơi nào?"

Lạc Uyên chậm rãi đi tới Cuồng Hồ trước, cười nói: "Chúng ta bốn người là đi tới để đô gia nhập Săn Bắn Giả công đoàn, không biết quý công đoàn có thể không nhận lấy chúng ta bốn người."

Lạc Uyên vào cửa mới ngắn trong thời gian ngắn, cũng đã đã được kiến thức hai tên Săn Bắn Tông cường giả, hơn nữa cái kia Lăng Lão càng là sâu không lường được, điều này làm cho Lạc Uyên quay về Tịnh Không Hồng Liên toà này cấp B công đoàn sản sinh lớn lao hứng thú.

"Tịnh Không Hồng Liên từ trước đến giờ rộng rãi chiêu Săn Bắn Giả, tự nhiên là hoan nghênh cực kỳ." Cuồng Hồ trong lòng vui vẻ, lại quá ba năm, chính là để đô cấp B công đoàn tấn giai cấp A công đoàn giải thi đấu tháng ngày. Cấp A công đoàn, chỉ cần chỉ là cái này danh hiệu, chính là bất kỳ cấp B công kích đều không thể chống cự mẽ hoặc, đến lúc đó toàn đế đô cấp B công đoàn đều sẽ tham gia trận này tấn giai giải thi đấu, cạnh tranh không thể

bảo là không kịch liệt. Tịnh Không Hồng Liên tất nhiên là một thành viên trong đó, vì lẽ đó mấy năm qua này Tịnh Không Hồng Liên vẫn luôn đang hấp thu mới mẻ dòng máu. Lúc trước Cuồng Hồ cũng đã lấy Hồn Thức tra xét Mục Dục bốn người thực lực, trong đó chúc Lạc Tuyết Nghiêu ngũ phẩm sẵn bắn linh cao nhất, sau đó chính là thân là tam phẩm sẵn bắn linh Lạc Uyên, bát phẩm Săn Bắn Sư Trương Hành cùng với tam phẩm Săn Bắn Sư Mục Dục. Tuy rằng bọn họ cấp bậc đều không cao, ở Tịnh Không Hồng Liên bên trong vẹn vẹn chỉ có thể xếp tới trung hạ du, có thể trọng yếu chính là tuổi tác của bọn họ, trong bốn người to lớn nhất bất quá mười lăm tuổi mà thôi, có thể ở này số tuổi liền nắm giữ thực lực như vậy, coi như đặt ở đó cũng là có thể xếp tới thượng du.

Tuy rằng này Mục Dục thiên phú khả năng còn không sánh được ba người kia, nhưng Mục Dục nhưng vô cùng có khả năng là một tên Phù Sư, phải biết, coi như một tên cấp thấp nhất Phù Sư, cũng phải so với một tên sẵn bắn đem giá trị cao hơn nhiều. Nghĩ tới đây, Cuồng Hồ trong lòng không khỏi âm thầm tự giễu, nếu là không có gia tộc kia truyền thừa, phỏng chừng mình bây giờ khả năng liền đám tiêu tử này thực lực đều không đạt tới đi.

Sau bốn ngày...

"Phù dịch, ngưng!" Đứng thẳng ở giường trước Mục Dục bỗng mở hai mắt ra, một tia nhật mang tự khoe mắt mơ hồ tràn ra, sau đó Dịch Hồn lực lượng bỗng nhiên thôi thúc, cái kia đề xuống bàn gỗ bên trên bốn cây hình thái khác nhau hoa cỏ, chậm rãi nổi lên giữa không trung, ở Dịch Hồn lực lượng thôi thúc dưới trong nháy mắt hóa thành bốn than chất lỏng sền sệt, sau đó cái kia bốn bãi chất lỏng như nước sữa hòa nhau giống như vậy, nhanh chóng ngưng hợp thành một đoàn đan hồng phù dịch, mặt ngoài, tỏa ra thăm thẳm bạch quang.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Tin tức Phù Bút

Mục Dục ý niệm khẽ nhúc nhích, cái kia Phù Dịch lặng yên hạ xuống Mục Dục đầu ngón tay. Mục Dục từ từ trong nháy mắt lấy ra một tờ trống Hồn Phù, sau đó hết sức chăm chú, ngưng lên tinh thần lực, lấy tay viết thay, lấy Phù Dịch vì là mực, thuận thực ở trống không Hồn Phù trên nhanh chóng sáng tác ký dị phù văn, có nhiều viết chữ như rồng bay phượng múa tâm ý.

Chỉ chớp lát sau, một tấm trần ngập đan hồng phù văn Hồn Phù liền khinh nhiên rơi vào Mục Dục trong tay.

Thời khắc này, Mục Dục căng thẳng thần kinh nhất thời nói lỏng, giờ tay xóa đi cái trán chảy ra tí mồ hôi, trong miệng lầm bầm nói: "Cuối cùng cũng coi như thành công rồi!"

Mục Dục xem trong tay Hồn Phù, trên mặt không khỏi lộ ra một tia thoả mãn mỉm cười. Mà tấm này đan hồng Hồn Phù, chính là một tấm nhất phẩm lưu thông máu phù, cũng là Mục Dục này bốn ngày đến duy nhất luyện chế thành công ra một tấm Hồn Phù.

Tự Mục Dục tuý từng Lạc Uyên ba người gia nhập Tịnh Không Hồng Liên tới nay, đã có bốn ngày, này bốn ngày, Mục Dục mỗi ngày đều ở tại trong phòng của chính mình, ở Hải lâm ra ảo cảnh bên trong dựa theo tang dịch biên soạn (Phù Sư mật sách) để luyện tập chế tạo bùa.

Mục Dục vốn cho là chính mình dựa vào Ma Khí Chi Thể cùng vượt qua thường nhân lực lượng tinh thần, có thể rất dễ dàng học được chế tạo bùa, nhưng chế tạo bùa còn lâu mới có được Mục Dục tưởng tượng đơn giản như vậy.

Chỉ cần là lấy Dịch Hồn lực lượng đem thảo dược luyện hóa thành Phù Dịch, Mục Dục liền không ngủ không ngớt đầy đủ dùng một ngày một đêm mới miễn cưỡng nắm giữ. Mà sau khi sáng tác phù văn càng là khó khăn, không phải Phù Dịch không cách nào ngưng tụ ở trên tay, chính là sáng tác quá trình không cách nào nối liền, đứt quãng, kiểm cùi ba năm thiếu một giờ. Quá trình này, lại tiêu hao Mục Dục ba ngày.

Nếu không là Hải ảo cảnh bên trong linh tiêu hao tu luyện làm làm hậu thuẫn, cùng với từ từ trong nháy mắt lớn cấp thấp dược liệu cùng với trống không Hồn Phù cung cấp Mục Dục thất bại tiêu xài, e sợ Mục Dục phải hao phí trên nhiều thời gian hơn.

Mục Dục cẩn thận từng li từng tí một mà đưa tay bên trong lưu thông máu phù thu vào từ từ trong nháy mắt, tấm này lưu thông máu phù là Mục Dục chế ra tờ thứ nhất Hồn Phù, tương tự cũng mang ý nghĩa Mục Dục rốt cục trở thành một tên chân chính Phù Sư.

Nhưng hưng phấn sau khi, tấm này lưu thông máu phù sau lưng trả giá cao là để Mục Dục thực tại đau lòng không ngớt. Từ từ trong nháy mắt nguyên bản từ lực lượng không lồ cấp thấp dược liệu cùng trống không Hồn Phù ngăn ngắt trong vòng bốn ngày liền co lại hơn nửa, này nếu như bắt được trong phòng đấu giá bán đấu giá, vậy tuyệt đối là một bút tương đương kinh người con số.

Bất quá muốn muốn trở thành Phù Sư sau khi các loại đãi ngộ mê người, điểm ấy tổn thất liền có vẻ hơi bé nhỏ không đáng kể.

Mục Dục chậm rãi ngồi xuống, rót một chén trà, nhẹ nhàng nhấp một miếng. Cảm lấy trên bàn cái viên này bàn tay to nhỏ, đại diện cho Tịnh Không Hồng

Liên tám biện kim liên huy chương, ở trong tay tinh tế thường thức. Sau đó, Mục Dục lại từ từ trong nhấc lấy ra cái viên này chính mình vén vén chỉ đeo quá một lần, đại diện cho Yêu Vũ huy chương, trong lòng trong lúc nhất thời ngũ vị tạp trần.

"Cũng không biết Sanh Sanh nha đầu kia hiện tại thế nào rồi." Nhìn Yêu Vũ huy chương, Mục Dục liền không khỏi nhớ tới Hoàng Sanh Sanh nha đầu kia, trên mặt cũng là không khỏi mà lộ ra vẻ mỉm cười, thế nhưng ở này vì trong lúc cười, không khó nhìn ra chen lẫn sâu sắc lo lắng cùng lo lắng.

Bây giờ Mục Dục muốn làm, chính là nhanh chóng tăng lên thực lực của chính mình, mặc dù không thể đạt đến Yêu Thuần độ cao, nhưng ít nhất cũng phải có lực tự bảo vệ. Tuy rằng hiện nay tay mình đầu còn có nắm Tịnh Không Hồng Liên một ân tình, thế nhưng hẳn rõ ràng, sẽ không có bất luận cái nào công đoàn sẽ vì một người này tình, do đó lấy chính mình cả tòa công đoàn tính mạng làm tiền đặt cược đến tiếp người liều mạng.

"Àm ăm ăm." Ngay khi Mục Dục suy nghĩ thời gian, một trận hòa hoãn tiếng gõ cửa đem Mục Dục tâm tư cho kéo trở lại.

"Lăng Lão, ngài làm sao đến rồi?" Mục Dục mở cửa phòng, chỉ thấy cái kia Lăng Lão chính mỉm cười đứng ở ngoài cửa, vội vàng hướng về Lăng Lão cung kính khom người. Đối với thực lực này sâu không lường được Lăng Lão, Mục Dục cũng không dám chậm trễ chút nào.

Lăng Lão thân hình hơi một bên, không chút biến sắc tách ra Mục Dục khom người, cười nói: "Ta chỉ có điều là công đoàn bên trong một cái làm việc vặt, có thể không chịu nổi này lễ. Hội trưởng tỉnh rồi, xin mời tiểu huynh đệ quá đi một chuyến."

"Lăng Lão nói giỡn." Mục Dục nghe mờ hồ lạnh ứa ra, thầm nghĩ nếu như vậy cường giả đều chỉ là cái làm việc vặt, như vậy chính mình không phải là liền ăn mày cũng không bằng.

...

Ánh nắng sáng sớm, đều là ấm áp êm ái như vậy, từ song không trung tạt vào, nhẹ nhàng rơi vào song bên trong một tên quần dài thiếu nữ trên người. Thiếu nữ duỗi tay ngọc, dưới ánh mặt trời chậm rãi qua lại, tùy ý vì ánh điểm sáng ở đầu ngón tay nhảy lên. Nhàn nhạt ánh mặt trời, cũng cho thiếu nữ cái kia vốn là như chi ngọc giống như trắng nõn tron bóng da thịt tăng thêm mấy phần tinh nhả.

Tên này tình nữ thiếu nữ, chính là lúc trước ở bên trong vùng rừng rậm cùng Sát Lang đại chiến, sau bị Mục Dục bốn người cứu dưới Đường Xảo. Lúc này Đường Xảo, không chút nào trước chiến Sát Lang như vậy Sấn Bấn Tông khí thế, hoàn toàn liền cùng hàng xóm thiếu nữ không thể nghi ngờ.

"Nhìn đủ chưa?" Đường Xảo chậm rãi quay đầu lại, lúc trước tình nữ theo Đường Xảo xoay người dần dần rút đi, Sấn Bấn Tông khí thế nhất thời bao phủ năng toàn thân.

"Ngạch, thật không tiện, thất lễ." Mục Dục đem ánh mắt thu lại lên, lúng túng gãi gãi tóc của chính mình.

Kỳ thực, Mục Dục từ lúc mấy phút trước cũng đã đi tới trước cửa Đường Xảo, thấy phòng cửa không khóa, liền đi vào. Khi (làm) Mục Dục nhìn thấy Đường Xảo người kia cảnh giao hòa tuyệt mỹ cảnh tượng thì, càng liền như thế quý thần xui khiến đại ra ở nơi đó. Nếu không là Đường Xảo cái kia mặt một tiếng vấn đề, phỏng chừng Mục Dục còn chỉ ngây ngốc đứng tại chỗ lưu chảy nước miếng.

"Trước chính là các người đem ta cứu chứ?" Ngay lúc đó Đường Xảo ý thức đã vô cùng bạc nhược, chỉ nhớ rõ mơ mơ hồ hồ trong lúc đó thật giống có bốn người cứu chính mình. Chuyện sau đó, cũng là thức tỉnh sau khi hỏi dò Lăng Lão mới biết được.

"Ừm." Lúc này Mục Dục mơ hồ cảm giác được trong lòng có chút chột dạ, không dám nhìn thẳng Đường Xảo con mắt, chỉ có thể ánh mắt pháp phù quét Đường Xảo giấy. Hắn phát hiện, đôi mắt Đường Xảo, tựa hồ so với lúc trước đôi mắt Cuồng Hồ còn muốn không có sức.

"Đa tạ người Hồn Phù." Đường Xảo cũng từ Lăng Lão trong miệng biết được trị liệu chính mình cái kia ba tấm Hồn Phù, đều là trước mắt gã thiếu niên này lấy ra.

"Không khách khí không khách khí, để như ăn cháo thôi." Mục Dục chẳng biết xấu hổ khách mặc lên một phen, miệng đầy cười bỉ ổi.

Đường Xảo cũng không có cười, trên mặt cũng không có một chút nào tâm tình biến hóa. Biết được Mục Dục lấy ra Hồn Phù đồng thời, Đường Xảo cũng là đồng thời biết được Mục Dục dĩ nhiên lấy này ba tấm Hồn Phù vì là điều kiện, từ Cuồng Hồ tay đổi lấy Tịnh Không Hồng Liên một lần ân tình. Điều này không khỏi làm Đường Xảo có chút thương thức Mục Dục can đảm cùng bình tĩnh, dám lấy thân phận của Sấn Bấn Sư đi theo một tên Sấn Bấn Tông cường giả, thậm chí còn cùng một toà cấp B công đoàn bàn điều kiện người, Mục Dục tuyệt đối là Đường Xảo nghe nói người số một.

Bất quá thường thức quy thường thức, lấy Đường Xảo Tịnh Không Hồng Liên hội trưởng gốc độ đến suy tính, lần này giao dịch, hiển nhiên là Tịnh Không Hồng Liên bị thiệt thòi, nói khó nghe điểm chính là bị Mục Dục thừa dịp cháy nhà hỏi cửa. Tuy rằng này ba tấm Hồn Phù giá trị xác thực không ít, nhưng còn còn lâu mới có thể cao hơn một toà cấp B công đoàn ân tình.

Bằng chừng ấy tuổi liền có thể có như vậy tâm trí cùng thủ đoạn, điều này làm cho Đường Xảo không khỏi lòng hiếu kỳ nổi lên, không chút biến sắc lượng lớn nổi lên trước mặt tên này giao hoạt thiếu niên, "Người là Phù Sư?"

"Hội trưởng nói giỡn, bằng ta điểm ấy năng lực, làm sao có khả năng sẽ là Phù Sư đây." Mục Dục mặt ngoài mỉm cười, thế nhưng nhưng trong lòng thầm nghĩ, làm sao là cá nhân đều yêu thích hỏi chính hắn một vấn đề, chẳng lẽ mình liền mọc ra một tấm Phù Sư mặt?

"Thực sự là lừa người không nháy mắt." Đường Xảo trong lòng kiêu thoắt, ngay khi ngày hôm qua nàng ra ngoài tản bộ thời gian vừa vặn trải qua Mục Dục cửa gian phòng thời gian, bên trong phòng một luồng vô cùng quái dị khí tức bị nàng Hồn Thức bắt giữ. Mấy năm trước nàng thấy tận mắt một tên Phù Sư chế tạo bùa, tuy rằng Mục Dục bên trong phòng truyền ra khí tức so với khi đó cảm ứng được khí tức nhỏ yếu nhiều lắm, nhưng cũng là giống

nhau như đúc.

Bất quá Đường Xảo cũng không có trực tiếp đi vạch trần Mục Dục hoang, mà là nói rằng: "Ba năm sau khi, để đồ đều sẽ tổ chức cấp B công đoàn thắng đến cấp A công đoàn xếp hạng tái, xếp hạng thứ ba công đoàn đều sẽ từ cấp B công sẽ tăng lên đến cấp A công đoàn. Có người nói xếp hạng thứ nhất công đoàn khen thưởng bên trong, sẽ có một nhánh Phù Bút."

"Phù Bút!" Nghe được Đường Xảo trong miệng phun ra Phù Bút hai chữ, Mục Dục nhất thời hưng phấn một bình ba thước.

Ồ (Phù Sur mặt sách) ghi chép bên trong, Phù Sur là một loại đối với phổ thông Sản Bản Giả vô dụng, nhưng đối với Phù Sur tới nói nhưng là còn như thần vật thứ tâm thường. Phù Bút không phải bút, mà là một viên ẩn chứa cực kỳ không lộ kỳ lạ năng lượng kỳ dị ngọc thạch, nhưng nhân nó có thể làm Phù Sur dùng để chế tạo bùa thì một cái môi giới, thật giống như viết chữ thì cần thiết bút giống như vậy, bởi vậy được gọi tên Phù Bút.

Phù Bút, có thể giúp Phù Sur càng hiệu suất cao hơn luyện hóa Phù Dịch, cũng có thể khiến Phù Sur lực lượng tinh thần càng thêm ngưng tụ, khiến cho sáng tác Hồn Phù tỷ lệ thành công so với bình thường cao hơn mấy lần. Hơn nữa lấy Phù Bút vì là môi giới làm ra ra Hồn Phù hiệu quả, muốn so với tâm thường Phù Sur làm ra ra Hồn Phù hiệu quả cao hơn rất nhiều.

Phù Bút, là bất kỳ một tên Phù Sur đều tha thiết ước mơ được đồ vật, nhưng làm sao Phù Bút số lượng cực kỳ ít ỏi, ở trong phòng đấu giá xuất hiện Phù Bút giá cả càng là có thể nói giá trên trời, vì lẽ đó có thể nắm giữ Phù Bút Phù Sur chính là đã ít lại càng ít. Bởi vậy trong đại lục mỗi khi có lưu lạc ở bên ngoài Phù Bút xuất hiện, thiên hạ Phù Sur hoàn toàn là đổ xô tới, liều mạng tranh cướp.

Mục Dục trong lòng thầm nghĩ, nếu là có thể được cái kia cái gọi là xếp hạng tái bên trong Phù Bút, đối kia với mình Phù Sur tu luyện tuyệt đối là như hổ thêm cánh.

"Các người đã đã gia nhập Tinh Không Hồng Liên, như vậy ta lấy hội trưởng thân phận hi nhìn các người bốn người có thể chăm chỉ tu luyện, vì ba năm sau khi cuộc thi xếp hạng làm chuẩn bị." Đường Xảo trong lòng cười thầm, chỉ phải nói cho Mục Dục Tin tức Phù Bút, mục đích của nàng cũng đã đạt đến. Trên thế giới không có một tên Phù Sur sẽ chịu đựng được Phù Bút mê hoặc.

Mục Dục mặt ngoài ứng phó mỉm cười, nội tâm trực chửi mình quá ngu, Đường Xảo rất rõ ràng là ở dùng Phù Bút tới thăm dò chính mình, có thể chính mình vẫn là trúng chiêu, xem ra chính mình vẫn là quá thuần khiết một điểm.

"Được rồi, người đi đi, ngày mai bắt đầu là có thể tiếp nhận vụ." Đường Xảo phát phát tay tay ngọc.

Mục Dục liền vội vàng gật đầu, hần hiện tại ba không được rời gian phòng này. Cũng không biết chuyện gì xảy ra, đối mặt Đường Xảo, Mục Dục trong lòng thậm chí ngay cả một điểm sức lực đều không có, lại như chuột gặp mèo như thế.

Nhưng Mục Dục không biết chính là, ngay khi hần cách mở cửa phòng một khắc đó, Đường Xảo cũng giống như như thế đại xá bình thường thở phào nhẹ nhõm.

"Tại sao ở trên người hần tổng để ta cảm giác được một luồng hết sức quen thuộc, phi thường ý lại cảm giác đây?" Đường Xảo mặt lộ vẻ nghi sắc, mày liễu nhíu lại, trong miệng nhẹ nhàng lầm bầm.

Bạn đang đọc truyện *Sản Bản Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Ta muốn cùng nhau chơi đùa có được hay không?

Khi bầu trời vừa lật lên một tia ngân bạch sắc, Mục Dục cũng đã từ trên giường đứng lên, một đêm sung túc giấc ngủ cùng với một tấm nhát phẩm an thần phù, khiến Mục Dục mấy ngày trước tích lũy xuống uể oải quét một cái sạch sành sanh. Mặc dù ở Hải ảo cảnh bên trong tu luyện tiêu hao gần như linh, nhưng bốn ngày bốn dạ không ngủ không ngớt luyện tập chế tạo bùa, cũng là để Mục Dục thân thể có chút không chịu nổi.

Sau đó Mục Dục cần làm chuyện thứ nhất chính là đi đón một ít công đoàn nhiệm vụ, do đó đề cao mình Dự Hồn lực lượng, dựa vào hần bây giờ tam phẩm Sản Bản Sư bé nhỏ thực lực, muốn ở thi đấu bên trong trạm được chân tuyệt đối là nói mơ giữa ban ngày, chớ đừng nói chi là thu được quán quân thu được Phù Bút.

Tuy rằng trừ trong nhần Hồn Phù số lượng còn rất đầy đủ, thế nhưng Đế Đô thủy không thể so Đồ Kỳ thành, hỗn loạn cực kì, bây giờ Mục Dục thực lực còn quá thấp, nếu là hiển lộ quá nhiều, tuyệt đối sẽ biến thành chứng thi chi.

Mục Dục đi ra cửa phòng, đi tới công đoàn đại diện, trước mắt một bộ bận rộn mà lại rảnh thì cảnh tượng lệnh Mục Dục cảm giác quen thuộc, khỏe

miệng không khỏi vung lên một nụ cười.

"Ta nghĩ tiếp nhận nhiệm vụ." Mục Dục đi tới đại điện đại trước đài, quay về giữa đài một tên chính quay lưng hẳn chính đang thu dọn vật phẩm thiếu niên hỏi.

"Mục Dục?"

"Trương Hành?"

Khi (làm) giữa đài thiếu niên đem một quyển nhiệm vụ bộ phóng tới Mục Dục trước, chậm rãi quay đầu thì, thiếu niên kia thỉnh thoảng chính là Trương Hành.

"Người tại sao lại ở chỗ này?" Mục Dục tò mò cười hỏi.

Trương Hành một tay lật xem quyển sách trên tay tịch, cười nói: "Nơi này thư tịch để ta cảm thấy rất hứng thú, vì lẽ đó ta hãy cùng Phó hội trưởng xin chỉ thị một thoáng, ở đây phụ trách cho công đoàn Sản Bản Già phân phối nhiệm vụ, thuận tiện đọc sách."

Mục Dục nhìn đang tập trung tinh thần xem trong tay thư tịch Trương Hành, cười nhạt, hẳn hiện tại cuối cùng cũng coi như là biết rồi tại sao Trương Hành tuổi nhỏ như thế liền có thể nắm giữ không hề như vậy tri thức mạng lưới.

Mục Dục cũng không có lại đi quấy rối Trương Hành, cầm lấy trên đài cái kia bản nhiệm vụ bộ, rất hứng thú lật lên. Nhưng vèn vèn còn chỉ là lật vài tờ, Mục Dục cũng đã bắt đầu kinh ngạc lên, nhiệm vụ này bộ bên trong chỉ cần phía trước mấy cái cấp C nhiệm vụ, thù lao đầy đủ thì có mấy kim tệ, cấp B nhiệm vụ thù lao thậm chí có trên mười ngàn trăm đồng tiền vàng. Điều này làm cho Mục Dục không khỏi cảm thán lên này Đế Đô giàu nứt đổ đổ vách.

"Đoán xem ta là ai?" Đột nhiên, một cái thô cổ họng âm thanh kỳ quái từ Mục Dục sau lưng vang lên, sau đó hai con đột nhiên từ Mục Dục sau lưng đưa ra ngoài, lập tức che đầy Mục Dục hai mắt.

"Người bảo ta đoán, không đoán?" Mục Dục bất đắc dĩ bĩu môi, hẳn coi như dùng đầu gối nghĩ cũng biết là ai, ở đây ngoại trừ Lạc Tuyết Nghiêu nha đầu kia còn có ai sẽ nhảm chán như vậy.

Lạc Tuyết Nghiêu ngưng ngừng thu về tay của chính mình, bĩu môi kiêu oán mà nhìn Mục Dục, trong miệng nhọc nhọc lầu bầu: "Thật vô vị."

"Làm sao chỉ một mình người? Lạc đại ca đây?" Mục Dục thấy Lạc Uyên không có cùng Lạc Tuyết Nghiêu đồng thời, liền nghi hỏi.

"Hắn trời vừa sáng liền nhận nhiệm vụ, đi ra ngoài." Lạc Tuyết Nghiêu cổ chính mình quai hàm, nhìn đáng dấp tựa hồ là đang trách Lạc Uyên một người đi ra ngoài tiếp nhận nhiệm vụ không mang theo chính mình chơi đùa như thế, lại như bị cướp kẻo hồ lô tiểu hải tử như thế oan ức.

Sau đó, Lạc Tuyết Nghiêu ánh mắt chậm rãi chăm chú vào Mục Dục, khóe miệng độ cong có vẻ hơi giảo hoạt, nhanh nhẹn như một con cáo nhỏ.

"Tỷ tỷ, đạt được, người bỏ qua cho ta đi." Mục Dục hai mắt một phen, sống lưng mát lạnh, mỗi khi Lạc Tuyết Nghiêu dùng loại ánh mắt này nhìn mình thời điểm chuẩn không chuyển tốt.

"Người Ta muốn cùng nhau chơi đùa có được hay không?" Lạc Tuyết Nghiêu cái miệng nhỏ từng điểm một na đến Mục Dục bên người, tươi cười quyến rũ mà nhìn Mục Dục.

"Chơi? Người cho rằng làm nhiệm vụ là chơi sao?" Mục Dục trong lòng thầm mắng, cô nải nải này hợp đem chuyện gì cũng làm thành chơi như thế.

"Đừng sợ đừng sợ, tỷ tỷ sẽ bảo vệ người." Lạc Tuyết Nghiêu nghe đầu, lời thề son sắt vỗ chính mình ngực nhỏ.

Nhìn Lạc Tuyết Nghiêu lòng tin này tràn đầy đáng yêu, Mục Dục biết mình lần này khẳng định là chạy trời không khỏi nắng, đơn giản cũng không lại cùng Lạc Tuyết Nghiêu đồng đài, lật lên trong tay mình nhiệm vụ bộ, tìm kiếm có hay không độ khó thấp thù lao cao nhiệm vụ.

Dù sao Mục Dục mới mới vừa tới đến Đế Đô, đối với Đế Đô hết thấy đều còn chưa quen thuộc, huống mà còn có Lạc Tuyết Nghiêu tiểu ma nữ này theo, độ khó đại nhiệm vụ còn không thích hợp đỡ lấy.

"Oa, cái này thù lao có một trăm kim tệ ư!" Mục Dục còn không phiến vài tờ, một bên Lạc Tuyết Nghiêu bỗng nhiên rít lên một tiếng, đem nhiệm vụ bộ từ Mục Dục trên tay một cái đoạt tới, hưng phấn đem thấp nhất tầm kia nhiệm vụ cho xé xuống, mà đối với nàng đến nói không có giá trị lợi dụng nhiệm vụ bộ đây, sẽ theo tay cho ném xuống.

"Nàng lại kéo xuống đến rồi..." Mục Dục vỗ một cái trán, trong đầu nhất thời một mảnh trống không. Hết thấy Sản Bản Già công đoàn bên trong, đều có một hạng tương đồng quy định, một khi Sản Bản Già đem nhiệm vụ từ nhiệm vụ bộ trên xé xuống, cái kia nhất định phải phải hoàn thành nhiệm vụ này, ngộ tiếp hoặc là từ bỏ nhiệm vụ, đều coi là nhiệm vụ thất bại, như vậy đỡ lấy nhiệm vụ Sản Bản Già liền phải trả cho ủy thác người cao hơn treo giải thưởng kim ngạch gấp mười lần tiền tài làm bồi thường.

Mục Dục nhất thời cảm thấy cuộc đời của hắn trở nên hoàn toàn u ám, bởi vì Lạc Tuyết Nghiêu kéo xuống tầm kia nhiệm vụ, là một hạng cấp B nhiệm vụ, nhiệm vụ điều kiện là đi tới Đế Đô phương Bắc bên trong vùng rừng rậm Cự Giác Băng Lộc nơi ở, đánh giết cũng mang về mười đối với Cự Giác Băng Lộc giác.

Cự Giác Băng Lộc là một loại nhân cấp hưng thú, tuy rằng tính cách vô cùng dụ ngoạn, thế nhưng bình thường Sản Bản Già như trước không dám để

dàng có ý đồ với nó. Bởi vì Cự Giác Băng Lộc yêu thích quần cư, hơn nữa không phải bình thường ba, năm chỉ quần cư, mà là ba mươi, năm mươi chỉ thậm chí là trên trăm con quần cư. Cự Giác Băng Lộc đoàn kết ý thức mạnh phi thường, một khi lộc quần bên trong có một con phát sinh cầu cứu tín hiệu, như vậy còn lại hết thảy Cự Giác Băng Lộc đều sẽ hợp lực kháng địch. Mặc dù là Săn Bắn Tông cường giả đối mặt như vậy số lượng khổng lồ Cự Giác Băng Lộc quần, cũng tuyệt đối chiếm không tới chỗ tốt.

Liên Săn Bắn Tông đều chiếm không tới chỗ tốt, liền chớ đừng nói chỉ là Mục Dục cùng Lạc Tuyết Nghiêu hai người, dù cho quần lấy nhau đều còn chưa đủ Cự Giác Băng Lộc nhét kê răng.

Nhiệm vụ này sẽ ở nhiệm vụ này bộ phía dưới cùng, liền biểu thị nhiệm vụ này vẫn không có Săn Bắn Giả đi đón, nói tới chuẩn xác điểm là không có một tên Săn Bắn Giả dám đi tiếp. Tất cả không có ai sẽ vì này một trăm kim tệ, mà dùng tính mạng của mình làm tiền đặt cược.

"Một ngàn kim tệ..." Một trăm kim tệ gấp mười lần, vậy thì là một ngàn kim tệ, Mục Dục nhất thời cảm giác được trái tim của chính mình đang chảy máu.

"Trước tiên không nên bị quan như vậy, " nhìn mặt xám như tro tàn Mục Dục, Trương Hành đồng tình ôm chầm bờ vai của hắn, phục ghé vào lỗ tai hắn nhẹ nhàng nói rằng: "Nhiệm vụ này đối với cùng phổ thông Săn Bắn Giả tới nói là khó khăn điểm, bất quá đối với nha đầu này tới nói, đúng là dễ như trở bàn tay."

"Lời này có ý gì?" Mục Dục hơi sững sờ, hắn đột nhiên liền giác đến đầu óc của chính mình không đủ dùng.

"Đừng nóng vội, chờ sau đó ngươi liền biết rồi."

... ..

"Này, ngươi đúng là đi nhanh điểm a, đi như thế chậm, chờ sau đó liền Cự Giác Băng Lộc mao đầu không nhìn thấy." Lạc Tuyết Nghiêu một thân một mình, ở mặt trước tràn đầy phấn khởi bính, lại như một con bị thả ra lồng sắt con thỏ nhỏ.

Mà Mục Dục thì lại cùng sau lưng Lạc Tuyết Nghiêu, đi lên lộ đến một trận lấy đón, hãy cùng cương thi không khác biệt gì. Mục Dục đột nhiên cảm giác thấy chính mình thật giống đang bị Lạc Tuyết Nghiêu hướng về Đoạn Đầu đài trên mang như thế. Bất quá đồng thời, trong đầu của hắn cũng ở phản phục cân nhắc lúc trước Trương Hành nói câu nói kia. Dễ như trở bàn tay? Lễ nào này Lạc Tuyết Nghiêu còn có so với Săn Bắn Tông còn cường hãn hơn là bài tẩy hay sao?

"Ai nha, từ đâu tới tảng đá, bán chết ta rồi, chán ghét, xù tảng đá, xù tảng đá."

"Nghĩ gì thế..." Mục Dục lắc lắc đầu, khoát tay áo một cái, sâu sắc thờ dài.

Hai người liền như thế một trước một sau ở bên trong vùng rừng rậm cất bước, dần dần, chu vi nhiệt độ bắt đầu chậm lại. Từng trận gió lạnh thổi qua, hai người dần dần nổi lên một thân nổi da gà, cùng lúc đó, hai người về mặt cũng bắt đầu dần dần mà nghiêm nghị lên.

Phụ cận nhiệt độ bỗng nhiên chợt giảm xuống, tuyệt đối không phải hiện tượng tự nhiên. Rừng rậm ngoại vi hung thú bình thường thực lực đều ở nhân cấp trong phạm vi, lĩnh giới trở lên cường hãn hung thú vô cùng ít ỏi, có thể ảnh hưởng phạm vi rất có hạn. Có thể tạo thành như vậy dị tượng, liền chỉ có cái kia số lượng khổng lồ Cự Giác Băng Lộc quần. Điều này cũng liền mang ý nghĩa Mục Dục hai người vô cùng có khả năng đã vô cùng tiếp cận Cự Giác Băng Lộc lãnh địa, thậm chí đã nằm ở này lãnh địa bên trong.

"Ngươi xem nơi đó!" Lạc Tuyết Nghiêu tựa hồ là phát hiện cái gì, một tay nhẹ nhàng lôi kéo Mục Dục ống tay áo, một tay chỉ vào hai người bên trái đằng trước, nhẹ giọng nhắc nhở.

Mục Dục theo Lạc Tuyết Nghiêu ngón tay địa phương nhìn tới, chỉ thấy hai người phía trước cách đó không xa, tọa lạc một mảnh thủy sắc xanh thăm hồ nước nhỏ. Mà hồ nước trước, thì lại có một con người mặc màu băng lam da lông, đầu sinh một đôi màu bạc cự giác nai con chính đang nước uống, loáng thoáng, còn có thể nhìn thấy nai con bên ngoài thân lưu chuyển nhàn nhạt hàn khí.

"Cự Giác Băng Lộc." Mục Dục cùng Lạc Tuyết Nghiêu trầm miệng một lời. Không sai, con kia chính đang ẩm màu lam của nước nai con, đúng là bọn họ mục tiêu của chuyến này, Cự Giác Băng Lộc.

Xem này con Cự Giác Băng Lộc đáng vẻ, hắn là vẫn là một con ấu lộc. Bất quá quan trọng nhất chính là, Mục Dục Hồn Thức ở bốn phía cũng không có nhận ra được còn có mặt khác Cự Giác Băng Lộc tồn tại, nhìn dáng dấp này con tựa hồ lạc đàn. Này đối với bọn hắn hai người mà nói, tuyệt đối là một cái cơ hội cực kỳ tốt.

Mục Dục quay đầu, quay về Lạc Tuyết Nghiêu nhắc lên lông mày, tựa hồ muốn nói: "Ngươi trên."

Lạc Tuyết Nghiêu nhưng là hai quai hàm vi cổ, tà đầu xoa eo, tựa hồ muốn nói: "Ta không lên, muốn lên ngươi trên."

"Xem như ngươi lợi hại..." Mục Dục nắm tiểu ma nữ này là không có biện pháp nào, chỉ có thể cho hả giận xoa xoa Lạc Tuyết Nghiêu đầu nhỏ, sau đó nín thở tức, không chút biến sắc bắt đầu tiếp cận con kia Cự Giác Băng Lộc.

Dần dần, Mục Dục trên người bắt đầu chảy ra từng tia từng tia đỏ như màu máu ma khí lực lượng, nhưng vền vền chỉ là Mục Dục trong cơ thể ba phần mười ma khí lực lượng. Làm như vậy không chỉ có thể cung cấp thân thể cơ năng tăng lên, cũng có thể giảm thiểu ma khí lực lượng tiêu hao. Hơn nữa vền vền chỉ là ba phần mười mỏng manh ma khí lực lượng, cũng không sẽ tỏa ra ma khí lực lượng vốn có khí tức, cũng có thể rất lớn mức độ che giấu trụ Mục Dục bản thân khí tức, như vậy liền sẽ không bị Cự Giác Băng Lộc phát giác, từ mà chạy trốn.

Này một phương pháp, là trước Hải dạy cho Mục Dục, lưu làm đánh lên hoặc ấn thân tác dụng. Thế nhưng nói tới Hải, Mục Dục liền giận không chỗ phát tiết. Ngay khi Hải giáo xong Mục Dục phương pháp kia sau khi, Hải liền nói với Mục Dục chính mình nguyên hồn có chút suy yếu, cần ngủ say một quãng thời gian đến khôi phục. Kẻ này tổng cộng liền không từng ra mấy lần màn ảnh, dĩ nhiên có thể mặt dày nói mình suy yếu. Nếu không là ngủ say trước Hải đem ảo cảnh tạm thời giao cho Mục Dục tùy ý sử dụng, bằng không Hải trên dưới mười tám đời, trước tiên mặc kệ có hay không, ngược lại khẳng định đều phải bị Mục Dục thăm hỏi một cái.

Mục Dục thân hình chính đang từng bước áp sát, mà Cự Giác Băng Lộc như trước còn ở tự nhiên nước uống, không chút nào nhận ra được, tử vong chính đang hướng về nó lặng yên giáng lâm.

"Tam Trọng Lôi Kích!" Ngay khi Mục Dục thân thể cách Cự Giác Băng Lộc chỉ có không tới năm mét khoảng cách thời điểm, Mục Dục thân hình bỗng nhiên nhảy lên, lam điện trút xuống Cực Đình Lôi Thương bỗng từ trên trời giáng xuống, một thương xuyên qua yết hầu Cự Giác Băng Lộc.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Cự Giác Băng Lộc, nam tử xa lạ

"Ồ." Bất thành linh tập kích, Cự Giác Băng Lộc bất ngờ, theo trong miệng một tiếng gian nan khê kêu, thân thể chậm rãi co quắp mềm nhũn ra.

Rơi xuống phía sau Cự giác Băng Lộc, Mục Dục về mặt lạnh lẽo, lần thứ hai giờ lên trong tay Cực Đình Lôi Thương, không chút do dự mà đâm vào Cự Giác Băng Lộc cái kia mềm mại bụng, đâm thủng trái tim. Cự Giác Băng Lộc trong mắt cái kia cuối cùng từng tia một thêm rực rỡ, cũng theo đòn đánh này bị hoàn toàn thu gặt, một viên màu lam nhạt hồn châu cũng chậm rãi từ Cự Giác Băng Lộc đỉnh đầu hiện lên đi ra.

"Hô..." Theo ma lực lực lượng cùng Cực Đình Lôi Thương chậm rãi đi vào trong cơ thể, căng thẳng thần kinh rốt cục thả lỏng ra, Mục Dục cũng nhất thời thờ dài một cái.

"Không biết xấu hổ, lại dùng đánh lên." Lạc Tuyết Nghiêu khinh bi liếc một cái Mục Dục, trong miệng lầu bầu, tựa hồ rất khinh thường Mục Dục cách làm.

"Dựa vào." Mục Dục đầy sau đầu hắc tuyến, hận không thể dùng ánh mắt đánh chết Lạc Tuyết Nghiêu. Nếu như Mục Dục không cần đánh lên mà là chính diện đi đối kháng, lấy thực lực của hắn đánh giết Cự Giác Băng Lộc tự nhiên là không có vấn đề gì, nhưng nếu là không cách nào một chiêu giải quyết, Cự Giác Băng Lộc một khi hô bằng dẫn bạn, hậu quả kia có thể tưởng tượng được.

Mục Dục cũng lười cùng Lạc Tuyết Nghiêu phí lời, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một cây chùy thủ, dự định đem Cự Giác Băng Lộc trên đầu một đối đại giác cắt đi.

Cự Giác Băng Lộc giác là Cự Giác Băng Lộc trên người cứng rắn nhất một cái vị trí, độ cứng rắn không thua kém một chút nào Lam Hóa Tích vây giáp, vì lẽ đó có rất nhiều Săn Bắn Giả đều yêu thích dùng nó chế tạo thành ngạnh giáp hộ thân, này có thể so với phổ thông bằng sắt khôi giáp muốn thực dụng kiên cố nhiều lắm.

Cũng chính vì như thế, Mục Dục dùng chùy thủ ở đối kia cự giác trên nhiều lần cắt chém không có kết quả sau khi, đơn giản trực tiếp đem Cự Giác Băng Lộc đầu đem cắt xuống, ném vào trữ trong nhẫn. Mà cái kia Cự Giác Băng Lộc thân thể, thì lại từ từ kết băng, vỡ thành một mảnh băng phần.

Mục Dục hai người về mặt cũng không có vì thế có chút thư giãn, bởi vì này vên vện chỉ là cái bắt đầu. Mười đối với Cự Giác Băng Lộc giác còn chỉ được một trong số đó, hơn nữa, không phải mỗi lần đều sẽ cơ hội tốt như vậy.

Hai người đồng thời đánh tới hoàn toàn tinh thần, sóng vai hướng về trong rừng thâm nhập. Này con Cự Giác Băng Lộc sẽ lạc đàn ở cái hồ này nước uống, vậy đã nói rõ Cự Giác Băng Lộc quần nhất định sẽ không cách đến rất xa, rất khả năng ở ngay gần.

Lạc Tuyết Nghiêu ngoan ngoãn cùng sau lưng Mục Dục, không còn dám cùng Mục Dục chơi đùa, sợ kinh động không biết ở nơi nào lộc quần.

Mà Mục Dục nhưng là phóng thích mở chính mình Hồn Thức, ngưng thần thăm dò bốn phía gió thổi cỏ lay.

Theo hai người không ngừng thâm nhập, hai người chu vi nhiệt độ bắt đầu trở nên càng ngày càng thấp. Nhưng có ma khí lực lượng hộ thể, Mục Dục đúng là không có cảm giác đến bao nhiêu lạnh giá. Quay đầu lại, lại phát hiện Lạc Tuyết Nghiêu đang không ngừng xoa xoa chính mình đồng hồng tay nhỏ, không ngừng hướng về trên tay ha nhiệt khí. Thở tức trong lúc đó, ngờ ngợ có thể nhìn thấy mơ hồ sương trắng.

Vén vén chỉ mặc vào (đám qua) một cái đơn bạc quần dài màu lam Lạc Tuyết Nghiêu, chớp mũi cùng lỗ tai đều bị đông cứng có chút ửng hồng, thân thể mềm mại cũng hơi run rẩy.

"Khoác vào đứng lên đi." Mục Dục tâm lên thương ý, đem áo của chính mình thoát chậm rãi hạ xuống, Khoác vào ở Lạc Tuyết Nghiêu trên người.

"Cho ta ngơoi không lạnh sao?" Thấy Mục Dục đem áo khoác Khoác vào ở trên người mình, Lạc Tuyết Nghiêu hơi sững sờ, nhìn chỉ mặc một bộ mỏng manh áo lót Mục Dục, Lạc Tuyết Nghiêu lo lắng hỏi.

"Cuối cùng cũng coi như là nghe được một câu tiếng người." Mục Dục cảm giác sâu sắc an ủi, sau đó xoa xoa Lạc Tuyết Nghiêu đầu, cười nói: "Yên tâm, ta da dày. Nếu như đem ngơoi này công chúa đông hồng rồi, ta có thể không có cách nào cùng ngơoi ca bàn giao."

"Coi như ngơoi có chút lương tâm." Lạc Tuyết Nghiêu nhẹ giọng lẩm bẩm, hai gò má hơi nổi lên đỏ ửng, hai tay nhẹ nhàng nắm thật chặt trên người áo khoác.

... ..

"Đây là..."

"Oa, thật là đẹp!"

Ngay khi hai người xuyên qua một mảnh hẹp dài từng lăm sau khi, một bộ lăm người cảm thấy hình ảnh không thể tưởng tượng nhất thời hiện ra ở hai người trước mắt.

Trời đất ngập tràn băng tuyết, không sai, chỉ có trời đất ngập tràn băng tuyết đủ để hình dung hai người tất cả những gì chứng kiến. Bãi cỏ, dòng suối, rừng cây, đều đang kết lên một tầng dày đặc màu xanh lam bông tuyết, như từng toà từng toà trông rất sống động, óng ánh long lanh tượng băng. Ánh mặt trời đánh vào bông tuyết trên, khúc xạ ra mộng ảo giống như kỳ dị vàng sáng, phảng phất liền ngay cả không khí đều bị nhiễm phải một tầng lam ngát. Trên cỏ thụ, có số lượng hàng trăm Cự Giác Băng Lộc, hoặc chạy trốn, hoặc nghỉ ngơi, hoặc chơi đùa, phảng phất chính là một toà đặt trong rừng tiên cảnh.

"Đẹp quá." Lạc Tuyết Nghiêu ngơ ngác mà nhìn chăm chú cảnh tượng trước mắt, phảng phất trong nháy mắt quên thân thể lạnh giá. Như vậy mộng ảo thuần mỹ cảnh tượng, tựa hồ là mỗi một tên nữ sinh đều không thể chống cự mê hoặc.

"Đừng say sưa, chuyện đứng đắn không làm đây." Mục Dục kéo một cái bên người chính mê gái Lạc Tuyết Nghiêu, trốn vào bên người trong bụi cỏ.

Trốn vào bụi cỏ sau khi, Mục Dục sắc mặt lại bắt đầu khó khăn, này Cự Giác Băng Lộc nơi ở là tìm tòi, thế nhưng muốn như thế nào mới có thể đem chúng nó giác cho lấy xuống. Nếu như một khi đã kinh động lộc quần, không cần đánh, chỉ là này hơn 400 con móng cũng đã có thể đem chính mình tươi sống giẫm chết.

Bỗng nhiên, Mục Dục nghĩ đến lúc trước Trương Hành nói tới câu nói kia, lấy cùi chó đội lên đỉnh bên người chính cổ quai hàm sinh hờn dỗi Lạc Tuyết Nghiêu, nghe giọng hỏi: "Tỷ tỷ, lần này dù sao cũng nên ngơoi lên đi."

"Hừ, hiện tại biết cầu ta." Lạc Tuyết Nghiêu kiều rên một tiếng, tàn nhẫn mà trắng Mục Dục một chút. Thế nhưng cũng không có như bình thường như thế giờ tính trẻ con, trong cơ thể Dị Hồn lực lượng chậm rãi thúc chuyển động. Sau đó, hai cái trắng noãn hồ vĩ từ Lạc Tuyết Nghiêu sau lưng lặng yên chui ra, hai con mắt cũng từ màu hồng nhạt từ từ chuyển thâm lên, một lam một đỏ hai viên hồn châu cũng hiện lên đi ra. Khẩn đốn lấy, một tầng mắt thường khó có thể nhận ra được hồng nhạt sương mù dần dần từ Lạc Tuyết Nghiêu trong cơ thể lộ ra, phảng phất lụa mỏng bình thường bao phủ ở Lạc Tuyết Nghiêu trên người.

Đang lúc này, Mục Dục bỗng nhiên cảm giác được Lạc Tuyết Nghiêu khí tức chậm rãi thay đổi, khắp toàn thân phảng phất toả ra một luồng mê người quyền rũ kỳ dị khí tức.

"Đáng chết..." Bị luồng hơi thở này cảm hoá Mục Dục, bụng dưới bên trên dĩ nhiên quỷ thần xui khiến dâng lên một trận tà hỏa, bên tai, thậm chí là trong đầu, dĩ nhiên mơ hồ có thể nghe được thiếu nữ cái kia quyền rũ chuông bạc cười duyên thanh.

Mục Dục nhắm chặt hai mắt, tàn nhẫn cắn đầu lưỡi, xót ruột đau đớn cùng tình ngọt dòng máu để hấn nhất thời tỉnh táo lại.

Nhưng mà ngay khi Mục Dục khẽ nhả một hơi, mở hai mắt ra một khắc đó, một con Cự Giác Băng Lộc thân ảnh to lớn bỗng nhiên xông vào Mục Dục tầm mắt, sợ đến Mục Dục sứt chút nửa hai mắt bối đen. Sau đó lệnh Mục Dục kinh ngạc chính là, con kia Cự Giác Băng Lộc dĩ nhiên ngoan ngoãn nằm ở Lạc Tuyết Nghiêu bên cạnh, nhẹ nhàng liếm láp Lạc Tuyết Nghiêu bàn tay.

"Ta là hoa mắt vẫn là ở nằm mơ?" Mục Dục xoa xoa hai mắt của chính mình, "Hả? Có dư mắt..."

"Này, ngơoi còn lo lắng làm gì?" Lạc Tuyết Nghiêu đột nhiên vỗ một cái Mục Dục vai.

"A, nha." Mục Dục đột nhiên hoàn hồn, ma khí lực lượng lặng yên phóng thích, ở trong tay ngưng tụ thành một thanh đỏ như màu máu chùy thủ, sau đó hướng về Cự Giác Băng Lộc yết hầu thật sâu đâm tiến vào.

Mục Dục không để cho Cự Giác Băng Lộc kêu cứu cơ hội, chùy thủ trong tay trong nháy mắt đã biến thành một thanh trường đao, nhấc vung tay lên, trực tiếp đem Cự Giác Băng Lộc đầu đem cắt xuống, ném vào trử trong nhẫn.

"Người làm thế nào đến?" Mục Dục nhìn Lạc Tuyết Nghiêu, thật tò mò nàng là làm sao đem Cự Giác Băng Lộc cho lừa gạt tới được.

"Ta Dĩ Hồn thiên phú chính là mê hoặc, có thể mê hoặc thực lực thấp với mình hung thú hoặc là Săn Bắn Giả, khiến cho bọn họ ngẩn ngui tính mất đi lý trí, bị ta khống chế. Nếu như đối phương ý chí lực bạc nhược, lúc nào cũng có thể bị chính mình tà niệm nuốt chửng, bạo thể mà chết." Lạc Tuyết Nghiêu nhẹ nhàng xoa xoa chính mình hai cái hồ vĩ, chậm rãi giải thích.

"Hồ Ly Tinh." Mục Dục trong miệng theo bản năng mà bính ra ba chữ, mê hoặc, này có thể không phải là Hồ Ly Tinh à. Xem ra vừa nãy chính mình sản sinh ảo giác cũng là chịu đến Lạc Tuyết Nghiêu mê hoặc ảnh hưởng, không đúng, này há không nói rõ ý chí của mình bạc nhược?

"Người mới Hồ Ly Tinh, cả nhà người đều là Hồ Ly Tinh, miệng chó không thể khạc ra ngà voi."

... ..

Có Lạc Tuyết Nghiêu mê hoặc thiên phú, cái này cái khác Săn Bắn Giả cũng không dám đi đón nhiệm vụ nhất thời biến đến mức dị thường đơn giản. Ngăn ngắn nửa giờ bên trong, hai người cũng đã thu đủ mười đối với Cự Giác Băng Lộc giác.

Nhìn dưới chân đầy đất băng phấn, Mục Dục hiện tại cuối cùng cũng coi như biết Trương Hành trong miệng dễ như trở bàn tay là có ý gì.

"Này cho người." Mục Dục từ từ trong nhẫn lấy ra một tấm nhị phẩm ngưng Hồn Phù, đưa cho sắc mặt có chút suy yếu Lạc Tuyết Nghiêu.

"Coi như người có chút lương tâm." Lạc Tuyết Nghiêu cũng không khách khí, trực tiếp từ Mục Dục trong tay tiếp nhận ngưng Hồn Phù. Tuy rằng Cự Giác Băng Lộc chỉ là nhân cấp trung cấp hung thú, Lạc Tuyết Nghiêu triển khai một lần mê hoặc cũng không cần tiêu hao quá nhiều Dĩ Hồn lực lượng, thế nhưng liên tục triển khai nhiều lần, cũng làm cho Lạc Tuyết Nghiêu Dĩ Hồn lực lượng tiêu hao hơn nửa.

Chờ Lạc Tuyết Nghiêu hồi phục xong hao tổn Dĩ Hồn lực lượng, hai người liền bắt đầu đi trở về, dọc theo đường đi, Lạc Tuyết Nghiêu lại khôi phục tiểu ma nữ bản tính, quần quít lấy Mục Dục hì hì nháo nháo.

"Nơi đó thật giống có người." Hai người đi rồi không vài bước, Lạc Tuyết Nghiêu đột nhiên kéo lại Mục Dục cánh tay, chỉ vào phía trước một viên thụ, nói rằng.

Mục Dục hướng về Lạc Tuyết Nghiêu chỉ địa phương nhìn tới, chỉ thấy một người chính nằm ngang dưới tàng cây. Hai người đi vào vừa nhìn, chỉ thấy nằm người là một tên tuổi chừng hơn bốn mươi tuổi người đàn ông trung niên, vóc người to lớn khôi ngô, uyển như đao gọt phù thể bình thường bành trên tràn đầy máu tươi cùng bùn đất, không thấy rõ khuôn mặt. Một thân ung dung hoa quý màu tím cảm bảo đã là hoàn toàn thay đổi, tàn tạ cảm bảo bên dưới, ngờ ngợ có thể thấy được da thịt ở ngoài phiến, sâu thấy được tận xương vết thương. Người bị nặng như thế thương, nói vậy lúc trước nhất định trải qua một hồi ác chiến.

"Hắn là hán có phải là chết rồi?" Lạc Tuyết Nghiêu trốn sau lưng Mục Dục, hai tay thật chặt cầm lấy Mục Dục quần áo, đầu nhỏ tìm tòi tìm tòi, lại là sợ sệt lại là hiếu kỳ.

"Không chết, chính là ngất đi." Mục Dục ngồi xổm người xuống, đưa tay ở người đàn ông trung niên dưới mũi thăm dò một thoáng, tuy rằng không chết, nhưng đã là hơi thở mong manh, hơn nữa Mục Dục Hồn Thức cũng còn có thể cảm ứng được người đàn ông trung niên trong cơ thể toả ra một tia yếu ớt Dĩ Hồn lực lượng.

"Hắn là ai a?" Lạc Tuyết Nghiêu nhẹ giọng lời nói nhỏ nhẹ, thật giống sợ đánh thức phía này tương hung ác người đàn ông trung niên.

Mục Dục xạm mặt lại, bắt đầu dĩ nói: "Tỷ tỷ, người hỏi ta ta hỏi ai."

"Còn có được cứu trợ sao?" Lạc Tuyết Nghiêu hỏi.

Mục Dục chậm rãi gật gật đầu, nhìn dáng dấp trung niên nam tử này chịu đựng vết thương cùng lúc trước Đường Xảo thương ra vào không lớn, đều là bị thương ngoài da thêm vào Dĩ Hồn lực lượng tiêu hao, dùng trị liệu Đường Xảo tương đồng ba tấm Hồn Phù liền có thể chữa trị.

Nhưng vấn đề là Mục Dục hiện tại thực sự không nghĩ tới một cái có thể để cho chính mình tin phục lý do tới cứu hắn. Hiện tại người đàn ông trung niên nằm ở chiều sâu hôn mê, chuyện của ngoại giới hoàn toàn không biết, nếu chính mình cứu hắn, có thể vạn nhất hắn tỉnh lại, trở mặt không quen biết, không vớt được chỗ tốt không nói còn không công liên lụy ba tấm Hồn Phù, huống hồ này ba tấm Hồn Phù có giá trị không nhỏ, tam phẩm Tấn Tôn Phù càng là có tiền cũng không thể mua được.

Quan trọng nhất chính là, này người đàn ông tuổi trung niên chỉ cần từ ăn mặc tới liền lai lịch không nhỏ, hơn nữa nếu như đối làm phổ thông Săn Bắn Giả, người bị thương nặng như vậy đã sớm bị mất mạng, có thể chống đỡ hạ xuống, liền biểu thị thực lực của người này tất nhiên không thấp. Tỉnh lại không công nhận chỉ là phụ, hai người lúc nào cũng có thể khó giữ được tính mạng.

Chương 34: Hồng Vũ

"Hả? Huy chương?" Mục Dục đang do dự trên đất dưới ánh sáng này người đàn ông tuổi trung niên, sau đó trong lúc vô tình ở người đàn ông trung niên ngực phát hiện một viên nhuộm đầy máu tươi huy chương. Mục Dục thân tay cầm lên cái kia tấm huy chương, huy chương hình dạng là một thanh to lớn lưỡi búa, lưỡi búa bên trên, ngò ngợ có thể phân biệt ra "Huyết Phù" hai chữ.

"Huyết Phù..." Hai chữ này, để Mục Dục sản sinh một loại không tên cảm giác quen thuộc, nhất thời vàng trán thâm tỏa, trong đầu cố gắng hồi tưởng có liên quan với hai chữ này tin tức.

"Là Hồng thúc!" Mục Dục vỗ một cái trán, trong đầu trong nháy mắt linh quang lóe lên, rốt cục hồi tưởng lại "Huyết Phù" hai chữ đại biểu hàm nghĩa.

"Người vẫn đứng là nhận thức a? Là ai vậy?" Lạc Tuyết Nghiêu hơi sững sờ, tò mò hỏi.

"Hiện tại không thời gian giải thích với người." Mục Dục không chút do dự nào, lập tức từ trong nhẫn trữ vật lấy ra ba tấm Hồn Phù, Dị Hồn lực lượng thôi thúc, trong tay Hồn Phù trong nháy mắt hóa thành ba đạo ánh vàng, bắn vào người đàn ông trung niên mi tâm, sau đó người đàn ông trung niên trên thân thể lập tức hiện lên một tầng kim quang nhàn nhạt. Người đàn ông trung niên cái kia cả người vết thương, nhất thời lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khép lại, trong cơ thể Dị Hồn lực lượng cũng đang nhanh chóng khôi phục.

Một bên Lạc Tuyết Nghiêu tuy rằng vừa nãy đích thân thể nghiệm qua Hồn Phù thần kỳ, nhưng là nhìn trước mắt nguyên bản thoi thóp, uyển như nền tảng trong gió người đàn ông trung niên như kỳ tích cấp tốc khôi phục, không khỏi lần thứ hai thán phục Hồn Phù nghịch thiên sức mạnh.

Thời gian chậm rãi trôi qua, người đàn ông trung niên trên người kim quang cũng bắt đầu bất cứ lúc nào từ từ biến mất, người đàn ông trung niên cái kia hai mắt nhắm chặt, rốt cục chậm rãi tránh ra.

"Hồng thúc, người tỉnh rồi." Thấy người đàn ông trung niên thức tỉnh, Mục Dục nhất thời đại hi, vội vã tiến lên đem người đàn ông trung niên thân thể phủ lên, thân thiết nói rằng.

"Người là..." Người đàn ông trung niên bụng chính mình hơi còn có chút muộn thống ngực, sắc mặt nghi hoặc, cảm giác thiếu niên ở trước mắt cho hắn một loại vô cùng cảm giác quen thuộc, sau đó chợt nói: "Người là Tiểu Dục?"

"Đúng vậy Hồng thúc, ta là Tiểu Dục a." Mục Dục trên mặt sắc mặt vui mừng dần thâm, này người đàn ông tuổi trung niên không phải người khác, chính là Mộc Nguyên kết bối huynh đệ, đã từng Yêu Vũ Phó hội trưởng, Hồng Vũ.

Ở Mục Dục trong ký ức, khi còn bé ngoại trừ Lôi Áo ở ngoài, thương yêu nhất chính mình chính là Hồng Vũ, mỗi khi chính mình không vui khóc nhè thời điểm, Hồng Vũ tổng hội ôm chính mình trên đường phố mua các loại đồ ăn vặt hồng chính mình hải lòng, cái kia mấy năm, cũng là duy nhất để Mục Dục lĩnh hội quá phụ yêu mấy năm. Thế nhưng từ khi tám năm trước Hồng Vũ rời đi Đô Kỳ thành đi tới Đế Đô phát triển sau khi, Mục Dục liền cũng không còn gặp Hồng Vũ.

"Tiểu tử thú, tám năm không gặp, đều lớn như vậy." Hồng Vũ nhìn trước mắt đã trưởng thành Mục Dục, trên mặt không khỏi tràn đầy vui mừng mỉm cười. Hồng Vũ chậm rãi duỗi ra dày rộng đại chưởng, cung chiều mà xoa xoa Mục Dục đầu, trước mắt phẳng phát hiện ra Mục Dục thì cái kia hùng học đáng đáp khả ái.

"Hồng thúc, người tại sao lại ở chỗ này? Làm sao sẽ được thương nặng như vậy?" Mục Dục khắp khuôn mặt là tức giận, nếu không phải là mình phát hiện Hồng Vũ cũng đúng lúc lấy Hồn Phù cứu trị, không ra nửa ngày, Hồng Vũ tuyệt đối sẽ ngã xuống với này. Nhưng cùng lúc, Mục Dục trong ánh mắt cũng tiết lộ sâu sắc nghi hoặc. Nửa năm trước, Mục Dục không khỏi cùng Mộc Nguyên hỏi Hồng Vũ, liền ở Mộc Nguyên trong miệng biết được Hồng Vũ từ lúc năm năm trước ngay khi Đế Đô thành lập một toà thuộc về mình cấp B công đoàn —— Huyết Phù công đoàn, mà bản thân của hắn, bây giờ càng là một tên ngũ phẩm Săn Bắn Tổng cường giả. Có thực lực như thế Hồng Vũ, dĩ nhiên sẽ bị người thương thành trình độ như vậy, chuyện này làm sao có thể làm cho Mục Dục không cảm thấy ngạc nhiên nghi ngờ.

"Ta gặp phải mai phục." Hồng Vũ mặt hồ đỏ như máu, cương nghị bàng trên nhất thời dâng lên nồng đậm sự phẫn nộ.

"Mai phục?" Mục Dục cùng Lạc Tuyết Nghiêu trầm miệng một lời.

Hồng Vũ gật gật đầu, chính mình Dị Hồn lực lượng từ lúc hai năm trước liền đã tới ngũ phẩm Săn Bắn Tổng, có thể sau khi một năm, trong cơ thể Dị Hồn lực lượng liền phẳng phát ngủ say giống như vậy, không có một chút nào tăng trưởng, vẫn dừng lại ở ngũ phẩm Săn Bắn Tổng. Vì lẽ đó một năm qua, Hồng Vũ mỗi ngày đều sẽ ở khu rừng rậm này bên trong đối chiến hung thú, hi vọng ở vô tận chiến đấu bên trong có thể tìm kiếm đột phá.

Chuyện này, tuy rằng cũng không phải bí mật, thế nhưng cũng chỉ có Hồng Vũ số ít giao hảo nhân tài biết. Có thể ngay hôm nay sáng sớm, Hồng Vũ chính ngưng thần mình tưởng thời gian, từ một bên trong rừng càng bỗng nhiên nhảy ra năm tên thân mang hắc y, mặt mang mặt nạ Săn Bắn Giả. Trong năm người có một tên tứ phẩm Săn Bắn Tổng, một tên nhất phẩm Săn Bắn Tổng, còn lại ba người, đều là đỉnh cao săn bắn tướng.

Hồng Vũ trong lòng biết "lai giả bất thiện", sau đó đem hết toàn lực, lấy một tấm tông Hồn Phù, hai tấm nhị phẩm Hồn Kỹ phù để đánh đổi, trọng thương hai tên Sân Bản Tông, đánh giết ba tên đỉnh cao sân bản tướng, cuối cùng dựa vào cất lực một đòn, bức lui hai tên trọng thương Sân Bản Tông. Nhưng là mình cũng nhân Dĩ Hồn lực lượng tiêu hao hết, người bị thương nặng mà ngã đi.

Nếu là trạng thái đỉnh cao dưới Hồng Vũ, dựa vào tông Hồn Phù cùng Hồn Kỹ phù, năm người này tự nhiên không phải là đối thủ của hắn, nhưng là làm sao Hồng Vũ lúc trước đã đối chiến quá mấy con linh giai đỉnh cao hung thú, trong cơ thể Dĩ Hồn lực lượng từ lâu tiêu hao hơn nửa.

"Bọn họ là ai?" Mục Dục hỏi.

"Không rõ ràng, cái kia hai tên Sân Bản Tông Dĩ Hồn ta ở Đệ Đô đều chưa từng thấy." Hồng Vũ lắc lắc đầu, cái kia năm người Dĩ Hồn đều là một cái vô cùng quỷ dị đen kịt xiềng xích, Hồng Vũ ở Đệ Đô đặt chân tám năm, chưa từng nghe nói bên trong đệ đô có quái dị như vậy Dĩ Hồn tồn tại. Bất quá xem cái kia năm người thân thủ cùng phối hợp, tuyệt đối là xuất từ đồng nhất thể lực. Hơn nữa năm người ra tay đều cực kỳ tàn nhẫn, chiêu nào chiêu nấy trí mạng, vô cùng có khả năng là một số thể lực bồi dưỡng được sát thủ nhà nghề. Hơn nữa mục đích rất rõ ràng, chính là đánh giết chính mình!

"Không nghĩ tới ta Hồng Vũ càng cũng có như thế mất mũi, không tiếc vận dụng năm tên cường giả ra tay giết ta." Hồng Vũ giận dữ cười, mãnh liệt tâm tình dần tới trong cơ thể suy yếu Dĩ Hồn lực lượng bỗng nhiên tán loạn, trong miệng nhất thời phun ra một cái đỏ sẫm nghịch huyết, trong phút chốc mặt như giấy vàng.

"Hồng thúc, ngươi không sao chứ." Mục Dục vội vàng từ trong ngực trữ vật lấy ra một tấm an thần phù cùng một tấm lưu thông máu phù, đánh vào Hồng Vũ trong cơ thể, Hồng Vũ cái kia trắng xám sắc này mới chậm rãi hồng hào lên.

"Thương thế của ta, là ngươi chữa khỏi?" Hồng Vũ ôn hạ thế bên trong Dĩ Hồn lực lượng, nghi hoặc mà nhìn Mục Dục, trong lòng đột nhiên hiện ra một cái làm mình khó có thể tin suy đoán.

Mục Dục hai mắt thăm dò tính phải phiết một bên Lạc Tuyết Nghiêu, nhưng Lạc Tuyết Nghiêu quả đoán không nhìn ánh mắt của hắn, trực tiếp ngồi chồm hổm trên mặt đất chơi nổi lên bùn. Mục Dục thờ dài, không thể làm gì khác hơn là chuyển hướng Hồng Vũ, bắt đầu dõng dạc gật đầu.

"Ngươi là Phù Sư! ?" Hồng Vũ kêu lên sợ hãi, suýt chút nữa lại mang theo một trận cuộn cuộn tình lực. Hồng Vũ bị thương chính mình rất rõ ràng, không phải Hồn Phù không thể trị dữ, hơn nữa cần Hồn Phù chỉ ít cũng là nhị phẩm trở lên, thậm chí là tam phẩm. Mục Dục có thể nắm giữ những này Hồn Phù, ngoại trừ Phù Sư, Hồng Vũ không nghĩ tới khác một khả năng tính.

Mục Dục gãi gãi tóc của chính mình, nói rằng: "Coi như thế đi."

"Được được được." Hồng Vũ cất tiếng cười to, nói liên tục ba cái được, nhìn Mục Dục trong ánh mắt tràn ngập tán thưởng cùng vui mừng. Phù Sư, vậy cũng là trên đại lục thần bí nhất, tôn quý nhất tồn tại. Trước đây, Hồng Vũ vẫn coi Mục Dục là làm con trai ruột của mình tới đối xử, coi như tám năm không gặp, phản cảm tính kia cũng vẫn dấu ấn ở Hồng Vũ trong lòng, không chút nào phai màu. Con trai của chính mình là một tên Phù Sư, làm sao có thể để Hồng Vũ không vui mừng đây.

"Nói đi nói lại, Tiểu Dục, ngươi làm sao sẽ đến Đệ Đô?" Hồng Vũ nghi hỏi.

"Việc này nói rất dài dòng, trở lại lại cùng ngài giải thích đi." Mục Dục nâng dậy Hồng Vũ thân thể, nơi này cũng không phải chỗ ở lâu, lúc trước cái nhóm này muốn giết Hồng Vũ người rất có thể sẽ lại phái những người khác đến đây, bây giờ Hồng Vũ thương thế vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, nếu như thật sự gặp gỡ, sự tình sẽ trở nên vô cùng vướng tay chân.

"Ngươi là?" Đứng lên Hồng Vũ nhìn thấy Mục Dục phía sau Lạc Tuyết Nghiêu, để hắn có cổ không tên cảm giác quen thuộc.

"Hồng Vũ chào ngài, ta tên Lạc Tuyết Nghiêu, là này tên ngọc bằng hữu." Lạc Tuyết Nghiêu đến cũng không sợ người lạ, ngoan ngoãn hướng về Hồng Vũ cung kính khom người, ngọt ngào hô một câu Hồng thúc.

"Lạc Tuyết Nghiêu... Lạc..." Hồng Vũ phảng phất bỗng nhiên nghĩ tới điều gì như thế, sắc mặt ngạc nhiên nghi ngờ nói: "Gia gia của ngươi nhưng là gọi lạc lang thủy?"

"Ngài nhận thức ông nội ta?" Lạc Tuyết Nghiêu về mặt nhất thời cảnh giác lên. Gia gia nàng lạc lang kỹ năng bơi cách quái gở, là cái độc hành hiệp, xưa nay đều là độc lai độc vãng, trên đại lục ngoại trừ người trong nhà bên ngoài, nhận thức gia gia nàng người vô cùng ít ỏi. Hơn nữa lạc lang thủy tính khí phi thường táo bạo, thường thường gây thù hằn, trên đại lục còn sót lại mấy cái nhận biết lạc lang thủy tên gọi cũng cơ bản đều là kẻ thù.

"Ha ha ha." Hồng Vũ nhất thời cất tiếng cười to, nói: "Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên là đầu kia lừa già tôn nữ, không nghĩ tới a, hắn lại có thể sinh ra như thế xinh xắn tôn nữ."

"Ngài chính là gia gia thường thường treo ở trong miệng bệnh Hùng tiền bối?" Lạc Tuyết Nghiêu trên mặt cảnh giác nhất thời tan thành mây khói. Ở trong nhà thời điểm, lạc lang thủy từng dặn nàng, nếu như ở bên ngoài đụng tới nguy hiểm gì, liền đi Đệ Đô tìm một người. Nhưng lạc lang thủy cũng không có nói cho nàng người nọ có tên tự, chỉ nói là chỉ cần ở bên trong đệ đô kêu to bệnh hùng hai chữ, dĩ nhiên là sẽ có người đi ra thấy nàng.

Hồng Vũ gật đầu cười, nói: "Lão gia hoá còn chưa có chết chứ?"

"Gia gia thân thể rất tốt, bất quá ba năm trước bế quan." Lạc Tuyết Nghiêu bị Hồng Vũ lời này nghe mờ hồ lạnh ứa ra, nếu như lời này nếu như lạc lang thủy nghe được, không chắc lại tức giận hơn.

"Không nghĩ tới lão này thì đã đến bước đi kia." Hồng Vũ khẽ thở một hơi.

"Vân vân, tại sao các ngươi nói ta đều nghe không hiểu a? Ai có thể giải thích cho ta một thoáng?" Mục Dục ở một bên nghe rơi vào trong sương mù, tựa hồ Hồng Vũ cùng này Lạc Tuyết Nghiêu trong nhà còn có chút ngọn nguồn.

Hồng Vũ vỗ vỗ Mục Dục vai, cười nói: "Tiểu tử, có một số việc còn không là ngươi hiện tại phương diện có thể tiếp xúc, nên lúc nói cho ngươi biết ta tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết."

Mà Lạc Tuyết Nghiêu cũng ở một bên cười trên sự đau khổ của người khác hướng về Mục Dục le lưỡi một cái, cười nói: "Liên không nói cho ngươi, tức chết ngươi."

"Rất đáng gờm à ngươi." Mục Dục mạnh mẽ trắng Lạc Tuyết Nghiêu một chút, bất quá Hồng Vũ cùng Lạc Tuyết Nghiêu đối thoại cũng lại một lần nữa chứng minh Mục Dục lúc trước suy đoán, Lạc Uyển, Lạc Tuyết Nghiêu cùng Trương Hành ba người bối cảnh tuyệt đối không đơn giản.

Ba người ở trong rừng nhanh chóng cất bước, tuy rằng Hồng Vũ thương thế chưa lành, nhưng hấn tỏa ra cái kia cổ đáng sợ sát khí Săn Bắn Tông tức, đủ khiến cấp thấp hung thú không dám tới gần ba người, chuyện này nhất thời tình đường đi trình trên rất nhiều phiền phức không tất yếu, ba người liền rất nhanh sẽ trở lại Đế Đô. Đi tới Đế Đô sau khi, Mục Dục liền đem trừ trong nhãn mười đối với Cự Giác Băng Lộc giác bỏ vào Lạc Tuyết Nghiêu trừ trong nhãn, để Lạc Tuyết Nghiêu trước về công đoàn giao nhiệm vụ. Tuy rằng tiểu nha đầu này chu miệng nhỏ, một bộ không quá tình nguyện đáng đáp, nhưng bị vướng bởi Hồng Vũ là gia gia mình người quen, sai không được tính tình, chỉ có thể ngượng ngùng mà đi. Mà Mục Dục, nhưng là tùy tùng Hồng Vũ đi tới Hồng Vũ công đoàn —— Huyết Phủ công đoàn.

"Đến, ngồi xuống, đem Yêu Vũ mấy năm qua chuyện đã xảy ra nói cho ta nghe một chút, còn có, ngươi vì sao lại đến Đế Đô đến?" Hồng Vũ đem Mục Dục mang tới phòng của mình, để Mục Dục ngồi ở bên cạnh chính mình, cười hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Đầy đủ sức mạnh

Mục Dục dưới trường thân, đem Yêu Vũ mấy năm qua tình trạng đơn giản cùng Hồng Vũ giảng giải một lần, đồng thời cũng đem chính mình cùng Yêu Thuần cá cược, cùng với Liệt Sư đối với Yêu Vũ động tác nói cho Hồng Vũ. Đương nhiên, Mục Dục đem Hải sự tình cho biến mất.

"Không nghĩ tới Yêu Thuần tiểu tử này lại phản bội Yêu Vũ, Liệt Tâm lão nhân kia dĩ nhiên cũng dám bắt nạt đến Yêu Vũ trên đầu." Nghe xong Mục Dục giảng giải, Hồng Vũ trong lòng tức giận nổi lên, không nghĩ tới chính mình rồi đi tám năm, Yêu Vũ dĩ nhiên phát sinh to lớn như thế biến hóa.

Hồng Vũ lấy lại tinh thần, đưa tay vỗ Mục Dục vai, nói: "Tiểu Dục, chuyện này không phải Hồng thúc không giúp ngươi. Đây là ngươi cùng Yêu Thuần cá cược, Hồng thúc tuyệt đối không thể nhúng tay tham gia."

Đại lục hết thảy Săn Bắn Giả cùng Săn Bắn Giả công đoàn trong lúc đó có một hạng bất thành văn, thế nhưng vẫn làm là thứ nhất giáo điều quy định, vậy thì là Săn Bắn Giả trong lúc đó, Săn Bắn Giả công đoàn trong lúc đó cá cược một khi hình thành, như vậy cái khác Săn Bắn Giả cùng Săn Bắn Giả công đoàn một mực không được nhúng tay nên cá cược việc. Nếu là có người nhúng tay một phương, như vậy cái khác thuận tiện có quyền ra tay hiệp trợ một phương khác, thậm chí là có thể diệt những tay một phương.

Yêu Vũ ở trong Đồ Kỳ thành đã đặt chân mấy trăm năm, luận thực lực, khả năng không phải mạnh nhất. Có thể luận tư lịch, luận nhiệm vụ khởi nguồn, có thể so sánh được với Yêu Vũ tuyệt đối là có thể đếm được trên đầu ngón tay. Bởi vậy rất nhiều ác thế Săn Bắn Giả công đoàn vẫn coi Yêu Vũ vì là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt, lại như sói ác thêm nhỏ dãi dê béo. Nhưng sợ với Yêu Vũ thực lực và sức ảnh hưởng, chỉ có thể ăn nhấm bất động. Chỉ khi nào Hồng Vũ tham gia, như vậy bọn họ thì có một cái lý do chính đáng cùng ra tay hướng về Mục Dục, hướng về Yêu Vũ làm khó dễ, nói trắng ra chính là mượn cơ hội phân tranh, thừa dịp cháy nhà hôi của. Một khi đến vào lúc ấy, sự tình đều sẽ hướng về một cái không thể thu thập phương hướng phát triển.

Hơn nữa Hồng Vũ thân là Săn Bắn Tông, thân là Huyết Phủ công đoàn hội trưởng, ở bên trong đế đô cũng có địa vị không nhỏ. Hành động cử chỉ sẽ được tới trình độ nhất định trên hạn chế, không chỉ là đến từ chính Săn Bắn Giả công đoàn, còn có cái kia gần trong gang tấc đế quốc ngăn được. Nếu là Hồng Vũ nhúng tay việc này, như vậy Hồng Vũ, thậm chí Huyết Phủ công đoàn ở bên trong đế đô danh tiếng chắc chắn xuống dốc không phanh, thậm chí sẽ đưa tới ác thế công đoàn vây quét. Vì lẽ đó về tình về lý, Hồng Vũ đều không thể dễ dàng nhúng tay.

Mục Dục gật gật đầu, tương tự làm một tên Săn Bắn Giả, Hồng Vũ nổi khổ tâm trong lòng hẳn phi thường rõ ràng, chuyện này, vốn là chính hắn cá cược, nhất định phải dựa vào thực lực của chính mình để giải quyết.

Bỗng nhiên, Mục Dục linh quang lóe lên, lòng sinh một kẻ, chậm rãi phục đến Hồng Vũ bên tai nhẹ giọng nói nhỏ.

Nghe Mục Dục ở bên tai mình nói nhỏ, Hồng Vũ đầu tiên là vẻ mặt sững sờ, sau đó không khỏi cười to: "Cũng chỉ có người tiểu tử thái này có thể nghĩ ra loại này ý đồ xấu, yên tâm, đến thời điểm Hồng thúc chắc chắn giúp người một tay."

Thấy Hồng Vũ đáp ứng, Mục Dục trong lòng cũng là thở phào nhẹ nhõm.

"Bất quá Tiểu Dục a, biện pháp này tuy rằng có thể được, nhưng là cũng phải xây dựng ở thực lực của người cơ sở bên trên, nếu là người không cách nào nắm giữ cùng Yêu Thuần chống lại sức mạnh, cái kia Hồng thúc cũng không thể ra sức a." Hồng Vũ sắc mặt cũng từ từ nghiêm túc lên, ở Mục Dục trong miệng Hồng Vũ biết được Yêu Thuần bây giờ đã là đỉnh cao sản bản tướng, dựa vào Yêu Thuần cái kia thiên phú kinh người, đột phá Sản Bản Tông bất quá sớm chiều thôi. Mục Dục bây giờ còn chỉ là tam phẩm Sản Bản Sư, muốn trong khoảng thời gian ngắn trưởng thành đến cùng Yêu Thuần muốn chống lại, nói nghe thì dễ.

Mục Dục gật gù đầu, hẳn không phủ nhận chính mình có cùng Hồng Vũ đồng dạng lo lắng. Nhưng cùng lúc Mục Dục cũng thầm hạ quyết tâm, nếu Yêu Vũ đáng sợ, vậy mình liền muốn trưởng thành đến so với Yêu Thuần đáng sợ hơn, trưởng thành thành một cái đủ để ngao thị đại lục tồn tại. Hơn nữa hẳn là Phù Sư, một cái ung có vô hạn độ khả thi tồn tại. Có Phù Sư cùng trợ trong nhãn dự trữ làm hậu thuẫn, hẳn tin tưởng cách mình về Đồ Kỳ thành, về Yêu Vũ một ngày kia chắc chắn sẽ không xa.

Nhìn thấy Mục Dục trong ánh mắt kiên định, Hồng Vũ hơi gật gù đầu, trong mắt tràn đầy vui mừng cùng tán thưởng. Gập mặt ngăn ngăn mấy giờ, Mục Dục ngón hành cử chỉ bên trong biểu hiện ra cái kia vượt qua với bạn cùng lứa tuổi tâm trí cùng đầu óc, để Hồng Vũ vô cùng thoải mái. Khế ước Dĩ Hồn thì bất phẩm sản bản đồ, dựa vào nhất phẩm Sản Bản Sư đỡ lấy đỉnh cao sản bản đem ba chiều, trong vòng một tháng đột phá đến tam phẩm Sản Bản Sư, cùng với cái kia thần bí Phù Sư thân phận, bất kể là bên nào, đều đủ để để Hồng Vũ kinh ngạc. Thành tích như vậy, coi như là so với những kia con cháu thế gia, cũng là không kém chút nào.

"Trước đây con kia sẽ gây sự thẳng thắn, rốt cục lớn rồi." Hồng Vũ cũng chiều mà sờ sờ Mục Dục đầu, trong lòng âm thầm vui mừng, sau đó cười nói: "Nguyên bản còn dự định để người tạm thời gia nhập Hồng thúc công đoàn, không nghĩ tới đã bị Đường Xảo nha đầu kia nhanh chân đến trước. Bất quá Tịnh Không Hồng Liên ở bên trong để đồ cũng coi như là thực lực không kém công đoàn, hơn nữa Huyết Phù cùng Tịnh Không Hồng Liên luôn luôn quan hệ không tệ. Hơn nữa nha đầu kia nhân phẩm cũng không sai, đối với ta cũng coi như khách khí, ta cũng sẽ không cùng với nàng cướp người. Bất quá người nếu là có khó khăn gì, chỉ để ý tới nơi này tìm Hồng thúc. Chỉ cần có Hồng thúc ở, tuyệt đối sẽ không khiến người ta động người một sợi tóc."

"Ừm." Mục Dục gật gù đầu, trong lòng chậm rãi chảy qua một tia dòng nước ấm. Như vậy bị người thương yêu chăm sóc cảm giác, từ khi Lôi Áo tạ thế sau khi, Mục Dục liền cũng không còn lĩnh hội quá. Trong đầu đã từng bị vô số người cười nhạo xem thường kỷ ức, cũng tựa hồ nhạt rơi mất rất nhiều.

"Tiểu Dục, nếu người muốn ở Đế Đô sinh hoạt, có một số việc ta nhất định phải nhắc nhở người. Đế Đô không thể so Đồ Kỳ thành, ở bề ngoài nhìn rất bình tĩnh, thế nhưng lòng đất phun trào sóng ngầm là người khó có thể tưởng tượng." Hồng Vũ đáp Mục Dục vai, lời nói ý vị sâu xa.

Mục Dục gật gù đầu, điểm này coi như Hồng Vũ không nói Mục Dục trong lòng mình cũng rất rõ ràng. Đồ Kỳ thành tuy rằng ở trong đại lục được xếp hạng hào, có thể Đế Đô thực lực cường hãn Sản Bản Giả công đoàn muốn so với Đồ Kỳ thành hết thảy công đoàn còn nhiều hơn. Không chỉ có như vậy, hoàng thất môn tộc nhà giàu thế gia chỗ nào cũng có, vì lẽ đó hiện tại Mục Dục ở bên trong để đồ nhất định phải duy trì biết điều, chỉ cần có một bước chặn ngang đáp sai, đừng nói không thể trở về Yêu Vũ, liền ngay cả tính mệnh cũng có thể khó giữ được. Bởi vì bất kể là công đoàn vẫn là gia tộc, phải trừ hết hiện tại Mục Dục quả thực so với bóp chết một con kiến còn muốn đơn giản nhiều lắm.

Dù cho bây giờ Mục Dục sau lưng có Hồng Vũ chống đỡ, thế nhưng so với bên trong để đồ thế lực cường đại tới nói nhá, như trước khác nào châu chấu đá xe, phù du hấm thụ.

"Ở bên trong để đồ người ai cũng có thể không đề phòng, thế nhưng có một người, người tuyệt đối phải cẩn thận đề phòng."

"Là ai?"

"Cấp B công đoàn Tà Long Chi Nha hội trưởng, Viên Trùng." Nói đến đây người, liền ngay cả Hồng Vũ trên mặt cũng không khỏi lộ ra một tia e ngại về.

"Viên Trùng?" Mục Dục nhìn Hồng Vũ sắc mặt, không khỏi nhíu nhíu mày. Viên Trùng, một cái cấp B công đoàn hội trưởng, đến tột cùng có làm sao thực lực, dĩ nhiên có thể làm cho đều là cấp B công đoàn hội trưởng Hồng Vũ đều e ngại ba phần.

"Đối với" Hồng Vũ gật gù đầu, sau đó nói: "Viên Trùng người này tính cách giả dối nham hiểm, hơn nữa ra tay cực kỳ lòng dạ độc ác, thực lực càng là cực kỳ khủng bố. Tuy rằng ta rất không muốn thừa nhận, nhưng coi như là hai cái ta tính gộp lại, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của Viên Trùng. Hơn nữa Viên Trùng bối cảnh rất phức tạp, tuyệt đối không chỉ chỉ là ở bề ngoài Tà Long Chi Nha hội trưởng đơn giản như vậy. Liền ngay cả thủ đồ đế quốc không dám đối với Viên Trùng cũng là kiêng kỵ ba phần."

Nghe xong Hồng Vũ, Mục Dục nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, liền hai cái Hồng Vũ đều không phải là đối thủ của hắn, coi như xưng là Tôn giả trở xuống hiểm có đối thủ cũng là không đủ vì là quá.

"Liền ngay cả đế quốc cũng kiêng kỵ ba phần người sao?" Mục Dục chà xát mũi của chính mình, Đế Đô thác nước này, quả nhiên không phải tốt như vậy thang.

... ..

Một năm sau

"Tam Trọng Lôi Kích!" Một tên thiếu niên mặc áo lam bỗng nhiên từ một viên phía sau cây nhảy ra ngoài, cầm trong tay một cây trái rộng lam điện trường thương, thẳng tắp đâm hướng về trước mặt một con người mặc trắng bạc da lông, cả người lưu chuyển màu xanh phong ngân Cự Lang.

Gã thiếu niên này, chính là Mục Dục, mà này con Cự Lang, nhưng là một con nhân cấp cao cấp hung thú, Tật Phong Lang.

Thấy Mục Dục đột nhiên thoát ra, Tật Phong Lang hai mắt hung quang hiện ra, sau đó đầu sói vừa nhấc, mấy đạo phong nhận nhất thời từ trong miệng nó phun ra ngoài.

Ngay khi đao gió cùng Mục Dục thân thể gần trong gang tấc thời điểm, Mục Dục khoe miệng hơi giương lên, thân hình bỗng biến mất. Mà sau một khắc, Mục Dục bóng người thì thôi kinh xuất hiện ở Cự Lang phía sau, trong tay Cự Đinh Lôi Thương nhất thời hướng về Tật Phong Lang quét qua.

"Hồng!" Nương theo một tiếng nặng nề thấp hào, Tật Phong Lang trên thân thể nhất thời nổ lên một vòng gào thét con lóc, phảng phất vòng bảo hộ bình thường trong nháy mắt bao phủ lại Tật Phong Lang.

"Nguy rồi!" Mục Dục hai mắt co rút lại, nhưng đã không bằng thu tay lại, trong tay Cự Đinh Lôi Thương trực tiếp nện ở con lóc bên trên, một luồng mạnh mẽ lực trùng kích trực tiếp đem Mục Dục thân thể bắn ra ngoài.

"Hồng!" Tật Phong Lang một tiếng tiem hào, thân thể to lớn bỗng nhiên nhảy lên, trong chớp mắt liền đuổi tới Mục Dục bay ngược mà ra thân thể. Sau đó Tật Phong Lang huyết hé miệng, một đạo vận vẹo nhanh toàn con lóc nhất thời từ trong miệng bắn đi ra, trực tiếp nuốt hết Mục Dục lơ lửng giữa trời thân thể.

Ngay khi Tật Phong Lang cho rằng đắc thủ một khắc đó, cụ trong gió, càng bỗng bắn nhanh ra vô số huyết quang, chỉ một thoáng, cái kia nguyên bản ngồng cuồng tự đại con lóc nhất thời trở nên phảng phất một khối không đỡ nổi một đòn đầu hũ, bị khủng bố huyết quang dễ dàng xé rách hầu như không còn, sau đó, một đạo đỏ như máu bóng người bỗng nhiên từ huyết quang bên trong tránh thoát đi ra. Mà này nói đỏ như máu bóng người, chính là phóng thích Ma Khí Chi Thể Mục Dục.

"Khí Vương chém!" Mục Dục toàn lực thôi thúc trong cơ thể ma khí lực lượng cùng Dị Hồn lực lượng, trong tay Cự Đinh Lôi Thương trong nháy mắt hóa thành một cái hắc hồng cự kiếm bóng mờ, sau đó hướng về dưới thân Tật Phong Lang bỗng nhiên chém xuống. Cái kia Tật Phong Lang hoàn toàn chưa kịp phản ứng, chỉ nghe một tiếng gấp gáp rên rỉ, Tật Phong Lang thân thể theo tiếng bị cự kiếm bóng mờ chém thành hai nửa, ô hồng sương máu uyển giống như pháo hoa bùng ra. Nương theo một viên màu lam nhạt hồn châu chậm rãi hiện lên, Tật Phong Lang Sinh Mệnh chính thức tuyên cáo tử vong.

Mục Dục nhìn trước mắt đã chết không thể chết lại Tật Phong Lang, chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, ma khí lực lượng cùng trong tay hắc hồng cự kiếm cũng từ từ phá nát tiêu tan. Sau đó Mục Dục từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một tấm ngưng Hồn Phù đánh vào trong cơ thể chính mình, khôi phục trong cơ thể bởi triển khai Khí Vương chém mà hao tổn hơn nửa Dị Hồn lực lượng.

Mục Dục từ từ giới lấy ra chủy thủ, cúi người xuống, đem Tật Phong Lang da lông từng điểm một bóc đi, ném vào trữ trong nhẫn.

"Xem đến còn chưa đủ." Mục Dục giơ tay lên, nhìn trong lòng bàn tay tràn ra từng tia một ma khí lực lượng, hồi tưởng lúc trước cùng Tật Phong Lang chiến đấu, bất đắc dĩ lắc lắc đầu. Hiện tại Mục Dục, nếu như không dựa vào Ma Khí Chi Thể cùng Hồn Phù, nhiều nhất theo người giai trung cấp hung thú đánh hoà nhau. Lại như đối đầu Tật Phong Lang, nếu như không có Ma Khí Chi Thể, sợ là sớm đã đã bị lúc trước đạo kia con lóc xé nát.

Vì cái kia công đoàn xếp hạng tái, vì cái kia chi Phù Bút, Mục Dục một năm qua một con đều ở chuyên tâm tu luyện, sáng sớm liền tiếp nhận nhiệm vụ, buổi tối ở trong phòng chế tạo bùa, hoặc là ngay khi ảo cảnh bên trong tu luyện Ma Khí Chi Thể. Đúng là như thế, Mục Dục Dị Hồn lực lượng cũng ở lấy một cái tốc độ kinh người nhanh chóng tăng lên. Bây giờ Mục Dục, đã tới thất phẩm Sản Bản Sư cảnh giới, cự cách đột phá bát phẩm Sản Bản Sư, ngay trong tầm tay.

Trong vòng một năm từ tam phẩm Sản Bản Sư tăng lên tới thất phẩm Sản Bản Sư, đây tuyệt đối là một cái tương đương khủng bố nhảy lên. Thế nhưng vừa nghĩ tới Mục Dục người mang lượng lớn Hồn Phù cùng với hãy cùng phần mềm hack bình thường tồn tại ảo cảnh, cũng là thoải mái.

Bây giờ thân là thất phẩm Sản Bản Sư Mục Dục, một khi triển khai Ma Khí Chi Thể, sản bản linh bên dưới tuyệt vô đối thủ, coi như là gặp gỡ cấp thấp sản bản linh Mục Dục cũng có tự tin một trận chiến. Nếu như lại tính cả Hồn Phù, dù cho là sản bản đem cường giả, cũng đừng hòng ở Mục Dục trong tay chiếm được chỗ tốt. Có thể mặc dù là như vậy, Mục Dục nét mặt bây giờ nhìn qua như trước có vẻ không quá lạc quan.

Khoảng cách cái kia công đoàn lên cấp tái còn có không tới thời gian hai năm, đến lúc đó Đế Đô hết thấy cấp B công đoàn đều sẽ tham gia trong đó, nhà giàu thế gia, gia tộc thế lực, thậm chí đế quốc hoàng thất đều sẽ đến đây quan chiến. Ở loại này muôn người chú ý trường hợp dưới, Mục Dục tuyệt đối không thể lấy hiện lộ quá nhiều lá bài tẩy, đặc biệt chính mình Phù Sư thân phận. Trong tay nắm giữ lượng lớn Hồn Phù một khi bại lộ, như vậy Mục Dục không thể nghi ngờ sẽ trong nháy mắt biến thành chúng thi chi, sẽ đưa tới các loại thế lực đỏ mắt không nói, thậm chí có thể sẽ đưa tới họa sát thân.

Ở cường giả như mây lên cấp tái bên trong, ít đi Hồn Phù phụ trợ, Mục Dục điểm ấy thế lực, liền rõ ràng có vẻ hơi không đáng chú ý. Vì lẽ đó Mục Dục việc cấp bách chính là ở lên cấp tái trước, đem thực lực của chính mình tăng lên tới Sản Bản Linh giới. Đến thời điểm dù cho không thể sử dụng Hồn Phù, dựa vào bản thân sản bản linh thực lực cùng với Ma Khí Chi Thể, Mục Dục cũng có lòng tin nghênh chiến.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Ai ở ngoài cửa nhìn trộm?

Trở lại Tịnh Không Hồng Liên, Mục Dục lại như thường ngày, thuần thực lấy ra từ trong nhẫn trữ vật Tật Phong Lang trắng bạc da lông, đưa về phía giữa đài chính say sưa ngon lành đọc sách Trương Hành. Nhưng Trương Hành chút nào nhưng không có làm ra phản ứng, như trước an thần mà nhìn quyển sách trên tay, phảng phất Mục Dục này một người sống sờ sờ lại như là nổi trước mặt một đoàn không khí.

Mục Dục chà xát mũi, bắt đầu dĩ bữu môi, tình huống như thế hắn đã sớm tập mãi thành quen, không cảm thấy kinh ngạc.

"Trà thù lao cho ăn." Mục Dục đưa tay ra, trực tiếp đem Trương Hành quyển sách trên tay một cái lôi lại đây, sau đó hướng về Trương Hành lỗ tai lớn tiếng kêu lên.

"Nhẹ chút a, ta lại không lung." Trương Hành bụng mình bị Mục Dục gọi có chút ừ tai lỗ tai, đưa tay từ Mục Dục trong tay tiếp nhận cái kia trắng bạc da lông.

"Đứng đây, ngươi không lung, chỉ là cái cổ trở lên bại liệt mà thôi." Mục Dục ngữ khí trêu chọc, tức giận nói.

"Có ý gì?"

"Nào tàn rồi."

"..."

"Lại là cấp B nhiệm vụ, tiểu tử ngươi thật là một quái vật." Nhìn một chút trong tay Tật Phong Lang da lông, lại liếc miết một mắt bất cần đời Mục Dục, Trương Hành cũng là bắt đầu đi kéo kéo khóe miệng.

Săn Bắn Giả công đoàn bên trong nhiệm vụ theo : đề độ khó bình thường chia làm D, C, B, A, S năm cái đẳng cấp, Săn Bắn Sư trở xuống thực lực Săn Bắn Giả thông thường đều chỉ có thể tiếp một ít cấp D cấp C nhiệm vụ đơn giản, chỉ có săn bắn linh trở lên Săn Bắn Giả mới sẽ bắt đầu tiếp cấp B trở lên nhiệm vụ. Thế nhưng một năm qua, thân là Săn Bắn Sư Mục Dục tiếp mấy chục hạng nhiệm vụ bên trong, dĩ nhiên không có một hạng nhiệm vụ độ khó là thấp hơn cấp B, hơn nữa chưa từng có một lần thất bại. Đây ở Tịnh Không Hồng Liên lịch sử bên trong là gần như không tồn tại, coi như là phóng tầm mắt toàn bộ Đế Đô, có như vậy thành tích người có thể tìm ra mấy cái? Hơn nữa, Mục Dục lại ở gần gần một năm này bên trong, từ tam phẩm Săn Bắn Sư tăng lên tới thất phẩm Săn Bắn Sư. Tốc độ như vậy, lần người tặc lưỡi.

Không chỉ là Trương Hành, liền ngay cả Tịnh Không Hồng Liên bên trong cái khác Săn Bắn Giả, thậm chí là Cuồng Hồ cùng Lăng Lão, đối với Mục Dục đều là liếc nhìn.

"Ta lại cảm thấy ngươi càng như quái vật." Mục Dục trắng Trương Hành một chút, trong lòng mắng thầm.

Một năm này ở chung hạ xuống, Mục Dục xem như là hoàn toàn phục Trương Hành. Tiểu tử này bình thường cái gì cũng không làm, chính là ngồi ở chỗ này đọc sách, một khi nhìn thấy cao hứng, ai tới gọi đều tới công, sống sờ sờ một cái con một sách, Mục Dục thậm chí hoài nghi khi đó Trương Hành có phải là liên mẹ ruột tên gì đều có thể đã quên. Đồng thời lệnh Mục Dục cảm thấy khó mà tin nổi chính là, Trương Hành chỉ là đang đọc sách, vừa bên trong Dịch Hồn lực lượng nhưng mỗi ngày đều ở lấy một cái tốc độ kinh người tăng lên. Bây giờ Trương Hành, đã là một tên nhị phẩm săn bắn linh. Tốc độ như vậy, không thua kém một chút nào có Hồn Phù cùng ảo cảnh làm hậu thuẫn Mục Dục.

Chỉ dùng đọc sách liền có thể tăng lên Dịch Hồn lực lượng? Mục Dục đương nhiên sẽ không ngu đến mức cho rằng sẽ có chuyện tốt như thế. Hắn mơ hồ cảm giác tâm này hành sau lưng, nhất định ẩn giấu đi một cái hắn không biết bí mật.

"Tiền cho ngươi, thư đưa ta." Trương Hành đem nhiệm vụ báo thù tám mươi đồng tiền vàng đưa tới Mục Dục trong tay, chuộc đồ cái kia bản bị Mục Dục cướp đoạt thư. Sau đó bắt được trước mắt trên dưới phải trái tỉ mỉ mà kiểm tra, một bộ sợ bị Mục Dục làm hỏng đau lòng biểu hiện.

"Tiểu tử, ngươi đã về rồi." Đột nhiên, một đạo giả nua nhưng gốc gác mười phần âm thanh từ Mục Dục phía sau truyền ra, Mục Dục quay người lại, chỉ thấy Lăng Lão chính chấp tay lập với phía sau chính mình.

"Lăng Lão gọi ta Mục Dục là được." Mục Dục khẽ mỉm cười, hướng về Lăng Lão cung kính mà cung kính khom người. Mặt đối mặt trước vị này sâu không lường được ông lão, Mục Dục cũng không dám có chút hàm hồ. Mục Dục đã từng hướng về Hải nhắc qua Lăng Lão, lúc đó Hải chỉ nói với Mục Dục bốn chữ, thực lực không kém. Cảnh này khiến Mục Dục càng thêm khẳng định chính mình đối với Lăng Lão thực lực suy đoán, cho dù là một tên Săn Bắn Tổng, đều còn lâu mới có được đề Hải nói ra cái kia bốn chữ tư cách. Đây liền mang ý nghĩa Lăng Lão vô cùng có khả năng là một vị săn bắn tồn cường giả, thậm chí cảnh giới càng cao hơn.

Nhưng dù là một vị cường giả như vậy, làm sao sẽ hạ mình ở một tòa cấp B công đoàn bên trong khi (làm) một cái quét rác ông lão đây? Đây vẫn luôn là

quanh quẩn ở Mục Dục trong lòng một đại nghi hoặc. Một vị sản bản tôn, cái kia đã là đủ để phiền thủ vi vân phúc thủ vi vũ tồn tại, cho dù là để quốc quân chủ ở đây, đều muốn lấy lễ để tiếp đón.

Bất quá cường giả tư tưởng, lại há lại là bây giờ Mục Dục có thể phỏng đoán nổi đây.

"Xảo nhi bảo người đi một chuyến nàng gian phòng." Lăng Lão vỗ về râu đen, quay về Mục Dục cười nói.

"Hội trưởng?" Mục Dục hơi sững sờ, thâm nghĩ này cũng thật là mặt trời mọc ở hướng tây. Chính mình gia nhập Tịnh Không Hồng Liên đã một năm có thừa, từ khi hơn một năm trước nói qua hai câu sau khi, Mục Dục sẽ không có tạm biệt quá Đường Xảo một lần, phảng phất Đường Xảo xưa nay liền chưa từng xuất hiện. Có thể lần này Đường Xảo lại chủ động muốn chính mình đi phòng nàng, chuyện này nhất thời để Mục Dục tự nhiên mà sinh ra một luồng hoàng thử lang cho kê chúc tết không rõ dấu hiệu.

... ..

Trong phòng, trần đầy vi dạng nhu hòa ánh vàng, phảng phất nước biển ở trong biển rộng chậm rãi chảy xuôi. Ánh vàng trung tâm, tỏa ra một đóa khổng lồ tám biện kim liên, hoa sen chậm toản, cánh sen vi bãi. Kim liên bên trên, ngồi khoanh chân một tên thân mang phần quần thuần thiếu nữ xinh đẹp. Thiếu nữ hai con mắt đóng chặt, một tia thăm thẳm bạch quang tự khỏe mắt mềm nhẹ bay ra, cân xứng hoàn nỹ thân thể mềm mại bên trên, cũng đồng dạng hiện lên một tầng như ẩn như hiện vàng sáng. Tên thiếu nữ này, chính là Đường Xảo.

Chỉ chớp lát sau, khoanh chân ngồi ngay ngắn Đường Xảo rốt cục chậm rãi mở hai mắt ra, kim liên cùng ánh vàng cũng tiêu tán theo. Đường Xảo khinh nhiên phun ra một ngụm trọc khí, mặt cười trên không khó nhìn ra từng tia vui mừng.

"Này Tấn Tôn Phù hiệu quả quả nhiên thần kỳ." Đường Xảo tí mỉ mà cảm thụ trong cơ thể từ từ ngưng tụ Dị Hồn lực lượng, trong lòng không khỏi thần phục. Từ khi Đường Xảo thức tỉnh sau khi, nàng liền kinh ngạc phát hiện trong cơ thể mình Dị Hồn lực lượng dĩ nhiên biến đến mức dị thường ngưng tụ, hoàn toàn không có nửa năm trước vừa lên cấp đến Sản Bản Tông thì loại kia hư vô phân tán cảm giác. Ngắn ngắn thời gian một năm, nàng Dị Hồn lực lượng liền từ nhất phẩm Sản Bản Tông đột phá đến tam phẩm Sản Bản Tông, hơn nữa loáng thoáng đã chạm được đột phá tứ phẩm Sản Bản Tông cái kia lớp bình phong.

Sản Bản Giả một khi đến Sản Bản Tông sau khi, mỗi một giai tăng lên đều là vô cùng khó khăn, có chút Sản Bản Tông khả năng mấy năm đều đột phá không được một cái cấp bậc. Thế nhưng Đường Xảo nhưng ở trong vòng một năm từ nhất phẩm Sản Bản Tông đột phá đến tam phẩm Sản Bản Tông, nếu như chuyện này truyền tới cái khác Sản Bản Tông trong tai, vậy hẳn nhất định sẽ cho là mình điên rồi.

Đường Xảo biết, chính mình Dị Hồn lực lượng có thể có to lớn như thế tăng lên, đều là Mục Dục tám kia Tấn Tôn Phù mang đến. Tuy rằng Đường Xảo đã sớm nghe nói qua Tấn Tôn Phù thần kỳ, nhưng khi chính mình thân thân thể sẽ quá, Đường Xảo như trước cảm thấy có chút khó có thể tin.

Ngay khi Đường Xảo trong lòng âm thầm kinh ngạc thời gian, trong đầu Hồn Thức bỗng nhiên bắt lấy một tia hơi thở quen thuộc, sau đó không khỏi cười nói: "Một năm không thấy, đổi thành ở ngoài cửa nhìn trộm?"

Đường Xảo vừa dứt lời, cửa phòng liền chậm rãi bị người đẩy vào, mà cái kia vào cửa người, chính là Mục Dục.

Đường Xảo chậm rãi đi tới Mục Dục trước người, cười nói: "Ngắn ngắn một năm, thực lực tăng lên không ít a, chúc mừng người."

Một từ năm đó, Đường Xảo vẫn luôn ở trong phòng ổn định thương thế của chính mình cùng Dị Hồn lực lượng, công đoàn bên trong đại chuyện nhỏ nàng toàn bộ giao cho Cuồng Hồ xử lý. Bất quá Đường Xảo cũng vẫn luôn có ủy thác Lăng Lão giúp nàng bí mật quan sát Mục Dục. Từ Lăng Lão biết được Mục Dục trong năm đó các loại sự tình thời điểm, tuy rằng Đường Xảo biết Mục Dục là Phù Sư, nhưng vẫn là hết sức kinh ngạc. Ở Đường Xảo trong ký ức, này Đế Đô công đoàn vô số, có thể nàng xưa nay chưa từng nghe nói một tên Sản Bản Sư có thể ở trong vòng một năm từ tam phẩm Sản Bản Sư đột phá đến thất phẩm Sản Bản Sư, có thể tiếp thu mấy chục hạng cấp B nhiệm vụ mà không một thất thủ.

Đường Xảo nhìn Mục Dục, trong lòng đối với này nhìn có chút không quá chính kinh thiếu niên hứng thú lại càng sâu mấy phần.

"Không dám làm không dám làm, hẳn là ta chúc mừng hội trưởng thương thế khỏi hẳn, thực lực tăng mạnh mới đúng." Mục Dục chà xát mũi, từ trên người Đường Xảo trong lúc vô tình tỏa ra khí tức, Mục Dục có thể rất rõ ràng cảm giác được nàng Dị Hồn lực lượng có đột phá, hơn nữa đột phá tựa hồ còn không tiêu. Xem ra này Tấn Tôn Phù sẽ được gọi là "Đi về sản bản tôn đường tắt", cũng không phải là không có đạo lý.

"Sau đó gặp phải cái gì không hiểu hoặc là cái gì không có thể giải quyết sự tình, người đều có thể đi tìm Cuồng Hồ, hoặc là tìm đến ta." Đường Xảo chậm rãi nói.

"Người xác định ta có thể tìm được người sao?" Mục Dục bữu môi gọi, thế nhưng thâm nghĩ trong lòng, sau đó trong miệng nói rằng: "Sẽ tìm tới tìm ta sẽ không vền vẹn chỉ là muốn theo ta lao tán gẫu chứ?"

Đường Xảo chậm rãi chỉ trỏ, biểu hiện có vẻ hơi do dự, nhưng chung quy vẫn là mở miệng nói: "Ta quả thật có một chuyện khó, muốn người hỗ trợ."

"Hội trưởng nói giỡn, ngài đều chuyện không giải quyết được, ta nhỏ một cái Sản Bản Sư có thể giúp đỡ người gấp cái gì." Mục Dục vội vàng lắc lắc đầu, đùa giỡn, có thể làm cho thân là Sản Bản Tông Đường Xảo đều chuyện không giải quyết được, không phải hiểm tức hung a, này chẳng phải là đem mình hướng về hồ lừa bên trong đưa à.

"Chuyện này công đoàn bên trong tất cả mọi người giải quyết không được, chỉ có người có thể."

"Tại sao?"

"Bởi vì ngươi là Phù Sư."

"..." Mục Dục bắt đầu đi chép chép miệng, nhưng cũng không có tranh luận, phỏng chừng này Đường Xảo đã nhận định chính mình chính là Phù Sư, nếu như mình lại không thừa nhận, hẳn không hoài nghi chút nào Đường Xảo sẽ lập tức dùng tới nghiêm hình tra tấn cường bức dụ dỗ.

"Không cần sốt sắng như vậy, chuyện này đối với ngươi mà nói không khó lắm." Thấy Mục Dục một mặt sầu khổ, Đường Xảo trong lòng cười thầm, không biết tại sao, nàng đột nhiên phát hiện mình tựa hồ đặc biệt thích xem Mục Dục ăn quả đắng đắng về.

"Nói một chút coi." Mục Dục chà xát mũi, hẳn biết mình đã trốn không thoát, đơn giản bó tay chịu trời.

"Khoảng cách lên cấp tái còn có hai năm, ta hi vọng ngươi ở này trong vòng hai năm có thể giúp công đoàn luyện chế một nhóm Hồn Phù." Sau đó Đường Xảo xoay người, từ dưới gối lấy ra một viên màu đỏ sậm trừu giới đưa cho Mục Dục, nói rằng: "Ta cần 150 trường nhất phẩm Hoạt Huyết phù, 100 tấm trường nhị phẩm Cơ Cốt Phù cùng với năm mươi tấm nhị phẩm ngưng Hồn Phù. Chế tạo bùa cần thiết vật liệu đều ở cái này trừu trong nhẫn, sau khi chuyện thành công, ta sẽ cho các ngươi giới tiền tài làm thù lao."

Nghe xong Đường Xảo, Mục Dục biểu hiện trên mặt không có biến hoá quá lớn, nhưng không chút biến sắc thờ phào nhẹ nhõm.

Tuy rằng Mục Dục vẻ mặt rất nhỏ bé, nhưng vẫn để cho Đường Xảo bắt lấy. Đây liền để Đường Xảo cảm thấy một tia kinh ngạc, tuy rằng nàng cần Hồn Phù cấp bậc cũng không là phi thường cao, nhưng là phải ở trong vòng hai năm chế ra này ba trăm tấm Hồn Phù, cũng tuyệt đối không phải một cái chuyện dễ. Đường Xảo trong năm đó cũng từng tìm kiếm quả Lăng Lão bạn cũ Mạnh lão, một vị sư giai Phù Sư. Thế nhưng Mạnh lão xưng mình không thể bảo đảm có thể ở trong vòng hai năm chế ra này ba trăm tấm Hồn Phù, vì lẽ đó cũng không có đáp ứng Đường Xảo.

Phải biết Mạnh lão đã đắm chìm Phù Sư ba mươi năm, cũng không dám dễ dàng đáp ứng Đường Xảo. Có thể Mục Dục phản ứng lại có vẻ dị thường ung dung, chẳng lẽ lấy Mục Dục này mười hai mười ba tuổi tuổi, Phù Sư tu vi nhưng muốn so với cái kia sư giai Phù Sư muốn cao?

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37: Thỉnh cầu cùng Thiết Phiến

Kỳ thực Mục Dục sở dĩ sẽ đại thổ ra một hơi, cũng không phải là bởi vì Đường Xảo suy nghĩ chế tạo bùa tu vi cao hơn Mạnh lão, mà là bởi vì Đường Xảo cần thiết này ba loại Hồn Phù, Mục Dục trừu trong nhẫn còn có muốn làm số lượng dự trữ. Hơn nữa Mục Dục một năm qua Phù Sư tu vi cũng có rất cao tăng tiến, nhất phẩm Hồn Phù tất nhiên là không cần phải nói, cấp thấp nhị phẩm Hồn Phù hẳn cũng đã có thể ổn định luyện chế. Cứ như vậy, chuyện này đối với Mục Dục tới nói liền có chút ung dung.

Nhưng cùng lúc đó, Mục Dục đối với Đường Xảo lớn như vậy tác phẩm cũng cảm thấy hết sức kinh ngạc, này ba trăm tấm Hồn Phù gộp lại, nhưng là một cái vô cùng đáng sợ con số, người bình thường tuyệt đối không thể trở ra lên số tiền kia, xem ra này Đường Xảo cũng không phải cái gì hời hợt hạng người. Bất quá ngẫm lại cũng là, một cái thân là Săn Bắn Tông cấp B công đoàn hội trưởng, vốn là không phải người bình thường.

Bất quá, Mục Dục cũng sẽ không ngốc đến liền dễ dàng như vậy đồng ý, nếu là giao dịch, cái kia nhất định phải muốn đem mình có thể được lợi ích sử dụng tốt nhất. Sau đó Mục Dục chậm rãi nhíu mày, giả vờ ngưng nghị nói: "Hội trưởng, không phải ta không muốn giúp ngươi, chỉ là ta thực sự là có chút khó xử."

"Nói một chút coi." Đường Xảo khẽ mỉm cười, nếu không là lúc trước nhìn thấy Mục Dục toát ra một tia khinh nhiên vẻ, chính mình e sợ đã bị Mục Dục này đủ để lấy giả đánh tráo về mặt cho lừa gạt đến, nhưng nàng cũng không vội vã vạch trần Mục Dục, nàng đứng là muốn nhìn một chút này Mục Dục trong hồ lô bán chính là thuốc gì.

"Kỳ thực ta chỉ là vừa tiếp xúc Phù Sư, đối với chế tạo bùa còn không là rất nhuần nhuyễn, đặc biệt nhị phẩm Hồn Phù luyện chế, rất có thể sẽ thất bại. Nếu như hội trưởng có thể nhiều hơn nữa cho ta một điểm nhị phẩm Hồn Phù vật liệu, ta ngược lại thật là có thể thử một lần." Dứt lời, Mục Dục dùng ánh mắt lạnh lẽo nhìn lướt qua Đường Xảo, thấy Đường Xảo vẻ mặt không có thay đổi gì, thoáng thờ phào nhẹ nhõm hạ xuống. Cùng Đường Xảo bàn điều kiện, quả thực so với cùng Cuồng Hồ bàn điều kiện còn còn đáng sợ hơn nhiều lắm.

Nghe xong Mục Dục, Đường Xảo trong lòng kiêu thái, một người da mặt tại sao có thể như thế hậu, tát lên hoảng đến đến lại có thể không mang một điểm mặt đỏ. Một tháng trước, Đường Xảo trùng hợp đi ngang qua Mục Dục trước phòng, xuất phát từ đối với Mục Dục hiếu kỳ, nàng liền lặng lẽ lấy hình ảnh Hồn Thức tra xét Mục Dục trong phòng cảnh tượng, nhưng vừa vận phát hiện Mục Dục ở trong phòng chế tạo bùa. Vì lẽ đó Mục Dục Phù Sư tu vi Đường Xảo là rõ ràng rằng này ba loại Hồn Phù luyện chế đối với Mục Dục tới nói tuyệt đối có thể tính được với là dễ dàng.

"Nhiều hơn bao nhiêu?" Đường Xảo khẽ mỉm cười, theo Mục Dục đi xuống hỏi.

"Ba phần mười đầy đủ, còn tiền, ta không cần." Mục Dục cũng không tham lam, tiền tài đối với hắn bây giờ đến bảo hoàn toàn không có một chút tác dụng nào, từ trong nhẫn trữ vật tùy tiện nắm mấy thứ đồ ném tới phòng đấu giá đều có thể bán ra con số trên trời. Chế tạo bùa vật liệu, trái lại là Mục Dục hiện tại thứ cần thiết nhất.

"Ba phần mười..." Đường Xảo nghĩ thầm Mục Dục mở ra điều kiện cũng thực sự không tính quá đáng, suy nghĩ chỉ chốc lát sau, liền điểm rơi xuống đầu, nói: "Được, ta đáp ứng ngươi. Còn lại vật liệu, ta qua một thời gian ngắn sẽ làm Lăng Lão đưa tới cho ngươi."

Thấy Đường Xảo gật đầu đồng ý, Mục Dục căng thẳng thần kinh cũng coi như là hoàn toàn thư giãn, bấp chân mềm nhũn, suýt chút nữa không đặt mông ngồi dưới đất. Mục Dục nghĩ thầm xem ra chính mình sau đó còn nhiều hơn rèn luyện rèn luyện, bằng không ngày nào đó chỗ tốt còn không mò tới tay, chính mình trước hết giao cho.

"Nhiều Tạ hội trưởng, nếu như không chuyện gì, ta hãy đi về trước." Mục Dục cảm giác chỉ cần mình lại ở đây ở lâu thêm một phút, chính mình trái tim chịu đựng áp lực liền thêm một phần.

"Ngươi có thể đi trở về, bắt quá, ngươi nói dối kỹ thuật thật sự không ra sao."

"..." Mục Dục chính muốn rời phòng, nghe được Đường Xảo suýt chút nữa bị ngưỡng cửa vấp ngã. Một khắc đó Mục Dục đang nghĩ, chẳng lẽ mình nói dối kỹ thuật thật sự có như thế kém sao?

...

Trở về phòng, Mục Dục đặt mông ngồi ở trên giường của chính mình, cùng Đường Xảo một chỗ mấy phút, quả thực là muốn so với cùng mười con nhân cấp hung thú đối chiến còn mệt hơn. Mục Dục lấy ra Đường Xảo đệ cho mình màu đỏ sậm trữ giới, Dịch Hồn lực lượng thấu nhập trong đó, phát hiện Đường Xảo đưa cho hắn dùng để luyện chế Hồn Phù vật liệu vẫn là tương đối đầy đủ. Dựa vào chính mình bây giờ chế tạo bùa kỹ thuật, Mục Dục có lòng tin có thể luyện chế nhiều ra nhiều khoảng một phần mười Hồn Phù.

Mục Dục sau lại tra xét một thoáng chính mình trữ giới, trong đó Hoạt Huyết phù, Cơ Cốt Phù cùng ngưng Hồn Phù trữ lượng còn khoảng chừng mỗi người có năm mươi, sáu mươi tám, còn lại số lượng Hồn Phù Mục Dục phỏng chừng chính mình chưa tới nửa năm thời gian chính mình là có thể luyện chế xong xong rồi.

"Hừm, cái này là?" Ngay khi Mục Dục dự định bắt tay trước tiên luyện chế một phần nhỏ thời điểm, bỗng nhiên từ Hồn Phù chòng bên phát hiện một viên màu lam nhạt trữ giới. Sau đó Mục Dục bỗng nhiên nhớ tới này chính là một năm trước chính mình từ trên người Sát Lang lén lút lấy xuống cái viên này trữ giới, hơn một năm nay đến đúng là bị chính mình lãng quên ở trữ trong nhẫn.

Mục Dục lấy ra cái viên này trữ giới, chậm rãi đem Dịch Hồn lực lượng thấu nhập, một viên Săn Bắn Tông trữ giới, hẳn là có thể mang đến cho mình không nhỏ kinh hi.

Đúng như dự đoán, Sát Lang từ trong nhẫn trữ vật chỉ là rải rác kim tệ liền lên vạn có thừa, không cùng loại loại Hồn Phù gộp lại cũng có mấy chục trương, tuy rằng chỉ là một ít nhất phẩm nhị phẩm cấp thấp Hồn Phù, nhưng cũng coi như là một bút tương đương khả quan bông lộc, trong đó lượng lớn được liệu cũng chính là Mục Dục cần thiết. Bất quá, Mục Dục thu hoạch lớn nhất không phải kim tệ Hồn Phù, mà là một tấm Đế Đô phòng đấu giá tử kim thẻ.

Loại này thẻ tác dụng chỉ có một cái, nắm giữ loại này tử kim thẻ người có thể ở Đế Đô trong phòng đấu giá hưởng thụ nặc danh buôn bán vật phẩm quyền lợi, đơn giản tới nói chính là có thể rất lớn mức độ bảo vệ thương gia tư nhân tin tức, bảo đảm thương gia an toàn.

Này liền để Mục Dục sau này đang đấu giá hành trong hoạt động có thể thiếu đi rất nhiều phiền phức không tất yếu, dù sao lấy thực lực bây giờ của hắn ở trong phòng đấu giá hoạt động rất dễ dàng bị lòng mang ý đồ xấu người nhìn chằm chằm.

"Hả? Đây là..." Mục Dục từ trong nhẫn trữ vật, lấy ra một cái nhìn đáng đáp có giá trị không nhỏ hộp ngọc, sau đó Mục Dục mở hộp ngọc ra, lại phát hiện bên trong vền vền chỉ chứa một khối to bằng bàn tay đen kịt Thiết Phiến. Thiết Phiến bên trên kết một tầng dày đặc ri sét, nhìn đáng đáp niên đại hẳn là rất xa xưa.

Mục Dục lấy ra Thiết Phiến, ở trên tay nhiều lần thưởng thức. Chỉ chốc lát sau, Mục Dục từ bỏ, bởi vì lấy sự thông minh của hắn hoàn toàn không nhìn ra khối này cũ nát Thiết Phiến có cái gì chỗ kì lạ.

Thế nhưng Mục Dục mơ hồ cảm giác, khối này Thiết Phiến tuyệt không như mặt ngoài nhìn qua đơn giản như vậy, khả năng chỉ là lấy chính mình thực lực bây giờ không cách nào dò xét ba phần thôi. Không phải vậy thân là Săn Bắn Tông Sát Lang, chắc chắn sẽ không đem này Thiết Phiến thả ở quý trọng như vậy trong hộp ngọc.

"Này Thiết Phiến ngươi ở đâu làm ra?" Đang lúc này, một cái âm lãnh thâm trầm âm thanh đột nhiên từ Mục Dục vang lên bên tai, sau đó, một đạo đen kịt bóng người lặng yên hiện lên ở Mục Dục trước mắt, rõ ràng là ngủ say hồi lâu Hải.

"Đại ca, xuất hiện trước có thể hay không lên tiếng chào hỏi?" Mục Dục thực tại bị đột nhiên xuất hiện Hải sợ hết hồn, suýt chút nữa đặt mông ngồi dưới đất.

"Trả lời vấn đề của ta." Hải ánh mắt vẫn dừng lại ở Mục Dục trên tay Thiết Phiến, ngữ khí không cho trí phủ.

"Trong lúc vô tình được, làm sao, ngươi biết?" Mục Dục cầm trong tay Thiết Phiến đưa tới Hải trước, hỏi.

Hải chậm rãi giơ lên tay phải, hướng về Mục Dục trong tay Thiết Phiến một cái khẽ vỗ, khối này Thiết Phiến nhất thời bay vào Hải trong lòng bàn tay. Sau đó khối này Thiết Phiến mặt ngoài dần dần rạn nứt, từng tia một hào quang màu đỏ ngòm chậm rãi từ trong vết nứt tràn ra ngoài.

Mục Dục lẳng lẳng nhìn ở Hải trong tay sản sinh dị biến Thiết Phiến, thầm nghĩ món đồ này quả nhiên có bí mật.

Chỉ chớp lát sau, Thiết Phiến mặt ngoài đã hoàn toàn bóc ra, ở tại bao vây, lại là một viên lòng bàn tay to nhỏ đỏ như máu ngọc thạch. Bên trên tỏa ra yếu ớt huyết quang, càng lệnh Mục Dục nhận biết được một tia cùng ma khí lực lượng tương tự khí tức quen thuộc.

Sau đó Hải ý niệm khẽ nhúc nhích, trong tay ngọc thạch bỗng nhiên hóa thành một ánh hào quang, thẳng tắp bắn vào phía trước Mục Dục giữa chân mây, nhạet mang lóe lên, tùy theo biến mất.

"Cái...cái gì đồ vật a?" Mục Dục vội vàng sờ sờ mi tâm của chính mình, đồng phát hiện không có gì khác thường, trong cơ thể cũng không có cảm giác gì đặc biệt, tựa hồ lại như hết thấy đều chưa từng xảy ra.

"Chờ ngươi có đôi lập thực lực, tự nhiên sẽ biết là cái gì." Hải không có trực tiếp trả lời Mục Dục vấn đề.

"Không nói liền không nói, thật ghê gớm mà..." Mục Dục phui phất Hải cái kia một bộ băng sơn mặt, trong lòng thầm mắng. Bất quá Mục Dục tin tưởng Hải nếu không nói, tự nhiên là có đạo lý của hắn, Mục Dục có thể sẽ không cảm thấy Hải sẽ hại chính mình.

"Thực lực của ngươi tăng lên quá chậm." Hải nhận biết một thoáng Mục Dục trong cơ thể Dị Hồn lực lượng, tuy rằng có ở mức độ rất lớn tăng lên, thế nhưng dưới cái nhìn của hắn, vẫn là quá chậm.

"Chậm? !" Mục Dục hô to một tiếng, suýt chút nữa không bị nước miếng của chính mình sang tử, trong vòng một năm từ tam phẩm Săn Bắn Sư tăng lên tới thất phẩm Săn Bắn Sư, như vậy tốc độ kinh người coi như dùng kinh động như gặp thiên nhân để hình dung cũng hào không quá đáng, có thể phóng tới Hải trong miệng lại đã biến thành một cái chậm tự.

"Bắt đầu từ hôm nay, sáng sớm ngươi yêu làm cái gì ta mặc kệ, thế nhưng đến buổi tối ngươi nhất định phải tiến vào Áo Cảnh." Hải cảm giác mình là thời điểm muốn ra tay giúp đỡ Mục Dục tu luyện, tuy rằng Hải biết như thế tác phong hiem rất cao, thế nhưng vì sự kiện kia, hắn không thể nào lựa chọn.

"Ngươi phải giúp ta tu luyện?" Mục Dục nặng nề nuốt ngụm nước miếng, bỗng nhiên cảm giác sống lưng mát lạnh. Hải đáng sợ, Mục Dục nhưng là thần thần thể sẽ quá, hắn hiện tại phảng phất mơ hồ có thể tưởng tượng đến mình bị Hải đưa bốn trong lòng bàn tay khuất nhục hình ảnh.

"Còn có, ta ở chung quanh đây trong phạm vi cảm nhận được cái khác tám đại hồn chủ khí tức." Hải chau mày, ngay khi Mục Dục đi tới nơi này toà Đế Đô sau khi, hắn lúc ẩn lúc hiện có thể nhận biết được thành phố này bên trong có cái khác tám đại hồn chủ tồn tại, hơn nữa không ngừng một người, này liền để Hải trong đầu bắt đầu sinh một tia cảnh giác.

"Đều có a?" Mục Dục hỏi.

Hải lắc lắc đầu, nói: "Khí tức vô cùng yếu ớt, ta không cách nào chuẩn xác phân biệt ra, bất quá duy nhất có thể khẳng định chính là, cùng ngươi đồng thời cái kia tính lạc tiểu tử, trên người ký tức Lôi Chủ."

"Lạc Uyên Dị Hồn lại là tám đại hồn chủ bên trong Lôi Chủ?" Mục Dục đột nhiên cả kinh, này Lạc Uyên dĩ nhiên cũng là tám đại hồn chủ kí chủ một trong. Nhưng sau đó Mục Dục phảng phất nhớ ra cái gì đó, chậm rãi gật gật đầu, nguyên lai một năm trước ở bên trong vùng rừng rậm xem Lạc Uyên cùng Lam Hòa Tích lúc đối chiến, chính mình cảm nhận được cái kia một tia cùng từ trên người Hải tỏa ra tương tự khí tức, là từ trên người Lạc Uyên tản mát ra.

Hải gật gật đầu, nói: "Bất quá tiểu tử kia thực lực còn quá yếu, không đủ để tỉnh lại ngủ say tên kia, tạm thời cũng không tạo được uy hiếp gì."

"Vậy sao ngươi liền tỉnh rồi..." Mục Dục nhẹ giọng đích thị thăm một tiếng, lúc đó chính mình cũng vừa mới mới vừa trở thành Săn Bắn Giả, ngươi làm sao liền như thế sớm chạy đến.

"Sau đó ngươi ở đây làm việc tuyệt đối phải cẩn thận, ở trước mặt người không muốn dễ dàng bại lộ ma khí lực lượng." Hải quay về Mục Dục trầm giọng nhắc nhở, ngoại trừ ký tức ở Lạc Uyên trên người Lôi Chủ ở ngoài, Hải còn nhận biết được cái khác hai chủ khí tức. Bởi vì nhận biết không ra là cái nào hai chủ, cũng không cách nào nhận biết là địch là hữu. Nếu là hữu, tất nhiên là không đáng kể. Nhưng nếu là địch, dựa vào Mục Dục thực lực hôm nay còn căn bản không thể làm đến tự vệ.

Mục Dục gật gật đầu, điểm này coi như Hải không nói, hắn cũng đã sớm ý thức được. Tám đại hồn chủ trong lúc đó gút mắc hắn sớm đã có nghe Hải nói về, ẩn giấu phòng địch loại này dễ hiểu dễ hiểu đạo lý Mục Dục vẫn là rõ ràng. Đừng nói là Đế Đô có cái khác hồn chủ, coi như là không có cái khác hồn chủ tồn tại, tương tự cũng sẽ đưa tới thể lực của hắn, kết quả cũng giống nhau.

"Lôi Chủ kí chủ à..." Tuy rằng Mục Dục cùng Lạc Uyên quan hệ không tệ, nhưng còn ở Lạc Uyên trong cơ thể ngủ say Lôi Chủ còn địch hữu không rõ, xem ra sau này cùng Lạc Uyên tiếp xúc thì chính mình phải cẩn thận làm việc. Vạn nhất Lôi Chủ là kẻ địch chứ không phải bạn, Mục Dục hiện nay còn không hoàn toàn chắc chắn có thể đỡ Lạc Uyên.

Hải nhìn chính đang suy tư Mục Dục, nguyên bản muốn nói cái gì, nhưng vẫn là nuốt xuống, sau đó hóa thành một vệt ánh sáng màu máu, không tiến vào Mục Dục ngực.

Mục Dục thì lại không có để ý Hải, mà là như trước chìm đắm ở thế giới của chính mình bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 38: Đi với ta đến Tham Dục Chi Lang

Bầu trời, vừa nổi lên một tia ngân bạch sắc, Thái Dương chưa thẳng, mặt trăng chưa lặn, thanh thấu không khí thấm ruột thấm gan. Trên đường người đi đường linh tinh điểm điểm, cửa hàng cũng còn chưa có bắt đầu hoạt động, phồn hoa huyền ảo động đến Đê Đô hiếm thấy hiện lộ ra một phen yên tĩnh.

Tĩnh Không Hồng Liên trước cửa, rải rác đứng thẳng hai nam một nữ, nhìn kỹ, chính là Cuồng Hồ, Lạc Uyên cùng Lạc Tuyết Nghiêu.

"Phó hội trưởng, làm sao như thế đã sớm gọi chúng ta rời giường a." Lạc Tuyết Nghiêu yếu ớt đưa lại eo, con mắt bán mị nửa mờ, cổ quai hàm, nhìn đáng đáp hiển nhiên còn chưa có tỉnh ngủ.

Một bên Lạc Uyên nhưng là hai tay vây quanh ở trước ngực, dựa vào ở công đoàn trên tường đá, mỉm cười nhìn còn buồn ngủ Lạc Tuyết Nghiêu, trong ánh mắt tràn ngập sùng nịch vẻ.

"Mang ba người các ngươi người đi ra ngoài đi dạo một vòng." Cuồng Hồ chậm rãi đi tới Lạc Tuyết Nghiêu bên người, mỉm cười xoa xoa Lạc Tuyết Nghiêu đầu. Đối với này đáng yêu đẹp dễ tiêu nha đầu, Cuồng Hồ cũng là đem xem thành em gái của chính mình bình thường yêu thích.

"Thật 诶, ra ngoài chơi!" Vừa nghe đến chơi, Lạc Tuyết Nghiêu tiểu nha đầu này tự nhiên là vui mừng nhất một cái. Thế nhưng Lạc Tuyết Nghiêu tựa hồ phát hiện có gì đó không đúng, sau đó xoa xoa chính mình mơ mơ hồ hồ hai mắt, hỏi "Ba cái? Không phải chỉ có hai người chúng ta sao? Còn có ai?"

Cuồng Hồ chỉ chỉ Lạc Tuyết Nghiêu sau lưng, cười nói: "Hắn đến rồi."

Lạc Tuyết Nghiêu chậm rãi quay đầu lại, chỉ thấy một người đang hướng nàng chậm rãi đi tới. Người đến bỗng đầu toà ra, không thấy rõ tướng mạo, thân thể cương trực bước chân trì hoãn, tả điều hữu hoảng, nhìn qua rất giống một con cương thi.

"Oa!" Lạc Tuyết Nghiêu duyên dáng gọi to một tiếng, vội vàng trốn đến Cuồng Hồ phía sau, chỉ dò ra nửa cái đầu.

"Ngươi . . . Là người là quý?" Lạc Tuyết Nghiêu cảnh giác nhìn đi tới nàng cùng Cuồng Hồ người trước mặt, nghe giọng hỏi.

"Tỷ tỷ, ban ngày từ đâu tới quý a?" Người đến đẩy ra rồi già khuôn mặt tóc rối bời, người này thành linh chính là Mục Dục.

"Ngươi đáng đáp này, ai có thể thấy là người là quý." Lạc Tuyết Nghiêu bắt mắt mà chu miệng nhỏ, nhẹ giọng lầu bầu.

"Tiểu Dục, ngươi tối hôm qua ngủ không ngon sao?" Lạc Uyên chậm rãi đi tới ba người bên người, nhìn Mục Dục này tóc tai bù xù tạo hình, không khỏi cười hỏi.

"Đúng đấy, ha ha... Ha ha..." Mục Dục ngẩng đầu nhìn Lạc Uyên, bắt đầu dĩ nhếch miệng, ngoài cười nhưng trong không cười. Vừa nghĩ tới chuyện xảy ra tối hôm qua, Mục Dục liền cảm giác mình phảng phất là trải qua một hồi trước nay chưa từng có ác mộng.

Tối ngày hôm qua Mục Dục chính đang trong phòng chuyên tâm chế tạo bùa, chưa từng lường trước Hải đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh chính mình, không nói hai lời, trực tiếp đem mình mạnh mẽ kéo vào trong ảo cảnh, sau đó, liền bắt đầu Hải trong miệng cái gọi là tăng mạnh đặc huấn.

Ở trong khoảng thời gian sau đó, Mục Dục tự thể nghiệm một loại chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy đặc huấn phương thức. Ngươi nghe qua một chương liền đem người đập thành phần vụn đặc huấn sao? Ngươi gặp một quyền liền đem người cả người xương đập vỡ tan đặc huấn sao? Một buổi tối, Mục Dục vẫn luôn ở vào tại chỗ các loại (chờ) sống lại nhục nhã bên trong.

Hơn nữa Mục Dục mỗi lần tiến công đều là hết mức thôi thúc Dị Hồn lực lượng cùng ma khí lực lượng, thậm chí dùng tới vô số Hồn Phù, nhưng là liền Hải thân thể năm mét bên trong đều tiếp tiến vào không được. Có thể Hải nhưng có thể liên một tia ma khí lực lượng cũng không có đụng tới, hoàn toàn dựa vào thân thể, một chiêu đánh giết trạng thái toàn thịnh dưới Mục Dục. Thực lực cực kỳ cách xa chênh lệch, làm cho này đặc huấn diễn biến thành một hồi một phương diện nghiền ép, không, dùng tàn sát để hình dung khả năng càng thêm chuẩn xác. Mục Dục thậm chí hoài nghi hàng này có phải là ở nhân cơ hội trả thù hắn không có đúng hạn tiến vào Áo Cảnh.

Tuy rằng ở Áo Cảnh bên trong phát sinh tất cả đối với Mục Dục thân thể tạo thành không được chút nào tổn thương, thế nhưng là ở Mục Dục tinh thần trên tạo thành đã kích thích lớn.

Bất quá này đồng thời cũng làm cho Mục Dục càng sâu sắc thêm hơn khác biệt được thực lực mình không đủ, gấp gờ thực lực thấp hoặc là cùng thực lực mình cách biệt không có mấy người, chính mình hay là có thể đắc chí, có thể như quả gấp gờ chân chính cường giả, chính mình căn bản không thể ở tại thủ hạ sống quá một chiêu. Ở thực lực chân chính trước mặt, hết thảy phụ trợ sức mạnh đều là mịt mờ, không tồn tại.

Đế Đô, không thể so Áo Cảnh, Sinh Mệnh, tuyệt đối không thể trùng tới một lần. Vì hai năm sau lên cấp tái cùng với ngày sau trở lại Yêu Vũ, thực lực tăng lên, lửa xem lông mày.

"Phó hội trưởng, người gọi ba người chúng ta đến, có chuyện gì?" Mục Dục sửa lại một chút tóc của chính mình cùng quần áo, chậm rãi hỏi. Hắn cũng sẽ không giống Lạc Tuyết Nghiêu nha đầu kia như thế ngốc đến tin tưởng Cuồng Hồ chỉ là vì bọn họ đi dạo đơn giản như vậy.

Cuồng Hồ gật gù đầu, nói rằng: "Các người tới đến Tịnh Không Hồng Liên đã có một năm, dựa theo thông lệ, ta muốn thử một chút thực lực của các người."

"Thiết, nguyên lai không phải đi dạo phố a." Lạc Tuyết Nghiêu miệng nhỏ một đánh, bước chân chậm rãi na đến Mục Dục bên người, ngẩng đầu lên, một mặt u oán mà nhìn Cuồng Hồ.

Một bên Mục Dục nhưng là nhẹ nhàng nhún mày giác, quãng thời gian trước hắn có nghe Trương Hành nói tới, nghe cái khác Săn Bắn Giả nói Tịnh Không Hồng Liên bên trong có một hạng hết sức đặc thù quy định, phạm là gia nhập Tịnh Không Hồng Liên đạt một năm Săn Bắn Giả, đều sẽ do hội trưởng hoặc là Phó hội trưởng kiểm tra thực lực. Nếu là Săn Bắn Giả không cách nào thông qua kiểm tra, sẽ bị trục xuất Tịnh Không Hồng Liên. Vừa bắt đầu Mục Dục cũng không phản đối, không nghĩ tới còn thật sự có như vậy nào tàn quy định.

"Làm sao kiểm tra?" Lạc Uyên biểu hiện vẫn như cũ rất bình tĩnh, chậm rãi mở miệng hỏi.

"Rất đơn giản, theo ta cùng đi đến Tham Dục Chi Lang." Cuồng Hồ nặn nặn nắm đấm, phát sinh liên tiếp bạo cốt thanh.

"Đến Tham Dục Chi Lang? !" Cuồng Hồ vừa dứt lời, Mục Dục cùng Lạc Tuyết Nghiêu nhất thời đồng thanh kinh ngạc thốt lên, liền ngay cả luôn luôn bình tĩnh nhất Lạc Uyên cũng không nhịn được mặt lộ vẻ vẻ khiếp sợ.

Tham Dục Chi Lang, chính là lúc trước trọng thương Đường Xảo sau bị Mục Dục đánh giết Sát Lang công đoàn, cùng Tịnh Không Hồng Liên như thế, đều là Đế Đô cấp B công đoàn. Mà Cuồng Hồ, còn muốn vẹn vẹn dựa vào bốn người lực lượng đi tiêu diệt Tham Dục Chi Lang.

"Phó hội trưởng, người là đang nói đùa đúng không?" Mục Dục xoa xoa trên trán bị kinh ra mồ hôi lạnh, gian nan nuốt xuống một ngụm nước miếng, nghĩ thâm này rõ ràng chính là lừa lỏ tự tàn a, không, là lừa lỏ tặng người đầu.

"Người cảm thấy ta như là đang nói đùa sao?" Cuồng Hồ chậm rãi nhìn về phía Mục Dục, trong hai con ngươi, hào quang đỏ ngầu như ẩn như hiện.

"Phó hội trưởng, Tham Dục Chi Lang bên trong Săn Bắn Giả vượt quá trăm người, liền dựa vào chúng ta bốn người người, e sợ khó có thể chống đỡ." Lạc Uyên nhìn Cuồng Hồ, chậm rãi nói rằng.

Này Tham Dục Chi Lang nếu có thể trở thành là cấp B công đoàn, Săn Bắn Giả liền tất nhiên đã qua trăm người, coi như thân là Săn Bắn Tổng hội trưởng Sát Lang đã ngã xuống, Săn Bắn Linh Săn Bắn Tướng cũng không phải số ít, Săn Bắn Sư càng là trú doanh tụ tập. Cuồng Hồ, tự nhiên có thể tính là hổ vào bầy dê, Mục Dục ba người, nhiều nhất toán bia đỡ đạn. Cái gì đều trước tiên không nói, chỉ cần là cái kia hơn một trăm người ngụm nước đều có thể chết đuối bọn họ.

Cuồng Hồ nhàn nhạt cười cợt, nói rằng: "Điểm ấy người không cần lo lắng, Tham Dục Chi Lang bên trong tám phần mười trở lên Săn Bắn Linh Săn Bắn Tướng, ở này trong vòng một năm đã bị ta trong bóng tối lần lượt chém giết, ngoại trừ Sát Lang bên ngoài ba cái Săn Bắn Tổng cũng bị ta chém tới thứ hai, còn lại, chỉ có điều là một ít lính tôm tướng của thôi, bốn người, đầy đủ."

Nghe xong Cuồng Hồ, Mục Dục ba người nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh. Này Cuồng Hồ đến tốt cùng là thần thánh phương nào, càng ở trong vòng một năm đem một toà cấp B công đoàn Săn Bắn Giả chém giết hơn nửa, đây là cỡ nào tàn bạo giết chóc. Giận dữ vì là hồng nhan, Cuồng Hồ vì Đường Xảo, dĩ nhiên có thể khùng bỏ đến đó giống như mức độ.

Bất quá nếu như dựa theo Cuồng Hồ nói như vậy, như vậy bây giờ Tham Dục Chi Lang chỉ có điều là mặt ngoài mang theo cấp B công đoàn danh hiệu thôi, thực chất trên, đã là một bộ tàn tạ xác không.

"Chờ chút các người chỉ cần kiểm chế lại Săn Bắn Linh trở xuống Săn Bắn Giả, cái khác, giao cho ta." Cuồng Hồ quay về Mục Dục ba người bàn giao đến.

Thấy Cuồng Hồ đi ý đã quyết, ba người không thể làm gì khác hơn là bất đắc dĩ gật gù đầu, cùng sau lưng Cuồng Hồ, hướng về Tham Dục Chi Lang phương hướng đi đến.

"Nham Long, hiện tại công đoàn bên trong còn có bao nhiêu Săn Bắn Giả?" Một tên tuổi chừng ba mươi, thân mang trường bào màu xanh nam tử đứng ở phía trước cửa sổ, quay về phía sau khom người mà đứng một tên chàng thanh niên trầm giọng hỏi.

Nham Long ngồi dậy, đáp: "Bao quát Phó hội trưởng ở bên trong, tổng cộng còn còn lại ba mươi ba tên Săn Bắn Giả, trong đó Săn Bắn Sư hai mươi lăm người, Săn Bắn Linh sáu người, Săn Bắn Tướng một người."

"Không nghĩ tới, ta Tham Dục Chi Lang lại cũng sẽ cô đơn đến trình độ như vậy." Nam tử áo bào xanh ngẩng đầu nhìn trời, trong mắt tràn đầy bi phẫn vẻ.

Tên này nam tử áo bào xanh, chính là Tham Dục Chi Lang Phó hội trưởng, cây mây độc Tôn Cẩm. Từ khi một năm trước Sát Lang không biết bị ai giết chết, ngã xuống không phạt chi sấm sau khi, Tham Dục Chi Lang liền từ từ bắt đầu sụp đổ, không chết tức trốn. Bây giờ Tham Dục Chi Lang, chỉ sợ cũng liền một toà cấp C công đoàn cũng không bằng.

Một năm qua, Tôn Cẩm vẫn luôn trong bóng tối điều tra Sát Lang từ cùng công đoàn Săn Bắn Giả chết là ai gây nên, thế nhưng không có bất kỳ thu hoạch. Bất quá có một chút Tôn Cẩm có thể khẳng định, có thể giết chết Sát Lang cùng công đoàn phần lớn Săn Bắn Giả, người này thực lực kiên quyết không thấp, chí ít, cây mây độc tự nhận là không phải là đối thủ của người nọ.

Nhưng cùng lúc đó, Tôn Cẩm cũng vô cùng nghi hoặc, công đoàn Săn Bắn Giả tử trạng hẳn đều có nghe Nham Long nói về, tất cả đều là bị lợi trao miễn cưỡng xé nát thân thể. Đến tột cùng là ai, dĩ nhiên cùng Tham Dục Chi Lang có lớn như vậy thù hận, ra tay ác như vậy cay.

"Phó hội trưởng.." Ngay khi Tôn Cẩm rơi vào trầm tư thời gian, một tên thân mang màu đen trang phục nam tử từ ngoài cửa phòng chậm rãi đi vào, đứng ở Nham Long bên người, khom người nói.

"Chuyện gì?" Tôn Cẩm nhíu nhíu mày, hỏi.

"Tĩnh Không Hồng Liên Phó hội trưởng Cuồng Hồ nói muốn tiếp Phó hội trưởng." Nam tử mặc áo đen trầm giọng nói.

"Cuồng Hồ? Hắn tới làm cái gì.." Tôn Cẩm vàng trán càng sâu sắc thêm hơn khóa mấy phần, trong lòng không tên bay lên một tia linh cảm không lành.

... ..

Tham Dục Chi Lang bên trong cung điện, Cuồng Hồ đang ngồi ở một cái bàn gỗ trước, bưng chén rượu, có nhiều thú vị lung lay rượu trong ly. Mà Mục Dục ba người, nhưng là trạm sau lưng Cuồng Hồ, nhìn chung quanh chu vi chính cảm thù bốn người bọn họ, nhưng lại không dám tiến lên nửa bước Tham Dục Chi Lang Săn Bắn Giả.

Mục Dục sờ sờ mũi, nghĩ thầm này Cuồng Hồ không hề gọi Cuồng Hồ, càng liền như vậy nghênh ngang ngồi ở đối địch công đoàn trong đại điện uống rượu. Thế nhưng luận thực lực, Cuồng Hồ xác thực có như thể ngồng cuồng tư bản.

"Bốn vị đến ta Tham Dục Chi Lang, không biết vì chuyện gì?" Đột nhiên, một đạo trầm lạnh bóng người từ bốn người phía sau truyền tới, Mục Dục ba người đồng thời xoay người, chỉ thấy thân mang thanh bào Tôn Cẩm chính chấp tay lập với phía sau bọn họ, âm lãnh mà nhìn bốn người bọn họ. Mà những kia nguyên bản vây quanh Mục Dục bốn người Săn Bắn Giả, cũng dồn dập gom lại Tôn Cẩm phía sau.

Cuồng Hồ đem rượu trong chén dịch uống một hơi cạn sạch, sau đó thả xuống chén rượu trong tay, chậm rãi đứng lên, đi tới Tôn Cẩm trước, cười nói: "Không chuyện gì, chính là muốn diệt người Tham Dục Chi Lang mà thôi."

Cuồng Hồ lời vừa nói ra, Mục Dục ba người nhất thời ngã xuống đất thổ huyết. Đây Cuồng Hồ dĩ nhiên một câu khách sáo cũng không nói lời nào, tới liền nói thẳng muốn giết người khác toàn gia, loại này không đủ để dùng dùng nạnh hình dung hành vi đã rung động thật sâu ba người tâm linh nhỏ yếu.

"Lúc trước chuyện này, đều là ngươi làm?" Tôn Cẩm đầu tiên là vẻ mặt sửng sốt, sau đó nhất thời bình tĩnh, sắc mặt âm trầm nói.

"Không sai, là ta." Cuồng Hồ dứt khoát đáp.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Động một cái liền chiến đấu

"Ta Tham Dục Chi Lang cùng người Tĩnh Không Hồng Liên luôn luôn nước giếng không phạm nước sông, tại sao phải làm như vậy?" Tôn Cẩm vẻ mặt đã hoàn toàn lạnh xuống, trong đôi mắt trong nháy mắt che kín cực nộ hào quang đỏ ngầu, một luồng khủng bố Dị Hồn lực lượng nhất thời hướng về Cuồng Hồ bốn người tuôn tới. Tôn Cẩm phía sau hơn ba mươi tên Săn Bắn Giả cũng trong nháy mắt thôi thúc nổi lên trong cơ thể Dị Hồn lực lượng, tức khắc, như nước thủy triều áp lực đã hoàn toàn bao phủ ở Cuồng Hồ bốn người trên người.

"Người không cần biết, người cần phải biết chính là, kim hôm sau, Đế Đô liền cũng không còn Tham Dục Chi Lang!" Cuồng Hồ hai mắt rùng mình, ngáp trời Dị Hồn lực lượng trong phút chốc tự Cuồng Hồ trong cơ thể bộc phát ra, khác nào con lốc giống như quét ra, cái kia ngưng tụ hơn ba mươi tên Săn Bắn Giả Dị Hồn lực lượng nhất thời bị trong nháy mắt đánh tan. Ngoại trừ Tôn Cẩm bên ngoài, hết thảy Săn Bắn Giả đều rên lên một tiếng, thân hình lui nhanh, nghịch huyết nhất thời đoạt khẩu mà ra.

"Chỉ bằng bốn người các người người, cũng muốn diệt ta Tham Dục Chi Lang, không biết tự lượng sức mình!" Tôn Cẩm cười lạnh, vô số tinh tế màu tím đen dây leo nhất thời từ dưới chân hất đại địa bên trong điên cuồng chui ra, quay quanh ở Tôn Cẩm thân thể bốn phía. Sau đó, ba lam một đỏ bốn viên hồn châu cũng từ Tôn Cẩm dưới chân chậm rãi bốc lên. Tôn Cẩm, càng rõ ràng là một tên bốn chân Săn Bắn Tông.

"Có phải là không biết tự lượng sức mình người thứ một lần liền biết rồi." Cuồng Hồ cũng là cười lạnh, hai mắt bỗng hóa thành yêu dị đỏ như máu sắc, sau đó trong cơ thể Dị Hồn lực lượng lập tức thúc chuyển động.

"Hồng!" Nương theo Cuồng Hồ trong miệng một tiếng rung trời hổ gầm, cái kia nguyên bản cũng đã vô cùng khô ngô vốc người nhất thời tăng vọt đến hơn hai mét, trên người bắp thịt khác nào đá hoa cương giống như nhô lên. Trắng đen xen kẽ bộ lông trong nháy mắt bao trùm ở Cuồng Hồ trên hai cánh tay, dày rộng bàn tay lớn cũng đồng thời hóa thành một đôi Hồ Trảo. Cuồng Hồ Hồ Trảo nắm chặt, bên trên đột nhiên dấy lên một đoàn ngọn lửa màu vàng óng, nóng rực nhiệt độ tựa hồ đủ để nuốt chửng tất cả.

Dị Hồn như tên, Cuồng Hồ Dị Hồn, chính là một con kim viêm Cuồng Hồ.

"Người này giao cho ta, ba người các người giải quyết những người khác." Tiếng nói lạnh, Cuồng Hồ lắc người một cái liền tới đến Tôn Cẩm trước, cười lạnh nói: "Có dám theo hay không ta đi."

"Có gì không dám?" Tôn Cẩm cười lạnh, sau đó hai người thân hình trong nháy mắt biến mất ở công đoàn bên trong cung điện.

Nhìn thấy tình cảnh này, không chỉ Mục Dục ba người, Tham Dục Chi Lang Săn Bắn Giả cũng đều là đại thở phào nhẹ nhõm. Nếu là thân là Săn Bắn Tông hai người này ở đây đánh tới đến, đừng nói bọn họ sẽ bị lan đến gần hải cốt không còn, phỏng chừng nửa cái Đế Đô đều phải bị oanh thành tro tàn.

"Như vậy lời kẻ tiếp..." Lạc Tuyết Nghiêu đầu nhỏ chậm rãi chuyển hướng phía trước đứng thẳng hơn ba mươi tên Săn Bắn Giả, Dị Hồn lặng yên phóng thích ra. Hai bên Mục Dục cùng Lạc Uyên nhìn nhau, cũng đồng thời phóng thích Dị Hồn, trong phút chốc, lam bạch hai loại sấm sét từ trên người hai người bốc lên, phảng phất hai con giao long, quay quanh mà trên.

Trong ba người, chúc Lạc Tuyết Nghiêu thực lực cao nhất, đã đạt đến bát phẩm Săn Bắn Linh cảnh giới. Lạc Uyên thì lại lấy lực phẩm Săn Bắn Linh hơi yếu với sau, mà Mục Dục thì lại cuối cùng, chỉ có thất phẩm Săn Bắn Sư.

"Chỉ bằng hai người các người Săn Bắn Linh một cái Săn Bắn Sư cũng muốn đấu với chúng ta? Vẫn là về nhà bú sữa đi." Đầu lĩnh một tên nam tử tóc nâu khinh bỉ mà nhìn Mục Dục ba người, ngữ khí trào phúng. Sau đó, nam tử tóc nâu Dị Hồn lực lượng thôi thúc, một cây chày xuôi từng tia từng tia bệnh trùng tơ mặc hồng trường thương đột nhiên xuất hiện ở nam tử tóc nâu trong tay, ba viên nhật hồn châu màu xanh lam từ nam tử tóc nâu dưới chân chậm rãi bay lên. Người này, rõ ràng là một tên Săn Bắn Tướng, cũng là bây giờ Tham Dục Chi Lang còn sót lại một tên Săn Bắn Tướng.

Sau một khắc, sau người hết thảy Săn Bắn Giả cũng đồng thời thả ra chính mình Dị Hồn, trong lúc nhất thời vô số hồn châu ở giữa không trung xoay quanh, ánh sáng mãnh liệt, hoà lẫn, khác nào đầy sao. Ba mươi mấy người, lấy đao cầm kiếm nắm búa, biến cầu biến lang biến sư tử, quả thực lại như là một chầu nôi lâu, cái gì liêu đều có.

Mục Dục ý niệm khẽ nhúc nhích, từ trong nhãn trừ vật lấy ra ba tấm thắng Hồn Phù, đem bên trong hai tấm đưa cho Lạc Tuyết Nghiêu cùng Lạc Uyên, nói: "Đây là thắng Hồn Phù, có thể tạm thời tăng lên các người Dị Hồn lực lượng."

Nguyên bản Mục Dục cũng không muốn như thế đã sớm lấy ra Hồn Phù, thế nhưng làm sao đối phương nhân số thực sự quá nhiều, hơn nữa thực lực không thấp. Dứt bỏ tên kia Săn Bắn Tướng không nói, chỉ là Săn Bắn Linh cũng có năm, sáu người, nếu không dựa Hồn Phù, phỏng chừng ba người bọn họ rất khó dễ dàng đi ra Tham Dục Chi Lang.

Lạc Uyên hai người cũng không khách khí, gật gật đầu sau khi, trực tiếp từ Mục Dục trong tay tiếp nhận thắng Hồn Phù, Dị Hồn lực lượng chậm rãi rót vào. Sau một khắc, ở đối diện hơn ba mươi người kinh hãi trong ánh mắt, hai người trong cơ thể Dị Hồn lực lượng lấy một cái kinh người tốc độ cấp tốc kéo lên lên.

Dựa vào thắng Hồn Phù, Lạc Uyên Dị Hồn lực lượng một đường nhảy lên tới cửu phẩm Săn Bắn Linh, mà Lạc Tuyết Nghiêu, càng là đột phá Săn Bắn Tướng giới điểm, đạt đến nhất phẩm Săn Bắn Tướng cảnh giới, nguyên bản sau lưng hai cái hồ vĩ, lặng yên đã biến thành ba cái.

"Oa, đây chính là Săn Bắn Tướng cảm giác à?" Lạc Tuyết Nghiêu cảm thụ trong cơ thể không lồ Dị Hồn lực lượng, hưng phấn giờ giờ phấn quyền.

Nhìn cực kỳ hưng phấn Lạc Tuyết Nghiêu, Mục Dục bất đắc dĩ nhún vai một cái, cũng là đem thắng Hồn Phù đánh vào trong cơ thể chính mình, Dị Hồn lực lượng nhất thời tiêu thăng đến nhất phẩm Săn Bắn Linh.

Lạc Uyên cũng là nhìn Lạc Tuyết Nghiêu, sau đó nói rằng: "Tuyết Nghiêu, người đi ngăn cản tên kia Săn Bắn Tướng, chờ ta cùng Tiểu Dục quyết định cái khác Săn Bắn Giả sau khi liền đến giúp người." Dựa vào thắng Hồn Phù tăng lên tới Săn Bắn Tướng thực lực Lạc Tuyết Nghiêu, chiến thắng cảm trong tay trường thương nam tử tóc nâu khả năng rất khó, thế nhưng ngăn cản hẳn, thừa sức.

Lạc Tuyết Nghiêu phi thường sáng khoái gật gật đầu, nha đầu này thích nhất làm hai việc, một là đi dạo phố, hai chính là đánh nhau, thật vất vả có thể cảm nhận được Săn Bắn Tướng sức mạnh năng, lại làm sao có khả năng bỏ qua cơ hội này đây.

"Tiểu tử, không nghĩ tới ngươi vẫn là một tên Phù Sư, thế nhưng gặp phải ta Triệu Quân, các ngươi tuyệt đối không có bất kỳ phần thắng nào." Triệu Quân giơ tay lên bên trong mặc cương viêm thương, mũi thương nhắm thẳng vào Mục Dục.

"Ngủ giấc, ngươi xem nơi nào a, ngươi đối thủ nhưng là ta 诶." Đang lúc này, Lạc Tuyết Nghiêu thân thể mềm mại bỗng xuất hiện ở Triệu Quân trước, trong miệng bất mãn mà lầu bầu một câu, giơ tay chính là một quyền, trực tiếp đánh vào Triệu Quân bụng dưới bên trên.

Liền nghe một tiếng vang trầm thấp, không hề phòng bị Triệu Quân thân thể nhất thời bị Lạc Tuyết Nghiêu một quyền đánh bay ra ngoài, trực tiếp áp đảo phía sau hơn mười người Săn Bắn Giả.

Cùng lúc đó, Mục Dục cùng Lạc Uyên nhìn nhau, thân hình cũng là đột nhiên vọt lên, hóa thành một lam nhất bạch hai đạo chớp giật, thẳng tắp giết vào đám người bên trong.

"Vừa vặn, bắt các ngươi phát tiết một thoáng gia gia oán khí của ta." Mục Dục trong tay Cực Đỉnh Lôi Thương bỗng nhiên quét qua, trước người hai tên cấp thấp Săn Bắn Sư nhất thời bị quét bay ra ngoài. Ở trong mắt Mục Dục, này hơn ba mươi tên Săn Bắn Giả, chỉ có điều là hấn nắm để phát tiết tới hôm qua tích lũy dưới nồng nặc oán khí nơi trút giận thôi.

"Tiêu lung tung táng!"

Đang lúc này, một tên cầm trong tay bích lục trường kiếm Săn Bắn Sư bỗng tự Mục Dục sau lưng nhảy lên, trường kiếm trong tay nhanh vũ, nhất thời bắn ra mấy đạo chói mắt kiếm khí.

"Tam Trọng Lôi Kích!" Mục Dục trong miệng hét lớn một tiếng, Cực Đỉnh Lôi Thương nhất thời bùng nổ ra vô số ánh chớp, sau đó eo người uốn một cái, trường thương thuận thế về phía sau đâm một cái, cái kia mấy đạo kiếm khí trong phút chốc bị ánh chớp đánh tan. Một giây sau, Mục Dục cánh tay lần thứ hai phát lực, Cực Đỉnh Lôi Thương đầu súng trực tiếp xuyên qua trường kiếm Săn Bắn Sư vai, nổ tung một mảnh sương máu, trường kiếm Săn Bắn Sư rên lên một tiếng, trường kiếm trong tay nhất thời hóa thành điểm điểm lục quang, tiêu tan mà đi.

"Ám Ảnh Đột Tập!" "U Minh Lang Trảo!" Lại là hai tên Săn Bắn Sư lần lượt nhảy lên, hai bên trái phải hướng về Mục Dục kéo tới.

Thấy thế, Mục Dục cũng không có hoang mang, mà là trấn tĩnh đứng thẳng tại chỗ, phảng phất cái kia hai tên Săn Bắn Sư mục tiêu không phải là mình.

Ngay khi Ám Ảnh Đột Tập cùng U Minh Lang Trảo sắp rơi vào Mục Dục trên người một khắc đó, Mục Dục bóng người bỗng hóa thành một đạo huyết ảnh, trong nháy mắt biến mất ở tại chỗ.

"Nguy rồi!" Đột nhiên mất đi mục tiêu, hai tên Săn Bắn Sư hô to gay go, có thể trong tay Hồn Kỹ cũng đã thu tay lại không kịp, trực tiếp rơi vào trên người của đối phương. Liền nghe liên tiếp hai tiếng vang trầm, hai tên Săn Bắn Sư nhất thời bị lẫn nhau Hồn Kỹ đánh bay ra ngoài, từng người phun ra một ngụm máu tươi, ngất đi.

Mà một bên khác, đối mặt hơn mười người Săn Bắn Giả vây công, Lạc Uyên lại có vẻ thành thạo điều luyện, ngăn ngăn mấy phút đồng hồ, đã có vài tên Săn Bắn Giả chiết với Lạc Uyên lôi quyền bên dưới, phàm bạch lôi chổi đi qua, không một Săn Bắn Giả dám tới gần Lạc Uyên nửa phần.

Dựa vào thắng Hồn Phù tăng lên tới bát phẩm Săn Bắn Linh Lạc Uyên, thực lực đó đủ để quét ngang Săn Bắn Tướng trở xuống bất kỳ Săn Bắn Giả. Đừng quên, Lạc Uyên trên người, ký túc cùng Hải cùng sánh vai tám đại hồn chủ một trong Lôi Chủ. Dù cho Lôi Chủ còn ở Lạc Uyên trong cơ thể ngủ say, chưa thức tỉnh, có thể Lôi Chủ lực lượng, cùng tuyệt không là tầm thường Dị Hồn có thể ngang hàng.

Ngược lại là một mình đối mặt thân Triệu Quân Lạc Tuyết Nghiêu, nhưng rơi vào một phen khổ chiến. Tuy rằng Lạc Tuyết Nghiêu dựa vào thắng Hồn Phù đạt đến nhất phẩm Săn Bắn Tướng, có thể dù sao cũng là dựa vào ngoại lực, Dị Hồn lực lượng còn lâu mới có được thân là tứ phẩm Săn Bắn Tướng Triệu Quân đến vững chắc.

"Lam Liên Hồ Hỏa!" Lạc Tuyết Nghiêu kêu quát một tiếng, bên người tám đóa Lam Liên Hồ Hỏa đột nhiên bay về phía phía trước cầm trong tay mặc cương viêm thương Triệu Quân.

"Ngập Họa Cuồng Long!" Triệu Quân cũng là cao quát một tiếng, đệ nhị hồn châu ánh sáng mãnh liệt, sau đó Triệu Quân thân hình bỗng nhiên thoát ra, trong tay mặc cương viêm thương đại lực vung lên, mũi thương ma sát không khí, nhất thời về ra một đạo nóng rực màu da cam hỏa tuyến, khác nào một cái rít gào Hỏa Long, Hỏa Long miệng rộng khai trương, cái kia tám đóa Lam Liên Hồ Hỏa trong nháy mắt bị nuốt chửng hầu như không còn.

Có thể Hỏa Long nhưng không có liền như vậy ngừng lại, nuốt chửng Lam Liên Hồ Hỏa nó trái lại trở nên to lớn hơn, thân rồng đang đưa, hướng về Lạc Tuyết Nghiêu thân thể mềm mại gào thét mà đi.

"Như vậy đã nghĩ đánh bại ta, không đơn giản như vậy." Lạc Tuyết Nghiêu phấn đông bên trong nháy mắt lưu chuyển, sau đó mũi chân hơi điểm, thân thể mềm mại nhất thời khinh nhiên trượt ra, cả người càng bỗng hóa thành một đạo tàn ảnh, tự Hỏa Long dưới thân bỗng bành bệch lóe qua, quỷ mị bình thường xuất hiện ở Triệu Quân trước.

"Không có chút nào hiểu thương hương tiếc ngọc." Lạc Tuyết Nghiêu u oán liếc mắt một cái trước mặt Triệu Quân, đùi phải phảng phất roi sắt giống như vậy, nhất thời quét về phía Triệu Quân bên hông.

Triệu Quân hai con mắt rùng mình, mặc cương viêm thương trở tay chặn lại, chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, Lạc Tuyết Nghiêu chân trực tiếp rơi vào mặc cương viêm thương thân thương bên trên, hai người thân thể nhất thời lui nhanh mà mở.

"Tiểu nha đầu, không nghĩ tới còn có chút bản lĩnh, tiếp đó, ta cũng sẽ không lại hạ thủ lưu tình." Triệu Quân hai chân bỗng nhiên đạp, thân hình khác nào hóa thành một viên đạn pháo giống như vậy, thẳng tắp bắn về phía phía trước Lạc Tuyết Nghiêu, trong tay mặc cương viêm thương tùy theo đẩy lên một tầng chanh náo nhiệt điểm.

"Viêm Thương Loạn Vũ!" Triệu Quân hét lớn một tiếng, đệ nhất hồn châu sáng lên, sau đó toàn lực ném trường thương trong tay. Trường thương rời tay, giữa trời bay lượn nhanh toàn, trong nháy mắt hóa thành hừng hực canô, hướng về Lạc Tuyết Nghiêu thân thể mềm mại bắn nhanh mà đi.

Lạc Tuyết Nghiêu vội vàng ổn định thân hình, sau đó vòng eo phảng phất mềm mại không xương giống như vậy, càng lấy một cái vô cùng quý dị góc độ loan bẻ đi xuống, canô xẹt qua, cách Lạc Tuyết Nghiêu chớp mũi, cũng chỉ có chỉ tay xa.

"Lần này, ngươi cũng sẽ không lại may mắn như vậy." Một giây sau, Triệu Quân thân thể nhất thời bay vọt lên, tay phải hướng về giữa không trung khe vồ, cấp tốc xoay quanh mặc cương viêm thương trong nháy mắt bay trở về đến Triệu Quân trong lòng bàn tay. Sau đó Triệu Quân hai tay nắm thương, bỗng hướng phía dưới chém đánh, mặc cương trước mắt nhất thời hướng về Lạc Tuyết Nghiêu thân thể nặng nề đập xuống.

"Ầm!" Nương theo một tiếng ầm ầm nổ vang, mãnh liệt cương phong chen lẫn nóng rực xích viêm nhất thời lượn vòng mà lên, uyển như núi lửa phun trào. Dưới chân thổ địa trong phút chốc mạng nhện giống như rạn nứt, không lồ cát bụi đá vụn bao phủ tứ tán. Sân Bản Tướng một đòn toàn lực, càng khủng bố như vậy!

"Tuyết Nghiêu!" Lạc Uyên thấy thế, trong miệng nhất thời bùng nổ ra một tiếng cực nộ quát ầm, vô số đạo khủng bố bạch lôi bỗng tự Lạc Uyên trong cơ thể dâng trào ra. Sau đó Lạc Uyên bỗng nhiên hai tay chấn động, cái kia vô số bạch lôi trong nháy mắt ngưng tụ thành mấy chục điều tức giận rùng rùng sét, bốn phía hơn mười tên Sân Bản Giả nhất thời bị rùng rùng sét nuốt chửng hầu như không còn.

"Khốn nạn!" Lạc Uyên lại là một tiếng gầm lên, dưới chân bạch lôi nhất thời như nước thủy triều tuôn ra, thân hình trong nháy mắt hóa thành một đạo màu trắng chớp giật, nhảy vào bụi mù bên trong.

Bạn đang đọc truyện *Sân Bản Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Phù Sư lực lượng, cướp đi Dị Hồn

"Đây là..." Ngay khi Lạc Uyên nhảy vào bụi mù thời gian, cảnh tượng trước mắt không lệnh cảm Lạc Uyên đột nhiên trệ ở thân hình.

Do cùng Triệu Quân một đòn tạo thành to lớn hố bên trên, càng kết lên một tầng thâm màu nâu to lớn mộc bích, Mặc Cương Viêm Thương thật sâu cắm ở mộc bích bên trên, còn chảy xuôi từng tia từng tia yếu ớt hòa điểm. Mà mộc bích trước, thì lại đứng thẳng hai người. Một người trong đó, cầm trong tay lam điện trường thương, cả người bao trùm một tầng năng lượng màu đỏ ngòm, trong tay, nắm chặt nắm đôi điện tỏ rõ vẻ kinh ngạc người cánh tay. Hai người, thỉnh linh chính là Mục Dục cùng Triệu Quân.

Sau đó, hai người sau lưng mộc bích chậm rãi vỡ vụn tan rã, lộ ra trong đó nằm trên đất Lạc Tuyết Nghiêu.

Lạc Uyên một cái bước xa xông lên trên, ôm lấy Lạc Tuyết Nghiêu, cẩn thận kiểm tra một phen, sau đó đại thở phào nhẹ nhõm. Lạc Tuyết Nghiêu nha đầu này cũng không có bị thương, chỉ có điều là bị Hồn Kỹ lực trùng kích đánh ngất thôi.

"Dáng dấp như vậy đối xử một người nữ sinh, có phải là có chút quá đáng a." Mục Dục nhìn trước mặt Triệu Quân, ngữ khí trầm lạnh nói rằng.

"Ngươi... Ngươi đến cùng là ai?" Triệu Quân hoảng sợ nhìn trước mặt Mục Dục, cứng đờ yết từng ngum từng ngum nước.

Ngay khi lúc trước chính mình Mặc Cương Viêm Thương liền muốn bắn trúng Lạc Tuyết Nghiêu trong nháy mắt đó, một tầng thâm hạt mộc bích dĩ nhiên bỗng dựng tự trước mắt hần bành trướng ra, nhất thời chặn Mặc Cương Viêm Thương chém đánh. Sau đó, một đạo bóng người màu đỏ ngòm bỗng tự phía sau mình tránh ra, một nắm chắc cánh tay phải của chính mình. Trong nháy mắt đó, Triệu Quân phảng phất cảm giác có một luồng sát khí ngập trời như thủy triều đem chính mình bao vây ở bên trong, nồng nặc sợ hãi lệnh Triệu Quân linh hồn kịch liệt chấn động, phảng phất thân thể này vào thời khắc ấy đã không thuộc về mình như thế.

Lúc này, Triệu Quân liền cảm giác mình là một con thấp kém giun dế, mà nắm chặt chính mình cánh tay phải Mục Dục, phảng phất một vị Ma thần.

Triệu Quân sẽ có cảm giác như vậy cũng không kỳ quái, Hài thân là tám đại hồn chủ bên trong Khí Chủ, vốn là vạn khí tôn sư, đối với bất kỳ khí loại Dị Hồn đều nắm giữ như quân vương giống như tuyết đối uy thế.

"Một kẻ đã chết chưa cần thiết phải biết nhiều như vậy." Mục Dục sắc mặt đột nhiên trở nên âm trầm, trong tay Cực Đình Lôi Thương nhất thời đâm hướng về phía Triệu Quân ngực.

"Đáng ghét..." Dù sao Triệu Quân cũng là thân là một tên Săn Bắn Tướng, thấy Cực Đình Lôi Thương hướng về chính mình ngực kéo tới, thân hình theo bản năng mà đi phía trái chệch gấp thềm, Cực Đình Lôi Thương mũi thương cũng không có như Mục Dục mong muốn như vậy xuyên qua Triệu Quân ngực, vền vẹn chỉ là xẹt qua bả vai của hắn, mang theo một tia máu tươi.

Sau đó Triệu Quân giơ tay hướng về nắm vào trong hư không một cái, cái kia rơi xuống sau lưng Mục Dục Mặc Cương Viêm Thương bỗng nhiên bay lên, giữa trời thay đổi đầu sừng, trong nháy mắt hướng về Mục Dục sống lưng bắn nhanh mà tới.

Mục Dục lập tức buông ra nắm chặt Triệu Quân cánh tay tay trái, thân hình bỗng nhiên nhảy lên, sau đó Mặc Cương Viêm Thương tự Mục Dục dưới chân bay vút qua, trở lại Triệu Quân trong lòng bàn tay.

Thân ở không trung Mục Dục quay đầu nhìn về phía phía dưới Lạc Uyên, nói rằng: "Lạc đại ca, người chăm sóc tốt Tuyết Nghiêu, người này giao cho ta."

"Ăn nói ngông cuồng!" Bản năng chiến đấu ý thức chung quy là xua tan Triệu Quân trong lòng sợ hãi, sau đó Triệu Quân giơ lên cao trường thương trong tay, nhất thời đâm hướng về giữa không trung Mục Dục.

"Có phải là ăn nói ngông cuồng, thử một lần liền biết rồi." Mục Dục cười lạnh, lập tức từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một tấm nhị phẩm ngưng Hồn Phù cùng một tấm nhất phẩm Hoạt Huyết phù đánh vào trong cơ thể mình, nhanh chóng khôi phục lúc trước chiến đấu tiêu hao Di Hồn lực lượng cùng thể lực. Sau đó Mục Dục hai tay nắm chặt Cực Đình Lôi Thương, đón lấy Triệu Quân trong tay Mặc Cương Viêm Thương.

Nương theo một tiếng lạnh lạnh tiếng va chạm, Cực Đình Lôi Thương mũi thương trực tiếp điểm ở Mặc Cương Viêm Thương trên mũi thương, chỉ một thoáng lam điện trút xuống, hoá tuyến tung toé, hai người thân thể nhất thời bay ngược mà ra.

"Nghiep Hỏa Cuồng Long!" Triệu Quân trước tiên ổn định thân hình, Di Hồn lực lượng thôi thúc, đệ nhị hồn châu trứu lượng, Mặc Cương Viêm Thương phát tay quét qua, một cái khổng lồ Hỏa Long nhất thời hướng về Mục Dục bay đi.

Mục Dục mặt lộ vẻ cười gằn, một tấm Hồn Phù trong nháy mắt xuất hiện ở Mục Dục trong tay, sau một khắc, Di Hồn lực lượng truyền vào, một đạo hắc hồng Huyết Nguyệt nhất thời từ Hồn Kỹ phù bên trong bắn nhanh ra, đem hung hăng kéo tới Hỏa Long trực tiếp cắt rời thành hai nửa, tàn dư năng lượng chen lẫn nhàn nhạt chanh hòa nhất thời bỗng nhiên đăng ra.

"Đáng ghét..." Triệu Quân vội vàng đem Mặc Cương Viêm Thương hoành ở trước người, thế nhưng thân thể như trước bị đẩy lui mấy mét có hơn, trong cơ thể tinh lực nhất thời cuộn cuộn mà lên, một tia đỏ sẫm máu tươi chậm rãi từ Triệu Quân khoe miệng tràn ra ngoài.

"Dĩ nhiên sử dụng Hồn Phù, thực sự là dễ tiện." Triệu Quân miễn cưỡng dưới áp chế trong cơ thể tinh lực, âm trầm nhìn phía trước Mục Dục.

"Người đều nói ta là một tên Phù Sư, ta lại làm sao có khả năng không cần Hồn Phù đây." Mục Dục nguyền một cái Triệu Quân, không sai, Mục Dục lúc trước sử dụng, chính là một tấm nhị phẩm Hồn Kỹ phù, linh giai Hồn Kỹ —— màu đỏ tươi hắc nguyệt.

Hiện tại Triệu Quân có thể nói là xấu hổ đến cực điểm, thân là Săn Bắn Tướng chính mình, đầu tiên là bị một tên Săn Bắn Linh dây dưa không sách, hiện tại càng càng bị một tên Săn Bắn Sư gây thương tích. Huống chi, hai người này tuổi tác gộp lại cũng là cùng chính mình không chênh lệch nhiều, đây đối với Triệu Quân tới nói là một loại lớn lao nhục nhã.

"Người có dám hay không không cần Hồn Phù đánh với ta một trận." Triệu Quân phẫn nộ quát.

"Đề Phù Sư không cần Hồn Phù, không thể không nói, người đúng là một cái não tàn." Mục Dục đồng tình liếc mắt một cái Triệu Quân, trong tay lại là đột nhiên xuất hiện hai tấm Hồn Kỹ phù, truyền vào Di Hồn lực lượng sau, trực tiếp ném về đối diện Triệu Quân. Sau đó, hai tấm Hồn Kỹ phù ánh sáng nham liệt, phân biệt toan ra một cái hồng mẫn cùng một con hồi miêu, đồng thời hướng về Triệu Quân nhào tới. Bất quá lần này, Mục Dục cũng không có sử dụng nhị phẩm Hồn Kỹ phù, chỉ có điều là hai tấm nhất phẩm nhân cấp Hồn Kỹ phù thôi.

"Viêm Thương Loạn Vũ!" Có đâm vào vết xe đổ, Triệu Quân chút nào không dám thất lễ, vội vàng ném trong tay Mặc Cương Viêm Thương, nhất thời hóa thành một đạo canô, dễ dàng đánh tan hồng mẫn cùng hồi miêu.

"Hả? Không thể nào, đã vậy còn quá nhục!" Thấy hai hạng Hồn Kỹ dễ dàng như thế liền bị Triệu Quân đánh bại, Mục Dục nhất thời cảm thấy rất bị thương, trên mặt lộ ra sâu sắc thất lạc vẻ.

"Bất quá không liên quan, ta còn có, hai tấm không đủ, ba tấm thế nào?" Mục Dục tự mình nói với mình gật gật đầu, sau đó lại là từ trong nhẫn trữ vật lấy ra ba tấm nhất phẩm nhân cấp Hồn Kỹ phù, lần thứ hai hướng về Triệu Quân ném tới.

"Lại tới!" Triệu Quân kinh ngạc thốt lên một tiếng, lần thứ hai ném Mặc Cương Viêm Thương đón đánh.

"Ba tấm còn chưa đủ? Bốn tấm như thế nào!"

"Tiểu tử, người sái ta?"

"Ngạch, xem ra muốn năm tấm!"

"Trà lại!"

"Có muốn thử một chút hay không sáu tám?"

"..."

Lúc này, bao quát Lạc Uyên ở bên trong hết thấy Săn Bắn Giả tất cả đều bị tình cảnh này kinh ngạc đến ngây người, bọn họ sinh thời xưa nay liền chưa từng xem như thế kỳ hoa chiến đấu. Một cái phảng phất không cần tiền tự, vô liêm sỉ sử dụng các loại nhân cấp Hồn Kỹ phù, một cái chỉ có thể không ngừng mà dùng tự thân Hồn Kỹ chống đối, nửa bước cũng khó dời đi. Thân là Săn Bắn Tướng Triệu Quân, dĩ nhiên hoàn toàn bị thân là Săn Bắn Sư Mục Dục đùa bỡn trong lòng bàn tay.

Nhìn tình cảnh này, Tham Dục Chi Lang này còn sót lại hơn mười người còn có lưu lại sức chiến đấu Săn Bắn Giả, trong hai mắt đã hoàn toàn không có chút nào đấu chí. Một cái phảng phất lỗi như thần tồn tại Lạc Uyên cũng đã để bọn họ khó có thể chống đối, không nghĩ tới, này ở bề ngoài vẻn vẹn chỉ là Săn Bắn Sư thiếu niên, càng càng thêm đáng sợ. Bây giờ liền ngay cả bọn họ trong đám người này mạnh nhất Triệu Quân, đều chỉ có thể mặc cho đùa bỡn, sự chống cự của bọn họ, lại còn có ý nghĩa gì tồn tại đây?

"Cái kia, ta nhất phẩm Hồn Kỹ phù không hơn nhiều, ngươi có muốn hay không lại thử nhị phẩm Hồn Kỹ phù a?" Mục Dục bữu môi, trong tay lại xuất hiện một tấm nhị phẩm Hồn Kỹ phù.

"Đại ca, đừng đùa, ta chịu thua." Triệu Quân hai mắt tối sầm lại, hai chân mềm nhũn, trực tiếp xụi lơ ở trên mặt đất, sắc mặt đã là hoàn toàn trắng bệch, không nữa điểm màu máu, trong tay Mặc Cương Viêm Thương chậm rãi hóa thành một tia ánh sáng đỏ, trở lại Triệu Quân trong cơ thể.

Không gián đoạn phóng thích Hồn Kỹ để ngăn cản Mục Dục Hồn Kỹ phù, Triệu Quân rốt cục tiêu hao hết trong cơ thể Dị Hồn lực lượng, hắn bây giờ, liền ngay cả duy trì Mặc Cương Viêm Thương thực thể hóa cũng đã không thể.

"Chán." Mục Dục đem Hồn Kỹ phù thu hồi trữ trong nhẫn, một mặt chưa hết thòm thèm.

Đem ma khí lực lượng cùng Cực Đình Lôi Thương thu hồi trong cơ thể sau khi, Mục Dục chậm rãi đi tới Triệu Quân trước người.

"Ngươi còn muốn thế nào." Triệu Quân ý thức đã bắt đầu từ từ đánh mất, ánh mắt đại ra mê ly, trước mắt Mục Dục bóng người trở nên hơi mờ mông lung mơ hồ.

"Không muốn làm mà, chính là muốn ngươi Dị Hồn thôi." Dứt lời, Mục Dục hai con mắt càng bỗng hóa thành yêu dị đỏ như máu sắc, cả người trên người nhất thời tỏa ra một luồng âm lãnh máu tanh đáng sợ khí tức, phảng phất lại như biến thành người khác. Sau đó Mục Dục vươn ngón tay, nhẹ nhàng điểm ở Triệu Quân mi tâm bên trên.

"Ngươi nói cái gì! A!" Ngay khi Mục Dục ngón tay điểm ở chính mình mi tâm một sát na kia, Triệu Quân nhất thời cảm giác có một luồng máu tanh âm lãnh năng lượng từ mi tâm của chính mình điên cuồng tràn vào trong cơ thể chính mình, bừa bãi tàn phá lôi kéo linh hồn của chính mình, dường như muốn đem linh hồn của chính mình lôi kéo đi ra.

"Mặc Cương Viêm Thương, ta lấy Khí Chủ tên mệnh lệnh ngươi, tức khắc thoát ly thân thể người này." Mục Dục mở miệng nói nhỏ, nhưng là phát sinh, cũng không phải tiếng nói của hắn, mà là cái kia âm trầm lãnh khốc Hải!

"A!" Triệu Quân không ngừng mà gào thét, trên người bỗng bùng nổ ra một luồng khủng bố chanh ngọn lửa màu đỏ, nguyên vốn đã trở lại Triệu Quân trong cơ thể Mặc Cương Viêm Thương chậm rãi từ trong cơ thể thấu đi ra, treo ở Triệu Quân trên đầu.

Mục Dục khoe miệng hiện ra một nụ cười lạnh lùng, giờ lên bao trùm một tầng nhàn nhạt ma khí lực lượng tay phải, nắm chặt rồi Mặc Cương Viêm Thương. Sau đó, ma khí lực lượng chậm rãi bành trướng, bao vây lấy Mặc Cương Viêm Thương, mà Mặc Cương Viêm Thương thì lại không chút nào phản kháng, ngoan ngoãn nằm ở Mục Dục trong lòng bàn tay, tùy ý ma khí lực lượng đem nuốt chửng.

Triệu Quân chỉ cảm giác linh hồn của chính mình đột nhiên một trận khuấy động sau khi, liền hoàn toàn mất đi đối với Mặc Cương Viêm Thương khống chế, thậm chí từ đã hoàn toàn mất đi đối với hắn cảm ứng, phảng phất Mặc Cương Viêm Thương đã không lại thuộc về mình. Thân thể cảm giác suy yếu thêm vào linh hồn trọng thương, làm cho Triệu Quân cũng không còn cách nào chống đỡ lại chính mình ý thức, chậm rãi hôn mê đi.

"Ta đã đem Mặc Cương Viêm Thương tróc ra đi ra, chuyện kể tiếp, liền giao cho chính ngươi." Lúc này, Hải trầm lạnh âm thanh vô cùng đột ngột từ Mục Dục trong đầu chậm rãi hưởng lên. Sau đó Mục Dục thân thể run lên bần bật, trong mắt âm lãnh trong nháy mắt tiêu lui xuống.

"Này, ngươi quá phận quá đáng, lại không chế ta!" Phục hồi tinh thần lại Mục Dục nhất thời tỏ rõ về sắc mặt giận dữ, không khỏi tức miệng mắng to. Nhưng tiếng mắng nhưng phảng phất ném vào một cái động không đáy, không có Hải đáp lại, chỉ nghe được chính mình từng trận hồi âm.

Lúc trước, ngay khi Mục Dục từ Triệu Quân thủ hạ cứu Lạc Tuyết Nghiêu thời điểm, Hải bóng người đột nhiên xuất hiện Mục Dục bên người, hắn chẳng hề làm gì cả, chỉ là ở Mục Dục bên tai lưng nói ra một câu: "Dùng lấy hết tất cả biện pháp, hao hết hãn Dị Hồn lực lượng, sau đó tróc ra hãn Dị Hồn, có thể dùng tới làm ngươi đệ nhị Dị Hồn."

Nghe được Hải đột nhiên xuất hiện câu nói này, Mục Dục không khỏi cảm thấy vạn phần kinh ngạc, Hải dĩ nhiên muốn đem Mặc Cương Viêm Thương từ Triệu Quân trong cơ thể cho tách ra ngoài, cho mình làm đệ nhị Dị Hồn. Phải biết, muốn từ một tên Săn Bắn Giả trong cơ thể sống sờ sờ tróc ra ra Dị Hồn, tên kia Săn Bắn Giả đều sẽ chịu đựng cỡ nào to lớn thống khổ.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Phòng đấu giá, nữ tử xinh đẹp

Mục Dục nguyên bản không có đồng ý Hải yêu cầu, Mục Dục cùng Triệu Quân, cùng Tham Dục Chi Lang bản sẽ không có bất kỳ ân oán, chỉ là bị Cuồng Hồ kéo tới làm miễn phí trắng đình. Tuy rằng hắn cũng không phải người tốt lành gì, có thể như quả vèn vèn chỉ vì lợi ích của chính mình mà đi tàn sát vô tội người, kinh khủng như vậy vô tình thủ đoạn cũng không cách nào ra tay.

Nhưng ai biết ở cuối cùng Mục Dục đem ma khí lực lượng thu hồi trong cơ thể trong nháy mắt đó, Hải dĩ nhiên lấy ma khí lực lượng vì là môi giới, trực tiếp đã khống chế Mục Dục thân thể.

Mục Dục xem trong tay từ Triệu Quân trong cơ thể tróc ra, đã mất đi tới tức giận Mặc Cương Viêm Thương, ngược lại nhìn về phía trên đất bởi đau nhức chiều sâu hôn mê Triệu Quân, trong mắt không khỏi toát ra một vẻ không đành lòng cùng đau thương. Tình cảnh này, không khỏi để Mục Dục nghĩ đến đem Cực Đình Lôi Thương từ trong cơ thể mình mạnh mẽ tách ra ngoài Lôi Áo.

Mục Dục chậm rãi làm cái hít sâu, sau đó từ từ trong nhãn lấy ra một tấm Cơ Cốt Phù cùng một tấm Hoạt Huyết phù, đánh vào Triệu Quân trong cơ thể, hi vọng có thể miễn cưỡng bảo vệ Triệu Quân Sinh Mệnh, cũng coi như là thoáng trả lại chính mình lấy đi Mặc Cương Viêm Thương trong lòng hồ thẹn đi.

"Tiểu Dục, chuyện gì thế này?" Lạc Uyên ôm ấp mê man Lạc Tuyết Nghiêu, chậm rãi đi tới Mục Dục bên người, nhìn Mục Dục trong tay nguyên bản thuộc về Triệu Quân Dịch Hồn Mặc Cương Viêm Thương, nghi hoặc.

"Không cái gì, chính là lấy đi hắn Dịch Hồn." Mục Dục đem Mặc Cương Viêm Thương ném vào chính mình từ trong nhãn trừ vật, trên mặt giả vờ mỉm cười nói.

"Cái gì! Lấy đi Dịch Hồn?!"

Mục Dục câu nói này không thể nghi ngờ như một viên bom nặng cân, trong nháy mắt ở trong đám người ầm ầm nổ tung. Lúc này, không đơn thuần là Tham Dục Chi Lang Săn Bắn Giả hướng về Mục Dục quăng đến khiếp sợ ánh mắt sợ hãi, liền ngay cả Lạc Uyên cũng là tỏ rõ vẻ kinh ngạc, hắn hoàn toàn không có cách nào tin tưởng Mục Dục sẽ làm ra tàn nhẫn như vậy sự tình. Tróc ra Dịch Hồn không đơn thuần sẽ đối với Triệu Quân tạo thành trên thân thể cùng linh hồn trên song trọng trọng thương, hơn nữa sẽ làm Triệu Quân sau đó biến thành một cái hoàn toàn phế nhân, ở cái này nhục nhọc cường thực thực lực vì tôn trong thế giới, chuyện này quả thật là so với giết hắn còn muốn tàn nhẫn vô số lần.

Nhìn Lạc Uyên một mặt kinh ngạc vẻ mặt, Mục Dục nhàn nhạt cười cợt, cũng không có lại đối với này làm cái gì giải thích, chỉ là từ trong nhãn trừ vật lấy ra hai tấm ngưng Hồn Phù, phân biệt đánh vào Lạc Uyên cùng Lạc Tuyết Nghiêu trong cơ thể.

"Đã giải quyết a, xem ra cũng không cần ta hỗ trợ a." Đang lúc này, một cái to lớn bóng người, chậm rãi từ Tham Dục Chi Lang cửa lớn đi vào, thỉnh linh chính là lúc trước cùng cây mây độc Tồn Cầm cùng rồi đi cuồng gan bàn tay Cuồng Hồ y vật tàn tạ tán loạn, trên người chung quanh có thể thấy được sâu cạn bất nhất đồ vết thương, có thể thấy được vừa này trải qua một hồi ác chiến.

Sau khi vào cửa, nhìn thấy đầy đất ngang dọc tứ tung hôn chuyển Săn Bắn Giả, một bên còn lại hơn mười người đã không hề dấu chỉ Săn Bắn Giả, cùng với đã thoi thóp Triệu Quân, Cuồng Hồ trên mặt không khỏi toát ra sâu sắc kinh ngạc.

Cuồng Hồ vốn cho là đến cuối cùng còn cần chính mình hỗ trợ, cũng không định đến Mục Dục ba người ở này ngăn cản trong vòng mười mấy phút cũng đã giải quyết này ba mươi mấy tên Săn Bắn Giả. Hơn nữa nhìn đáng vẻ, trong ba người cũng chỉ có Lạc Tuyết Nghiêu nha đầu kia hôn mê bất tỉnh, một bên Mục Dục cùng Lạc Uyên cũng không có tổn thương gì.

Cuồng Hồ nhìn Mục Dục ba người trong ánh mắt, đầy rẫy sâu sắc thương thức cùng khiếp sợ. Hai tên Săn Bắn Linh một tên Săn Bắn Sư, đánh tan do Săn Bắn Linh cùng Săn Bắn Sư tổ hợp ba mươi mấy tên Săn Bắn Giả, trong đó thậm chí tồn tại một tên Săn Bắn Tướng. Chuyện như vậy coi như là nói ra, phỏng chừng cũng sẽ không có người tin tưởng đi.

Cuồng Hồ có thể khẳng định, ba người này sau này trưởng thành, nhất định sẽ đạt đến một cái chính mình không cách nào ngược nhìn độ cao, thậm chí vấn đình đại lục cao nhất.

"Tiểu tử, cho ta một tấm Cơ Cốt Phù cùng Hoạt Huyết phù." Cuồng Hồ đi tới Mục Dục bên người, xoa xoa đầu Mục Dục.

Mục Dục mạnh mẽ trắng Cuồng Hồ một chút, sau đó từ trong nhãn trừ vật lấy ra hai tấm Hồn Phù, đưa cho cuồng gan bàn tay tuy rằng Mục Dục là một

trăm không muốn, nhưng nếu như mình không lấy ra, trời mới biết này người điên sẽ đối với hấn làm xảy ra chuyện gì đến.

Cuồng Hồ trực tiếp nhận Mục Dục trong tay Hồn Phù, đánh vào trong cơ thể chính mình, khôi phục lúc trước cùng Tôn Cẩm chiến hậu tiêu hao Dĩ Hồn lực lượng, trên thân thể vết thương cũng bắt đầu lấy một cái mắt thường tốc độ rõ rệt nhanh chóng khép lại.

"Cái này cho ngươi." Cuồng Hồ giờ tay vung một cái, cầm trong tay một viên màu đen vật thể ném Mục Dục.

"Trừ Giới?" Mục Dục đưa tay tiếp được màu đen vật thể, phát hiện nằm ở bàn tay mình bên trong, dĩ nhiên là một viên màu đen Trừ Giới.

Cuồng Hồ gật gù đầu, nói: "Đây là cây mây độc Trừ Giới, hấn cũng là một tên Phù Sư, hấn Trừ Giới đối với ngươi mà nói hấn là có chút tác dụng."

"Hấn là Phù Sư?" Mục Dục hơi kinh hãi, không nghĩ tới này Tôn Cẩm dĩ nhiên cũng là một tên Phù Sư.

Cuồng Hồ bắt đầu đi gỡ gỡ đầu của mình, liền bởi vì Tôn Cẩm là một tên Phù Sư, để một hồi nguyên vốn có thể ung dung giải quyết chiến đấu, trở nên hơi khó chơi lên.

Cây mây độc Tôn Cẩm làm Tham Dục Chi Lang Phó hội trưởng, nắm giữ tứ phẩm Săn Bắn Tông thực lực cường đại, thế nhưng gặp gỡ thân là lục phẩm Săn Bắn Tông Cuồng Hồ nhưng là chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ.

Một khi Săn Bắn Giả đến Săn Bắn Tông giai cấp, sau khi mỗi một giai tăng lên đều sẽ trở nên phi thường khó khăn, nhưng khó khăn đồng thời, mỗi tăng lên một cấp giao cho thực lực đều sẽ là một cái chất bay vọt. Dù cho Cuồng Hồ chỉ là một tên ngũ phẩm Săn Bắn Tông, chặn đánh sát thân vì là tứ phẩm Săn Bắn Tông Tôn Cẩm cũng không phải một chuyện khó, huống chi Cuồng Hồ là một tên lục phẩm Săn Bắn Tông, về mặt thực lực có đầy đủ nhị phẩm chênh lệch. Nhưng sự tình một mực chính là như vậy đúng dịp, này Tôn Cẩm dĩ nhiên là một tên Phù Sư, tuy rằng tu vi không cao, có thể trong tay có các loại cấp thấp Hồn Phù, cũng là để Cuồng Hồ chịu nhiều đau khổ.

"Phó hội trưởng, những người này nên xử lý như thế nào?" Một bên ôm ấp Lạc Tuyết Nghiêu Lạc Uyên không khỏi hỏi.

Cuồng Hồ liếc mắt phía trước Tham Dục Chi Lang Săn Bắn Giả, sau đó chậm rãi đi tới trước mặt bọn họ, trầm giọng nói: "Hoặc là gia nhập Tịnh Không Hồng Liên, hoặc là, tử!"

Một chữ "chết", phảng phất một thanh lạnh lẽo đao nhọn, thật sâu đâm vào mỗi một tên Săn Bắn Giả trái tim. Cùng với nói là một lựa chọn, càng không như nói là một tấm bản án, tử lâu tuyên án sự sống chết của bọn họ.

Vì lẽ đó, bọn họ quyết định sau cùng đều là nhất trí, vậy thì là gia nhập Tịnh Không Hồng Liên. Bọn họ sở dĩ sẽ gia nhập Tham Dục Chi Lang, vốn là vì thực lực của chính mình, vì tiền tài. Tham Dục Chi Lang đối với bọn họ tới nói chỉ có điều là một cái theo đuổi thực lực và tiền tài bình đài, một cái điểm dừng chân mà thôi. Gia nhập Tịnh Không Hồng Liên, cũng bất quá chỉ là đổi một cái điểm dừng chân, đối với bọn họ mà nói cũng không hề khác gì nhau.

Trước mặt Tịnh Không Hồng Liên bốn người có thể tiêu diệt Tham Dục Chi Lang, chỉ có thể nói rõ Tịnh Không Hồng Liên thực lực so với Tham Dục Chi Lang cường đại hơn, cầm chọn cây tốt, có sao mà không làm.

Huống chi, bọn họ một cái khác lựa chọn là tử, bọn họ không có lựa chọn khác, dù là ai cũng không muốn vì này mà phó ra tính mạng của chính mình. Đây chính là Săn Bắn Giả, không, nói chuẩn xác đây chính là cấp thấp Săn Bắn Giả bị ai.

"Phó hội trưởng, chúng ta kiểm tra, hấn là thông qua chứ?" Mục Dục chà xát mũi, hỏi.

Cuồng Hồ sờ sờ cằm, chậm rãi gật gù đầu, thuận miệng nói: "Miễn cưỡng toán thông qua."

"..." Mục Dục lông mày nhảy vọt, hấn hiện trong nháy mắt có loại muốn một thương giết Cuồng Hồ kích động. Hàng này đem bọn họ mang đến, chính mình chạy đi một mình đầu sáng khoái, lại đem bọn họ liền như vậy vứt tại đám người, nếu không phải là mình trong tay có Hồn Phù giúp đỡ, e sợ nằm trên đất chính là ba người bọn họ.

... ..

Ở vào Đế Đô bắc chếch, đứng sừng sững một toà cao tới năm mươi mét, bề ngoài hết sức tráng lệ kiến trúc không lồ, toà kiến trúc này, chính là tụ tập thiên hạ vô số kỳ trân dị bảo, vãng lai thiên hạ vô số cường giả gia tộc Đế Đô phòng đầu giá.

Phòng đầu giá trong đại sảnh, một tên tướng mạo điển lệ rung động lòng người nữ tử xinh đẹp chính vô cùng thành thạo xã giao đến đây món đồ bán đấu giá khách hàng, một thân màu tím nhạt hào hoa phú quý quần dài hoàn toàn không che giấu được nữ tử cái kia cực hạn hoàn mỹ liễu nhân thân tài, cảnh trên cái kia óng ánh đến cực điểm ngọc thạch dây chuyền càng là làm nổi bật lên nữ tử trước ngực cái kia một đôi thỏ ngọc ngạo nhân. Trắng nõn tuyết chán thon dài hai chân bị quần dưới mềm nhẹ lụa mỏng ôn nhu lung lên, như ẩn như hiện chi ngọc ánh sáng lộng lẫy trái lại càng thêm liễu người dục hỏa. Trong lúc nói cười, tiếng cười kiều mị, thân thể mềm mại vận vẹo, để miệng lưỡi khô không khóc. Có thể nói, nữ tử đôi câu vài lời giờ tay nhắc chân, thậm chí là khắp toàn thân mỗi một tác da thịt, không một không tiết lộ lệnh nam nhân không thể tự kiềm chế khí tức mê say.

Ngay khi nữ tử xã giao xong trước người ba người sau khi, nơi cửa một tên người mặc áo bào đen, che giấu diện mạo bóng người bỗng nhiên ánh vào nữ tử lam trong con ngươi, sau đó nữ tử khinh bước bước liên tục, chậm rãi hướng đi tên kia người áo đen.

"Chào ngài, ta là người phụ trách phòng đầu giá, ngài có thể gọi ta Lê Dương, có cái gì có thể giúp ngài sao?" Lê Dương dừng lại thân thể mềm mại, dừng lại ở người áo đen trước, cười hỏi.

Người áo đen từ trong lồng ngực lấy ra một tấm tả có văn tự chỉ, đưa cho Lê Dương, trầm giọng nói: "Giúp ta tìm đủ tờ danh sách này trên vật liệu."

Lê Dương tiếp nhận người áo đen truyền đạt danh sách, qua loa nhìn lướt qua sau, trong mắt loé ra một tia không dễ phát hiện kinh sắc, sau đó hướng về người áo đen cười hỏi: "Thứ Lê Dương mạo muội hỏi một câu, ngài là Phù Sư?"

"Này cùng ngươi tựa hồ không có quan hệ gì, không nên hỏi sự tình khuyên ngươi không nên hỏi nhiều." Người áo đen âm thanh bỗng nhiên lạnh xuống, không khó nghe ra lẫn lộn ở trong đó sâu sắc cảnh giác, cùng với một tia nhàn nhạt tức giận.

"Hết sức xin lỗi, là Lê Dương mạo phạm." Lê Dương nghe lời đoán ý năng lực biết bao sắc bén, vội vàng hướng về người áo đen cung kính khom người, nhất thời lộ ra ra hoảng người con người nửa vệt trắng như tuyết cùng mê người khe.

"Cần phải bao lâu?" Người áo đen chỉ là lạnh lùng phun ra bốn chữ.

Nghe ra người áo đen trong giọng nói thiếu kiên nhẫn, Lê Dương vội vàng ngồi dậy, tay ngọc chậm rãi đưa về phía sau người vỗ một cái tinh xảo cửa gỗ, cung kính mà nói: "Mời ngài trước tiên ở phòng khách quý bên trong chờ một chút chốc lát, Lê Dương sẽ mau chóng giúp ngài làm thỏa đáng."

Người áo đen cũng không có lại để ý tới Lê Dương, chậm rãi đi vào Lê Dương phía sau phòng khách quý bên trong.

Thấy người áo đen đi vào phòng khách quý sau khi, Lê Dương sắc mặt dần dần mà nghiêm túc lên, sau đó phát tay gọi tới một tên nam thị ứng, cầm trong tay danh sách đưa tới, lạnh lùng nói: "Mau chóng làm tề tờ danh sách này trên vật phẩm, nhớ kỹ, muốn ở thời gian ngắn nhất bên trong tìm đủ, không thể ra một điểm sai lầm, bằng không ngươi sau đó liền không cần trở lại."

Nam thị ứng vội vàng gật gật đầu, tiếp nhận Lê Dương trong tay danh sách, bước nhanh rời đi.

"Phù Sư à..." Lê Dương khoe miệng dần dần hiện ra một tia giảo hoạt độ cong, trong lòng bắt đầu âm thầm tính toán lên. Tuy rằng Lê Dương chỉ là qua loa nhìn lướt qua người áo đen danh sách, nhưng kinh nghiệm phong phú năng lực tự nhiên một chút liền có thể nhìn ra danh sách trên ghi rõ vật phẩm tất cả đều là luyện chế Hồn Phù cần thiết vật liệu. Lê Dương có thể khẳng định, này thần bí người áo đen, nhất định là một tên Phù Sư. Nếu không là Phù Sư, cũng khẳng định cùng Phù Sư có quan hệ lớn lao.

Tiến vào phòng, đóng lại cửa gỗ sau khi, người áo đen trực tiếp đặt mông ngồi ở cái kia xa hoa tinh xảo ghế gỗ bên trên, bung lên trên bàn ẩm trà một mạch hướng về trong miệng quán xuống.

Để bình trà xuống, người áo đen thở dài một hơi, một cái kéo dài nấp ở trên đầu nón đen, người này, thành linh chính là Mục Dục.

Giải quyết Tham Dục Chi Lang sự tình sau khi, Mục Dục cũng không có tùy tùng Cuồng Hồ các loại (chờ) người về Tịnh Không Hồng Liên, mà là tùy tiện tìm cái cơ rời đi, sau đó một thân một mình đi tới Đế Đô phòng đấu giá.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Mê Người giao dịch

Bởi khoảng thời gian này Mục Dục vẫn luôn đang không ngừng tu luyện chế tạo bùa, từ trong nhẫn trữ vật chế tạo bùa vật liệu cùng Hồn Phù trống không đã còn lại không nhiều, hơn nữa Mục Dục lúc trước từ Sát Lang từ trong nhẫn trữ vật được phòng đấu giá Từ Kim Tập, liền Mục Dục liền dự định tới phòng đấu giá mua một ít chế tạo bùa vật liệu cùng Hồn Phù trống không, cũng thuận tiện nhìn một chút có thể hay không mua được cái gì thích hợp đồ vật của chính mình.

Tuy rằng có thể nặc danh bán đấu giá Từ Kim Tập, nhưng cuối cùng Mục Dục vẫn là quyết định từ phòng đấu giá phụ cận một cửa tiệm bên trong mua một cái hắc bào, khoác lên người để che giấu hình thể cùng tướng mạo tác dụng.

"Thật là một yêu tinh." Mục Dục xóa đi trên trán chảy ra ti mi mồ hôi lạnh, cố gắng làm hít sâu, thanh không trong đầu Lê Dương cái bóng, cưỡng chế vật ở dưới bụng không cho dục hỏa trỗi dậy. Sau đó Mục Dục chậm rãi xả ra một hơi, người phụ nữ kia quả thực hầy cùng hồ ly bình thường quả là giống nhau, khắp toàn thân đều toả ra mùi mê hoặc, may mà chính mình đứng lúc thôi thúc ma khí lực lượng làm mình tỉnh táo, bằng không khẳng định liền hồ đồ rồi

"Nữ nhân này, tuyệt đối không đơn giản." Chỉ là đơn giản vừa đối mặt, Mục Dục liền có thể khẳng định, cái này bề ngoài xinh đẹp nữ nhân, tuyệt đối không chỉ là khoe khoang xinh đẹp đơn giản như vậy.

Chờ chờ thời gian đều là có vẻ đặc biệt dài đằng đặc, Mục Dục một tay nâng cằm của chính mình, một tay nhảm chán lung lay trong tay cái đĩa bích lục nước trà chén trà.

"Àm àm àm." Đang lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một trận hòa hoãn tiếng gõ cửa, nhất thời đem Mục Dục kéo cho trở lại.

Mục Dục vội vàng để chén trà trong tay xuống, đem mũ kéo, nhẹ giọng lại nói: "Vào đi."

Cửa gỗ bị chậm rãi đẩy ra, không có phát ra một tia tiếng vang, từ sau cửa đi ra thân ảnh, chính là cái kia xinh đẹp đầy đặn Lê Dương.

"Ngài cần vật phẩm cũng đã ở cái này trừ trong nhãn, mời ngài xem qua." Lê Dương chậm rãi đi tới Mục Dục trước, phát quá một tia thăm thăm làn gió thơm. Sau đó, Lê Dương cầm trong tay chứa đựng một viên màu trắng Trữ Giới nắm ngọc nhẹ nhàng đặt ở Mục Dục trước mặt trên bàn.

Mục Dục thân tay cầm lên Trữ Giới, ý niệm thăm dò vào, danh sách trên hết thấy vật phẩm đều ở trừ trong nhãn chính tề bày ra, không kém chút nào.

"Không hổ là Đế Đô phòng đấu giá. . ." Mục Dục âm thầm chép chép miệng, trong lòng không khỏi than thở. Từ Mục Dục tiến vào phòng đến hiện tại, thời gian tuyệt đối không có vượt quá năm phút đồng hồ. Có thể ở gần gần trong vòng năm phút làm tề danh sách trên to to nhỏ nhỏ hơn mười dạng vật liệu, này Đế Đô phòng đấu giá hiệu suất có thể thấy được chút ít. Hơn nữa lại nắm giá trị đắt giá Trữ Giới đến làm trang vật liệu lọ chứa, dùng giàu nứt đổ vỡ vách e sợ đều không cách nào hình dung như vậy tác phẩm.

"Bao nhiêu tiền?" Mục Dục đem Trữ Giới thu vào chính mình từ trong nhãn trừ vật, hỏi.

"Chỉ là một ít vật liệu thôi, coi như là Lê Dương đưa cho ngài." Lê Dương khẽ mỉm cười, nhiệt tình kếm đồng tiền cùng e thẹn lê qua lẫn nhau làm nổi bật bổ sung lẫn nhau, trực có thể nói tất cả kiều mị.

"Có lời gì người liền nói đi." Mục Dục trong lòng cười gằn, hẳn từ không tin trên trời đi đĩa bánh, cũng từ không cảm thấy trên thế giới này thật sự có bữa trưa miễn phí. Huống hồ đây là Đế Đô phòng đấu giá, không phải thiện đường, lại làm sao có khả năng sẽ làm mua bán lỗ vốn.

"Ngài quả nhiên là người thông minh, người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, kỳ thực Lê Dương là muốn cùng tiền từ ngài làm một vụ giao dịch." Lê Dương nhẹ nhàng ngồi ở Mục Dục bên cạnh trên một cái ghế khác, ôn nhu nói.

"Nói một chút coi." Lê Dương câu nói này, nhất thời làm nổi lên Mục Dục lòng hiếu kỳ, hẳn đúng là muốn nghe một chút, này Lê Dương trong miệng cái gọi là giao dịch, chỉ chính là cái gì.

"Nếu là ngày sau tiền từ cần muốn mua chế tạo bùa vật liệu, chồng ta Đế Đô phòng đấu giá sẽ lấy tốc độ nhanh nhất cung cấp cho ngài, tuyệt đối không thu ngài một phân tiền. Nhưng nếu là giao dịch, Lê Dương hi vọng ngài có thể đem chế ra Hồn Phù bên trong ba phần mười Hồn Phù tặng với phòng đấu giá chồng ta, ngài ý như thế nào?" Lê Dương ôn nhu nói.

Nghe nói, Mục Dục không khỏi đột nhiên sững sờ, lúc này Mục Dục đột nhiên cảm thấy lẽ nào trên trời đúng là sẽ đi đĩa bánh? Đem Lê Dương đơn giản hoá tới nói, chính là mình sau này có thể đang đấu giá hành miễn phí mua chế tạo bùa vật liệu, thế nhưng đối lập muốn xuất ra ba phần mười Hồn Phù thay thế tiền tài phó cho phòng đấu giá, đây tuyệt đối là một bút kiếm bọn không lỗ buồn bán.

Thấy Mục Dục trầm mặc không hề trả lời, Lê Dương khẽ mỉm cười, tiếp tục nói: "Đương nhiên, sau này tiền từ ở trong phòng đấu giá tiến hành tất cả buôn bán hoạt động Lê Dương đều sẽ giúp tiền từ ưu tiên xử lý. Hơn nữa bất luận tiền từnhập đập xuống bất kỳ vật phẩm, đều chỉ dùng phó giá sau cùng tám phần mười giá cả, hoặc là thanh toán cùng tám phần mười giá cả đồng giá vật phẩm là tốt rồi."

"Người liền như vậy khẳng định ta sẽ tiếp thu vụ giao dịch này?" Mục Dục tuy rằng ngoài miệng không biểu hiện, nhưng là nội tâm không phải không thừa nhận hẳn đã hoàn toàn bị đánh động. Tuy rằng Lê Dương mục đích Mục Dục trong lòng rất rõ ràng, này cái gọi là giao dịch này chỉ có điều là Đế Đô phòng đấu giá vì lung lạc hẳn tên này Phù Sư mà lấy ra mỗi như thôi.

Lê Dương khoe miệng chậm rãi vung lên một tia không thể trí phủ cười duyên, "Điều kiện như vậy hậu đãi giao dịch, Lê Dương cho rằng không có ai có thể từ chối, dù cho là tiền từnh ngài."

Mục Dục âm thầm gật gật đầu, Lê Dương nói không sai, như vậy hậu đãi điều kiện đừng nói là lung lạc chính mình, coi như là đem ra lung lạc Săn Bán Tông, thậm chí săn bán tồn cường giả đều thừa sức.

"Đã như vậy, ta cũng tạm thời không nghĩ tới dùng lý do gì đến từ chối người." Mục Dục luôn mãi cân nhắc bên dưới, cuối cùng vẫn gật đầu một cái, hẳn thực sự là không nghĩ ra có thể để cho chính mình lý do cự tuyệt.

"Nếu tiền từnh đáp ứng rồi, vậy thì mời tiền từnh nhận lấy tấm này mặc xuyên thẻ, sau này đang đấu giá hành ngài chỉ dùng đưa ra tấm thẻ này là có thể." Lê Dương từ chính mình từ trong nhãn trừ vật lấy ra một tấm toàn thân đen như Mục Tinh Thẻ, hai tay phụng đến Mục Dục trước, cười nói: "Ngài chỉ dùng nhỏ vào một giọt máu tươi, liền có thể để tấm này Mặc Xuyên Thẻ nhận chủ, không phải tiền từnh chi người không thể sử dụng."

"Nhận chủ?" Mục Dục trong lòng đột nhiên sững sờ, này trong đại lục, có thể nhỏ máu nhận chủ đồ vật cũng không kỳ trân chính là dị bảo, nho nhỏ này mặc xuyên thẻ, càng cũng có thể nhận chủ. Mục Dục đưa tay tiếp nhận mặc xuyên thẻ, vào tay : bắt đầu nhất thời truyền đến một trận lạnh lẽo, Mục Dục thậm chí có thể ở trong đó nhận biết được từng tia một ôn hòa nhu hòa Dị Hồn lực lượng, nói vậy này Mặc Xuyên Thẻ tất là cái gì kỳ vật. Sau đó Mục Dục cũng không vội vã nhận chủ, đem Mặc Xuyên Thẻ thu vào trừ trong nhãn.

Lê Dương chậm rãi đứng lên, nói rằng: "Không biết tiền từng ngài ngày hôm nay có hay không có hứng thú tham gia phòng đấu giá chồng ta nửa năm sau tổ chức một cuộc bán đấu giá, nên có tiền từng cảm thấy hứng thú đồ vật."

Mục Dục hơi nhíu nhíu mày, Lê Dương lời này không khỏi làm nổi lên Mục Dục lòng hiếu kỳ. Nếu Lê Dương đã nhận định chính mình là Phù Sur thân phận, như vậy trong miệng nàng cái gọi là chính mình cảm thấy hứng thú đồ vật, liền tất nhiên cùng Phù Sur có quan hệ. Chốc lát suy nghĩ sau khi, Mục Dục gật gật đầu, ngược lại chính mình cũng là trong lúc rảnh rỗi, nói không chắc sẽ hơi có chút thu hoạch cũng không nhất định.

"Lê Dương còn có chuyện quan trọng tại người, xin mời tiền từng tha thứ Lê Dương không cách nào đưa tiền." Sau đó, Lê Dương liền gọi tới một tên nữ hầu ứng, đem Mục Dục mang rời khỏi phòng đấu giá, mà chính mình, nhưng là lần thứ hai ngồi xuống, vì chính mình rót ra một chén trà, nhẹ nhàng nhấp một miếng, nhìn đáng đáp, tựa hồ là ở chờ cái gì người.

"Dương, lung lạc một tên Phù Sur mà thôi, phạm không được dùng lớn như vậy thẻ đánh bạc đi." Đúng như dự đoán, ngay khi Lê Dương chậm rãi đặt chén trà trong tay xuống thời gian, một tên người mặc màu tím cẩm bào người đàn ông trung niên từ cửa chậm rãi đi vào. Này người đàn ông trung niên, tướng mạo vóc người đều là cực kỳ bình thường, dung mạo không sâu sắc, có thể ánh mắt nhưng là cực kỳ thâm thúy khó lường, như mệnh mông biển rộng giống như nhìn không thấu, đôi câu vài lời trong lúc đó, càng là tiết lộ làm người khó có thể cãi lời uy nghiêm khí, nói như đề vương đều không đủ vì là quá.

"Lê Dương gặp nghĩa phụ." Lê Dương chậm rãi đứng lên, cung kính đứng ở người đàn ông trung niên bên cạnh người.

Này người đàn ông tuổi trung niên, chính là Lê Dương nghĩa phụ, Đế Đô phòng đấu giá người chương không, mạnh hải.

"Nói cho ta người nguyên nhân." Mạnh Hải hơi nhíu nhíu lông mày, đối với Lê Dương cử động mạnh hải rất là không rõ. Phù Sur cố nhiên ít ỏi, nhưng nếu là chỉ vì lung lạc một tên Phù Sur, như vậy thẻ đánh bạc tựa hồ đánh đổi hơi lớn. Nếu là hắn muốn mời chào Phù Sur, chỉ cần chỉ là này Đế Đô phòng đấu giá tên tuổi cũng đã có thể đưa tới không ít Phù Sur gia nhập. Thế nhưng Lê Dương năng lực cùng tính cách mạnh hải hết sức rõ ràng, tuyệt đối sẽ không làm chuyện vô vị.

"Nghĩa phụ nói không sai, hắn là một tên Phù Sur. Thế nhưng Lê Dương tin tưởng nghĩa phụ hắn là không gặp một tên chỉ có mười mấy tuổi Phù Sur đi."

"Mười mấy tuổi Phù Sur! ?" Lê Dương câu này hoạt nhất thời uyển giống như là một tia chớp rót vào mạnh hải trong tai, giếng cổ không dao động mặt trong nháy mắt hiện ra sâu sắc kinh ngạc. Mạnh Hải tự nhận chính mình ở trong đại lục sờ soạng lần mò mấy chục năm, hiểu biết vô số, có thể mới có mười mấy tuổi Phù Sur, đừng nói là từng thấy, chính là liền nghe đều chưa từng nghe nói.

Lê Dương gật gật đầu, khoe miệng vung lên một tia không thể trí phủ mỉm cười.

"Đây là có thật không?" Mạnh Hải khẽ nhả một hơi, dần dần ổn định ra rồi tâm tình của chính mình. Lúc trước cũng đang âm thầm quan sát hai người nhất cử nhất động, tuy rằng hắn không cách nào nhìn thấu cái kia mông ở dưới hắc bào bộ mặt thật, có thể người kia trong lời nói đề lộ ra bình tĩnh với lão luyện, cùng với cái kia áo bào đen bên trong mơ hồ tràn ra chỉ có vô số lần bồi hồi từng từ mới có thể luyện thành máu tanh sát khí, tuyệt đối không phải một tên thiếu niên mười mấy tuổi có thể nắm giữ.

Mạnh Hải đương nhiên không biết, Mục Dục trên người tỏa ra máu tanh sát khí, chỉ có điều là Mục Dục vì che giấu mình chân thực khí tức thả ra một tia ma khí lực lượng thôi.

"Nghĩa phụ đừng quên, bất kỳ nguy trang ở trong mắt Lê Dương đều là thùng rỗng kêu to." Lê Dương trong lòng mắt dần dần mà hiện lên một tầng thống suốt nhạt mạng, tựa hồ có thể nhìn thấu tất cả ma lực.

Có áo bào đen cùng ma khí lực lượng trợ giúp, Mục Dục nguy trang có thể nói có thể nói hoàn mỹ, người bình thường tuyệt đối phát hiện không ra chút nào đầu mối. Thế nhưng có một việc là Mục Dục ý không ngờ được, nhìn như nhu nhược kiều mị Lê Dương, kỳ thực cùng Mục Dục như thế, cũng là một tên Săn Bắn Giả, nhưng cũng không phải thật sự là ý nghĩa trên Săn Bắn Giả.

Tại sao nói như vậy? Bởi vì Lê Dương tuy rằng nắm giữ Dịch Hồn, có thể nàng Dịch Hồn vô cùng đặc thù, cũng không phải tầm thường Dịch Hồn, mà là nguy Dịch Hồn. Nguy Dịch Hồn khác nhau với thật Dịch Hồn địa phương, chính là nguy Dịch Hồn cũng không có năng lực chiến đấu, chỉ có thể rất lớn tăng cường thân thể một cái nào đó vị trí hoặc thêm cái vị trí cơ năng. Lê Dương nguy Dịch Hồn liền rất lớn mức độ tăng cường Lê Dương hai mắt cơ năng, làm cho Lê Dương hai mắt có rồi có thể nhìn thấu tất cả sự vật nguy trang năng lực đặc thù.

Chính là bởi vì như vậy, Lê Dương mới nhìn thấu áo bào đen, nhìn thấy tám kia ẩn giấu ở áo bào đen bên dưới, Mục Dục chân chính mục.

Mạnh Hải chậm rãi gật gật đầu, nếu là sự tình đúng như Lê Dương từng nói, người áo đen đúng là một tên mới có mười mấy tuổi thiếu niên, cái kia quả thật có đề phòng đấu giá lấy lớn như vậy giá tiền mời chào tư bản, đây tuyệt đối là một bút nắm giữ vô hạn tiềm lực cùng độ khả thi giao dịch.

"Như vậy sau này chuyện của hắn liền toàn bộ giao cho người đến phụ trách, nghĩ hết tất cả biện pháp đều muốn đem hắn lưu lại." Mạnh Hải bùng lên trong tay chén trà, uống một hơi cạn sạch. Nếu là sau này đợi được Mục Dục trưởng thành, mang cho phòng đấu giá hiệu ích đều sẽ là không thể nào tưởng tượng được.

"Lê Dương xin nghe nghĩa phụ chi mệnh." Lê Dương khẽ mỉm cười, mềm mềm u từ kiều diễm đôi môi, nàng cảm giác, mình đã đối với này so với mình nhỏ hơn mười tuổi có thừa bé trai, sản phẩm một loại chưa bao giờ có cảm giác khác thường.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Lên cấp Săn Bắn Linh, Dị Hồn dung hợp

Từ trong phòng đấu giá sau khi đi ra, Mục Dục liền đi trở lại Tịnh Không Hồng Liên, trực tiếp trở lại phòng của mình, một con tròng vào mềm mại trong chăn. Trải qua Tham Dục Chi Lang một trận chiến cùng phòng đấu giá một nhóm, để Mục Dục cảm thấy có chút cả người uể oải. Thân thể cùng tinh thần hoàn toàn thư giãn hạ xuống hẳn, trong đầu không khỏi hiện ra lúc trước trốn ra Mặc Cường Viêm Thương thì Triệu Quân thống khổ về mặt, trong lòng lần thứ hai nổi lên một tia cảm giác hồ thẹn.

Đang lúc này, Hải bóng người bỗng nhiên từ Mục Dục ngực chui ra, trôi nổi ở Mục Dục trước giường, nhìn Mục Dục tỏ rõ về hồ thẹn về mặt, lạnh lùng nói: "Tiểu tử, nếu như ngươi muốn ở cái này nhược nhục cường thực thể giới sinh tồn được, ta khuyên ngươi vẫn là thu hồi ngươi chút kia lòng dạ với đàn bà. Bằng không, kết cục của ngươi sẽ hãn như vậy."

Mục Dục quay đầu nhìn Hải một chút, khoe miệng không khỏi toát ra một tia cay đắng. Không sai, sự thực xác thực như Hải nói tới, khối đại lực này vốn là nhược nhục cường thực, thực lực vì tôn, cường giả sẽ có vạn người kính ngưỡng, thế nhưng không có một người sẽ đi đồng tình người yếu. Nếu là mình không có ma khí lực lượng, không có Hồn Phù, lúc trước chiến bại chỉ sợ cũng không phải Triệu Quân, mà là chính mình đi.

"Đối mặt kẻ địch, tuyệt đối không thể có chút nào đồng tình. Mặc kệ ngươi dùng thủ đoạn gì, chỉ cần thắng, chính là cường giả." Người thắng làm vua, vẫn luôn là Hải tin phụng duy nhất giáo điều. Ở trong mắt Hải, chiến đấu chỉ có thắng bại, không có cái khác, chiến đấu phương thức cùng thủ đoạn không có cao quý cùng dễ tiện phân chia, chỉ có thực lực mạnh yếu khác biệt. Cường giả, chính là người thắng, chính là cao quý, liền có thể ở bên trong thế giới này khoan dung tiếp tục sống sót. Người yếu, chính là bại giả, chính là dễ tiện, cũng chỉ có thể ở bên trong thế giới này như giun dế bình thường vĩnh viễn bị xóa đi.

Hải một đời, chính là đang không ngừng theo đuổi thực lực, không ngừng chém giết ngăn cản ở hần trở nên mạnh mẽ trên đường chướng ngại vật. Hải tin chắc, chỉ có cường giả, mới là người thắng. Nếu không là này giống như kiên định niềm tin, Hải thì lại làm sao có thể trở thành là ngạo thị vô số Dị Hồn, trở thành đẳng với Dị Hồn đỉnh tam đại hồn chủ một trong Khí Chủ đây.

Hải mấy câu nói, để Mục Dục khác nào "thể hồ quán đỉnh", che đậy nội tâm cái kia một tầng mặt trái vụ mai, cũng bắt đầu từ từ tiêu tan. Hải nói rất đúng, nếu như mình muốn ở đại lực này bên trong sống tiếp, liền tuyệt đối muốn vứt bỏ nhân từ, đương nhiên, đây là đối với kẻ địch mà nói.

Nhìn Mục Dục tâm linh thần hội về mặt, Hải trong mắt hiếm thấy lóe qua một tia tán thưởng, sau đó nói: "Ngày hôm nay liền sớm bắt đầu đi."

"Bắt đầu cái gì?" Nhìn Hải âm lãnh băng, Mục Dục trong lòng không khỏi bay lên nồng đậm dự cảm không hay.

"Ta muốn tự tay nói cho ngươi, cái gì mới gọi vứt bỏ nhân từ chiến đấu."

"A! Ngươi bỏ qua cho ta đi."

Mục Dục tiếng kêu thảm thiết còn ở trong phòng vang vọng, nhưng Mục Dục ý thức đã sớm bị Hải mạnh mẽ kéo vào trong ảo cảnh. Không cần phải nói, Mục Dục thời gian sau này bên trong, nhất định lại sẽ ở Hải vô hạn hành hạ đến chết bên trong vượt qua.

.....

Nửa năm sau

Khí trời chuyển lương, hơi gió lạnh từ từ xua tan ngày mùa hè nặng nề nóng bức, ngày đông bước chân lạnh yên tới gần. Yếu ớt điểm điểm ánh mặt trời bị nồng đậm hàn vụ cách trở ở bên ngoài, để vốn là âm u ẩm ướt rừng rậm, có vẻ càng thêm u lương thấu xương.

Vì ba trong suốt bên hồ, nhớ chuyện ngày xưa nghỉ chân bên nước, chim uống nước đầy trên mặt hồ, càng thêm nhuộm đậm lên mấy phần quanh quẽ.

Ngay lúc này vắng ngắt ven hồ, một đạo thiếu niên mặc áo lam bóng người, đứng là vì là này quanh quẽ cảnh sắc bên trong tăng thêm một vệt sinh cơ.

"Nơi này hẳn là có thể đi." Thiếu niên ở ven hồ một bên tìm một khối mặt ngoài sạch sẽ không lộ bàn đá, ngồi khoanh chân. Sau đó, thiếu niên ý niệm khẽ nhúc nhích, một tấm trện có xanh đen sắc phù văn Hồn Phù, liền xuất hiện ở Mục Dục trong tay.

Gã thiếu niên này, chính là chúng ta nhân vật chính Mục Dục. Mà tấm này Hồn Phù, chính là Mục Dục ba ngày trước căn cứ tang dịch lưu lại Phù Sư mật sách bên trong một tấm phù đồ làm ra ra nhị phẩm cấp cao Hồn Phù —— Phá Linh Phù. Phá Linh Phù tác dụng chỉ có một cái, chính là có thể để nằm ở Săn Bắn Sư đỉnh cao thực lực Săn Bắn Giả trực tiếp đột phá bình cảnh, thăng cấp thành Săn Bắn Linh.

Nửa năm này bên trong, Mục Dục dựa vào không ngừng chiến đấu cùng với Áo Cảnh cùng Hồn Phù phụ trợ, từ thất phẩm Săn Bắn Sư nhanh chóng tăng lên tới đỉnh cao Săn Bắn Sư. Hôm nay, hắn liền muốn dùng này chính mình luyện chế ra Phá Linh Phù, để cho mình một lần đột phá đến Săn Bắn Linh giới.

Mục Dục hít sâu một hơi, chậm rãi nhắm hai mắt lại, ngưng thần tĩnh khí, cấp tốc điều động lên trong cơ thể Dị Hồn lực lượng. Liền ở trong người Dị Hồn lực lượng nhảy lên tới đỉnh cao trong nháy mắt đó, Mục Dục lập tức cảm trong tay Phá Linh Phù đánh vào trong cơ thể chính mình.

Ở Phá Linh Phù ảnh hưởng, Mục Dục trong cơ thể nguyên vốn đã nhảy lên tới cực hạn Dị Hồn lực lượng lần thứ hai tăng vọt lên. Không ngờ Dị Hồn lực lượng phảng phất nhất thời hóa thành vô số thót ngựa hoang, ở Mục Dục trong cơ thể mỗi một cái kinh mạch, mỗi một nơi khe hở bên trong điên cuồng dâng trào, dường như muốn đem Mục Dục thân thể xé rách.

Mục Dục cắn chặt hàm răng, cố gắng chịu đựng trong cơ thể đau nhức cùng với cuộn cuộn không thôi tĩnh lực, tí mỉ mồ hôi nhanh chóng từ Mục Dục thân thể mỗi một cái lỗ chân lông bên trong tràn ra, thấm ướt xiêm y, phảng phất cả người lại như từ trong nước vừa vớt lên như thế.

Ngay khi Mục Dục gian nan chịu đựng thời gian, một đạo đỏ như máu ánh sáng bỗng nhiên từ Mục Dục ngực bắn đi ra, rõ ràng là sắc mặt trầm lạnh Hải.

Sau đó Hải chậm rãi giờ bàn tay lên, treo ở Mục Dục đỉnh đầu, trên lòng bàn tay mơ hồ bao trùm lên một tầng hào quang màu đỏ sậm. Khẩn đốn lấy, quán quanh tí mỉ lam điện Cực Đình Lôi Thương phảng phất bị Hải trên bàn tay năng lượng lôi kéo giống như vậy, lặng yên từ Mục Dục trong cơ thể chui ra, trôi nổi ở Mục Dục phía trên.

Hải tay trái giờ lên, treo ở Mục Dục tay trái Trữ Giới bên trên, tương tự cũng là ám mang mơ hồ. Sau đó, Một đạo chanh náo nhiệt tuyến từ trữ trong nhân uốn lượn mà ra, đứng ở Cực Đình Lôi Thương bên cạnh, rõ ràng là cái kia từ Triệu Quân trong cơ thể tách ra ngoài Mặc Cương Viêm Thương.

"Hiện tại ta phải giúp ngươi thu lấy người đệ nhị Dị Hồn, ngươi chỉ cần duy trì người thần trí tỉnh táo, đồng thời đem bên trong cơ thể ngươi ma khí lực lượng thôi thúc đến cực hạn. Nếu như ngươi có một tia phân thần, sẽ bị ma khí lực lượng phản phệ, kết quả là cái gì, ngươi nên rất rõ ràng." Hải không có mở miệng, mà là đem lời nói này trực tiếp truyền đến Mục Dục trong đầu.

Nghe được Hải truyền lời, Mục Dục không khỏi âm thầm nắn to, này tên bại liệt mặt chọn lúc nào không được, một mực muốn chọn vào lúc này đến giúp mình thu lấy Mặc Cương Viêm Thương, này không thể nghi ngờ là cho đã nằm ở cực hạn trạng thái chính mình chó cắn áo rách. Nếu là thu lấy trong quá trình hơi bất cẩn một chút, ma khí lực lượng nhất định sẽ đem chính mình hoàn toàn phản phệ, nhẹ thì Dị Hồn lực lượng toàn phế, nặng thì, một con đường chết.

Nhưng là Mục Dục không có lựa chọn khác, bởi vì này Ma Khí Chi Thể yêu cầu chính là nhất định phải ở cấp bậc đột phá thời gian thu lấy Dị Hồn, nếu không sẽ rất lớn trình độ ảnh hưởng đến Dị Hồn độ khớp, khiến thu lấy sau khi thực lực mất giá rất nhiều. Vì lẽ đó chỉ có đang đột phá một khắc đó thu lấy Dị Hồn mới có thể thu được đến mức độ lớn nhất thực lực tăng lên.

Đây chính là cầu giàu sang từ trong nguy hiểm đạo lý vị trí đi.

"Ta muốn bắt đầu rồi, bảo vệ tâm thần, điều động bên trong cơ thể ngươi ma khí lực lượng." Dứt lời, Hải chậm rãi nhắm hai mắt lại, thôi thúc nổi lên trong cơ thể ma khí lực lượng, đồng thời hai tay ở trước ngực nhanh chóng kết liễu một cái vô cùng quái dị dấu tay. Sau đó, trôi nổi ở Cực Đình Lôi Thương một bên Mặc Cương Viêm Thương bỗng dâng trào ra như trụ liệt diễm.

"Chính là hiện tại, dùng ngươi ma khí lực lượng đi nuốt chửng nó." Hải bỗng nhiên mở hai mắt ra, lạnh giọng nói rằng.

Nghe được Hải truyền âm, Mục Dục cũng là không qua loa được, đây rẩy máu tanh lệ khí ma khí lực lượng nhất thời từ Mục Dục trong cơ thể dâng lên mà ra, trong nháy mắt dừng hướng lên phía trên liệt diễm trùng thiên Mặc Cương Viêm Thương.

Ngay khi Mục Dục ma khí lực lượng hoàn toàn nuốt hết Mặc Cương Viêm Thương trong nháy mắt đó, Mục Dục chỉ cảm thấy có vô số cổ như khủng bố dung nham giống như nóng rực năng lượng điên cuồng tràn vào trong cơ thể chính mình, dường như muốn đem thân thể của chính mình hòa tan.

Cùng lúc đó, một cái lệnh Hải cũng không thể nào hiểu được sự tình phát sinh. Nguyên bản yên tĩnh trôi nổi ở Mặc Cương Viêm Thương một bên Cực Đình Lôi Thương dĩ nhiên cũng đồng thời bắn ra vô số lam điện, quán quanh ở Mặc Cương Viêm Thương bên trên. Sau đó, Cực Đình Lôi Thương bản thể cũng lặc người hóa thành một đạo lam điện, chui vào bao vây Mặc Cương Viêm Thương ma khí lực lượng bên trong.

"Lẽ nào đây là, dung hợp!" Cảnh tượng trước mắt cùng với quái dị sóng năng lượng, khiến cho Hải xác nhận trận này đang tiến hành, liền hấn ma khí này lực lượng người sáng lập cũng không từng gặp, cũng không thể nào giải thích dị biến.

Này Cực Đình Lôi Thương cùng Mặc Cương Viêm Thương, lẫn nhau trong lúc đó lại đang tiến hành Dị Hồn dung hợp.

Bên này Hải còn đang kinh ngạc không rõ, có thể Mục Dục bên kia cũng đã là khổ không thể tả. Ngay khi nóng rực năng lượng chính đang trong cơ thể hấn tán loạn thời gian, Cực Đình Lôi Thương cái kia cuồng bạo lôi điện chi lực dĩ nhiên cũng lần lượt tràn vào trong cơ thể chính mình, hai đạo năng lượng cùng đột phá thì không ngờ Dị Hồn lực lượng khác nào ba chi làm theo ý mình đại quân, ở trong cơ thể hấn kịch liệt giao chiến, hơn nữa hồ không yếu thế, điều này làm cho Mục Dục nhất thời cảm giác dục tiền dục từ.

"Toàn bộ đều cho lão tử yên tĩnh lại!" Ngay khi Mục Dục cả người sắp đạt đến biên giới thời gian, Mục Dục rốt cục không chịu đựng được trong cơ thể đau nhức, trong miệng bỗng bùng nổ ra một tiếng cuồng loạn quát âm.

Vừa dứt lời trong chớp mắt ấy, Mục Dục trong cơ thể ba cổ năng lượng phảng phất nghe hiểu được Mục Dục lời nói giống như vậy, dĩ nhiên lần lượt yên

tĩnh lại, chậm rãi giao hòa ở cùng nhau.

"Đã vậy còn quá nghe lời." Mục Dục nhất thời mẩn nảo hắc tuyến, sớm biết mình hô một tiếng liền có thể xong việc, liền không cần dày vò lâu như vậy rồi.

Thời gian dần dần mà trôi qua, ba cỗ năng lượng cũng rốt cục hoàn toàn dung hợp lại cùng nhau, chậm rãi trầm yên tĩnh lại.

"Cuối cùng cũng kết thúc." Mục Dục hé miệng, nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí, dần dần mà mở hai mắt ra. Cúi đầu vừa nhìn, phát hiện y phục của chính mình đã hoàn toàn bị mồ hôi thấm ướt, bên trên còn bám vào chấy đen sền sệt vật dơ bẩn, còn toả ra một chút chua xú. Mục Dục nghĩ thầm, những vật dơ bẩn, đại khái chính là mình đột phá thì rèn luyện thân thể sau khi sắp xếp ra tạp chất.

"Tiểu tử, ta còn tưởng rằng ngươi sẽ chết ở chỗ này, làm không tệ." Hải chậm rãi bay tới Mục Dục bên cạnh, chậm rãi nói rằng, chỉ là cuối cùng bốn chữ, thanh như muỗi ruồi.

"Ta không nghe lầm chứ? Không sai?" Chính đang thay đổi y vật Mục Dục nhất thời dừng lại động tác trong tay, trong lúc nhất thời ngây người như phỗng. Chính mình dĩ nhiên ở tên bại liệt mặt trong miệng nghe được không sai hai chữ? Chuyện này quả thật chính là cá chép trên cỏ đi, gà trống trong nước du, không thể sự a.

"Lẽ nào là ta đột phá thời điểm then chốt rồi cũng qua được?" Mục Dục nặng nề quơ quơ, lại giờ tay cho mình một cái tát, sau đó kê má nhìn Hải, lâm lâm lâu lâu, "Không đúng vậy, không giống như là đang nằm mơ a."

"..." Thấy Mục Dục này giống như cử động, dù là luôn luôn lạnh như băng son Hải càng cũng là không khỏi mỉm cười, chỉ có điều bị băng vải trắng như tuyết che lại mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Nam tử yêu dị.

Sau một lúc, Mục Dục từ trong nhẫn trừ vật lấy ra hai tấm Hồn Phù, đánh vào trong cơ thể chính mình, khôi phục hao tổn thể lực. Sau đó, Mục Dục nhận biết một thoáng trong cơ thể mình Dị Hồn lực lượng, sau càng kinh ngạc phát hiện, trong cơ thể Dị Hồn lực lượng lại khó mà tin nổi nhảy vọt đến tam phẩm Săn Bắn Linh. Tuy rằng Mục Dục đã sớm nghĩ đến chính mình lần này đột phá cũng thu lấy Mặc Cương Viêm Thương, tất nhiên sẽ mang đến cấp bậc nhảy lên, nhưng là cái này chiều ngang, tựa hồ cũng quá khuếch đại một điểm, khiến cho Mục Dục chính mình cũng khó có thể tin.

"Đem ngươi Dị Hồn hoá sau khi ra ngoài, ngươi liền sẽ rõ ràng." Hải cái kia lạnh lẽo thanh tuyến trong nháy mắt đem Mục Dục từ kinh ngạc bên trong kéo trở lại.

Mục Dục khẽ gật đầu, sau đó ý niệm khẽ nhúc nhích, một đạo hồng lam giao nhau lóá mất ánh sáng nhất thời phá tan Mục Dục trước người hư không, trong nháy mắt bay vào Mục Dục nắm trong bàn tay.

"Đây là..." Khi (làm) Mục Dục thấy rõ vật trong tay thì, trên mặt trong phút chốc hiển lộ ra so với lúc trước còn muốn càng sâu vài lần ngạc nhiên nghi ngờ vẻ mặt.

Mục Dục vật trong tay, nghiễm nhiên là một cây trường thương đáng dấp. Nhưng cũng không là hần quen thuộc Lôi Áo Cực Đình Lôi Thương, lại càng không là Triệu Quân cái kia cái Mặc Cương Viêm Thương, mà là Mục Dục chưa từng gặp trường thương. Trường thương thân thương phảng phất là do không khí ngưng tụ mà thành giống như vậy, hiện ra một loại gần như trong suốt kỳ dị cảm xúc. Thân thương bên trong, một cái xanh thẫm lõi vẫn cùng một cái chanh nảo nhiệt tuyến từ thương vĩ vẫn quay quanh mà lên, rất giống hai cái quán quanh bay lên Giao Long. Lôi hỏa song tuyến phần cuối, thì lại phân biệt biến ảo thành hai viên hướng lên trên lưng lên trào trạng cầu dâm, mũi nhọn phân biệt bắn ra một tia chớp cùng một đạo hỏa diễm, ngưng hợp ra trường thương đầu súng. Chính cây trường thương mơ hồ toả ra cuồng bạo lôi điện chi lực cùng ngọn lửa nóng rực chi tức.

"Chuyện gì thế này?" Mục Dục nghi hoặc mà nhìn về phía Hải.

Hải lắc lắc đầu, nói rằng: "Ta không biết, ta chỉ biết là này hai loại Dị Hồn dung hợp."

"Dung hợp?" Mục Dục kinh ngạc xem trường thương trong tay, ở trong trí nhớ của hần tựa hồ chưa từng gặp hoặc là nghe nói qua Dị Hồn trong lúc đó có thể tiến hành dung hợp. Mục Dục âm thầm định tìm cái thời gian đi hỏi một chút Trương Hành, cái kia con mọt sách nói không chắc sẽ biết chút gì.

Bất quá có một chút là Mục Dục có thể khẳng định, Cực Đình Lôi Thương cùng Mặc Cương Viêm Thương dung hợp, hần là chính là mình sau khi đột

phá Dị Hồn lực lượng tăng mạnh nguyên nhân đi.

Mục Dục nhẹ nhàng quơ quơ đầu, cũng không suy nghĩ thêm nữa trong đó nguyên do. Từ khi Hải xuất hiện sau khi, Mục Dục trên người chuyện quái dị có thể nói là tầng tầng lớp lớp, nếu như mỗi một chuyện đều đi ngầm nghĩ, như vậy Mục Dục khẳng định chính mình tới tấp chung sẽ biến thành ngớ ngẩn.

"Không biết được Hồn Kỳ là cái gì." Mục Dục Dị Hồn lực lượng chậm rãi thôi thúc, sau đó, hai viên nhật mang lấp loé hồn châu lặng yên từ Mục Dục dưới chân thăng lên. Đứng mũi chịu sào cái kia viên màu lam nhật hồn châu, hiển nhiên là Cực Đình Lôi Thương giao cho đệ nhất hồn châu. Mà theo sát phía sau cái kia viên hồn châu, thì lại hiện ra khác ra đỏ đậm ánh sáng, càng rõ ràng là một viên Linh Giai Hồn Châu.

"Lại là Linh Giai Hồn Châu." Song thương dung hợp sau khi, mang theo cho Mục Dục đệ nhị hồn châu, dĩ nhiên ngoài ý muốn chính là một viên Linh Giai Hồn Châu. Mục Dục nhất thời cảm giác ngày hôm nay kinh hi tựa hồ quá nhiều điểm, đề hấn thực tại có chút khó có thể tiêu hóa.

"Như vậy liền đến thử xem đi." Mục Dục khẽ mỉm cười, sau đó Dị Hồn lực lượng bỗng nhiên thôi thúc, đệ nhị hồn châu bên trên bỗng xịch mang mãnh liệt.

"Chờ đã, có người đến rồi." Hải về mặt đột nhiên lạnh xuống, trong hai mắt tràn đầy vẻ cảnh giác.

"A? Có người?" Bị Hải đánh gãy Mục Dục một mặt nghi sắc, này sáng sớm trừ mình ra bên ngoài còn có ai sẽ đến này kê không sinh trứng chim không thêm ị địa phương quý quá!

"Cái cảm giác này, lại là hấn!" Hải trong miệng lẩm bầm, sau đó hóa thành một đạo huyết ảnh không trở về Mục Dục trong cơ thể.

"Này cho ăn, đến cùng chuyện gì xảy ra a?" Mục Dục nhất thời bị Hải cử động làm cho có chút rơi vào trong sương mù.

"Nếu như không muốn chết, khuyên ngươi nhanh lên một chút tìm một chỗ trốn đi, nhớ kỹ, bất luận xảy ra chuyện gì cũng không thể điều động ngươi ma khí lực lượng." Ngay khi Hải nói xong câu đó sau khi, Mục Dục dĩ nhiên hoàn toàn không cảm giác được linh hồn bên trong Hải tồn tại, phảng phất Hải ngay khi trong nháy mắt đó bốc hơi rồi.

Tuy rằng Mục Dục vẫn không có làm rõ rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng chung quy vẫn là che giấu bắt nguồn từ thân khí tức, trốn vào một bên trong rừng rậm. Bởi vì Mục Dục ở Hải trong giọng nói, rõ ràng nghe ra một tia che giấu không kịp sợ hãi.

Người nào? Đến cùng sẽ là người nào có thể làm cho thân là tám đại hồn chủ Hải cảm thấy sợ hãi?

Ngay khi cách Mục Dục ẩn thân lên ngăn ngăn mười mấy giây sau, thân hình bất nhất năm bóng người bỗng từ Mục Dục ẩn thân bụi cỏ phượng hướng ngược bắn đi ra, rơi vào trước kia Mục Dục vị trí bàn đá bên cạnh. Trong đó bốn người người mặc áo bào đen, không thấy rõ hình dạng. Mà đầu lĩnh kia người, nhưng là một tên trên người mặc ám tử cẩm phục, tuổi chừng hai mươi, ba mươi tuổi gầy gò nam tử. Hồ mắt mày kiếm, mũi ưng, không không tiết lộ một luồng nham hiểm độc ác khí chất. Nữ nhân giống như tiêm bạc môi cùng với khỏe miệng hơi làm nổi lên yêu dị độ cong, càng là vì đó bao phủ lên một tầng gian tà khí.

"Những người này, thật mạnh." Mục Dục hai con ngươi đột nhiên co rút lại, trong lòng âm thầm khiếp sợ. Ngay khi hiện tại năm người xuất hiện ở bàn đá bên cạnh trong nháy mắt đó, Mục Dục sao chịu được mạnh hơn Săn Bắn Tông giả Hồn Thức đồng thời bắt lấy năm cổ khủng bố phi thường Dị Hồn lực lượng khí tức. Cái kia bốn tên người áo đen khí tức tuy rằng đuổi không được Đường Xảo hoặc là Hồng Vũ, thế nhưng cũng xa mạnh hơn nhiều thân là Săn Bắn Tướng Triệu Quân. Trước, Mục Dục chỉ ở trên người một người cảm thụ quá xấp xỉ khí tức, vậy thì là Yêu Vũ kẻ phản bội, Yêu Thuần. Này bốn tên người áo đen ơ sẹ cùng Yêu Thuần như thế, cấp bậc đều ở đỉnh cao Săn Bắn Tướng trên dưới.

Thế nhưng nhất làm cho Mục Dục kiêng kỵ cũng không phải bốn người này, mà là đầu lĩnh kia yêu dị nam tử. Không thể phủ nhận, hơi thở của hấn rất mạnh, mạnh phi thường, tuyệt đối ngự trị ở Đường Xảo cùng Hồng Vũ hai tên Săn Bắn Tông bên trên, coi như là thân là lục phẩm Săn Bắn Tông Cuồng Hồ cũng không cách nào đợi đến. Thế nhưng đề Mục Dục để ý nhất chính là hấn đồng thời ở yêu dị nam tử trên người cảm ứng được một loại đề hấn tiềm thức không tên xao động khí tức, căm ghét, căm hận, thậm chí còn có một tia sợ hãi.

"Hội trưởng, thật giống không có ai ở đây." Một tên trong đó người áo đen quay về yêu dị nam tử lạnh giọng nói rằng.

Mặt lộ vẻ âm hiểm cười yêu dị nam tử cũng không để ý tới người áo đen lời nói, mà là chậm rãi đi tới bàn đá bên trên, sau đó khoanh chân ngồi xuống, nhắm hai mắt lại, quả thực rồi cùng lúc trước ở đây đột phá Mục Dục động tác giống nhau như đúc.

"Hội trưởng..."

"Xuyt. . ." Yêu dị nam tử đem nữ nhân giống như tinh tế ngón tay thon dài đưa đến ngoài miệng, đánh gãy người áo đen. Sau đó, yêu dị nam tử chậm rãi mở hai mắt, khỏe miệng độ cong có vẻ càng thêm âm lãnh.

"Xem ra bị con chuột nhỏ chạy ở đây." Yêu dị nam tử trong lòng âm thầm nói rằng, sau đó đứng lên, nhẹ nhàng phui một cái trên người thạch bụi, "Một ngày nào đó sẽ làm ta gặp phải ngươi, đến thời điểm, ngươi nhất định sẽ trở thành vật trong túi của ta."

"Xem ra là ta cảm ứng sai rồi, trở về đi thôi." Yêu dị nam tử nhường nhường mày giác, hướng về phía bốn tên người áo đen phát phát tay, hướng về trước kia khi đến phương hướng đi đến.

"Vâng." Bốn tên người áo đen cùng kêu lên đáp, sau đó theo sát yêu dị nam tử phía sau, chậm rãi rời đi. Mãi đến tận một nhóm năm người bóng người rời đi hồi lâu, Mục Dục mới từ ẩn thân trong rừng rậm đi ra.

"Những người này, đến tốt cùng là ai." Mục Dục nội tâm nghi hoặc, bốn tên đỉnh cao Săn Bắn Tướng một tên vượt quá lực phẩm Săn Bắn Tông, này năm tên cường giả đến cùng là lai lịch thế nào. Từ người áo đen đối với yêu dị nam tử xưng hô đến xem, tựa hồ cũng đến từ cùng đồng nhất toà Săn Bắn Giả công đoàn.

Yêu dị nam tử trên người toà ra dị dạng khí tức, cũng làm cho Mục Dục lưu ý vô cùng. Từ lúc trước Hải thái độ để phán đoán, này yêu dị nam tử cùng Hải trong lúc đó, tất nhiên có liên hệ nào đó.

Tất cả tất cả, xem ra cũng chỉ có thể chờ đợi đến Hải một lần nữa lộ diện sau khi, Mục Dục mới có thể biết trong đó nguyên do.

"Mặc kệ, là thời điểm đi nơi nào một chuyến." Mục Dục gỡ gỡ tóc, ngẩng đầu nhìn sắc trời sau, lên đường (chuyển động thân thể) rời đi.

... ..

Đế Đô trong phòng đấu giá như trước cùng thường ngày, hàng hóa ra vào, người tiến vào người ra, nối liền không dứt, bên trong cung điện, vắng lai khách hàng nổi gót ma kiên, tiếng người huyền ảo. Đối với phòng đấu giá tới nói, tựa hồ cũng không tồn tại mặt trời lặn. Phảng phất coi như toàn thể giới đều đình chỉ hoạt động, phòng đấu giá vẫn là như trước tự quay không thôi.

"Hong thúc, ngài tới rồi." Một đạo quyền rũ đến cực hạn giọng nữ từ đại điện một bên chậm rãi bay ra, sau đó, một tên thân mang

Mà đứng ở Lê Dương trước người người, chính là cái kia Huyết Phủ công đoàn hội trưởng, Hồng Vũ. Hồng Vũ cười vang nói: "Một năm không gặp, người nha đầu này vẫn là xinh đẹp như vậy."

"Hong thúc liền chớ giễu cợt Lê Dương." Lê Dương cười nhạt, hai gò má hơi nổi lên một tia phấn ngát, có thể nói là e thẹn cảm động, phong tình vạn chủng.

"Lần trước ta sai người hướng về người mua vật phẩm, người giúp ta làm thỏa đáng sao?" Hồng Vũ cười hỏi.

Lê Dương gật gật đầu, cười nói: "Hong thúc bàn giao sự tình Lê Dương tự nhiên không dám thất lễ, đợi được buổi đấu giá kết thúc, Lê Dương tự sẽ đích thân giao cho Hong thúc trong tay."

Hồng Vũ thoả mãn gật gật đầu, cười nói: "Người nha đầu này làm việc ta tự nhiên là yên tâm."

"Hong thúc gian phòng Lê Dương đã giúp người chuẩn bị kỹ càng, Lê Dương có việc trong người, thứ không thể đưa tiễn, liền làm phiền Hong thúc tùy tùng nữ hầu ứng cùng đi tới đi." Lê Dương hướng về Hồng Vũ hạm gật đầu, sau đó vẫy tay gọi lại một tên nữ hầu ứng.

"Người nhưng là người tâm phúc, ta cũng không dám phiền phức người." Hồng Vũ thấp giọng trêu ghẹo, mà gót theo tên kia nữ hầu ứng chậm rãi đi vào một bên hành lang.

Nhìn theo Hồng Vũ bóng người đi vào hành lang sau khi, Lê Dương tầm mắt chậm rãi chuyển hướng cửa đại điện, tựa hồ là ở chờ cái gì người đi vào. Sau đó, một tên thân mang áo bào đen bóng người, dần dần tiến vào Lê Dương tầm mắt.

Lê Dương khẽ mỉm cười, nhẹ nhàng cất bước đón lấy bước vào cửa lớn người áo đen.

"Tiên sinh, Lê Dương xin đợi ngài đã lâu." Lê Dương dừng lại với người áo đen trước, hơi hạm gật đầu, mị tiếng nói.

"Hi vọng buổi đấu giá hôm nay sẽ không để cho ta thất vọng." Áo bào đen bên dưới, dần dần truyền ra một đạo trầm lãnh lão luyện giọng nam. Mà tên này người áo đen, chính là lúc trước từ bên trong vùng rừng rậm rời đi Mục Dục. Ngày hôm nay Mục Dục tới phòng đấu giá này mục đích, chính là vì nửa năm trước Lê Dương trong miệng cái gọi là chính mình sẽ cảm thấy hứng thú đồ vật.

"Tự nhiên là sẽ không để cho tiên sinh thất vọng." Lê Dương nhoen miệng cười, mị đến không gì tả nổi.

"Nữ nhân này thực sự là càng ngày càng yêu tình." Diện với trước mắt câu người dục hóa vu vật, Mục Dục không khỏi yết từng ngụm từng ngụm nước, sau đó vội vàng nhắm hai mắt lại, không lại đi xem Lê Dương. Hắn cảm giác mình nhiều hơn nữa xem vài lần Lê Dương, sợ là hồn đều phải bị liêu đi rồi.

Mục Dục đi tới Đế Đô tuy rằng còn chỉ có gần gần hai năm quang cảnh, có thể trong hai năm này Mục Dục trải qua sự tình nhưng muốn so với trước ở Yêu Vũ mười ba năm còn muốn phong phú phức tạp. Này liền để Mục Dục trưởng thành không ít, hẳn từ lâu không còn là cái kia tính tình mê mê, không rành thế sự ngây ngô thiếu niên. Nhưng là đối lập với chuyện nam nữ, Mục Dục nhưng không đã từng lịch. Lê Dương như vậy xinh đẹp quyền rũ, xinh đẹp liêu người nữ tử, dù là khóm hoa tay già đời cũng là không chống đỡ được, đang đứng ở mới biết yêu tuổi Mục Dục lại làm sao có khả năng chịu đựng đặt được như vậy mê hoặc.

Chương 45: Tự Linh Phù

Sau đó, Mục Dục phảng phất thoát đi bình thường theo sát theo một tên nữ hầu ứng rời đi Lê Dương bên người, đi vào cùng lúc trước Hồng Vũ tiến vào đồng nhất điều hành lang.

"Thằng nhóc, ta đến là muốn nhìn một chút người ở trước mặt ta còn có thể giả trang bao lâu." Lê Dương ngón tay ngọc nhẹ nhàng xẹt qua chính mình cái kia mềm mại no đủ từ môi, mê hoặc cực điểm.

Mãi đến tận tiến vào hành lang, không nhìn thấy Lê Dương bóng người sau khi, Mục Dục mới rốt cục đại thở phào nhẹ nhõm. Mãi đến tận hiện tại Mục Dục mới cuối cùng cũng coi như biết, nguyên lai vật đáng sợ nhất không phải hung thú, không phải cường địch, mà là nữ nhân, như Lê Dương vậy yêu nghiệt nữ nhân.

Vì để cho chính mình không suy nghĩ thêm nữa Lê Dương, Mục Dục đem sự chú ý của mình chuyển đến chu vi. Hành lang chu vi trang hoàng bãi sức cùng phòng đấu giá đại diện như thế, cũng là cực kỳ xa hoa, Mục Dục trong nháy mắt hoài nghi phòng đấu giá này có phải là liền WC đều là châu báu đựng lên đến.

Bỗng nhiên, đi ở phía trước dẫn đường nữ hầu ứng ở chỗ một cái họa có tính xảo hoa mỹ kim liên cửa gỗ trước dừng bước, cung kính đem Mục Dục nghênh tiến vào trong phòng.

Mục Dục chậm rãi đi vào môn, gian phòng không lớn, chỉ có thể nạp một người dung thân, nhưng là gian phòng xa hoa trình độ không thua kém một chút nào phòng đấu giá bất luận một nơi nào, thậm chí còn từng có. Trong phòng nổi bật nhất, chính là phía trước lóe lên bị pha lê thay thế vách tường, xuyên thấu qua pha lê, phòng bán đấu giá bên trong bất kỳ góc ngách nào đều là nhìn một cái không sót gì.

"Nơi này chính là ngài phòng khách quý." Nữ hầu ứng ôn nhu nói: "Nếu là ngài muốn đấu giá, chỉ cần ở trong phòng nói ra ngài giá cả, bên trong gian phòng đặc thù truyền khí thì sẽ đem ngài âm thanh truyền tống đến đại sảnh bên trong, đương nhiên bên trong đại sảnh âm thanh cũng sẽ truyền vào ngài bên trong bao gian. Mãi đến tận bán đấu giá kết thúc ta đều sẽ hậu ở ngài phòng riêng bên ngoài, nếu như có yêu cầu, ngài xin cứ việc phân phó."

"Hừm, người đi xuống trước đi." Mục Dục khẽ gạt đầu một cái, nói rằng.

"Vâng." Nữ hầu ứng đáp một tiếng, đi ra phòng riêng, nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Mục Dục chậm rãi đi tới trước cái ghế diện ngồi xuống, trong lòng không khỏi lại một lần nữa thán phục phòng đấu giá này giàu có. Liên quan với truyền khí, Mục Dục đứng là có nghe thấy. Truyền khí cũng xưng là âm ngọc, là Phù Sư mượn do lực lượng tinh thần đem Dịch Hồn lực lượng phân biệt truyền vào hai viên ngọc trong đá làm ra ra vật phẩm. Nắm giữ đồng bộ ngọc thạch song phương, có thể thông qua lấy Dịch Hồn lực lượng làm môi giới âm ngọc tiến hành cách không truyền âm. Âm ngọc luyện chế thật là khó khăn vô cùng, đưa vào Dịch Hồn lực lượng phải đợi lượng, nhất định phải không kém chút nào, hơn nữa nhất định phải đồng thời tiến hành, hơi có sai lệch thì sẽ dẫn đến luyện chế thất bại, vì lẽ đó này liền muốn cầu luyện chế âm ngọc Phù Sư nhất định phải nắm giữ cực kỳ tinh chuẩn điều khiển lực. Hơn nữa hai khối tính chất tương đồng, hơn nữa phẩm chất thượng thừa ngọc thạch giá cả cũng là không thấp, liền dẫn đến âm ngọc giá cả vô cùng đắt giá, thậm chí cao hơn cả vật cao đẳng Trừ Giới.

Trong phòng đấu giá tương tự với như vậy bọc nhỏ khẳng định không ít, nếu là mỗi căn phòng nhỏ đều phối có âm ngọc, chi phí làm người tặc lưỡi.

Mục Dục chà xát mũi, nghĩ thầm nếu là mình có một đôi âm ngọc, nói vậy sau này làm việc cũng sẽ đối lập với thuận tiện một ít. Thế nhưng bằng hán này giờ này mèo quào chế tạo bùa kỹ thuật, luyện chế âm ngọc là không cần mơ hồ, chỉ có thể là ở trong phòng đấu giá mua một đôi.

"Cảm tạ các vị có thể vào hôm nay đến phòng đấu giá, tham gia buổi đấu giá hôm nay, tiểu nữ từ Đình Thường, chính là ngày hôm nay buổi đấu giá người chủ trì."

Ngay khi Mục Dục cúi đầu suy nghĩ thời điểm, buổi đấu giá đã chính thức bắt đầu rồi. Mục Dục ngẩng đầu lên, chỉ thấy một tên cô gái trẻ đang đứng ở trên đài, nhìn dáng dấp hẳn là cuộc bán đấu giá này người chủ trì. Mục Dục qua loa đánh giá một thoáng Đình Thường hình dạng cùng vóc người, ngã : cũng cũng coi như là xinh xắn cảm động, nhưng nếu là so sánh với Lê Dương, nhưng là kém chỉ ngàn dặm.

Mục Dục nghĩ thầm nếu để cho Lê Dương cái kia họa thủy đến chủ trì buổi đấu giá, này dưới đài tình cảnh phỏng chừng sẽ là hỗn loạn tung bùng.

Đình Thường nhẹ nhàng hiện đi tới nắp ở bên người trên sân khấu vải đỏ, cười nói: "Đình Thường bên người đồ vật, chính là ngày hôm nay nhóm đầu tiên bán phẩm, đây là do Lam Hóa Tích vầy giáp luyện chế mà thành hộ thân thuẫn giáp, độ cứng rắn đủ để ngăn chặn nhân cấp hung thú hoặc là nhân cấp Hồn Kỹ, nơi này cộng mười cái, giá khởi đầu 10 ngàn kim tệ."

"vây giáp Lam Hóa Tích." Mục Dục hơi nhíu mày giác, nếu không là Đình Thường nhắc lên này Lam Hóa Tích, Mục Dục đúng là đã quên, chính mình Trừ Giới bên trong, còn bày đặt trước ở trong rừng rậm từ Xích Viêm Dục Tích trên thì thể trốn ra dưới hoàn thành vầy giáp. Chỉ là này Lam Hóa Tích vầy giáp làm ra hộ thân thuẫn giáp cũng đã đắt giá như vậy, như vậy Xích Viêm Dục Tích vầy giáp chẳng phải là càng thêm quý giá.

Bởi còn chỉ là nhóm đầu tiên bán phẩm, hơn nữa cũng không phải cái gì hiếm có : yêu thích đồ vật, cảm thấy hứng thú cũng không có nhiều người, gọi giá

thanh cũng là lát pha lát phát. Cuối cùng, đám này nhuyển giáp lấy 3 vạn kim tệ giá cả bị một toà tên là con lóc cấp C công đoàn đập xuống. Sau đó, từ dưới đài chậm rãi tới một tên nam thị ứng, đem hai tay nâng một cái hộp ngọc nhẹ nhàng đặt ở trên đài.

Đình Thường chậm rãi mở ra hộp ngọc, chỉ thấy trong hộp ngọc chứa đựng một tấm khô vàng cũ nát giấy bằng da dê, "Này, chính là ngày hôm nay cái thứ hai bán phẩm, một tấm nhị phẩm Tụ Linh Phù phù đồ. Giá khởi đầu có chút quý nha, mười vạn kim tệ đây."

"Tụ Linh Phù phù đồ!" Mục Dục phảng phất là bị một tia chớp bổ trúng giống như vậy, nhất thời từ trên ghế trạm lên. Mục Dục từng ở (Phù Sư mật sách) bên trong xem qua này Tụ Linh Phù, là một loại có thể làm cho Săn Bắn Linh Dịch Hồn lực lượng vô điều kiện lên cấp nhất phẩm Hồn Phù. Thế nhưng một tên Săn Bắn Linh nhiều nhất chỉ có thể sử dụng một tấm, dùng tấm thứ hai liền không có bất kỳ hiệu quả nào. Cứ việc chỉ có thể sử dụng một lần, thế nhưng trực tiếp lên cấp nhất phẩm Dịch Hồn chỉ đủ sức để đề tu luyện bớt đi nửa nhiều thời giờ cùng tinh lực, hấp dẫn như vậy dù là ai cũng không thể chống đối.

Này Tụ Linh Phù cũng chính là Mục Dục bây giờ thứ cần thiết, làm sao (Phù Sư mật sách) bên trong cũng không có ghi chép luyện chế Tụ Linh Phù bất kỳ tin tức gì, ai có thể từng muốn ngày hôm nay lại sẽ ở buổi đấu giá này bên trong gặp phải.

Vì lừa xém lông mày, vì công đoàn lên cấp, vì Phù Bút, vì ... (hì hì) Mục Dục nhất định phải nghĩ hết tất cả biện pháp tăng lên thực lực của chính mình. Vì lẽ đó ngày hôm nay Mục Dục nhất định phải đem này Tụ Linh Phù phù đồ đập xuống, không tiếc bất cứ giá nào.

"Mười lăm vạn."

"Hai mươi vạn."

"..."

"Năm mươi vạn."

Vén vén chỉ là ngần ngừ mấy phút đồng hồ, phù đồ giá cả cũng đã bị theo nhau mà tới báo giá nhấc đến năm mươi vạn giá cao, Tụ Linh Phù đối với Săn Bắn Giả mê hoặc có thể thấy được chút ít. Mà Mục Dục thì lại không nóng lòng ra tay, mà là lựa chọn yên lặng xem biến đổi. Ở trước mắt loại tình cảnh này bên trong mù quáng báo giá là vô dụng, nhất định sẽ bị giá tiền cao hơn như nước thủy triều nhấn chìm.

Sự thực cũng không ra Mục Dục sơ liệu, lại là quá khứ một phút, phù đồ giá cả đã cao tới tám mươi vạn kim tệ. Bất quá lúc này báo giá người đã rất ít không có mấy, hiển nhiên tám mươi vạn đã vượt qua đại đa số người hoặc công hội cực hạn chịu đựng.

Mục Dục cười nhạt, rốt cục mở miệng nói: "Tám mươi một vạn."

"Kim liên phòng riêng tiên sinh ra giá tám mươi một vạn, còn có người cao hơn hẳn sao?" Đình Thường tầm mắt chậm rãi chuyển hướng Mục Dục vị trí phòng riêng, chỉ có điều phòng riêng pha lê trải qua đặc thù xử lý, từ bên ngoài là không nhìn thấy bên trong người đáng đáp.

"Tám mươi hai vạn." Mọi người ở đây đều trầm mặc không nói thời gian, một cái âm thanh vang dội vọng phòng khách mỗi một góc.

"Sát vách mặc trúc phòng riêng tiên sinh ra giá tám mươi hai vạn." Đình Thường tầm mắt lại lần nữa chuyển đến nằm ở Mục Dục sát vách cái túi xách kia bên trên.

"Hong thúc?" Mục Dục bỗng nhiên sững sờ, tuy rằng hẳn cũng không có nhìn thấy ra giá người, nhưng là này nhận ra độ cực cao âm thanh hẳn là không thể quen thuộc hơn được, cái kia chính là Hồng Vũ tiếng nói.

Mục Dục vỗ một cái trán, trên mặt vẻ mặt cực kỳ bất đắc dĩ. Không nghĩ tới Hồng Vũ dĩ nhiên cũng tới tham gia cuộc bán đấu giá này, hơn nữa lại còn ở chính mình sát vách, càng nguy hiểm hơn chính là lại ở cùng chính mình cướp này Tụ Linh Phù phù đồ.

"Hong thúc muốn bữa này đồ làm cái gì?" Mục Dục trong lòng nghi hoặc, Hồng Vũ đã sớm là một tên Săn Bắn Tông cường giả, này Tụ Linh Phù đối với hẳn mà nói căn bản cũng không có tác dụng. Nếu như là muốn cho mình công đoàn Săn Bắn Linh Săn Bắn Giả sử dụng, Mục Dục cũng không có nghe Hồng Vũ nhắc qua hẳn có quen biết Phù Sư.

Trái lo phải nghĩ, Mục Dục cũng không nghĩ ra một cái giải thích hợp lý. Nhưng nghĩ hoặc quy nghĩ hoặc, Mục Dục cũng tuyệt đối sẽ không nhân làm đối thủ là Hồng Vũ mà từ bỏ này Tụ Linh Phù phù đồ.

"Chín mươi vạn." Mục Dục đem giá cả lập tức nhấc tới chín mươi vạn kim tệ, hy vọng có thể nhờ vào đó để Hồng Vũ từ bỏ.

"Chín mươi một vạn." Nhưng ai biết Mục Dục vừa dứt lời, Hồng Vũ âm thanh liền tùy theo hừng lên, so với lúc trước còn muốn hùng hồn mạnh mẽ, thậm chí tiết lộ từng tia một tức giận, tựa hồ đang nói cho đối thủ chính mình là nhất định muốn lấy được.

"Chín mươi hai vạn."

"Chín mươi ba vạn!"

"..."

"Được rồi, người thắng." Thấy Hồng Vũ như vậy kiên định, Mục Dục chỉ e rằng nại lắc lắc đầu, rốt cục từ bỏ báo giá. Hồng Vũ tính cách Mục Dục lại

quá là rõ ràng, chỉ cần là hán muốn lấy được đồ vật, nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào. Nếu là mình lại thêm xuống, phỏng chừng Hồng Vũ đều có thể đem mình công đoạn cho ném vào.

"Chúc mừng mặc trúc phòng riêng khách mời, lấy chín mươi ba vạn kim tệ giá cả đập xuống này Tụ Linh Phù phù đồ." Đình Thường nhoen miệng cười.

"Ai." Mục Dục thật sâu thở dài, xem ra chính mình phải tăng gấp bội tu luyện mới có thể đem này Tụ Linh Phù nhất phẩm tăng lên cho bù đắp lại. Vừa nghĩ tới Hải tàn bạo thủ đoạn, Mục Dục không khỏi sống lưng lạnh cả người.

Sau đó đầu giả mấy thứ vật phẩm, đại thể đều là một ít dược liệu xương thú, hoặc là một ít cấp thấp Hồn Phù, để Mục Dục không nhắc lên được hứng thú quá lớn. Nhưng Mục Dục như trước ra tay rồi một lần, lấy mười vạn kim tệ giá cả mua lại một cái do linh giai hung thú u thủy ma kinh vỏ ngoài chế thành nữ tính nội giáp, dự định đưa cho Lạc Tuyết Nghiêu cái kia liễu lĩnh nha đầu dùng để phòng thân.

"Kỳ quái, ta làm sao sẽ nghĩ tới mua cho nàng đồ vật." Mục Dục giờ khắc này bắt đầu hoài nghi mình ở đập xuống nội giáp trong nháy mắt đó là đầu óc đường ngắn vẫn là ruột tắc lại, dĩ nhiên sẽ nghĩ tới cho cái kia tiểu ma nữ mua duyên giáp hộ thân.

"Cũng không biết cô nàng kia hiện tại thế nào rồi." Vừa nghĩ tới Lạc Tuyết Nghiêu, Mục Dục liền không khỏi nghĩ đến cái kia đồng dạng hoạt bát nghịch ngợm Hoàng Sanh Sanh. Rồi đi Yêu Vũ cũng đã hơn hai năm, không biết nha đầu kia hiện tại quá như thế nào. Nghĩ đến vậy còn trong bóng tối mắt nhìn chăm chăm Liệt Tâm cùng Yêu Thuần, Mục Dục liền không khỏi vì là Hoàng Sanh Sanh sâu sắc lo lắng lên.

Xem ra chính mình nhất định phải mau chóng tăng cao thực lực trở lại Yêu Vũ, không riêng là vì mình, bởi vì ở Yêu Vũ, còn có Mục Dục dốc hết suốt đời cũng phải bảo vệ người.

"Tiếp đó, Đình Thường đều sẽ công bố bán đấu giá lần này cuối cùng như thế, cũng là then chốt bán thương thức."

Đứng ở trên đài Đình Thường chậm rãi nhắc lên nắp ở bên người sân khấu vải đỏ, dưới che đây, rõ ràng là một khối sinh mẫn rì sắt hắc thiết mảnh.

"Đây là..." Mục Dục phát hiện, trên sân khấu chứa đựng khối này hắc thiết mảnh, dĩ nhiên cùng lúc trước chính mình ở Sát Lang từ trong nhẫn trữ vật phát hiện sau bị Hải đánh vào trong cơ thể mình hắc thiết mảnh giống nhau như đúc.

"Đem nó làm lại đây." Ngay khi Mục Dục ngạc nhiên nghi ngờ thời gian, Hải bóng người bỗng nhiên xuất hiện ở Mục Dục bên người, trong ánh mắt đầy rẫy không thể nhiều thấy hưng phấn cấp thiết về.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 46: Viên Trùng, Âm Chủ!

"Này rốt cuộc là thứ gì..." Mục Dục rất ít có thể ở Hải trên mặt nhìn thấy cấp thiết như vậy thần thái, này hắc thiết mảnh quả nhiên cùng Hải có cực sâu ngọn nguồn.

"Mọi người cũng không nên bị này Thiết Phiến không đáng chú ý bề ngoài lừa dối đây, này, trong đó nhưng là ẩn chứa liền Săn Bắn Tôn cường giả đều không thể nhìn thấu thần bí năng lượng. Kì lạ như vậy, không cách nào dùng giá trị cân nhắc vật phẩm, bán đấu giá hình thức tự nhiên cũng có chỗ bất đồng." Đình Thường nói tới chỗ này ngữ khí dừng một chút, sau đó cười nói: "Lấy vật giao dịch vật chính là bán phẩm bán đấu giá hình thức, muốn đấu giá khách mời cần muốn xuất ra tự nhận là giá trị có thể sánh vai bán phẩm vật phẩm mới có thể tham gia đấu giá nha."

Đình Thường dứt lời, Mục Dục không khỏi khẽ mỉm cười, lấy dịch vật ra. Bây giờ Mục Dục từ trong nhẫn trữ vật gửi vật phẩm, ngoại trừ kim tệ cùng cấp thấp Hồn Phù, không có chỗ nào mà không phải là giá trị liền thành, thậm chí là hoàn toàn không có cách nào dùng giá trị hai chữ này mắt để hình dung. Không khách khí nói, Mục Dục tùy tiện lấy ra một thứ đi ra bán đấu giá, đều đủ để ở bên trong đế đô gây nên một vòng không nhỏ cuộn sóng.

Toàn bộ phòng khách bầu không khí nhất thời rơi vào một mảnh vắng lặng, châm rơi cũng có thể nghe. Này cũng khó trách, Đình Thường ngăn ngắn mấy câu nói giới thiệu, cũng đã hoàn mỹ giải thích này Thiết Phiến thần bí sâu. Vén vén chỉ là "Liền Săn Bắn Tôn cường giả đều không thể nhìn thấu" này mười cái tự, cũng đủ để cho đông đảo thực lực không đủ hạng người chùn bước. Huống hồ có thể làm cho Săn Bắn Tôn đều không thể nhìn thấu đồ vật, trong đó giá trị liền không cần nói cũng biết, có thể cầm được ra giá trị cùng sánh vai vật phẩm lại nói nghe thì dễ.

"Hai mươi tám tông Hồn Phù." Đột nhiên, một cái âm lãnh âm thanh đánh vỡ này yên tĩnh bầu không khí, trong sảnh tất cả mọi người đều không hẹn mà cùng nhìn phía âm thanh khởi nguồn, bao quát thân ở phòng riêng Mục Dục. Âm thanh này, chính là từ Mục Dục đối diện trong bao gian truyền tới.

"Dĩ nhiên là hán..." Mặc dù đối với diện pha lê là đen kịt một màu, không cách nào nhìn thấy bên trong người. Thế nhưng thông qua bóng người Mục Dục

có thể rõ ràng phân biệt ra, phòng riêng bên trong người, chính là lúc trước hấn ở bên trong vùng rừng rậm đang nhìn thấy năm tên cường giả bên trong đầu lĩnh, tên kia tướng mạo Yêu Dị âm lãnh nam tử.

Mục Dục không khỏi nhú nhú mày, tên kia Yêu Dị nam tử dĩ nhiên cũng tham gia cuộc bán đấu giá này, hơn nữa từ đối phương cũng là thân ở phòng khách quý điểm ấy đến xem, lai lịch của người nọ quả nhiên như Mục Dục suy đoán như vậy, tất nhiên là bên trong để đồ nhân vật có máu mặt.

"Người này đến cùng là ai?" Mục Dục tầm mắt chậm rãi chuyển hướng bên người Hải, hỏi. Mục Dục trực giác nói cho hấn, lấy Hải cùng ngày phản ứng đến xem, tuyệt đối biết được tên này Yêu Dị nam tử nội tình.

"Thời cơ đến ta tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết, ta hiện tại chỉ có thể nói cho ngươi khối này Thiết Phiến tuyệt đối không thể rơi xuống trong tay hấn." Tuy rằng Hải về mặt không có biến hóa chút nào, nhưng Mục Dục rõ ràng ở trong mắt Hải phát giác một tia không cách nào che giấu kinh hoàng.

"Lẽ nào hấn là..." Mục Dục trong đầu từ từ hiện ra một cái tên, trên đời này có thể làm cho Hải cũng vì đó sợ hãi người, Mục Dục khẳng định chỉ có cái kia một người.

"Hai mươi tám tông Hồn Phù, mười tám thăng Hồn Phù." Mục Dục lập tức nhẹ giọng hô. Nếu Hải nói tuyệt đối không thể để cho khối này Thiết Phiến rơi vào Yêu Dị nam tử tay, Mục Dục phải nghĩ hết tất cả biện pháp đưa nó cướp hạ xuống.

"Thêm mười tám thăng Hồn Phù." Yêu Dị nam tử không có do dự chút nào, báo giá thanh theo sát phía sau.

"Thêm năm tám Phá Linh Phù." Mục Dục cũng là không cam lòng yếu thế. Yêu Dị nam tử kiên định càng làm cho Mục Dục xác định chính mình suy đoán, này Yêu Dị nam tử tám chín phần mười chính là người kia.

Khi (làm) Mục Dục âm thanh truyền vào phòng khách, mọi người tầm mắt trong nháy mắt đều từ Yêu Dị nam tử phòng riêng chuyển tới Mục Dục phòng riêng bên trên, trên mặt của mỗi người đều hiện lộ một loại vô cùng kỳ dị về mặt, trong miệng không ngừng ồ ồ xì xào bàn tán, không biết đang bàn luận chút gì.

Mục Dục cũng là rất nghi hoặc nhìn những người này quái dị thần thái, theo bản năng mà nắm thật chặt trên người áo bào đen, nghĩ thầm chẳng lẽ là mình tướng mạo bị bọn họ nhìn thấy không được.

"Tuy rằng không biết ngươi là người nào, nhưng ngươi vẫn là cái thứ nhất dám theo ta Viên Trùng cướp đồ vật người, ta thực sự là rất bội phục dũng khí của ngươi." Yêu Dị nam tử phòng riêng bên trong, sáu kín bay ra một câu nói, khiến người ta sống lưng âm lãnh, không rét mà run.

"Hấn dĩ nhiên chính là Viên Trùng? !" Mục Dục trong lòng kinh ngạc thốt lên một tiếng, suýt chút nữa cắn được chính mình đầu lưỡi. Hiện tại hấn cuối cùng cũng coi như là rõ ràng tại sao những người này sẽ có thần thái như thế, nhân vì chính mình dĩ nhiên trên chộc tới tên này liền thủ đồ để quốc không dám khinh động sát thần —— Viên Trùng.

Hiện tại Mục Dục cũng chỉ có thể trách chính mình vận may không được, với ai cướp không được, một mực đánh vào này Viên Trùng trên người. Nhưng dù vậy, Mục Dục cũng không thể có nhượng bộ, chỉ có thể nhắm mắt trên. Huống hồ Viên Trùng cũng chưa từng xem chính mình bộ mặt thật, hơn nữa dù là ai cũng không nghĩ ra dám cùng Viên Trùng cướp đồ vật người, dĩ nhiên sẽ là hấn loại này một trào một đám lớn tiểu nhân vật.

"Không cần phí lời, cướp đồ vật dựa vào không phải là miệng." Mục Dục lạnh lùng nói rằng, thế nhưng ngữ khí bao nhiêu có vẻ hơi sắc lẹ bên trong tra.

"Thứ vị, có thể làm cho ta cảm thấy hứng thú người không nhiều, ngươi toán một cái." Viên Trùng có nhiều thứ vị cười cợt, sau đó nói rằng: "Ta lại thêm một cây Chi Lộ Đồng Thảo."

"Chi Lộ Đồng Thảo." Mục Dục thân thể chấn động mạnh một cái, này Chi Lộ Đồng Thảo Mục Dục là biết được, tác dụng không cần tầm thường thảo dược, là luyện chế tam phẩm trở lên Hồn Phù đều phải gia nhập một vị lõi dẫn, không nghĩ tới này Viên Trùng trong tay còn có như vậy kỳ vật. Mục Dục sờ sờ cằm, này Viên Trùng nếu liền Chi Lộ Đồng Thảo đều lấy ra, xem ra chính mình nhất định phải nắm ra bản thân lá bài tẩy.

"Một tám Tấn Tôn Phù!" Không sai, này Tấn Tôn Phù, chính là Mục Dục lá bài tẩy. Tang dịch để lại Tấn Tôn Phù vốn có ba tám, thế nhưng cho Đường Xảo cùng Hồng Vũ trị liệu trước sau dùng đi tới hai tám. Còn sót lại tám này Tấn Tôn Phù, Mục Dục nguyên bản là dự định lưu làm ngày sau chính mình đột phá Sản Bản Tôn thời gian lại dùng, thế nhưng hiện tại tình huống như thế, khiến cho Mục Dục chỉ có thể đem lấy ra, làm cuối cùng thẻ đánh bạc!

Tấn Tôn Phù ba chữ vừa ra, lập tức ở bên trong đại sảnh nhấc lên một trận sóng to gió lớn, tất cả mọi người trong mắt hoàn toàn bắn ra đạo đạo tham lam dục hỏa. Nắm giữ một tám Tấn Tôn Phù, sẽ cùng với bắt được một tám Sản Bản Tôn giấy thông hành, là bất kỳ một tên Sản Bản Tôn một thoáng Sản Bản Giả đều không thể chịu đựng mê hoặc.

Đối lập với trong đại sảnh huyên náo, Viên Trùng phòng riêng bên trong thì lại rơi vào một trận yên tĩnh, thật lâu không có truyền ra đáp lời.

"Nếu như không có người ra giá càng cao hơn, khối này Thiết Phiến liền thuộc về này phòng riêng khách mời." Đình Thường lúm đồng tiền càng lúc càng thâm, ngày hôm nay cuộc bán đấu giá này, Đình Thường có thể nói là một cái rất lớn được lợi người. Như Đình Thường loại này người chủ trì, bình thường là không có bất kỳ tiền lương thu vào, bọn họ duy nhất thu vào bắt đầu từ chính mình chủ trì buổi đấu giá tổng tiền lời bên trong nắm lấy một phần trăm làm tiền thuê. Chi cần là này Tấn Tôn Phù một phần trăm, cũng đã đầy đủ để Đình Thường cả đời áo cơm không lo.

Nương theo Đình Thường câu nói này, tầm mắt mọi người lại lần nữa trở lại Viên Trùng phòng riêng bên trên, đều đang đợi Viên Trùng đáp lại. Mà lúc này Mục Dục tâm cũng là nhắc tới cuồng hộng, Tấn Tôn Phù làm Mục Dục trong tay cuối cùng thẻ đánh bạc, nếu là Viên Trùng lên trên nữa thêm bàng, Mục Dục còn thật nghĩ không ra còn có thể lấy ra cái gì đến.

"Hiện tại ta tuyên bố, lần này buổi đấu giá cuối cùng một cái món đồ đấu giá liền thuộc về kim liên phòng riêng khách mời." Mãi đến tận cuối cùng, Viên Trùng chung quy không có lần thứ hai báo giá. Cuộc bán đấu giá này cũng rốt cục ở mồ hôi lạnh một thân Mục Dục một tiếng đại hã giận bên dưới kéo xuống màn che.

... ..

Từ phòng đấu giá bắt được nội giáp cùng Thiết Phiến sau khi, Mục Dục liền bước nhanh trở lại công đoàn bên trong. Dù sao mình ở cuộc bán đấu giá này bên trong bại lộ quá nhiều đồ vật, coi như phòng đấu giá sẽ không tiết lộ hần bất kỳ việc riêng tư tin tức, nhưng khó tránh sẽ có đồ mắt người trong bóng tối ra tay gây bất lợi cho chính mình.

"Đem Thiết Phiến lấy ra." Hải bóng người chậm rãi hiện lên ở trở về phòng ngồi ở cái ghế bên trên Mục Dục bên người.

Mục Dục chậm rãi gật gật đầu, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra khối thiết mảnh, sau đó tàn nhẫn mà trắg Hải một chút, trong lòng thực tại một trận đau lòng. Vì này Thiết Phiến, để Mục Dục đầy đủ trả giá đầy đủ hơn bốn mươi trương nhị phẩm Hồn Phù. Này đều chỉ là phụ, nhất làm cho Mục Dục đau lòng chính là cái kia còn sót lại một tấm Tấn Tôn Phù.

Mục Dục sâu sắc thở dài, hần đột nhiên cảm giác mình lên cấp Săn Bắn Tôn con đường lại muốn đi một đoạn tương đối dài xa đường rẽ.

Hơn nữa Mục Dục còn vì thế đắc tội rồi một cái trước mắt hần tới không muốn trêu chọc một người, bên kia là Viên Trùng. Lần này chính mình xem như là cùng Viên Trùng triệt để kết làm mối thù. Xem ra chính mình sau đó ở Đê Đô làm việc đến phải khiêm tốn một điểm, vạn nhất phong mang quá lộ, chưa chừng sẽ bị Viên Trùng nhìn chăm chăm. Lấy Viên Trùng thực lực cùng thể lực, muốn tìm đến đồng thời giết chết chính mình quả thực là so với bóp chết vẫn còn kiên còn muốn dễ dàng hơn nhiều.

Hải chậm rãi gợn tay, khối này Thiết Phiến liền từ Mục Dục trong tay tung bay mà ra, ở giữa không trung hào quang đỏ ngầu mãnh liệt, sau đó hóa thành một khối huyết ngọc, lại lập tức đã biến thành một vệt ánh sáng màu máu, đi vào Mục Dục giữa chân mày. Toàn bộ quá trình, hầy cùng trước đã phát sinh giống nhau như đúc.

"Người bây giờ có thể không thể nói cho ta khối đồ này đến tột cùng là cái gì chứ?" Mục Dục xoa xoa mi tâm của chính mình, hỏi.

"Ta nói rồi, các loại (chờ) thực lực người đầy đủ, người tự nhiên sẽ biết." Hải trầm giọng trả lời, nhưng như trước là không có nói cho Mục Dục này huyết ngọc đến tột cùng là vật gì.

"Ai hiếm có : yêu thích..." Mục Dục bĩu môi, bắt quá sau đó, Mục Dục hai mắt nhìn chăm chú Hải, sắc mặt cũng là dần dần chìm xuống, hỏi: "Viên Trùng, có phải là chính là Âm Chủ kí chủ?"

Hải chậm rãi quay đầu, tầm mắt đối đầu Mục Dục hai mắt, chậm rãi điểm rơi xuống đầu.

Đã sớm có chuẩn bị tâm lý Mục Dục, đối mặt Hải thừa nhận cũng không có hiển lộ ra quá đáng kinh ngạc. Hải sở dĩ trước sau hai lần nhìn thấy Viên Trùng đều sẽ toát ra kinh hoàng thần thái, đối tượng cũng không phải Viên Trùng, mà là ký túc ở Viên Trùng trong cơ thể, cái kia cùng Hải đồng dạng thân là tám đại hồn chủ Âm Chủ —— Minh.

Tuy rằng Mục Dục không có cảm thấy kinh ngạc, thế nhưng trên mặt kiêng kỵ, vẻ hoảng sợ nhưng càng thêm thâm hậu. Bởi vì Minh nắm giữ xa xa ngự trị ở cái khác hồn chủ bên trên sức mạnh kinh khủng, là thời kỳ cổ một vị duy nhất có thể cùng Hải sánh vai cùng nhau nghịch thiên tồn tại. Bây giờ Minh trở thành Viên Trùng Dị Hồn, đối với Mục Dục uy hiếp liền so với trước càng lớn.

"Sau đó ở người kia trước tuyệt đối không có thể sử dụng ma khí lực lượng, lấy sức mạnh của ta bây giờ, còn không là Minh đối thủ." Hải về mặt lần thứ nhất trở nên như vậy nghiêm nghị. Dị Hồn có khả năng phát huy được sức mạnh, là hoàn toàn quyết định bởi với Săn Bắn Giả thực lực. Tựa như Săn Bắn Giả chính là một cái lọ chứa, Dị Hồn chính là thủy. Lọ chứa tiểu, có thể chứa đựng thủy liền ít, lọ chứa lớn, có thể chứa đựng thủy dĩ nhiên là sẽ nhiều. Hiện nay thân là Minh kí chủ Viên Trùng, đã là thân là Săn Bắn Tông, mà Mục Dục vẹn vẹn còn chỉ là Săn Bắn Linh, Minh bây giờ thức tỉnh sức mạnh, tất nhiên muốn so với mình muốn thêm ra vài lần không thôi.

Mục Dục gật gật đầu, vẳng trán thâm tỏa. Từ lúc thời kỳ cổ, Hải cùng Minh chính là túc địch. Nếu để cho Minh nhận ra được Hải liền ký túc ở trong cơ thể chính mình, tuyệt đối sẽ dùng lấy hết tất cả biện pháp đem Hải xóa bỏ, tương tự, cũng sẽ đem chính mình xóa bỏ!

Mục Dục khoe miệng chậm rãi tràn ra một tia cay đắng, xem ra, hiện tại đặt tại trước mặt mình không chỉ chi là lên cấp tái cùng Yêu Vũ vấn đề.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Tặng nội giáp

Âm u trong phòng, bốn phía đóng kín, không có một tia khe hở, khác nào tù thất bình thường âm u bịt kín, cũng chỉ có trên tường một viên dạ quang thạch toả ra lò mờ u nhiên bạch quang.

Giữa phòng, lẳng lẳng mà ngồi đứng thẳng một tên tướng mạo yêu dị nam tử, từng tia một sền sệt năng lượng màu tím thắm ở yêu dị tay của nam tử chỉ trên chậm rãi quần quanh, uy nghiêm đáng sợ bạch quang làm cho nam tử trên người càng thêm bao phủ lên một tầng tà dị cảm giác thần bí.

Tên này yêu dị nam tử, chính là Viên Trung.

Đang lúc này, một vệt bóng đen bỗng xuất hiện ở Viên Trung phía sau.

Viên Trung cũng không quay đầu lại, lạnh giọng hỏi: "Tra ra được chưa?"

Bóng đen gật gật đầu, cung kính nói: "Đã tra được, người áo đen kia là hai năm trước gia nhập Tịnh Không Hồng Liên một tên tân Săn Bắn Giả, tên là Mục Dục. Căn cứ Hồn Thức để phán đoán, thực lực là tam phẩm Săn Bắn Linh."

"Tam phẩm Săn Bắn Linh à..." Viên Trung sờ sờ cằm, khóe miệng dần dần vung lên một tia âm tà độ cong.

"Hội trưởng, cần ta ra tay sao?" Bóng đen hỏi.

Viên Trung chậm rãi lắc lắc đầu, sau đó vron ngón tay chỉ trỏ trán của chính mình, cười nói: "Có một số việc là không cần tự mình động thủ, nhiều động động não."

"Kế tục theo dõi hắn, có tình huống thế nào lập tức hướng về ta báo cáo." Viên Trung nói rằng.

"Vâng." Bóng đen gật gật đầu, từ từ ánh vào gian phòng âm u trong góc.

Viên Trung chậm rãi đứng lên, đi tới vách tường trước, đưa tay lấy xuống cái kia viên dạ quang thạch, ở trong tay nhiều lần thường thức, dạ quang thạch bên trên lặng yên hiện lên một tầng hắc tử ám mang.

"Mặc kệ ngươi là Khí Chủ là ai, dám đối nghịch Viên Trung ta kết cục cũng chỉ có một..." Viên Trung sắc đột nhiên chìm xuống, trong tay dạ quang thạch ầm ầm nổ tung, trong nháy mắt hóa thành một mảnh bột phấn, cả phòng, trở lại hắc ám.

.....

Tịnh Không Hồng Liên bên trong vẫn là một bộ như cũ, uống rượu uống rượu, tán gẫu tán gẫu, huyền nháo phi thường. Thế nhưng này ảnh hưởng chút nào không tới chính đang giữa đài độc sách Trương Hành, vẫn như cũ là hết sức chuyên chú say sưa ngon lành, tựa hồ coi như là trời sập xuống đều ngăn cản không được Trương Hành.

"Con mọt sách, ta tới nhận chức vụ." Bỗng nhiên, một cái tay nhanh chóng từ Trương Hành bên cạnh người đưa ra ngoài, một cái cướp đi Trương Hành quyền sách trên tay tịch, sợ đến Trương Hành thân thể run lên.

"Ngươi muốn hù chết ta à." Trương Hành bắt đắc dĩ đẩy một cái con mắt của chính mình, sẽ làm ra loại chuyện như vậy, hắn coi như dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết là ai.

Mục Dục cười hi hi, đem thư đệ trở lại Trương Hành trong tay, nói: "Đúng rồi, có chuyện ta muốn thỉnh giáo ngươi một chút."

"Đừng, ngươi khách khí như vậy ta có thể không chịu đựng nổi, có lời gì trực tiếp hỏi." Trương Hành đem quyền sách trên tay cẩn thận từng li từng tí một thu cẩn thận, một bộ thụ sủng nhược kinh vẻ mặt.

"Ngươi xem qua nhiều như vậy, vậy ngươi có chưa từng nghe nói Dị Hồn dung hợp chuyện như vậy?" Cực Đình Lôi Thương cùng Mặc Cương Viêm Thương dung hợp, vẫn luôn là quanh quẩn ở Mục Dục trong lòng một nghi vấn. Liên ngay cả Hải đều chuyên không cách nào giải thích, Mục Dục hi vọng ở Trương Hành nơi này có thể được một cái đáp án.

"Dị Hồn dung hợp?" Trương Hành đẩy một cái con mắt, suy nghĩ chỉ chốc lát sau lắc lắc đầu, nói: "Ồ ta trong ký ức cũng không có quyền sách kia ghi chép quá hoặc là nghe người khác nói lên quá Dị Hồn có thể dung hợp. Hơn nữa này ở trên lý thuyết cũng là không thể thực hiện được, bởi vì một tên Săn Bắn Giả thông thường chỉ có thể có một loại Dị Hồn, coi như là thông qua thủ đoạn ở trên thân thể người khác tróc ra ra Dị Hồn, cũng là không thể biến thành của mình, hơn nữa..."

"Đình, đình chi." Mục Dục vội vàng đánh gãy Trương Hành cuộn cuộn hùng biện, bằng không Trương Hành tuyệt đối có thể từ Dị Hồn dung hợp bắt đầu vẫn kéo tới nhân loại là làm sao đến.

"Ngươi làm gì thế đột nhiên hỏi ta cái này?" Bị Mục Dục đánh gãy, Trương Hành cũng không hề tức giận, nghi hỏi.

Mục Dục lắc lắc đầu, tùy ý nói: "Ăn no rồi ngủ."

Trương Hành nhất thời mẫn não hắc tuyến, bất quá cũng không có hỏi nhiều, bởi vì Mục Dục trên người để Trương Hành cảm thấy hiếu kỳ nghi vấn sự tình thực sự quá nhiều, cũng không để ý nhiều hơn nữa như thế một cái.

"Tiểu ma nữ kia đây, làm sao không nhìn thấy nàng?" Mục Dục nhìn chung quanh bốn phía một cái, cũng không có nhìn thấy Lạc Tuyết Nghiêu bóng người, bình thường Lạc Tuyết Nghiêu nha đầu này thích nhất việc làm chính là ở trong đại sảnh qua lại lặc lự, chung quanh tìm người làm mò, khiến cho công đoàn bên trong Sân Bắn Giã nghe được Lạc Tuyết Nghiêu âm thanh liền lập tức đi đường vòng đi.

Bây giờ đối với Tịnh Không Hồng Liên Sân Bắn Giã tới nói, tên Lạc Tuyết Nghiêu e sợ so với tên Viên Trung còn muốn đến nghe tiếng đã sợ mất mật.

"Người nói Tuyết Nghiêu? Nàng sáng sớm liền không biết đi nơi nào." Trương Hành đẩy một cái kính mắt, khoe miệng chậm rãi toát ra một tia hèn mọn ý cười, "Bình thường cũng không thấy người quan tâm như vậy nàng, làm sao, nhớ nàng?"

"Ta cảm tạ cả nhà người, ta sẽ nhớ nàng." Mục Dục tàn nhẫn mà trắng Trương Hành một chút, thấy Trương Hành lại muốn há mồm nói cái gì, vội vàng nói: "Gần nhất công đoàn có hay không tiếp cấp A nhiệm vụ, lấy ra cho ta nhìn một chút."

Trương Hành ngượng ngùng bĩu môi, đưa tay từ dưới đài lấy ra một quyển nhiệm vụ bộ, đưa cho trước mặt Mục Dục. Sau đó phảng phất bỗng nhiên nhớ ra cái gì đó sự tình giống như vậy, lập tức rút tay trở về, "Cấp A nhiệm vụ chỉ có Sân Bắn Linh trở lên Sân Bắn Giã mới có thể tiếp, tiểu tử người không cần nói cho ta người đã là Sân Bắn Linh?"

Mục Dục nhún nhún vai, vẻ mặt không thể trí phủ.

"Tiểu tử người thật là một quái vật." Trương Hành hai mắt một khi thiên, trong lòng khiếp sợ không thôi. Nửa năm trước Mục Dục còn chỉ là bát phẩm Sân Bắn Sư, nửa năm sau lại đã thân là Sân Bắn Linh, này giống như thiên phú, hoàn toàn không phải tầm thường Sân Bắn Giã có thể đợi đến. Tốc độ nhanh chóng, liền ngay cả những gia tộc kia hoàng thất dựa vào các loại ngoại lực tăng cao thực lực con cháu cũng khó có thể nhìn theo bóng lưng. Có lúc Trương Hành thật sự có một loại đem Mục Dục cho xé ra đến kích động, nhìn một chút thân thể của hắn đến tột cùng là cái gì cấu tạo.

Khiếp sợ đồng thời, Trương Hành cũng cầm trong tay nhiệm vụ bộ đưa tới Mục Dục trong tay.

Mục Dục tiếp nhận nhiệm vụ bộ, liền tiện tay lật lên. Nhưng vèn vèn chỉ là phiên một hai hiệp, Mục Dục liền trong lòng không khỏi kinh ngạc lên. Này cấp A nhiệm vụ cùng cấp B nhiệm vụ tuy rằng chỉ có cấp một chỉ kém, độ khó của nhiệm vụ nhưng có khác biệt một trời một vực.

Nhiệm vụ bộ trên nhiệm vụ đều theo chiều độ khó của nhiệm vụ đến sắp xếp, trên cao nhất nhiệm vụ đơn liền mang ý nghĩa là đơn giản nhất một hạng, có thể nhiệm vụ yêu cầu lại là một bộ huyết độc hồng chu hoàn chỉnh thân thể. Phải biết, huyết độc hồng chu nhưng là linh giai cao cấp hung thú, nắm giữ cực kỳ nhạy cảm sức quan sát cùng quá mức bình thường hành động lực, hơn nữa một thân khổng lồ dòng máu độc tố, làm cho huyết độc hồng chu thực lực có thể so với đem giai hung thú.

Liền đơn giản nhất cấp A nhiệm vụ cũng đã khủng bố đến tư, huống chi mặt sau cấp A nhiệm vụ.

"唉, nhiệm vụ này thật giống chơi rất vui 唉." Đang lúc này, một cái hoạt bát đẹp để âm thanh bỗng nhiên từ Mục Dục phía sau hưởng lên, một con trắng nõn bóng loáng tay nhỏ bỗng nhiên từ Mục Dục sau lưng đưa ra ngoài.

Mục Dục hai con mắt co rút lại, trong chớp mắt cầm trong tay nhiệm vụ bộ nện ở Trương Hành trên đầu.

"Cô nãi nãi, lần này người có thể xé không được." Mục Dục quay đầu lại, nhìn phía sau thiếu ảnh, vỗ vỗ bộ ngực, một mặt dư kinh chưa định.

"Chán." Mục Dục người sau lưng, chính là chính đang bĩu môi bài đầu ngón tay Lạc Tuyết Nghiêu.

"Người không phải sáng sớm đi ra ngoài sao?" Mục Dục chà xát một cái mồ hôi lạnh trên trán, cũng may chính mình phản ứng nhanh, không phải vậy liền lại cũng bị tiểu ma nữ này tha trong hàm.

"Sáng sớm vốn là muốn đi ra ngoài mưa kiện nội giáp thích hợp, thế nhưng không tìm được." Lạc Tuyết Nghiêu nắm lôi kéo chính mình góc áo, phình quai hàm bên trong tràn đầy oan ức.

Từ khi nửa năm trước ở Tham Dục Chi Lang bên trong thua ở Triệu Quân thủ hạ sau khi, cô gái nhỏ này lòng tự ái liền đại đại gặp khó, nửa năm qua vẫn luôn ở cúi đầu tu luyện, thực lực nhanh chóng tăng lên đồng thời, nàng cũng nghĩ đến nên mua một ít ngoại vật đến phòng thân. Nhưng ai có thể tưởng đến ở phố lớn trong cửa hàng, bán đều là một ít nam tính giáp bảo vệ, coi như có nữ tính giáp bảo vệ cũng đều là một ít cấp thấp nhân cấp giáp bảo vệ, để Lạc Tuyết Nghiêu cảm thấy vô cùng thất lạc.

"Như vậy a." Mục Dục bĩu môi, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một cái màu xanh thăm thẳm khinh bạc y vật, đưa tới Lạc Tuyết Nghiêu trước, sau đó tầm mắt phập phù nói: "Cái này cho người."

Cái này y vật chính là lúc trước Mục Dục đang đấu giá hành lấy mười vạn kim tệ đập xuống cái này U Thủy Ma Kinh vỏ ngoài làm ra thành nữ tính nội giáp.

"Quần áo?" Lạc Tuyết Nghiêu tiếp nhận y vật, nghi hỏi.

"Đây là U Thủy Ma Kinh vỏ ngoài." Trương Hành đẩy một cái kính mắt, kinh hô. Lấy Trương Hành nắm giữ tri thức căn bản, tự nhiên là liếc mắt là đã nhìn ra cái này y vật chất liệu.

Cư Trương Hành biết, này U Thủy Ma Kinh nơi ở là một toà ở vào đại lục phía đông biển rộng —— Nhận Hải, bởi vì trong nước biển pha tạp vào một loại hết sức sắc bén kim loại mảnh vỡ mà được gọi tên. Một khi sóng biển cuộn cuộn, những kia bị kéo nhanh toàn kim loại mảnh vỡ đủ để nát tan bất kỳ một con đem giai trở xuống hung thú, bởi vậy nhận hải cũng bị nhân xưng làm "Không phải đem giai hung thú không cách nào tồn tại ác hải". U Thủy Ma Kinh, là ở nhận trong biển duy nhất có thể tiếp tục sống sót linh giai hung thú, này đều muốn quy công cho nó cái kia một thân có thể so với đem giai hung thú cứng cỏi vô ngoài, vì lẽ đó U Thủy Ma Kinh vô ngoài cũng là dùng để làm chế tạo phòng thân y giáp nhất quán lựa chọn hàng đầu.

"Người nơi nào đầu đến?" Bởi nhận hải hiểm ác, bắt được không dễ, liền dẫn đến giá cao chót vót, vèn vèn chỉ là một cái nội giáp thường thường đều muốn bán được mấy vạn kim tệ, ở thêm vào Mục Dục cái kia một mặt có tật giật mình về mặt, Trương Hành theo bản năng mà nói rằng.

"Cả nhà người đều là đầu đến." Mục Dục tức giận rống lên một tiếng, đầu loại này hèn mọn hạ lưu hình dung từ, làm sao có thể dùng ở anh tuấn tiêu sái, khí vũ hiên ngang trên người chính mình đây.

"Đây là ta ở Tôn Cẩm Trữ Giới bên trong tìm tới." Mục Dục mặt già đỏ ửng, rất quả đoán mà đem sự tình đều đặn ở người chết trên người.

"Này quá quý trọng, ta không thể nhận." Lạc Tuyết Nghiêu lắc lắc đầu, đem nội giáp đưa trả lại cho Mục Dục. Tuy rằng Lạc Tuyết Nghiêu bình thường lấm lấm liệ liệ, một bộ với ai đều như quen thuộc không khách khí đáng đáp, nhưng trên bản chất chỉ có điều vẫn là một cái mười ba mười bốn tuổi ngưng ngưng thiếu nữ.

"Này nguyên vốn là nữ tính nội giáp, ngược lại ta cũng không dùng tới, người liền cầm đi." Mục Dục hơi sững sờ, không nghĩ tới Lạc Tuyết Nghiêu còn có thể lộ ra này tám phần nhỏ ngưng ngưng tiểu nữ sinh tư thái, xem ra này mười vạn kim tệ hoa cũng không thiệt thòi.

"Ừm." Lạc Tuyết Nghiêu nhẹ nhàng hăm gặt đầu, đem nội giáp cẩn thận từng li từng tí một thu vào trữ trong nhẫn, hai gò má bên trên lộ ra đáng hiện ra một tia phấn ngất.

"Nhất là bồi thường, ta cùng người đi làm nhiệm vụ đi!"

"Ta có thể cảm về sao?"

"Không thể!"

"..."

... ..

"Vì sự tình gì tình sẽ biến thành như vậy đây..."

Nhìn trước mắt nhảy nhót nhót nhót Lạc Tuyết Nghiêu, Mục Dục sắc mặt quả thực cũng có thể nhỏ ra nước đắng đến rồi. Vốn tưởng rằng mua kiện nội giáp đưa cho Lạc Tuyết Nghiêu có thể đổi đến mình trong thời gian ngắn bên tai thanh tịnh, không nghĩ tới dĩ nhiên lại bị tha đến trong rừng rậm "Giải sầu", cái này chẳng lẽ chính là trong truyền thuyết "Dùng tiền tìm tội được" ?

Bất đắc dĩ sau khi, Mục Dục lông mày cũng là thật sâu cau lên đến. Không biết tại sao, từ sáng sớm bước ra công đoàn cửa lớn bắt đầu từ giờ khắc đó, Mục Dục trong lòng liền vẫn quanh quẩn một luồng nhàn nhạt bất an, thật giống bất cứ lúc nào cũng sẽ xảy ra chuyện gì.

"Người làm sao? Sắc mặt như thế kém?" Lạc Tuyết Nghiêu phát hiện Mục Dục sắc mặt có vẻ hơi khó coi, tựa hồ lo lắng lo lắng.

"A, không có chuyện gì." Mục Dục vội vàng lắc lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Tử Lôi Đạp Vân Thú

"Nghỉ thần nghỉ quý." Lạc Tuyết Nghiêu thấp giọng một tiếng, sau đó hỏi: "Cách công đoàn lên cấp tái chỉ có thời gian một năm người chuẩn bị thể nào rồi?"

Mục Dục chà xát mũi, hồi đáp: "Vẫn được đi, đúng là người có thể dùng tha chồng ta chân sau 诶."

"Cũng không biết là ai cản trở. . ." Lạc Tuyết Nghiêu trắng Mục Dục một chút, trong miệng lầu bầu, ngữ khí rõ ràng có vẻ hơi sức lực không đủ. Lạc Tuyết Nghiêu ở trong bốn người, Dĩ Hồn lực lượng không thể nghi ngờ là cao nhất. Nhưng nếu như luận thực lực chân thật, có hai người tuyệt đối ở chính mình bên trên. Một người trong đó chính là ca ca của chính mình Lạc Uyên, người thứ hai, chính là này đứng ở trước mắt mình một mặt ngọc tương Mục Dục.

Lạc Uyên thực lực chỉ có Lạc Tuyết Nghiêu rõ ràng nhất, tuy rằng bình thường hiển lộ ra thực lực cũng không thể nào xuất chòng, đó là có nguyên nhân khác.

Nhất làm cho Lạc Tuyết Nghiêu cảm thấy kinh ngạc chính là Mục Dục, dung mạo không sâu sắc, khí chất cũng là thường thường, tuổi tác càng là so với mình đều nhỏ hơn một hai tuổi, nhưng là trong cơ thể ẩn chứa sức mạnh nhưng muốn so với ca ca của chính mình Lạc Uyên còn còn đáng sợ hơn. Ngăn ngắn thời gian hai năm, từ lúc trước trong rừng sơ ngộ tam phẩm Săn Bắn Sư cho tới bây giờ tam phẩm Săn Bắn Linh, thiên phú cùng tốc độ có thể nói quái vật. Hơn nữa hắn đồng thời còn thân là Phù Sư, thực lực khó có thể đo đạc.

Nhất làm cho Lạc Tuyết Nghiêu khắc sâu ấn tượng chính là lúc trước đối mặt Lam Hòa Tích thì thả ra cái kia cổ âm lãnh thô bạo, hoàn toàn không phải mười mấy tuổi thiếu niên có thể nắm giữ giết chóc khí. Lạc Tuyết Nghiêu đang suy nghĩ nếu như lúc trước đối mặt Mục Dục chính là chính mình, mình liệu có thể ở như sát khí này bên dưới chịu đựng được.

"Thật là một quái vật. . ." Lạc Tuyết Nghiêu có một chút không một chút liếc miết Mục Dục, trong lòng rất là được đã kích. Tuy rằng Lạc Tuyết Nghiêu còn không từng từng trải qua Mục Dục toàn bộ thực lực, thể nhưng nằng có thể khẳng định mình tuyệt đối không thể là Mục Dục đối thủ.

"Thật giống có món đồ gì đến rồi." Mục Dục hai con mắt co rút lại, hẳn sao chịu được so với Săn Bắn Tông nhạy cảm Hồn Thức bỗng nhiên bắt lấy một tia quái dị khí tức chính hướng về hắn cùng Lạc Tuyết Nghiêu hai người phương hướng kéo tới. Tốc độ nhanh chóng, còn như sấm sét xâm lược, khí tức mạnh, có thể so với Săn Bắn Tông oai.

"Món đồ gì?" Lạc Tuyết Nghiêu chưa từng gặp Mục Dục hiển lộ ra lạnh lộng như vậy nghiêm túc thần thái, thần kinh không khỏi cũng là căng thẳng lên. Hai mắt khoảng chừng : trái phải nhìn chung quanh, nhưng là một mảnh gió êm sóng lặng cảnh sắc, cũng không có dị thường gì.

"Đến rồi!" Mục Dục khẽ quát một tiếng, lập tức kéo bên người Lạc Tuyết Nghiêu cánh tay, hướng về bên cạnh người bỗng nhảy lên.

"Àm!" Đang lúc này, một cái bóng lớn như núi bóng đen bỗng từ một bên bên trong vùng rừng rậm nhanh thoan mà ra, âm âm rơi vào Mục Dục hai người trước kia đứng thẳng địa phương, trong phút chốc thổ địa rung động, chìm muông kinh phi.

"Đây là. . ." Khi (lâm) Mục Dục thân thể rơi xuống đất, thấy rõ trước mắt đồ vật thời gian, thân thể đột nhiên cương ở nơi đó.

Bóng người chiều cao đạt năm mét có hơn, có tới cao ba mét, toàn thân Khoác vào che ngăn bộ lông màu trắng, đặc biệt gáy cái kia lưng lông bờm màu bạc, dưới ánh mặt trời, khúc xạ ra nhàn nhạt hào quang. Bốn trảo bên trên, có sừng mù nhàn nhạt quanh quẩn, phảng phất đằng với vân trên. Cái đuôi to dài trên, quán quanh ba viên lập loè sáng sủa trạm vàng sáng màu xanh lam, toả ra nhàn nhạt sóng năng lượng, trong đó tựa hồ ẩn chứa cực kỳ năng lượng mạnh mẽ. Đầu lâu to lớn trên khảm nam một lam một tử màu sắc khác nhau con ngươi, khác nào bảo thạch bình thường óng ánh, hai viên có tới dài 30 cm răng nanh từ trong miệng duỗi ra, toả ra uy nghiêm đáng sợ bạch quang.

"Từ Lôi Đạp Vân Thú. . ." Mục Dục hai con mắt rung động, trong miệng mấy mớ giống như phun ra năm chữ.

"Tại sao nơi này sẽ xuất hiện Từ Lôi Đạp Vân Thú?" Nhìn cự thú bắn ra uy nghiêm đáng sợ hàn quang răng nanh, Lạc Tuyết Nghiêu hai tay thật chặt nắm Mục Dục cánh tay, cũng là ngờ ngạc mà lặng ở tại chỗ.

Từ Lôi Đạp Vân Thú, nàng từng nghe trong nhà trưởng bối nhắc qua, là được gọi là "Đế thú" khủng bố hung thú. Nó sở dĩ sẽ được gọi là "Đế thú", là bởi vì nó nắm giữ ngự trị ở vô số hung thú bên trên sức mạnh mang tính chất Hủy Diệt. Từ Lôi Đạp Vân Thú vừa tỉnh ra chính là linh giai đỉnh cao hung thú, nhưng thực đủ sức để quét ngang bất kỳ đem cấp thấp cấp hung thú. Nếu là từ ấu thể tiến vào thời điểm chín, thực lực càng là sẽ trực tiếp bước vào đem giai, đến lúc đó chính là hoàng giai trở xuống lại không có địch thủ, liền ngay cả Săn Bắn Tông cường giả đều không làm gì được. Thực lực sự khủng bố, có thể thấy được chút ít.

Có người nói chỉ cần Từ Lôi Đạp Vân Thú thân thể bắt từ, nhất định sẽ theo thời gian trôi đi trưởng thành đến cái kia trong truyền thuyết có thể hủy thiên diệt địa đế giai hung thú. Đương nhiên, điều này cũng vền vẹn chỉ là một cái truyền thuyết, trong lịch sử còn chưa bao giờ từng xuất hiện đế giai Từ Lôi Đạp Vân Thú, bằng không, trên đại lục này cũng đã sớm không còn tồn tại nữa.

Nhìn trước mắt Từ Lôi Đạp Vân Thú, Mục Dục trong lòng đã là hoàn toàn đổ ngã, cả người đều đang kịch liệt run rẩy. Đương nhiên, này không phải là bởi vì sợ hãi, mà là bởi vì trong lòng như liệu nguyên ngọn lửa hừng hực giống như cực tốc lan tràn cảm giác ngứa trời. Từ Lôi Đạp Vân Thú, chính là ở bảy năm trước ở bên trong vùng rừng rậm tập kích Lôi Áo cùng tuổi nhỏ Mục Dục Hoàng Sanh Sanh, đồng thời giết chết Lôi Áo kẻ cầm đầu!

Đang đứng ở kinh ngạc không ngớt Lạc Tuyết Nghiêu, bỗng nhiên nhận biết được bên người Mục Dục trong cơ thể Dĩ Hồn lực lượng dĩ nhiên chính đang nhanh chóng kéo lên, nàng vội vàng lắc lắc Mục Dục cánh tay, hỏi: "Ngươi làm sao?"

"Ta muốn giết nó!" Mục Dục thanh tuyến âm trầm, trái tim của hắn đã bị cừ hận hỏa diễm hoàn toàn bao phủ. Hắn muốn báo thù, hắn muốn tự tay giết Từ Lôi Đạp Vân Thú vì là Lôi Áo báo thù!

Nghe được Mục Dục trong miệng phun ra sát khí lẫn liệt năm chữ, Lạc Tuyết Nghiêu chỉ cảm thấy sống lưng lạnh, khí tức ngưng trệ. Lạc Tuyết Nghiêu vội vàng quơ quơ đầu, sau đó triển khai hai tay ngăn ở Mục Dục trước người, khẽ kêu nói: "Ngươi điên rồi!"

Từ Lôi Đạp Vân Thú phần sau vàng sáng đại diện cho thực lực của nó, này con Từ Lôi Đạp Vân Thú đuôi trên đã xuất hiện ba viên vàng sáng, này liền mang ý nghĩa này con Từ Lôi Đạp Vân Thú thực lực ít nhất ở đem giai bên trên, hơn nữa thực lực của nó tuyệt không chỉ chỉ là đem giai đơn giản như vậy. Dựa vào Mục Dục tam phẩm Sản Bản Linh thực lực muốn cùng chi đối kháng hoàn toàn chính là ở lấy trứng chọi đá, không khách khí tới nói chính là ở tự sát.

"Này chuyện không liên quan tới ngươi, ngươi đi mau." Mục Dục nhẹ nhàng đẩy ra che ở trước người mình Lạc Tuyết Nghiêu, trầm giọng nói.

"Không được, phải đi cùng đi!" Lạc Tuyết Nghiêu hai tay chặt chẽ cầm lấy Mục Dục cánh tay, đầu nhỏ kiên định lắc.

"Hồng!" Ngay khi Mục Dục chính muốn tránh thoát đến Lạc Tuyết Nghiêu thời gian, Từ Lôi Đạp Vân Thú bỗng phát ra một tiếng quát lớn, một viên ám tử sắc to lớn quả cầu sét nhất thời ở nó cự vĩ bên trên ngưng kết ra, sau đó hướng về Mục Dục hai người bỗng nhiên quang lại đây.

"Diễm Đình Cực Thương!" Mục Dục hét lớn một tiếng, trong cơ thể Dị Hồn lực lượng trong nháy mắt bạo phát, một cây lôi hỏa quay quanh trường thương đột nhiên xuất hiện ở Mục Dục trong lòng bàn tay. Này cây trường thương, chính là Cực Đình Lôi Thương cùng Mạc Cương Viêm Thương dung hợp sau tỉnh ra Mục Dục Tân Dị Hồn —— Diễm Đình Cực Thương!

Mục Dục giơ lên Diễm Đình Cực Thương bỗng nhiên vung lên, khủng bố lôi hỏa lực lượng nhất thời từ mũi thương bắn mạnh mà ra, đón nhận ám tử lôi cầu.

"Ầm!" Chỉ nghe một tiếng nổ vang, lôi hỏa lực lượng cùng ám tử lôi cầu trong nháy mắt song song nổ tung, trong phút chốc hỏa xà bắn ra bốn phía, sấm sét tung toé.

"Lập tức cho ta trở lại, không nên ở chỗ này vương bận!" Mục Dục đẩy ra bên người Lạc Tuyết Nghiêu, sau đó kinh lên trường thương trong tay, thân hình đã bỗng được hướng về phía trước Từ Lôi Đạp Vân Thú.

"Mục Dục!" Lạc Tuyết Nghiêu trong thanh âm đã đầy là khóc nức nở, nhưng đã là ngăn cản không được Mục Dục.

"Đưa ngọc, ngươi nhất định phải kiên t ngày lên, ta nhất định sẽ tìm người tới cứu ngươi!" Lạc Tuyết Nghiêu xóa đi khóe mắt nước mắt, thân hình đảo ngược, lấy tốc độ nhanh nhất rời đi.

Lạc Tuyết Nghiêu biết, dựa vào thực lực của nàng căn bản không thể đối kháng Từ Lôi Đạp Vân Thú, cũng ngăn cản không được Mục Dục, bây giờ nàng có thể làm, chính là lấy tốc độ nhanh nhất rời đi rừng rậm, về Tịnh Không Hồng Liên chuyển tìm người đến cứu viện Mục Dục!

Thấy Lạc Tuyết Nghiêu rời đi, Mục Dục tâm cũng thuận theo để xuống, sau đó giơ lên cao trường thương, hướng về trước mặt Từ Lôi Đạp Vân Thú đầu lâu bỗng nhiên đập xuống.

"Hồng!" Từ Lôi Đạp Vân Thú khẽ quát một tiếng, cũng không né tránh, giơ lên vai nước giống như tráng kiện chân trước trực tiếp tiến lên nghênh tiếp.

"Oành!" Liền nghe một tiếng vang trầm thấp, Diễm Đình Cực Thương nặng nề nện ở Từ Lôi Đạp Vân Thú lợi trào bên trên, nhất thời gây nên từng mảnh từng mảnh chước mục đích hỏa tinh. Mục Dục chỉ cảm thấy một luồng khủng bố lực trùng kích trong nháy mắt từ Diễm Đình Cực Thương bên trên truyền tới, thân thể nhất thời bay ngược mà ra.

"Đáng ghét." Mục Dục chân đạp thổ địa, vội vàng ổn định chột lui thân hình.

Này Từ Lôi Đạp Vân Thú không hổ có "Đế thú" danh xưng, còn vẹn vẹn chỉ là đem giai, có thể chỉ cần vung lên tứ chi sức mạnh cũng đã khủng bố như vậy.

"Mặc kệ ngươi mạnh bao nhiêu, ngày hôm nay ta định giết ngươi!" Lúc trước Lôi Áo dục huyết phản chiến khốc liệt đáng đáp Mục Dục bây giờ rõ ràng trước mắt. Mục Dục đối với Từ Lôi Đạp Vân Thú cừ hận không t hoa kém một chút nào thù giết cha, ngày hôm nay coi như không tiếc bất cứ giá nào, Mục Dục đều muốn giết này Từ Lôi Đạp Vân Thú!

Mục Dục lập tức từ từ trong nhẫn lấy ra một tấm trắng Hồn Phù, đánh vào trong cơ thể chính mình, Dị Hồn lực lượng trong nháy mắt từ tam phẩm Sản Bản Linh nhảy lên tới ngũ phẩm Sản Bản Linh giới.

"Ma Khí Chi Thể!" Sau đó Mục Dục trong miệng phát ra một tiếng quát lạnh, sền sệt ma khí lực lượng bỗng từ Mục Dục trong cơ thể dâng trào mà ra. Trong cơ thể Dị Hồn lực lượng lần thứ hai cực tốc kéo lên, cuối cùng hình ảnh ngất quang ở bát phẩm Sản Bản Linh giới.

"Liền bắt ngươi làm ta đệ nhị Hồn Kỹ con thứ nhất tế phẩm." Mục Dục huyết mâu tròn trừng, bên cạnh đệ nhị hồn ánh lửa mang bỗng mãnh liệt.

"Lôi Viêm Chi Long!" Mục Dục một tiếng gầm lên, diễm đình cực mũi thương bỗng bắn ra một đạo phóng lên trời khủng bố lôi diễm lực lượng, trong nháy mắt ngưng tụ thành một cái dài đến hai mươi mét có hơn lôi viêm Cự Long, ở giữa không trung chậm rãi quay quanh bơi lội, một lam một đỏ hai con long mục chính ngạo nghễ nhìn xuống phía trước Từ Lôi Đạp Vân Thú.

"Đi thôi." Mục Dục nhẹ nhàng vung động trong tay Diễm Đình Cực Thương, lôi diễm Cự Long nhất thời phát ra một tiếng rùng rùng gầm rung trời, đang đưa thân rồng, hướng về phía trước Từ Lôi Đạp Vân Thú bay lên mà đi.

Từ Lôi Đạp Vân Thú cũng là nổ quát một tiếng, thân thể cao lớn dù cho nhảy lên, đánh về phía giữa không trung lôi diễm Cự Long, nhất thời chém giết ở cùng nhau.

Lôi diễm Cự Long thật chặt quấn quanh ở Từ Lôi Đạp Vân Thú thú trên người, sấm sét cùng hỏa diễm nhất thời ở Từ Lôi Đạp Vân Thú trên thân thể điên cuồng bùng nổ tàn phá, nhưng cũng không chút nào có thể thương tổn được mây may.

"Hồng!" Từ Lôi Đạp Vân Thú tựa hồ là chịu đủ lắm rồi lôi diễm Cự Long cái kia khác nào ngứa giống như công kích, bên ngoài thân bên trên bỗng nổi lên một tầng tỉ mỉ lưới điện, lôi diễm Cự Long nhất thời rên rỉ một tiếng, ầm ầm nổ tung, hóa thành từng mảnh từng mảnh nát tan mang.

Này lôi diễm Cự Long sức mạnh xác thực khủng bố, có thể Từ Lôi Đạp Vân Thú dù sao cũng là đem giải hung thú, lại há lại là thân là linh giai Hồn Kỹ lôi diễm Cự Long có thể thương tổn đạt được.

"Hồng!" "Nha!" Ngay khi Từ Lôi Đạp Vân Thú mới vừa vừa xuống đất một khắc đó, bên cạnh người đột nhiên tránh ra một sự một hồ hai cái khổng lồ bóng mờ, gào thét hướng về Từ Lôi Đạp Vân Thú đánh tới.

Này một sự một hồ, tự nhiên là Mục Dục thả ra ngoài Hồn Kỹ phù. Hắn cũng sẽ không ngại thẹn đến cho rằng này lôi diễm Cự Long có thể đối phó đạt được thân là đem giải Từ Lôi Đạp Vân Thú, tự nhiên là cần này Hồn Kỹ phù phụ trợ.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 49: Ác chiến, bị ăn?

Ngay khi Từ Lôi Đạp Vân Thú đánh về phía sự hồ bóng mờ một khắc đó, Mục Dục đã kinh lên Diễm Đình Cực Thương nhắm phía phía trước Từ Lôi Đạp Vân Thú.

"Hồng!" Từ Lôi Đạp Vân Thú nộ quát một tiếng, lợi trào gió lên vung vẩy, do Hồn Kỹ phù biến ảo mà đến sự hồ bóng mờ trong nháy mắt bị xé rách thành mảnh vỡ.

"Súc sinh, ăn ta một thương." Mục Dục hét lớn một tiếng, trong tay Diễm Đình Cực Thương ánh chớp mãnh liệt, nhất thời hướng về Từ Lôi Đạp Vân Thú cái kia bảo thạch giống như hai mắt đâm tới.

Nhìn hướng về chính mình đâm tới Diễm Đình Cực Thương, Từ Lôi Đạp Vân Thú trong hai mắt bỗng sáng lên một lam một tử hai đạo cực quang, sau một khắc, một tầng lam tử lồng phòng hộ nhất thời bành trướng mà lên.

"Chạm!" Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, Diễm Đình Cực Thương thẳng tắp đâm vào lam tử lồng phòng hộ bên trên, nhất thời bắn nhanh ra vô số cực quang.

"Hồng!" Thân ở lồng phòng hộ bên trong Từ Lôi Đạp Vân Thú hai mắt trợn lên giận dữ nhìn, một đạo màu đỏ tím hỏa tuyến nhất thời từ trong miệng phụt lên mà ra, xuyên thấu lồng phòng hộ, trực tiếp nuốt chửng Mục Dục thân thể.

"A!" Bị ngọn lửa nuốt chửng Mục Dục lập tức phát sinh một tiếng gào lên đau đớn, cái kia khác nào dưới nền đất dung nham bình thường nóng rực nhiệt độ xuyên thấu qua ma khí lực lượng, bao trùm ở Mục Dục mỗi một tác trên da, Mục Dục chỉ cảm giác thân thể của chính mình đang bị một tia một tia hòa tan.

"Đùa gì thế, ta tại sao có thể liền như thế chết rồi." Mục Dục thật chặt nắm trong tay Diễm Đình Cực Thương, cảm giác cực kì không cam lòng ở trong lồng điên cuồng sôi trào. Sát hại Lôi Áo, hại tuổi nhỏ mình cùng Lôi Áo vị này thân nhân duy nhất âm dương cách xa nhau hung thú rõ ràng ngay khi trước mắt của chính mình, nhưng là thực lực của chính mình ở Từ Lôi Đạp Vân Thú trước dĩ nhiên như vậy không đỡ nổi một đòn, không còn sức đánh trả chút nào.

Mục Dục chậm rãi nhắm lại hai mắt của chính mình, không thể, mình tuyệt đối không thể liền ở ngay đây chết đi, còn có một đồng lớn sự tình chờ đợi mình đi làm, còn có một đồng lớn sự tình vẫn không có hưởng thụ. Hơn nữa, ở phương xa, còn có chính mình xin thề phải bảo vệ cả đời người đang đợi mình trở lại!

"Phá cho ta!" Mục Dục bỗng mở hai mắt ra, trong tay Diễm Đình Cực Thương nhất thời bắn ra chói mắt chói mắt hồng quang mang, sau một khắc, cái kia bao phủ Mục Dục thân thể từ hồng hỏa diễm chợt bắt đầu chậm rãi bị Diễm Đình Cực Thương hấp thu vào.

Chăm chú bao vây Mục Dục thân thể ngọn lửa màu tím chợt bắt đầu bị Diễm Đình Cực Thương mũi thương nhanh chóng hấp thu vào, Diễm Đình Cực Thương bên trên nhất thời dấy lên một tầng tương đồng liệt diễm tím.

"Toàn bộ trả lại người." Mục Dục lạnh rên một tiếng, Diễm Đình Cực Thương bỗng vùng vẫy, cái kia liệt điểm tím nhất thời từ mũi thương dâng trào ra, trực tiếp nuốt hết Tử Lôi Đạp Vân Thủ thân hình khổng lồ.

"Hồng!" Bị chính mình liệt điểm tím tập kích Tử Lôi Đạp Vân Thủ, trong miệng nhất thời bùng nổ ra một tiếng rên rỉ, vội vàng từ liệt điểm bên trong tránh thoát đi ra, màu trắng bạc da lông bên trên đã là tàn tạ khắp nơi.

Lấy gây ông đập lưng ông, dù là Tử Lôi Đạp Vân Thủ thực lực có thể coi rẻ Mục Dục tất cả công kích, nhưng là cũng không thể chịu đựng sự công kích của chính mình.

"Hồng!" Tử Lôi Đạp Vân Thủ nổi giận, thân là đem giai hung thú nó, dĩ nhiên sẽ bị một cái so với nó nhỏ yếu mấy lần nhân loại gây thương tích, thân là "Đế thú" lòng tự ái sôi trào.

"Xèo." Liền nghe đến một tiếng chói tai phá không thanh âm, Tử Lôi Đạp Vân Thủ thân thể bỗng nhiên nhảy lên, bốn trào nhanh đập hư không, mang theo từng trận trắng bạc tàn ảnh, trong nháy mắt liền biến mất ở trong bầu trời.

Giờ khắc này, hình như tên, thật sự coi là bước trên mây thẳng tới.

"Thật nhanh!" Mục Dục chớp mắt, cũng đã mất đi Tử Lôi Đạp Vân Thủ bóng người. Thế nhưng Mục Dục cũng không có hoang mang, mà là chậm rãi nhắm chặt mắt lại.

Nếu như có người ở đây, bọn họ nhất định sẽ cho rằng Mục Dục đã từ bỏ chống lại, thế nhưng bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới chính là, Mục Dục nắm giữ chỉ có Sân Bản Tông trở lên cường giả mới sẽ nắm giữ, có thể thấy rõ tất cả sự vật hình ảnh Hồn Thức.

Chậm rãi phóng thích mở hình ảnh Hồn Thức Mục Dục, bốn phía tất cả sự vật trong nháy mắt rõ ràng hiện ra ở trong đầu của hắn. Cùng lúc đó, Mục Dục kinh ngạc phát hiện nay chính mình hình ảnh Hồn Thức nhận biết phạm vi so với trước đầy đủ lớn hơn gấp đôi không ngừng, nhãn nhệ trình độ cũng là tăng lên không ít. Nói vậy đây là chính mình tấn giai Sân Bản Linh sau khi mang đến tăng lên đi.

"Đến rồi." Đang lúc này, Mục Dục trong đầu bỗng nhiên truyền đến một luồng cực kỳ nhỏ sóng năng lượng. Sau một khắc, Mục Dục bỗng nhiên mở hai mắt ra, trong tay Diễm Đình Cực Thương trong nháy mắt biến ảo thành một viên đỏ như màu máu tám khiên, che ở đỉnh đầu của chính mình bên trên.

Ngay khi đỏ như máu tám khiên ngưng tụ thành trong nháy mắt đó, Tử Lôi Đạp Vân Thủ lợi trào cũng là đồng thời lâm đến, âm âm rơi vào đỏ như máu tám khiên bên trên.

"Ầm!" Một khắc đó, Mục Dục chỉ cảm thấy khác nào một viên vạn cân thiên thạch nện xuống đến giống như vậy, khổng lồ lực trùng kích làm cho Mục Dục hai đầu gối trực tiếp té quỵ trên đất, dưới gối thổ địa nhất thời dồn dập rạn nứt.

Tử Lôi Đạp Vân Thủ động tác cũng không có liền như vậy dừng lại, lần thứ hai giờ lên khác một cái lợi trào, hướng về màu máu tám khiên tầng tầng đập xuống.

Nương theo một tiếng lạnh lẽo tiếng vỡ nát, màu máu tám khiên theo tiếng vỡ vụn, Mục Dục thân thể cũng là bị bỗng nhiên đánh bay đi, trong miệng nghịch huyết nhất thời phun ra, ở giữa không trung lặng yên vẽ ra một đạo tàn hồng huyết tuyến.

"Hồng!" Tử Lôi Đạp Vân Thủ cao hống một tiếng, chân sau đập, thân hình lần thứ hai nhảy lên, khác nào một viên đạn pháo giống như vậy, trong chớp mắt cũng đã đi tới Mục Dục bên cạnh người. Sau đó Tử Lôi Đạp Vân Thủ cự vĩ quét ngang, trực bên trong Mục Dục bụng dưới.

Mục Dục rên lên một tiếng, thân thể đột nhiên tám tích, thẳng tắp đập vào phía dưới thổ địa bên trong, trong phút chốc hoàng trần bạo lên, như thổ long bay lên.

Chậm rãi rơi xuống Mục Dục bên người Tử Lôi Đạp Vân Thủ tựa hồ còn không hết hận, trong miệng lại là cấp tốc ngưng tụ lại một viên màu đỏ tím quả cầu lửa, không rảnh suy tư thổ đến Mục Dục trên người, Mục Dục thân thể bên trên lập tức dấy lên hùng hực tử diễm.

"Bỏ cầu, ta ở đây!" Ngay khi Tử Lôi Đạp Vân Thủ đem đoàn kia tử diễm một cước đập thành tro tàn thời gian, một đạo huyết bóng người màu đỏ bỗng tự Tử Lôi Đạp Vân Thủ phía sau nhảy lên một cái, cầm trong tay một thanh dữ tợn đỏ như máu cự kiếm, bỗng nhiên hướng về Tử Lôi Đạp Vân Thủ chém đi.

Tử Lôi Đạp Vân Thủ đầu lâu đảo ngược, thế nhưng đã không né tránh kịp.

"Hồng!" Tử Lôi Đạp Vân Thủ trong miệng bùng nổ ra một tiếng rung trời gào lên đau đớn, đỏ như máu cự kiếm nặng nề nện ở Tử Lôi Đạp Vân Thủ sống lưng bên trên, chỉ nghe được từng trận lâm người nha chua xương cốt nổ tung thanh, màu đỏ sậm máu tươi nhất thời từ Tử Lôi Đạp Vân Thủ miệng máu bên trong bu ra mà ra, thân thể khổng lồ theo một tiếng vang thật lớn, âm âm ngã xuống đất.

"Quyết định." Đỏ như máu bóng người lặng yên rơi xuống đất, coi khuôn mặt, rõ ràng là cầm trong tay Diễm Đình Cực Thương Mục Dục.

Kỳ thực lúc trước bị tử diễm đốt người, sau lại bị Tử Lôi Đạp Vân Thủ đập thành tro tàn "Mục Dục", chỉ có điều là một tám nhị phẩm Hồn Kỹ phù, sai ảnh phân thân thôi.

Mục Dục cầm trong tay Diễm Đình Cực Thương cắm vào mặt đất, thật sâu thở phào nhẹ nhõm, trắng xám suy yếu khuôn mặt bên trên tràn đầy sống sót sau tai nạn kinh hoàng biểu hiện. Nếu không phải là mình ở Tử Lôi Đạp Vân Thủ lợi trào hạ xuống thời gian nhân cơ hội đánh ra Hồn Kỹ phù, chế tạo ra

cùng mình một màn như thế sai ảnh phân thân, bằng không cái kia chôn thầy với Tử Lôi Đạp Vân Thú lợi trao bên dưới, e sợ chính là mình đi.

"Lôi đại ca, Tiểu Dục giúp người báo thù, người, ngủ yên đi." Mục Dục thật chặt nhìn chăm chú trước mắt Diễm Đình Cực Thương, sau đó thật sâu cúi mình vái chào, giờ khắc này Diễm Đình Cực Thương, phảng phất liên đại diện cho Lôi Áo từ trần linh hồn.

Sau đó, Mục Dục từ trong nhẫn trữ vật lấy ra vài tờ Hồn Phù đánh vào trong cơ thể chính mình, Diễm Đình Cực Thương cùng ma khí lực lượng cũng hóa thành điểm điểm hào quang, không tiến vào Mục Dục trong cơ thể.

Mục Dục chậm rãi đột xuất một ngưng trệ khí, sắc mặt cũng từ từ hồng hào lên. Trận chiến này, hầu như là đánh hết Mục Dục trong cơ thể hết thấy ma khí lực lượng cùng Dịch Hồn lực lượng. Đêm giai hưng thú, thực lực càng khủng bố như vậy, bất phẩm Sản Bản Linh thực lực ở này Tử Lôi Đạp Vân Thú trước dĩ nhiên có vẻ không chịu được như thế một đòn. Nếu là mình không có Khí Vương Kiếm như vậy cường đại sát chiêu, e sợ chính mình chết một trăm lần cũng không đủ.

Ngay khi Mục Dục âm thầm vui mừng thời điểm, phía trước đột nhiên xảy ra dị biến. Nguyên bản co quắp ngã trên mặt đất Tử Lôi Đạp Vân Thú thân thể bên trên, càng lặng yên hiện ra một tầng mờ mờ hào quang màu xanh sẫm. Sau đó, Tử Lôi Đạp Vân Thú sống lưng trên bị Khí Vương Kiếm chém ra, còn đang chảy xuôi đỏ sậm huyết dịch to lớn miệng máu, chợt bắt đầu lấy một cái mắt trần có thể thấy tốc độ, nhanh chóng khép lại. Phần sau nguyên bản đã âm đạm phai mờ ba viên vàng sáng, càng bỗng bắn ra chói mắt xanh thẫm hào quang.

"Cái cảm giác này, lẽ nào là..." Mục Dục ngờ ngác mà nhìn Tử Lôi Đạp Vân Thú chính đang chậm chậm khép lại thân thể, cùng lúc đó, Mục Dục rõ ràng có thể nhận biết được trong cơ thể năng lượng càng cũng bắt đầu tro tàn lại cháy lên, đang lấy một cái vô cùng tốc độ khủng khiếp kịch liệt kéo lên.

Tử Lôi Đạp Vân Thú, dĩ nhiên ở tự mình tái sinh!

"Không được, tuyệt đối không thể để cho nó sống lại!" Mục Dục lập tức thôi thúc nổi lên Dịch Hồn lực lượng, Diễm Đình Cực Thương chậm rãi xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn, thể nhưng hình thái, nhưng là có vẻ vô cùng hư huyền, như ẩn như hiện.

Vừa đại chiến để Mục Dục hao hết trong cơ thể Dịch Hồn lực lượng, tức cũng đã dùng Hồn Phù hơn nữa trị liệu, tuy nhiên vẹn vẹn chỉ khôi phục vừa thành : một thành không tới Dịch Hồn lực lượng.

Dù vậy, Mục Dục cũng chỉ có thể nhắm mắt trên. Bởi vì hắn nhất định phải trước ở Tử Lôi Đạp Vân Thú hoàn toàn tái sinh trước triệt để giết chết nó, bằng không đợi được Tử Lôi Đạp Vân Thú phục sinh, cái mạng nhỏ của chính mình, liền muốn triệt để bỏ mạng lại ở đây.

Thời gian cũng không cho phép Mục Dục nhiều hơn nữa làm do dự, nhất thời hướng về Tử Lôi Đạp Vân Thú thân thể vọt tới, trong tay Diễm Đình Cực Thương thẳng đến Tử Lôi Đạp Vân Thú đầu lâu.

Ngay khi Diễm Đình Cực Thương mũi thương sắp đâm vào Tử Lôi Đạp Vân Thú đầu lâu một khắc đó, Tử Lôi Đạp Vân Thú cái kia đóng chặt hai mắt càng bỗng mở ra, sau đó Tử Lôi Đạp Vân Thú huyết hé miệng, càng trực tiếp đem Mục Dục thân thể cho nuốt xuống.

Mục Dục chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, thân thể của chính mình cũng đã rơi ở một cái tràn ngập máu tanh mùi hôi, trơn trượt mềm mại khang thể bên trong.

"Ta... Bị ăn! ?" Mục Dục khòe miệng co giật, chính mình lại bị Tử Lôi Đạp Vân Thú cho ăn tươi rồi! ?

Nhưng Mục Dục không dám nhiều hơn suy tư, lập tức từ trong nhẫn trữ vật lấy ra chính mình cuối cùng lá bài tẩy —— Truyền Tống Phù. Ngay khi lúc trước Mục Dục cảm nhận được Tử Lôi Đạp Vân Thú thực lực cường đại sau khi, Mục Dục lý trí cùng cầu sinh muốn liền từ từ áp chế lại oán hận trong lòng, liền hắn liền quyết định nếu là mình thực sự không địch lại, liền dùng Truyền Tống Phù đi đầu thoát đi, sau đó lại nghĩ cách trở về báo thù.

Mục Dục lập tức đem Dịch Hồn lực lượng đưa vào tiến vào Truyền Tống Phù ở trong, hắn cũng không muốn liền chết như vậy ở Tử Lôi Đạp Vân Thú này tràn ngập tanh tươi cùng thịt thối cự trong dạ dày, tốt xấu cũng phải từ ở một cái phong cảnh tú lệ bốn mùa như xuân bách hoa khoe sắc muôn hồng nghìn tía thể ngoại đảo nguyên bên trong mới đúng.

Thế nhưng sau đó, một cái lệnh Mục Dục không tưởng tượng nổi sự tình phát sinh. Truyền vào Mục Dục Dịch Hồn lực lượng Truyền Tống Phù, như trước yên lặng nằm ở Mục Dục trong bàn tay, không có phản ứng chút nào.

"Không phải chứ, lại vô dụng?"

"Đổi một tấm."

"Vẫn là vô dụng?"

"Ta lại đổi..."

Chương 50: Người nhất định phải sống trở về

Nửa giờ sau đó...

"Đại ca, trước tiên đem ta phun ra a, ta không tốt đẹp gì ăn a. Người coi như ăn ít nhất cũng phải khảo nướng chín a, tất điểm tự nhiên cái gì a. Cho ăn, đại ca, người có nghe hay không đến a, đem ta phun ra a, ít nhất tôn trọng một thoáng đồ ăn cảm thụ có được hay không a?" Mục Dục dùng hết khí lực toàn thân cuồng loạn gầm rú, trong ánh mắt tràn đầy tuyệt vọng. Không chỉ là Truyện Tống Phù, chính mình Trữ Giới bên trong hết thấy Hồn Phù dĩ nhiên toàn bộ đều mất đi tác dụng.

Mục Dục hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình dĩ nhiên sẽ ở này cỡ nào một cái hoang đường cái chết bên dưới đưa mạng, hơn nữa là từ ở ác tâm như vậy địa phương. Vừa nghĩ tới chính mình cũng không lâu lắm liền sẽ biến thành một đồng thực vật chất dinh dưỡng, Mục Dục liền cảm giác mình còn không bằng lúc trước sẽ chết quên đi, ít nhất bị hỏa thiêu chết cũng hầu như so với biến thành bài tiết vật đến oanh oanh liệt liệt.

"Lời đại ca, xem ra Tiểu Dục muốn đi tìm người..." Mục Dục mí mắt chậm rãi rơi xuống, hần cảm giác hơi thở của chính mình đã kinh biến đến mức càng ngày càng bạc nhược, trong đầu ý thức cũng ở bắt đầu từ từ mơ hồ.

"Nha đầu, người sau đó nhất định phải khỏe mạnh chăm sóc chính mình, ca không có cách nào lại bảo vệ người." Nằm ở di lưu chi tế Mục Dục, trong đầu, Hoàng Sanh Sanh bóng người, nằng cười, nằng khóc, tất cả tất cả, những kia linh linh toái toái đoạn ngắn, bắt đầu từng điểm từng điểm lóe qua.

Nhìn Hoàng Sanh Sanh bóng người ở trong ký ức chậm rãi biến mất biến mất, Mục Dục hai mắt, cũng thuận theo lặng yên nhắm lại. Phảng phất, Mục Dục bên tai, tựa hồ vang lên Lôi Áo quan tâm, lại phảng phất nghe được Hải quát lớn, thế nhưng tất cả, đều đã từ từ, tiêu tan tiêu tan.

.....

"Àm!" Tịnh Không Hồng Liên cửa lớn bỗng nhiên bị âm âm mở ra, công đoàn bên trong hết thấy Sân Bắn Giã nhất thời đình hạ thủ đầu động tác, ánh mắt không hẹn mà cùng chuyển hướng cửa lớn, trong ánh mắt tràn đầy vẻ cảnh giác.

"Tiểu Nghiêu?" Trương Hành phát hiện đứng ở cửa người rõ ràng là Lạc Tuyết Nghiêu. Thấy Lạc Tuyết Nghiêu một mặt hảo sắc, thờ hồng học đáng đáp, Trương Hành vội vàng để quyền sách trên tay xuống nhanh chân đi đến Lạc Tuyết Nghiêu trước, hỏi: "Người làm sao? Xảy ra chuyện gì?"

Lạc Tuyết Nghiêu cũng không kịp thờ dốc, lập tức đem bên trong vùng rừng rậm chuyện đã xảy ra nói cho Trương Hành.

"Người nói cái gì? Từ Lôi Đạp Vân Thú!" Trương Hành vẻ mặt kinh hãi, "Đế thú" Từ Lôi Đạp Vân Thú dĩ nhiên sẽ xuất hiện ở đây, vậy cũng là hung thú giới bên trong một đại bá chủ, thực lực mạnh kỳ cục. Càng nguy hiểm hơn chính là, Mục Dục dĩ nhiên một thân một mình đang đối chiến Từ Lôi Đạp Vân Thú.

"Hội trưởng cùng Phó hội trưởng đây, có ở hay không công đoàn bên trong?" Lạc Tuyết Nghiêu chặt chẽ cầm lấy Trương Hành cánh tay, trong mắt lệ quang tràn ngập.

Trương Hành lắc lắc đầu, nói: "Hội trưởng cùng Phó hội trưởng có việc rời đi Đế Đô, trong thời gian ngắn sẽ không trở về."

"Vậy làm sao bây giờ a." Lạc Tuyết Nghiêu gấp trực giậm chân, công đoàn bên trong có thể cùng Từ Lôi Đạp Vân Thú chống đỡ được người liền chỉ có thân là Sân Bắn Tông Đường Xảo cùng Cuồng Hồ, có thể dĩ nhiên không ở công đoàn bên trong. Đừng nói là trong thời gian ngắn không trở lại, dù cho là đã mượn một giấy đồng hồ, Mục Dục cũng có thể bất cứ lúc nào chết ở Từ Lôi Đạp Vân Thú lợi trào bên dưới.

"Lăng Lão đây, Lăng Lão ở nơi nào?" Lạc Tuyết Nghiêu bỗng nhiên nghĩ đến Lăng Lão, có thể làm cho Đường Xảo cùng Cuồng Hồ đều gấp đôi tôn kính người, thực lực tất nhiên không kém bọn họ.

Trương Hành thờ dài, lắc đầu nói: "Lăng Lão bình thường độc lai độc vãng hành tung bất định, đều là hần tìm người khác, từ xưa tới nay chưa từng có ai có thể chủ động tìm tới Lăng Lão."

"Tại sao lại như vậy..." Lạc Tuyết Nghiêu chỉ cảm giác mình cuối cùng một cái nhánh cỏ cứu mạng cũng bị thủy triều cho vô tình nuốt hết, nắm chặt Trương Hành cánh tay hai tay, chậm rãi tuột xuống.

"Không được, ta nhất định phải đi cứu hần." Lạc Tuyết Nghiêu ánh mắt ngưng lại, xoay người đã nghĩ chạy ra công đoàn cửa lớn.

Trương Hành thấy thế vội vàng kéo lại Lạc Tuyết Nghiêu tay, gấp giọng quát bảo ngưng lại nói: "Người bình tĩnh một điểm, người coi như đi tới cũng là là chuyện vô bổ, chúng ta căn bản là không phải là đối thủ của Từ Lôi Đạp Vân Thú."

"Lẽ nào liền như vậy thấy chết mà không cứu sao?" Lạc Tuyết Nghiêu ra sức bỏ qua rồi Trương Hành tay, nước mắt dĩ nhiên không được vờ dè.

"Người phải tin tưởng Tiểu Dục, hần nhất định sẽ trở về." Trương Hành xoa xoa Lạc Tuyết Nghiêu vai, an ủi. Tuy rằng liền ngay cả Trương Hành chính

mình cũng không tin Mục Dục có thể ở Từ Lôi Đạp Vân Thú lợi trào bên dưới tồn tại, thế nhưng hần hiện tại ngoại trừ tin tưởng Mục Dục bên ngoài, đã không có bất kỳ biện pháp nào.

Lạc Tuyết Nghiêu chậm rãi nhắm hai mắt lại, hai tay nhẹ nhàng đặt tại trên ngực. Ở Lạc Tuyết Nghiêu áo khoác bên dưới, chính ăn mặc Mục Dục đưa nàng u thủy ma kinh nội giáp.

"Người nhất định phải sống trở về."

Một năm sau khi...

Săn Bắn Điện, ở vào Đê Đô tới phía nam, là chương quản thiên hạ hết thấy Săn Bắn Giả công đoàn trung ương chỗ then chốt. Hết thấy Săn Bắn Giả công đoàn xin thành lập, hoặc là lên cấp cấp bậc, đều muốn lên báo Săn Bắn Điện, đi qua Săn Bắn Điện tay đến chấp hành, Săn Bắn Giả công đoàn hành động cũng đều muốn lấy Săn Bắn Điện làm ra định quy tắc làm là tối cao cương lĩnh. Nói cách khác, Săn Bắn Điện chính là hết thấy Săn Bắn Giả công đoàn hoàng đế.

Ngày hôm nay, là Săn Bắn Điện tổ chức năm năm một lần, đối với Đê Đô hết thấy cấp B công đoàn tới nói một cái trong cuộc đời trọng yếu tháng ngày, cũng là có thể không leo lên đại lục đỉnh cao một bước ngoặt, một cái chuyển chiết điểm, vậy thì là công đoàn lên cấp tái. Mỗi toà công đoàn đều sẽ từng người phải ra công đoàn bên trong ưu tú nhất mười tên Săn Bắn Giả, do bọn họ đến lẫn nhau cạnh tranh. Cho nên nói, lên cấp tái không chỉ là Săn Bắn Giả công đoàn, càng là một cái Săn Bắn Giả triển phát hiện mình sân khấu.

Ngày hôm nay, Đê Đô bên trong hết thấy cấp B công đoàn đều sẽ tụ hội Săn Bắn Điện bên trong, bình tương chém giết đầu trí so dũng khí, vì là chỉ là tranh cướp cái kia cũng chỉ có ba cái lên cấp cấp A công đoàn tiêu chuẩn, bước lên cái kia đi về Săn Bắn Giả công đoàn đỉnh phong mà thôi.

Săn bắn cửa điện, cũng sớm đã tụ tập đến từ trong đê đô mười hai toà cấp B công đoàn, đầy đủ không xuống hơn trăm người, đều là các đại công sẽ bên trong tinh anh Săn Bắn Giả. Nếu là đem nhóm người này ngưng tụ tập cùng một chỗ, này sẽ là một luồng sức mạnh khủng bố cỡ nào, coi như xưng là "Hủy thiên diệt địa" cũng không hề quá đáng.

"Hội trưởng, Tịnh Không Hồng Liên chín người đã toàn bộ đến đông đủ." Một tên tuổi chừng hai mươi tuổi thanh tú thiếu niên hướng về trước mặt một tên thân mang phần quần nữ tử hơi cung kính khom người, nói rằng.

"Được, người trước về đội đi, giúp ta đem Lạc Uyên, Trương Hành còn có Tuyết Nghiêu ba người kêu đến." Phần quần nữ tử khẽ gật đầu, chậm rãi quay người sang, thỉnh lĩnh chính là Tịnh Không Hồng Liên hội trưởng —— Đường Xảo.

"Vâng, hội trưởng." Thanh tú thiếu niên gật gật đầu, chậm rãi rời đi.

"Như thế nào, vẫn không có tiểu tử kia tin tức sao?" Đang lúc này, một cái vóc người khôi ngô nam tử chậm rãi từ một bên trong đám người đi ra, đi tới Đường Xảo bên người, chính là Tịnh Không Hồng Liên Phó hội trưởng —— Cuồng Hồ.

Đường Xảo nhẹ nhàng thở dài một hơi, gật gật đầu. Cuồng Hồ cũng là chậm rãi thở dài một hơi, trên mặt tất cả đều là tiếc hận vẻ.

Đường Xảo Cuồng Hồ hai nhân khẩu bên trong người kia, chính là một năm trước ở bên trong vùng rừng rậm cùng Từ Lôi Đạp Vân Thú ác chiến, sau khi không tên mất tích Mục Dục.

Khi (làm) một năm trước Đường Xảo cùng Cuồng Hồ xong xuôi sự tình trở lại Tịnh Không Hồng Liên, từ Lạc Tuyết Nghiêu trong miệng biết được chuyện này sau khi, lập tức chạy tới thời đó Mục Dục hai người tạo ngộ Từ Lôi Đạp Vân Thú địa phương, thế nhưng đã hoàn toàn không gặp Mục Dục cùng Từ Lôi Đạp Vân Thú hình bóng.

Sau đó Đường Xảo lập tức điều động sắp tới nửa cái Tịnh Không Hồng Liên Săn Bắn Giả ở bên trong vùng rừng rậm tiến hành phạm vi lớn sưu tầm, thế nhưng năm ngày hạ xuống nhưng không có một chút nào phát hiện, Mục Dục cùng Từ Lôi Đạp Vân Thú phảng phất lại như biến mất khỏi thế gian.

Điều này làm cho Đường Xảo cảm thấy vô cùng nghi hoặc, coi như Mục Dục đã chôn thân với Từ Lôi Đạp Vân Thú, dù cho là hài cốt không còn cũng được, cũng đều sẽ để lại một ít manh mối, tỷ như còn sót lại ở trong không khí Dị Hồn lực lượng, hoặc là Dị Hồn hài cốt.

Còn có một chút để Đường Xảo phi thường lưu ý, Từ Lôi Đạp Vân Thú nơi ở cũng không ở Đê Đô, mà là ở khoảng cách Đồ Kỳ thành mấy ngàn mét có hơn trong một khu rừng rậm rạp. Có thể làm cho Từ Lôi Đạp Vân Thú rời đi nơi ở mà đi tới vùng rừng rậm này cư trú, lý do đơn giản hai cái, một cái chính là nơi ở bị hủy, thứ hai chính là bị người xua đuổi săn giết.

Nơi ở bị hủy lý do này rất nhanh liền bị Đường Xảo cho bài trừ, bởi vì nếu như một mảnh rừng rậm bị hủy xấu, đại lục bên trên ngay lập tức sẽ có tin tức phân tán đi ra, thế nhưng Đường Xảo cũng không nghe thấy loại này tin tức.

Vì lẽ đó Đường Xảo càng xu hướng với tin tưởng cái nguyên nhân thứ hai, thế nhưng coi như là thân là Săn Bắn Tông chính mình, cũng không dám dễ dàng trêu chọc Từ Lôi Đạp Vân Thú này sát thần, người kia đến tột cùng là thần thánh phương nào, dĩ nhiên sẽ đi săn giết Từ Lôi Đạp Vân Thú.

Cùng lúc đó, Đường Xảo cũng vì Mục Dục từ cảm thấy vô cùng tiếc hận, không chỉ có bởi vì Mục Dục từng là ân nhân cứu mạng của mình, càng là bởi vì Mục Dục tự thân nắm giữ hiểm như lá mùa thu thiên phú kinh người, hơn nữa đồng thời còn là vạn người chưa chắc có được một Phù Sư, nếu như cho hần đây đủ thời gian, tất nhiên sẽ trưởng thành đến một cái có thể ngạo nghễ nhìn xuống đại lục cường giả. Đáng tiếc liền như vậy ngã xuống với Từ Lôi Đạp Vân Thú thủ hạ. Dùng thiên đồ anh tài để hình dung Mục Dục tạo ngộ, hẳn là lại không quá thích hợp.

"Hội trường, ngài tìm chúng ta chuyện gì?" Ngay khi Đường Xảo âm thầm than tiếc thời gian, một đạo thanh âm trầm ồm đem Đường Xảo tâm tư kéo về thực tế. Đường Xảo quay đầu lại, chỉ thấy phía sau mình đứng hai nam một nữ ba người, mà ba người này, chính là Lạc Uyên, Lạc Tuyết Nghiêu cùng với Trương Hành.

"Các người là lần thứ nhất tham gia lên cấp, chuẩn bị sẵn sàng chưa?" Đường Xảo cười hỏi.

Lạc Uyên gật gù đầu, nói: "Hội trường yên tâm, chúng ta nhất định sẽ toàn lực ứng phó."

Dứt lời, một bên Trương Hành cùng Lạc Tuyết Nghiêu cũng là gật gù đầu, trong ánh mắt tràn đầy vẻ kiên định. Trận này lên cấp tái, không chỉ liên quan đến đến Tịnh Không Hồng Liên có hay không có thể lên cấp đến cấp A công đoàn, đối với với ba người bọn họ tới nói càng là một cái triển hiện thực lực mình, nghiệm chứng thực lực mình, bù đắp chính mình thiếu hụt một cái sân khấu. Coi như không phải vì Tịnh Không Hồng Liên, cũng là vì mình tiền đồ, bọn họ tự nhiên là sẽ dốc toàn lực ứng phó.

Đường Xảo mỉm cười gật đầu, nhìn trước mắt ba người này, tràn đầy thần sắc tán thưởng. Ba người này thiên phú, thực lực cùng tâm tính, không thể nghi ngờ đều là rồng phượng trong loài người, nhất định đều sẽ trưởng thành làm một vị một mình chống đỡ một phương cường giả. Hơn nữa, bọn họ đều là Tịnh Không Hồng Liên Săn Bắn Giả, trên người đều dấu ấn không cách nào tiêu diệt Tịnh Không Hồng Liên tiêu chí, đây đối với Đường Xảo, đối với Tịnh Không Hồng Liên tới nói, đều là một bút hiếm có của cải.

Ba năm nay tới nay, Đường Xảo có thể nói là tận mắt chứng kiến ba người này trưởng thành tốc độ. Bây giờ Lạc Uyên, đã là một tên cửu phẩm Săn Bắn Linh, cách Săn Bắn Tướng cũng chỉ có cách một tia. Lạc Tuyết Nghiêu thiên phú càng là kinh người, từ lúc nửa năm trước cũng đã đột phá Săn Bắn Linh, một lần bước vào Săn Bắn Tướng trong hàng ngũ. Trương Hành thiên phú tuy rằng không kịp Lạc Uyên hai huynh muội, nhưng cũng là vượt qua thường nhân, bây giờ là một tên thất phẩm Săn Bắn Linh. Bọn họ thực lực hôm nay nếu như thả ở trên đại lục, khả năng không đáng kể chút nào, nhưng bọn họ đều còn chỉ có mười mấy tuổi, nếu là lại đẩy cái mười mấy hai mươi năm, bọn họ đem sẽ đạt tới một cái ra sao cảnh giới?

Này không khỏi lại để cho Đường Xảo nghĩ đến Mục Dục, Mục Dục thiên phú so với ba người bọn họ còn phải cao hơn mấy phần. Nếu là Mục Dục vẫn còn, ngày sau thu được thành tựu tất nhiên so với ba người bọn họ còn cao hơn.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Lên cấp công đoàn, bắt đầu

"Tuyết Nghiêu, có một số việc quá khứ liên quá khứ, muốn học tiêu tan, tin tưởng Mục Dục cũng không muốn nhìn thấy người vì hấn quá mức thương tâm." Đường Xảo khẽ thở dài một hơi, chậm rãi đi tới Lạc Tuyết Nghiêu trước, ôn nhu vuốt ve Lạc Tuyết Nghiêu đầu. Lúc này Đường Xảo, sâu kín toả ra thành thực nữ tử đặc biệt nhân nhậ ý nhị.

Lạc Tuyết Nghiêu chậm rãi gật gù đầu, từ khi Mục Dục có chuyện một năm qua, Lạc Tuyết Nghiêu thật sâu cảm nhận được nàng chưa bao giờ lĩnh hội quá một loại phức tạp tư vị.

Một năm qua, Lạc Tuyết Nghiêu giờ nào khắc nào cũng đang nghĩ, nếu là lúc trước chính mình không có tùy hứng lôi kéo Mục Dục đi rừng rậm tàn bạo, có phải là liền sẽ không phát tình như vậy bị kịch. Nếu là lúc trước chính mình kiên định một điểm lôi đi Mục Dục, có phải là liền sẽ không phát tình như vậy bị kịch. Nếu là lúc trước chính mình dừng cảm một điểm lưu lại cùng đối mặt Từ Lôi Đạp Vân Thú, có phải là liền sẽ không phát tình như vậy bị kịch.

Mục Dục đưa U Thủy Ma Kinh nội giáp, Lạc Tuyết Nghiêu vẫn luôn ăn mặc, chưa bao giờ coi quá, nàng tiềm thức vẫn ở tự nói với mình, Mục Dục không thể liên chết như vậy, nàng tin tưởng Mục Dục một ngày nào đó sẽ trở về.

"Được rồi, đều cho ta đi nghỉ ngơi đi, chông ta nhưng là tổ thứ nhất. Nếu như chờ chút thi đấu t hoa, ta có thể sẽ không bỏ qua các người." Cuồng Hồ thô khoáng tiếng nói đúng lúc mà vang lên lên, ở Lạc Uyên cùng Trương Hành trước tàn nhẫn mà múa múa quả đấm.

Lạc Uyên cùng Trương Hành lông mày không hện mà cùng nhảy nhảy, sống lưng bỗng nhiên truyền đến một trận mãnh liệt hàn ý. Bọn họ cũng sẽ không đem Cuồng Hồ xem là chuyện cười, Cuồng Hồ có thể sợ bọn họ đều là thân thân thể sẽ quá. Nếu như đón lấy thi đấu t hoa, bọn họ không hoài nghi chút nào Cuồng Hồ sẽ trực tiếp nắm thân thể của bọn họ trồng hoa.

Chờ đến Lạc Uyên ba người bóng lưng biến mất ở trong tầm mắt, Cuồng Hồ nhẹ nhàng vỗ vỗ Đường Xảo vai, nói rằng: "Không nghĩ tới ứng cử viên phù hợp đến thế thân sao?"

Đường Xảo khe khẽ thở dài, sau đó lắc lắc đầu.

Lên cấp tái quy tắc yêu cầu mỗi cái công đoàn nhất định phải phái ra mười tên Săn Bắn Giã dự thi, nhưng Đường Xảo chỉ hướng về Săn Bắn Điện đăng báo bao quát Lạc Uyên ba người ở bên trong chín cái tiêu chuẩn, còn có một cái tiêu chuẩn, lại làm cho nàng chậm chạp không cách nào quyết định ra đến.

"Đến thời điểm ta sẽ quyết định ra đến." Đường Xảo chậm rãi nhìn phía bầu trời, khóe miệng hiện ra một tia hơi ý cười. Nàng lúc này, mới rốt cục phát hiện, chính mình trong tiềm thức ý nghĩ dĩ nhiên cùng Lạc Tuyết Nghiêu như thế.

Đường Xảo không biết, tại sao chính mình tổng hội ở này so với nhỏ hơn vài tuổi trên người thiếu niên cảm nhận được một tia không tên tin cậy cùng thân cận cảm giác. Thế nhưng Đường Xảo mười phân rõ ràng, cái cảm giác này tuyệt đối không phải là giữa nam nữ yêu thích, cũng không phải tỷ đệ trong lúc đó quan ái, phức tạp khôn kể.

Săn Bắn Điện đấu trường, chính là các đại công cùng đi săn giã tranh cướp lên cấp tư cách săn khấu, đủ đủ để chứa đựng vạn người đấu trường đã là tiếng người huyên náo, không còn chỗ ngồi. Ngồi ở chỗ này, không chỉ là đế quốc bên trong các đại công sẽ cùng Săn Bắn Giã, cũng không có thiếu thế lực mạnh mẽ gia tộc thế gia, càng có đế quốc hoàng thất đến đây quan chiến.

Hoàng thất hoặc là gia tộc sẽ đến đây quan chiến, không chỉ chỉ là xem đơn giản như vậy, mà là sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế đi hợp nhất một ít thực lực không ít, thiên phú ngạo nhân Săn Bắn Giã, do đó mạnh mẽ thế lực của chính mình. Cho nên đối với dự thi Săn Bắn Giã tới nói, cái này cũng là một cái có thể ở các thế lực lớn trước mặt triển hiện thực lực mình, vì chính mình tìm được một cái nơi đến tốt đẹp tuyệt hảo thời cơ.

"Xin mời các vị yên tĩnh một chút." Một cái trầm thấp, nhưng đủ để bao trùm đấu trường mỗi một góc, rõ ràng đến đủ để tiến vào mỗi người lỗ tai hùng hồn âm thanh bỗng nhiên hướng lên. Trong đấu trường nhất thời yên lặng như tờ, chăm lạc có thể nghe, tầm mắt mọi người đều không hện mà cùng chuyển hướng đấu trường trung tâm.

Chỉ thấy một tên tuổi chừng năm mươi, sáu mươi tuổi, thân mang hắc kim cảm bao ông lão chính chấp tay đứng ở đấu trường ở trung tâm nhất, giềng cổ không dao động bằng bên trên tràn đầy cương nghị vẻ nghiêm túc. Ông lão chỉ là đứng, không có bất kỳ động tác gì, nhưng toả ra một luồng vô hình uy nghiêm khí tràng, khiến cho người nhìn mà phát khiếp.

Người lão già này, chính là chương quân thiên hạ Săn Bắn Giã công đoàn Săn Bắn Điện điện chủ, Gừng Luân. Gừng Luân thực lực, vẫn là một điều bí ẩn, có người nói đại lực bên trên không có bất cứ người nào biết Gừng Luân thực lực chân thật, nhưng có thể ngồi trên Săn Bắn Điện điện chủ vị trí này, Gừng Luân thực lực có thể thấy được chút ít.

Gừng Luân chậm rãi nhìn chung quanh toàn bộ đấu trường, sau đó nói rằng: "Lên cấp tái quy tắc nói vậy hết thấy công đoàn mười phân rõ ràng, lão phu cũng không nhiều làm giải thích. Lão phu chỉ nói rõ một điểm, đây là một hồi công bằng công chính tranh tài, nếu để cho lão phu biết rồi ai trong bóng tối làm khó dễ, sử dụng thủ đoạn hèn hạ đến đạt được thắng lợi, đừng nói Săn Bắn Điện, lão phu tất đích thân tự ra tay diệt trừ dị đoan, tuyệt không dễ tha!"

Gừng Luân lời này vừa nói ra, trong đấu trường như trước là hoàn toàn yên tĩnh, không có bất cứ người nào người sẽ đi nghi vấn Gừng Luân theo như lời nói. Bởi vì Gừng Luân ngoại trừ Săn Bắn Điện điện chủ ở ngoài, còn có khác một cái thân phận —— Cháp Pháp giả.

Tên như ý nghĩa, Cháp Pháp giả chính là đế quốc dưới trướng một cái Cháp Pháp tổ chức, lệ thuộc đế quân trực thuộc, ngoại trừ đế quân ở ngoài không người nào có thể chuyển. Cháp Pháp giả chức trách chính là thanh lý phá hoại đại lực trật tự, nguy hại đại lực dị đoan, duy t ngày đại lực toàn thể trật tự.

Cháp Pháp giả tập kết đại lực khắp nơi cường giả, thực lực mạnh đáng sợ, thậm chí là liên cấp A công đoàn đều không thể đợi đến. Vì lẽ đó trong đại lực vẫn luôn truyền lưu một câu nói: "Ninh nhạ Đề quân, không nhạ Cháp Pháp."

Gừng Luân thực lực khả năng không muốn người biết, nhưng hắn thiết mặt như son xử sự thủ đoạn tuyệt đối là phụ nữ trẻ em đều biết. Gừng Luân trong mắt tuyệt không tha cho một hạt hạt cát, mặc dù là thân nhân của chính mình làm ra một số dị đoan hành vi, hắn cũng có tự tay diệt trừ, tuyệt không hạ thủ lưu tình.

"Năm nay tái sắp xếp cùng thường ngày so với có chút đặc thù, tổng cộng chia làm vì là ba tràng." Gừng Luân ngữ khí dừng một chút, tiếp tục nói: "Trận đầu, do các đại công sẽ từng người phái ra năm tên Săn Bắn Giã, tiến hành đoàn thể chiến, điều kiện thắng lợi có hai loại, một là đem đối phương Săn Bắn Giã toàn bộ đánh bại hoặc đánh ra trắng ở ngoài, hoặc là một phương khác chủ động đầu hàng. Trận thứ hai cũng tương tự là do các Săn Bắn Giã công đoàn từng người phái ra năm tên Săn Bắn Giã, bất quá là độc chiến, thắng cục nhiều giả thắng cấp. Đây hai cuộc tranh tài đều vì là ba cục hai thắng chế. Cuối cùng lưu lại ba toà công hội, liền sẽ thành công thăng cấp cấp A công đoàn. Còn cuối cùng một hồi quy tắc, tạm thời bảo mật, đến thời điểm lão phu tự nhiên sẽ cùng mọi người công bố đáp án."

Gừng Luân nhìn chung quanh bốn phía một cái, thấy cũng không có dị nghị, liền tiếp tục nói: "Căn cứ rút thăm, tham gia trận đầu tỷ thí công đoàn chia ra làm Tịnh Không Hồng Liên cùng Âm Huyết, liệt phong vết tích cùng một sừng Thiên Mã. Xin mời từng người công đoàn hội trưởng mau chóng phái ra năm tên Săn Bắn Giã, đến đây đấu giữa sân."

"Đối thủ là Âm Huyết, ngươi có ý kiến gì?" Đường Xảo quay đầu nhìn một chút bên cạnh Cuồng Hồ, hỏi.

"Ngươi là hội trưởng, vẫn là ngươi đến sắp xếp đi." Cuồng Hồ vội vàng lắc lắc đầu, đánh nhau chính mình ở hành, loại này phí đầu óc sự tình hay là thôi đi.

Đường Xảo khẽ mỉm cười, sau đó quay đầu nhìn về trước người đứng thẳng bao quát Lạc Uyên ba người ở bên trong chín tên, do nàng tỉ mỉ chọn lựa ra tinh anh Săn Bắn Giã, cười nói: "Trận chiến này, do Trương Hành, Lạc Uyên, tiêu mặc, lâm phong cùng đoạn kiệt năm người xuất chiến. Các người năm

người bất luận thực lực vẫn là đầu óc, đều thích hợp nhất đoàn thể chiến. Các ngươi có ý kiến gì hay không?"

Lạc Uyên cùng Trương Hành liếc mắt nhìn nhau, cười nhạt, lắc lắc đầu, biểu thị không có ý kiến. Phía sau hai người còn lại ba tên thiếu niên cũng là đồng thời lắc lắc đầu, trong đôi mắt tràn đầy hùng lực chiến ý.

Đường Xảo hài lòng gật gật đầu, sau đó, sắc mặt của nàng dần dần mà nghiêm túc đi, "Có một chút ta muốn với các ngươi sự thanh minh trước, cuộc tranh tài này đối với cho các ngươi tới nói, tuyệt đối sẽ là một hồi ác chiến."

"Hội trưởng nói chính là Âm Huyết công đoàn đôi kia bốn bạo thai?" Trương Hành phảng phất là nhớ ra cái gì đó, bỗng nhiên nói rằng.

Đường Xảo nhìn về phía Trương Hành, trong ánh mắt để lộ ra tia vẻ kinh ngạc, sau đó cười nói: "Nếu ngươi biết, vậy thì do ngươi để giải thích đi."

Trương Hành gật gật đầu, đẩy một cái kính mắt, nói rằng: "Âm Huyết công đoàn ở Đế Đô vẫn luôn là tên điều chưa biết, thế nhưng ngay khi ba năm trước, Âm Huyết công đoàn không biết ở nơi nào hợp nhất một chọi bốn, tên là yêu ma quỷ quái. Yêu ma quỷ quái mỗi người tự thân đều là bất phẩm Săn Bản Linh, tuy rằng cá thể thực lực cũng không đỉnh cấp, có thể bởi vì bọn họ là bốn bạo thai, bất kể là tướng mạo vẫn là tính cách đều là một màn như thế, coi như không cần giao lưu, cũng có thể biết đối phương nội tâm suy nghĩ, bốn người trong lúc đó phối hợp càng là nước chảy mây trôi, thiên y vô phùng. Nếu là bốn người đồng thời ra tay, cùng Săn Bản Tông cường giả cũng có thể một trận chiến. Cũng chính bởi vì yêu ma quỷ quái gia nhập, Âm Huyết công đoàn từ nguyên lai cấp C công đoàn nhảy một cái mà tới cấp B công đoàn."

Nghe xong Trương Hành giải thích, Đường Xảo cùng Cuồng Hồ trong mắt đồng thời toát ra một tia vẻ tán thưởng, sau đó Cuồng Hồ nói rằng: "Trương Hành các ngươi cũng nghe được, đối mặt yêu ma quỷ quái đôi này : chuyện này đối với bốn bạo thai các ngươi nhất định phải trực vừa đánh tan, bằng không phải t hoa không thể nghĩ ngờ."

Lạc Uyên năm người nhìn nhau gật đầu, cuộc chiến đấu này bọn họ tuyệt đối không qua loa được, có thể đánh với Săn Bản Tông một trận thực lực, không thể khinh thường.

"Được rồi, các ngươi đi thôi. Nếu như tao cùng các ngươi, các ngươi biết hậu quả gì rồi chứ." Cuồng Hồ nặn nặn song quyền, phát ra liên tiếp cốt thanh bạo quyết (ặc).

Lạc Uyên năm người tiến lên thân hình đột nhiên hơi ngưng lại, không khỏi đồng thời yét từng ngưng từng ngưng nước, trong lòng bọn họ, bây giờ chỉ có một cái ý nghĩ, "Nhất định phải thắng."

Đấu trường trong lòng, chậm rãi tụ tập hai nhóm người, một phương, chính là đại biểu Tịnh Không Hồng Liên Lạc Uyên năm người. Mà một bên khác, chính là đại biểu Âm Huyết công đoàn năm tên Săn Bản Giả. Một tên tóc đỏ thiếu niên, tướng mạo bình thường, cũng không có cái gì đặc điểm. Đúng là tóc đỏ thiếu niên phía sau bốn người khiến người ta có chút giật mình. Bốn người này đều thân mang một cái ám trang phục màu đỏ, bất luận tướng mạo, vóc người, vẫn là khí chất đều là một màn như thế, quả thực chính là một cái khuôn mẫu bên trong khắc đi ra. Nếu không là ngực từng người đều có yêu ma quỷ quái trong đó một chữ dùng để khác nhau thân phận, e là cho dù là cha đẻ mẹ ruột đến rồi đều phân không ra ai là ai.

Bốn người này, chính là Trương Hành cùng Đường Xảo trong miệng giảng đôi kia bốn bạo thai, yêu ma quỷ quái.

Gừng Luân xác nhận một thoáng song phương nhân số, sau đó trầm giọng nói: "Tuy rằng cuộc tranh tài này đối với cho các ngươi đều cực kì trọng yếu, thế nhưng điều này cũng vụn vặt chỉ là một cuộc tỷ thí, điểm đến mới thôi, vạn không thể gây thương tổn mạng người, bằng không lão phu tất sẽ xuất thủ ngăn lại, thủ tiêu tư cách dự thi."

"Vâng." Mười người đồng thời hướng về Gừng Luân cúi mình vái chào, cung kính nói.

Khi (làm) Gừng Luân dứt lời, Âm Huyết công đoàn tên kia tóc đỏ thiếu niên suất mở miệng trước, mỉm cười nói: "Cao thịnh, ngũ phẩm Săn Bản Tướng, xin mời nhiều chỉ giáo."

"Yêu ma quỷ quái, bất phẩm Săn Bản Linh, xin mời nhiều chỉ giáo." Yêu ma quỷ quái không chỉ có dáng dấp tương đồng, liền ngay cả âm thanh cũng là một màn như thế.

"Lạc Uyên, cửu phẩm Săn Bản Linh, xin mời nhiều chỉ giáo." Lạc Uyên cũng là cười nói.

"Trương Hành, thất phẩm Săn Bản Linh, xin mời nhiều chỉ giáo." Trương Hành cười nói.

"Thề u mặc, nhị phẩm Săn Bản Tướng, xin mời nhiều chỉ giáo." Thanh tú thiếu niên cười nói.

"Lâm phong, tứ phẩm Săn Bản Tướng, xin mời nhiều chỉ giáo." Cao gầy thiếu niên nói rằng.

"Đoạn kiệt, cửu phẩm Săn Bản Linh, xin mời nhiều chỉ giáo." Cường tráng thiếu niên nói rằng.

Chương 52: Yêu ma quỷ quái

Gùng Luân hơi gật gật đầu, trong nháy mắt bóng người càng nhưng đã xuất hiện ở đầu đài bên dưới, trong miệng đồng thời nói rằng: "Thi đấu bắt đầu!"

"Ta phụ trách kiểm chế Cao Thịnh, các ngươi bốn người đối phó yêu ma quỷ quái đôi này: chuyện này đối với bốn bào thai, Lạc Uyên phụ trách chính diện tiến công, tiêu diệt cùng đoạn kiệt từ cánh yểm hộ. Trương Hành người sức quan sát mạnh nhất, người phụ trách đứng ở một bên quan sát yêu ma quỷ quái hành động phối hợp, lập ra tác chiến phương án, tùy thời ra tay." Lâm Phong quyết định thật nhanh, thấp giọng nói rằng. Ở trong năm người, Lâm Phong lớn tuổi nhất, thực lực cao nhất, đầu óc cũng tối hơi trầm ổn rõ ràng, tự nhiên trở thành đội ngũ người chỉ huy.

Lạc Uyên bốn người gật gật đầu, sau đó năm người đồng thời thả ra chính mình Dịch Hồn. Khẩn đón lấy, Ám Huyết công đoàn năm tên Săn Bắn Giả cũng là lần lượt thả ra chính mình Dịch Hồn. Trong phút chốc, đầy đủ hai mươi mấy viên hồn châu chậm rãi bốc lên mà lên, màu sắc khác nhau Dịch Hồn lực lượng dường như muôn hồng nghìn tía hoa tươi với đầu trên đài lặng yên tỏa ra, tình cảnh không thể bảo là không đồ sộ.

Lâm Phong cầm trong tay một thanh che lại một tầng hơi nước nhàn nhạt xanh thắm trường đao, tiên phát chế nhân, bóng người đã bỗng nhiên xông về phía trước cầm trong tay ám hắc cự kiếm Cao Thịnh. Lạc Uyên bốn người cũng là theo sát phía sau, nhắm phía yêu ma quỷ quái bốn người.

"Hiểu được phân công nhau đánh tan, còn coi như các ngươi có chút đầu óc." Giờ khắc này Cao Thịnh cùng lúc trước hoàn toàn là như hai người khác nhau, khoe miệng tràn đầy âm tà ý cười.

"Các ngươi liền cùng bọn họ vui đùa một chút, nhớ kỹ lời của hội trưởng, tuyệt đối không thể làm chết người." Cao Thịnh quay về phía sau yêu ma quỷ quái cười lạnh, sau đó kinh lên trong tay ám hắc cự kiếm, đón lấy Lâm Phong.

"Ầm!" Lâm Phong cùng Cao Thịnh hai người vền vền còn chỉ là vừa đối mặt, nhất thời bùng nổ ra rung trời nổ vang, ánh lửa tung toé, phảng phất toàn bộ đầu đài đều đang mới thôi rung động.

"Thực lực không sai." Cao Thịnh âm lãnh nở nụ cười, thân hình lui nhanh.

"Cũng vậy." Lâm Phong cũng là cười nhạt, bên cạnh đệ nhị hồn châu ánh sáng mãnh liệt, sau đó Lâm Phong bóng người bỗng tránh ra, chỉ thấy được vô số nhàn nhạt tàn ảnh. Chỉ là trong nháy mắt, lâm phần bóng người lấy bỗng biến mất ở đầu trên đài.

"Yến Phán." Nương theo quát khẽ một tiếng, Lâm Phong bóng người đột nhiên xuất hiện ở Cao Thịnh phía sau, trường kiếm trong tay trở tay vung ra, mang theo một đạo xanh thắm cực mang.

"Minh Vực Trọng Trảm!" Cao Thịnh khẽ quát một tiếng, đệ nhị hồn châu cùng trong tay ám hắc bên trên cự kiếm đồng thời sáng lên một tầng ám tử quang mang. Cao Thịnh thân hình nhanh quay ngược trở lại, cự kiếm trở tay chém xuống, cùng Lâm Phong trường kiếm chặt chẽ vững vàng đụng vào nhau.

Liền nghe một tiếng vang thật lớn, thân ảnh của hai người bỗng nhiên lui nhanh, trong tay đao kiếm nhất thời thả ra một đạo hẹp dài quang ngân.

"Ám Nguyệt Trảm!" Cao Thịnh trước tiên ổn định thân hình, trong tay cự kiếm chém ngang giữa trời, nhất thời chém ra một đạo ám tử kiếm khí, khác nào mũi tên rời cung bình thường bắn về phía phía trước Lâm Phong.

"Vụ Vũ Giao Thác!" Lâm Phong khẽ quát một tiếng, tay trái bỗng hướng về trước người khẽ vò, một thanh khác nào do sương mù ngưng tụ mà thành trong suốt dao găm đột nhiên xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Khẩn đón lấy, Lâm Phong cầm trong tay song kiếm giao nhau vung ra, vung ra một đạo màu xanh thắm xoa hình kiếm khí.

"Ầm!" Đầu trên đài lại là nổi lên một tiếng vang thật lớn, ám tử kiếm khí cùng xoa hình kiếm khí bỗng nhiên chạm vào nhau, nhất thời bành mở một tầng từ lam đan xen chói mắt quả cầu ánh sáng.

Lâm Phong cùng Cao Thịnh có thể nói là kỳ phùng địch thủ, hai người đều là Săn Bắn Tướng, đồng thời nắm giữ khí loại Dịch Hồn. Cách biệt không có mấy Dịch Hồn lực lượng, khiến cho bọn họ xét ở đầu trong lúc đó có một loại sáng khoái tràn trề cảm giác.

Giữa lúc hai người đánh đến khí thế ngất trời thời gian, một bên khác chiến đấu cũng dĩ nhiên khai hòa.

"Nộ Lôi Quyền." Lạc Uyên phi thân nhảy lên, vung vẩy bạch lôi quấn quanh cánh tay phải, nhất thời nhảy vào yêu ma quỷ quái bốn người trong lúc đó.

Yêu ma quỷ quái bốn người không chút hoang mang, bóng người càng đồng thời uyển giống như quỷ mị lặng yên ẩn mở, Lạc Uyên thế tiến công nhất thời vô huyệt, kiên cố đầu đài thành linh bị Nộ Lôi Quyền đập ra một cái hố to.

"Cuồng Sư Nộ Trảo!" "U Lang Đâm!"

Thân hình hóa thành một sư một hồ tiêu mặc đoạn kiệt hai người cũng dĩ nhiên lâm đến, hai bên trái phải, đột nhiên đánh về phía yêu ma quỷ quái.

"U Ảnh Thác Vị." Yêu ma quỷ quái bốn nhân khẩu bên trong đồng thời phát sinh một tiếng nham hiểm lâm lâm, bốn người bóng người càng từ từ trở nên trở nên mờ ảo.

Ngay khi tiêu mặc cùng đoạn kiệt hai người công kích liền muốn rơi vào bốn trên thân thể người thời gian, một cái làm người không thể tưởng tượng nổi sự tình phát sinh. Tiêu mặc cùng đoạn kiệt công kích dĩ nhiên trực tiếp xuyên qua bốn người thân thể, phảng phất lại như không tồn tại không khí.

"Phốc." Mất đi mục tiêu, tiêu mặc cùng đoạn kiệt Hồn Kỹ liền ngược lại chạy về phía đồng bạn thân thể, có thể hai người đã không kịp né tránh, cũng không kịp thu tay lại, đồng thời bị đối phương Hồn Kỹ bắn trúng, thân hình đột nhiên lui nhanh, một cái nghịch huyết nhất thời đoạt hầu mà ra.

"Sao có thể có chuyện đó!" Đứng ở một bên chờ đợi thời cơ vẫn chưa ra tay Trương Hành nhất thời về mặt ngạc nhiên, hắn chưa bao giờ từng thấy hoặc là nghe nói qua có quỷ dị như thế Hồn Kỹ, dĩ nhiên có thể để thân thể của chính mình hư không hóa.

"Lôi Xà Cuồng Vũ!" Lúc này, một bên Lạc Uyên lần thứ hai phát động thể tiến công, theo trong miệng một tiếng quát lớn, đệ nhị hồn châu đột nhiên lượng, vô số bạch lôi nhất thời tự Lạc Uyên trong cơ thể bắn nhanh ra, trong nháy mắt hóa thành vô số lôi xà, uốn lượn xạ hướng về phía trước yêu ma quỷ quái.

"U Ảnh Thác Vị." Yêu ma quỷ quái bốn người lần thứ hai quát khê, lần này, bốn người bóng người lần thứ hai hư hóa sau khi, như cái bóng giống như độn đi ra ngoài, sau đó, lấy bốn góc tư thế đem Lạc Uyên chăm chú vây quanh ở bên trong. Khẩn đốn lấy, cái kia nguyên bản mất đi mục tiêu vô số lôi xà nhất thời hướng về Lạc Uyên phương hướng chạy tới.

"Đáng ghét." Lạc Uyên khoảng chừng : trái phải nhìn chung quanh, mình bị yêu ma quỷ quái bốn người gắt gao vây quanh ở bên trong, hoàn toàn không có đường lui có thể tìm ra.

"Không nên bị mê hoặc, những này đều chỉ là bóng mờ thôi, không phải thật sự!" Trương Hành hét cao thanh đột nhiên vang lên.

"Bóng mờ à..." Lạc Uyên hai con mắt ngưng lại, ngay khi lôi xà sắp sửa rơi vào trên người mình thời gian, thân hình nhất thời hướng về bên trái gấp thiểm mà ra, cái kia vô số lôi xà nhất thời tương đụng vào nhau, đầu trên đài trong phút chốc bạch lôi tung toé.

"Cấp Chu Ti!" Vẫn ở bên cạnh quan chiến Trương Hành rốt cục chuyển động, bốn đôi chân nhện mũi nhọn nhất thời bắn ra màu nhũ bạch dài nhỏ tơ nhện, thẳng đến đầu đài bốn cái góc. Cái kia nguyên bản trống rỗng đầu đài góc, bỗng nhiên đột nhiên xuất hiện bốn bóng người, rõ ràng là yêu ma quỷ quái bốn người.

Nhìn hướng về chính mình bắn nhanh mà đến tơ nhện, bốn người trên mặt đồng thời lộ ra một tia vẻ kinh ngạc, sau đó đồng thời nhắc vung tay lên, đứng ở đầu đài trong lòng bốn đạo bóng mờ nhất thời hướng về bốn người phương hướng nhanh chóng tung bay đi, che ở bốn người trước.

"U Minh Quỷ Hỏa!" Bốn cái thực thể bốn cái hư thể đồng thanh quát khê, một tầng màu xanh sẫm u ám hỏa diễm nhất thời bao phủ ở Di Hồn phân thân trên người. Bốn đạo tơ nhện vừa mới vừa dựng chạm đến xanh sẫm hỏa diễm, lập tức dấy lên một tầng tương đồng hỏa diễm, hướng về Trương Hành thân thể nhanh chóng lan tràn mà đi.

Trương Hành trong nháy mắt cảm giác được tơ nhện bên trên truyền đến một trận nhiệt độ cao rừng rực, sau đó lập tức chặt đứt liền với chân nhện tơ nhện.

Sau đó, Lạc Uyên tiêu mặc cùng đoạn kiệt ba người tụ lại đến Trương Hành bên người, Lạc Uyên mở miệng hỏi: "A Hành, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?"

Trương Hành đẩy một cái kính mắt, chậm rãi giải thích: "Bốn người này Di Hồn vô cùng đặc thù, lại như là bản thân phân thân bình thường tồn tại, có thể nghe theo chủ nhân chỉ lệnh hoàn thành đối lập động tác. Thế nhưng bọn họ không có thực thể, thấy được đánh không tới, thế nhưng chúng nó có thể dựa vào chủ nhân Di Hồn lực lượng phóng thích Hồn Kỹ."

"Cái kia xem ra chỉ có thể trực tiếp công kích yêu ma quỷ quái." Tiêu mặc như có ngộ ra gật gật đầu.

"Người có hay không nghĩ ra biện pháp gì?" Lạc Uyên thấp giọng hỏi ngẩng : cũng.

Trương Hành mỉm cười gật đầu, xem về mặt, tựa hồ định liệu trước.

"U quỷ, trên đi." Yêu ma quỷ quái bốn người không để ý đến Lạc Uyên bốn người châu đầu ghé tai, chỉ huy trước người Di Hồn hướng về bốn người phương hướng đánh tới.

Mà một bên khác, Lâm Phong cùng Cao Thịnh chiến đấu cũng đã tiến vào gay cấn tột độ giai đoạn, lực lượng ngang nhau thực lực khiến hai người đánh đến không phân cao thấp, cũng đã vết thương đầy rẫy.

"Đây một chiêu, liền chấm dứt ngươi." Cao Thịnh chậm rãi lau đi khóe miệng tơ máu, bên người cái kia viên màu đỏ thắm đệ tam hồn châu hắc mang mãnh liệt.

"Mãng Nha Tuyệt Giao!" Cao Thịnh nộ quát một tiếng, toàn lực ném trong tay ám hắc trường kiếm, chuôi này ám hắc trường kiếm ở giữa không trung nhất thời hóa thành một cái dữ tợn cự mãnh, trong miệng đôi kia đỏ tươi đến cực điểm răng nanh nhất thời hướng về Lâm Phong tấp tới.

Này một Hồn Kỹ, đang cùng ba năm trước Mục Dục ở trong rừng rậm đánh giết Xích Viêm Dục Tích tằm kia nhị phẩm linh giai Hồn Kỹ phù bên trong sao chép Hồn Kỹ một màn như thế.

Cảm giác được hắc mẫn trên người tỏa ra không lồ Dị Hồn lực lượng, Lâm Phong hai con mắt rừng mình, trong cơ thể Dị Hồn lực lượng trong nháy mắt thôi thúc đến cực hạn, đều là màu đỏ thắm đệ tam hồn châu ánh xanh hiện ra.

"Hàn Sương Băng Luân." Lâm Phong trong miệng lầm bầm, tương tự ném trong tay xanh thăm trường kiếm. Trường kiếm với không trung nhanh toàn, phảng phất một cái hồ đen giống như vậy, điên cuồng hấp thu trong không khí yếu ớt lượng nước, càng trong nháy mắt ngưng tụ thành một viên to lớn mặt trắng.

"Hồng!" Hắc mẫn nổi giận gầm lên một tiếng, bỗng nhiên cắn tới to lớn mặt trắng. Sau đó, bay lượn băng hoa cùng buru xạ hắc quang phân biệt rơi vào Lâm Phong cùng Cao Thịnh trên người, hai người thân thể đồng thời bay ngược mà ra, thẳng tắp rơi xuống đầu đài.

Hai tên Săn Bắn Tướng cuối cùng va chạm, lấy thế hoà kéo xuống màn che.

Mà lúc này đầu trên đài, xuất hiện vô cùng tình cảnh quái quỷ, ở vào đầu giữa đài tâm bốn vị thiếu niên chính ra sức đón đánh tám tên tướng mạo một màn như thế thiếu niên vây công, cảnh tượng không thể bảo là không quỷ dị.

"Đáng ghét, như vậy tiếp tục đánh căn bản không phải biện pháp, hoàn toàn không nhận rõ cái nào là chân nhân cái nào là Dị Hồn." Đoạn Kiệt không ngừng mà triển khai Hồn Kỹ, vung vẩy một đôi màu máu móng vuốt sói, chống đối yếu ma quỷ quái như giọt mưa giống như thế tiến công, một bên Lạc Uyên cùng tiêu mặc cũng là ở vào đồng dạng cảnh ngộ bên trong.

Bởi không ngừng mà triển khai Hồn Kỹ, ba người trong cơ thể Dị Hồn lực lượng tới lúc gấp rút kịch tiêu hao, trên mặt từ lâu vẽ mỗi một hiện lộ hết. Mà nằm ở trong ba người tâm Trương Hành nhưng là hai mắt nhắm chặt, sau lưng tám cái chân nhện thật sâu xuyên trên mặt đất bên trong, tựa hồ đang trầm tư cái gì.

"Trương Hành, còn chưa khỏe sao? Ta sắp không chống đỡ nổi nữa." Ngay khi tiêu mặc Hồ Trảo lại một lần nữa đánh hụt sau khi, lại cũng không chịu nổi bởi Dị Hồn lực lượng thiếu thốn mang đến cảm giác suy yếu, đan đầu gối té quỵ trên đất.

"Xin lỗi, ta cũng đến cực hạn." Sắc mặt trắng bệch đoạn kiệt cũng là theo sát phía sau, té quỵ trên đất.

"U Minh Quỷ Hóa!" Yêu ma quỷ quái đồng thanh quát khê, bốn cái Dị Hồn phân thân bên trên lập tức dấy lên một tầng quỷ dị lực hóa, hướng về ngã quỵ ở mặt đất tiêu mặc hai người vội vã mà đi.

"Chu Vồng Thúc Phược! ." Đang lúc này, nguyên bản hai mắt nhắm chặt Trương Hành bỗng nhiên mở hai mắt ra, đầu trên đài càng bỗng chui ra vô số điều ti mi nhũ bạch tơ nhện, hướng về tám tên yêu ma quỷ quái cấp tốc tụ lại.

Này vô số tơ nhện đối với thân là Dị Hồn "Yêu ma quỷ quái" tự nhiên là không có hiệu quả chút nào, nhưng thân là bản tôn yêu ma quỷ quái bốn người nhưng là không kịp phản ứng, bị trói chặt chẽ vững vàng. Sau đó Trương Hành hét lớn một tiếng: "Lạc đại ca, chính là hiện tại!"

"Lôi Xà Cuồng Vũ!" Lạc Uyên gật gật đầu, vô số lôi xà trong nháy mắt từ Lạc Uyên trong cơ thể bắn mạnh mà ra, xuyên qua Dị Hồn bóng mờ, trực tiếp đem bị mạng nhện trói buộc yêu ma quỷ quái đánh xuống đầu đài.

"Thành công." Trương Hành cao giọng nở nụ cười, nhưng thân thể tùy theo chậm rãi co quắp mềm nhũn ra. Vì chế tạo ra này trải rộng toàn bộ đầu đài tơ nhện, Trương Hành tiêu hao trong cơ thể toàn bộ Dị Hồn lực lượng.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Tà Long Chi Nha

"Ám Huyết năm tên Săn Bắn Giả toàn bộ lạc quá, Tịnh Không Hồng Liên thắng!" Gừng Luân một câu nói, nhất thời làm nổ toàn trường mấy vạn người rung trời tiếng vỗ tay. Vên vên chỉ là cuộc so tài thứ nhất, cũng đã để bọn họ nhìn thấy Săn Bắn Tướng trong lúc đó không phân sản sản đặc sắc chiến đấu cùng với đoàn đội trong lúc đó tin tưởng vô điều kiện phối hợp, có thể nào để bọn họ không hoan hô sôi trào. Đặc biệt Trương Hành cuối cùng phóng thích cái kia khác nào thiên la địa võng bình thường không lồ tơ nhện, để bọn họ vô cùng chấn động. Vên vên chỉ là một tên Săn Bắn Linh, dĩ nhiên cũng có thể sử dụng tới thực lực như vậy.

"Tiểu tử, làm ra không sai." Cuồng Hồ nặng nề vỗ một cái Lâm Phong bả vai, suýt chút nữa liền không đem Lâm Phong cho đập bay ra ngoài.

"Người đối xử như thế một cái người bệnh thật sự được không?" Lâm Phong tàn nhẫn mà nguyền một cái Cuồng Hồ, dẫn tới bốn phía một trận vui cười.

"Tiểu tử, người là nghĩ như thế nào ra biện pháp như thế." Cuồng Hồ nhìn Trương Hành, nghi vấn đạo đạo.

Trương Hành gật gật đầu, giải thích: "Bốn người bọn họ trong lúc đó phối hợp mặc dù là thiên y vô phùng không sai, thậm chí có thể nói là không hề lỗ thủng có thể tìm ra. Thế nhưng bọn họ duy nhất nhược điểm chính là đang khống chế Dịch Hồn phóng ra Hồn Kỹ thời điểm, bản tôn hành động sẽ có một cái ngăn ngại trệ đình. Vì lẽ đó ta liền để ba người bọn họ toàn lực hấp dẫn yêu ma quỷ quái công kích, để bọn họ hoàn toàn say mê ở tiền công bên trong, mà ta lợi dụng thời gian này, để ta tởn nhện hoàn toàn thẩm thấu toàn bộ đầu đài. Được được bọn họ một khi phóng thích Hồn Kỹ, ta liền lập tức thừa dịp cái này trông rỗng rỗng tởn nhện ràng buộc trụ bọn họ, cuối cùng để Lạc đại ca một lần đem bọn họ đặt xuống đầu đài."

"Lại bị người nghĩ ra biện pháp như thế, phỏng chừng Âm Huyết cái kia lão gia hỏa muốn tức giận đến thổ huyết." Cuồng Hồ cười hi hi, cũng là hướng về Trương Hành bả vai nặng nề thương một cái tát.

"Nếu như không phải Trương Hành, Tịnh Không Hồng Liên liền muốn dừng lại ở đây." Đường Xảo tán thưởng liếc mắt nhìn Trương Hành, nếu như lúc đó đối làm chính mình ở đây trên, e sợ mình tuyệt đối không nghĩ ra như vậy diệu kế đến trí thượng. Đây đây đủ lợi dụng địa phương nhược điểm cùng địa hình đặc điểm kẻ sách, khiến cho Đường Xảo không thể không bội phục Trương Hành đầu óc cùng cơ trí.

Bất quá tinh táo lại vừa nghĩ, này mặc dù là một cái diệu kế không sai, nhưng tương tự cũng là một bước hiểm chiêu. Nếu là yêu ma quỷ quái cẩn thận tỉ mỉ một điểm, nhất định sẽ nhận ra được đầu đài bên dưới tởn nhện truyền ra nhỏ bé Dịch Hồn lực lượng, như vậy tởn nhện liền sẽ không như vậy dễ dàng đem bốn người bọn họ vững vàng ràng buộc. Nếu là như vậy, như vậy Lạc Uyên bốn người tuyệt đối đều sẽ ở yêu ma quỷ quái không ngừng nghĩ công kích bên dưới sức cùng lực kiệt, toàn bộ ngã xuống.

Quái cũng chỉ có thể trách yêu ma quỷ quái quá mức bất cẩn khinh địch, coi thường Lạc Uyên bốn người, mới dẫn đến cuộc tranh tài này sẽ có một cái lấy yếu thắng mạnh kết cục.

Sau đó Đường Xảo từ trong nhẫn trữ vật lấy ra vài tờ Hồn Phù, đưa tới Lạc Uyên năm người trước, nói rằng: "Các người trước tiên khôi phục một chút đi."

Lạc Uyên năm người gật gật đầu, cũng không có khách khí, trực tiếp tiếp nhận Đường Xảo trong tay Hồn Phù, đánh vào trong cơ thể chính mình.

"Đường nha đầu, kỳ khai đắc thắng, chúc mừng chúc mừng a." Một đạo hùng hồn cứng cáp âm thanh bỗng nhiên từ Đường Xảo phía sau truyền ra, Đường Xảo xoay người lại vừa nhìn, chỉ thấy một tên tướng mạo cương nghị cứng cỏi khôi ngô nam tử chính lập với phía sau chính mình.

"Đa tạ Hồng thúc." Đường Xảo kiều xảo nở nụ cười, nàng người sau lưng, chính là Hồng Vũ.

Đối mặt Hồng Vũ, Đường Xảo liếc đứng lên vì là hội trường uy nghiêm khí, nghiêm nhiên một bộ thân là văn bối con gái nhỏ tư thái. Không chỉ có là bởi vì Hồng Vũ số tuổi lớn, thực lực cao hơn nàng, càng là bởi vì lúc trước nàng một thân một mình ở Đế Đô vì thành lập Tịnh Không Hồng Liên mà phấn đấu thì, Hồng Vũ dành cho nàng không ít trợ giúp cùng chăm sóc, vì lẽ đó Đường Xảo đối với Hồng Vũ vẫn luôn là lòng mang cảm kích, coi Hồng Vũ làm trưởng bối đối xử.

Hồng Vũ nhìn một chút Lạc Uyên các loại (chờ) người, cười nói: "Không nghĩ tới này quần thẳng nhóc con cũng có mấy phần thực lực."

Lúc trước cái kia một trận chiến đấu Hồng Vũ xem thật sự, bọn họ tuy rằng không có biểu hiện ra làm sao kinh điển tuyệt luân thực lực, nhưng đủ để để Hồng Vũ liếc nhìn.

"Hồng thúc mâu tán." Đường Xảo ngoài miệng khách khí, nhưng nhìn Lạc Uyên các loại (chờ) người trong ánh mắt nhưng tràn ngập không cách nào che giấu tự hào vẻ.

"Tiểu Dục vẫn không có tin tức sao?" Hồng Vũ về mặt dần dần mà cô đơn đi, khi (làm) một năm trước hẳn từ Đường Xảo trong miệng biết được chuyện này sau khi, cũng là lập tức phái ra hơn nửa công đoàn Sản Bản Giả đi tới sưu tầm Mục Dục tằm tích, nhưng kết quả cùng Đường Xảo một màn như thế.

Đường Xảo không hề trả lời, chỉ là nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

"Ai." Hồng Vũ thật sâu thở dài một hơi, bi thống vẻ hiển lộ hết với sắc. Trong năm đó, Hồng Vũ tuy tự biết Mục Dục đã lãnh ít dữ nhiều, có thể như trước không hề từ bỏ quá tìm kiếm, không ngừng phái Sản Bản Giả đi tới rừng rậm sưu tầm, đồng thời cũng ở bên trong đế đô phạm vi lớn tuyên bố giá cao lệnh treo giải thưởng, nhưng kết quả như trước là tạm được.

Hồng Vũ không thể không con, lao thẳng đến Mục Dục coi vì chính mình thân sinh dòng dõi. Thật vất vả ở bên trong đế đô gặp lại Mục Dục, nhưng hôm nay nhưng ra chuyện như vậy, cái kia phân bi thống, liền phảng phất có một cái tay, chặt chẽ ách trái tim của hắn, khiến cho người khó có thể thở dốc.

"Hồng thúc, ngài nén bi thương thuận biến đi." Đường Xảo nhẹ nhàng vỗ vỗ Hồng Vũ vai, nàng cũng là ở Mục Dục có chuyện sau khi, mới biết Mục Dục cùng Hồng Vũ trong lúc đó dĩ nhiên có như vậy một mối liên hệ.

Hồng Vũ chậm rãi gật gật đầu, lập tức cười nói: "Tiểu tử kia quỷ vô cùng, nói không chắc chỉ là chạy trốn tới chỗ nào trốn đi."

Đường Xảo cường trang mỉm cười, gật gật đầu, trong lòng nàng cũng là tình nguyện chính mình như thế suy nghĩ.

"Thiết huyết công đoàn năm tên Săn Bắn Già toàn bộ mất đi năng lực chiến đấu, Tà Long Chi Nha công đoàn thắng!"

Tầm mắt của mọi người, đột nhiên bị Gừng Luân một câu nói hấp dẫn đến đâu trên đài. Chỉ thấy đâu trên đài ngang dọc tứ tung nằm năm tên đã ngất mà đi Săn Bắn Già, trên người đều trải rộng sâu cạn bất nhất dữ tợn vết thương, máu tươi như chú, theo mặt đất hoa văn róc rách chảy xuôi, khắp nơi tàn hồng.

Ngoài ra, đâu trên đài còn đứng đứng thẳng năm tên không bị thương chút nào Săn Bắn Già, lãnh đạm về mặt phảng phất lúc trước đâu trên đài phát sinh hết thấy đều cùng bọn họ hoàn toàn không quan hệ.

Lúc này, toàn trường yên lặng như tờ, trên mặt của mỗi người đều hiển lộ trình độ bất nhất về ngạc nhiên, bọn họ hoàn toàn không có cách nào tin tưởng chính mình lúc trước tận mắt nhìn trận chiến đấu này.

Nhanh, quá nhanh, vền vền chỉ là trong nháy mắt, chiến đấu cũng đã kết thúc. Một chiêu, Tà Long Chi Nha năm tên Săn Bắn Già vền vền chỉ dùng một chiêu, liền ung dung đánh bại thiết huyết năm tên Săn Bắn Già, ra tay nhanh chóng lệnh mất thương khó phân biệt. Cùng với nói là một cuộc tranh tài, càng không như nói là một trường giết chóc.

Tuy rằng thiết huyết công đoàn thực lực ở Đệ Đô đông đảo b cấp công đoàn bên trong nằm ở lót đáy, nhưng cuộc tranh tài này phái ra năm tên Săn Bắn Già bình quân thực lực cơ bản đều ở thất phẩm Săn Bắn Linh trở lên, cao nhất một người cũng có tam phẩm Săn Bắn Tướng thực lực. Có thể Tà Long Chi Nha Săn Bắn Già nhưng lấy một chiêu chế địch, đó là làm sao thực lực đáng sợ mới có thể làm được?

"Viên Trùng tên kia thù hạ, dĩ nhiên tập kết một nhóm đáng sợ như vậy Săn Bắn Già." Hồng Vũ trên mặt, không khỏi toát ra một tia kiêng kỵ về sợ hãi.

Này Tà Long Chi Nha, chính là Viên Trùng công đoàn. Viên Trùng đáng sợ ở trong đế quốc có thể nói là không người không biết không người không hiểu, có thể dưới tay hần Tà Long Chi Nha công đoàn nhưng vẫn đều là chỉ nghe tên, không gặp hình, chưa bao giờ ở đại lục bên trên ra mặt, thực lực cũng vẫn là một điều bí ẩn.

"Lần này lên cấp tái, e sợ sẽ là một hồi ác chiến." Cuồng Hồ về mặt ngưng nhiên, hần cũng là không nghĩ tới, Tà Long Chi Nha vẫn không gặp lộ diện, hôm nay lần đầu ra tay, thực lực càng khủng bố như vậy.

Đường Xảo cùng Hồng Vũ bây giờ cũng chỉ có thể âm thầm cầu khẩn, không muốn quá sớm đụng với Tà Long Chi Nha bang này sát thân tài được, bằng không này lên cấp con đường, chỉ sợ là lãnh ít dữ nhiều.

Thời gian sau này bên trong, lục tục tiến hành rồi mấy tổ thi đấu, ở giữa cũng không có lại xuất hiện trước Tà Long Chi Nha cùng thiết huyết như vậy nghiêng về một bên tình huống, đối chiến quá trình đặc sắc vô cùng, dẫn tới đâu trường bên trong tiếng vỗ tay không ngừng, hoan hô không thôi, khiến người ta gọi thẳng sáng khoái, sáng khoái tràn trề.

"Đón lấy thi đấu, dự thi công đoàn vì là Tịnh Không Hồng Liên đối chiến thiết huyết, Huyết Phủ đối chiến liệt phong vết tích. Nhưng thiết huyết công sẽ chủ động bỏ quyền thi đấu, do Tịnh Không Hồng Liên công sẽ trực tiếp thắng lợi. Bởi Tịnh Không Hồng Liên đã thắng hai tràng, trực tiếp tiến vào sau ba ngày trận thứ hai thi đấu."

"Bỏ quyền?" Tịnh Không Hồng Liên mọi người không khỏi đồng thời ngạc nhiên, này thiết huyết công đoàn dĩ nhiên lựa chọn từ bỏ thi đấu.

Bất quá cẩn thận ngắm lại sau khi cũng thuận theo thoải mái, dù sao trên một cuộc tỷ thí ở Tà Long Chi Nha tay chiêu tiếp theo bị thua, đối làm là ai, cũng không chịu đựng nổi đã kích như vậy. Huống chi thiết huyết công đoàn cũng vền vền chỉ là một toà thực lực lót đáy công đoàn, coi như thật sự tỉnh lại gây dựa, cũng là uống công vô ích thôi.

"Người nha đầu này vận may ngược lại không tệ, lão già ta nhưng là số khổ rồi." Hồng Vũ nhìn một chút trên mặt mang theo ý cười Đường Xảo, bắt đắc dĩ bĩu môi. Này liệt phong vết tích thực lực, Hồng Vũ trước trước thi đấu bên trong cũng đã đã được kiến thức.

Vền vền chỉ dùng không tới 5 phút, liệt phong vết tích liền dễ dàng đánh bại thực lực không kém một sừng Thiên Mã, tuy rằng cũng không có Tà Long Chi Nha như vậy đáng sợ, nhưng cũng không thể khinh thường.

Đường Xảo khẽ mỉm cười, nói "Nha đầu ta cũng chỉ là số may thôi, Hồng thúc Huyết Phủ công đoàn chắc chắn thắng được."

"Chỉ hy vọng như thế đi." Hồng Vũ sờ sờ chính mình trên cằm cái kia trắng đen giao tạp râu tua tủa, không nghĩ tới chính mình cuộc so tài thứ nhất, liền tao ngộ khó giải quyết như vậy đối thủ. Cuộc tỷ thí này, chỉ sợ là lãnh ít dữ nhiều.

Cùng lúc đó, Đường Xảo cũng không khỏi đang bí ẩn thần phục với lúc trước liệt phong vết tích thể hiện ra thực lực. Cùng Tà Long Chi Nha như thế, liệt phong vết tích thường ngày ở Đệ Đô cũng là hiếm có lộ diện, không nghĩ tới càng cũng là ở giấu tài.

Sau đó thi đấu bên trong, cũng không biết còn có thể có bao nhiêu tương tự với Tà Long Chi Nha cùng liệt phong vết tích như thế công sẽ xuất hiện. Xem ra này lên cấp con đường, cũng không dễ đi.

Đêm đã khuya, ánh trăng trong sáng nhẹ nhàng phổ rơi tại Đệ Đô mỗi một góc, làm lạnh Đệ Đô kéo dài cả ngày huyền nhiệt, thêm lên một vệt sự yên tĩnh hiếm có.

Ít dấu chân người rừng trúc tiểu đạo bên trong, một đôi thiếu nam thiếu nữ, chính sống vai chậm rãi mà đi. Thiếu nữ hai tay nhẹ nhàng kéo thiếu niên cánh

tay, đầu hơi dựa ở bả vai của thiếu niên bên trên. Nhìn dựa ở trên người mình thiếu nữ, thiếu trẻ măng vuốt ve thiếu nữ đầu, khóe miệng toát ra một chút cưng chiều.

Thiếu niên thiếu nữ làm cho người ta cảm giác, cũng không phải tình nhân trong lúc đó thân mật, mà là một phần máu mủ tình thâm tình thân. Mà hai người này, chính là thân là thân sinh huynh muội Lạc Uyên cùng Lạc Tuyết Nghiêu.

"Ca, người nói hần còn sống không?" Lạc Tuyết Nghiêu ngẩng đầu lên, nhìn sao lốm đốm đầy trời, ánh trăng uyển mỹ bầu trời đêm, nghe giọng hỏi.

"Ta cũng không biết." Lạc Uyên lắc lắc đầu, hần tự nhiên là biết Lạc Tuyết Nghiêu trong miệng đề cập người là ai.

Liên quan với Mục Dục sinh hoặc tử, xuất phát từ cảm tính, Lạc Uyên càng thêm đồng ý tin tưởng người trước. Nhưng nằm ở lý tính, Lạc Uyên liền càng thêm thiên hướng với người sau.

Dù sao có thể ở Tử Lôi Đạp Vân Thủ thủ hạ tiếp tục sống sót, hy vọng này thực sự quá mức xa vời. Bằng không, Mục Dục đã sớm nên trở về đến Tịnh Không Hồng Liên bên trong hoặc là đãi cá khẩu tín cho bọn họ, cũng không đến nỗi trong vòng một năm tin tức hoàn toàn không có.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Rừng trúc nói chuyện

"Tiểu Nghiêu, người có phải là thích Tiểu Dục." Lạc Uyên chậm rãi hỏi.

"Không thể rồi, ta làm sao sẽ thích hần a." Lạc Tuyết Nghiêu vội vàng buông ra Lạc Uyên cánh tay, cũng không quay đầu lại bước nhanh đi tới Lạc Uyên phía trước, sợ bị Lạc Uyên nhìn thấy mình đã bắt đầu hơi ửng hồng hai gò má.

Lạc Uyên cười lắc lắc đầu, nhưng nụ cười bên trong, nhưng tiết lộ từng tia từng tia bất đắc dĩ cùng cay đắng.

Lạc Uyên cùng Lạc Tuyết Nghiêu cha mẹ từ lúc Lạc Uyên ba tuổi, Lạc Tuyết Nghiêu mới vừa vừa ra đời không bao lâu thì liền song song nhiễm bệnh qua đời, Lạc Tuyết Nghiêu có thể nói là Lạc Uyên tự tay chăm nom lớn lên. Lạc Tuyết Nghiêu tuy rằng ở trước mặt người đều là một bộ nhay nhót tung bưng, không nào không lo lắng, nhưng bởi từ nhỏ đã thiếu hụt cha mẹ thương yêu, liền dẫn đến Lạc Tuyết Nghiêu một có tâm sự hoặc là bị thương tâm tình, đều sẽ đem chúng nó thật sâu vùi vào trong lòng chính mình, chưa bao giờ cùng người khác đề cập, liền ngay cả đối với Lạc Uyên cũng giống như vậy. Có thể mặc dù Lạc Tuyết Nghiêu có thể giấu giếm được tất cả mọi người, cũng tuyệt đối không gạt được Lạc Uyên hai mắt.

Tự từ khi biết Mục Dục sau khi, Lạc Uyên liền phát hiện mình này muội muội bắt đầu trở nên rộng rãi lên, không phải ở bề ngoài, mà là chân chính ý nghĩa trên rộng rãi. Trở nên bắt đầu sẽ hướng mình tỏ lộ tâm sự, phát tiết tâm tình tiêu cực.

Hơn nữa, Lạc Tuyết Nghiêu từ nhỏ liền đối với ngoại trừ Lạc Uyên cùng với từ nhỏ cùng nhau lớn lên Trương Hành bên ngoài nam sinh đều là một bộ yêu dề ý tới hay không, người sống chớ tiến vào băng sơn tư thái, liền ngay cả đối với gia tộc bên trong cái khác có liên hệ máu mủ đường anh em họ cũng hào không ngoại lệ, có thể chỉ có đối với Mục Dục nhưng là này giống như hướng ngoại rộng rãi, cùng cái Phong nha đầu.

Nhưng từ khi một năm trước Mục Dục mất tích sau khi, Lạc Tuyết Nghiêu tính cách liền bị đánh trở về nguyên hình, thậm chí trở nên so với trước đây càng thêm trầm mặc ít lời. Người khác khả năng không biết, có thể Lạc Uyên nhưng rõ ràng nhất Lạc Tuyết Nghiêu nội tâm đau xót, cũng chỉ có Lạc Uyên gặp Lạc Tuyết Nghiêu âm thầm rơi lệ bị tịch về mặt.

Lạc Uyên chậm rãi đi lên trước, nhẹ nhàng đáp ở Lạc Tuyết Nghiêu vai, "Tiểu Nghiêu, không muốn quá đề ở trong lòng. Tiểu Dục nếu là còn sống sót, hần nhất định sẽ về tới tìm chúng ta. Nếu như thật sự đã gặp bất hạnh, người như thế nào đi nữa thương tâm khổ sở hần cũng không sẽ sống lại đây."

"Ta biết." Lạc Tuyết Nghiêu nhẹ nhàng gật gật đầu, xoay người, khóe mắt đã chứa đầy nước mắt, "Nhưng là ta không có cách nào không chế chính mình tư tưởng."

Nói xong câu đó, Lạc Tuyết Nghiêu đầu đã thật sâu vùi vào Lạc Uyên trong lồng ngực, nước mắt nhanh chóng thấm ướt Lạc Uyên lòng dạ.

Lạc Uyên ôn hòa đánh Lạc Tuyết Nghiêu phần lưng, Lạc Tuyết Nghiêu thăm thăm khóc nức nở thanh phảng phất như là từng cây từng cây ngân châm giống như vậy, thật sâu đâm vào Lạc Uyên trong trái tim.

Lạc Tuyết Nghiêu là Lạc Uyên ở cõi đời này duy nhất người chí thân, Lạc Tuyết Nghiêu hài lòng, Lạc Uyên liền càng thêm hài lòng, Lạc Tuyết Nghiêu thương tâm, Lạc Uyên liền càng thêm đau xót.

"Ai!" Lạc Uyên bỗng nhiên đem trong lòng Lạc Tuyết Nghiêu vội vàng lui về phía sau ngăn ở phía sau chính mình, một mặt cảnh giác nhìn bốn phía rừng trúc.

"Ca, làm sao?" Lạc Tuyết Nghiêu bị Lạc Uyên bất thành linh cử động sợ hết hồn, hỏi vội.

"Thật giống có ai ở phụ cận giám thị chúng ta." Từ lúc Lạc Uyên cùng Lạc Tuyết Nghiêu hai người mới vừa vừa bước vào rừng trúc một khắc đó, Lạc Uyên cũng đã nhận ra được một tia dị dạng khí tức gọn sóng. Lúc đó Lạc Uyên chỉ cho là có một ít cấp thấp hung thú ở mảnh này trong rừng trúc cư trú, cũng không có quá mức lưu ý. Cho đến vừa nãy Lạc Tuyết Nghiêu nhào vào trong lồng ngực của mình một khắc đó, cái kia cổ quái dị gọn sóng đột nhiên cường lớn lên, Lạc Uyên lập tức liền phân biệt ra được cái kia gọn sóng tuyệt không thuộc về hung thú, mà là Săn Bắn Giả Dị Hồn lực lượng.

"Là ai?" Lạc Tuyết Nghiêu nghe giọng hỏi.

Lạc Uyên lắc lắc đầu, nói: "Không biết, bất quá hơi thở của người này không yếu, tuyệt đối không kém Săn Bắn Tướng."

Lạc Uyên hơi nhú mày, tuy rằng hấn cảm giác này cổ Dị Hồn lực lượng vô cùng xa lạ, nhưng hấn rõ ràng ở trong đó nhận biết được một tia cảm giác đã từng quen biết. Chỉ tiếc này tia cảm giác vô cùng yếu ớt, để Lạc Uyên phân rõ không xuất thân phân.

"Lẽ nào là cái khác công đoàn người..." Lạc Uyên âm thầm suy đoán, có thể hay không là cái khác công đoàn phái tới trong bóng tối tập kích bọn họ, để bọn họ không cách nào tham gia đón lấy thi đấu, nghĩ đến đây, Lạc Uyên liền lập tức kéo Lạc Tuyết Nghiêu tay, thấp giọng nói: "Nơi đây không thích hợp ở lâu, chúng ta đi."

Ngay khi Lạc Uyên cùng Lạc Tuyết Nghiêu thân ảnh của hai người hoàn toàn biến mất ở rừng trúc một mặt thời gian, một vệt bóng đen bỗng nhiên từ trên trời giáng xuống, rơi vào bọn họ nguyên bản đứng thẳng địa phương.

Bóng đen toàn thân đều bị một cái rộng lớn đầu bóng màu đen lung nấp chặt chẽ, không thấy rõ thể hình, cũng không nhận rõ hình dạng.

Sau đó, người áo đen không nói chẳng hề làm gì cả cái gì, chậm rãi rời đi rừng trúc.

... ..

"Hội trưởng." Một gian âm u trong phòng, một tên sắc mặt trầm lạnh nam tử bỗng nhiên từ gian phòng góc nơi u nhiên động ra, cung kính mà đứng thẳng ở người trước mặt phía sau.

"Quý ảnh, ta dặn dò chuyện của người làm được thế nào rồi?" Quay lưng quý ảnh người, phát sinh một đạo âm lãnh quý mị thanh tuyến, nhận ra độ cực cao. Người này chính là Tà Long Chi Nha hội trưởng, trên người chịu tám đại hồn chủ một trong Âm Chủ Viên Trung.

"Không có bất kỳ tin tức." Quý ảnh chậm rãi nói rằng, không khó nghe ra trong giọng nói nom nớp lo sợ.

"Ồ? Vẫn là không có tin tức gì thật sao?" Viên Trung dần dần xoay người, trên mặt mang theo ý cười, một tay nhẹ nhàng khoát lên quý ảnh trên bả vai.

"Vâng... Đúng thế." Quý ảnh bỗng nhiên cảm nhận được trên vai truyền đến một trận lạnh lẽo, thân thể bỗng nhiên run lên.

"Một đám rác rưởi." Viên Trung biểu hiện đột nhiên biến, nhất thời giận tím mặt, khoát lên quý ảnh trên bả vai tay phải bỗng lóe qua một tia hắc mang, chỉ nghe một trận liên tiếp vang lên giòn giã, quý ảnh vai trái liên quan toàn bộ cánh tay trái xương cốt càn trong nháy mắt vỡ vụn hầu như không còn.

Quý ảnh nhất thời rên lên một tiếng, thân hình bỗng lui nhanh, ân máu đỏ tươi dọc theo khóe miệng rách rách mà xuống, mất đi khung xương chống đỡ cánh tay trái lại như là một khối từ thịt, vô lực rũ xuống, đung đưa.

"Thời gian một năm, mấy chục người, một cái tử thi không tìm được, Từ Lôi Đạp Vân Thú lớn như vậy cái mục tiêu lẽ nào cũng không tìm được sao? !" Viên Trung điên cuồng mà kêu gào, hai mắt đỏ ngầu, sắc mặt dữ tợn, khác nào một con đáng sợ ma quỷ.

"Thuộc hạ đã phái sắp tới hơn tám mươi người, cẩn thận sưu tầm bao quát Đế Đô phạm vi ngàn dặm trong vòng hết thấy địa phương, xác thực không tìm được Từ Lôi Đạp Vân Thú hình bóng." Quý ảnh cố nén cánh tay trái nát tan đau nhức, hồi đáp.

"Lẽ nào nó còn có thể chấp cánh bay không được, thật không biết nuôi các người này một đám rác rưởi có ích lợi gì." Viên Trung dần dần mà bình phục rơi xuống tâm tình của chính mình, nhưng trong trong mắt nộ huyết nhưng không chút nào lui bước, trái lại càng thêm nồng nặc lên.

Một năm trước Mục Dục cùng Lạc Tuyết Nghiêu hai người ở bên trong vùng rừng rậm tao ngộ con kia Từ Lôi Đạp Vân Thú, chính là Viên Trung tự tay từ Đồ Kỳ thành phụ cận nơi ở bên trong xua đuổi mà đến.

Vì cái gì? Vì là chính là muốn mượn Từ Lôi Đạp Vân Thú tay đến diệt trừ Mục Dục, do đó đoạt lại cái kia lúc trước đang đầu giá sẽ trên bị Mục Dục cướp dưới hắc thiết mảnh. Có thể Viên Trung không nghĩ tới, trận chiến đó sau khi, Mục Dục cùng Từ Lôi Đạp Vân Thú dĩ nhiên lại như biến mất khỏi thế gian bình thường hoàn toàn biến mất rồi. Viên Trung rộng rãi phái người tay, ở trên đại lục đầy đủ sưu tầm một năm, càn không thu được gì.

Sự tình nói tới chỗ này, có lẽ sẽ có người hỏi, tại sao Viên Trung không tự mình ra tay, hoặc là phái thủ hạ Săn Bắn Giả đi vào rình giết Mục Dục. Lấy Viên Trung thực lực với thể lực, đánh giết một cái Mục Dục quả thực so với bóp chết một con kiến còn muốn đơn giản, cần gì phải đại phí hoàng hốt đưa tới Từ Lôi Đạp Vân Thú đây?

Cũng không phải Viên Trùng không muốn làm như vậy, mà là Viên Trùng không thể làm như thế. Bởi một ít đặc thù nguyên nhân, Viên Trùng nhất cử nhất động vẫn luôn bị đế quốc hoàng thất, Cháp Pháp giả cùng với một ít coi vì là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt địa thế lực hoặc là công đoàn chặt chẽ giám thị, một khi mình làm ra cái gì dị dạng cử động, bọn họ tất nhiên sẽ tìm được tiếp lời đến liên hợp thảo phạt chính mình.

Viên Trùng hiện nay chính nơi ở một cái cực kì trọng yếu giai đoạn, tuyệt đối không thể bởi vì chuyện này mà đưa tới quá nhiều phiền phức không tất yếu, dẫn đến chính mình trăm phương ngàn kế an bài năm năm lâu dài kế hoạch lại tàn theo lửa.

Viên Trùng chậm rãi đi tới quầy ảnh trước mặt cửa, từ trong nhẫn trữ vật lấy ra một tấm Hồn Phù, đưa cho quầy ảnh, lạnh lùng nói: "Ta lại cho ngươi thời gian một tháng, nếu như ngươi như trước không có tìm được manh mối, ngươi rõ ràng ngươi sẽ là ra sao kết cục."

"Nhiều Tạ hội trưởng on tha chết, thuộc hạ tất khi (làm) tận tâm tận lực, bằng không lấy tử tạ tội." Viên Trùng câu nói này để quầy ảnh nhất thời như thích đại xá, vội vàng tiếp nhận Viên Trùng trong tay Hồn Phù, trong nháy mắt độn ra gian phòng ở ngoài.

Viên Trùng thật sâu làm một cái hít sâu, sau đó xoay người ngồi ở cái ghế bên trên, trong mắt màu máu cũng thuận theo âm đạm xuống.

"Tiểu tử, ngươi quá nôn nóng, ngươi đã quên ta đã nói với ngươi cái gì sao?" Ngay khi Viên Trùng bùng lên trong tay chén trà thời gian, một đạo hắc khí chậm rãi từ Viên Trùng ngực thẩu đi ra, ở Viên Trùng trước người dần dần ngưng tụ, trong chớp lát, liền ngưng tụ thành một tên thân mang hắc tử trường bào, tướng mạo so với Viên Trùng còn muốn âm tà mấy lần nam tử bóng người.

Nam tử chấp tay trời nổi cùng Viên Trùng trước người, từ trong ra ngoài toả ra một luồng vô hình âm lãnh sát khí, một đôi ám hai con ngươi màu tím bán mờ bán đóng, trong đó tựa hồ ẩn chứa đủ để xoá bỏ thể gian vạn vật khủng bố uy năng.

Này nam tử, chính là ký túc ở Viên Trùng trong cơ thể Dị Hồn, cùng Hải đều là thượng cổ tám đại hồn chủ một trong Ám Chủ —— Minh.

"Ám Chủ giáo dục, Viên Trùng sao dám quên." Đối mặt Minh, Viên Trùng không chút nào bản tính âm lãnh cùng thân là hội trưởng uy nghiêm, ngôn hành cử chỉ có thể nói là một mực cung kính. Phảng phất Minh không phải Dị Hồn, mà Viên Trùng mới là Dị Hồn như thế.

"Lúc trước ta lại chọn ngươi, chính là vừa ý ngươi đề tiện, ngươi bình tĩnh, sự ác độc của ngươi ác độc. Ta nhiều lần nhắc nhở ngươi, gặp phải sự tình nhất định phải bình tĩnh xử lý, ngươi làm sao chính là không nhớ được." Minh mắt lạnh lẽo mà coi, không giận tự uy.

"Ám Chủ giáo huấn chính là, có thể thời gian dài như vậy cũng không có cách nào tìm tới Khí Chủ, ta cũng là đang vì Ám Chủ sốt ruột a." Viên Trùng cúi đầu, không dám đối diện Minh hai mắt. Viên Trùng không sợ trời không sợ đất, chỉ có e ngại Minh. Minh đáng sợ, hẳn nhưng là thân thân thể sẽ quá.

Minh cười lạnh, nói: "Ta xưa nay liền không vội, Hải thực lực ta lại quá là rõ ràng, sẽ không dễ dàng chết như vậy. Ngươi cũng không cần lãng phí nữa tinh lực đi tìm hắn, hắn tự nhiên sẽ xuất hiện."

"Xin nghe Ám Chủ chi mệnh." Viên Trùng âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

"Hải, ta tuyệt đối sẽ không để ngươi chạy ra lòng bàn tay của ta." Minh chậm rãi giơ lên tay phải, trong lòng bàn tay khói đen mờ mịt, từ từ ngưng tụ thành một đạo Hải ảnh thu nhỏ, sau đó tay phải nắm chặt, tan thành mây khói.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Kim cương hùng Ngụy Siêu

Sau ba ngày

"Lên cấp tái cuộc so tài thứ nhất đã kết thúc, ở cuộc so tài thứ nhất bên trong thắng lợi sáu toà công đoàn đem vào hôm nay bắt đầu tiến hành trận thứ hai thi đấu, thắng lợi ba toà công đoàn, đem sẽ thành công lên cấp đến a cấp công đoàn." Gừng Luân chấp tay đứng ở đầu giữa sân, nói rằng "Căn cứ rút thăm trình tự, tham gia tổ thứ nhất tỷ thí công đoàn là Liệt Phong Chi Ngân công đoàn cùng Tà Long Chi Nha công đoàn, huyết con rồi công đoàn cùng thánh mộc công đoàn."

Nương theo Gừng Luân nhất ngôn nhất ngữ, lên cấp tái trận thứ hai thi đấu, cũng là cực kì trọng yếu một cuộc tranh tài, rốt cục kéo lên màn mở đầu.

"Liệt Phong Chi Ngân đối đầu Tà Long Chi Nha, cuộc tranh tài này có nhìn."

"Đúng vậy, này hai toà công đoàn nhưng là năm nay này lên cấp tái hai con hắc mã đây."

"Phòng chừng năm nay quan á quân liền muốn ở này hai toà công đoàn bên trong đấu võ đi ra đi."

Trên thính phòng đã là nghị luận sôi nổi, huyền nháo phi thường. Tà Long Chi Nha cùng Liệt Phong Chi Ngân hai toà công đoàn địa danh đầu ở Đế Đô đều là hiếm có nghe thấy, hào nói không khuếch đại, nếu như không phải ở tái trường bên trong tận mắt đến, bọn họ thậm chí căn bản liền không biết bên trong đế đô có này hai toà công đoàn tồn tại.

Chính là không lên tiếng thì thôi, một tiếng hét lên làm kinh người, Tà Long Chi Nha cùng Liệt Phong Chi Ngân ở cuộc so tài thứ nhất bên trong biểu hiện ra thực lực không thể nghi ngờ là dự thi mười hai toà công đoàn bên trong tối đoạt người nhãn cầu, đối chiến thời gian hoàn toàn là mang tính áp đảo nghiền ép đối thủ công đoàn, liền ngay cả một lần bị mọi người coi là hạt giống công đoàn một sừng Thiên Mã cùng Huyết Phủ đều song song bại vào thủ hạ.

Vì lẽ đó, ở đây trong lòng của tất cả mọi người, lần này lên cấp tái quan á chi tranh, không phải Tà Long Chi Nha cùng Liệt Phong Chi Ngân không còn gì khác.

"A hành, cuộc tranh tài này người thấy thế nào?" Lâm Phong lấy cùi chỏ đội lên đỉnh đang ngồi ở bên cạnh hấn say sưa ngon lành lật xem thư tịch Trương Hành, hỏi.

Trương Hành cảm trong tay thư tịch nhẹ nhàng hợp lại, thu hồi trử trong nhẫn, sau đó cười nói: "Liệt Phong Chi Ngân sẽ bỏ qua cuộc tranh tài này."

"Hừm, lời này nói thế nào?" Một bên đang cùng Cuồng Hồ trò chuyện Đường Xảo, cũng là bị Trương Hành lời nói này câu dẫn tâm tư, quay đầu hỏi.

Tĩnh Không Hồng Liên những người còn lại, cũng là hiếu kì đưa mắt tiêu điểm tập trung đến Trương Hành trên người.

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 56: Hồ sai tâm cơ

"Đã nói, chiêu này đối với ta căn bản vô dụng, nham thạch da dê!" Ngụy Siêu xem thường hừ hừ, hai tay lần thứ hai hóa thành to lớn nham thạch, đánh nát mười chi băng tiễn.

"Vẫn chưa xong đây." Cổ Nguyệt bóng người lại bỗng xuất hiện ở Ngụy Siêu phía sau, tiện tay lại là vút ra mười chi băng tiễn. Đương nhiên kết quả vẫn là như thế, căn bản là không có cách thương tổn được nham thạch tấm khiên chút nào.

Sau đó, Cổ Nguyệt lại là liên tiếp không ngừng xuất hiện ở Ngụy Siêu mỗi cái phương vị, lấy băng tiễn công kích Ngụy Siêu nham thạch tấm khiên.

"Tiểu tử này đến cùng đang làm gì, đáng đáp như vậy rồi : cái không có cách nào đánh bại cái kia tảng đá quái a." Đầu đài bên dưới, tên là Thiết Thuần cường tráng nam tử hoàn toàn không có cách nào lý giải Cổ Nguyệt hành vi. Cổ Nguyệt như vậy hoàn toàn chính là lấy lãng phí chính mình Dị Hồn lực lượng để đánh đổi ở làm chuyện vô ích a.

"Cổ Nguyệt tiểu tử kia không phải là ngớ ngẩn, hấn sẽ không làm không ý nghĩa sự tình." Một bên Lâm Phong đúng là có vẻ vô cùng trấn định, hấn là cùng Cổ Nguyệt đồng thời gia nhập Tĩnh Không Hồng Liên, ở chung quen biết đã có năm năm lâu dài. Cổ Nguyệt tính cách Lâm Phong lại quá là rõ ràng, hấn đầu óc tuy rằng không kịp Trương Hành, nhưng cũng là rất cơ trí, ý đồ xấu rất nhiều, Lâm Phong tin tưởng Cổ Nguyệt như thế làm nhất định có hấn đạo lý của chính mình.

"Người lại thử cái này." Cổ Nguyệt thả người nhảy lên, lâm vào Ngụy Siêu đỉnh đầu, sau đó trong cơ thể Dị Hồn lực lượng toàn lực thôi thúc, đầy đủ năm mươi chi băng tiễn ngưng với dưới thân, giống như tiễn trận.

Tức khắc, băng tiễn khác nào thiên thạch vũ trụ giống như đột nhiên tằm tích, tiếng nổ vang rền liên tiếp không ngừng, băng hoa nhanh toàn bay lượn, khúc xạ từng sợi kim dương, đầu trên đài nhất thời bịt kín một tầng huyền mỹ hào quang.

Khi (làn) hào quang biến mất thời gian, khiến cho người khó có thể tin một màn xuất hiện. Ở số lượng như vậy không lồ tiễn trận oanh tạc dưới, Ngụy Siêu càng vẫn như cũ bình yên vô sự đứng ở tại chỗ, toàn thân không tổn thương chút nào, chỉ là rơi xuống óng ánh băng hoa, hai chân, càng là cũng không lui lại một bước.

"Ta nói rồi, chiêu số của người đối với ta chỉ có điều như nạo ngứa như thế." Ngụy Siêu bấp thịt run lên, phui xuống dính ở trên người rất ít băng hoa.

"Bỏ hù, người xem một chút người dưới chân nói sau đi." Cổ Nguyệt chỉ chỉ Ngự Siêu dưới chân, khịt mũi nở nụ cười.

Ngự Siêu cúi đầu vừa nhìn, chỉ thấy mình dưới chân bán kính năm mét trong vòng đầu trên đài càng chẳng biết lúc nào kết đầy một tầng mỏng manh bông tuyết, khúc xạ nhân nhật ánh mặt trời.

"Thì ra là như vậy." Lâm Phong thấy thế, nhất thời tỉnh ngộ, mỉm cười gật đầu.

"Người rõ ràng cái gì?" Thiết Thuần gỡ gỡ tóc, như trước là vẻ mặt nghi hoặc, vội vàng hỏi.

"Người nhìn xuống liền biết rồi." Lâm Phong khẽ mỉm cười, không hề trả lời Thiết Thuần.

"Người đến cùng muốn làm gì?" Ngự Siêu hỏi nhướn mày, hẳn trong lúc hoảng hốt bay lên một tia linh cảm không lành, nhưng liều mạng cũng không nghĩ ra này Cổ Nguyệt trong hồ lô đến cùng đang bán thuốc gì.

"Nói cho người phỏng chừng người cũng lý giải không được, đỡ lấy ta này một chiêu nói sau đi." Cổ Nguyệt lười cùng Ngự Siêu phí lời, lần thứ hai thôi thúc lên trong cơ thể Dịch Hồn lực lượng, đệ nhị hồn châu đột nhiên ánh xanh mãnh liệt.

"Phá Băng Chuy!" Cổ Nguyệt thả người nhảy lên, hai tay giơ lên đỉnh đầu, sau đó, một cái không lồ bông tuyết chi chuy đột nhiên xuất hiện ở Cổ Nguyệt song trong tay, hướng về Ngự Siêu thân thể đập ầm ầm dưới.

"Tông Hùng Chi Lực!" Ngự Siêu hét lớn một tiếng, sau lưng bỗng hiện ra một con to lớn gấu ngựa bóng mờ, sau đó Ngự Siêu hai tay đánh ra, đón lấy

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại Wwv.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Lạc Tuyết Nghiêu thực lực

"Tật Thỏ Đặng!" Trương Mộng Lệ mị quát một tiếng, một đôi thon dài tinh tế chân dài mang theo thân thể mềm mại bỗng nhiên nhảy lên, hai chân bỗng đập về tảng đá ngực.

"Ngốc tảng đá, cẩn thận." Dưới đài Lạc Tuyết Nghiêu thấy thế nững nịu hét lớn, nhưng lúc này đã muộn, Trương Mộng Lệ hai chân đã nặng nề đập ở căn bản phản ứng không kịp nữa né tránh tảng đá trên ngực. Chỉ nghe một tiếng vang trầm thấp, tảng đá thân thể theo tiếng bay ngược mà ra, thẳng tắp rơi xuống đầu đài.

Dưới đài Lâm Phong lập tức thả người nhảy lên, đưa tay tiếp được tảng đá gấp lặt thân thể.

"Bồi Tịnh Không Hồng Liên công đoàn Săn Bắn Già hạ xuống đầu đài, Âm Huyết công đoàn thắng. Do Tịnh Không Hồng Liên tạm thời dẫn trước."

"Hừ, dám bóp vú lão nương, vậy liền coi là thu hồi điểm lợi tức." Trương Mộng Lệ tóc dài vung một cái, nhảy xuống đầu đài.

"Xú tảng đá! Tảng đá vụn! Xuẩn tảng đá! Không đúng, sắc tảng đá!" Lạc Tuyết Nghiêu hai tay chống nạnh, một mặt sắc mặt giận dữ nhìn bị Lâm Phong đỡ lấy tảng đá, tức đến nổi phồng.

"Đừng.. Xin lỗi mà, ta không phải cố ý." Tảng đá sắc mặt ửng đỏ, không dám ngẩng đầu nhìn thẳng Lạc Tuyết Nghiêu. Tảng đá vốn là đôi mắt nữ sinh lên rất thẹn thùng, càng không cần phải nói tới như thế cái yêu điểm nữ, hoàn toàn chính là bị đánh trở tay không kịp.

"Tảng đá, ta hỏi người một chuyện." Cổ Nguyệt chậm rãi đi tới tảng đá bên người, một mặt nghiêm túc, sát có việc nói rằng.

"Cái gì... Sự?" Nhìn Cổ Nguyệt nghiêm túc vẻ mặt, tảng đá nhất thời nom nớp lo sợ.

"Cảm giác thế nào?"

"..."

"Có thể hay không theo ta nắm cái tay a."

"..."

"Ta cảm thấy ngươi vẫn là kẻ tục nghi ngại tốt hơn." Lạc Tuyết Nghiêu trán nổi gân xanh, giờ tay liền cho Cổ Nguyệt cái cổ một cái tăng tăng con dao.

Liền nghe một tiếng vang trầm thấp, Cổ Nguyệt, tốt.

Lâm Phong đem Cổ Nguyệt thân thể tiện tay vứt tại một bên, sau đó chau mày, sắc mặt nghiêm túc nói: "Cao Thỉnh chính là nhìn trúng rồi tăng đá tính cách mới sẽ phái ra Trương Mộng Lệ người phụ nữ kia, đón lấy cuộc tranh tài này, Tuyết Nghiêu, ngươi nhất định phải cẩn thận nhiều hơn."

"Yên tâm đi, ta nhất định sẽ đem đối thủ đầu cho nình hạ xuống." Lạc Tuyết Nghiêu song quyền nắm chặt, phát sinh liên tiếp lạnh lạnh bạo cốt thanh, trong mắt tức giận bắn ra, sau lưng phảng phất chính bốc lên cháy hùng hực lửa giận.

"Được... Thật là đáng sợ." Ba nam không hẹn mà cùng nuốt ngụm nước miếng, bước chân không khỏi lui nhanh. Không nghĩ tới bình thường ngoan ngoãn đẹp đẽ Lạc Tuyết Nghiêu, tức giận lên dĩ nhiên là lần này đáng sợ đáng đáp.

Khi (làm) Lạc Tuyết Nghiêu nhảy lên đầu đài thời gian, đối mặt người, chính là Cao Thỉnh.

"Không nghĩ tới ngươi sẽ dùng như thế thủ đoạn hèn hạ." Lạc Tuyết Nghiêu nhìn tỏ rõ vẻ âm hiểm cười Cao Thỉnh, tức giận đến nghiến răng nghiến lợi, hận không thể nắm thanh đao đem Cao Thỉnh dùng thành cái sàng. Đồng dạng thân là nữ tử, Lạc Tuyết Nghiêu tối không thể chịu đựng chính là lấy sắc đẹp you người loại này tối hạ lưu chiêu số.

"Đê tiện, chuyện cười." Cao Thỉnh cuồng thanh cười to, ở hán trong tự điển, xưa nay sẽ không có đê tiện hai chữ này, chỉ có thắng lợi. Chỉ cần có thể thắng lợi, vậy thì là vương đạo, chính là cao quý.

"Cao Thỉnh, ngũ phẩm Săn Bắn Tướng, xin mời nhiều chỉ giáo." Sau một khắc, Cao Thỉnh Dị Hồn lực lượng bỗng thời thúc, sau đó, ám tử cự kiếm đột nhiên xuất hiện ở Cao Thỉnh trong lòng bàn tay, hai lam một đỏ ba viên hồn châu nhập vào cơ thể mà ra, quanh quẩn bên cạnh người.

"Ta sẽ để ngươi trả giá thật lớn." Lạc

Bạn đang đọc truyện *Săn Bắn Phù Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.